
DOMI NUS ILLU
MINA TIO MEA
Taylor Institution.

LEXICON
HEBRAICUM
ET
CHALDAICUM
IN LIBROS
VETERIS TESTAMENTI
ORDINE ETYMOLOGICO

COMPOSITUM

IN USUM SCHOLARUM

EDIDIT

M. ERNEST. FRIDERICUS LEOPOLD.

EDITIO STEREOTYPA.

LIPSIAE

SUMTIBUS ET TYPIS CAROLI TAUCHNITII.

1832.

PRAEFATIO.

Bibliopola clarissimus, quae est ejus in studia literarum liberalitas, diu jam cogitaverat de lexico hebr. et chald. linguae divulgando, quod scholis potissimum utilitati esse, parvo tamen pretio tradi posset. Absoluta igitur nitidissima Veteris Testamenti editione, cujus cognitae neminem VV. DD. adhuc poenituit, rogavit me, ut consilio responderem, cui ut honestissimo, ita non erat, quod repugnarem. Subii igitur laborem mox intelligens, a Gesenio et Winero, viris mea laude superioribus, non modo civibus academiarum sed scholarum etiam alumnis satisfactum quidem esse, attamen haud paucis, qui ad hebraicas literas discendas animum appulerint, acceptum fore, si minori re libri comparandi facultas data fuerit, qui primae eorum serviret necessitati. Praeivit quondam Jo. Buxtorfius, qui praeter duo majora lexica Manuale quoque hebr. et chald. edidit, quamvis egregium ejus exemplum post tot ac tantorum hominum curas et lucubrationes frugi plenas nunc vix liceat tuta fide prorsus imitari. Quam ego viam ingressus sim, paucis indicabo.

Omnia primum verba et nomina quum appellativa tum propria, quae in libris V. T. reperta sunt, describenda curavi; in quibus enumerandis ordinem etymologicum Winero praeter veteres lexicographos praeeunte secutus sum, quo derivata cum verbis primitivis subito intuitu tironum oculis ac menti offerrentur atque eorum memoriae facilius

traderentur. Horum etiam interesse videbatur, ut in singulis derivatis alphabetica ratione memoratis ad radices ablegarentur, ubicunque aliqua subnasci potuerit dubitatio; ut autem chartis parceretur, nomina propria plerumque statim notavi iisque, in quantum certo fieri potuit, explicationem adjunxi. In vocum autem interpretatione nihil duxi antiquius, quam omnes earum significationes justo ordine, quo aliae alias excipiant, complecti variamque potestatem et perspicue et breviter *) recensere; abstinui vero ab omnibus Virorum DD., quae nonnisi ad probabilitatem accedunt, sententiis, ita ut ne quid omitterem quidem, quod hujus libelli institutioni sit accommodatum, neque tamen reciperem, quod ab ea alienum. Denique lubenter profiteor, particulas ita a me tractatas esse, ut ad earum vim et naturam potius animum adverterem, quam latinis tantum vocibus, quae illis aliquantulum responderent, interpretarer. Si qua enim in re, certe in hac parte artis grammaticae exstiterunt nostra aetate viri principes, ex quorum studiis jam uberrimi ad scholas redundarunt fructus. An vero scholis hic quoque liber, cujus optima pars illis viris debetur, aliquid emolumenti afferre queat, aequi judicent ac benevoli arbitri, quos juvabit meminisse, facilius interdum esse prolixa uti oratione, quam paucis rem comprehendere et cum brevitate conjungere perspicuitatem

*) Ideo compendia vocabulorum crebro adhibui usu recepta illa ac satis nota. Unum refert monere, quod hic illic מ' (פְּלֹנִי *aliquis*) addidi nominibus hebr., quae cum aliis nominibus conjuncta adnotatum capiunt significatum.

א

אָב m. (st. c. אֲבִי, c. suff. אָבִי, אָבִיךָ, אֲבִיכֶם, pl. אָבוֹת) pater, genitor. *Dicitur etiam* de cognatis senioribus, majoribus (avis, proavis), principibus, prophetis, iisque qui patrum loco habentur; de auctore alcj. rei. — אָב לְפַרְעֹה *i. e.* consiliarius Pharaonis.

אַב *m. chald.* (*c. suff.* אֲבִי, אֲבוּךְ, אֲבוּהִי, *pl.* אֲבָהָן) pater.

אבב *rad. inus. arab.* viruit.

אֵב *m.* viriditas, viror. אִבִּים herbae virides.

אֵב *m. chald.* fructus (אִנְבֵּהּ *pro* אִבֵּהּ fructus ejus).

אָבִיב *m.* spica. חֹדֶשׁ הָאָבִיב mensis spicarum, qui al. נִיסָן nominatur.

אֲבַגְתָא *N. pr.* eunuchi Ahasveri.

אָבַד (*inf.* אֲבֹד, אָבֹד, *fut.* יֹאבַד et יֵאבַד) abiit, aberravit; interiit, periit (alicui לְ, מִן); אֹבֵד, perditus; periturus, miser. — *Pi.* אִבֵּד et *Hiph.* הֶאֱבִיד dispersit; perdidit, vastavit.

אֲבַד *chald.* (*fut.* יֵאבַד) periit. *Aph.* הוֹבֵד perdidit. *Hoph.* הוּבַד perditus fuit.

אֹבֵד *m.* (periens) pernicies.

אֲבֵדָה *f.* res perdita; locus exitiosus, orcus *i. q. sq. v.*

אֲבַדּוֹן *m.* perditio, interitus; locus perniciei, tartarus.

אַבְדָן *m.* excisio, occidio.

אָבְדַן *m.* exitium.

אָבָה (*fut.* יֹאבֶה) voluit, propensus fuit, annuit, obedivit (cupiit, indiguit).

אֵבֶה *m.* arundo, papyrus. אֳנִיּוֹת אֵבֶה, naves arundineae.

אֶבְיוֹן *m.* (indigens) egenus; miser.

אֲבִיּוֹנָה *f.* bacca capparis, qua ad cupiditatem excitandam veteres utebantur.

אֲבוֹי vae! eheu! (vox dolentis.)

אִבְחַת חֶרֶב, אִבְחָה, אֶבַח *f.;* comminatio gladii, gladius minans. *Al.* apertio gladii, gladius strictus.

אֲבַטִּיחִים *m. pl.* pepones. *v.* טבח.

אֲבִי *N. pr.* matris Hiskiae.

אֲבִיאֵל (pater robustus) *N.*

pr., avus Sauli; 2) dux militum Davidis.

אֲבִיאָסָף, אֶבְיָסָף (pater collectionis) *N. pr.* Korachitae.

אֲבִיגַיִל, אֲבִיגַל (cuj. pater exsultatio) uxor Nabali; 2) soror Davidis.

אֲבִידָן (pater judicis) *N. pr. m.*

אֲבִידָע (pater scientiae) *N. pr. m.*

אֲבִיָּהוּ, אֲבִיָּה (cuj. pater Iehova), אֲבִיָּם *N. pr.* Abijae fil. Rehabeami; 2) alii huj. nom.

אֲבִיהוּא *N. pr.* fil. Aaronis.

אֲבִיהוּד *N. pr. m.*

אֲבִיהַיִל *N. pr. m.*

אֲבִיחַיִל (pater robustus) *N. pr.*, uxor Rehabeami; 2) pater Estheris; 3) alii huj. nom.

אֲבִיטוּב (pater bonitatis) *N. pr. m.*

אֲבִיטַל *N. pr.*, coniux Davidis.

אֲבִימָאֵל *N. pr.* Ioctanitae.

אֲבִימֶלֶךְ (pater regis) *N. pr.* regum Philistaeorum.

אֲבִינָדָב (pater ingenui) *N. pr.* fil. Isai; 2) fil. Sauli et aliorum.

אֲבִינֹעַם (pater jucunditatis) *N. pr. m.*

אֲבִינֵר, אַבְנֵר (pater lucis) *N. pr.* ducis milit. Sauli.

אֲבִיעֶזֶר (pater auxilii) *N. pr.* fil. Gileadi.

אֲבִיר, אָבִיר *v.* אבר.

אֲבִירָם (pater altitudinis) *N. pr. m.*

אֲבִישַׁג *N. pr. f.*

אֲבִישׁוּעַ (p. salutis) *N. pr. m.*

אֲבִישׁוּר (p. muri) *N. pr. m.*

אֲבִישַׁי, אַבְשַׁי (p. doni) *N. pr. m.*

אֲבִישָׁלוֹם, אַבְשָׁלוֹם (p. pacis) *N. pr.*, socer Rehabeami.

אֶבְיָתָר (p. abundantiae) *N. pr. m.*

אָבַךְ — *Hithp.* sursum volvi.

I. אָבַל (*fut.* יֶאֱבַל) luxit, moeruit. — *Hiph.* הֶאֱבִיל moerore afflixit. — *Hithpa.* הִתְאַבֵּל moestum se praebuit, luxit.

אָבֵל *m.*, (*st. c.* אֲבֵל, אֲבֶל־, *pl.* אֲבֵלִים) אֲבֵלָה *f.* lugens.

אֵבֶל *m.* (*c. suff.* אֶבְלִי) luctus, plangor.

II. אָבַל *rad. inusit. arab.* humidum fuit.

אָבֵל campus herbosus. *Inde haec nom. pr.:* אָבֵל, אָבֵל בֵּית־מַעֲכָה, א׳ מַיִם urbs Manassitar. 2) א׳ הַשִּׁטִּים locus in Moabitide. 3) א׳ כְּרָמִים pagus Ammonit. 4) א׳ מְחוֹלָה pagus in tribu Issaschar; *nom. gent.* מְחֹלָתִי. 5) א׳ מִצְרַיִם area trans Iordanem.

אֲבָל profecto, utique; veruntamen, immo.

אֻבָל, אוּבָל *v.* יבל.

אֶבֶן *f.* (*pl.* אֲבָנִים, אַבְנֵי) la-

pis; לְאֶבֶן, instar lapidis; אֶבֶן יָד l. qui manu projici potest, אַבְנֵי גְּדֹלוֹת) א' בָּרָד) l. grandinis; 2) l. pretiosus, אַבְנֵי־אֵשׁ lapp. splendentes. 3) pondus (אֶבֶן וָאֶבֶן pondera diversa); perpendiculum. — *Metaph. de firmitate praesidii et duritie animi.* — *N. pr.* אֶבֶן עֵזֶר (l. auxilii) et אֶבֶן הָאֶזֶל (l. abitus).

אֶבֶן *f. chald.* (*st. emph.* אַבְנָא) lapis.

אֹבֶן *m.*, *dual.* אָבְנַיִם sella parturientium *s.* labrum balnei; rota figlina.

אַבְנָה *N. pr. v.* אֲמָנָה.

אַבְנֵט *v.* בנט.

אַבְנֵר *N. pr. v.* אֲבִינֵר.

אבס — *part.* אָבוּס saginatus.

אֵבוּס (*pl.* אֲבוּסִים) praesepe, stabulum.

מַאֲבוּס *m.* granarium, horreum.

אֲבַעְבֻּעוֹת *v.* בוע.

אֶבֶץ *N. pr.* urbis in tribu Issachar.

אִבְצָן *N. pr.* judicis Isr.

אָבָק *m.* pulvis (isque tenuis, qui facile per aërem fertur).

אֲבָקָה *f.* אַבְקַת רוֹכֵל pulvis (aromaticus) negotiatoris.

נֶאֱבַק *Niph.* luctari (quia luctando pulvis excitatur).

אבר *K. inus.* validus fuit. — *Hiph.* הֶאֱבִיר sublime elatus est, evolavit.

אֵבֶר *m.* penna; ala.

אֶבְרָה *f. id.*

אָבִיר *m.* fortis, heros (nomen honor. Dei).

אַבִּיר *m.* robustus, fortis (אַבִּירִים validi *i. e.* tauri *s.* equi); potens, nobilis, אַבִּיר הָרֹעִים princeps pastorum.

אַבְרָם (pat. excelsus) אַבְרָהָם (p. multitudinis) *Nom. pr.* Ἀβράμ.

אַבְרֵךְ *inf. abs. chald. a* בְּרַךְ *pro imperat.* flectite genua! *Al. e lingua aegypt. deriv., ut signif.*: caput demittite! *Gen.* 41, 43.

אַבְשַׁי *v.* אבישי.

אַבְשָׁלוֹם (pater pacis) *N. pr.* fil. Davidis.

אָגֵא (profugus) *N. pr. m.*

אֲגַג *N. pr.* regum Amalekit.

אֲגָגִי *cognomen* Hamanis.

אגד *inus. chald.* colligavit.

אֲגֻדָּה *f.* ligamen, nodus; fascis; agmen hominum; fornix, coelum fornicatum.

אֱגוֹז *m.* nux.

אָגוּר (congregatus, socius) *N. pr. m.*

אֲגוֹרָה *v.* אגר.

אגל *rad. inus. arab.* coërcuit, conclusit.

אֵגֶל *m.* אֶגְלֵי טַל receptacula roris. (*Al.* guttae roris.)

אֶגְלַיִם (geminae piscinae) *N. pr.* pagi Moabit.

אגם *rad. inus. arab.* fer-

buit; אָגַם corrupta fuit (aqua), putruit; fastidivit, animi aegritudine laboravit, *cf.* עגם.

אֲגַם *m.* (*pl.* אֲגַמִּים, אַגְמֵי) stagnum; palus arundinosa, arundinetum.

אָגֵם *m.* tristis.

אַגְמוֹן *m.* ahenum, lebes; arundo, juncus; funis junceus *s.* sparteus.

אָגַן *rad. inus. arab.* contudit, fullonica arte purgavit.

אַגָּן *m.* אַגָּנָה *f.* (*pl.* אַגָּנוֹת) labrum balnei, pelvis.

אֲגַף, אֲגַף *m.*, *pl.* אֲגַפִּים alae exercitus; *cf.* גַּף.

אָגַר (*fut.* יֶאֱגֹר) collegit, congessit.

אֲגוֹרָה *f.* nummulus, ὀβολός.

אִגְּרָא *f. chald. st. emph.*

אִגַּרְתָּא *i. q. sq. v.*

אִגֶּרֶת *f.* (*pl.* אִגְּרוֹת) epistola (ἀγγάρῳ *tradita*).

אֲגַרְטָל *m.* pelvis.

אֶגְרוֹף *v.* גרף.

אֵד *v.* אוד.

אָדַב *K. inus.* contabuit. — *Hiph.* defatigavit, confecit. (לַאֲדִיב *pro* לְהַאֲדִיב *inf.*)

אַדְבְּאֵל (miraculum Dei) *N. pr. m.*

אֲדַד *N. pr. m.*

אִדּוֹ *N. pr. m.*

אָדוֹן, אֲדֹנָי *v.* דון.

אֲדוֹרַיִם (colles gemini) *N. pr.* urbis Iudae.

אֲדוֹרָם *N. pr. m.*

אֱדַיִן *chald. adv.* tunc; בֵּאדַיִן eo ipso tempore; מִן אֱדַיִן ab illo tempore.

אַדִּיר *v.* אדר.

אֲדַלְיָה *N. pr. m.*

אָדַם rubuit, fuscus fuit. — *Py. part.* מְאָדָּם rubicundus. — *Hiph.* rubrum esse. — *Hithp.* rubescere, rutilare.

דָּם *m.* (*st. c.* דַּם, *c. suff.* דָּמוֹ, דִּמְכֶם, *pl.* דָּמִים, דְּמֵי) sanguis, דָּם נָקִי sanguis insons, insons ipse. אִישׁ דָּמִים homo sanguinolentus. 2) caedes, nex; גֹּאֵל הַדָּם vindex caedis; אֵין לוֹ דָּם non est caedis reus; בֵּית הַדָּמִים domus caede inquinata. 3) דַּם עֲנָבִים sanguis uvarum, vinum. — *Cf.* דמה.

אָדָם *m.* homo (*collect.* homines, כָּל־אָדָם omnes homines); vir. בֶּן־אָדָם, homo, mortalis; בְּנֵי אָדָם homines. — *N. pr.* primi hominis; 2) urbis ad Iordan.

אָדֹם, אָדוֹם *m.* אֲדֻמָּה *f.* ruber, fuscus.

אֱדוֹם (rufus) *N. pr. m.* Esavi; *fem.* terra Edomitica. — אֲדֹמִי Edomita, Idumaeus.

אֹדֶם *m.* gemma rubicunda.

אֲדַמְדָּם *m.* (*f.* אֲדַמְדֶּמֶת, *pl.* אֲדַמְדַּמּוֹת) subrufus.

אֲדָמָה *f.* terra; humus; ager (א׳ אֹהֵב agriculturae deditus); regio; univ. terra.— *N. pr.* urbis in tribu Naphth.

אַדְמָה (rubra) *N. pr.* urbis, quae in mari mort. submersa est.

אַדְמוֹנִי rufus, πυῤῥάκης.

אֲדָמִי (humana) *N. pr.* urbis in tribu Naphth.

אַדְמָתָא (terra) *N. pr. m.*

אֶדֶן *m.* (*pl.* אֲדָנִים) basis, stylobates; fundamentum.

אַדָּן, אַדּוֹן *N. pr. m.*

אָדַר *Kal. inus.* amplus, magnificus fuit. — *Niph. part.* נֶאְדָּר, *c. jod. parag.* נֶאְדָּרִי magnificus. — *Hiph.* (*fut.* יַאְדִּיר) illustravit.

אַדִּיר amplus, ingens; nobilis, illustris. — *Subst.* princeps.

אֶדֶר *m.* vestis ampla, pallium; amplitudo, magnificentia.

אַדֶּרֶת *f.* (*c. suff.* אַדַּרְתּוֹ) pallium, א׳ שִׁנְעָר p. babylonicum, א׳ שֵׂעָר p. pilosum. 2) magnificentia.

אֲדַרְגָּזְרַיָּא *chald. pl.* judices primarii.

אַדָּר *N. pr.* loci Iud.

אִדַּר *v.* נדר.

אֲדָר *m. nom.* mensis XII. Febr et Martio nostro respond.

אַדְרַזְדָּא *chald.* cito. (*Al.* recte, diligenter.)

דַּרְכְּמוֹן, אֲדַרְכּוֹן δαρεικός, nummus Pers. aureus.

אַדְרַמֶּלֶךְ (rex magnif.) *N. pr.* Dei Sippharenorum; 2) fil. Sanheribi.

אֶדְרַע *v.* דרע.

אֶדְרֶעִי *N. pr.* urbis Basanit. 2) urb. in tribu Naphthali.

אָדַשׁ, *inf.* אָדוֹשׁ *i. q.* דּוּשׁ triturare, tribulis exterere.

אָהַב *et* אָהֵב (*inf. c.* אֱהֹב, אַהֲבָה, *imp.* אֱהַב, *fut.* יֶאֱהַב, *p.* 1. אֹהַב *et* אֵהַב) amavit, dilexit; delectatus est, optavit; *part.* אֹהֵב (*pl.* אֹהֲבִים, *fem.* אֹהֶבֶת) amicus.— *Niph. part. pl.* נֶאֱהָבִים amati, amabiles.— *Pi. part.* מְאַהֵב amator.

אַהֲבָה *f.* amor; amata.

אֲהָבִים *pl. m.* (*sing.* אֹהַב) amores; deliciae.

אֹהָבִים *pl. m.* (*sing.* אֹהַב) *id.*

אֹהַד *N. pr.* fil. Simeonis.

אֲהָהּ ah! heu! (vox dolentis).

אַהֲוָא *N. pr.* regionis et fluvii.

אֵהוּד *N. pr.* judicis.

אֱהִי *i. q.* אַיֵּ ubi?

אָהַל (*fut.* יֶאֱהַל) tentorium constituit, in tentoriis vixit. *Pi. fut.* יַהֵל *pro* יְאַהֵל *id.* — II) *i. q.* הָלַל splenduit.

אֹהֶל *m.* (*c.* ה *parag.* אֹהֱלָה, *c. suff.* אָהֳלִי, אָהָלְךָ, *syr.* אֹהֱלָךְ, *pl.* אֹהָלִים, *syr.* אָהֳלִים,

אָהֳלֵי) tentorium; domicilium quodvis. — *N. pr. m.*

אָהֳלָה *N. pr. f.*

אָהֳלִיאָב *N. pr. m.*

אָהֳלִיבָה *N. pr. f.*

אָהֳלִיבָמָה *N. pr.* uxoris Esavi.

אֲהָלִים *m. pl.* אֲהָלוֹת *f.* ξυλαλόη, ἀγάλλοχον, lignum aloës.

אָהַר *rad. inus. syr.* libidinosus.

אַהֲרֹן *N. pr.* fratris Mosis. בֵּית, בְּנֵי א׳ Aharonitae.

אוֹ *conj.* aut, vel, sive. יָמִים אוֹ עָשׂוֹר multos dies vel (saltem) decem. 2) *pro* אוֹ כִּי aut si. 3) אוֹ-אוֹ sive-sive.

אַךְ *v.* אוה.

אוּאֵל *N. pr. m.*

אוּב *rad. inus. arab.* noctu ivit aquatum.

אוֹב *m.* (*pl.* אוֹבוֹת) uter aquarius; 2) νεκρόμαντις, qui mortuos ex orco evocans futura vaticinatur; 3) necromantia.

אֹבוֹת *N. pr.* loci in deserto.

אוֹבִיל *N. pr. m.*

אוּבָל *v.* יבל.

אוּד *rad. inus. arab.* incurvavit, gravavit; — II) *arab.* durus, validus fuit; — III) *aethiop.* se vertit, circumivit.

אֵד *m.* vapor, nebula.

אוּד *m.* torris fumans, titio.

אוֹדוֹת *pl. f.* caussae. — עַל אוֹדוֹת (*et* אֶל *pro* אֶל) propter; עַל אוֹדֹתַי propter me, עַל אוֹדוֹתֶיךָ propter te.

אֵיד *m.* onus, aerumna.

מְאֹד *m.* robur, vehementia; בְּכָל־מְאֹדֶךָ omni robore tuo, בִּמְאֹד מְאֹד summa contentione, עַד לִמְאֹד, עַד מְאֹד usque ad contentionem, vehementer. 2) *adv.* vehementer, valde.

אָוָה *K. inus. arab.* flexit, devertit; inclinavit voluntatem, cupivit; *Pi.* אִוָּה (*fut.* יְאַוֶּה) cupivit, expetiit. *Hithpa.* הִתְאַוָּה (*fut. apoc.* יִתְאָו)concupivit. — II) *arab.* ejulavit, ululavit. — III) *s. q.* תָּאָה metari, designare. *Hithp.* sibi designavit *s.* metatus est.

אַו *s.* אָו *m.* concupiscentia.

אַוָּה *f.* desiderium, concupiscentia.

מַאֲוַי *m.* — *pl.* מַאֲוַיִּים desideria.

תַּאֲוָה *f.* desiderium; optatum; delectatio; prava cupiditas. — *Cf.* תאה.

אוֹי, אוֹיָה vae! heu! (vox dolentis et comminantis.)

אוֹת *com.* (*pl.* אוֹתוֹת) signum: vexillum; nota, insigne (sacrum); monumentum, documentum; ostentum, miraculum.

אָח *chald. pl.* אַחִין *id.*

אִי *m.* (*pl.* אִיִּים) terra solida (oppos. aquae); terra maritima, ora, insula; אִיֵּי הַגּוֹיִם et אִיֵּי הַיָּם terrae occident. Hebraeis minus cognitae. — II) אִיִּים *m.* (ululantes) thoës (*Schagal*). — III) *interj.* vae! — *Al. v. s.* אוֹי.

אוּזַי *N. pr. m.*

אוּזָל *N. pr.* urbis in Arabia (*fort.* Sanaa).

אֱוִי *N. pr.* regis Midian.

אָוַל *rad. inus. i. q.* יאל.

אֱוִיל stultus; impius. — *Cf.* מְרֹדָךְ.

אֱוִילִי *id.*

אִוֶּלֶת *f.* (*c. suff.* אִוַּלְתִּי) stultitia; peccatum.

אול *et* **איל** *rad. inus. arab.* prior fuit; validus, potens fuit.

אוּל *m.* princeps; corpus.

אוּלַי *adv.* fortasse; si forte.

אוּלָם, אֻלָם (*pl.* אֻלַמִּים) vestibulum, porticus. — II) *partic.* contra, veruntamen, nihilominus.—III) *N. pr. m.*

אַיִל *m.* (*st. c.* אֵיל, *pl.* אֵילִים) aries; ornamentum architect. januarum et parietum, crepido.

אֱיָל *m.* robur, vis.

אֱיָלוּת *f.* robur, vis.

אַיָּל *com.* cervus, cerva.

אַיָּלָה *f.* (*pl.* אַיָּלוֹת, *st. c.* אַיְּלוֹת) cerva.

אַיֶּלֶת *f.* cerva; אַיֶּלֶת הַשַּׁחַר *Ps.* 22. *nom.* carminis, ad cujus modum Ps. canendus.

אַיִל *m.* (*pl.* אֵילִים, אֵלִים) princeps, potens; terebinthus (arbor celsa et crassa).

אֵלִים *N. pr.* stationis Israelit. in Arabia. *Exod.* 15.

אֵל (*c. suff.* אֵלִי, *pl.* אֵלִים, אֵלִם) potens, heros; vis, potestas, יֶשׁ לְאֵל יָדִי permissum est potestati manus meae, est in mea potestate. — 2) **D e u s** (s. verus s. falsus), בְּנֵי אֵלִים filii Dei, angeli. — 3) *signif.* originem div. et praestantiam alicuj. rei: אַרְזֵי אֵל cedri divinae s. altae.—*Nomm. pr. v. s. ll.*

אֵלָה *f.* terebinthus; *cf.* אַיִל.

אַלּוֹן *m.* arbor alta, quercus.

אֵילָם, אֵלָם *m.* porticus.

אִילָן *m. chald.* arbor.

אוּלַי *N. pr.* Eulaei, fluvii Pers.

אוֹמָר *N. pr. m.*

און *et* **אין** *rad. inus. arab.* און potentem, validum esse. —, אין defatigatum, nullum esse.

אָוֶן *m.* (*c. suff.* אוֹנְךָ, אוֹנִי, אוֹנָם, *pl.* אוֹנִים) vanitas, vanum, quod nihili habendum est; idolum: בֵּית אָוֶן domus idolorum; בִּקְעַת אָוֶן vallis idolorum *i. e.* vallis Damasc.

2) pravitas, nequitia; 3) miseria, calamitas, בֶּן־אוֹנִי filius dolore me afficiens.

און *m.* (*c. suff. sicut* אֹנִי) robur, vis; רֵאשִׁית אוֹנוֹ primus facultatis (virilis) *i. e.* primogenitus. 2) opes, divitiae.

אַיִן *st. c.* אֵין vacuitas, defectus, nihilum. — non esse (*sq. partic. verbi alicujus*) אֵין בַּבּוֹר non erat in fovea, אֵין יוֹצֵא וְאֵין בָּא erat neque exiens, neque intrans; אֵין לִי non est mihi; אֵין לָבוֹא non licet venire; אֵין דָּבָר, מְאוּמָה nihil, אֵין כֹּל plane nihil; אֵינֶנּוּ non est (amplius). — 2) *c. pronom. person.* אֵינֶנִּי, אֵינְךָ, אֵינֵךְ, אֵינֶנּוּ, אֵינֶנָּה, אֵינָם, אֵינְכֶם et אֵינֵימוֹ, non sum (eram, ero), non es etc. 3) *c. praeposit.* בְּאֵין dum non est (erat), priusquam, sine; כְּאַיִן tantum non, propemodum; לְאֵין ei cui non est, ita ut non sit; מֵאֵין quia non est.

אין *i. q.* אַיִן 1 *Sam.* 21, 9.

אִי (*fort. ab* אַיִן) non, *Iob.* 22. — אִי־כָבוֹד (ignobilis) *N. pr. m.*

תאנה תְּאֵנָה *f.* (*pl.* תְּאֵנִים) ficus (arbor et fructus). יָשַׁב תַּחַת תְּאֵנָתוֹ sub ficu sua sedet *i. e.* placide et fortunate vivit.

תְּאֻנִים *m. pl.* defatigationes, labor multus.

אוֹן (robur) *N. pr. m.* — II) אוֹן, אֹן (*aegypt.* lux) Heliopolis, urbs Aegypt.

אוֹנוֹ (validus) *N. pr.* urbis in tribu Benjam.

אוֹנָם (validus) *N. pr. m.*

אוֹנָן (robustus) *N. pr.* fil. Iudae.

אוּפָז *N. pr.* regionis auriferae. (*fort. i. q. sq. v.*)

אוֹפִר, אוֹפִיר *N. pr.* regionis auro, gemmis et ligno pretioso praedivitis.

אוֹפַן *v.* אפן.

אוץ arctus, angustus fuit; pressit, ursit; se incitavit, festinavit, se subtraxit. — *Hiph.* ursit, institit (alicui בְּ).

אוֹצָר *v.* אצר.

אור lucidum fieri, illucescere; *impers.* אוֹר illucescit; *imperat.* אוֹרִי collustretur. — *Niph.* נָאוֹר (*fut.* יֵאוֹר, יֵאֹר) illucescere, clarescere; *part.* נָאוֹר illustris.— *Hiph.* הֵאִיר (*fut. apoc.* יָאֵר) collustrare, illustrare, incendere; ה׳ פְּנֵי, עֵינֵי פ׳ oculos, faciem alicujus collustrare, exhilarare alqm.; ה׳ פָּנָיו (*sq.* אֶל, אֶת, בְּ, לְ, עַל) splendentem faciem alicui advertere, propitium se praebere.

אוֹר *m.* (*fem. Iob.* 36, 32.) lux, splendor; אוֹר חַיִּים

lux vitae, א' פָּנִים vultus hilaris, hilaritas, benevolentia; 2) *symb.* felicitatis salutisque et intelligentiae.— *pl.* אוֹרִים lumina, sidera Ps. 136, 7.

אוּר *m.* ignis. — 2) *N. pr. m.* — 3) (אֻרִים) אוּרִים וְתֻמִּים *LXX.* δήλωσις καὶ ἀλήθεια, lumina et veritas, sortes sacrae, quibus conjiciebatur, quid esset agendum, quid omittendum. 4) אֻרִים (regiones lucis) *N. pr.* regionis. 5) אוּר כַּשְׂדִּים Ur Chaldaeorum, urbs Mesopotamiae.

אוֹרָה *f.* lux; 2) *pl.* אוֹרוֹת herbae, olera.

מָאוֹר *m.* lux; מְאֹרוֹת lumina, sidera. 2) candelabrum, מְנֹרַת־הַמָּאוֹר candelabrum (in tentorio sacro).

מְאוּרָה *f.* foramen, specus.

אֻרְוֹת *v.* ארה.

אוּרִי (igneus) *N. pr. m.*

אוּרִיאֵל (ignis Dei) *N. pr. m.*

אוּרִיָּה (lux Dei) *N. pr. m.* conjugis Bathsebae; 2) sacerdotis regn. Ahaso.

אוֹת *subst. v.* אָוָה.

אוֹת *s.* אות. — *Niph.* (*fut. pl. p.* 1. נֵאוֹת, *p.* 3. יֵאוֹתוּ) consentire, morem gerere.

אָז *adv.* tunc, tum (de temp. praeterito et futuro). — מֵאָז (מִן־אָז) ab antiquo tempore, antiquitus, olim, antea; 2) inde ab, ex quo: מֵאָז אַפֶּךָ ex quo tua ira (exarsit), מֵאָז בָּאתִי ex quo veni; *c. infin.* מ' דַּבֶּרְךָ ex quo locutus es.

אֱזַי tunc *Ps.* 124.

אזא *s.* אֲזָה *chald.* accendit.

אזב *rad. inus. arab.* hirsutus fuit; unde videtur derivandum

אֵזוֹב *m.* hyssopus.

אֶזְבַּי *N. pr. m.*

אזד *chald.* abiit, exivit.

אֵזוֹר *v.* אזר.

אַזְכָּרָה *v.* זכר.

אזל abiit; defecit, consumtus est; — II) texuit, nevit. *Py. part.* מְאוּזָּל textum.

אֲזַל *chald.* abiit, discessit.

אֶזֶל *m.* abitus, 1 *Sam.* 20, 19. (*Aliis est N. pr.*)

אזן *denom. ab* אֹזֶן *q. cf.* — II) *Piel* אִזֵּן ponderavit; exploravit.

מֹאזְנַיִם *dual.* lanx gemina, bilanx, libra.

מֹאזְנַיָּא *chald. id.*

אָזֵן *m., pl.* אֲזֵנִים supellex, arma.

אֹזֶן *f.* (*c. suff.* אָזְנִי, *dual.* אָזְנַיִם) auris; בְּאָזְנֵי פ' audiente aliquo, coram alqo.

הֶאֱזִין *Hiph.* audivit, attendit ad alqd. *sq.* לְ, אֶל, עַד, עַל:

de Deo: exaudivit, preces admisit; *de hominibus*: obedivit.

אַזְנוֹת־תָּבוֹר *N. pr.* urbis in tribu Naphthali.

אָזְנִי (auritus) *N. pr. m. Num.* 26, 16.

אֲזַנְיָה (quem Ieh. audit) *N. pr. m.*

אֻזֵּן שֶׁאֱרָה *N. pr.* pagi.

אֲזִקִּים *v.* זקק.

אָזַר (*imp.* אֱזֹר, *fut.* יֶאְזֹר, *c. suff.* יַאַזְרֵנִי) cinxit; se accinxit; *trop.* אָזְרוּ חָיִל se robore accinxerunt. — *Niph. part.* נֶאְזָר accinctus. — *Pi.* accingere alqm. aliqua re. — *Hithpa.* se accinxit, se armavit.

אֵזוֹר *m.* cingulum; catena.

אֶזְרוֹעַ *i. q.* זְרוֹעַ *v.* זרע.

אֶזְרָחִי, אֶזְרָח *v.* זרח.

אָח *m.* (*st. c.* אֲחִי, *c. suff.* אָחִי, אָחִיךָ, אָחִינוּ, אֲחִיכֶם; *pl.* אַחִים, אֲחֵי, *c. suff.* אַחַי, אַחֶיךָ, אֶחָיו, אֲחֵיכֶם, אַחֵינוּ) frater; consanguineus quivis; *trop.* popularis; socius. — אִישׁ מֵעַל אָחִיו alter ab altero; אִישׁ אֶל אָחִיו alter adversus alterum. — *Nomm. pr. v. infra s. ll.*

אַח *chald.* frater.

אַחֲוָה *f.* fraternitas.

אָחוֹת *f.* (*c. suff.* אֲחוֹתִי, *pl.* אֲחָיוֹת, *c. suff.* אַחְיוֹתַי, אֲחוֹתֵיךְ) soror; consanguinea; socia; popularis. — אִשָּׁה אֶל אֲחוֹתָהּ altera ad alteram.

אָהּ *interj.* eheu! (dolorem signif.)

אָחָה *inus* οἰμώζειν, ejulare, *unde deriv.*

אֹחִים *m. pl.* animalium ululantium genus; *Al.* clamores, ululatus.

אָח *f.* olla (prunis ardentibus impleta) *Ierem.* 36.

אַחְאָב (frater patris) *N. pr.* regis Isr.

אַחְבָּן *N. pr. m.*

אֶחָד *st. c.* אַחַד *m.* אַחַת *in pausa* אֶחָת *f.* unus, una. 2) primus (*in numerandis diebus mensium*), בְּאֶחָד לַחֹדֶשׁ primo mensis die, שְׁנַת אַחַת primus annus; *continuo repetitum:* unus, alter, tertius. לֹא, אֵין אֶחָד ne unus quidem, nemo. 3) unicus, singularis. 4) quidam, τίς; א' הָעָם aliquis e populo, נָבִיא א' προφήτης τις. — אַחַת, בְּאַחַת (*sc.* פַּעַם) semel; simul. — כְּאֶחָד, כְּאִישׁ אֶחָד una, simul, pariter. — *pl.* אֲחָדִים uni iidemque; uniti, conjuncti; aliquot.

אָחַד — *Hithpa.* se conjungere *Ez.* 21.

חַד *chald.* unus; primus; aliquis.

אָחוּ *m.* quidquid virens in palude nascitur, iuncus.

אֵחוּד (conjunctio) *N. pr. m.*

אַחֲוָה et אַחוֹת *v.* אָח.

אַחֲוָה *v.* חוה.

אֲחוֹחַ, אֲחִיחַ *N. pr. m.; patron.* אֲחֹחִי.

אֲחוּמַי *N. pr. m.*

אָחוֹר *v.* אחר.

אָחַז (*inf. c.* אֱחֹז, *c. praef.* בֶּאֱחֹז, *imper.* אֱחֹז, *fut.* יֹאחַז et יֶאֱחֹז) prehendit, excepit, cepit; elegit sorte; tenuit; adhaesit; clausit. — *Niph.* prehensus, captus est; possedit. — *Pi.* occlusit, operuit. — *Hoph.* inclusus, adiunctus est.

אָחָז *N. pr.*, Ahasus, rex Iud. 2) al. huj. nom.

אֲחֻזָּה *f.* possessio, mancipium, ager.

אַחְזַי *N. pr. m.*

אֲחַזְיָה et אֲחַזְיָהוּ *N. pr.*, Ahasja, fil. Ahabi, rex Isr. 2) fil. Iorami, rex Iud.

אֲחֻזָּם *N. pr. m.*

אֲחֻזַּת *N. pr. m.*

אֵחִי *N. pr. m.*

אֲחִיאָם *N. pr. m.*

אֲחִידָה *v.* חוד.

אֲחִיָּה (amicus Dei) *N. pr. m.*

אֲחִיהוּד (amicus Iudaeorum) *N. pr. m.*

אַחְיוֹ *N. pr. m.*

אֲחִיחוּד *N. pr. m.*

אֲחִיטוּב (amans boni) *N. pr. m.*

אֲחִילוּד (frater nati) *N. pr. m.*

אֲחִימוֹת (fr. mortis) *N. pr. m.*

אֲחִימֶלֶךְ (fr. regis) *N. pr. m.*

אֲחִימָן (fr. doni) *N. pr. m.*

אֲחִימַעַץ (fr. irae) *N. pr. m.*

אַחְיָן (fraternus) *N. pr. m.*

אֲחִינָדָב (frater ingenui) *N. pr. m.*

אֲחִינֹעַם (cuj. amica jucunditas) *N. pr. f.*

אֲחִיסָמָךְ (frater praesidii) *N. pr. m.*

אֲחִיעֶזֶר (fr. auxilii) *N. pr. m.*

אֲחִיקָם (fr. inimici) *N. pr. m.*

אֲחִירָם (fr. alti) *N. pr. m.*

אֲחִירַע (fr. mali) *N. pr. m.*

אֲחִישַׁחַר (frater aurorae) *N. pr. m.*

אֲחִישָׁר (fr. cantoris s. probi) *N. pr. m.*

אֲחִיתֹפֶל (fr. stultitiae) *N. pr. m.*

אַחְלָב (foecunditas) *N. pr.* loci in tribu Ascher.

אַחְלַי (utinam!) *N. pr.*

אַחְלַי, אַחֲלֵי utinam! *v.* חלה.

אַחְלָמָה *v.* חלם.

אַחְסְבַּי *N. pr. m.*

אַחְמְתָא Ecbatana, urbs Mediae.

אָחַר posterior fuit, cunctatus est. *fut. p.* 1. אֵחַר *Gen.* 32, 5.— *Pi.* אִחַר (*fut.* יְאַחֵר) tardavit, moratus est alqm.; commoratus est. — *cf.* יָחַר.

אָחוֹר (*pl.* אֲחֹרִים) pars po-

sterior, postica; regio versus occidentem. — *adv.* pone; retro, retrorsum. בְּאָחוֹר, לְאָחוֹר, מֵאָחוֹר a tergo. — לְאָחוֹר in posterum *Ies.* 41. 42.

אַחֵר *m.* אַחֶרֶת *f.* (*pl.* אֲחֵרִים, אֲחֵרוֹת) alius, alia. אֱלֹהִים א׳ alii dii *i. e.* idola. — 2) *N. pr. m.*

אַחַר pars postica. — *adv. temp. et loci*: pone, post. — *praepos.* pone, post: הָלַךְ א׳ sequi. א׳ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה post has res, postea. א׳ דַּבֵּר פ׳ postquam locutus est. — *pl. st. c.* אַחֲרֵי (*cum suff.* אַחֲרַי, אַחֲרֶיךָ, אַחֲרָיו) pone, post. אַחֲרֵי כֵן א׳ כֵּן postea, א׳ כֵּן אֲשֶׁר posteaquam. — *c. praefixis*: מֵאַחֲרֵי, מֵאַחַר (hinter etwas weg), מֵא׳ כֵּן postea. מֵאַחֲרֶיהָ a tergo ejus. אֶל אַחֲרֵי post. עַל א׳ pone.

אַחֲרוֹן *m.* אַחֲרוֹנָה *f.* posticus, posterior; occidentalis, הַיָּם הָא׳ mare mediterraneum. 2) posterus דּוֹר א׳ generatio postera, אַחֲרֹנִים posteri. לָאַחֲרוֹנָה, בָּאַחֲרוֹנָה postea.

אָחֳרִי *chald. adj. fem.* alia.

עַד־אָחֳרֵין *chald.* ad postremum, tandem.

אַחֲרִית *f.* postremum, extremum; 2) exitus, finis, א׳ הַשָּׁנָה finis anni; 3) tempus futurum, א׳ הַיָּמִים aetas futura; 4) posteritas, posteri.

אָחֳרָן *chald. m.* alius.

אֲחֹרַנִּית *adv.* retrorsum, retro.

אַחְרַח (post fratrem) *N. pr. m.*

אַחַרְחֵל (pone murum) *N. pr. m.*

אֲחַשְׁדַּרְפְּנִים *m. pl.* archisatrapae, qui provinciis praeerant. — ־ין *chald. id.*

אֲחַשְׁוֵרוֹשׁ *N. pr.* regum Pers.

אֲחַשְׁרֹשׁ *id.*

אֲחַשְׁתָּרִי *N. pr. m.* (*deriv. a sq. v.*)

אֲחַשְׁתְּרָנִים *m. pl.* muli.

אַחַת *v.* אֶחָד.

אָטָד *m.* rhamnus paliurus (frutex spinosus).

אֵטוּן *m.* filum; linteum, ὀθόνη.

אָטַט *rad. inus. arab.* tenuem sonum edidit.

אַט *m.* levis strepitus: murmur, *pl.* אִטִּים submissa voce loquentes, necromantes. 2) lenis *s.* tardus incessus. — *adv.* אַט, לְאַט, לְאַט leniter, lente; לְאִטִּי ad meam lenitatem, commode.

אָטַם clausit, obturavit. — *Hiph. id:* יַאְטֵם אָזְן obturat aurem.

אָטַר clausit, *fut.* יֶאְטַר *Ps.* 69, 16.

אָטֵר clausus, ligatus. א'יַד יְמִינוֹ ligatus manu dextra h. e. scaevola, qui dextra uti nequit.

אָטֵר *N. pr. m.*

אִי *v.* אָוָה *et* און.

אֵי ubi? — *c. suff.* אַיֶּכָּה ubi es? אַיּוֹ ubi est? אַיָּם ubi sunt illi? — *c. al. pronom. et adv.* אֵי זֶה quis? quae? ubi? אֵי מִזֶּה unde? אֵי לָזֹאת quare? cur? — *c.* ה *demonstr.* אַיֵּה ubi?

אֵיכָה ubi? quomodo? —

אֵיךְ (*apocop.*) quomodo? — *Utrumque interdum indicat vocem querulam.*

אֵיכֹה (Kri אֵיכוֹ) ubi?

אֵיכָכָה quomodo?

אַיִן ubi? מֵאַיִן unde? — *aliud v. s.* און.

אֵיפֹה ubi? quomodo?

אָן (*contr. ex* אַיִן) ubi? quo? מֵאָן unde? עַד־אָן quousque? — *c.* ה *parag.* אָנָה quo? quorsum? ubi? עַד־אָנָה quousque? quamdiu? אָנֶה וָאָנָה huc aut illuc.

אָיַב odit, infensus est. — *part.* אוֹיֵב infestans; *subst.* inimicus; *fem.* אוֹיֶבֶת inimica.

אֵיבָה *f.* inimicitia.

אֵיד *v.* אוד.

אַיָּה *v.* אֵי.

אַיָּה *f. nom.* avis rapacis. *LXX.* ἰκτῖν. *Vulg.* vultur.— 2) *N. pr. m.*

אִיּוֹב (infestatus, aerumnosus) *N. pr.* Iobi.

אִיזֶבֶל *N. pr.* uxoris Ahabi.

אֵיךְ, אֵיכָה *v.* אֵי.

אַיִל, אַיָּל, אֵיל, אֵל *etc. v.* אול.

אַיָּלוֹן (arbor) *N. pr.* urbis; 2) judicis.

אֵילוֹן (*ab* אַיִל) *N. pr.* urbis.

אֵילַת (arbor) אֵילוֹת (arbores) Aelana, urbs ad mare arab. sita.

אַיֶּלֶת *v.* אול.

אָיֹם *rad. inus.* terribilis fuit; *chald. Pa.* terruit.

אָיֹם *m.* אֲיֻמָּה *f.* terribilis.

אֵימָה *f.* (*pl.* אֵימוֹת; *c.* ה *parag.* אֵימָתָה) terror. — *pl.* אֵימִים, אֵמִים res terribiles; 2) Emaei, incolae Moabit.

אַיִן *v.* און *et* אֵי.

אֵיפָה, אֵפָה *f.* Epha, *nom. mensurae.* 2) mensura, אֵיפָה וְאֵיפָה diversa mensura, א' שְׁלֵמָה justa, integra mensura.

אֵיפֹה *v.* אֵי.

אֵיפוֹא *i. q.* אֵפוֹא.

אִישׁ *m.* (*pl.* אֲנָשִׁים, אַנְשֵׁי *cf.* אֱנוֹשׁ, *rarius* אִישִׁים) vir; mas; maritus. 2) *collective:* viri s. incolae alicj. terrae, אִישׁ יִשְׂרָאֵל Israelitae. 3) *c. verbis, quae virtutem s. vitium signif., indicat hominem, cui virtus s. vitium tribuitur:* א' מִלְחָמָה bellator,

א׳ אֱמֻנִת homo fidelis, א׳ שָׂדֶה agricola. 4) aliquis, אִישׁ אִישׁ singuli; *oppos. verbis:* אָח, רֵעַ, עָמִית — אִישׁ alter — alter. 5) quisque וַיֵּלְכוּ אִישׁ לִמְקֹמוֹ iverunt in suum quisque locum; כָּל־אִישׁ unusquisque. — *impers.* כֹּה אָמַר הָאִישׁ sic dixit quisque.

אִישׁ — *Hithpal.* הִתְאוֹשֵׁשׁ (ἀνδρίζεσθαι) animum virilem sumsit, fortem se praebuit.

אִישׁוֹן *m.* homuncio, homulus; א׳ בַּת עַיִן, א׳ עַיִן pupilla oculi; א׳ חֹשֶׁךְ, לַיְלָה pupilla noctis i. e. nox media.

אִשָּׁה *f.* (*c. suff.* אִשְׁתִּי, אִשְׁתְּךָ *et* אִשְׁתֶּךָ) femina, mulier; uxor. — *Nominibus virtutum s. vitiorum appositis signif.* mulier, *cui ea tribuuntur.* — *cf.* אִשָּׁה *sub* אֱנוֹשׁ.

אִישׁ־בֹּשֶׁת *N. pr.* filii Sauli.

אִישְׁהוֹד (vir splendoris) *N. pr. m.*

אִיתַי *chald. i. q.* יֵשׁ esse; אִיתָיךְ tu es, אִיתוֹהִי est ille, אִיתָנָא sumus, אִיתֵיכוֹן estis.

אִיתִיאֵל (mecum Deus) *N. pr. m.*

אִיתָמָר (insula palmae) *N. pr.* filii Aaronis.

אֵיתָן *v.* יתן.

אַךְ *adv.* tantum, tantummodo; nonnisi, אַךְ שָׂמֵחַ laetus tantum, totus laetitiae deditus; אַךְ חֹשֶׁךְ nihil nisi tenebrae. 2) tantum quod, modo (*nur so eben*). 3) tamen (*doch, jedoch*). 4) profecto.

אַכַּד (arx) *N. pr.* urbis a Nimrodo conditae, *fort.* Nisibis in Mesopotamia.

אַכְזִיב *N. pr.* urbis in tribu Ascher. 2) urbis in tribu Iud.

אַכְזָר, אַכְזְרִיּוּת *v.* כזר.

אָכִישׁ *N. pr.* regis Philist.

אָכַל (*inf.* אָכוֹל, *constr.* אֱכֹל, *c. praef.* לֶאֱכֹל, *c. suff.* אָכְלְךָ, אָכְלוֹ; *imper.* אֱכֹל, *c.* ה *parag.* אִכְלָה, *fut.* יֹאכַל *et* יֹאכֵל) edit, comedit; devoravit; *trop.* consumsit, confecit, perdidit; avide arripuit; degustavit, fruitus est. *Conjungitur c. accus.*, בְּ, מִן. — אָכַל לֶחֶם epulari; א׳ לֶחֶם פ׳ *et* א׳ לֶחֶם עַל שֻׁלְחַן פ׳, בְּלֶחֶם convictorem esse alcj., ab aliquo ali; אָכַל לִפְנֵי יְהוָה epulas sacrificales instituere; אָכַל בְּשַׂר פ׳ alcj. carnem edere, saevire in aliquem. — *Niph.* נֶאֱכַל edi, consumi; *part. fem.* נֶאֱכֶלֶת quod comeditur, edere licet. — *Pi. fut.* תְּאַכְּלֵהוּ consumet eum (*Al. referunt ad Kal*). — *Py.* אֻכַּל edi, consumi. —

Hiph. הֶאֱכִיל (*fut.* יַאֲכִיל, *inf.* הַאֲכִיל) aliquid edendum praebere; 2) consumere.

אֲכַל *chald. id.*

אֹכֶל *m.* cibus; *c. suff.* אָכְלוֹ.

אָכְלָה *f.* cibus, esca; alimentum.

אֲכִילָה *f.* epulae, epulum.

מַאֲכָל *m.* cibus. עֵץ מַאֲכָל arbor frugifera; צֹאן מ׳ grex ad mactandum destinatus.

מַאֲכֹלֶת, מַכֹּלֶת *f.* cibus.

מַאֲכֶלֶת *f.* culter; *pl.* מַאֲכָלוֹת.

אֻכַל *N. pr. m.*

אָכֵן *v.* כּוּן.

אָכַף sarcinam imposuit; ad laborem compulit.

אֶכֶף *m.* (*c. suff.* אַכְפִּי) sarcina, onus.

אָכַר *rad. inus. arab.* terram fodit.

אִכָּר *m.* arator, agricola.

אַכְשָׁף (praestigiae) *N. pr.* urbis in tribu Ascher.

אַל *v.* אלל.

אֵל *v.* אול.

אֶל, אֶל־ *praep.* (*c. suff.* אֵלַי, אֵלֶיךָ, אֵלַיִךְ, אֵלָיו, אֵלֶיהָ, אֵלֵינוּ, אֲלֵיכֶם, אֲלֵיהֶם, *poët.* אֵלֵימוֹ, *pl. poët.* אֱלֵיהֶן, אֱלֵי) 1) *signif. directionem ad alqd.* versus, ad, usque ad, in, erga, adversus; אֶל־לִבּוֹ ad intimum usque animum. — 2) *transl. de animi conversione ad alqd.* secundum, ad, de: אֶל־פִּי יְהוָֹה secundum praeceptum Dei; אֶל־אַמָּה ad ulnam; וַיֹּאמֶר אֶל־שָׂרָה dixit de Sara. — 3) *de causa movente:* propter, וַיֵּלֶךְ אֶל־נַפְשׁוֹ ivit propter vitam suam (ut eam salvam praestaret). — 4) *raro conjung. c. verbis, quibus inest notio quietis*: prope, apud, ad, אֶל־בְּאֵר הַמַּיִם ad puteum; יָשַׁב־אֶל־הַשֻּׁלְחָן sedit ad mensam. — 5) *c. al. praepos.* אֶל־אַחֲרַי pone me, אֶל־מִחוּץ לְ ex alio loco in alium, extra. אֶל־תַּחַת *pleonast. i. q.* תַּחַת.

אֵל *c. artic.* הָאֵל, אֵלֶּה *pronom. com.* hi, hae. אֵלֶּה־וְאֵלֶּה *οἱ μὲν — οἱ δέ.* — *Chald. id.*

אֵלָא (terebinthus) *N. pr. m.*

אֶלְגָּבִישׁ *m.* grando. *v.* גבשׁ.

אַלְגּוּמִּים *v.* אַלְמֻגִּים.

אֶלְדָּד (quem Deus amat) *N. pr. m.*

אֶלְדָּעָה (quem Deus vocat) *N. pr. m.*

אָלָה juravit; exsecratus est. *Hiph.* jurare jussit, jusjurandum petiit; *fut. apoc.* וַיֹּאֶל. — II) *i. q.* יָלַל, אָלַל exclamavit, ejulavit; *imp.* אֱלִי. — III) *inus. arab.* carnosus, torosus fuit.

אָלָה *f.* jusjurandum, בּוֹא בְּאָלָה jusj. inire, praestare;

הֵבִיא בְּאָלָה jurej. aliquem adigere, נָשָׂא אָלָה בְּ deferre jusj. alicui.— 2) maledictio, הָיָה לְאָלָה exsecrationi esse, נָתַן לְאָלָה exsecrationi tradere.

תַּאֲלָה *f.* maledictio.

אַלְיָה *f.* cauda ovium pinguis.

אָלַהּ *rad. inus. arab.* adoravit; stupuit.

אֱלוֹהַּ *m.* Deus.— *pl.* אֱלֹהִים dii (gentilium); *plur. majestat.* Deus, *quo sensu conjungitur h. v. cum adiectivo plurali raroque singulari, et cum verbo singulari rariusque plurali.*— אִישׁ א' homo Deo carus et familiaris (propheta, angelus); בֶּן א' filius Dei dicitur rex Isr., בְּנֵי א' Dei cultores, angeli. — *c. praef.* בֵּאלֹהִים, בֵּאלֹהִים, לֵאלֹהִים; *st. constr.* אֱלֹהֵי.

אֱלָהּ *m. chald.* Deus.

אֵלָה *v.* אוּל.

אַלָּה *v.* אלל.

אֲלוּ *chald.* ecce!

אִלּוּ si, quodsi.

אֱלוּל *m. i. q.* אֱלִיל *v.* אלל. 2) Elul, *nom.* sexti mensis partim Septembri, partim Octobri respondentis.

אֵלוֹן *v.* אוּל. — אַלּוֹן *v.* אלל.

אַלּוּף *v.* אלף.

אָלוּשׁ *N. pr.* loci castror. Isr.

אֶלְזָבָד (Θεόδωρος) *N. pr. m.*

אָלַח — *Niph.* נֶאֱלַח corruptus, perditus fuit.

אֶלְחָנָן (a Deo datus) *N. pr. m.*

אֱלִיאָב (cui Deus pater) *N. pr.* principis Sebulonitarum; 2) fratris Davidis; 3) alior.

אֱלִיאֵל (per Deum fortis) *N. pr.* ducis milit. David., 2) principis Manassitarum, 3) princ. Benjaminit., 4) alior.

אֱלִיאָתָה (ad quem Deus venit) *N. pr. m.*

אֱלִידָד (quem Deus amat) *N. pr.* principis Benjaminitarum.

אֶלְיָדָע (cuj. saluti Deus prospicit) *N. pr.* filii Davidis aliorumque.

אַלְיָה *v.* אלה.

אֵלִיָּה, אֵלִיָּהוּ (robur Iovae s. Iova meus Deus) Ἠλίας, propheta.

אֱלִיהוּא, אֱלִיהוּ (cuj. Deus est ille sc. Iova) *N. pr.* amici Iobi.

אֶלְיוֹעֵינַי, אֶלְיְהוֹעֵינַי (in Deum mei oculi conversi) *Nomm. pr.* virorum.

אֶלְיַחְבָּא (quem Deus occultat) *N. pr.* ducis milit. Davidis.

אֱלִיחֹרֶף (cuj. vindex Deus) *N. pr. m.*

אֱלִיל *v.* אלל.

אֱלִימֶלֶךְ (cuj. rex Deus) *N. pr. m.*

אִלֵּךְ, אִלֵּין *pron. pl. chald.* hi, hae.

אֱלִיָסָף (quem Deus addidit) *N. pr.* principis Gaditarum.

אֱלִיעֶזֶר (cuj. auxilium Deus) *N. pr.* servi Abrahami; 2) filii Mosis; 3) alior.

אֶלְיְהוֹעֵינַי *N. pr. m.*

אֱלִיעָם (populus Dei) *N. pr.* patris Bathsebae.

אֱלִיפַז (cuj. robur Deus) *N. pr.* filii Esavi; 2) amici Iobi.

אֱלִיפָל (quem Deus judicat) *N. pr. m.*

אֱלִיפְלֵהוּ (quem Deus insignem reddidit) *N. pr. m.*

אֱלִיפֶלֶט (cuj. salus Deus) *N. pr. m.*

אֱלִיצוּר (cuj. rupes Deus) *N. pr. m.*

אֱלִיצָפָן (quem Deus protegit) *N. pr. m.*

אֱלִיקָא *N. pr. m.*

אֶלְיָקִים (quem Deus stabilit) *N. pr.* praefecti regii Hiskiae; 2) regis Iud., qui postea יְהוֹיָקִים nominabatur.

אֱלִישֶׁבַע (cuj. jusjurandum Deus) Ἐλισάβετ, uxor Aaronis.

אֱלִישָׁה *N. pr.* provinciae ad mare mediterr. sitae, *fort.* Elidis in Peloponneso.

אֱלִישׁוּעַ (cuj. salus Deus) *N. pr.* filii Davidis.

אֶלְיָשִׁיב (cui Deus ignoscit) *N. pr. m.*

אֱלִישָׁמָע (quem Deus exaudit) *N. pr. m.*

אֱלִישָׁע (cuj. salus Deus) Ἐλισσαῖος, proph. Isr.

אֱלִישָׁפָט (cuj. judex Deus) *N. pr. m.*

אִלֵּן *pron. pl. m. chald. i. q. hebr.* אֵלֶּה hi.

אלל *rad. inus. arab.* defecit, esse desiit; — II) *i. q.* יָלַל lamentatus est, ejulavit; — III) *i. q.* איל robustus, validus fuit.

אַל *subst.* nihilum; — *adv.* ne, μή *sq. fut.* אַל־תִּירָאוּ ne timeatis; אַל־נָא ne (hoc fiat, precor) *Gen.* 19, 18. 2) an non? 1 *Sam.* 27, 10.

אֱלִיל *adj.* vanus; אֱלִילִים vani *i. e.* idola. 2) *subst.* vanitas.

אַלְלַי vae mihi!

אַלָּה *f.* quercus *Ios.* 24, 26.

אַלּוֹן *m.* quercus.

אלם *K. inus.* ligavit; solitarius est.— *Niph.* נֶאֱלַם (lingua ligatus est) obmutuit, tacuit.— *Pi.* colligavit *Gen.* 37, 7.

אֵלֶם *m.* taciturnitas. אֵלֶם צֶדֶק justitia muta, tacens.

אִלֵּם *m.* mutus; *pl.* אִלְּמִים.

אֲלֻמָּה *f.* (*pl.* אֲלֻמִּים *et* אֲלֻמּוֹת) manipulus, merges.

אַלְמֹן *m.* viduitas.

אַלְמָן *m.* viduus.

אַלְמָנָה *f.* vidua. — *Ies.* 9, 16: אַלְמְנוֹתָיו *fort. pro* אַרְמְנוֹתָיו palatia (desolata).

אַלְמָנוּת *f.* viduitas; *pl.* אַלְמְנוּתִים.

אַלְמֹנִי *m.* (qui reticetur) quidam; *ubique conjunctum cum* פְּלֹנִי, *q. cf.*

אלם *et* אֵלֶם *v.* אול.

אַלְמֻגִּים genus ligni resinosum et odoriferum, quod in Persia et India frequens reperitur (*rothes Sandelholz*). 2 *Chronic.* 2. 9. *transpos.* אַלְגּוּמִּים.

אַלְמוֹדָד *N. pr.* populi arab. *Gen.* 10, 26.

אַלַּמֶּלֶךְ (quercus regia) *N. pr.* loci in tribu Ascher.

אַלְמָנוּת, אַלְמָנָה, אַלְמֹן, אַלְמָן, אַלְמֹנִי *v.* אלם.

אֶלְנַעַם (cuj. jucunditas Deus) *N. pr. m.*

אֶלְנָתָן (a Deo datus) *N. pr. m.*

אֶלָּסָר *N. pr.* regionis in Asia, *fort.* Assyriae.

אֶלְעָד (quem Deus laudat) *N. pr. m.*

אֶלְעָדָה (a Deo ornatus) *N. pr. m.*

אֶלְעוּזַי (Deus m. laus) *N. pr. m.*

אֶלְעָלֵא, אֶלְעָלֵה *N. pr.* oppidi in tribu Ruben.

אֶלְעָשָׂה (a Deo creatus) *N. pr. m.*

אָלַף (sibi adsuefecit) didicit; *fut.* יֶאֱלַף. — *Pi.* אִלֵּף docuit. — *Hiph. part. fem.* מַאֲלִיפוֹת (*denom. ab* אֶלֶף) mille facientes *Ps.* 144, 13.

אֶלֶף *m.* mille, *dual.* אַלְפַּיִם duo millia, *plur.* אֲלָפִים millia, שְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים tria millia etc., אַרְבָּעִים אֶלֶף quadraginta millia, מֵאָה אֶלֶף centum millia, אֶלֶף אֲלָפִים millies mille, אַלְפֵי רְבָבָה 10000000. *Subst.* אֶלֶף chilias (militum), שַׂר הָאֶלֶף χιλίαρχος. — 2) Gens, familia (quibus pluribus constabat tribus). — 3) *pl.* אֲלָפִים boves. — 4) *N. pr.* urbis in tribu Benj. *Ios.* 18, 28.

אֲלַף, אֶלֶף *chald.* mille.

אַלּוּף *m.* adsuetus. *Subst* familiaris, amicus; 2) bos; 3) dux, praefectus, φύλαρχος

אֶלְפָּעַל (cui Deus praemium) *N. pr. m.*

אלץ — *Pi.* אִלֵּץ moleste ursit, institit *Iud.* 16, 16.

אַלְקוּם *m.* *Prov.* 30, 31. מֶלֶךְ אַלְקוּם עִמּוֹ rex, cui nequit resisti. *Al.* rex populo stipatus.

אֶלְקָנָה (quem Deus curavit) *N. pr.* patris Samuelis, aliorumque hom.

אֶלְקֹשִׁי *Nom. gent.* Elcesita.

אֶלְתּוֹלַד (gens Dei) *i. q.* תּוֹלַד.

אֶלְתְּקָא, אֶלְתְּקֵה *N. pr.* urbis Levit. in tribu Dan.

אֶלְתְּקֹן *N. pr.* oppidi in tribu Iuda.

אֵם *f.* (*c. suff.* אִמִּי, *pl.* אִמּוֹת) mater; avia; noverca; *trop.* gens universa, metropolis; אֵם הַדֶּרֶךְ mater viae *i. e.* bivium.

אַמָּה *f.* metropolis. — 2) pars brachii anterior; ulna, cubitus; *dual.* אַמָּתַיִם duo cubiti, עֶשֶׂר אַמּוֹת decem cub., שְׁלֹשׁ מֵאוֹת אַמָּה trecenti cubiti.— 3) fundamentum *Ies.* 6, 4. — 4) *N. pr.* collis 2 *Sam.* 2, 24.

אַמָּה *f. chald.* cubitus.

אֻמָּה *f.*, *pl.* אֻמּוֹת, אֻמִּים gentes, nationes.

אֻמָּה *f. chald.* gens.

אִם *part. condit.* si (אִם — אִם sive—sive); etiamsi *sq. fut.*; quando, quum *sq. praet.* (עַד־אִם, עַד־אֲשֶׁר־אִם usque dum, donec); o si! utinam! *sq. fut.* — 2) *part. interrog.* an? num? nonne? אִם — אִם, הֲ — וְאִם, הֲ — אִם utrum — an. — 3) *in jurisjur. form.* אִם negandi, אִם לֹא affirmandi vim habet: אִם־אֶעֱשֶׂה si fecero (*sc.* mihi hoc accidat *i. e.* non faciam). — 4) compos. הַאִם *i. q.* הֲלֹא nonne? אִם־לֹא nisi.

אָמָה *f.* (*c. suff.* אֲמָתִי, *pl.* אֲמָהוֹת, *st. c.* אַמְהוֹת) ancilla, serva. בֶּן־אָמָה servus.

אַמָּה, אֻמָּה *v.* אם.

אֵמוּן, אֱמוּנָה, אָמוֹן, אָמוּן *v.* אמן.

אָמוֹץ (robustus) *N. pr.* patris Iesaiae.

אִמִּי *N. pr. m.*

אַמִּיץ *v.* אמץ.

אָמִיר *v.* אמר.

אָמַל languit, tabuit. — *Pyl.* אֻמְלַל languit, marcuit; moerore confectus est.

אֻמְלָל *m.* languens (morbo) *Ps.* 6, 3.

אֲמֵלָל *m.*, *pl.* אֲמֵלָלִים languidi, debiles *Neh.* 3, 34.

אָמַן firmus fuit; tutus, securus fuit; *sensu ethico:* fidelis fuit, *part.* אֱמוּנִים fideles. 2) sustentavit, nutrivit, educavit; *part.* אֹמֵן nutritor, nutricius.— *Niph.* נֶאֱמַן firmus factus est *s.* fuit, stabilis fuit, בַּיִת נֶאֱמָן domus stabilis, posteritas perennis; 2) fidelis fuit; verus fuit *s.* habitus est, eventu comprobatus est; 3) sustentatus, gestatus est (infans). — *Hiph.* הֶאֱמִין innisus est; constitit, stetit; 2) confisus est *sq. accus.*, בְּ, לְ, *c. inf.*; credidit *sq.* לְ *et inf.*

אֲמַן *chald.* — *Aph.* הֵימִן confisus est.

אָמָן *m.* artifex.

אָמֵן *m.* verum, veracitas, אֱלֹהֵי א׳ Deus verax; 2) *in adjurandi formulis et doxologiae fide confirmanda:* profecto! ita fiat!

אָמוֹן *m.* opifex, artifex; 2) *i. q.* הָמוֹן multitudo hominum; 3) *N. pr.* dei aegypt., Iovis Ammonii; 4) *N. pr.* regis Iud.

אֵמוּן *m.* fides, veracitas; *pl.* אֱמוּנִים.

אֹמֶן *m.* fides.

אֹמְנָה *f.* columna, postis.

אֱמוּנָה *f.* firmitas, וַיְהִי יָדָיו אֱמוּנָה et ejus manus confirmatae sunt; 2) securitas; 3) fides, *pl.* אֱמוּנוֹת.

אֲמָנָה *f.* foedus firmum et ratum; constitutio, decretum (merces constituta *Neh.* 11, 23.). 2) *N. pr.* fluvii prope Damascum et regionis ab eo irrigatae, Amana.

אָמְנָה *f.* veritas; *adv.* vero, revera; 2) educatio.

אָמְנָם, אֻמְנָם *adv.* vere, certo, profecto.

אֱמֶת *f.* (*c. suff.* אֲמִתּוֹ) diuturnitas, stabilitas; 2) constantia, fides; *dicitur* de fide et veracitate Dei et de hominum fide et pietate erga Deum eorumque integritate et probitate; 3) veritas *inpr.* rerum divinarum.

אַמְנוֹן, אֲמִינוֹן (fidus) *N. pr.* filii Davidis.

אָמַץ (*imp.* אֱמַץ, *fut.* יֶאֱמַץ) firmus, robustus, fortis, animosus fuit; *sq.* מִן praevaluit, fortior fuit. — *Pi.* firmavit, fortem reddidit; refecit, animum reddidit; restauravit (aedificium). א׳ לֵב פ׳ obfirmavit animum alcjs., pertinacem alqm. reddidit. 2) constituit, elegit. — *Hiph.* fortem se praebuit. — *Hithp.* se roboravit, vires acriter intendit, contendit; fortiter sibi proposuit.

אַמִּיץ *m.* robustus, firmus, validus.

אֹמֶץ *m.* robur, vis.

אָמֹץ *m.* robustus, fortis (equus), *pl.* אֲמֻצִּים.

אַמְצָה *f.* robur.

אַמְצִי (fortis) *N. pr. m.*

אֲמַצְיָה, אֲמַצְיָהוּ (quem Deus fortem reddidit) *N. pr.* Amasiae, regis Iud.

מַאֲמַצִּים *m. pl.* vires, opes.

אָמַר dixit (alicui *sq.* אֶל, לְ; de aliquo *sq.* לְ *et sq. accus.*), *raro i. q.* דִּבֶּר locutus est, *inf.* לֵאמֹר ut dicat *i. e.* his verbis; exclamavit (de equo); vocavit, nominavit; praedicavit, celebravit *Ps.* 40, 11.

145, 6. 11.; praecepit, jussit; 2) cogitavit *Gen.* 44, 28. *Exod.* 2, 14., *et sq.* בְּלִבּוֹ, בִּלְבָבוֹ. — *Niph.* dictus est (de aliquo *sq.* לְ); *impers.* יֵאָמֵר dicitur, dici solet; *sq.* לְ dicitur alicui, nominatur alqs. — *Hiph.* dicentem fecit *Deut.* 26, 17. 18. — *Hithpa.* se praedicavit, gloriatus est.

אֲמַר *chald.* dixit; jussit.

אֹמֶר *m. poët. pro* דָּבָר verbum; oratio; אִמְרֵי אֵל dicta Dei. 2) jussum, sors (divinitus data) *Iob.* 20, 29. — *c. suff.* אִמְרִי, *pl.* אֲמָרִים.

אֹמֶר *m. poët.* verbum, dictum; decretum, promissio; carmen epinicium; *i. q.* דָּבָר res, negotium.

אִמֵּר *N. pr. m.*

אִמַּר *chald.* agnus (a foecunditate dictus).

אִמְרָה *f. poët.* verbum, sermo; *pl.* אֲמָרוֹת.

אֶמְרָה *f. id.*

אָמִיר *m.* cacumen *Ies.* 17.

מַאֲמָר *m.* edictum, jussum, mandatum.

מֵאמַר *m. chald. id.*

אִמְרִי (verbosus) *N. pr. m.*

אֱמֹרִי *Nom. gent.* LXX. Ἀμοῤῥαῖος.

אֲמַרְיָה *et* אֲמַרְיָהוּ *N. pr. m.*

אַמְרָפֶל *N. pr.* regis Sinearitici *s.* Babylonici *Gen.* 14, 1. 9.

אֶמֶשׁ (*propr.* nox praeterita *s.* superior) heri.

אֱמֶת *v.* אמן.

אַמְתַּחַת *v.* מתח.

אֲמִתַּי (verax) *N. pr.* patris Ionae proph.

אָן, אָנָה, אָנָה *v.* אי.

אֹן *v.* אוֹן.

אֲנָא, אֲנָה *pron. pers. chald.* ego.

אָנָּא (*leg.* ánna) *partic. precandi compos. ex* אָהּ *ah! et* נָא *quaeso:* ah, quaeso!

אָנָה moeruit, luxit *Ies.* 3. 19. — II) appropinquavit (opportuno tempore).— *Pi.* אִנָּה immisit, objecit *Exod.* 21, 13. *Py.* objectus est, evenit (casu *s.* divinitus). — *Hithpa. part.* מִתְאַנֶּה se ipsum objiciens, adgrediens alqm. *sq.* לְ.

אֲנִיָּה *f.* moeror, luctus.

תַּאֲנִיָּה *f. id.*

אֳנִי *com.* navis; *collect.* classis navium.

אֳנִיָּה *f.* navis.

תַּאֲנָה *f.* occursus, coitus.

תֹּאֲנָה *f.* occasio, opportunitas.

אֲנוּ *com.* nos. — *v.* אֲנַחְנוּ.

אִנּוּן *m.* אִנִּין *f. pron. pl.* ii, eae.

אֱנוֹשׁ *v.* אנשׁ.

אָנַח — *Niph.* נֶאֱנַח gemuit (de aliqua re *sq.* עַל, מִן).

אֲנָחָה *f.* gemitus, suspirium.

אֲנִי *v.* אָנֹכִי.

אֲנִי, **אֳנִיָּה**, **אֲנִיָּה** *v.* אנה.

אֲנִיעָם (luctus populi) *N.pr. m.*

אֲנָךְ *m.* plumbum, perpendiculum plumbeum.

אָנֹכִי (*contr.* אֲנִי, *in pausa* אָנִי) *pron. pers.* e g o ; *plur.* אֲנַחְנוּ, *raro* נַחְנוּ (אֲנוּ *Jer.* 42, 6.) n o s.

אָנַן — *Hithp.* הִתְאוֹנֵן gemuit, conquestus est.

אָנַס negotium facessivit, coëgit.

אֲנַס *chald. id.*

אָנַף (*fut.* יֶאֱנַף) spiravit; iratus est, succensuit (alicui בְּ). — *Hithp.* הִתְאַנֵּף iratum se reddidit, ira commotus est.

אַף *m.* (*c. suff.* אַפִּי) nasus, גֹּבַהּ אַף altitudo nasi, fastus; 2) ira. — *Dual.* אַפַּיִם nares, nasus; *per synecd.* facies, vultus, לְאַפֵּי *i. q.* לִפְנֵי in conspectu, coram; מָנָה אַחַת אַפַּיִם una pars binis hominibus; 2) ira, אֶרֶךְ א׳ tardus ad iram, קְצַר א׳ praeceps ad iram. — *Aliud verb.* אַף *v. suo loco.*

אַנְפִּין *chald.* — *dual.* nares; facies.

אֲנָפָה *f. nomen* avis iracundae, *vulgo:* ardea, *LXX.* χαραδριός *Levit.* 11, 19. *Deut.* 14, 18.

אָנַק ingemuit, suspiria (alto pectore) prodidit, *inf.* אֲנֹק, *fut.* יֶאֱנֹק. — *Niph.* נֶאֱנַק *id.*

אֲנָקָה *st. c.* אַנְקַת *f.* gemitus vehemens; 2) genus lacertarum *Levit.* 11, 30.

אָנַשׁ gravi morbo affectus fuit; *part.* אָנוּשׁ *m.* אֲנוּשָׁה *f.* insanabile (vulnus); gravis (dolor); aerumnosus (dies); perditus, malignus (animus). — *Niph.* morbo gravi affectus est.

אֱנוֹשׁ *m.* (*poët.*) h o m o, mortalis; *collect.* homines; homo plebejus, vulgus; homo impius. — *Plur.* אֲנָשִׁים (*st. c.* אַנְשֵׁי, *c. suff.* אֲנָשֶׁיךָ, אַנְשֵׁיהֶם) homines, viri *cf.* אִישׁ. — 2) אֱנוֹשׁ *N. pr. filii Sethi.*

אֱנָשׁ, **אֱנֹשׁ** *m. chald.* homo.

אִשָּׁה *f.* (*st. c.* אֵשֶׁת, *c. suff.* אִשְׁתִּי, אִשְׁתְּךָ, *pl. semel* אִשּׁוֹת *plerumque* נָשִׁים, *c. suff.* נְשֵׁיהֶם. נָשֵׁינוּ) f e m i n a, mulier; *appos. ad alia nomina eod. sensu dicitur, quo* אִישׁ *q. cf.* 2) uxor, conjux; 3) quaeque; 4) *oppos.* אֲחוֹת *s.* רְעוּת altera — altera.

אַנְתְּה *chald. pron. pers. m.* tu.

אָסָא (asa) N. pr. regis Iud.

אָסָה rad. inus. arab. damnum percepit, violatus fuit.

אָסוֹן m. damnum, injuria.

אָסוּךְ v. סוּךְ.

אֵסוּר, אָסִיר, אַסִּיר v. אסר.

אָסִיף v. אסף.

אָסָם m., pl. אֲסָמִים horrea, promtuaria, LXX. ταμεῖα.

אַסְנָה N. pr. m.

אָסְנַפַּר N. pr. ducis assyr.

אָסְנַת N. pr. uxoris Iosephi.

אָסַף (inf. אָסֹף, constr. אֱסֹף, c. suff. אָסְפְּךָ; fut. יֶאֱסֹף, c. suff. יַאַסְפֵנִי, pers. 1. אֹאסֵף et אֹסֵף) retraxit, recepit (in hospitium); 2) abstulit, e medio sustulit, perdidit, א׳ נַפְשׁוֹ vita se privavit; 3) collegit, congregavit (add. אֶל locum signif., quo quid coacervatur); agmen clausit Ies. 58, 8. — Niph. נֶאֱסַף se recepit, receptus est; 2) sublatus, deletus est; 3) collectus est, se congregavit sq. אֶל, לְ, עַל ad alqd., נ׳ אֶל־עַמּוֹ, ־עַמָּיו, ־אֲבוֹתָיו ad populum, ad patres suos colligi i. e. mori, quo sensu simpl. נֶאֱסַף Num. 20, 26. — Pi. recepit in hosp.; agmen clausit Num. 10, 25. Ios. 6, 9. 13. — Pu. congregatus est. — Hithp. se congregavit.

אָסָף N. pr. poëtae et musici, nonnullor. psalm. auctoris; 2) alior. hom.

אֹסֶף m. collectio (frugum) messis.

אָסִיף m. messis (pomorum)

אֲסֵפָה f. congregatio.

אֲסֻפִּים pl. m. collectiones, cellae promptuariae, apothecae.

אֲסֻפּוֹת pl. f. congregationes, societates.

אֲסַפְסֻף m., cum art. syr. הָאסַפְסֻף colluvies, turba hominum.

אָסְפַּרְנָא chald. adv. perite, diligenter.

אַסְפָּתָא N. pr. filii Hamanis.

אָסַר (fut. יֶאֱסֹר et יַאסֹר) ligavit, alligavit sq. לְ; א׳ הַמֶּרְכָּבָה currum jungere (equis etc.); א׳ מִלְחָמָה nectere certamen, impetum facere; אָסַר אִסָּר עַל־נַפְשׁוֹ se voto obligavit. 2) vinxit, in vincula conjecit, part. אָסוּר vinctus, captivus. — Niph. vinciri, in carcerem conjici. — Pu. capi, captivum abduci.

אֵסוּר m. vinculum; pl. אֲסוּרִים. — בֵּית הָאֵסוּר carcer.

אֱסוּר chald. id.

אָסִיר m. captivus.

אָסִיר *m.* captivus. 2) *N. pr. m. Exod.* 6, 24.

אֱסָר *m.* obligatio, votum ab aliqua re abstinendi.

אֱסָר *m. chald.* interdictum.

אִסָּר *m.* obligatio, interdictum.

מוֹסֵר *m.* — *pl.* מוֹסְרִים *et* מוֹסְרוֹת vincula. 2) מוֹסֵר *et* ות— *N. pr.* loci in deserto.

מָסֹרֶת *f.* vinculum.

אֵסַר־חַדּוֹן *LXX.* Ἀσορδάν, *nom.* regis assyr., successoris Sanheribi.

אֶסְתֵּר (astrum) Esther, regina Pers., quae antea הֲדַסָּה nominabatur.

אָע *m. chald. i. q. hebr.* עֵץ lignum.

אַף nasus *v.* אנף.

אַף *partic.* etiam, et; adeo; immo; etiamsi. — אַף כִּי etiam cum, quamvis, magis etiam (accedit quod); quanto magis *s.* minus; quin immo; אַף כִּי אָמַר an revera dixit? *Gen.* 3, 1.

אַף *chald. id.*

אָפַד accingere, amicire *max. vestimento pontif.* (*sq.* לְ alqm., בְּ aliqua re).

אֵפוֹד *m.* Ephod, amiculum sacerdotale. נָשָׂא א׳ gestare Ephod *i. e.* munere sacerd. fungi. — Hoc vestimentum interdum superstitiose et simulacri instar cultum esse videtur *cf. Iud.* 8, 27.

אֲפֻדָּה *f.* amictus, vestitus. 2) involucrum (quo simulacra deorum obducta erant).

אֵפֹד *N. pr. m.*

אַפֶּדֶן *v.* פדן.

אָפָה coxit (panem); *part. m.* אֹפֶה pistor, *pl.* אֹפִים; *part. f.* אֹפָה pistrix, *pl.* אֹפוֹת. — *Niph.* coctus est.

מַאֲפֶה *m.* coctum (*Gebackenes*).

תֻּפִינִים *v.* אפן.

אֵפוֹא, אֵפוֹ *partic.* οὖν, δή, אִם כֵּן א׳ si igitur ita est, אַיֵּה א׳ ubi tandem? מַה א׳ quid tandem? דְּעוּ א׳ γινώσκετε οὖν! *wisset denn!*

אֵפוֹד *v.* אפד.

אֲפִיחַ *N. pr. m.*

אָפִיק *v.* אפק.

אָפַל *rad. inus. arab.* evanuit, occidit (sol).

אָפִיל *m.* אֲפִילָה *f.* serotinus, a.

אָפֵל *m.* tenebricosus.

אֹפֶל *m. poët. i. q.* חֹשֶׁךְ tenebrae.

אֲפֵלָה *f.* tenebrae, חֹשֶׁךְ א׳ caligo crassa.

מַאֲפֵל *m.* caligo.

מַאְפֵּלְיָה *f.* caligo Iovae *i. e.* spissa.

אֶפְלָל (judicium) *N. pr. m.*

אָפַן *rad. inus. i. q.* פָּנָה se

vertit, volvit; 2) *arab.* divisit.

אוֹפָן *m.* rota; *st. c.* אֹפַן, *pl.* אֹפַנִּים.

אֹפֶן tempus (περίοδος) דָּבָר עַל־אָפְנָיו dictum suo tempore *i. e.* opportuno.

תֻּפִינִים *m. pl. Levit.* 6, 14 (21): תֻּפִינֵי מִנְחַת פִּתִּים comminuta *s.* frusta oblationis comminutae. *Al.* (*deriv. ab* אָפָה) coctiones obl. comminutae.

אָפֵס desiit, finem habuit; defecit.

אֶפֶס *m.* finis, extremum; terminus, אַפְסֵי אָרֶץ fines terrae *i. e.* terrae remotissimae. *Dual.* אָפְסַיִם utraque pedum extremitas, plantae *s.* tali. 2) defectus, בְּאֶפֶס propter penuriam *sq. genit. rei*, sine; עַד־אֶ׳ usque dum non *est.* 3) *i. q.* אַיִן nullus, nihil, non amplius; nonnisi *Num.* 22, 35. 23, 13.; praeter, אַפְסִי praeter me; בְּאֶפֶס *um nichts*, immerito, מֵאֶפֶס de nihilo, אֶפֶס כִּי praeterquam quod, veruntamen.

אֶפֶס דַּמִּים *N. pr.* oppidi in tribu Iuda.

אֶפַע *i. q.* אֶפֶס nihil *Ies.* 41, 24.

אֶפְעֶה *v.* פָּעָה.

אָפַף circumdedit; *praet. pl.* אָפְפוּ, *c. suff.* אֲפָפוּנִי.

אָפַק *Kal inus.* validus fuit. — *Hithp.* הִתְאַפֵּק se robustum praebuit, sui potens fuit, se continuit: animum sumsit 1 *Sam.* 13, 12.; se retinuit, cessavit.

אָפִיק *m. adj.* robustus, potens; 2) *subst.* tubus, canalis; rivus; alveus *fluminis*; vallis *rivulis irrigata.* 3) *i. q. sq. nom. pr.*

אֲפֵק *N. pr.* urbis in tribu Ascher; 2) al. ad lacum galil.; 3) al. in tribu Issaschar.

אֲפֵקָה *N. pr.* urbis in tribu Iuda.

אָפַר *rad. inus. arab.* transiliit, agilis fuit.

אֵפֶר *m.* cinis, favilla.

אֲפֵר *m.* (*transpos. ex* פְּאֵר) cidaris, tegumentum capitis. (*Al.* cinis *i. q.* אֵפֶר).

אֶפְרֹחַ *v.* פרח.

אַפִּרְיוֹן *m. LXX.* φορεῖον, *Vulg.* ferculum *i. e.* sella, lectica.

אֶפְרַיִם *N. pr.* Ephraim, fil. Iosephi natu minor; tribus ab eo oriundae; regni Israel., quia haec tribus ceterarum potentissima et ex ea primi reges Isr. orti erant.

אֶפְרָת, אֶפְרָתָה *nom.* urbis in tribu Iuda *alibi* בֵּית־לֶחֶם *nominatae.* 2) *i. q.* אֶפְרַיִם *Ps.* 132, 6.

אֶפְרָתִי *Nom. gent.* Ephraimita; 2) Ephrataeus.

אֲפַרְסָיֵא *nom.* gentis ignotae *Esr.* 4, 9.

אֲפַרְסְכָיֵא *nom.* gentis ignotae *Esr.* 5, 6.

אֲפַרְסַתְכָיֵא *nom.* gentis assyr. *Esr.* 4, 9.

אַפְּתֹם *m. voc. incertae signif. vulgo:* thesaurus *Esr.* 4, 13.

אֶצְבּוֹן *N. pr. m.*

אֶצְבַּע *v.* צבע.

אָצַל subtraxit; denegavit *sq.* מִן; sejunxit, reposuit, reservavit *sq.* לְ. — *Niph.* contractum fuit. — *Hiph.* subtraxit, abstulit, *fut.* וַיָּאצֶל. — II) *arab.* altas radices egit, firmus fuit; conjunxit.

אָצִיל *m.* latus, extremitas. 2) *adj.* nobilis, antiqua stirpe oriundus.

אַצִּיל *m.* junctura, אַצִּילֵי יָדַיִם axillae.

אָצֵל *N. pr.* viri; 2) loci prope Hierosol. *Zach.* 14, 5.

אֵצֶל *m.* latus; — juxta, prope; מֵאֵצֶל a latere alcjs. מֵאֶצְלוֹ juxta eum.

אֲצַלְיָהוּ *N. pr. m.*

אֹצֶם (iratus) *N. pr. m.*

אֶצְעָדָה *v.* צעד.

אָצַר coacervavit. — *Niph.* accumulari. — *Hiph.* הוֹצִיר thesauro alqm praefecit *sq* עַל, *fut. c.* ה *parag.* אוֹצְרָה.

אוֹצָר *m.* (*pl.* אוֹצָרוֹת) copia, thesaurus, בֵּית הָא׳ cella promtuaria, gaza; 2) cella, apotheca, aerarium.

אֵצֶר *N. pr. m.*

אֶקְדָּח *v.* קדח.

אַקּוֹ *m.* caprea, ibex.

אֹר *v.* יְאֹר.

אָרָא *N. pr. m.*

אֲרִאֵל, אֶרְאֵלִי *v.* ארה.

אָרַב (nexuit) dolum nexuit, insidiatus est *sq.* לְ, עַל; *fut.* יֶאֱרֹב, *part.* אוֹרֵב insidiator, *collect.* insidiae. — *Pi. part. pl.* מְאָרְבִים studiose insidiantes. — *Hiph.* insidias posuit.

אֲרָב *N. pr.* oppidi in tribu Iuda; אַרְבִּי *nom. gentile.*

אֶרֶב *m.* insidiae; latibulum.

אֹרֶב *m.* insidiae; *c. suff.* אָרְבּוֹ.

אָרְבָּה *f. id., pl.* אָרְבּוֹת, *st. c.* אָרְבּוֹת.

אֲרֻבָּה *f.* (cancelli, clathri) fenestra, *trop.* de coelo, de quo imber profluit; 2) columbarium; 3) fumarium.

אֲרֻבּוֹת *N. pr.* loci in tribu Iuda.

מַאֲרָב *m.* locus insidiarum, insidiae; insidiatores.

אַרְבֵּאל *v.* בֵּית.

אַרְבֶּה v. רבה.
אַרְבַּע v. רבע.
אָרַג plexuit (crines) *Iud.* 16, 13. 2) texuit; *part.* אֹרֵג textor, אֹרֶגֶת textrix.
אֶרֶג *m.* textura *Iud.* 16,14. 2) radius textorius.
אַרְגֹּב *N. pr.* civitatis basaniticae, in qua Ogus regnavit; 2) viri cujusd.
אַרְגְּוָן *chald. i. q.* אַרְגָּמָן.
אַרְגָּז v. רגז.
אַרְגָּמָן *m.* purpura.
אַרְדְּ *N. pr.* filii Benjam., אַרְדִּי *nom. patron.*
אָרָה decerpsit *Ps.* 80, 13. 2) collegit.
אֻרוֹת *pl. f.* stationes in stabulo s. praesepia.
אֻרְוֹת *pl.f., st. c.* אֻרְוֹת *id.*
אֻרְיוֹת *pl.f., st. c.* אֻרְיוֹת *id.*
אֲרִי *m.* leo; *pl.* אֲרָיִים et אֲרָיוֹת.
אַרְיֵה *m.* leo.
אַרְיֵה *m. chald.* leo; *pl.* אַרְיָוָן.
אֲרִיאֵל, אֲרִאֵל leo Dei *i. e.* vir fortis; 2) focus *s.* ara Dei, *nom.* altaris holocaust. 3) *nom. honor.* Hierosolymarum. 4) *N. pr. m.*
אַרְאֵל (leo Dei) *N. pr. m.*
אַרְאֵלִי *N. pr. m.*
אַרְאֶלָּם *m.* viri fortes eorum (Israelitarum) *Ies.* 33, 7.

אָרוֹן *com.* cista, arca. אֲרוֹן אֱלֹהִים, הָעֵדוּת, הַבְּרִית arca foederis; 2) arca feralis *Gen.* 50, 26.
אֲרוּ *chald.* ecce! vide.
אַרְוַד Aradus, insula et urbs haud procul a litore Phoen.
אַרְוֹד, אֲרוֹדִי *N. pr. m.*
אֲרוּכָה v. ארך.
אֲרוּמָה *N. pr.* urbis.
אֲרוֹמִים v. אֲרַמִּי, ארם.
אָרַז firmiter constrictus est, firmus, stabilis fuit. *Part.* אֲרֻזִים firmi, stabiles. *Al.* cedrini.
אֶרֶז *m.* cedrus; *pl.* אֲרָזִים, *st. c.* אַרְזֵי.
אַרְזָה *f.* tabulatum cedrinum
אָרַח ivit, profectus est, iter fecit; *part.* אֹרֵחַ viator. — II) *rad. inus.* determinavit.
אָרַח *N. pr. m.*
אֹרַח *com. v. poët.* (*c. suff.* אָרְחִי, *pl.* אֳרָחוֹת, *st. c.* אָרְחוֹת, *c. suff.* אָרְחֹתָם et אֹרַח) incessus, iter; via; *metaph.* de agendi vivendive ratione (א׳ יְהוָֹה vita Deo probata, א׳ חַיִּים agendi ratio salutem afferens, א׳ עוֹלָם ag. ratio prisca, mores majorum); de sorte, fato; 2) viator, *collect.* turma viatorum *Iob.* 6, 31.

אֹרַח *m. chald. id., pl.* אָרְחָן *trop.* actiones.

אֹרְחָה *f.* incessus; 2) turma proficiscentium.

אֲרֻחָה *f.* demensum, portio.

אֲרִי, אַרְיֵה, אֲרָיוֹת, אַרְיְוָת, אֲרִיאֵל *v.* ארה.

אֲרִידַי (fortis) *N. pr.* filii Hamanis, Ἀριδαῖος.

אֲרִידָתָא (fortis) *N. pr. m.*

אַרְיוֹךְ *N. pr.* regis Ellasaritidis; 2) viri chald.

אֲרִיסַי *N. pr.* filii Hamanis.

אָרַךְ (*fut.* יֶאֱרַךְ, *pl.* יַאַרְכוּ) longus fuit s. factus est, אָרְכוּ־לוֹ הַיָּמִים longi ei facti sunt dies *i. e.* diu commoratus est.— *Hiph.* הֶאֱרִיךְ *trans.* longum reddidit, protendit, extendit; ה׳ יְמֵי פ׳ vitam prorogare, diu vivere, diu morari; ה׳ אַפּוֹ, נַפְשׁוֹ patientem se praebere; 2) *intrans.* longus fuit, הֶאֱרִיכוּ יָמָיו producti sunt dies, diu vixit. — II) *rad. inus. arab.* detumuit, sanatum fuit.

אֲרֻכָה, אֲרוּכָה *f.* sanatio (vulneris); salus.

אֲרַךְ *chald. partic.* אֲרִיךְ quod convenit, decet.

אָרֵךְ *st. c.* אֶרֶךְ longus. א׳ הָאֵבֶר longa penna praeditus; א׳ אַפַּיִם tardus ad iram; א׳ רוּחַ μακρόθυμος.

אֶרֶךְ *N. pr.* urbis sinearitícae *Gen.* 10, 10. *unde nom. gent.* אַרְכְּוָיֵא. *Aliud nom. gent.* אַרְכִּי.

אֹרֶךְ *m.* longitudo (spatii et temporis); *c. suff.* אָרְכּוֹ.

אָרֹךְ *m.* אֲרֻכָּה *f.* longus, diuturnus.

אַרְכָה, אַרְכָא *f. chald.* diuturnitas.

אַרְכֻּבָּה *v.* ברך.

ארם *rad. inus.* altus fuit.

אֲרָם *f. st. c.* אֲרַם Aramaea (*complecteb.* regionem Damascenam, Syriam usque ad Orontem et Mesopotamiam). — א׳ נַהֲרַיִם Mesopotamia, פַּדַּן אֲרָם ager (cultus) Mesopotamiae; א׳ צוֹבָה Syria Sobaea; א׳ דַּמֶּשֶׂק Syria Damascena; א׳ מַעֲכָה regio trans Iord. sub Antilibano; א׳ בֵּית־רְחוֹב Aram. Rechabensis, pars Syriae *cf.* רְחֹב.

אֲרַמִּי *m.* Aramaeus; *fem.* אֲרַמִּיָּה, *pl.* אֲרַמִּים *et* אֲרוֹמִים.

אֲרָמִית *adv.* aramaice, linguâ aramaeâ.

אַרְמוֹן *m.* (*pl. constr.* אַרְמְנוֹת) arx, palatium; palatii pars interior.

אַרְמֹנִי *N. pr.* filii Sauli.

אֹרֶן *m. nom.* arboris *Ies.* 44, 14: *LXX.* πίτυς, *Vulg.* pinus. 2) *N. pr. m.*

אֹרֶן *N. pr. m.*

אַרְנֶבֶת *f.* lepus.

אַרְנוֹן (strepens *cf.* רָנַן) *N. pr.* rivi, quo terra Isr. versus orient. terminabatur.

אַרְנָן *N. pr. m.*

אָרְנָן (אֲרַנְיָה 2 *Sam.* 24.) *N. pr.* Iebusitae.

אֲרַע, אַרְעָא *m. chald.* terra; 2) infra, *sq.* מִן inferior.

אַרְעִית *f. chald.* inferius, infimum.

אַרְפָּד (*a* רָפַד) *N. pr.* civitatis aram.

אַרְפַּכְשַׁד *N. pr.* Semitae.

אֶרֶץ *f. rar. masc.* (*c. art.* הָאָרֶץ, *c. suff.* אַרְצוֹ, *pl.* אֲרָצוֹת) **terra**: orbis terrarum; humus, אַרְצָה in terram, humi; provincia, regio, ager alcjs. civitatis, *meton.* incolae alcjs. terrae. — *Pl.* אֲרָצוֹת *apud scriptt. seriores signif.* terras exterorum populorum.

אַרְצָא *N. pr. m.*

אֲרַק *f. chald.* terra.

אָרַר (*imp.* אֹר, *c.* ה *parag.* אָרָה, *pl.* אֹרוּ, *fut.* יָאֹר) exsecratus est. — *Niph. part. pl.* נֵאָרִים maledicti.— *Pi.* אֵרַר diras imprecatus est, res exsecrabiles attulit; *part. pl.* מְאָרְרִים. — *Hoph. fut.* יוּאַר devotus erit.

מְאֵרָה *f.* exsecratio.

אֲרָרָט *N. pr.* regionis montanae in Armenia, mediae inter Araxem fluv. lacusque Van et Ormiam.

אֲרָרִי *i. q.* הֲרָרִי *Nom. gentile.*

אָרַשׂ — *Pi.* אֵרַשׂ, אֵרֵשׂ *sq. accus.* אִשָּׁה mulierem sibi desponsavit, *sq.* בְּ *pretii, quo mul. venditur.* — *Py. praet. f.* אֹרָשָׂה desponsata est (puella); *part. fem.* מְאֹרָשָׂה.

אָרַשׁ *rad. inus. arab.* concupivit.

אֲרֶשֶׁת *f.* petitio, *LXX.* δέησις.

אַרְתַּחְשַׁשְׁתָּא, אַרְתַּחְשַׁסְתָּא, אַרְתַּחְשַׁשְׁתָּא Artaxerxes, rex Persarum.

אֲשַׂרְאֵל (*i. q.* אֲסַרְאֵל Deo obligatus) *N. pr. m.*

אַשְׂרִיאֵל (obligatio Dei) *N. pr.* filii Gileadi; ־ִי *nom. patron.*

אֵשׁ *f. rar. masc.* (*c. suff.* אִשּׁוֹ, אִשְּׁכֶם, אֶשְׁכֶם) **ignis**: aestus solis; incendium (*metaph.* de incendio *s.* atrocitate belli *et* de fervore irae); fulgor (gemmarum). אֵשׁ אֱלֹהִים ignis Dei, fulmen.

אֶשָּׁא *com. chald. st. emph.* אֶשָּׁא ignis.

אִשֶּׁה *m.* (*st. c.* אִשֵּׁה, *pl.* אִשִּׁים, אִשֵּׁי) incensum, sacrificium accendendum.

אֵשָׁה *f.* ignis.
אַשְׁבֵּל (vituperatio Dei) *N. pr.* filii Benj.; ־ִי *nom. patron.*
אֶשְׁבָּן (vituperatio) *N. pr. m.*
אַשְׁבֵּעַ (juro) *N. pr. m.*
אֶשְׁבַּעַל *N. pr.* filii Sauli.
אשד *rad. inus. syr.* effudit.
אֶשֶׁד *m.* effusio, א׳ הַנְּחָלִים decursus torrentium.
אֲשֵׁדָה radix montis; *pl.* אֲשֵׁדוֹת, *st. c.* אַשְׁדּוֹת.
אַשְׁדּוֹד (*a* שָׁדַד) Asdod, Ἄζωτος, urbs Philistaeorum.
אַשְׁדּוֹדִי Asdodaeus; ־ִית Asdodaea, Asdodaeorum dialecto.
אִשָּׁה *v.* אנשׁ.
אשה *rad. inus. i. q.* אָשַׁשׁ.
אֲשׁוּיָה *f.* fulcrum, fulcimen.
אַשּׁוּר, אֲשׁוּרִי, אֲשֻׁר, אֲשֻׁרִי *v.* אשׁר.
אַשְׁחוּר (*ab* שָׁחַר) *N. pr. m.*
אֲשִׁימָא *N. pr.* dei Hamathaeorum.
אֲשֵׁירָה *v.* אֲשֵׁרָה.
אֲשִׁישׁ, אֲשִׁישָׁה, אֲשִׁירָן *v.* אשׁשׁ.
אֶשֶׁךְ *m.* testiculus.
אֶשְׁכֹּל *v.* שׁכל.
אַשְׁכְּנַז *N. pr.* populi in Asia septentr.
אֶשְׁכָּר *v.* שׁכר.
אשל *rad. inus. arab.* altas radices egit.
אֵשֶׁל *m.* tamariscus, tamarix.

אָשַׁם et אָשֵׁם (*fut.* יֶאְשַׁם) deliquit, culpam commisit, peccavit (in alqm. *sq.* לְ, in aliqua re *sq.* בְּ *et* לְ); 2) poenas luit *Ps.* 34, 22 *etc.* — *Niph.* poenas dedit.— *Hiph.* poenam irrogavit, puniit.— II) *i. q.* יָשַׁם vastatus fuit *Ez.* 6, 6.
אָשֵׁם *m.* reus.
אָשָׁם *m.* delictum, culpa, reatus; res injuste parata; sacrificium piaculare.
אַשְׁמָה *f.* (*inf. v.* אָשַׁם) לְאַשְׁמָה בָהּ ad peccandum in ea re, לְאַשְׁמַת הָעָם ut culpam sibi contrahat populus. 2) *Subst.* peccatum, culpa; sacrificium piaculare.
אַשְׁמַנִּים *v.* שׁמן.
אַשְׁמֻרָה *v.* שׁמר.
אֶשְׁנָב *v.* שׁנב.
אַשְׁנָה (firma) *N. pr.* duor. oppid. in tribu Iud.
אֶשְׁעָן (fulcimen) *N. pr.* urbis in tribu Iuda.
אשף *rad. inus. fortasse:* occultavit.
אַשָּׁף *m.* incantator.
אַשְׁפָּה *f.* pharetra; בְּנֵי א׳ filii pharetrae, sagittae.
אַשְׁפּוֹת *f. pl.* fimetum, fimus.
אַשְׁפַּתּוֹת *f. pl. id.*
אַשְׁפְּנַז *N. pr.* eunuchi Nebucadnezaris.
אֶשְׁפָּר mensura, potio 2 *Sam.* 6 19.

אַשְׁקְלוֹן Ascalon, urbs Philistaeor.

אָשַׁר rectâ incessit; prospere processit, felix fuit. — *Pi.* rectâ duxit; *intrans.* processit; beatum alqm. praedicavit. — *Py.* אֻשַּׁר, אֻשָּׁר ductus est; felix factus est.

אָשֵׁר *N. pr.* filii Iacobi; אָשֵׁרִי *nom. gent.* 2) *nom.* urbis prope Sichem *Ios.* 17, 7.

אֶשֶׁר *m.* felicitas; — *tantum pl. st. c., ut*: אַשְׁרֵי הָאִישׁ beatus ille! אַשְׁרֶיךָ o te beatum!

אֹשֶׁר *m.* felicitas, *c. suff.* אָשְׁרִי.

אֲשׁוּר *f.* gressus, incessus. 2) *Ez.* 27, 6. *al.* stria, incisura; *al.* buxum.

אַשּׁוּר *f.* gressus *Iob.* 31, 7. 2) *N. pr. fem.* Assyria, regnum Assyrium; *masc.* gens Assyr., Assyrii. אַשּׁוּרָה in Assyriam, א׳ דֶּרֶךְ via in Ass. 3) אַשּׁוּרִים gens quaed. arab. *Gen.* 25, 3.

אַשּׁוּרִי *N. pr. m.*

אֻשַּׁרְנָא *m. chald.* murus.

תְּאַשּׁוּר *m.* buxus *s.* cedri genus *Ies.* 41. 60.

אֲשֶׁר *pron. relat. generis et numeri utriusque*: qui, quae, quod. — *Nota est relat.*, ubi praeponitur *pronom. et adverbiis*: אֲשֶׁר הוּא חַי quod vivit, א׳ אֶת־עָפָר quem pulverem, א׳ לוֹ, לָהּ cui, א׳ לָהֶם, לָהֶן quibus, א׳ אֹתוֹ, אֹתָהּ quem, quam, א׳ אֹתָם, אֹתָן quos, quas; אֲשֶׁר־לְשֹׁנוֹ cujus lingua; א׳ בּוֹ, בָּהּ in quo, in qua; א׳ בְּאַרְצָם in quorum terra; א׳ מִמֶּנּוּ a quo; א׳ שָׁם ubi; א׳ שָׁמָּה; א׳ מִשָּׁם ex quo, unde; א׳ שָׁמָּה quo; א׳ תַּחַת כְּנָפָיו sub cujus alis. *Praeponitur etiam pronom. pers.* 1. *et* 2: א׳ מְכַרְתֶּם אֹתִי quem (me) vendidistis, א׳ בְּחַרְתִּיךָ quem (te) elegi. — 2) *Compos. c. praepos.* is qui: לַאֲשֶׁר ei s. iis qui; אֵת־אֲשֶׁר לַאֲשֶׁר לוֹ ei cui; אֵת־אֲשֶׁר eum qui, id quod; מֵאֲשֶׁר ab eo qui s. quod, ab iis qui; ex quo (tempore). *Eodem modo praeced.* בַּעֲבוּר, אַחַר, בַּאֲשֶׁר — תַּחַת, עַל, עַד, יַעַן. eo (loco) quo, ubi; quo, quia; propterea quod *Gen.* 39, 9. אֶל־אֲשֶׁר eo (loco) quo, ubi. כַּאֲשֶׁר sicut; quasi, ac si; quum; quando; quod, quia. — 3) אֲשֶׁר לְ qui ei (est), *signif. genitivum* הַצֹּאן א׳ לְאָבִיהָ pecus patris ejus. — 4) אֲשֶׁר *conj.* ὅτι, quod; ut, ἵνα *sq. fut.*; quoniam, quando, ὅτε; ubi, οὗ; sicut, ὡς *sq.* כֵּן.

שֶׁ־ *sq. dag. forti* (*rar.* שַׁ־) *i. q.* אֲשֶׁר *pron. rel.* qui etc.

2) *nota relationis:* שֶׁשָּׁם quo etc. 3) *sq.* לְ *indicat genit.* 4) *conj.* quod, quia. 5) *c. praepos.* בְּשֶׁ־ eo quod, quia; כִּמְעַט שֶׁ־ vix quod; עַד־שֶׁ־ donec.

בְּשֶׁל propter: בְּשֶׁלִּי propter me, mea causa; בְּשֶׁלְּמִי propter quem? בְּשֶׁל אֲשֶׁר quantumvis.

אֲשַׂרְאֵלָה (*ab* אָשַׁר *et* אֵל) *N. pr. m.*

אֲשֵׁרָה, אֲשֵׁירָה (*fort. i. q.* עַשְׁתֹּרֶת) *N. pr.* deae Syrorum; *pl.* אֲשֵׁרִים *et* אֲשֵׁרוֹת simulacra huj. deae.

אֲשַׁרְנָא *v.* אשר.

אשׁשׁ *rad. inus. arab.* stravit, fundavit. — הִתְאֹשְׁשׁוּ *v.* איש.

אָשִׁישׁ *m.* fundamentum; *pl. st. c.* אֲשִׁישֵׁי fundamenta; rudera.

אֲשִׁישָׁה *f.* libum, placenta; *pl.* ־ים *et* אֲשִׁישׁוֹת.

אֻשִּׁין *m. pl. chald.* fundamenta.

אֵשֶׁת *v.* איש.

אֶשְׁתָּאֹל *N. pr.* oppidi Danitarum.

אֶשְׁתַּדּוּר *v.* שדר.

אֶשְׁתּוֹן *N. pr. m.*

אֶשְׁתְּמֹעַ *et* אֶשְׁתְּמוֹעַ *N. pr.* oppidi in tribu Iud.

אֵת *v.* אות.

I. אֵת *m.* ligo; *pl.* אִתִּים *et* אֵתִים 1 *Sam.* 13, 21. *c. suff.* אִתֵּיכֶם

II. אֵת, אֶת־ *nota* accusativi. *Interdum c. verbis passivis et neutris conjunctum nominativum notat:* יִקָּרֵא אֶת־שִׁמְךָ tuum nomen appellabitur.— *Cum suff.* אֹתִי, אוֹתִי me; אֹתְךָ, אוֹתְךָ (*in pausa* אֹתָךְ, אוֹתָךְ, *c.* ה *parag.* אֹתְכָה, אֹתָכָה) *m.*, אֹתָךְ *f.* te; אֹתוֹ eum, אֹתָהּ eam; אֹתָנוּ nos; אֶתְכֶם, אוֹתְכֶם vos; אֹתָם, אֶתְהֶם, אוֹתְהֶם eos, אֹתָן, *c.* ה *parag.* אֹתָנָה, אוֹתְהֶן eas.

III. אֵת, אֶת־ *praepos.* cum, apud, penes. אֶת־פְּנֵי פ׳ coram aliquo.— *Cum suff.* אִתִּי mecum; אִתְּךָ (*in pausa* אִתָּךְ) *m.*, אִתָּךְ *f.* tecum; אִתּוֹ cum eo; אִתָּהּ cum ea; אִתָּנוּ nobiscum; אִתְּכֶם, אִתְּכֶן vobiscum; אִתָּם cum iis (*rar.* אֹתִי, אתו *etc.*) — מֵאֵת *segregandi notionem habet:* ab. מֵאִתִּי, מֵאוֹתִי a me, מֵאִתְּךָ, מֵאוֹתְךָ a te *etc.*

אֶתְבַּעַל (cum Baal) *N. pr.* regis sidonii.

אַתָּה, *rar.* אַתְּ *m.*; אַתְּ, *in pausa* אָתְּ, *rar.* אַתִּי *f. pron. pers.* tu. — אַתֶּם *m.* אַתֵּן, אַתֵּנָה *f.* vos.

אָתָה (אָתָא *Ies.* 21, 12.) venit, advenit, supervenit (alicui). *Praet. pl.* אָתָנוּ, *imper.*

pl. אֵתָיוּ, *fut.* תֵּאתֶה, יֶאֱתֶה, וַיֵּאת, וַיֵּתָא, *pl.* יֶאֱתָיוּ. — *Hiph. imper. pl.* הֵתָיוּ adducite, afferte.

אֲתָה *chald.* venit. — *Aph.* הַיְתִי adduxit. — *Hoph.* adductus est.

אִיתוֹן *m.* ingressus, introitus.

אַתּוּן *com. chald.* fornax.

אַתִּיק, אַתּוּק *m.* peristylium.

אַתַּי (*ab* אֵת III.) *N. pr. m.*

אַתֶּם, אַתֵּן *v.* אַתָּה.

אֵתָם *N. pr.* loci in deserto arab.

אֶתְמוֹל, אֶתְמוּל, אִתְמוֹל *i. q.* תְּמוֹל.

אָתַן *rad. inus.* minutis *s.* modicis gressibus incessit, substitit.

אָתוֹן *f.* asina (lente gradiens).

אֶתְנָה, אֶתְנַן *v.* יתן.

אֶתְנִי *m.* (donum) *N. pr. m.*

אֲתַר *m. chald.* locus; אֲתַר דִּי eo loco, ubi; בָּאתַר post, בַּתְרָךְ post te.

אֲתָרִים *m.* loca *Num.* 21, 1. *Al.* Nom. propr. loci in Palaestina australi.

ב

בְּ *praepos.* 1) *loci*: in *c. ablat.*; inter; apud, prope; coram. *Motum non significat, nisi ubi simul manendi s. adhaerendi notio adest.* — 2) *temporis*: in, intra. *Transl. dic.* 3) *de eo, cui sensus s. animus inhaeret;* 4) *de eo, quocum quis venit;* 5) *de instrumento*: per (ablat. lat.); 6) *de pretio;* 7) *de causa*: propter, pro; 8) *de norma*: secundum, ad; 9) *in jurejur.*: per (quem *s.* quod juratur); 10) *praef. infinitivo*: quum, dum. — *Cum suff.* בִּי; בְּךָ *m.* (*in pausa* בָּךְ), בָּךְ *fem.;* בּוֹ, בָּהּ; בָּנוּ; בָּכֶם; בָּהֶם *et* בָּם, בָּהֵן.

בָּאָה *v.* בּוֹא.

בְּאוּשׁ *v.* באשׁ.

בֵּאֵר — *Pi.* בֵּאֵר effodit, incidit (tabulis), inscripsit *sq.* עַל. 2) explicuit, interpretatus est *Deut.* 1, 5.

בְּאֵר *f.* (*pl. st. c.* בְּאֵרוֹת) puteus, cisterna, fovea. 2) *N. pr.* stationis Isr. in deserto; oppidi in tribu Iuda. — בְּאֵר אֵלִים (puteus heroum) locus ignotus. בְּאֵר לַחַי רֹאִי (puteus viventis *sc.* Dei et visionis) *nom.* putei in deserto. בְּאֵר שֶׁבַע (p. jurisjur.) *nom.* urbis in tribu Simeon. בְּאֵרוֹת *nom.* urbis in tribu Benjam.; בְּאֵרֹתִי, בְּאֵרוֹת בְּנֵי־יַעֲקָן בֵּרֹתִי *nom. gentile.* (putei filiorum Iaacani) *nom.* stationis Isr. in deserto arab.

באֵר, *frequentius* בּוֹר *m.* puteus, cisterna, fovea; 2) cisterna in qua captivi tenentur, carcer, custodia, בֵּית הַבּוֹר domus custodiae; 3) sepulcrum, orcus, יוֹרְדֵי בוֹר morientes, mortui; עַד בּוֹר usque ad sepulcrum. — *Cum* ה *loc.* בֹּרָה, *pl.* בְּאֵרוֹת, בֹּרוֹת.

בְּאֵרָא *N. pr. m.*

בְּאֵרָה *N. pr. m.*

בְּאֵרִי *N. pr.* patris Hoseae. 2) soceri Esavi.

בָּאַשׁ (*fut.* יִבְאַשׁ) male oluit, putuit, foetuit. — *Niph.* foetidus factus est, *metaph.* odiosus fuit (alicui *sq.* בְּ, אֶת). — *Hiph.* הִבְאִישׁ foetidum, odiosum reddidit *sq.* בְּ; *intrans.* foetuit *Exod.* 16, 24., exosus fuit; improbe egit. — *Hithp.* se odiosum praebuit (alicui *sq.* עִם).

בְּאֵשׁ *chald.* malus fuit, *sq.* עַל alicui displicuit.

בְּאֹשׁ *m.* foetor; *c. suff.* בָּאְשׁוֹ, בָּאְשָׁם.

בָּאְשָׁה *f.* herba inutilis *s.* sterilis.

בְּאֻשִׁים *pl. m.* labruscae, uvae acidae.

בִּאוּשׁ *m. chald.* malus, malignus; *fem. emph.* בִּאוּשְׁתָּא.

בָּאתַר *v.* אֲתַר.

בָּבָה *v.* בוּב.

בֵּבַי *N. pr. m.*

בָּבֶל *f.* Babylon, *c.* ה *loc.* בָּבֶלָה; 2) regnum babylonic.

בָּבְלַי *chald.* Babylonius, *pl. st. c.* בָּבְלָיֵא.

בַּג *m.* cibus.

בָּגַד (*fut.* יִבְגֹּד, יִבְגַּד, *inf. constr.* בְּגֹד *c. suff.* בִּגְדוֹ) texit; fraudulenter et perfide egit, fefellit; perfide deseruit *sq.* בְּ *et* מִן; *part.* בֹּגֵד perfidus, impius. 2) vim intulit; arrogans fuit.

בֶּגֶד *m.* (*fem. Lev.* 6, 20. *c. suff.* בִּגְדִי, בִּגְדוֹ, *pl.* בְּגָדִים, *constr.* בִּגְדֵי, בִּגְדוֹתֶיךָ *Ps.* 45, 9.) tegumentum, stragulum; vestis; 2) perfidia; violentia.

בֹּגְדוֹת *f. pl.* perfidiae, fraudes.

בָּגוֹד *m.* בָּגוֹדָה *f.* perfidus, a

בִּגְוַי *N. pr. m.*

בִּגְלַל *v.* גלל.

בִּגְתָא *N. pr.* eunuchi Ahasveri.

בִּגְתָן *N. pr.* eunuchi Ahasveri.

בַּד *m.* linum tenuissimum; בַּדִּים vestes linteae. — *Al.* בַּד *v. s.* בדד.

בָּדָא finxit, excogitavit; *part. c. suff.* בַּדָאם *syr. pro* בֹּדְאָם.

בָּדַד se sejunxit, vitam solitariam egit; *part.* בּוֹדֵד separatus, solitarius. — II) *i. q.* בָּדָא excogitavit.

בַּד *m.* sejunctio, separatum; *pl.* בַּדִּים partes, membra, artus; rami arborum; vectes; obices, repagula. לְבַד *adv.* seorsum, solum, tantummodo, אָנֹכִי לְבַדִּי ego solus, אַתָּה לְבַדְּךָ tu solus, לְבַדֶּךָ tibi soli, לְבַדּוֹ is solus etc., לְבַד מִן *et* מִלְּבַד praeter, מִלְּבַד אֲשֶׁר praeter id quod, לְבַד עַל *id.* — 2) בַּדִּים vani sermones, mendacia; mendaces, vaniloqui.

בָּדָד *m.* sejunctio, solitudo. לְבָדָד *et* בָּדָד *adv.* seorsum, solum.

בְּדַד *N. pr.* patris Hadadi, regis Idumaeae.

בְּדַי *v.* דַּי.

בֵּדְיָה *N. pr. m.*

בָּדַל — *Niph.* separatus est; *sq.* לְ selectus est ad alqd.; *sq.* מִן se sejunxit ab alqo; *sq.* אֶל se sejunxit et adjunxit ad alqm. — *Hiph.* הִבְדִּיל separavit, exclusit, selegit *sq.* מִן *et* מֵעַל; distinxit, divisit *sq.* בֵּין — וּבֵין, בֵּין — לְ, בֵּין-לְ, לְבֵין; destinavit *sq.* לְ.

בָּדָל *m.* pars, בְּדַל אֹזֶן auricula.

בְּדִיל *m.* stannum, plumbum. אֶבֶן הַבְּדִיל pondus plumbeum, pondus perpendiculi.

מִבְדָּלוֹת *f. pl.* loca separata.

בְּדֹלַח *m.* bdellium, gummi arboris indicae translucidum et odoratum.

בְּדָן *N. pr.* judicis, *fort. i. q.* בָּרָק 1 *Sam.* 12, 11. 2) al. viri 1 *Chron.* 7, 17.

בָּדַק laceravit, dirupit; 2) aedes ruinosas refecit, restauravit.

בֶּדֶק *m.* fissura, ruinosum; *c. suff.* בִּדְקֵךְ.

בִּדְקַר *N. pr.* ducis Isr.

בְּדַר *chald. i. q. hebr.* בָּזַר. — *Pa. imp.* בַּדַּרוּ spargite.

בָּהָה *rad. inus. arab.* vacuus fuit.

בֹּהוּ *m.* inanitas, vacuum, vastitas.

בַּהַט *m.* genus marmoris.

בָּהַל — *Niph.* נִבְהַל perterritus est, contremuit; trepide aufugit; *sq.* לְ praeceps ruit ad alqd.; subito evanuit. — *Pi.* בִּהֵל perterruit; acceleravit; festinavit; *fut.* יְבַהֵל. — *Pu. part.* מְבֹהָל praecipitatus, acceleratus. — *Hiph.* הִבְהִיל perturbavit, praecipitavit.

בְּהַל *chald.* — *Pa.* terruit. *Ithpa. part.* perturbatus.

בֶּהָלָה *f.* perturbatio, *pl.* בֶּהָלוֹת terrores; 2) interitus repentinus.

בְּהִילוּ *f. chald.* festinatio.

הִתְבְּהָלָה *chald. f.* festinatio.

בָּהַם *rad. inus. arab* obmutuit.

בְּהֵמָה *f.* (*st. c.* בֶּהֱמַת, *c. suff.* בְּהֶמְתְּךָ) pecus. בֶּהֱמַת הַשָּׂדֶה, הָאָרֶץ, יַעַר ferae. — *Pl.* בְּהֵמוֹת, *st. c.* בַּהֲמוֹת pecudes, bestiae. 2) *Iob.* 40,15. *nom.* animalis immanis.

בֹּהֶן *m.* pollex (manus et pedis); *pl.* בְּהֹנוֹת.

בֹּהַן *N. pr.* filii Rubeni; אֶבֶן בֹּהַן *nom.* loci in tribu Iuda.

בָּהַק *rad. inus.* candidus fuit.

בֹּהַק *m. LXX.* ἀλφὸς, maculae albae in cute.

בָּהַר *rad. inus. chald.* splenduit.

בָּהִיר *m.* lucidus, splendens.

בַּהֶרֶת *f.* vitiligo, pustula alba; *pl.* בֶּהָרוֹת.

בּוֹא (*fut.* יָבוֹא, וַיָּבֹא, *part. pl.* בָּאִים, בָּאֵי) intravit, ingressus est *sq. accus.*, אֶל, בְּ, לְ. יָצָא וּבָא *i. q.* הָלַךְ versari, se gerere, *sq.* לִפְנֵי הָעָם populo praeesse, ducem esse. בּוֹא בְרִית foedus inire. בּוֹא אֶל עַל אִשָּׁה *s.* coire cum femina. שֶׁמֶשׁ בָּאָה sol occidit. 2) venit, pervenit, *sq. acc.*, אֶל, בְּ, לְ, עַל, עַד; evenit, accidit; attulit alqd. *sq.* בְּ *Ps.*66,3. בּוֹא בַּיָּמִים aetate provehi; *sq.* אֶת, עִם cum alqo. conversari, commercium habere. — *Hiph* הֵבִיא (*c. suff.* הֱבִיאוֹ, *imper.* הָבֵא, הָבִי, הָבִיא, *fut.* יָבִיא, וַיָּבֵא) introduxit, importavit, attulit, obtulit *sq.* עַל, לְ, אֶל. — *Hoph.* הוּבָא introductus, adductus est.

בִּאָה *f.* introitus, aditus.

מָבוֹא *m.* introitus; locus per quem intratur, מְבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ locus occidentis solis. — *pl.* מְבוֹאִים (*st. c.* מְבוֹאֵי) *et* מְבֹאוֹת.

מוֹבָא *m.* ingressus; aditus.

תְּבוּאָה *f.* proventus, reditus, lucrum; *pl.* תְּבוּאוֹת.

תְּבוֹאָה *f.* proventus, lucrum, *Iob.* 22, 21: תְּבוֹאָתְךָ tuum lucrum; *al. interpr. fut. Kal. c.* ה *par. verbi* בּוֹא.

בּוּב — *Niph. part.* נָבוּב excavatus, cavus; stultus.

בָּבָה *f.* cavitas, foramen; בָּבַת עַיִן pupilla oculi.

בּוּז (*fut.* יָבוּז) sprevit; neglexit *sq. acc. et* לְ. *Cf.* בָּזָה, בּזה.

בּוּז *m.* contemtus. 2) *N. pr* fratris Abrahami et gentis in Arabia deserta, בּוּזִי Busita. 3) *N.pr.* al. viri 1 Chron. 5, 14.

בּוּזָה *f.* contemtus, res contemta.

בַּוַּי *N. pr. m.*

בּוּךְ — *Niph.* נָבוֹךְ perturbatus, perterrefactus fuit; perterritus oberravit.

מְבוּכָה *f.* perturbatio, consternatio.

בּוּל *s. q.* יְבוּל *v.* יבל.

בּוּן *et* בִּין (distinxit, distincte cognovit) pervidit, animadvertit, attendit *sq.* בְּ, אֶל, לְ, עַל; intellexit; cognitum habuit; sapiens fuit, *part.* בָּנִים prudentes. *Praet.* בַּן, בַּנְתָּ *et* בִּין, בִּינוֹתִי; *fut.* יָבִין. — *Niph.* נָבוֹן intelligens fuit; *part.* נָבוֹן sapiens, נ׳ דָבָר linguae peritus, facundus. — *Pil.* בּוֹנֵן animadvertit ad alqd. — *Hiph.* הֵבִין explicuit, docuit, erudivit *sq. accus. et* לְ; intelligentem reddidit; attente consideravit *sq.* בְּ, אֶל; intellexit; sapiens fuit; *part.* מֵבִין peritus, doctus. *Imper.* הָבֵן *et* הָבִין, *c. suff.* הֲבִינֵנִי, *fut.* יָבִין, וַיָּבֶן. — *Hithpal.* הִתְבּוֹנֵן se attentum praebuit, attendit *sq. accus.*, אֶל, בְּ, עַל, עַד; percepit, cognitum habuit, intelligens fuit.

בַּיִן, *st. c.* בֵּין *subst.* medium, intervallum; *dual.* אִישׁ בֵּנַיִם, vir medius *i. e.* certamine singulari pugnans. — 2) *Praepos.* inter, intra *(de loco et temp.)*; *conj. cum vv. sciendi, intelligendi, judicandi et testandi signif.* discrimen intercedere. — בֵּין—לְ, בֵּין—וּבֵין, בֵּין — לְבֵין inter — inter (sive — sive *Lev.* 27, 12.). — *Cum suff.* בֵּינִי, בֵּינְךָ *in pausa* בֵּינֶךָ, בֵּינוֹ, *c. suff. pl.* בֵּינֶיךָ, בֵּינֵינוּ *et* בֵּנֵינוּ, בֵּינֵיהֶם, בֵּינֵיכֶם, *fem.* בֵּינוֹתֵינוּ, בֵּינוֹתָם. — אֶל־בֵּין inter (in mediam rem), אֶל־בֵּינוֹת לְ *id.*; מִבֵּין e medio *(zwischen hervor)*, מִבֵּינוֹת לְ *id.*; עַל־בֵּין sursum in medium; בְּבֵין in medio.

בֵּין *chald.* inter; *pl. c. suff.* בֵּינֵיהוֹן.

בִּינָה *f.* intellectus; intelligentia, prudentia. - *chald. id.*

תְּבוּן *m.* תְּבוּנָה *f.* intelligentia, prudentia; *pl.* תְּבוּנוֹת prudenter dicta.

בּוּנָה *N. pr. m.*

בּוּנִּי (a בָּנָה) *N. pr. m.*

בּוּס (*fut.* יָבוּס *et* יְבוּס, *part. pl.* בּוֹסִים) conculcavit (hostes, populos). — *Pil.* בּוֹסֵס conculcavit (locum sanctum profanavit). — *Hoph. part.* מוּבָס conculcatus. — *Hithpal. part. f.* מִתְבּוֹסֶסֶת ad conculcandum se praebens *s.* projecta.

מְבוּסָה *f.* conculcatio *(sensu activo)*.

תְּבוּסָה *f.* interitus.

בּוּעַ *rad. inus. chald.* ebullivit.

אֲבַעְבֻּעוֹת *pl. f.* pustulae in cute.

בוץ *rad. inus.* albus fuit.

בּוּץ, בֻּץ *m.* βύσσος, linum xylinum.

בֵּיצָה *s.* בֵּיץ *f. pl.* בֵּיצִים ova.

בּוֹצֵץ (splendens) *nom.* rupis prope Gibeam.

בוק *rad. inus. i. q.* בקק.

בּוּקָה *f.* inanitas, vacuum, vastitas.

מְבוּקָה *f.* inanitas, expilatio.

בור *i. q.* באר *v.* בָּאַר.

בור (*i. q.* בָּרַר) exploravit.

בּוֹשׁ (*praet.* בּוֹשׁ, בֹּשְׁתָּ, בּוֹשׁוּ, בֹּשְׁנוּ; *fut.* יֵבוֹשׁ, אֵבוֹשׁ) erubuit, pudefactus est (*sq.* מִן *rei*, cujus alqm. pudet, *et* לְ *c. inf.*); spe s. exspectatione s. consiliis excidit (*sq.* מִן *rei*, qua alqs. decipitur); עַד־בּוֹשׁ usque dum puderet *i. e.* justo diutius. — *Pil.* בּוֹשֵׁשׁ moratus, cunctatus est. — *Hiph.* הֵבִישׁ *et* הוֹבִישׁ (*tanquam a* יבשׁ) pudore affecit; ignominiam injunxit alicui; spem alcjs. fefellit; turpiter egit; pudore affectus est. *Part.* מֵבִישׁ imprudens, malus. — *Hithpal.* הִתְבּוֹשֵׁשׁ pudore suffusus est.

בּוּשָׁה *f.* pudor, ignominia.

בָּשְׁנָה *f. id.*

בֹּשֶׁת *f.* pudor; *metaph.* de idolis.

מְבוּשׁ *m.*, *pl.* מְבֻשִׁים pudenda.

בית *chald.* pernoctavit.

בַּיִת *m.* (*st. c.* בֵּית, *c. suff.* בֵּיתוֹ, בֵּיתְךָ; *pl.* בָּתִּים [*leg.* *bottim*], *st. c.* בָּתֵּי) habitaculum, domus, palatium (אֲשֶׁר עַל בַּיִת praefectus palatii; בֶּן בַּיִת *s.* יְלִיד verna); tentorium, templum; nidus (araneae); receptaculum alcjs. rei (vas); 2) familia, homines unam domum habitantes vel ejusdem stirpis.— *Cum* ה *loc.* בַּיְתָה, *st. c.* בֵּיתָה domum; *adv.* introrsum, intus; מִבַּיְתָה, מִבַּיִת ex interiore parte, intus (*von innen*); מִבַּיִת לְ, בַּיִת לְ, לְמִבַּיִת לְ, מִבֵּית לְ intra.

בַּיִת *m. chald.* domus, palatium, templum.

בִּיתָן *m.* palatium.

Nomm. propr. oppidorum *c.* בֵּית *composita:* בֵּית אָוֶן in tribu Benjamin. — בֵּית־אֵל inter Hieros. et Sichemum, בֵּית הָאֱלִי *nom. gent.* — ב׳ אָצֵל (domus radicis) in Samaria.— ב׳ אַרְבֵּאל Arbela in Arabia. — ב׳ בַּעַל בֵּית מְעוֹן *et* בַּעַל מְעוֹן, מְעוֹן in tribu Ruben. — ב׳ בָּרָה (locus transitus) Βηθαβαρὰ ad Iordanem. — ב׳ בִּרְאִי (domus m. creationis) in tr. Simeon. — ב׳ גָּדֵר (d. muri) in tribu Iud. — ב׳ הַגִּלְגָּל *i. q.* גִּלְגָּל *v.* גָּלַל — ב׳ גָּמוּל

(cf. גָּמָל) in Moabitide. — בּ' דִּבְלָתַיִם v. דִּבְלָתַיִם. — בּ' דָּגוֹן (templum Dagonis) in tr. Juda et al. in tr. Ascher. — בּ' הָרָם et הָרָן (d. montis) in tr. Gad. — בּ' חָגְלָה (locus perdicum) oppid. Benjaminit. in tr. Juda. — בּ' חָנָן (d. gratiae) in tr. Juda vel Dan. — בּ' חֹרוֹן (locus cavae viae) duo oppid. in tr. Ephraim. — בּ' הַיְשִׁימוֹת (l. in deserto) opp. Rubenitar. ad mare mort. — בּ' כַּר (l. pascuus) locus munitus Philistaeor. in tr. Juda. — בּ' הַכֶּרֶם (d. vineae) in tr. Juda. — בּ' לְבָאוֹת (d. leaenarum) in tr. Simeon.— בּ' לֶחֶם (d. panis) Βηθλεέμ, opp. in tr. Juda cf. אֶפְרָתָה; al. opp. in tr. Sebulon. בֵּית הַלַּחְמִי nom. gent.— בּ' מִלּוֹא—עָפְרָה. בּ' לְעַפְרָה cf. מִלּוֹא. — בּ' מַעֲכָה opp. in rad. Hermonis. — בּ' הַמֶּרְחָק (a רָחַק) ad rivum Kidron. — בּ' הַמַּרְכָּבוֹת (l. curruum) in tr. Simeon. — בּ' נִמְרָה (l. aquae purae) in tr. Gad. — בּ' עֶדֶן (l. amoenus) vicus prope Damascum. — בּ' עַזְמָוֶת v. עַזְמָוֶת. — בּ' הָעֵמֶק (d. vallis) in tr. Ascher. — בּ' עֲנוֹת (l. vocis repercussae) in tr. Juda. — בּ' עֲנָת (id.) in tr. Naphtali. — בּ' עֵקֶד הָרֹעִים (l. ubi pastores ligant oves) locus prope Samariam. — בּ' הָעֲרָבָה (l. in deserto) in confinio tr. Judae et Benj. — בּ' פֶּלֶט (l. fugae) in tr. Juda. — בּ' פְּעוֹר (cf. פְּעוֹר) in Moabitide non procul a Jordane. — בּ' פַּצֵּץ (l. dissipationis) in tr. Issaschar. — בּ' צוּר (d. rupe munita) in montibus Judae. — בּ' רְחוֹב (cf. רְחֹב, אֲרָם) civitas syr.—בּ' שְׁאָן, שָׁן, בּ' שְׁאָן (d. quietis) in tr. Manasse cis Jord. — בּ' הַשִּׁטָּה (cf. שִׁטָּה) opp. ad Jord. — בּ' שֶׁמֶשׁ (d. solis) opp. α) Levitarum in tr. Juda, בֵּית־הַשִּׁמְשִׁי nom. gentile; β) in tr. Naphtali; γ) in tr. Issaschar s. Sebulon. δ) i. q. און in Aegypto.—בּ' תּוֹגַרְמָה v. תֹּגַרְמָה. — בּ' תַּפּוּחַ (l. malorum) in tr. Juda.

בוז, בָּזָה v. בּוּז.

בָּזָא rapuit, divellit.

בָּזָה i. q. בּוּז contemsit sq. accus., לְ, עַל. — Niph. part. נִבְזֶה contemtus, pl. נִבְזִים. — Hiph. inf. הַבְזוֹת spernere.

בָּזֶה adj. verb. spretus.

בִּזָּיוֹן m. contemtio.

בִּזְיוֹתְיָה (contemtus Jovae) N. pr. oppidi in tr. Juda.

נִמְבְזָה contemtus, res contemta.

בָּזַז praedatus est, diripuit, expilavit; partic. pl. בֹּזְזִים

praedatores. *Praet. pl.* בָּזְזוּ, בַּזֹּונוּ et בָּזַזְנוּ, *inf.* בֹּז, *fut.* יָבֹוז. — *Niph.* נָבֹז et *Py.* בֻּזַּז direptus, expilatus est.

בַּז *m.* (*c. suff.* בִּזָּהּ) praeda; הָיָה לָבַז praedam fieri, abduci.

בִּזָּה *f.* praeda.

בָּזָק vel בָּזָק *m.* fulmen.

בֶּזֶק *N. pr.* oppidi haud procul a Scythopoli, *Βεζέκ*.

בָּזַר (*fut.* יִבְזֹר) dissipavit, dispersit.

בִּזְּתָא *N.pr.* eunuchi Ahasveri.

בָּחַל fastidivit *sq.* בְּ. — *Py. part.f.* מְבֻחֶלֶת avara, avare paratae (opes).

בָּחַן (*imper.* בְּחַן, *c. suff.* בְּחָנֵנִי, בְּחָנוּנִי, *fut.* יִבְחַן) exploravit (metalla igne, animum); tentavit (Deum). — *Niph.* explorari.

בֹּחַן *m.* exploratio.

בַּחַן *m.* specula.

בַּחוּן *m.* specula (machina ad urbes oppugnandas exstructa).

בָּחוֹן *m.* explorator (metallorum).

בָּחַר (*fut.* יִבְחַר) elegit *sq. accus.*, בְּ, לְ, עַל; בָּחַר לוֹ sibi elegit; *sq.* מִן praetulit; *part.* בָּחוּר electus, egregius. 2) delectatus est *sq. accus. et* בְּ. 3) exploravit.— *Niph.* electus est; *part.* נִבְחָר electus, eximius; *sq.* מִן melior, praestantior; *sq. dat.* jucundus, gratus.

בָּחִיר *m.* electus (*ἐκλεκτὸς τοῦ θεοῦ*, de populo Isr., proph. piisque hom.).

בָּחוּר *m.* juvenis, *pl.* בַּחוּרִים juvenes (*praec. de exercitu*).

בְּחוּרִים *m. pl.* juventus.

בְּחוּרוֹת *f. pl. id.*

בַּחֻרִים *N. pr.* oppidi in tribu Benjam.; בַּחֲרוּמִי et בַּרְחֻמִי *nom. gentile.*

מִבְחָר, מִבְחֹר *m.* electio; *metonym.* electum, optimum, 2) *N. pr. m.*

מִבְחוֹר *m. id.*

בָּטָא et בָּטָה temere locutus est; *part.* בּוֹטֶה garrulus. — *Pi.* בִּטֵּא temere pronuntiavit.

מִבְטָא *m.* temeritas (in loquendo), מ׳ שְׂפָתַיִם temerarius sermo.

בָּטַח (*inf.* בְּטוֹחַ, *c. suff.* בִּטְחָהּ, *imper.* בְּטַח, *fut.* יִבְטַח, *pl. fem.* תִּבְטַחוּ) confisus est *sq.* בְּ, אֶל, עַל; *Job.* 6, 20. *impers.* fiducia fuit; *part.* בָּטוּחַ confisus. 2) securus fuit; levis s. incautus fuit; *part.* בּוֹטֵחַ securus; levis. — *Hiph.* הִבְטִיחַ fiduciam alicui attulit, securum alqm. reddidit *sq.* אֶל et עַל.

בֶּטַח *m.* fiducia; securitas.

לָבֶטַח et בֶּטַח adv. confidenter, secure, tuto. — 2) N. pr. oppidi aram.

בִּטְחָה f. fiducia.

בִּטָּחוֹן m. fiducia, spes.

בַּטֻּחוֹת f. id., pl. בַּטֻּחוֹת.

מִבְטָח m. (c. suff. מִבְטַחִי, מִבְטַחִים, pl. מִבְטָחִים, מִבְטֶחָה) fiducia; securitas; metonym. id, in quo fiducia ponitur.

אֲבַטִּיחִים v. טבח.

בָּטַל cessavit, feriatus est.

בְּטֵל chald. id. — Pa. בַּטֵּל impedivit, detinuit.

בֶּטֶן f. (c. suff. בִּטְנִי) venter, alvus, uterus. פְּרִי בֶטֶן fetus, מִבֶּטֶן, מִבֶּטֶן, מִן־הַבֶּטֶן אִמִּי ἐκ γαστρός, in s. ab utero, a teneris; 2) ἡ κοιλία, intima penetralia (pectoris animi, orci); 3) prominentia (columnae instar ventris). 4) N. pr. oppidi in tr. Ascher.

בָּטְנִים m. pl. pistacia, nuces oblongae.

בְּטֹנִים N. pr. oppidi in tr. Gad.

בִּי partic. precandi (ubique sq. אֲדֹנִי vel אֲדֹנָי) quaeso! obsecro!

בִּין, בֵּין, בִּינָה v. בּוּן.

בֵּיצִים v. בּוּץ.

בִּיר i. q. בְּאֵר.

בִּירָה f. arx.

בִּירָה f. chald. id.

בִּירָנִית f. arx, castellum; pl. בִּירָנִיּוֹת.

בַּיִת, בִּיתָן v. בּוּת.

בָּכָה (fut. יִבְכֶּה, וַיֵּבְךְּ, inf. בָּכֹה et בָּכוֹ) flevit, ploravit sq. accus., אֶל, לְ, עַל. — Pi. deploravit alqm. sq. accus. et עַל.

בָּכָא m. fletus. עֵמֶק הַבָּכָא (Jammerthal) N. pr. vallis in Palaestina. 2) nom. arboris; pl. בְּכָאִים.

בֶּכֶה m. fletus.

בָּכוּת et בְּכִית f. id.

בְּכִי m. (in pausa בֶּכִי, c. suff. בִּכְיִי) fletus; metaph. stillatio aquarum (in fodinis).

בֹּכִים N. pr. oppidi prope Gilgal.

בָּכַר Kal. inus. prima luce egit, maturus fuit. — Pi. בִּכֵּר praecoces fructus tulit; primogenitum fecit, jus primogeniti in alqm. contulit. — Py. primum genitus est. — Hiph. primum peperit.

בְּכוֹר m. primum genitus, primogenitus; בְּכֹרוֹת pl. fem. primitiae (brutorum). Trop. בְּכוֹר מָוֶת morbus mortifer; בְּכוֹרֵי דַלִּים pauperrimi.

בְּכוֹרָה f. primogenitura, jus primogeniti.

בְּכוֹרַת N. pr. m. 1 Sam. 9,1.

בְּכִירָה f. primum genita.

בְּכְרוּ (*i. q.* בְּכֹר הוּא) *N. pr. m.*

בִּכְרִי (juvenilis) *N. pr. m.*

בֵּכֶר *m.* camelus juvencus; *fem.* בִּכְרָה.

בֶּכֶר *N. pr.* filii Ephraimi, בַּכְרִי *nom. gent.* 2) filii Benjamini.

בִּכּוּר *m.* — *pl.* בִּכּוּרִים *et* בִּכֻּרִים primitiae frugum. יוֹם הַבִּכּוּרִים pentecoste *Num.* 28, 26.

בִּכּוּרָה *f.* ficus praecox.

בַּכּוּרָה *f.* maturitas praepropera, תְּאֵנֵי בַּכֻּרוֹת ficus praecoces.

בַּל *v.* בלה.

בֵּל Belus *i. q.* בַּעַל.

בְּלָא *v.* בָּלָה.

בַּלְאֲדָן (cuj. dominus Baal) *N. pr.* regis babyl. *cf.* מְרֹדַךְ.

בָּלַג *Kal. inus.* nituit; gavisus est. — *Hiph.* הִבְלִיג *sq.* עַל oriri jussit super alqm; hilaris factus est *Ps.* 39, 14.

בִּלְגָּה (hilaritas) *N. pr.* sacerdotis.

מַבְלִיגִית *f.* exhilaratio.

בִּלְדַּד *N. pr.* amici Jobi.

בָּלָה (*fut.* יִבְלֶה) attritus est, usu veteravit; *sq.* מֵעַל veteratum decidit; consenuit; consumtus est. — *Pi.* בִּלָּה attrivit, veterascentem reddidit; usu consumsit; durius tractavit alqm.

בְּלָא *chald. id.* — *Pa.* attrivit, durius tractavit.

בָּלֶה *m.* בָּלָה *f.* detritus, obsoletus; *trop.* effetus.

בְּלוֹאִים *et* בְּלוֹיִם *m. pl.* vilia et vetustate contrita vestimenta.

בְּלוֹ *m. chald.* vectigal pro utensilibus.

תַּבְלִית *f.* consumtio, abolitio.

בָּל *m. chald.* (cor sollicitum) animus.

בַּל (consumtio) *adv. poët.* non, nihil.

בְּלִי consumtio, pernicies; 2) defectus; *adv.* nihil. בִּבְלִי *et* בִּבְלִי sine, בּ׳ דַעַת imperite; — לִבְלִי sine; — מִבְּלִי propter defectum, quod non *s.* nihil, sine; *sq. particip.* ita ut non sit, הֲמִבְּלִי אֵין an propterea quod non? מִבְּלִי אֲשֶׁר לֹא propterea quod non; — עַד בְּלִי usque ad defectum *s.* interitum; — עַל בְּלִי propterea quod non.

בְּלִימָה (*compos. ex* בְּלִי *et* מָה) nihil.

בְּלִיַּעַל (*compos. ex* בְּלִי *et* יַעַל) *m.* inutilitas: pernicies, נַחֲלֵי ב׳ torrentes exitiabiles; 2) nequitia, אִישׁ ב׳ homo nequam; 3) *concr.* homo improbus.

בִּלְעֲדֵי *et* בַּלְעֲדֵי (*comp. ex* בַּל *et* עֲדֵי) non ad. nihil ad

(בִּלְעָדַי nihil ad me); sine; praeter. — מִבַּלְעֲדֵי. sine; praeter.

בֶּלֶת consumtio, *nonnisi cum jod. parag.* בִּלְתִּי non; nisi; sine; praeter *c. suff.* בִּלְתִּי praeter me, בִּלְתֶּךָ praeter te. — לְבִלְתִּי *sq. inf.* ut non, ne; *sq. verbo fin.* non. — מִבִּלְתִּי *sq. inf.* propterea quod non. — עַד־בִּלְתִּי *sq. praet.* usque dum non.

בָּלַה — *Pi.* בִּלֵּהַ *i. q.* בָּהַל terruit.

בַּלָּהָה *f.* terror; pernicies repentina.

בִּלְהָה *N. pr.* servae Rahelis; 2) oppidi in tr. Simeon.

בִּלְהָן *N. pr.* duor. virorum.

בְּלוֹ, בְּלוֹאִים *v.* בָּלָה.

בֵּלְטְשַׁאצַּר *N. pr. chald.* Danielis.

בְּלִי, בְּלִימָה, בְּלִיַּעַל *v.* בָּלָה.

בָּלַל (*fut.* יָבֹל) perfudit *sq.* בְּ aliqua re; *intrans.* perfusus est; 2) confudit, miscuit, conturbavit. — *Hithpo.* se permiscuit *sq.* בְּ cum alqo. — II) *Denom. a* בְּלִיל: pabulum praebuit *Jud.* 19,21. — III) marcuit *Jes.* 64, 5.

בְּלִיל *m.* farrago.

תֶּבֶל *m.* concubitus inhonestus.

תְּבַלֻּל *m.* inquinatus, maculatus *Lev.* 21, 20. ת׳ בְּעֵינוֹ oculi albugine laborans.

בָּלַם obturavit, constrinxit.

בָּלַס ficus vellicavit.

בָּלַע absorpsit, devoravit, perdidit; עַד־בִּלְעִי רֻקִּי donec absorpsero m. salivam *i. e.* temporis momento brevissimo. — *Niph.* devoratus, perditus est, *sq.* מִן הַיַּיִן vino mergi. — *Pi.* glutivit (כְּבַלַּע sicut absorbetur *i. e.* ne uno quidem momento); devoravit; perdidit. — *Py.* absorptus est, pessum ivit. — *Hithpa.* perditus est.

בֶּלַע *m.* (absorptio) pernicies; id quod absorptum est *c. suff.* בִּלְעוֹ 2) *N. pr.* oppidi ad mare mort. 3) *nom* regis Edomit.; filii Benjam., בַּלְעִי *n. patron.*; al. viri.

בִּלְעֲדֵי, בַּלְעֲדֵי *v.* בָּלָה.

בִּלְעָם (non ex populo, peregrinus) *N. pr.* prophetae, *Βαλαάμ.*; 2) *i. q.* יִבְלְעָם.

בָּלַק evacuavit, vastavit. — *Py. part. f.* מְבֻלָּקָה vastata.

בָּלָק *N. pr.* regis Moabit.

בֵּלְשַׁאצַּר *et* בֵּלְאשַׁצַּר *N. pr.* regis ultimi Chaldaeorum (Nabonnedus *s.* Labynetus).

בִּלְשָׁן *N. pr. m.*

בִּלְתִּי *v.* בֶּלֶת *s.* בָּלָה.

בָּמָה *f.* (*pl.* בָּמוֹת, *st. c.* בָּמוֹתֵי [בָּמֳתֵי *Kri*] *c. suff.* בָּמוֹתַי בָּמוֹתֶיךָ) locus excelsus, lo-

cus tutus, arx, רָכַב עַל בָּמוֹתֵי אֶרֶץ super alta terrae vehi *i.e.* victorem esse, דָּרַךְ עַל בּ׳ calcare alta, subjecta habere omnia; 2) saltus, montes, in quibus populus jud. Jovae et diis commentitiis sacra offerebat, fana (בָּתֵּי הַבָּמוֹת *et simpl.* בָּמוֹת) exstruebat et sacerdotes (כֹּהֲנֵי הַבָּמוֹת) instituebat. 3) tumulus sepulcri.

בָּמוֹת et בָּמוֹת בַּעַל *N. pr.* oppidi in Moabit, ad Arnonem fluv.

בִּמְהָל (filius circumcisionis) *N. pr. m.*

בְּמוֹ *i. q.* בְּ *v.* מוֹ, מָה.

בָּנָה (*inf.* בְּנֹה, *constr.* בְּנוֹת, *fut.* יִבְנֶה, וַיִּבֶן) exstruxit, aedificavit *sq. accus.; sq. dupl. acc.* construxit alqd. ex alqa re, *sq.* בְּ in exstruendo occupatus fuit *vel* alqa re condidit; *sq. accus. et* לְ exstruendo fecit alqd. ad alqd., בּ׳ אֶת־הָהָר montem aedificiis ornavit; restauravit (aedes ruinosas); *metaph. de pers. et populis* beneficiis auxit alqm., בּ׳ בַּיִת לְ prolem concessit alicui. — *Niph.* exstructus est, restauratus est; prole s. liberis auctus est.

בְּנָא, בְּנָה *chald.* aedificavit. *Ithpe.* exstructus est.

בֵּן *m.* (*st. c.* בֶּן *rar.* בִּן *c. suff.* בִּנְךָ, בְּנִי, בְּנוֹ, *pl.* בָּנִים, בְּנֵי) filius; בְּנֵי בָנִים nepotes, posteri, בְּנֵי עַמּוֹן Ammonitae, *sed sing.* אִישׁ מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל Israelita; בְּנֵי צִיּוֹן Zionitae; בְּנֵי נְבִיאִים discipuli prophetarum. — *Addito sortis, virtutis vitiive nomine, is significatur, cui haec tribuuntur:* בֶּן־עַוְלָה injustus; בֶּן־מָוֶת morti destinatus. *Sed res quoque dicuntur filii ejus rei, ad quam pertinent, ut* filius arcus *i. e.* sagitta *etc.* — *Cum voc. numerorum:* בֶּן־שְׁמֹנִים שָׁנָה octoginta annos natus, בֶּן־שָׁנָה anniculus. — *De animal.* pullus, בֶּן־יוֹנָה pullus columbinus.— בֶּן־פֹּרָת surculus arboris fructiferae.— בֵּן *N. pr.* 1 *Chron.* 15, 18.

בַּר *m. chald. id.* — *pl.* בְּנִין, בְּנֵי.

בֶּן־אוֹנִי (fil. mei doloris) *nom.* Benjamino a matre moriente inditum.

בֶּן־הֲדַד (fil. Adadi) *N. pr.* trium regum Syriae Damasc.

בִּנּוּי (proles) *N. pr.* variorum virorum.

בֶּן־חַיִל (fortis) *N. pr. m.*

בֶּן־חָנָן (fil. benigni) *N. pr. m.*

בָּנִי (exstructus) *N. pr.* nonnull. virorum.

בֻּנִּי (exstructus) *N. pr.* duor. virorum.

בְּנֵי בְרַק *N. pr.* oppidi in tr. Dan.

בִּנְיָה *f.* aedificium.

בְּנָיָה (quem Jova fortunat) *N. pr.* nonnull. virorum. — *etiam i. q. sq. v.*

בְּנָיָהוּ *(id.) N. pr.* nonnullor. virorum.

בִּנְיָמִין (fil. dextrae *i. e.* fortunae) Benjaminus, fil. Jacobi; *nom. patron.* בֶּן־יְמִינִי, אִישׁ יְמִינִי, בֶּן־הַיְמִינִי *et* יְמִינִי, *pl.* בְּנֵי יְמִינִי; אֶרֶץ־יְמִינִי terra Benjaminitarum.

בֶּן־יָמִין *(id.) N. pr.* duor. virorum. 2) *i. q.* בִּנְיָמִין 1 *Sam.* 9, 1.

בִּנְיָן *m.* aedificium.

בְּנִינוּ *(noster filius) N. pr. m.*

בַּת *f.* (*c. suff.* בִּתִּי, *pl.* בָּנוֹת, *constr.* בְּנוֹת) **filia**, neptis; — בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל puellae Israeliticae. — בַּת *sing.* conj. c. nom. urbis s. terrae, omnes signif. ejus incolas: בַּת צֹר Tyrii, בַּת מִצְרַיִם Aegyptii. — בְּנוֹת חָצֵר pagi in alcjs urbis agro siti. — בַּת תִּשְׁעִים שָׁנָה nonaginta annos nata. — בְּנוֹת הַשִּׁיר cantrices. — בַּת עַיִן pupilla oculi.

בַּת *f. chald. id. pl.* בָּתִּין.

בַּת־רַבִּים (filia multorum) *N. pr.* portae Hesbonis.

בַּת־שֶׁבַע (filia jurisjur.) *N. pr.* uxoris Uriae.

בַּת־שׁוּעַ *id.*

מִבְנֶה *m.* aedificium.

תַּבְנִית *f.* exemplar, *πρωτότυπον (Modell)*; imago, aliquid instar alcjs rei exstructum.

בָּנַט *rad. inus. unde deriv.*

אַבְנֵט *m.* balteus (virorum primorum).

בְּנַס *chald.* iratus est.

בִּנְעָה *N. pr. m.*

בְּסוֹדְיָה (in concilio Jovae) *N. pr. m.*

בֵּסַי *N. pr. m.*

בָּסַר *rad. inus. arab.* intempestivo temp. fecit; austerus fuit.

בֶּסֶר *m.* uva immatura et cruda.

בֹּסֶר *m. id.*

בָּעַד *rad. inus. arab.* distitit, abfuit.

בְּעַד *praep.* circum, circa; intra (de loco); in *s.* per (mediam rem); pro (de intercedentibus). — *C. suff.* בַּעֲדִי *et* בַּעֲדֵנִי, בַּעַדְךָ, בַּעֲדוֹ, בַּעֲדֵנוּ *et* בַּעֲדֵינוּ, בַּעַדְכֶם. — מִבַּעַד לְ ex alqa re media.

בָּעָה effecit ut intumesceret *s.* ebulliret; acriter quaesivit, petiit, *fut. pl.* תִּבְעָיוּן, *imp. pl.* בְּעָיוּ. —

Niph. intumuit, eminuit; perquisitus est.

בָּעָה *et* בְּעָא *chald.* quaesivit; precatus est; petiit *sq.* מִן *et* מִן קֳדָם.

בָּעוּ *f. chald.* precatio.

בְּעִי *m.* precatio, preces.

בְּעוֹן *i. q.* מְעוֹן.

בְּעוֹר (fax) *N. pr.* patris Bileami.

בֹּעַז *N. pr.* conjugis Ruthae; 2) *nom.* columnae in templo salom.

בָּעַט calcitravit *i. e. vel* sprevit, neglexit *vel* ferox fuit.

בְּעִי *v.* בָּעָה.

בְּעִיר *v.* בְּעַר.

בָּעַל dominatus est in alqm *sq. accus. et* לְ; 2) uxorem duxit, *part. pl. majest.* בֹּעֲלַיִךְ tuus maritus, בְּעוּלָה *et* בְּעֻלַת־בַּעַל maritata: 3) *sq.* בְּ fastidivit, despexit. — *Niph.* in matrimonium duci.

בַּעַל *m.* (*suff.* בַּעְלִי, בַּעְלָהּ, בַּעֲלֵיהֶם) dominus; *c. aliis subst. conjunctum signif. eum, qui alqd. possidet vel cui cum alqa re intercedit necessitudo quaedam*: ב׳ הַחֲלֹמוֹת somniator, בַּעֲלֵי שְׁכֶם incolae Sichemi *etc. Pl.* בְּעָלִים (*st.c.* בַּעֲלֵי, *c. sff.* בְּעָלָיו, בְּעָלֶיהָ) *non raro dic. de* uno domino. — 2) הַבַּעַל Baal, *nom.* dei phoenicii; הַבְּעָלִים statuae Baalis. — 3) *N. pr.* duor. virorum.— 4) *Nomm. pr. oppidorum*: בַּעַל גָּד oppid. in finibus Palaest. septentr.; ב׳ הָמוֹן in radicibus Libani; ב׳ חָצוֹר in tr. Ephr.; ב׳ חֶרְמוֹן opp. et jugum in Hermone monte; ב׳ מְעוֹן *et* בֵּית מְעוֹן in tr. Rubenit.; ב׳ פְּרָצִים (locus cladium) *nom.* loci, ubi Philistaei a Davide fugati sunt; ב׳ צְפוֹן in Aegypto; ב׳ שָׁלִשָׁה in mont. Ephr.; ב׳ תָּמָר (locus palmarum) non procul a Gibea; בַּעֲלֵי יְהוּדָה (cives Iud.) *i. q.* בַּעֲלָה.

בְּעֵל *m. chald.* dominus.

בַּעֲלָה *f.* domina; *collect.* (*ut* בַּת) civitas. 2) *N. pr. oppidi* in fin. tr. Judae septentr., *etiam* קִרְיַת־בַּעַל *et* קִרְיַת יְעָרִים; al. urbis in ead. tribu, *alibi* בַּלָּה *et* בִּלְהָה.

בַּעֲלַת (civitas) *N. pr.* urbis in tribu Dan.

בְּעָלוֹת (civitates) *N. pr.* urbis in tr. Juda.

בְּעֶלְיָדָע (cui Baal prospicit) *i. q.* אֶלְיָדָע.

בְּעַלְיָה (in quem dominatur Jova) *N. pr. m.*

בַּעַל־חָנָן (dom. gratiae) *N. pr.* regis Edomit.

בַּעֲלִיס *N. pr.* regis Ammonit.

בַּעֲנָא (filius aerumnarum *N. pr. m.*

בַּעֲנָה *(id.) N. pr. m.*

בָּעַר (depavit, consumsit) arsit, *sq.* בְּ concremavit alqd.; exarsit, combustus fuit, flagravit (irâ); *(denom. a sq.* בְּעִיר) obbrutuit, stultus fuit, *part.* בֹּעֲרִים bruti. — *Niph.* efferatus est, brutus s. stultus factus est.— *Pi.* בִּעֵר *trans.* depavit; incendit; absumsit, removit. — *Py. part. f.* מְבֹעֶרֶת incensa. — *Hiph.* depavit; accendit; abstulit, everrit.

בְּעִיר *m. collect.* pecus.

בַּעַר *m.* brutus, stultus.

בְּעֵרָה *f.* incendium.

בַּעֲרָא *N. pr. m.*

תַּבְעֵרָה *N. pr.* loci in deserto arab.

בַּעֲשֵׂיָה (opus Dei) *N. pr. m.*

בַּעְשָׁא *(a chald.* בְּעַשׁ malus fuit) *N. pr.* regis Isr., fil. Ahiae.

עַשְׁתֹּרֶת *v.* בְּעֶשְׁתְּרָה.

בָּעַת — *Niph.* נִבְעַת territus est, expavit. — *Pi.* בִּעֵת perterruit; subito invasit, de improviso accidit. *Fut.* יְבַעֵת, *part. f. c. suff.* מְבַעֶתְךָ.

בְּעָתָה *f.* terror.

בִּעוּתִים *pl. m.* terrores.

בֹּץ, בִּצָּה *v.* בצץ.

בֵּצַי *(i. q.* בֵּסַי) *N. pr. m.*

בָּצִיר *v.* בצר.

בָּצָל *m.* cepa.

בַּצְלִית, בַּצְלוּת *N. pr. m.*

בָּצַע secuit, fregit, abrupit; 2) diripuit; injustum lucrum fecit. — *Pi* בִּצַּע abscidit (vitae filum); absolvit, perfecit; 2) lucrum turpe exegit.

בֶּצַע *m. (c. suff.* בִּצְעָם) rapina, praeda; lucrum (מַה־בֶּצַע quid lucri?) lucrum improbum; opes turpiter partae.

בָּצַץ *rad. inus. arab.* tardius s. paullatim fluxit.

בֹּץ *m.* coenum, uligo, limus.

בִּצָּה *f. id.* — *pl. c. suff* בִּצֹּאתָיו *pro* בִּצּוֹתָיו.

בָּצֵק intumuit.

בָּצֵק *m.* massa farinacea (fermento intumescens).

בָּצְקַת (vicus elatior) *N. pr.* oppidi in tr Juda.

בָּצַר abscidit *(impr. de uvis)*, vindemiavit; *trop.* subtraxit, *Ps.* 76, 13. *Part.* בֹּצֵר vindemiator; *trop.* hostis atrociter vastans. 2) inaccessum reddidit, munivit; *part.* בָּצוּר inaccessus, aditu difficilis, munitus; *trop.* arduus intellectu. — *Niph.* abscissus s. praeclusus est *sq.* מִן alicui. — *Pi.* munivit (oppidum).

בָּצִיר *m.* vindemia; — *adj.*

i. q. בָּצוּר munitus *Zach.* 11, 2.

בֶּצֶר *m.* auri *vel* argenti particula.

בֶּצֶר *m. id.* — 2) *N. pr.* urbis in tr. Ruben. 3) *N. pr.* viri.

בָּצְרָה *f.* septum pecorum. — 2) *N. pr.* urbis Idumaeorum, *Βόστρα*..

בִּצָּרוֹן *m.* locus munitus.

בַּצֹּרֶת *f. et pl.* בַּצָּרוֹת defectus pluviae, siccitas.

מִבְצָר *m.* munimentum, עִיר מ׳ urbs munita; *pl.* מִבְצָרִים *et* מִבְצָרוֹת. — 2) *N. pr.* princ. Idumaeorum.

בַּקְבּוּק, בֻּקִּי *etc. v.* בקק.

בָּקַע *sq. accus. et* בְּ fidit, diffidit; rupit, disrupit; rumpendo aperuit *s.* eduxit; irrupit; expugnavit; pullos exclusit. — *Niph.* diffissus, disruptus est; expugnatus est; apertus est, prorupit; (ovo) exclusus est. — *Pi.* diffidit; discerpsit; rumpendo eduxit, propulit; (ovum) exclusit. — *Pu.* ruptus est; expugnatus est. — *Hiph.* perrupit; irrupit *sq.* אֶל. — *Hoph.* perruptus est. — *Hithp.* se fidit, se disrupit.

בְּקִיעַ *m.* fissura.

בֶּקַע *m.* (dimidium) dimidium sicli.

בִּקְעָה *f.* vallis; *pl.* בְּקָעוֹת. — בִּקְעַת הַלְּבָנוֹן vallis Libani, inter Antilib. et Hermonem sita, *κοιλὴ Συρία*. — בִּקְעַת אָוֶן *v.* אָוֶן.

בָּקַק (evacuavit) exhausit, populatus est (terram); *sq.* אֶת־עֵצָה consilio privavit; 2) late se diffudit (vitis). — *Niph.* נָבַק (*inf.* הִבּוֹק, *fut.* יִבּוֹק) evacuatus, exhaustus, perditus est. — *Po. fut.* יְבֹקְקוּ evacuabunt, populabuntur.

בַּקְבֻּק *m.* lagena. — 2) *N. pr. m.*

בַּקְבֻּקְיָה (depopulatio Jovae) *N. pr. m.*

בַּקְבַּקַּר (vastatio montis) *N. pr. m.*

בֻּקִּי (*i. q. sq. v.*) *N. pr.* principis Danitarum; 2) al. hom.

בֻּקִּיָּהוּ (vastatio Jovae) *N. pr. m.*

בָּקַר — *Pi.* diligenter inspexit; *sq.* בְּ cum voluptate adspexit; *sq.* לְ *et* לְ — בֵּין sedulo inquisivit; reputavit; curavit; (animadvertit in alqm.). — II) *i. q.* בָּכַר praecessit, *v.* בֹּקֶר.

בַּקַּר *Pa. chald.* quaesivit. *Ithpa.* quaeri.

בַּקָּרָה *f.* cura.

בִּקֹּרֶת *f.* animadversio, poena.

בָּקָר comm. collect. armentum, boves. בּ׳ עָלוֹת vaccae lactantes; בֶּן בָּקָר bos juvencus. — Rar. pl. בְּקָרִים boves, armenta.

בּוֹקֵר m. pastor

בֹּקֶר m. (pl. בְּקָרִים) lux oriens. — Adv. בַּבֹּקֶר, בֹּקֶר et poët. לַבֹּקֶר mane; בַּבֹּקֶר, לַבְּקָרִים, בַּבֹּקֶר quovis mane; 2) mane postridie; cras, crastino die; עַד הַבֹּקֶר in mane crastinum. — לַבֹּקֶר poët. mox, illico Ps. 49, 15. etc.

בָּקַשׁ — Pi. בִּקֵּשׁ quaesivit sq. accus. et לְ, inquisivit in alqd. sq. לְ; בּ׳ אֶת־פְּנֵי יְהוָה vel בּ׳ אֶת־יְהוָה ad Jovam se convertere; 2) sectatus est, studuit alicui rei sq. accus. et לְ; בּ׳ נֶפֶשׁ פּ׳ vitae alcjs. insidiari; 3) poposcit sq. מִן, בּ׳ דָּם פּ׳ caedem alcjs. ulcisci; 4) petiit ab aliquo alqd. sq. מִן, accus. et לְ pers., et עַל, בְּעַד et accus. rei.

בַּקָּשָׁה f. petitio.

בַּר, בָּר, בֹּר v. ברא et ברר.

בָּרָא (inf. בְּרֹא, c. suff. בְּרֹאֲךָ, imper. בְּרָא, fut. יִבְרָא) propr. cecidit, excidit; formavit, finxit, creavit; sq. dupl. accus. alqd. convertit in alqd. 2) i. q. בָּרָה comedit. — Niph. creatus est; natus est; effectus est. — Pi. בֵּרֵא secuit, cecidit (silvam); trucidavit; incidit, inscripsit. — Hiph. saginavit.

בְּרִיאָה f. res creata i. e. nova et insolita Num. 16, 30.

בַּר m. poët. filius; c. suff. בְּרִי. — Aliud v. s. ברר.

בַּר m. chald. filius; nepos; c. suff. בְּרֵהּ.

בְּרָאיָה (a Deo creatus) N. pr. m.

מְרֹאדַךְ v. בְּרֹאדַךְ.

בַּרְבֻּרִים v. ברר.

בָּרַד sparsit; grandinavit.

בָּרָד m. grando.

בָּרֹד m., pl. בְּרֻדִּים maculis sparsi, versicolores.

בֶּרֶד N. pr. loci in deserto Schur; 2) viri cujusd.

בָּרָה (secuit, cecidit) edit, comedit; 2) i. q. בָּרַר elegit. — Pi. inf. בָּרוֹת comedere. — Hiph. cibum praebuit sq. accus. dupl.

בָּרִיא m. בְּרִיאָה f. pinguis. — Aliud v. s. ברא.

בָּרִי m. בְּרִיָּה f. id.

בִּרְיָה f. cibus.

בָּרוּת f. cibus.

בְּרִית f. foedus, בַּעֲלֵי בּ׳ foedere juncti; maxime foedus Isr. cum Deo; 2) signum foederis (circumcisio) Gen.

17, 13. 3) interpres foederis, μεσίτης. — בַּעַל בְּרִית cogn. Baalis Phoenic.

בָּרוּךְ v. ברך.

בְּרוֹמִים v. ברם.

בְּרוֹשׁ m. cupressus; *Vulg.* abies; 2) עֲצֵי בְרוֹשִׁים instrumenta mus. ex huj. arboris ligno confecta 2 *Sam.* 6,5. 3) *pl.* hastae cupresseae *Nah.* 2, 4.

בְּרוֹת *m. id.*

בֵּרוֹתָה, בֵּרֹתַי *N. pr.* urbis in Syria Sabaea.

בָּרוּת *v.* ברה.

בִּרְזָיִת *N. pr. f.*

בַּרְזֶל *m.* (*c. suff.* בַּרְזִלּוֹ) ferrum; instrumentum ferreum: securis, catena.

בַּרְזִלַּי *N. pr.* nonnull. virorum.

בָּרַח (*fut.* יִבְרַח, *part. m.* בֹּרֵחַ, *fem.* בֹּרַחַת) fugit alqm. *sq.* מִן, מֵאֵת, מִפְּנֵי; *sq.* אַחֲרֵי post alqm. fugere; *imper.* בְּרַח לְךָ fuge tibi! te auferas! 2) pertransiit *Exod.* 36, 33. — *Hiph.* fugavit; pertransiit *Exod.* 26, 28.

בָּרִחַ, בָּרִיחַ *m.* fugitivus, celer. 2) *N. pr. m.*

בְּרִיחַ *m.* pessulus, repagulum; tignum transversarium; *metaph.* principes *s.* viri fortes.

מִבְרָח *m.* (fuga) fugitivus.

בְּרִי, בָּרִיא, בְּרִיָּה *v.* ברה.

בֵּרִי (*i. q.* בְּאֵרִי fontanus) *N. pr. m.*

בְּרִיאָה *v.* ברא.

בְּרִיעָה *N. pr.* nonnull. virorum.

בְּרִית *v.* ברה.

בֹּרִית *v.* ברר.

בֶּרֶךְ *f.* genu; *dual.* בִּרְכַּיִם genu utrumque.

בְּרַךְ, בֶּרֶךְ *f. chald. id.*

בָּרַךְ (*fut.* יִבְרַךְ, *inf. abs.* בָּרוֹךְ) genua flexit; benedixit, fortunavit (בָּרוּךְ לַיהוָה *et* בָּרוּךְ יְהוָה fortunatus a Jova); laudavit: בָּרוּךְ יְהוָה laudatus esto Jova. — *Niph.* sibi benedixit. — *Pi.* בֵּרַךְ, בֵּרֵךְ flexis genibus veneratus est, laudavit (Deum) *sq. accus.*, לְ, בְּשֵׁם יְהוָה. 2) benedixit, fausta apprecatus est, beavit; 3) salutavit; valedixit; 4) renuntiavit, abominatus et exsecratus est. — *Pu.* בֹּרַךְ laudari; benedici, beari. — *Hiph.* הִבְרִיךְ genua flectere jussit (camelos). — *Hithp.* הִתְבָּרֵךְ sibi benedixit; beatus redditus est *Gen.* 22, 18.

בְּרַךְ *chald.* in genua procubuit. *Pa.* celebravit, laudavit.

בָּרוּךְ *N. pr.* amici et scribae Jeremiae.

בְּרַכְאֵל (cui Deus benedicit) *N. pr. m.*

בְּרָכָה *f.* (בְּרָכָה *Gen.* 27,38. — *st. c.* בִּרְכַּת, *pl.* בְּרָכוֹת, *constr.* בִּרְכוֹת) benedictio; prosperitas, salus; munus, donum. 2) *N. pr. m.*

בְּרֵכָה *f.* piscina, lacus.

בֶּרֶכְיָה *et* בֶּרֶכְיָהוּ (cui Jova benedicit) *N. pr.* virorum.

אַבְרֵךְ *v. suo loco.*

אַרְכֻּבָה *f. chald.* genu.

בְּרַם *chald. part. confirmandi:* sed, veruntamen.

בָּרַם *rad. inus. arab.* contorsit.

בְּרֹמִים *m. pl.* vestes ex variis filis contextae.

בֶּרַע *N. pr.* regis Sodomitici.

בָּרַק fulguravit.

בָּרָק *m.* (*pl.* בְּרָקִים) fulgur, fulgor. 2) *N. pr.* herois (*punice* Barcas).

בָּרֶקֶת *f.* smaragdus.

בַּרְקָנִים *m. pl.* tribulum, machina pyritis acutis ad triturandum instructa.

בַּרְקוֹס *N. pr. m.*

בָּרַר separavit *sq. accus. et* מִן; elegit, destinavit alqd. ad alqd. *sq. accus. et* לְ; purgavit, purum reddidit (*part.* בָּרוּר purus, castus); exploravit. — *Niph.* נָבַר se purgavit, *part.* נָבָר purus, sanctus. — *Pi.* purgavit. — *Hiph.* purgavit (frumentum), polivit, acuit (sagittam). — *Hithp.* se purgavit, se castum et sanctum praebuit.

בַּר *m.* בָּרָה *f.* electus; purus, probus; vacuus.

בַּר, בָּר *m.* frumentum (a palea purgatum); grana aristarum. — *Aliud v. s.* ברא.

בַּר *m.* locus patulus, campus *Job.* 39, 4.

בַּר *m. chald. id.*

בֹּר *m.* puritas; 2) *i. q.* בֹּרִית.

בֹּרִית *f.* lixivium, sal alcali.

בַּרְבֻּרִים *m.* genus avium, quae saginabantur.

בִּרְשַׁע *N. pr.* regis Gomorrhae.

בְּשׂוֹר, בְּשׂוֹרָה *v.* בשר.

בָּשַׂם *rad. inus. syr.* suavis fuit, bene oluit.

בָּשָׂם *m.* aroma; opobalsamum.

בֶּשֶׂם *et* בֹּשֶׂם *m.* (*pl.* בְּשָׂמִים) odor suavis; aroma; balsamum.

בָּשְׂמַת *N. pr.* mulieris Esavi; 2) filiae Salomonis.

מִבְשָׂם *N. pr.* filii Ismaelis et. al. viri.

בָּשַׂר — *Pi.* בִּשֵּׂר laeta nuntiavit *sq. accus. pers. et rei; simpl.* nuntiavit. — *Hithp.* laetum nuntium accepit.

בְּשׂרָה et בְּשׂוֹרָה *f.* laetus nuntius, εὐαγγέλιον; praemium nuntii laeti.

בְּשׂוֹר *N.pr.* rivi prope Gazam in mare mediterr. illabentis.

בָּשָׂר *m.* caro; corpus; כָּל־בָּשָׂר omnia animantia, omnes homines, mortales; עַצְמִי וּבְשָׂרִי meum os et mea caro *i.e.* consanguineus, *et simpl.* בָּשָׂר affinis, proximus; *Levit.* 15, 2. *etc.*: pudendum virile.

בְּשַׂר *m. chald.* caro; *collect.* homines.

בָּשֵׁל coctus est; maturuit.— *Pi.* coxit, *part. pl.* מְבַשְּׁלִים coqui. — *Py.* coctus est. — *Hiph.* maturavit.

בָּשֵׁל *m.* בְּשֵׁלָה *f.* coctum.

מְבַשְּׁלוֹת *f. pl.* loca ubi coquitur, foci.

בִּשְׁלָם (filius pacis) *N. pr. m.*

בָּשָׁן Batanea, regio trans Jord. inter fluv. Jabok et Hermonem.

בָּשְׁנָה *v.* בּוֹשׁ.

בָּשַׁס — *Po.* בּוֹשֵׁס *i.q.* בּוֹסֵס conculcavit.

בֹּשֶׁת *v.* בּוֹשׁ.

בַּת *v.* בנה *et* בתת.

בָּתָה *et* בַּתָּה *v.* בתת.

בְּתוּאֵל (*pro* מְתוּאֵל vir Dei) *N. pr.* patris Labani; 2) *i. q.* בְּתוּל *nom.* loci.

בִּתְיָה (filia Jovae) *N. pr. m.*

בָּתִּים *v.* בַּיִת, בית.

בָּתַל *rad. inus. arab.* separavit.

בְּתוּלָה *f.* (*pl.* בְּתוּלוֹת, בְּתֻלֹת) virgo, puella; *metaph.* de urbe *s.* gente nondum in alior. potestatem redacta.

בְּתוּלִים *m. pl.* virginitas; signum virginitatis.

בָּתַק — *Pi.* בִּתֵּק confodit, transfixit.

בָּתַר — *Pi.* בִּתֵּר dissecuit.

בֶּתֶר *m.* (*c. suff.* בִּתְרוֹ) sectio, sejunctio; pars resecta.

בָּתַר *chald. i. q.* בָּאתַר post; *cf.* אֲתַר.

בִּתְרוֹן *N. pr.* loci ad Jord.

בָּתַת *rad. inus. arab.* scidit, secuit.

בַּת *m.* (*fem. Jes.* 5, 10.) bathus, mensura liquidorum, decima pars chomeri.

בַּת *m. chald. id.*

בָּתָה *f.* excidium, interitus.

בַּתָּה *f.* vastatio, excidium.

ג

גָּאָה *v. poët.* (*fut.* יִגְאֶה) se extulit; sublimem *s.* magnificum se ostendit.

גֵּא *m.* superbus.

גֵּאֶה *m.* sublimis, illustris; superbus; impius; *pl.* גֵּאִים.

גֵּאָה *f.* superbia, fastus.

גַּאֲוָה *f.* (elatio) sublimitas, majestas; fastus, superbia.

גְּאוּאֵל (majestas Dei) *N. pr. m.*

גָּאוֹן *m.* gloria, majestas, decus; fastus, *pl.* גְּאוֹנִים.

גֵּאוּת *f.* elatio s. motus in sublime; sublimitas, majestas; superbia.

גַּאֲיוֹן *m.* superbus *Ps.*123,4.

גֵּוָה *f.* (*pro* גַּאֲוָה) elatio; superbia.

גֵּוָה *f. chald.* fastus.

גֵּאָיוֹת *v.* גַּיְא.

גָּאַל (*fut.* יִגְאַל) repetiit, redemit, vindicavit alqd. alicui, ultus est; liberavit. *Part.* גֹּאֵל redemtor, vindex; liberator; propinquus (*propinquis enim convenit illa praestare officia*); *part. pass.* גְּאוּלִים, גְּאוּלֵי redemti, liberati. *Niph.* redemtus, liberatus est; se redemit. — II) *Pi.* גֵּאֵל polluit, contaminavit. *Py.* contaminatus est; pollutus declaratus est. *Niph.* נִגְאַל, נְגֹאַל pollutus est. *Hiph. praet. syr.* אֶגְאָלְתִּי contaminavi. *Hithp.* se polluit.

גֹּאַל *m.* pollutio, *pl. st. c.* גָּאֳלֵי.

גְּאֻלָּה *f.* redemtio; jus redimendi; pretium redimendi; cognatio.

מְגֹאָל *m.* proximus post Goëlem.

גַּב *v.* גָּבַהּ *et* גּוּב.

גָּבָא *rad. inus. arab.* aquam congessit.

גֶּבֶא *m.* fossa, cisterna; palus.

גָּבַב *rad. inus. sab.* incurvatus s. cameratus est.

גַּב *m.* (*c. suff.* גַּבִּי, *pl.* גַּבִּים, גַּבּוֹת) gibbus, dorsum; *trop.* propugnaculum; גַּב מָגֵן umbo; 2) arcus: fornix, aedes fornicatae; absis rotae; supercilium oculi *Lev.* 14,9.

גַּב *m. chald.* dorsum.

גֹּב *m. chald.* fovea, *st. emph.* גֻּבָּא.

גָּבָה *rad. inus. arab.* e terra prorepsit.

גּוֹב *m.* locusta; *pl.* גּוֹבַי.

גֵּב *m.*, *pl.* גֵּבִים locustae.

גָּבַהּ (*fut.* יִגְבַּהּ, *inf.* גָּבְהָה) altus fuit; *sq.* עַל *s.* מִן altior fuit s. factus est quam; גָּבַהּ לִבּוֹ extulit se ejus animus *h. e.* fortior redditus est *vel* superbivit; *hinc simpl.* גָּבַהּ fastuosus fuit. — *Hiph.* altum fecit; *intrans.* se extulit, sublime petiit.

גָּבֹהַּ *m.* (*st. c.* גְּבַהּ, *f.* גְּבֹהָה) altus, celsus; elatus animo.

superbus. — *Subst.* **proceritas**

גָּבֹהַּ, *st. c.* **גְּבַהּ** *m.* **altus; elatus animo, superbus.**

גֹּבַהּ *m.* (*c. suff.* **גָּבְהוֹ**, *pl. st. c.* **גָּבְהֵי**) **altitudo, proceritas; sublimitas, majestas; גֹּבַהּ אַף fastus, insolentia.**

גַּבְהוּת *m.* **fastus, superbia.**

גְּבוּל, גְּבוּלָה *v.* **גבל.**

גִּבּוֹר, גְּבוּרָה *v.* **גבר.**

גבח *rad. inus. i. q.* **גָּבַהּ.**

גִּבֵּחַ *m.* **recalvus, recalvaster.**

גַּבַּחַת *f.* **calvitium.**

גַּבַּי *N. pr. m.*

גֵּבִים (*cf.* **גֵּב**) *N. pr.* **loci haud procul ab Hieros.**

גְּבִינָה *v.* **גבן.**

גָּבִיעַ *v.* **גבע.**

גְּבִיר, גְּבִירָה *v.* **גבר.**

גָּבִישׁ *v.* **גבשׁ.**

גָּבַל **terminavit, terminos posuit;** *intrans.* **finitimus fuit** *sq.* **בְּ.** — *Hiph.* **finibus circumscripsit.**

גְּבַל (**mons**) *N. pr.* **urbis Phoenices, Byblus; גִּבְלִי** *nom. gent.* **Gebalenus** *s.* **Byblius.**

גְּבָל (**regio montuosa**) *N. pr.* **partis Idumaeae, Gebalene.**

גְּבוּל, גְּבֻל *m.* **finis, terminus; lapis terminalis; fines, regio** *s.* **terra.**

גְּבוּלָה, גְּבֻלָה *f.* **terminus;** *pl.* **גְּבוּלוֹת fines, terra** *s.* **ager.**

גַּבְלֻת *f.* **determinatio: catenae determinationis (ad gemmas distinguendas)** *Exod.* **28, 22. 37, 15.**

מִגְבָּלָה *f., pl.* **מִגְבָּלוֹת** *id.*

גבן *rad. inus. syr.* **densatus, coagulatus est.**

גְּבִינָה *f.* **lac coagulatum, caseus.**

גִּבֵּן *m.* **gibbosus, gibber.**

גַּבְנֻנִּים *m pl.* **gibberes; הַר ג׳ mons tumulosus.**

גבע *rad. inus. fort.* **editus isque rotundus** *s.* **conglobatus fuit.**

גָּבִיעַ *m.* (*c. suff.* **גְּבִיעִי**, *pl.* **גְּבִיעִים**) **crater, scyphus; calix (florum).**

גֶּבַע *N. pr.* **oppidi in tribu Benj.**

גִּבְעָא *N. pr. m.*

גִּבְעָה *f.* **collis;** *pl.* **גְּבָעוֹת.** 2) *N. pr.* **oppidorum in tr. Benj.** (**גִּבְעָתִי** *nom. gent.*), **Juda et Ephr.**

גִּבְעוֹן *N. pr.* **urbis in tribu Benj.**

מִגְבָּעָה *f., pl.* **מִגְבָּעוֹת** **tiarae (sacerdotum).**

גִּבְעֹל *m.* **culmus, calix, flosculus** *Exod.* **9, 31.**

גָּבַר *et* **גָּבֵר** (*fut.* **יִגְבַּר**) **valuit; invaluit; vicit, superior discessit;** *sq.* **מִן** *vel* **עַל**

praevaluit. — *Pi.* corroboravit. — *Hiph.* confirmavit; *intrans.* valuit *Ps.* 12, 5. — *Hithp.* validum se praebuit; contumaciter *s.* insolenter se gessit.

גֶּבֶר *m.* vir; homo; unusquisque *cf.* אִישׁ. *Pl.* גְּבָרִים viri; לִגְבָרִים viritim. 2) *N. pr. m.* 1 *Reg.* 4, 19.

גְּבַר *m.* (*forma chald.*) vir *Ps.* 18, 26.

גְּבַר *m. chald. id., pl.* גֻּבְרִין.

גְּבִיר *m.* herus, dominus.

גְּבִירָה *f.* hera, domina; regina.

גְּבֶרֶת *f.* (*c. suff.* גְּבִרְתִּי) *id.*

גִּבּוֹר, גִּבֹּר *m.* validus, potens, fortis; violentus; גִּבּוֹר חַיִל opibus pollens, opulentus; fortis, probus. — *Subst.* heros; bellator, miles; dux, praefectus militum.

גִּבָּר *m. chald.* validus, fortis; heros. 2) *N. pr. i. q.* גִּבְעוֹן *Esr.* 2, 20

גְּבוּרָה *f.* robur; fortitudo; *meton.* fortiter facta; viri fortes; victoria; 2) potentia (Dei), גְּבוּרוֹת יְהֹוָה potenter a Deo facta, miracula.

גְּבוּרָה *f. chald. id.*

גַּבְרִיאֵל (vir Dei) *N. pr.* archangeli.

גבשׁ *rad. inus. arab.* coagelavit.

גָּבִישׁ *m.* (glacies) crystallus.

גִּבְּתוֹן (locus editus) *N. pr.* oppidi Philist. in tribu Dan.

גַּג *m.* (*c. suff.* גַּגּוֹ, *pl.* גַּגּוֹת) tectum; superficies (altaris).

גַּד, גַּד *v.* גדד.

גְּדָבְרִין *m. pl. chald.* aerarii praefecti, *cf.* גִּזְבָּר.

גֻּדְגֹּדָה *N. pr.* loci in deserto arab.

גָּדַד ursit, institit, turmatim aggressus est; 2) incidit, excidit. — *Hithpo.* הִתְגֹּדֵד se turmatim congregavit; 2) se *s.* cutem suam incidit.

גְּדַד *chald.* succidit.

גְּדוּד *m.* (*pl.* גְּדוּדִים, גְּדוּדוֹת) agmen, turma; 2) incisio (cutis); sulcus.

גַּד *m.* coriandrum *Exod* 16, 31. *Num.* 11, 7.

גָּד *m.* fortuna prospera; בְּגָד feliciter *Gen.* 30, 11.

גַּד *nom.* Fortunae Deae *Jes.* 65, 11.

גָּד *N. pr.* filii Jacobi et tribus ab eo ortae; *n. gent.* גָּדִי Gadita.

גַּדִּי *N. pr. m. Num.* 13, 11.

גַּדִּיאֵל (divina fortuna) *N. pr. m.*

גדה *rad. inus. arab.* avulsit, decerpsit.

גְּדִי *m.* hoedus; *pl.* גְּדָיִים, *st. c.* גְּדָיֵי.

גְּדִיָּה *f.* capella.

גָּדָה *f.*, *pl. st. c.* גְּדוֹת ripae, litora.

גְּדוּד, גְּדִי *v.* גדד.

גָּדוֹל, גְּדוֹלָה, גְּדִילִים *v.* גדל.

גִּדּוּף, גְּדוּפָה *v.* גדף.

גְּדִי, גְּדִיָּה *v.* גדה.

גָּדִישׁ *v.* גדשׁ.

גָּדַל *et* גָּדֵל (*fut.* יִגְדַּל) *propr.* contorsit, colligatus est; *hinc* viribus valuit, magnus fuit, potens, nobilis, gravis fuit; magnus, potens, nobilis factus est, celebratus est (Deus). — *Pi.* גִּדֵּל, גִּדַּל crescere fecit *s.* passus est; educavit, erudivit; opibus et honoribus auxit; magni fecit, celebravit, laudavit. — *Hiph.* magnum reddidit alqd.; magna patravit; *sq.* אֶת פִּיו superba dicta edidit; insolenter se gessit, superbe egit; altum fecit, sustulit.— *Hithp.* magnum *s.* praeclarum se praebuit; insolenter egit.

גָּדֵל *m.*, *pl. st. c.* גְּדֵלֵי magni.

גָּדוֹל *m.* (*st. c.* גְּדוֹל *et* גְּדָל, *fem.* גְּדוֹלָה) magnus; potens; opibus et honoribus praeclarus (גְּדֹלִים optimates); natu major. — *Passim add. voc. rei, qua quis valet:* גְּדוֹל חֶסֶד magnus gratia. עוֹד הַיּוֹם גָּדוֹל multus adhuc dies (*hoch am Tage*). — *Subst.* magnitudo; *pl.* גְּדֹלוֹת praeclare et mirabiliter facta; grandia, insolenter dicta *Ps.* 12, 4.

גֹּדֶל *m.* (*c. suff.* גָּדְלוֹ, גָּדְלוֹ) magnitudo, dignitas, majestas; superbia.

גְּדֻלָּה, גְּדוּלָה *f.* magnitudo, magnificentia, majestas; *pl.* גְּדֻלּוֹת praeclare facta.

גְּדִלִים *m. pl.* fila contorta.

גִּדֵּל *N. pr. m.*

גְּדַלְיָהוּ, גְּדַלְיָה *N. pr.* Gedaljae, praefecti Judaeae.

גִּדַּלְתִּי *N. pr. m* 1 *Chron.* 25, 4. 29.

מִגְדָּל (*pl.* מִגְדָּלִים, מִגְדָּלוֹת) locus editus, suggestus; turris; *metaph.* praesidium.

מִגְדּוֹל, מִגְדֹּל *N. pr.* urbis in Aegypto.

מִגְדַּל־אֵל *N. pr.* oppidi muniti in tribu Naphth.

מִגְדַּל־גָּד *N. pr.* loci in tribu Juda.

מִגְדַּל עֵדֶר *N. pr.* loci prope Bethlehem.

גָּדַע succidit, decidit; fregit. — *Nph.* succisus, fractus est.— *Pi.* fregit. — *Py.* decisus est.

גִּדְעֹם *N. pr.* loci in tribu Benj.

גִּדְעוֹן *N. pr.* Gideonis judicis Isr.

גִּדְעֹנִי *N. pr. m*

גָּדַף — *Pi.* גִּדֵּף conviliis proscidit, cavillatus est (Deum).

גִּדּוּף *m.* — *pl.* גִּדּוּפִים, גִּדּוּפוֹת convilia.

גְּדוּפָה *f.* convitium.

גָּדַר sepsit, maceriem struxit; *part.* גֹּדֵר faber murarius.

גָּדֵר *com.* (*st. c.* גְּדֵר, *c. suff.* גְּדֵרוֹ, *pl.* גְּדֵרִים) septum, murus; locus muro munitus.

גְּדֵרָה *f.* sepes; murus; crates *s.* cohortes (ovium). 2) *i. q.* בֵּית גָּדֵר *N. pr.* oppidi in tribu Juda; *nom. gent.* גְּדֵרָתִי. 3) גְּדֵרוֹת *et* גְּדֵרֹתַיִם *Nomm. pr.* locorum in tr. Juda.

גְּדֶרֶת *f.* maceries.

גֶּדֶר *N. pr.* urbis Cananit.

גְּדֹר *N.pr.* oppidi in tr. Juda.

גְּדֵרִי *N. gent. a* בֵּית גָּדֵר.

גָּדַשׁ *rad. inus. chald.* coacervavit.

גָּדִישׁ *m.* cumulus, acervus; tumulus, sepulcrum.

גֵּה *fort. pro* זֶה *Ezech.* 47,13.

גָּהָה (*propr.* fugit) sanavit.

גֵּהָה *f.* sanatio, medicina.

גָּהַר se incurvavit, procubuit.

גֵּו, גַּו, גֵּוא *v.* גוה.

גּוּב secuit, fidit (fodit); *part.* גֹּבִים aratores.

גֵּב *m.* asser, tabula; fossa, cisterna. — *Al. v. s.* גָּבָה.

גּוֹב *N. pr.* loci. — *Al. v. s.* גָּבָה.

גּוֹג *N. pr.* regis terrae Magog, *cf.* מָגוֹג.

גּוּד *i. q.* גָּדַד aggressus est, institit.

גָּוָה *rad. inus.* cui infuisse videtur interni s. medii notio. — II) *arab.* confluxit.

גֵּוא, גֵּו *m. chald.* medium.

גַּו *m. chald.* medium, *c. suff.* גַּוַּהּ. 2) *hebr.* dorsum, *c. suff.* גֵּווֹ.

גֵּו *m.* dorsum, tergum; medium; *c. suff.* גֵּוִי.

גֵּוָה *f.* corpus. — *Al. v. s.* גָּאָה.

גְּוִיָּה *f.* corpus *s.* vivum *s.* mortuum.

גּוֹי *m.* (*c. suff.* גּוֹיִי, *pl.* גּוֹיִם, גּוֹיֵי, *c. suff.* גּוֹיֶךָ, גּוֹיֵהֶם) populus, *praec.* barbarus *s.* ethnicus; *metaph.* multitudo (animalium).

גַּיְא *com.* (*st. c.* גֵּיא, *pl.* גֵּיאוֹת) vallis.

גֵּיא, גַּיְא *id.*

גַּי *m.*, *st. c.* גֵּי *id.*

גֵּאָיוֹת *f. pl.* valles.

גּוּז transiit; *trans.* transtulit, *fut. apoc.* וַיָּגָז *Num.* 11, 31.

גּוֹזָל *v.* גזל.

גּוֹזָן *N. pr.* regionis in Mesopotamia inter Chaboram et Saocoram fluv., *Γαυζανῖτις*.

גּוּחַ *v.* גִּיחַ.

גּוֹי, גְּוִיָּה *v.* גוה.

גּוֹל *v.* גִּיל.

גּוֹלָה, גּוֹלָן *v.* גלה.

גּוּמָץ *v.* גמץ.

גּוּנִי (discolor) *N. pr. m.*

גָּוַע (*fut.* יִגְוַע, *inf.* גְּוֹעַ, *constr.* גְּוֹעַ *et* גְּוֹעַ) vitam exhalavit, mortuus est.

גּוּף *Kal. inus. arab.* cavus fuit; 2) clausit; *Hiph. fut. pl.* יָגִיפוּ claudent.

גּוּפָה *f.* corpus mortuum.

גּוּר (de via deflexit) peregrinatus est; 2) commoratus est, habitavit *sq.* בְּ, עִם, אֵת *et accus.*; *part.* גָּר peregrinans, גָּרַת בֵּיתָהּ inquilina ejus; 3) se congregavit *sq.* עַל; *trans.* collegit *Ps.* 140,3. *cf.* גָּרָה. — *Hithpal.* הִתְגּוֹרֵר commoratus est; se congregavit. — II) גּוּר timuit, veneratus est *sq.* מִן, מִפְּנֵי *et accus.*

גֵּר (גֵּיר 2 *Chron.* 2, 16.) *m.* peregrinus, advena, inquilinus.

גֵּרוּת *f.*, hospitium.

גּוּר *m.* catulus; גּוּר אַרְיֵה catulus leonis.

גֹּר *m. id.*, *pl. f.* גֹּרוֹת.

גּוּר בַּעַל (habitatio Baali) *N. pr.* oppidi in Arabia.

מָגוּר *m.* commoratio, habitatio, peregrinatio; habitaculum.

מָגוֹר *m.* timor, formido; *pl.* מְגוּרִים.

מְגוֹרָה *f.* timor; *pl.* מְגוֹרוֹת.

מְגוּרָה *f.* armarium, promtuarium, horreum; 2) timor, terror *pl.* מְגוּרוֹת.

מַמְּגֻרָה *f.*, *pl.* מַמְּגֻרוֹת aedificia *s.* loca, in quibus sunt cellae promptuariae.

גּוֹרָל *v.* גרל.

גּוּשׁ *m.* gleba.

גֵּישָׁן *N. pr. m.*

גַּז *v.* גזז.

גִּזְבָּר *m.* aerarii praefectus; *pl.* גִּזְבְּרִין *et* גְּדָבְרִין.

גָּזָה secuit, praescidit; pensavit, attribuit, *part.* גּוֹזִי mihi tribuens (benefacta).

גָּזִית *f.* dolatus, laevigatio; lapis dolatus *s.* laevigatus.

גָּזַז (*fut.* יָגֹז, *inf.* גֹּז *et* גְּזֹז) totondit, resecuit (de lana, coma, frumento); *part.* גֹּזְזִים tonsores. — *Niph. praet. pl.* נָגֹזּוּ excisi, perditi sunt.

גֵּז *m.* (*pl. st. c.* גִּזֵּי) tonsura (ovium), vellus; foenisecium, gramen detonsum, foenum.

גִּזָּה *f.* vellus.

גָּזֵז (tonsor) *N. pr. m.*

גָּזַל abscidit, abripuit, eripuit, rapuit; spoliavit. — *Niph.* raptus est. — II) pipire *cf.* גּוֹזָל.

גָּזֵל *m.*, *st. c.* גְּזַל rapina; raptum, raptus.

גְּזֵלָה *f. id.*

גּוֹזָל *m.* pipio, pullus avium.

גָּזַם *rad. inus. arab.* abscidit, derosit.

גָּזָם *m.* locustarum genus, bruchus.

גַּזָּם *N. pr. m.*

גִּזֹנִי *N. gent.* loci ignoti.

גָּזַע *rad. inus. arab.* secuit.

גֶּזַע *m.* (*c. suff.* גִּזְעָם) truncus (arboris succisae); stirps, ramus, virga (succisa).

גָּזַר secuit, cecidit; discidit; comedit, devoravit; *metaph.* decidit, decrevit; *intrans.* defecit. — *Niph.* excisus est; exclusus est *sq.* מִן; sublatus, perditus est; decretum, constitutum est.

גְּזַר *chald.* discidit; decidit, constituit; *part. pl.* גָּזְרִין sectores *i. e.* haruspices *s.* augures.

גֶּזֶר segmentum, pars, *pl.* גְּזָרִים. 2) *N. pr.* urbis Levit. in fin. tribus Ephr., Γάζηρα.

גְּזֵרָה (גְּזֵירָה) *f.* terra abscissa *i. e.* herba carens, sterilis; *Al.* locus fertilis in medio deserto (*Oase*).

גְּזֵרָה *f. chald.* decretum.

גִּזְרָה *f.* forma; 2) structura a nulla parte cum aedificio juncta *Ez.* 41. 42.

מַגְזֵרָה *f.* securis.

גִּזְרִי *Nom.* populi ignoti, Gisraeus.

גחון *v.* גָּחוֹן.

גֵּחֲזִי, גֵּיחֲזִי *N. pr.* servi Elisae proph.

גָּחַל *rad. inus. arab.* incendit; arsit.

גַּחֶלֶת *m.*, *pl.* גֶּחָלִים, גַּחֲלֵי prunae, carbones ardentes; fulmina.

גַּחֶלֶת *f.* pruna, *c. suff.* גַּחַלְתִּי.

גַּחַם *N. pr. m.*

גָּחַן *rad. inus. chald.* se inclinavit.

גָּחוֹן *m.* venter, *c. suff.* גְּחֹנְךָ.

גַּי, גֵּי, גַּיְא, גֵּיא *v.* גוה.

גַּחַר *N. pr. m.*

גִּיד *m.* nervus, tendo, ligamentum ossium.

גִּיחַ *et* גּוּחַ (*fut.* יָגִיחַ, *part.* גֹּחַ) prorupit, erupit; *trans.* eduxit, extulit (infantem ex utero). — *Hiph.* erupit.

גִּיחַ *s.* גּוּחַ *chald.* — *Aph.* erupit.

גִּיחַ *N. pr.* loci prope Gibeon 2 *Sam.* 2, 24.

גִּיחוֹן *N. pr.* fluvii Paradi-

siaci; 2) piscinae et vallis prope Hierosol.

גִּיל et גּוּל (*fut.* יָגִיל) exsultavit, laetatus est alqa re *sq.* בְּ, עַל, לְמַעַן; 2) contremuit, timuit *Ps.* 2, 11.

גִּיל *m.* tripudium, exsultatio; 2) temporis *περίοδος*, aetas.

גִּילָה *f.* exsultatio.

גִּילֹנִי *v.* גִּלֹה *s.* גלה.

גִּינַת *v.* גנן.

גִּיר (גֵּר) *m.* calx.

גִּיר *m. chald. id.*

גֵּיר *i. q.* גֵּר *v.* גור.

גִּישׁ *i. q.* גּוּשׁ.

גַּל, גֹּל *v.* גלל.

גְּלָא *v.* גלה.

גָּלַב *rad. inus. arab.* traxit, rasit.

גַּלָּב *m.* tonsor.

גִּלְבֹּעַ *N. pr.* montium in tribu Isascharit., Gilboa.

גַּלְגַּל, גִּלְגָּל, גֻּלְגֹּלֶת *v.* גלל.

גֶּלֶד *m.* cutis, pellis; *c. suff.* גִּלְדִּי.

גֻּלָּה *v.* גלל.

גָּלָה (*fut.* יִגְלֶה, יִגֶל, *inf.* גְּלֹה, גְּלוֹת) retexit, denudavit, aperuit (arcanum), revelavit; migravit, exulavit; ablatus est, evanuit. *Part. m.* גּוֹלֶה, *f.* גּוֹלָה migrans, exulans, גָּלוּי apertus, revelatus; publicatum (edictum). — *Niph.* נִגְלָה (*fut.* יִגָּלֶה, יִגָּל, *inf. absol.* נִגְלֹה, נִגְלוֹת) retectus est, se retexit; revelatus est, se manifestavit, in conspectum venit; in captivitatem abductus est. *Part. f. pl.* נִגְלוֹת revelata *Deut.* 29, 29. — *Pi.* גִּלָּה (*fut.* יְגַלֶּה, יְגַל) retexit, denudavit; revelavit, indicavit *sq.* אֶל *pers. et* עַל *rei*; prodidit. — *Pu.* גֻּלָּה denudatus est; *part. f.* מְגֻלָּה aperte dictum. — *Hiph.* הִגְלָה, הֶגְלָה in exilium abduxit, *fut.* וַיַּגְלֶה, וַיֶּגֶל. — *Hoph.* הָגְלָה deportatus s. in captivitatem abductus est. — *Hithp.* הִתְגַּלָּה se nudavit; se manifestavit; *fut. apoc.* וַיִּתְגַּל.

גְּלָא *chald.* revelavit. *Peil* גְּלִי, גֱּלִי revelatum. — *Aph.* הַגְלִי deportavit.

גִּלֹה (exilium) *N. pr.* urbis in montibus Judae; *nom. gent.* גִּילֹנִי.

גּוֹלָה, גֹּלָה *f.* migratio, captivitas, exilium; captivorum s. exulantium turba.

גּוֹלָן *N. pr.* urbis Batanaeae, *Γαυλών.*

גָּלוּת, גָּלֻת *f. i. q.* גּוֹלָה.

גָּלוּת *f. chald. id.*

גִּלָּיוֹן *m.* tabula polita et rasa; *pl.* גִּלְיוֹנִים specula ex metallo polito confecta.

גָּלְיַת *N. pr.* Philistaei, quem Davides occidit.

גַּלִּים, גְּלִילָה, גָּלִיל, גִּלּוּלִים *v.* גלל.

גָּלוּם *v.* גלם.

גָּלַח — *Pi.* גִּלַּח rasit, totondit (barbam *s.* capillum); *trop.* vastavit. — *Py.* rasus est. — *Hithp.* se *et* sibi totondit.

גִּלָּיוֹן, גָּלְיַת *v.* גלה.

גָּלַל (*sing. p.* 1. גַּלּוֹתִי, *pl.* גָּלֲלוּ, *inf.* גֹּל, גּוֹל, *imp.* גֹּל, גַּל) volvit; *sq.* מֵעַל devolvit, amolitus est ab aliquo; *sq.* אֶל, עַל devolvit in aliquem, commisit alicui. 2) crassus, gravis, illustris fuit. — *Niph.* נָגֹל volutus, provolutus est. — *Pilp.* גִּלְגֵּל devolvit. — *Hithpalp.* se provolvit, irruit. — *Hiph.* הֵגַל devolvit. — *Po.* גּוֹלֵל volutatus est. — *Hithpo.* הִתְגּוֹלֵל se volutavit, irruit in alqm. *sq.* עַל.

גָּלָל *m.* stercus (globosum); 2) causa, negotium; בִּגְלַל *sq. genit.* propter, בִּגְלָלְךָ tuâ causâ. 3) *N. pr. m.*

גְּלַל *m. chald.* onus, gravitas.

גֵּלֶל *m.* (*c. suff.* גֶּלְלוֹ, *pl. st. c.* גֶּלְלֵי) stercus.

גִּלֲלַי *N. pr. m.*

גִּלּוּלִים *m. pl.* idola (*s. a* גָּלַל, *s. a* גָּלַל illustris fuit).

גָּלִיל *m. adj.* versatilis. 2) *Subst.* annulus; 3) orbis *i. e.* tractus terrae; הַגָּלִיל *et* הַגָּלִילָה *nom. pr.* regionis in tribu Naphth., Galilaea.

גְּלִילָה *f.* tractus terrae, regio.

גַּל *m.* (*pl.* גַּלִּים) acervus; *pl.* cumuli; ruinae; 2) scaturigo, fons; *pl.* undae, fluctus.

גַּלִּים (fontes) *N. pr.* oppidi in tribu Benj. 1 *Sam.* 25. *Jos.* 10.

גֹּל *m.* lecythus, ampulla olearia.

גֻּלָּה *f. i. q.* גֹּל, *pl.* גֻּלּוֹת fontes; 2) *st. c.* גֻּלַּת lecythus; 3) *pl.* ornamenta rotunda columnarum.

גַּלְגַּל *m.* rota, *pl.* גַּלְגַּלִּים; 2) turbo; res quae turbine agitur.

גַּלְגַּל *m. chald.* rota.

גִּלְגָּל *m.* rota. 2) *N. pr.* urbis inter Jerichuntem et Jordanem.

גֻּלְגֹּלֶת *f.* cranium; caput, homo, qui numeratur *s.* in censum venit; *c. suff.* גֻּלְגְּלֹתוֹ, *pl. c. suff.* גֻּלְגְּלֹתָם.

מְגִלָּה *f.* volumen, liber.

מְגִלָּה *f. chald. id.*

גָּלַם convolvit, complicuit.

גְּלוֹם *m.* pallium.

גֹּלֶם *m.* alqd. convolutum, massa informis, embryo.

גַּלְמוּד *m.* (durus) omni succo et vigore destitutus; sterilis.

גָּלַע — *Hithp.* הִתְגַּלַּע concertavit, litigavit.

גִּלְעָד *N. pr.* filii Machiri; 2) montis et urbis prope Libanum; 3) regionis trans Jordanem versus orientem; *nom. gent.* גִּלְעָדִי.

גַּלְעֵד (acervus testimonii) *N. pr.* tumuli lapidum a Labano et Jacobo erecti.

גָּלַשׁ consedit, procubuit.

גַּם *v.* גמם.

גָּמָא — *Pi.* absorpsit, bibit. — *Hiph.* potavit.

גֹּמֶא *m.* papyrus; תֵּבַת גֹּמֶא *et* כְּלֵי גֹ׳ navis papyracea.

גָּמַד *rad. inus. aethiop.* abscidit.

גֹּמֶד *m.* (baculus succisus) cubiti *mensura.*

גַּמָּדִים *m. pl.* viri fortes, bellatores.

גִּמְזוֹ *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

גָּמַל (*fut.* יִגְמֹל) retribuit, affecit alqm. alqa re *sq. dupl. accus.*, לְ *et* עַל; beneficio affecit. — II) ablactavit (depulit lacte infantem); maturavit, maturuit (de frugibus). — *Niph.* lacte depulsus est.

גְּמוּל *m.* retributio; id quo alter alterum afficit, *s.* bene *s.* male factum.

גָּמוּל (lacte depulsus) *N. pr. m.*

גְּמוּלָה *f.* retributio; beneficium.

גַּמְלִיאֵל (retributio Dei) *N. pr. m.*

תַּגְמוּל *m.* remuneratio, beneficium.

גָּמָל *com.* camelus; *pl.* גְּמַלִּים.

גְּמַלִּי *N. pr. m.*

גָּמַם *rad. inus. arab.* copiosus fuit; auxit.

גַּם (additio) *conj.* etiam, praeterea, insuper; הֲגַם etiamne? גַּם — גַּם et — et, ut — ita; 2) utique; 3) et tamen; 4) גַּם כִּי (*et omisso* כִּי) etsi, quantumvis.

מְגַמָּה *f.* multitudo, copia.

גָּמַץ *rad. inus. syr.* fodit.

גּוּמָּץ *m.* fovea.

גָּמַר (*fut.* יִגְמֹר) finivit, absolvit, perfecit; *intrans.* cessavit, desiit.

גְּמַר *chald.* perfecit, consummavit.

גְּמַרְיָה *et* גְּמַרְיָהוּ *Nomm. pr. m.*

גֹּמֶר *N. pr.* gentis septentr., *fort.* Cimmerii. — 2) *N. pr.* uxoris Hoseae.

גַּן *v.* גנן.

גָּנַב furatus est, furtim abs-

tulit; decepit., sq. לֵב mentem alcjs. fefellit. — Niph. furtim ablatus est. — Pi. furatus est; fefellit. — Py. furto surreptus est; furtim adlatus est. — Hithp. furtim se subduxit.

גַּנָּב m. fur.

גְּנֵבָה f. furtum, furto ablatum.

גְּנֻבַת N. pr. m.

גִּנָּה, גַּנָּה v. גנן.

גָּנַז rad. inus. syr. collegit, recondidit.

גֶּנֶז m., pl. גְּנָזִים, st. c. גִּנְזֵי thesauri, aerarium.

גְּנַז s. גְּנַז m. chald., pl. גִּנְזִין thesauri.

גַּנְזַךְ m. gazophylacium.

גָּנַן texit, protexit, tuitus est sq. אֶל, עַל. — Hiph. id.

גַּן com. (c. suff. גַּנִּי, pl. גַּנִּים) hortus.

גַּנָּה f. hortus; pl. גַּנּוֹת.

גִּנָּה f. id.

גִּינַת N. pr. m.

גִּנְּתוֹי, גִּנְּתוֹן N. pr. m.

מָגֵן m. (suff. מָגִנִּי, pl. מָגִנִּים) clypeus; trop. ita dic. Deus; מָגִנֵּי־אֶרֶץ clypei i. e. principes terrae.

מְגִנָּה f. tegumentum, sq. לֵב animus obturatus.

גָּעָה mugivit.

גֹּעָה N. pr. loci prope Hierosol.

גָּעַל (polluit) fastidivit, repudiavit, rejecit. — Niph. repudiatus, abjectus est. — Hiph. abjecit.

גֹּעַל m. fastidium.

גַּעַל N. pr. m.

גָּעַר (fut. יִגְעַר) objurgavit, increpuit sq. accus. s. בְּ (ut alqd. ab alqo. coerceretur s. prohiberetur), compescuit.

גְּעָרָה f. objurgatio, castigatio.

מִגְעֶרֶת f. maledictio (Dei), exitium.

גָּעַשׁ commotus est. — Py. גֹּעַשׁ id. — Hithpa. se commovit. — Hithpo. commotus est, titubavit.

גַּעַשׁ N. pr. montis in tribu Ephr.

גַּעְתָּם N. pr. filii Eliphasi.

גַּף v. גפף.

גֶּפֶן com. vitis; palmes (plantarum).

גָּפַף rad. inus. arab. incurvatus fuit.

גַּף m. corpus, בְּגַפּוֹ cum suo (tantum) corpore i. e. solus; 2) eminentia, dorsum, locus editus.

גַּף m. chald., pl. גַּפִּין alae.

גֹּפֶר m. nom. arboris, fort. pinus s. cedrus Gen. 6, 14.

גָּפְרִית f. sulphur.

גָּר v. גָּרַר et גור.

גֵּר, גָּר v. גור.

גֵּרָא (i. q. גֵּרָה) *N. pr. m.*

גָּרַב *rad. inus. syr.* scabiosus fuit.

גָּרָב *m.* scabies, porrigo.

גָּרֵב *N. pr.* ducis militum Davidis.

גַּרְגַּר, גַּרְגְּרוֹת *v.* גרר.

גִּרְגָּשִׁי *N. pr.* gentis cananiticae, Gergeseni.

גָּרַד — *Hithp. inf.* הִתְגָּרֵד se scabere.

גָּרָה — *Pi.* גֵּרָה excitavit, incitavit (litem). — *Hithp.* se incitavit, exacerbatus est *sq.* בְּ de alqo; bellum inivit *sq.* בְּ cum alqo.

תִּגְרָה *f.* contentio, lis.

גָּרוֹן *m.* guttur *v.* גרר.

גֵּרָה, גָּרוֹן *v.* גרר.

גֵּרוּת *v.* גור.

גָּרַז *i. q.* גָּזַר — *Niph. praet.* נִגְרַזְתִּי excisus, subductus sum.

גַּרְזֶן *m.* securis.

גִּרְזִי (גִּרְזִי) *N. pr.* populi cananitici, Girzaeus.

הַר גְּרִזִּים mons Girzaeorum, Garizim.

גָּרַל *rad. inus. arab.* lapidosus fuit.

גּוֹרָל *m.* (*pl.* גּוֹרָלוֹת) calculus, **sors**; id quod quis sortitus est; quod alicui evenit. הִפִּיל, הִשְׁלִיךְ, יָדָה, יָרָה, נָתַן גּוֹרָל sortitus est; עָלָה יָצָא *s.* הָיָה לְגוֹרָל עָלָיו גּוֹרָל exiit, evenit sors alicui.

גֹּרָל *st. c.* גְּרַל asper, horridus.

גֶּרֶם *m.* os, *pl.* גְּרָמִים ossa; 2) ipse *cf.* עֶצֶם.

גְּרַם *m. chald.* os.

גָּרַם rosit (*Al.* abscidit, reposuit). — *Pi. fut.* יְגָרֵם rodet (*Al.* confringet).

גַּרְמִי *N. pr. m.*

גָּרַן *rad. inus. arab.* laevigatus est.

גֹּרֶן *f.* (*pl.* גֳּרָנוֹת, *st. c.* גָּרְנוֹת) locus planus, forum; area, in qua fruges triturantur; *meton.* frumentum in area. — גֹּרֶן הָאָטָד *N. pr.* regionis trans Jord.

גָּרַס fractus, comminutus est. — *Hiph. fut.* וַיַּגְרֵס et fregit.

גֶּרֶשׂ *m.* (*c. suff.* גִּרְשָׂהּ) comminutum, contusum.

גָּרַע absumsit (barbam rasit *Jer.* 48, 37.), detraxit; subtraxit; minuit; absorpsit, imbibit. — *Niph.* (*fut.* יִגָּרַע, יִגָּרֵעַ) subtractus est; minutus est; inferior fuit. — *Pi.* attraxit *fut.* יְגָרַע.

מִגְרָעוֹת *f. pl.* deminutiones, contracturae.

גָּרַף averrit, abluit.

אֶגְרוֹף *m.* pugnus.

מֶגְרָפָה *f.* gleba.

גָּרַר traxit, abripuit; *fut.* יָגֹר. — *Niph. fut.* יִגָּר retrahet (cibum), ruminabit. — *Poal.* dissectus est (serrâ). — *Hithpo.* rapuit, vehementer abripuit. — II) *i. q.* גלל.

גָּר *m.* pes montis *Job.* 28, 4. — *Al. v. s.* גּוּר.

גֵּרָה *f.* cibus qui ruminatur; 2) granum, pondus hebr., pars sicli vicesima, obolus.

גַּרְגַּר *m.* granum, bacca.

גַּרְגְּרֹת *f.* guttur, faux.

גָּרוֹן *m. st. c.* גְּרוֹן guttur, jugulum.

מְגֵרָה *f.* serra.

גְּרָר *N. pr.* urbis Philistaeorum.

גֶּרֶשׂ *v.* גרס.

גָּרַשׁ pepulit, expulit, ejecit; evacuavit, exspoliavit. — *Niph.* expulsus, impulsus, agitatus est. — *Pi.* גֵּרֵשׁ expulit. — *Py.* גֹּרַשׁ expulsus est.

גֶּרֶשׁ *m.* proventus (frugum).

גְּרֻשָׁה *f.* expulsio.

מִגְרָשׁ *m. inf. aram. verbi* גָּרַשׁ evacuare; populari; 2) ager urbis Levit. pecori pascendo destinatus; 3) locus patens quicunque: *plur.* מִגְרָשׁוֹת, מִגְרָשִׁים.

גֵּרְשֹׁם *N. pr.* filii Mosis.

גֵּרְשׁוֹן *N. pr. m.*, גֵּרְשֻׁנִּי *nom. patron.*

גְּשׁוּר (pons) *N. pr.* trium regionum: terrae cananit. in Gileaditidis vicinia; terrae in Palaest. australi; in Syria. גְּשׁוּרִי *nom. gent.*

גָּשַׁם *Kal inus.* crassus fuit. — *Hiph. part. pl.* מַגְשִׁימִים imbrem demittentes.

גֶּשֶׁם *m.* imber magnus; *pl.* גִּשְׁמֵי, גְּשָׁמִים.

גֹּשֶׁם *m. id., c. suff.* גָּשְׁמָהּ.

גְּשֵׁם *m. chald.* corpus. 2) *N. pr. m.*, גַּשְׁמוּ *id.*

גֹּשֶׁן *N. pr.* regionis Aegypti, in qua per 430 annos Israelitae habitarunt; 2) oppidi in tribu Juda.

גִּשְׁפָּא *N. pr. m.*

גָּשַׁשׁ — *Pi. fut. c.* ה *parag.* נְגַשְׁשָׁה palpabimus (explorandi causa)

גַּת *f.* cupa in qua uvae conculcantur; *pl.* גִּתּוֹת. — 2) *N. pr.* urbis Philistaeor.; patriae Goliathi; — גַּת הַחֵפֶר (cupa fossa) oppidi in tribu Sebulon; — גַּת־רִמּוֹן (cupa granatorum) urbium Levit. in tr. Dan et Manasse; גִּתִּי *nom. gent.*

גִּתַּיִם *N. pr.* oppidi in tribu Benj.

גִּתִּית *f. nom.* instrumenti musici.

גֶּתֶר *N. pr.* populi aramaei *Gen.* 10, 23.

ד

דָא *pron. chald. fem. et neutr.* haec, hoc; דָא לְדָא hoc ad illud, invicem.

דָּאַב *i. q.* דּוּב contabuit, languit.

דְּאָבָה *f.* sollicitudo, angor.

דְּאָבוֹן *m.* languor, defatigatio; *st. c.* דַּאֲבוֹן.

דָּאג *i. q.* דָּג *v.* דָּגָה.

דָּאַג sollicitus fuit *sq.* לְ de alqo; anxie timuit *sq.* מִן *et accus.*

דֹּאֵג (*syr.* דּוֹיֵג) *N. pr.* Idumaei.

דְּאָגָה *f.* sollicitudo; terror.

דָּאָה volavit; *fut.* יִדְאֶה, וַיֵּדֶא.

דָּאָה *f. nom.* avis, *LXX.* γύψ, *Vulg.* milvus.

דֹּאר *i. q.* דּוֹר.

דֹּב *v.* דבב.

דָּבָא *rad. inus. arab.* quievit.

דֹּבֶא *m.* quies (*pro* morte) *c. suff.* דָּבְאֶךָ.

דָּבַב repsit, leniter incessit *s.* fluxit.

דֹּב, דּוֹב *m.* (*pl.* דֻּבִּים) ursus.

דֹּב *m. chald.* ursus.

דִּבָּה *f.* obtrectatio, calumnia.

דְּבוֹרָה *v.* דבר.

דְּבַח *chald.* sacrificavit.

דְּבַח *m. chald.* sacrificium.

מַדְבַּח *m. chald.* ara, altare.

דִּבְיוֹנִים *m. pl.* stercus columbinum.

דְּבִיר *v.* דבר.

דָּבַל *rad. inus. arab.* comprimendo rotundavit.

דְּבֵלָה *f.* (*st. c.* דִּבְלַת, *pl.* דְּבֵלִים) παλάθη, massa ficuum aridarum compressa.

דִּבְלָה, דִּבְלָתַיִם, בֵּית ד׳ דִּבְ׳ *N. pr.* urbis Moabit.

דִּבְלַיִם *N. pr. m.*

דָּבַק *et* דָּבֵק (*fut.* יִדְבַּק, *inf.* דָּבְקָה) adglutinatus est, adhaesit *sq.* בְּ, לְ, אֶל; addictus, deditus fuit; assecutus est, attigit. — *Py. fut. pl.* יְדֻבָּקוּ cohaerent. — *Hiph.* (*fut.* וַיַּדְבֵּק, יַדְבִּיק) adjunxit, adglutinavit; persecutus est; assecutus est. — *Hoph. part.* מֻדְבָּק adglutinatus.

דְּבַק *chald.* adhaesit.

דָּבֵק *m.* adhaerens, deditus; *pl.* דְּבֵקִים.

דֶּבֶק *m.* ferrumen, quo laminae metall. compinguntur; *pl.* דְּבָקִים juncturae (loricae).

דָּבַר (*vis propria est* nectendi, ordinandi; ducendi; sequendi; insidiandi; verba serendi) *part.* דֹּבֵר loquens, דָּבֻר dictum, *inf.* דַּבֶּרְךָ tuum loqui. — *Piel.* דִּבֶּר, דִּבֵּר (*fut.* יְדַבֵּר) locutus est cum

alqo. *sq.* לְ, אֶל, עִם, אֵת, בְּ, עַל; de alqo *sq. accus.*, בְּ, אֶל, עַל; contra s. in alqm. *sq.* עַל, בְּ; per alqm. *sq.* בְּ, בְּיַד. *In contextu orationis:* decrevit; admonuit; promisit; jussit; carmine celebravit, cecinit; litigavit (coram judice). ד׳ דְּבָרִים verba dare; ד׳ שָׁלוֹם *sq.* אֵת *s.* עִם amice loqui c. alqo, *sq.* בְּ bona apprecari alicui; ד׳ לְאִשָּׁה mulierem petere (in matrimonium).— *Py.* dictum est. — *Niph.* collocutus est *sq.* בְּ, עַל.—*Hiph.* subegit, *fut.* וַיַּדְבֵּר.—*Hithp.* *part.* מִדַּבֵּר colloquens.

דָּבָר *m.* (*st. c.* דְּבַר, *pl.* דְּבָרִים, דִּבְרֵי) verbum (בַּעַל, אִישׁ דְּבָרִים homo facundus); edictum, praeceptum; effatum (Dei), oraculum; promissio; consilium, sententia. 2) id de quo sermo est, res, negotium, דְּבַר יוֹם בְּיוֹמוֹ res singulis diebus conveniens s. facienda, אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה his rebus gestis, μετὰ ταῦτα. 3) aliquid, לֹא דָבָר nihil, אֵין ד׳ nihil est. 4) causa (forensis) *Exod.* 18, 16. בַּעַל ד׳ qui causam agit. 5) causa, ratio, עַל דְּבַר *et* עַל דִּבְרֵי propter, עַל דְּבַר אֲשֶׁר propterea quod. 6) modus, ratio.

דֶּבֶר *m.* pestis, pernicies, mors; *pl.* דְּבָרִים.

דְּבִיר *m.* adytum templi sanctissimum. 2) *N. pr.* urbis in tribu Juda.

דֹּבֶר *m.* pascuum.

דִּבְרָה *f.* causa, עַל דִּבְרַת propter, *sq.* שֶׁ ideo ut; 2) causa forensis; 3) modus, עַל דִּבְרָתִי secundum rationem.

דִּבְרָה *f. chald.* causa.

דְּבוֹרָה *f.* apis, *pl.* דְּבֹרִים. 2) *N. pr.* prophetissae.

דֹּבְרוֹת *f. pl.* rates.

דַּבְּרוֹת *f. pl.* edicta, praecepta.

מִדְבָּר *m.* campus spatiosus, pascuum; regio deserta, הַמִּדְבָּר Arabia deserta; 2) organon loquelae, *s.* lingua *s.* os.

דְּבַשׁ *m.* (*c. suff.* דִּבְשִׁי) mel apum; sapa, defrutum.

דַּבֶּשֶׁת *f.* gibbus cameli. 2) *N. pr.* loci *Jos.* 19, 11.

דָּגָה se multiplicavit.

דָּג (דָּאג) *m.* piscis, *pl.* דְּגֵי, דָּגִים.

דָּגָה *st. c.* דְּגַת *f.* piscis, *collect.* pisces.

דָּגוֹן *m. N. pr.* dei Philist., hominis et piscis formam referentis.

דָּגָן, *st. c.* דְּגַן *m.* frumentum.

דָּגַל obduxit (auro *s.* argento); *part.* דָּגוּל splendens, insignis; *fut.* נִדְגֹּל exsul-

temus, *Al.* vexilla erigemus Ps. 20. — *Niph. part. pl.* נִדְגָּלוֹת vexillis instructa (agmina militum) *cf. sq. v.*

דֶּגֶל *m.* (*c. suff.* דִּגְלוֹ, *pl.* דְּגָלִים ,דִּגְלֵי) vexillum, signum militare majus.

דָּגָן *v.* דגה.

דָּגַר collegit, fovit (ova *s.* pullos).

דַּד *m.*, *dual.* דַּדַּיִם, דַּדֵּי mamma utraque, ubera.

דָּדָה — *Hithp. fut.* אֶדַּדֶּה lento gressu incedam.

דְּדָן, *pl.* דְּדָנִים *N. pr.* populi et regionis in Arabia septentr.

דֹּדָנִים *m. pl. N. pr.* populi (*fort.* Dodona in Epiro).

דְּהַב *m. chald.* aurum.

מַדְהֵבָה *f.* quae aurum corradit (Babylon).

דֶּהָיֵא *N. pr.* populi, ex quo coloniam in Samariam duxerunt Assyrii.

דָּהַם — *Niph. part.* נִדְהָם subito oppressus, attonitus.

דָּהַר *part.* דֹּהֵר celeriter currens.

דַּהֲרָה *f.* cursus concitatior, *pl.* דַּהֲרוֹת.

תִּדְהָר *m. nom.* arboris in Libano, *Vulg.* ulmus.

דוב *i. q.* דִּב *v.* דבב.

דוב *i. q.* דָּאַב languit. — *Hiph. part. pl.* מְדִיבֹת defatigantes, excruciantes.

דוג *et* דִּיג (*denom. a* דָּג) piscatus est.

דַּוָּג ,דַּיָּג *m.* piscator.

דּוּגָה *f.* piscatio, piscatus.

דוד *rad. inus. syr.* turbavit; 2) *i. q.* יָדַד amavit.

דּוּד *m.* olla, *pl.* דְּוָדִים. 2) corbis, *pl.* דּוּדִים.

דּוּדָאִים *m. pl.* corbes; 2) *nom.* plantae, qua philtri loco utebantur, mandragora.

דּוֹד *m.* amor (*pl.* דּוֹדִים); amatus, amicus; patruus.

דּוֹדָה *f.* amita.

דָּוִד ,דָּוִיד *N. pr.* regis Isr., Davides.

דָּוָה aegrotus, infirmus fuit; *inf.* דְּוֹתָהּ ejus infirmitas (mulieris menstruis laborantis) *Lev.* 12, 2.

דָּוֶה *m.* דָּוָה *f.* languidus, infirmus; tristis, afflictus.

דְּוַי *m.* languor, morbus; corruptum, putrefactum.

דַּוָּי *m.* perinfirmus, perquam languidus.

דְּוֹת *s. inf. v.* דָּוָה, *s. subst. f.* languor, morbus *v. supra.*

מַדְוֶה *m.* morbus, lues.

דוח — *Hiph.* הֵדִיחַ pepulit, dispulit; removit sordes, abluit.

דוד *i. q.* דָּוִיד *v.* דוד.

דּוּךְ *i. q.* דָּכַךְ contudit, contrivit.

מְדֹכָה *f.* mortarium.

דּוּכִיפַת *f. LXX.* ἔποψ, *Vulg.* upupa.

דּוּם *rad. inus. i. q.* דָּמַם siluit.

דּוּמָה *f.* silentium, *metaph.* de sepulcro *s.* mortuorum loco et statu. 2) *N. pr.* tribus Ismaeliticae in Arabia.

דּוּמִיָּה *f.* silentium; quies; tacita fiducia (in Deo reposita).

דּוּמָם *m.* silens, mutus; plenus fiduciae.

דּוּמֶּשֶׂק *i. q.* דַּמֶּשֶׂק.

דּוּן *v.* דִּין

דּוֹנַג, דּוֹנָג *m.* cera.

דּוּץ (*fut.* יָדוּץ) saltare.

דּוּק *rad. inus. arab.* circumdare; *Al.* speculari; 2) *chald.* comminui, conteri.

דָּיֵק *m.* murus, quo urbs obsessa circumdatur; *Al.* turris, specula.

דּוּר in orbem circuire; habitare *Ps.* 84, 11.

דּוּר *chald.* habitare.

דּוּר *m.* rotunditas, orbis; rogus, pyra.

דּוֹר, דֹּר *m.* (annorum periodus) aetas; generatio, genus hominum. לְדֹר וָדֹר, דֹּר וָדֹר, מִדֹּר, עַד דֹּר וָדֹר, לְדֹר דֹּר תֹּר per omne tempus, perpetuo. *Cum genit. et suff.* aetas *s.* aequales alcjs. *Plur.* דּוֹר דּוֹרִים secula seculorum, aeternitas; דּוֹרוֹת aetates hominum, posteri. — 2) habitatio, *sq.* אָבוֹת hab. patrum, sepulcrum *Ps.* 49, 20.

דָּר *m. chald.* aetas, generatio.

נָפוֹת *et* נָפַת דּוֹר, דֹּאר, דּוֹר, ד' *N. pr.* urbis non procul a monte Carmel.

מְדוֹר *m. chald.* locus habitandi, domicilium.

מְדָר *m. chald. id.*

מְדוּרָה *f.* strues lignorum, pyra.

תְּדִירָא *f. chald.* (periodus temporis) perpetuitas, בִּתְדִירָא perpetuo.

דּוּרָא *N. pr.* vallis in Babylonia.

דּוּשׁ *et* דִּישׁ (*fut.* יָדוּשׁ) conculcare; triturare (frumentum *s.* hostes tribulis ferreis). — *Niph.* נָדוֹשׁ conculcatus est, *inf. abs.* הִדּוֹשׁ. — *Hoph. fut.* יוּדַשׁ triturabitur.

דּוּשׁ *chald.* conculcare.

דַּיִשׁ *m.* triturae tempus.

מְדוּשָׁה *f.* tritura, *metonym.* id quod contritum est, *c. suff.* מְדֻשָׁתִי.

דּוֹת *v.* דָּוָה.

דָּחָה pepulit, dispulit; disjecit; *inf. abs.* דָּחֹה, *part. f.*

דְּחוּיָה impulsa, subversa. — *Niph.* impulsus, detrusus est; expulsus est, *part. pl.* נִדָּחִים, נִדָּחֵי. — *Py. pl.* דֹּחוּ dispulsi sunt.

דְּחִי *m.* (*in pausa* דֶּחִי) impulsio, eversio.

דְּחֵנָה *chald. f., pl.* דַּחֲוָן pellices.

מִדְחֶה *m.* impulsio, eversio.

דָּחַח *Niph. fut. pl.* יִדַּחוּ, *i. q.* דָּחָה *Niph.*

דְּחַל *chald.* timuit, *part.* דְּחִיל timendus, terribilis. — *Pa.* terruit.

דֹּחַן *m.* holcus.

דָּחַף impulit, *part. pl.* דְּחוּפִים impulsi, concitati. — *Niph.* se impulit, properavit.

מַדְחֵפוֹת *f. pl.* impulsiones; לְמַדְ׳ concitate, properanter.

דָּחַק trusit, pressit, *part.* דֹּחֵק oppressor.

דַּי (*st. c.* דֵּי *c. suff.* דַּיָּי) *m.* sufficientia, copia justa; *adv.* satis, affatim, דֵּי הָשִׁיב quantum satis est ad solvendum; דַּיָּם quantum satis est iis; דֵּי חֲלֵב satis lactis. — בְּדֵי pro sufficientia, pro; quoties. — כְּדֵי secundum copiam, quemadmodum. — מִדֵּי prae sufficientia, *sq. inf. vel verbo fin.* quotiescunque; מִדֵּי שָׁנָה בְּשָׁנָה a quovis anno ad annum, quotannis.

דִּי *praes. chald.* qui, quae, quod; qui, quae; 2) *nota* relationis; 3) *nota* genitivi; 4) *conj.* quod, quia; *in orat. directa i. q.* כִּי, ὅτι. — כְּדִי quum; מִן דִּי ex quo (tempore); עַד דִּי donec.

דִּי זָהָב (locus auri fecundus) *N. pr.* loci in deserto Arab. *Deut.* I, 1.

דִּיבוֹן *N. pr.* oppidi Moabit.; 2) in tribu Juda *i. q.* דִּימוֹנָה.

דַּיָּג, דִּיג *v.* דּוּג.

דִּיה *rad. inus. chald.* דְּהָא obscurus, ater fuit.

דַּיָּה *f. nom.* avis rapacis, *LXX.* ἰκτῖνος, *Vulg.* milvus.

דְּיוֹ *m.* atramentum.

דִּימוֹן, *i. q.* דִּיבוֹן *N. pr.* oppidi Moabit.

דִּימוֹנָה *N. pr.* urbis in tribu Juda.

דִּין *et* דּוּן (*praet. et part.* דָּן, *inf. et imper.* דִּין, *fut.* יָדִין) judicare; causam alicujus agere, vindicare *sq. accus*; punire *sq.* בְּ; disceptare, altercari *sq.* עִם; regere, dominari *sq. accus.*, בְּ. — *Niph. part.* נָדוֹן disceptans, altercans.

דִּין *et* דּוּן *chald. id.*

דִּין (דּוּן *Job.* 19, 29.) *m.* judicium; causa forensis (דָּן דִּין *et* עָשָׂה causam alcjs. egit); litigatio, rixa.

דִּין *m. chald.* judicium (*col-*

lect. judices); jus, justitia; poena.

דִּינָה *N. pr.* filiae Jacobi.

דִּינָיֵא *chald. N. pr.* populi assyr.

דַּיָּן *m.* judex; patronus, vindex. — *Chald. pl.* דַּיָּנִין judices.

דָּן (judex) *N. pr.* filii Jacobi et gentis ejus; 2) urbis in fin. septentr. Palaestinae.

דָּנִיֵּאל, דָּנִאֵל (judex divinus) *N. pr.* prophetae hebr. in Babylonia.

אָדוֹן *m. (st. c.* אֲדוֹן, *c. suff.* אֲדֹנִי) dominus, herus; praefectus (domus); maritus. — אֲדֹנִי *compellabantur principes.* — *Tertia pro secunda pers. alloquentes utebantur:* אֲדֹנִי שָׁאַל herus meus quaesivit *h. e.* tu quaesivisti. —*Plur.* אֲדֹנִים, אֲדֹנֵי domini *Gen.* 19, 2. 18. *Jes.* 26, 13.; *sed alibi plur. excellentiae de* uno domino; אֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים summus dominus (Jova).

אֲדֹנָי *plur. excellentiae* dominus summus (Jova).

אֲדֹנִי־בֶזֶק *N. pr.* regis cananit.

אֲדֹנִי־צֶדֶק *N. pr.* regis cananit.

אֲדֹנִיָּהוּ *N. pr.* filii Davidis, 2) alior. virorum.

אֲדֹנִיקָם *N. pr. m.*

(הֲדוֹרָם, אֲדוֹרָם) אֲדֹנִירָם *N. pr.* praefecti hebr.

מָדוֹן *m.* disceptatio, lis; causa contentionis. אִישׁ מָדוֹן homo litigiosus; aliorum rixis expositus. 2) *N. pr.* urbis cananit. — *Aliud v. s.* מָדַד.

מְדָן *m., pl.* מְדָנִים contentiones, lites. 2) *N. pr.* filii Abrahami et Keturae.

מְדָנִי, *pl.* מְדָנִים *N. gent. i. q.* מִדְיָנִים.

מְדִינָה *f.* (jurisdictio) provincia, ditio, terra.

מְדִינָה *f. chald. id.*

דִּיפַת *i. q.* רִיפַת.

דָּיֵק *v.* דּוּק.

דַּיִשׁ *v.* דּוּשׁ.

דִּישׁוֹן *m.* genus caprearum, dama. 2) *N. pr.* filii Seïri et regionis Idumaicae.

דַּךְ *v.* דכך.

דָּךְ *pron. chald.* hic, ille; *fem.* דָּךְ haec, illa.

דָּכָא — *Pi.* דִּכָּא contrivit, contudit; oppressit, pessumdedit; morbo afflixit. — *Py.* contritus, confractus est; contusus est; moerore confectus est. — *Hithp. fut.* יִדַּכְּאוּ opprimentur, pessumdabuntur. — *Niph. part.* oppressus.

דַּכָּא *m.* contritus, comminutus; afflictus, abjectus.

דָּכָה contritus est. — *Niph.* attritus, afflictus est. — *Pi.* דִּכִּיתָ contrivisti.

דֳּכִי *m.* illisio, sonus rei illisae, strepitus, *c. suff.* דָּכְיָם.

דַּכִּיר *m. i. q.* דַּכָּא afflictus *cf.* דַּךְ *s.* דָּכַךְ.

דָּכַךְ *rad. inus. i. q.* דָּכָה *et* דּוּךְ.

דַּךְ *in pausa* דָּךְ *m.* afflictus, miser. *Prov.* 26, 28. יִשְׂנָא דַכָּיו odit a se affligendos; *Al. pro* דַּכָּא miserum.

דַּכָּה *f.* contritio, *θλάσις*.

דִּכֵּן *pron. chald.* hic, ille.

דְּכַר *chald. i. q.* זָכַר meminit.

דְּכַר *m. chald.* aries; *pl.* דִּכְרִין.

דִּכְרוֹן *m. chald., st. emph.* דִּכְרוֹנָה memoriale, annalium monumentum.

דָּכְרָן *m. chald. id.*

דַּל *v.* דלה *et* דלל.

דָּלַג saliit, transiluit.—*Pi. id. sq. accus. et* עַל.

דָּלָה extraxit (situlam e puteo), hausit; *trop.* exhausit (consilium alcjs), perspexit. — *Pi.* extraxit, liberavit; abstulit, *imp. pl.* דַּלִּיוּ *pro* דַּלּוּ. — II) *i. q.* דָּלַל pependit deorsum.

דַּל *m.* valva januae; *trop. de* labiis oris *Ps.* 141, 3.

דָּלָה *f.* valva, janua.—*Dual.* דְּלָתַיִם, דַּלְתֵי valva januae utraque, fores. דַּלְתֵי שָׁמַיִם ostia coeli; ד׳ פָּנִים ostia oris, fauces; ד׳ בֶּטֶן ostia uteri.

דֶּלֶת *f.* janua. — *Pl.* דְּלָתוֹת, *st. c.* דַּלְתוֹת *f.* (*m. Neh.* 13, 19.) fores, valvae januae; columnae (libri), paginae.

דְּלִי *m.* situla.

דְּלִי *m., dual.* דָּלְיָיִם (*c. suff.* דָּלְיָו) situla utraque.

דָּלִית *f., pl.* דָּלִיּוֹת palmites, rami.

דְּלָיָהוּ, דְּלָיָה (quem Jova liberavit) *N. pr.* virorum.

דַּלָּה *v.* דלל.

דָּלַח turbare (aquam).

דָּלַל attenuatus est, languit, imbecillus fuit; afflictus, miser fuit; deorsum pependit. — *Niph.* (*fut.* יִדַּל) attenuatus est.

דַּל *m.* (*pl.* דַּלִּים, *fem.* דַּלָּה, *pl.* דַּלּוֹת) attenuatus; macilentus; infirmus; afflictus, egenus; ignobilis.

דַּלָּה *f.* tenuitas (filorum), licium; ignobilitas, egestas; *concr.* homines infimae sortis (*plur.* דַּלּוֹת); coma longior.

דְּלִילָה *N. pr.* mulieris, quam Simson amavit.

דִּלְעָן *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

דָּלַף stillavit (tectum imbre); lacrimavit.

דֶּלֶף m. stillicidium.

דַּלְפוֹן N. pr. filii Hamanis.

דָּלַק (*fut.* יִדְלַק) arsit (sagitta), exarsit; amore incaluit; angore aestuavit *s.* confectus est; acriter persecutus est *sq. accus.*, אַחֲרֵי. — *Hiph.* incendit, inflammavit.

דְּלַק *chald.* arsit.

דַּלֶּקֶת *f.* febris ardens.

דֶּלֶת, דְּלָתַיִם, דְּלָתוֹת *v.* דלה.

דָּם *v.* אדם *et sq.* דמה.

דָּמָה similis fuit *sq.* לְ, אֶל. *Niph.* similis factus est *sq.* כְּ, *accus.* *Pi.* דִּמָּה assimilavit, comparavit *sq.* לְ, אֶל; opinatus est; cogitavit (de alqa re), meditatus est *sq. accus. vel inf.* *Hithpa. fut.* אֶדַּמֶּה similem me reddam. — II) *i. q.* דָּמַם siluit, quievit; *trans.* tacitum reddidit *i. e.* perdidit. *Niph.* pessumdatus est. *Pi.* excidium paravit.

דְּמָה *chald.* similis fuit.

דְּמֵ *m.* similitudo *Ez.* 19.— *Aliud v. s.* אדם.

דְּמוּת *f.* similitudo; imago, exemplar; forma. כִּדְמוּת (*et sine* כְּ) sicut.

דֳּמִי *m.* silentium, quies.

דְּמִי *m. id.*

דִּמְיוֹן *m. i. q.* דמות similitudo, imago.

דָּמַם (*praet. pl.* דַּמּוּ, *imp. et inf.* דֹּם, *fut.* יִדֹּם, *pl.* יִדְּמוּ) siluit, *sq.* לְ tacitâ reverentiâ audivit alqm.; obstupuit; quietus fuit; cessavit; substitit. ד׳ לַיהוָֹה tranquillo animo confidere Jovae. — *Po.* דּוֹמַמְתִּי silentium imperavi, compescui. — *Hiph.* הֲדִם quieti tradidit, perdidit. — *Niph.* נָדַם (*fut.* יִדַּמּוּ, תִּדֹּמִּי) pessumdatus, deletus est.

דֻּמָּה *f.* excisio; res excisa.

דְּמָמָה *f.* lenis aurae sibilus.

דָּמַן *rad. inus. arab.* stercoravit.

דֹּמֶן *m.* fimus; lutum platearum.

דִּמְנָה *N. pr.* oppidi in tribu Sebulon.

מַדְמֵן *N. pr.* oppidi Moabit.

מַדְמֵנָה *f.* sterquilinium. 2) *N. pr.* oppidi in tr. Benjam.

מַדְמַנָּה *N. pr.* oppidi in tr. Juda.

דָּמַע lacrimavit.

דֶּמַע *m.* (*c. suff.* דִּמְעֲךָ lacrima, gutta uvarum et olearum.

דִּמְעָה *f.* (*pl.* דְּמָעוֹת) lacrima, largus fletus.

דַּמֶּשֶׂק, דַּרְמֶשֶׂק, דּוּמֶּשֶׂק N. pr. urbis Syriae, Damascus. 2) Damascenus (scil. אִישׁ) Gen. 15, 2.

דְּמֶשֶׁק s. דְּמֶשֶׂק pannus sericus, pannus Damascenus (Damast).

דָּן v. דִּין.

דֵּן pron. chald. hic, haec, hoc; st. emph. דְּנָה; כִּדְנָה sic, ejusmodi; עַל דְּנָה propterea; אַחֲרֵי דְּנָה posthac.

דַּנָּה N.pr. oppidi in tribu Juda.

דִּנְהָבָה N. pr. oppidi Idumaeorum.

דָּנִיֵּאל v. דִּין.

דֵּעַ, דֵּעָה v. ידע.

דְּעוּאֵל (invocatio Dei) N. pr. m.

דָּעַךְ exstinctus est. — Niph. נִדְעֲכוּ exstincti sunt, exaruerunt. — Py. דֹּעֲכוּ exstincti, perditi sunt.

דַּעַת v. ידע.

דָּפָה rad. inus. arab. impulit, trusit, laesit.

דֳּפִי in pausa דֹּפִי m. interitus Ps. 50, 20.

דָּפַק pepulit, impulit; pulsavit (januam). — Hithpa. pulsavit.

דָּפְקָה N. pr. stationis Isr. in deserto.

דַּק, דַּקָּה, דֹּק v. דקק.

דִּקְלָה (regio palmifera) N. pr. agri Joctanitici in Arabia.

דָּקַק (fut. יָדֹק, c. suff. יְדֻקֶּנּוּ) comminuit, contrivit; intrans. contritus est, tenuis fuit. — Hiph. הֵדַק (fut. c. suff. אֲדִיקֵם pro אֲדִקֵּם; inf. הָדֵק, sed הָדֵק adv.) comminuit; trop. perdidit.—Hoph. fut. יוּדַק comminuitur.

דְּקַק chald. contritus, comminutus est. — Aph. comminuit, cf. דּוּק.

דַּק m. דַּקָּה f. tennis; gracilis, macer; exilis. — דַּק subst. pulvisculus.

דֹּק m. pannus tenuis.

דָּקַר (fut. יִדְקֹר) confodit, transfixit (gladio, hasta). — Niph. fut. יִדָּקֵר confodietur. — Py. part. מְדֻקָּרִים confossi; trop. consumti (inopiâ).

דֶּקֶר N. pr. m.

מַדְקְרוֹת f. pl. confossiones (gladii, de verbis aculeatis).

דַּר v. דרר.

דָּר, דֹּר v. דּוּר.

דָּרָא rad. inus. arab. repulit.

דְּרָאוֹן m. aversatio, abominatio.

דֵּרָאוֹן m. abominatio, res abominanda.

דָּרַב rad. inus. arab. acutus fuit.

דָּרְבָן (leg. dorban) m. stimulus, βούκεντρον.

דָּרְבֹנוֹת (leg. dorbonoth) f. pl. aculei, stimuli.

דָּרַג *rad. inus. syr.* gradatim adscendit.

מַדְרֵגָה *f.* locus acclivis, praecipitium.

דְּרוֹר, דָּרוֹם, דַּרְדַּר, דַּרְדַּע *v.* דרר.

דָּרְיָוֶשׁ *N. pr.* regum Pers. 1) Darii Medi (Cyaxaris II.), 2) Darii Hystaspis, 3) Darii Nothi.

דָּרַךְ calcavit pedibus *sq. accus.*, עַל, בְּ (torcular; arcum *h. e.* tetendit, ד׳ חִצִּים sagittas arcu emisit); pedibus attigit locum, intravit *sq.* עַל, בְּ; progressus est. — *Hiph.* duxit *sq.* בְּ; calcavit (aream); tetendit (arcum); ingressus est (viam); assecutus est *sq. accus.*

דֶּרֶךְ *com.* (*c. suff.* דַּרְכִּי, *pl.* דְּרָכִים, דַּרְכֵי, *dual.* דְּרָכַיִם) via, iter, ד׳ עֵץ via ad arborem, ד׳ הַמֶּלֶךְ via regia *s.* publica, ד׳ הַיּוֹם iter unius diei; 2) modus, ratio agendi, mos, ritus; ד׳ יְהוָה Dei ratio agendi ejusque opera; hominum facta Deo probata; 3) ratio qua cum alqo agitur, sors.

מִדְרָךְ *m.* locus qui calcatur.

דַּרְכְּמוֹן *i. q.* אֲדַרְכּוֹן.

דַּרְמֶשֶׂק *i. q.* דַּמֶּשֶׂק.

דְּרָע *com. chald.* brachium.

אֶדְרָע *com. chald.* brachium.

דַּרְקוֹן *N. pr. m.*

דָּרַר *rad. inus.* splenduit, micuit; radiorum instar fluxit; luxuriavit, abundavit.

דְּרוֹר *m.* fluxus spontaneus *Exod.* 30, 23. 2) libertas, קָרָא ד׳ לְ *et* בְּ libertatem alicui annuntiavit, manumisit (servum); שְׁנַת הַדְּרוֹר annus jubilaeus, quo servi manumitti solebant: 3) *nom.* avis, *s.* turtur *s.* hirundo.

דַּר *m.* genus marmoris nitidum, *LXX.* πίννινος λίθος.

דַּרְדַּע *N. pr. m.*

דַּרְדַּר *m.* tribulus.

דָּרוֹם *m.* auster: regio *et* ventus australis.

דָּרַשׁ quaesivit, scrutatus est *sq. accus.*, אַחַר, לְ; *sq. accus. loci s.* אֶל frequentavit locum; 2) percontatus, sciscitatus est alqm. *sq. accus.*, אֶל, בְּ, מִן; de alqo *s.* alqa re *sq.* לְ, עַל; consuluit alqm. *sq.* מֵעִם, oraculum petiit ab alqo *sq.* לְ, אֶל, בְּ; 3) postulavit, petiit alqd *sq accus*, ab alqo *sq.* מִן; mendicavit *Ps.* 109.; reposcere, דָּרַשׁ דָּם *sq.* מִן *s.* מֵעִם *s.* מִיַּד caedem alcjs vindicavit ab alqo. 4) sectatus est, operam *s.* curam tribuit (justitiae, legi div., saluti alcjs,

ד׳ רָעַת פ׳ malum meditatus est alicui). — ד׳ יְהוָה Jovam veneratus est s. consuluit s. precibus adiit.—*Niph.* quaeri, reposci; implorari, precibus annuere.

דְּרִישׁ *m.* inquisitio *Esr.* 10, 16.

מִדְרָשׁ *m.* interpretatio, commentarius.

דָּשָׁא germinavit. — *Hiph.* germinare fecit, protulit herbam.

דֶּשֶׁא *m.* herba tenera, gramen.

דָּשֵׁן pinguis fuit s. factus est. — *Pi.* דִּשֵּׁן pinguefecit; pingue declaravit (holocaustum); *denom. a* דֶּשֶׁן cinerem abstulit. — *Py.* pinguis factus est, bonis satiatus est. — *Hothpa. praet.* הֻדַּשְּׁנָה pinguedine maculatus est (gladius).

דָּשֵׁן *m.* pinguis; succosus; opulentus, dives.

דֶּשֶׁן *m.* (*c. suff.* דִּשְׁנִי) pinguedo, *trop.* fecunditas; cibus pinguis et lautus; cinis (quo utebantur ad fecundandos agros).

דָּת *f.* (*pl.* דָּתֵי, דָּתִים) lex, edictum.

דָּת *f. chald.* lex; religio; edictum; consilium, propositum.

דְּתָבָר *m. chald.* legis peritus.

דֶּתֶא, *st. emph.* דִּתְאָה *chald. m. i. q. hebr.* דֶּשֶׁא gramen.

דֹּתַיִן (duo putei), דֹּתָן *N. pr.* oppidi in Samaria.

דָּתָן *N. pr.* Korachitae.

ה

הַ (הָ, הֶ) *articulus* ὁ, ἡ, τὸ; *pron. demonstr.* hic, haec, hoc; *nota relationis:* qui, quae, quod; הַהָלְכוּא qui iverunt, הָעֲלֶיהָ quod supra eam; *c. vocativo:* הַצְּבִי o decus! הַבַּעַל o Baal!

הֲ (הַ, הֶ) *sign. interrog.* num? an? nonne?

הָא (הָא *chald.*) en! ecce!

הֶאָח eja! euge! (vox laetantis.)

הַבְהָבִים *v.* יהב.

הָבַל (*fut.* יֶהְבַּל) vanus fuit. — *Hiph.* vanum reddidit.

הֶבֶל *m.* (*c. suff.* הֶבְלִי, *pl.* הֲבָלִים, הַבְלֵי) halitus cito evanescens; vanitas, res vana; *trop.* idolum. 2) *Adv.* inaniter, frustra. 3) *N. pr.* Abelis, filii Adami.

הֲבָל *m.* vanitas.

הָבְנִים (הוֹבְנִים) *m. pl.* ligna ebena.

הָבַר secuit; הֹבְרֵי שָׁמַיִם sectores regionum coeli, *Vulg.*

augures coeli, *LXX.* ἀστρολόγοι τοῦ οὐρανοῦ.

הָגַג *rad. inus. arab.* accendit ignem.

הָגִיג *m.* aestus animi; gemitus.

הָגָה (*fut.* יֶהְגֶּה, *inf.* הָגוֹת) mussitavit, gemuit; locutus est; cecinit, celebravit; cogitavit, meditatus est *sq.* בְּ *et accus.* *Po. inf.* הֹגוֹ loqui, meditari. *Hiph. part. pl.* מַהְגִּים murmurantes (praestigiatores). — II) *i. q.* יָגָה amotus est; *trans.* removit, abstulit, *inf.* הָגוֹ.

הֶגֶה *m.* fremitus, fragor; gemitus, suspirium; cogitatio.

הָגוּת *f.* cogitatio, meditatio.

הֲגִיג *m.* stridor, sonitus.

הִגָּיוֹן *m.* cogitatio, meditatio.

הָגִין *m.* — הֲגִינָה *f.* recta, apta.

הָגָר (fugitiva) *N. pr.* matris Ismaëlis.

הַגְרִיאִים, הַגְרִים (fugitivi) *N. pr.* populi arab.

הַד *v.* הדד.

הַדָּבְרִין *m. pl. chald.* supremi principes et duces regis.

הָדַד *rad. inus. arab.* sonum graviorem edidit.

הֵידָד *m.* laeta acclamatio; clamor inconditus.

הֵד *m.* laeta exclamatio.

הֲדַד *N. pr.* regis Idumaeorum.

הֲדַדְעֶזֶר *N. pr.* regis Syriae Zobae.

הֲדַדְרִמּוֹן *N. pr.* oppidi non procul a Megiddunte.

הָדָה direxit, tetendit (manum).

הֹדּוּ (*pro* הִנְדּוּ, *Hindu*) *N. pr.* Indiae.

הֲדוֹרָם *N. pr.* tribus Joctaniticae in Arabia.

הוּדַי, הִדַּי *N. pr. m.*

הָדַךְ humi prostravit.

הָדַם *rad. inus. arab.* humi prostravit, solo aequavit.

הֲדֹם *m.* scabellum.

הַדָּם *m. chald.* frustum.

הֲדַס *m* myrtus, *pl.* הֲדַסִּים.

הֲדַסָּה *N. pr.* Estherae.

הָדַף (*fut.* יֶהְדֹּף) pepulit, trusit; impulit; removit; expulit.

הָדַר (*fut.* יֶהְדַּר) tumidus fuit; ornavit; honoravit (*sq.* פְּנֵי 'פ alcjs partibus favere). — *Niph.* honoratus est. — *Hithpa.* gloriatus est, superbum se praebuit.

הֲדַר *chald.* — *Pa.* honoravit.

הָדָר *m.* ornatus, decus; honor; majestas.

הֶדֶר *m.* decus.

הדרה *f.*, *st. c.* הדרת ornatus.

הה ah! (vox dolentis.)

הו *i. q.* הוי eheu!

הוא *pron. pers. m.* is; hic; ipse; idem (hoc, illud).

הוא *chald. i. q.* הוה.

הוד *ejusque compos. v. s.* כהד.

הוה decidit; accidit; exstitit, fuit; *part.* הוה, *imper.* הוה, הוא, *fem.* הוי, *fut.* יהוא (*pro* יהו, יהוה).

הוה, הוא *chald.* fuit.

הוה *f.* casus, calamitas; injuria, nequitia; cupiditas, desiderium.

הוה *f.* calamitas, infortunium.

היה *f. i. q.* חוה calamitas.

יהוה *N. pr.* Dei Hebraeorum *Exod.* 3, 14. — *Cum praef.* (*ut* אדני) היהוה, מיהוה, ליהוה; *sq.* אדני *scrib.* יהוה (*ut* אלהים).

יה *apoc. pro* יהוה.

יהוא *N. pr.* regis Isr.; prophetae; al. virorum.

יואחז, יהואחז (Jova tenet) *N. pr.* regis Isr. filii Jehu; 2) regis Jud. filii Josiae.

יואש, יהואש (J. donat) *N. pr.* regis Jud. filii Ahasjae; 2) regis Isr. filii Joahasi.

יהוזבד (J. donat) *N. pr. m.*

יוחנן, יהוחנן (J. gratiam exhibet, Ἰωάννης) *N. pr. m.*

יוידע, יהוידע (J. novit) *N. pr.* sacerdotis Isr. aliorumque.

יכניהו, יויכין, יהויכין (J. fundat) *N. pr.* regis Jud. filii Jojakimi.

יקים, יויקים, יהויקים (J. stabilit, erigit) *N. pr.* regis Jud. filii Josiae.

יויריב, יהויריב (J. litigat) *N. pr.* sacerdotis.

יונדב, יהונדב (J. impellit) *N. pr. m.*

יונתן, יהונתן (J. dat, Θεόδωρος) *N. pr.* filii Sauli aliorumque hom.

יהועדה (J. ornat) *N. pr. m.*

יהועדן *N. pr. f.*

יוצדק, יהוצדק (J. justum se praebet) *N. pr.* patris Josuae sacerdotis.

יורם, יהורם (J. sublimis) *N. pr.* regis Jud. filii Josaphati; 2) regis Isr. filii Ahabi.

יהושבע (per Jovam jurat) *N. pr.* filiae Jorami regis.

יהושע, יהושוע (J. auxilium affert) *N. pr.* Josuae ducis Isr. aliorumque virorum.

יהושפט (J. judicat) *N. pr.* regis Jud. filii Asae; 2) vallis prope Hieros. 3) aliorum hom.

יוֹאָב (J. pater) *N. pr.* ducis milit. Davidis aliorumque virorum.

יוֹאָח (J. frater) *N. pr. m.*

יוֹאֵל (J. Deus est) *N. pr.* prophetae aliorumque.

יוֹזָבָד (J. dat) *N. pr.* nonnulli. Levitarum.

יוֹזָכָר (J. memor est) *N. pr. m.*

יוֹכֶבֶד (J. gloria) *N. pr.* matris Mosis.

יוֹעֵד (J. testis) *N. pr. m.*

יוֹעֶזֶר (J. auxilium affert) *N. pr. m.*

יוֹעָשׁ (J. congregavit) *N. pr. m.*

יוֹתָם (J. est perfectus) *N. pr.* filii Gideonis; 2) regis Jud. filii Usiae.

הוֹנָם *N. pr.* regis.

הוֹי, הוֹ *interj.* (comminantis) vae! *sq. accus.*, אֶל, עַל, לְ; (dolentis) ah! heu! (hortantis) heus!

הוּךְ *chald.* ivit, abiit; *fut.* יְהָךְ, *inf.* מְהָךְ.

הוֹלֵלוֹת, הוֹלֵלוּת *v.* הלל.

הוּם, *praet.* הָם turbavit, terrorem incussit. — *Niph.* commotus est, *fut. f.* וַתֵּהֹם. — *Hiph.* strepitum edidit; aestuavit.

מְהוּמָה *f.* commotio, perturbatio; tumultus.

תְּהוֹם *com.* (*pl.* תְּהוֹמוֹת) fluctus, aestus aquarum, aequor; abyssus, vorago.

הוֹמָם (interitus *cf.* הֻמָּם) *N. pr. m.*

הוּן *Kal inus.* levis fuit. — *Hiph.* levem s. temerarium se praebuit *sq. inf. c.* לְ.

הוֹן *m.* (commoditas) divitiae, opes. — *Adv.* satis *Prov.* 30, 15. 16.

הִין *m. nom.* mensurae liquidorum duodecim logos (כ״ג) continentis.

הוֹר *v. s.* הַר.

הוֹשָׁמָע (Jova audit) *N. pr. m.*

הוֹשֵׁעַ (liberatio) *N. pr.* Josuae postea יְהוֹשֻׁעַ dicti; regis Isr.; prophetae.

הוֹשַׁעְיָה (Jova liberat) *N. pr.* virorum.

הות — *Po. fut.* תְּהוֹתְתוּ inclamabitis, increpabitis, *Vulg.* irruitis.

הָזָה somniavit, deliravit.

הִי *v.* נהה.

הִיא *pron. pers. fem.* ea, haec (id, hoc); ipsa; *c. art.* הַהִיא haec ipsa; eadem. — *Chald.* id.

הֵידוֹת *v.* ידה.

הֵידָד *v.* הדד.

הָיָה (*inf. abs.* הָיוֹ, *constr.* הֱיוֹת, הֱיֹה, *c. praef.* בִּהְיוֹת; *imper.* הֱיֵה, *fem.* הֲיִי, *pl.* הֱיוּ; *fut.* יִהְיֶה, *apoc.* יְהִי)

accidit, וַיְהִי sq. בְּ s. וְ accidit ut; 2) factus est; sq. לְ in alqd conversus est; traditus est alicui; sq. כְּ factus est idem (atque alius); 3) fuit; sq. לְ alicui fuit, habuit; sq. inf. c. לְ in eo fuit ut, paratus s. intentus fuit ad; sq. כְּ similis fuit alicui; sq. עִם ab alcjs partibus stetit; rem habuit cum al. — Niph. accidit; factus est; confectus est (morbo); sq. עַל abfuit, defecit.

הַיָּה v. הוה.

הֵיךְ chald. i.q. אֵיךְ quomodo?

הֵיכָל m. (pl. הֵיכָלִים, הֵיכָלוֹת) aedificium altum et magnificum, palatium (impr. de tabernaculo Mosis, templo Hieros., sanctuario templi, metaph. de coelo).

הֵיכַל m. chald. palatium, templum.

הֵילֵל v. הלל.

הֵים v. הום.

הֵימָן (fidus) N. pr. virorum.

הֵין v. הון.

הָכַר — Hithp. fut. תַּהְכְּרוּ (pro. תַּהְכִּירוּ) me stupefacitis, obtunditis.

הַכָּרָה v. נכר.

הַל (articulus arab.) partic. interrog. num? an? Deut. 32, 6.

הָלָא Kal inus. abscessit. — Niph. part. f. נַהֲלָאָה procul remota.

הָלְאָה (remotum) — particula loci et temp. הָלְאָה ultra, ulterius, porro.

הִלּוּלִים v. הלל.

הַלָּז, הַלָּזֶה, הַלֵּזוּ v. זֶה.

הָלַךְ et יָלַךְ (part. הוֹלֵךְ, pl. הֹלְכִים, fem. הֹלֶכֶת, הֹלְכָה; inf. הָלוֹךְ, constr. הֲלֹךְ, לֶכֶת, c. suff. לֶכְתְּךָ; imper. לֵךְ, c. ה parag. לְכָה, לְךָ; fut. יֵלֵךְ, וַיֵּלֶךְ, poët. יַהֲלֹךְ, אֶהֱלֹךְ, תִּהֲלַךְ) ivit; sq. accus. profectus est aliquo, peragravit (locum); sq. אַחֲרֵי secutus, sectatus est; sq. אֶת, עִם comitatus est, familiariter usus est alqo; sq. בְּ cum alqa. re ivit, alqd. attulit; 2) agendi vivendique rationem secutus est (ἐπορεύθη); 3) abiit, evanuit; mortuus est Gen. 15,2. Ps. 39,14. 4) conj. c. al. vv. signif. incrementum continuum: וַיֵּלֶךְ הָלוֹךְ וְגָדֵל magis magisque crevit. — Niph. נֶהֱלָכְתִּי abductus sum. — Pi. הִלֵּךְ i. q. Kal ivit etc.; grassatus est. — Hiph. הוֹלִיךְ et הֵילִיךְ duxit; adduxit; abstulit, abduxit; perdidit Ps. 125, 5. — Hithpa. הִתְהַלֵּךְ (πορεύεσθαι) ivit, ambulavit; pera-

gravit; grassatus est; vitam egit.

הֲלַךְ chald. ivit, ambulavit. — Aph. id.

הֵלֶךְ m. itio; fluxus; viator.

הֲלָךְ m. chald. vectigal, quod a proficiscentibus in via regia exigitur.

הֲלִיךְ m. gressus.

הֲלִיכָה f., pl. הֲלִיכוֹת incessus, progressus; viae; turma commeantium.

מַהֲלָךְ m. iter; ambulacrum.

תַּהֲלוּכָה f. processio, pompa.

הָלַל luxit, splenduit; superbivit (impius fuit). — Pi. הִלֵּל splendidum. reddidit, laudibus illustravit sq. accus., לְ, (הַלְלוּ־יָהּ [sine dag. forti] laudate Jovam); gloriatus est sq. בְּ. — Py. הֻלַּל celebratus est; part. מְהֻלָּל laudatus, laudandus. — Hiph. הֵהֵל splendentem lucem emisit; splenduit. — Hithpa. laude dignus fuit; se laudavit, gloriatus est. — Poel fut. יְהוֹלֵל stultum reddet. Poal part. מְהוֹלָל insaniens, furens. — Hithpo. insanus factus est, insanivit; furibundum se praebuit.

הֵילֵל m. lucifer (Al. imper. Hiph. verbi יָלַל, ejula!) Jes. 14, 12.

הוֹלֵלָה f. (pl. הוֹלֵלוֹת) stultitia, insania.

הוֹלֵלוּת f. stultitia.

הִלּוּלִים m. pl. laeta festa, quibus Deo gratia persolvebatur.

הִלֵּל N. pr m.

מַהֲלָל m. laudatio.

מַהֲלַלְאֵל (laus Dei) N. pr. m.

תְּהִלָּה f. laudatio, laus (תְּהִלּוֹת laudes, hymni); gloria; is qui laudatur; id de quo quis gloriatur.

תָּהֳלָה f. stultitia (iniquitas).

הָלַם tutudit, percussit, obtudit; tundendo dissolvit, dissipavit; se dissipavit.

הֲלֹם adv. loci: hic; huc; עַד־הֲלֹם hucusque.

הֵלֶם (ictus) N. pr. m.

הַלְמוּת f. malleus, tudes.

יַהֲלֹם m. nomen gemmae (jaspis s. smaragdus s. adamas).

מַהֲלֻמוֹת f. pl. percussiones, ictus.

הָם s. הָם N. pr. loci ignoti.

הֵם, הֵמָּה pron. pers. pl. m. ii; hi; cum art. הָהֵם, הָהֵמָּה.

הִמּוֹן chald. ii, hi.

הָמָה (inf. c. הֲמוֹת, fut. יֶהֱמֶה, part. m. הֹמֶה, f. הוֹמִיָּה) mur-

muravit, strepuit, fremuit; tumultuose agitatus, perturbatus est; *part. f. pl.* הוֹמִיּוֹת loca strepitu plena.

הֵם *s.* הֵם, *pl.* הֲמִים, *c. suff. et praef.* מֵהֲמֵהֶם ex strepitu *s.* multitudine eorum *Ez.* 7, 11.

הֶמְיָה *f.* strepitus.

הָמוֹן *m.* (*fem. Iob.* 31, 34.) strepitus; perturbatio (animi); tumultus, turba, copia (hominum); copia facultatum, opes.

הָמֹן *m.* tumultuatio; *c. suff.* הֲמָנְכֶם.

הֲמוֹנָה *Nom. proph.* urbis *Ez.* 39, 16.

הָמַל *rad. inus. arab.* large effunditur, obstrepuit (pluvia).

הֲמֻלָּה, הֲמוּלָּה *f.* strepitus.

הָמַם (*fut.* יָהֹם, וַיָּהָם, *inf. constr. c. suff.* הֻמָּם) propulit, vehementer agitavit; perturbavit, dispersit, fugavit; prostravit, perdidit.

הָמָן (solus, unicus) *N. pr.* Persae nobilis.

הָמֹן *v. s.* הָמָה.

הַמְנִיךְ *s.* הַמְנוּךְ *chald.* monile, armilla.

הָמַס *rad. inus. arab.* sonum edidit; fregit res aridas.

הֶמֶס *m., pl.* הֲמָסִים stipulae aridae, rami aridi.

הָמַר *rad. inus. arab.* fluxit.

מַהֲמֹרוֹת *f. pl.* fluctus *s.* gurges aquarum.

הֵן, לָהֵן, הֵנָּה *pron. pers. fem. pl.* eae, hae (*neutr.* ea, haec); ipsae; *c. artic.* הָהֵנָּה. — *Adv. loci:* hic, huc; הֵנָּה וָהֵנָּה hic illic; huc illuc. מִמְּךָ וָהֵנָּה a te horsum. עַד הֵנָּה hucusque.

הִנּוּן *pron. pers. m. pl. chald.* ille; *fem.* הִנִּין illae.

הֵן, הֵנֵּה, הִנֵּה, הִנֵּה *interj.* en! ecce! *c. suff.* הִנְנִי, הִנֶּנִּי, הִנֵּנִי ecce ego! en adsum הִנְּךָ ecce tu! *etc.* 2) si; 3) an?

הֵן *chald.* si; an; num; הֵן — הֵן sive — sive.

הֲנָחָה *v.* נוּחַ.

הִנֹּם *N. pr.* גֵּי בֶן־הִנֹּם vallis filii Hinnom (ubi Molechus colebatur).

הֵנַע *N. pr.* urbis in Mesopotamia.

הָסָה — *Pi. imp.* הַס, *in pausa* הָס sile! הַסּוּ silete! — *Hiph.* (*fut. apoc.* וַיַּהַס) sedavit, tranquillavit.

הֲפֻגוֹת *v.* פּוּג.

הָפַךְ (*fut.* יַהֲפֹךְ, *inf.* הָפוֹךְ, *constr.* הֲפֹךְ, *c. suff.* הָפְכִּי) vertit; advertit; invertit; convertit, mutavit; pervertit; evertit, destruxit; *intrans.* se vertit, reversus est; mutatus est; perversus fuit. — *Niph.* נֶהְפַּךְ se ver-

tit, se convertit *sq.* לְ, עַל ad alqm.; mutatus est *sq.* לְ in alqd; eversus est; degeneratus est. — *Hoph.* הָהְפַּךְ conversus est (irruit). — *Hithpa. part.* מִתְהַפֵּךְ se vertens, volvens; *fem.* מִתְהַפֶּכֶת se vertens, vibrans; *fut. f.* תִּתְהַפֵּךְ se convertet s. mutabit.

הֵפֶךְ, הֶפֶךְ *m.* inversio, inversum, contrarium.

הֲפֵכָה *f.* eversio.

הֲפַכְפַּךְ *m.* tortuosus, curvus.

מַהְפֵּכָה *f.* eversio, subversio.

מַהְפֶּכֶת *f.* cippus s. nervus, cui captivorum pedes alligabantur; בֵּית הַמַּהְפֶּכֶת carcer.

תַּהְפֻּכָה *f.* (*pl.* תַּהְפֻּכוֹת) perversitas; fraus.

הַצָּלָה *v.* נצל.

הֹצֶן *m.* arma.

הַר *m.* (*c. art.* הָהָר, *pl.* הָרִים *c. art.* הֶהָרִים) mons; tractus montanus; *c.* ה *loc.* הָרָה (הָהָרָה) in s. versus montem.

הָרָר *m. poët.* mons, *c. suff.* הֲרָרִי.

הֲרַר *m. poët.* mons, *c. suff.* הֲרָרִי, *pl. constr.* הַרְרֵי, *c. suff.* הֲרָרֶיהָ.

הֲרָרִי, הָרָרִי *m.* montanus, *cognom.* Sammae.

הֹר *N. pr.* montis in fin. Idumaeae, in quo sepultus est Aharon; 2) montis in Palaestina septentr.

הוֹר *i. q.* הַר *Gen.* 49, 26. הוֹרֵי עַד (*vel* הַרְרֵי) montes aeterni.

הַר חֶרֶס (mons solis) *N. pr.* oppidi in tribu Dan.

הָרָא (tractus montanus) *N. pr.* regionis in Assyria.

הַרְאֵל (mons Dei) *nom.* altaris holocaustorum, *cf.* אֲרִיאֵל s. *rad.* ארה.

הָרָן (montanus) *N. pr.* virorum.

הָרַג (*fut.* יַהֲרֹג, *inf.* הֲרוֹג, *constr.* הֲרֹג) *sq. accus.* לְ, בְּ violenter occidit; perdidit; enecavit (moeror). — *Niph.* occisus est — *Py.* הֹרַג occisus est.

הֶרֶג *m.* occisio, caedes.

הֲרֵגָה *f. id.*

הָרָה (*inf. abs.* הָרֹה, הָרוֹ, *fut. fem.* תַּהַר, וַתַּהַר) concepit (femina) *sq.* לְ ex alqo; *part. f.* הוֹרָה concipiens, genitrix; 2) *metaph.* mente concepit, molitus est. — *Py.* הֹרָה conceptus est. — *Po.* הֹרָה, *inf.* הֹרוֹ concipere.

הָרָה *adj. f.* gravida (femina); *pl.* הָרוֹת gravidae.

הָרִיָּה *adj. f.*, *pl. c. suff.* הָרִיּוֹתָיו gravidae ejus.

הֵרוֹן *m.* graviditas.

הֵרָיוֹן *m.* conceptus.

הַרְהֹר *m. chald* cogitatio

(*Pa. chald.* הַרְהֵר meditatus est).

הָרַם *rad. inus. arab.* magnum reddidit, extulit.

הֹרָם *N. pr.* regis cananitici.

הָרֻם *N. pr. m.*

הַרְמוֹן *m* (*i. q.* אַרְמוֹן) arx, palatium.

הָרַס (*inf.* הָרוֹס; *fut.* יֶהֱרֹס, יַהֲרֹס) destruxit, diruit; excussit, elisit (dentes); corrupit (mores); *intrans.* irruit. — *Niph.* destructus, eversus est. — *Pi.* destruxit.

הֶרֶס *m.* destructio, eversio; עִיר הַהֶרֶס *nom.* urbis in Aegypto *Jes.* 19, 18. (*Al. leg.* חֶרֶס *qd. cf.*)

הֲרִיסָה *f.* eversio, res destructa.

הֲרִיסוּת *f.* destructio.

הָרָר, הֲרָרִי, הָרָר *v.* הַר.

הָשֵׁם (*imp. Hiph. v.* שׁמם) *N. pr. m.*

הַשְׁמָעוּת *v.* שׁמע.

הִתּוּךְ *v.* נתך.

הֲתָךְ *N. pr.* eunuchi Pers.

הָתַל — *Pi.* הֵתֵל, הֵתַל, (*inf.* הָתֵל, *fut.* יְהָתֵּל, *pl.* יְהָתֵלּוּ, תְּהָתֵלּוּ) lusit, ludibrio habuit; decepit, fefellit. — *Hoph.* הוּתַל illusus, deceptus est.

הֲתֻלִּים *m. pl.* illusiones, irrisiones.

מַהֲתַלּוֹת *f. pl. id.*

ו

וְ, וּ, וָ, וַ *copula inseparabilis, cui sola inest verba et sententias connectendi potestas, quae tamen pro diversa sententiarum ratione diversis aliarum linguarum particulis interpretanda est. Indicat enim in oratione contexta* 1) *conjunctionem et exaggerationem:* et; et quidem, etiam, imo; 2) *oppositionem:* sed, tamen, veruntamen, et tamen; cum tamen; alioquin; 3) *disjunctionem:* aut; וְ — וְ sive — sive; 4) *causam:* nam, enim; 5) *consecutionem finemque:* ut; 6) *conclusionem:* itaque, igitur; ita ut; 7) *comparationem:* sicut, velut.

וְדָן *N. pr.* loci in Arabia.

וָהֵב *Num.* 21, 14. *fort. N. pr.* loci s. fluvii.

וָו *m.* (*pl.* וָוִים) clavus, uncus.

וָזָר *v.* יזר.

וַיְזָתָא (albus, purus) *N. pr.* filii Hamanis.

וָלָד, וָלָד *v.* ילד.

וַנְיָה *N. pr. m.*

וָפְסִי *N. pr. m.*

וַשְׁנִי *N. pr. m.*

וַשְׁתִּי (pulchra) *N. pr.* uxoris Ahasveri.

ז

זְאֵב *m.* lupus. 2) *N. pr.* principis Midianitici.

זֹאת *pron. demonstr. fem.* haec, illa (hoc, illud).

זֹה *pro* זֹאת haec (hoc).

זוֹ *i. q.* זֹה haec; — *pron. relat. Ps.* 132, 12.

זָבַב *rad. inus. arab.* vagatus est.

זְבוּב *m.* musca. — בַּעַל זְבוּב (Deus muscarum averruncus) *N. pr.* idoli Ekronitarum.

זָבַד donavit alicui *sq. accus.*

זֶבֶד *m.* donum.

זָבָד (donum) *N. pr.* virorum.

זַבְדִּי (donum meum) *N. pr. m.*

זַבְדִּיאֵל (donum Dei) *N. pr. m.*

זְבַדְיָה (donum Jovae) *N. pr.* virorum, Ζεβεδαῖος.

זְבַדְיָהוּ (donum Jovae) *N. pr.* virorum.

זָבוּד (donatus) *N. pr. m.*

זַבּוּד (donatus) *N. pr. m.*

זְבִידָה, זְבוּדָה (donata) *N. pr. f.*

זְבוּב *v.* זבב.

זְבוּל, זְבֻל, זְבוּלוּן *v.* זבל.

זָבַח (*inf. c.* זְבֹחַ, *fut.* יִזְבַּח) mactavit; sacrificavit. — *Pi.* זִבַּח sacrificavit.

זֶבַח *m.* (*c. suff.* זִבְחִי, *pl.* זְבָחִים [זְבָחוֹת], זִבְחֵי) mactatio, carnes animalium mactatorum, epulae; 2) sacrificium. 3) *N. pr.* regis Midianitici.

מִזְבֵּחַ *m.* (*st. c.* מִזְבַּח, *c. suff.* מִזְבְּחִי, מִזְבַּחֲךָ, *pl.* מִזְבְּחוֹת) altare; הַמִּזְבֵּחָה in altare.

זַבַּי *N. pr. m.*

זָבַל habitavit, *fut. c. suff.* יִזְבְּלֵנִי habitabit mecum.

זְבֻל, זְבוּל *m.* habitatio, domicilium. 2) *N. pr. m.*

זְבֻלוּן, זְבוּלֻן, זְבוּלוּן (habitatio) *N. pr.* filii Jacobi; *nom. gent.* זְבוּלֹנִי Sebulonita.

זְבַן *chald.* emit, cepit (tempus).

זְבִינָא (emtus) *N. pr. m.*

זָג *m.* callus uvarum pellucidus.

זֵד, זָדוֹן *v.* זוד.

זֶה *pron. demonstr. m.* hic, ille (hoc, illud); *cum artic.* הַזֶּה hic; זֶה — זֶה alter — alter, זֶה אֶל־זֶה alter ad alterum; כָּזֹה וְכָזֶה haec et haec (*so und so*), tam — quam; 2) *poët. i. q.* אֲשֶׁר qui; 3) *praecedens numeralibus:* jam, זֶה פַּעֲמַיִם jam bis; 4) *de loco:* hic; בָּזֶה hic; tunc (*de temp.*); מִזֶּה hinc; מִזֶּה וּמִזֶּה utrinque; 5) *ad au-*

gendam vim pronom. et adv.: מַה־זֶּה quid tandem? quidnam? אֵי־זֶה ubinam? לָמָּה־זֶּה cur tandem?

זוּ *com.* hic, haec, hoc; 2) *in libb. poët. pro* אֲשֶׁר.

הַלָּזֶה *m.* hic.

הַלֵּזוּ *f.* haec.

הַלָּז *com.* hic, haec.

זָהָב *m.* (*st. c.* זְהַב, זְהָב) aurum; *praeced. numeral. sup. pl.* שֶׁקֶל: עֲשָׂרָה זָהָב decem sicli auri; 2) splendor aureus.

זָהָה *rad. inus. syr.* splenduit.

זִו *m.* (splendor florum) *nom.* mensis Hebr. secundi, partim Aprili partim Majo respondentis.

זִיו *m. chald.* splendor.

זָהַם *Kal inus.* foetuit. — *Pi.* זִהֵם fastidivit.

זַהַם *N. pr. m.*

זָהַר *Kal inus.* splenduit. — *Hiph.* הִזְהִיר (illustravit) *trop.* docuit; admonuit, *sq.* מִן dehortatus est; *intrans.* splenduit.—*Niph.* נִזְהַר edoctus est; admonitionem admisit, dehortanti paruit.

זְהַר *chald.* admonuit; *part.* זְהִירִין admoniti, cauti.

זֹהַר *m.* splendor.

זוֹ, זֹה *v.* זֹאת.

זוּ *v.* זֶה.

זָו *v.* זוֹת.

זוּב fluere, effluere, redundare; sanguine menstruo, gonorrhoea laborare; *part.* זָב, *fem.* זָבָה, *st. c.* זָבַת.

זוֹב *m.* gonorrhoea; menstruum (feminarum).

זוּד, זִיד (intumescere, effervescere) *trop.* se efferre, superbire; *sq.* אֶל *s.* עַל in aliquem insolenter se gerere, superbiâ alqm. facessere.— *Hiph.* הֵזִיד coxit *Gen.* 25, 29. 2) insolenter egit (*fut. c.* נ *parag.* יְזִידוּן).

זוּד *chald. Aph.* superbivit, insolenter egit.

זֵד *m.* superbus, insolens; impius.

זֵידוֹן *m.* superbus (*trop.* de aquis).

זָדוֹן *st. c.* זְדוֹן *m.* superbia, insolentia magna, protervitas.

נָזִיד *m.* (*part. Niph. pro* נָזוּד) pulmentum coctum.

זָוָה *rad. inus. arab.* tetendit aliquo, in se collegit; abdidit.

זָוִיָּה *vel* זָוִית *f.* (*pl.* זָוִיּוֹת) angulus.

מָזוּ *m., pl.* מְזָוִים promtuaria.

זוּז, זִיז *rad. inus.* micare; moveri.

זִיז *m.* fluxus micans lactis *Jes.* 66, 11. 2) זִיז שָׂדַי bestiae, ferae.

זִיזָא *N. pr. m.*
זִיזָה *N. pr. m.*
מְזוּזָה *f.* postis.
זוּזִים *N. pr.* populi ignoti.
זוֹחֵת *N. pr. m.*
זוּל amovit, *part.* זָלִים amoventes, ejicientes.
זוּלָה *st. c.* זוּלַת *f.* (remotio, separatio) — *praepos.* praeter, *c. suff.* זוּלָתִי praeter me, זוּלָתְךָ praeter te *etc.*; *c.* י *parag.* זוּלָתִי praeter.
זוּן *Kal inus.* alere. — *Hoph. part.* מוּזָנִים pasti, pingues.
זוּן *chald. id.* — *Ithp.* ali, pasci.
מָזוֹן *m.* cibus.
מָזוֹן *m. chald.* cibus.
זוֹנָה *v.* זנה.
זוּעַ se movere; tremere. — *Pil. part.* מְזַעְזֵעַ agitans, divexans.
זוּעַ *chald.* commoveri, tremere, terreri; *part. pl.* זָאעִין (זָיְעִין).
זְוָעָה *f.* terror; vexatio, mala s. iniqua tractatio.
זַעֲוָה *f.* vexatio.
זֵעָה *f.* sudor.
זַעֲוָן (commotus) *N. pr. m.*
זִיעַ (commotio) *N. pr. m.*
זוּר (*praet.* זָר, זֹר; *fut.* יָזוּר, יָזֻר) compressit; *intr.* compressus fuit. — II) deflexit, recessit; abalienatus est, abhorruit — *Part.* זָר alienus; peregrinus, alienigena; barbarus, hostis; *fem.* זָרָה mulier aliena, meretrix. — *Niph.* נָזֹרוּ recesserunt. — *Hoph. part.* מוּזָר abalienatus.
זוּרֶה *m.* conculcatum, fractum.
מָזוֹר *m.* compressio s. colligatio (vulneris sanandi); 2) mendacium *Obad.* 7.
זָחַח — *Niph.* dimotus est, *fut.* יִזַּח.
זָחַל lente processit, serpsit; 2) timuit.
זִיד, זֵידוֹן *v.* זוּד.
זִיו *v.* זהה.
זִיז, זִיזָא, זִיזָה *v.* זוּז.
זִיף (mutuo acceptum) *N. pr.* oppidi et deserti in tribu Juda; *nom. gent.* זִיפִי. 2) *N. pr. m.*
זִיקוֹת *v.* זנק.
זִיר *rad. inus. arab.* fastidivit.
זָרָא *m.* fastidium, nausea.
זַיִת *st. c.* זֵית *m.* olea, oliva (arbor, fructus, ramus); הַר הַזֵּיתִים mons olivarum prope Hierosol.
זֵיתָן (olea) *N. pr. m.*
זָכָה *i. q.* זָכַךְ purus fuit, integer s. pius fuit. — *Pi.* זִכָּה purgavit, insontem reddidit. — *Hithp. imp.* הִזַּכּוּ (*pro* הִתְזַכּוּ) mundate vos.

זָכוּ *f. chald.* puritas, integritas.

זָכַךְ purus fuit; innocens s. pius fuit. —*Hiph.* הִזַּךְ mundavit.

זַךְ, זָךְ *m.* זַכָּה *f.* purus, mundus; innocens, integer.

זְכוּכִית *f.* vitrum, crystallus.

זַכַּי (purus) *N. pr. m.*

זָכַר (*fut.* יִזְכֹּר) meminit, recordatus est *sq. accus.*, לְ, בְּ; *part.* זָכוּר recordatus. — *Niph.* נִזְכַּר memoria alcjs revocata est s. superstes fuit; 2) *denom. a* זָכָר mas natus est *Exod.* 34, 19. — *Hiph.* הִזְכִּיר in memoriam revocavit, commemoravit; praedicavit, celebravit; celebrari jussit; memoriae prodidit; sacrificium memoriale adoluit *Ies.* 66, 3.; *intrans.* recordatus est. *Part.* מַזְכִּיר *subst.* magister memoriae, ἱστοριογράφος regius.

זֵכֶר, זֶכֶר *m.* (*c. suff.* זִכְרוֹ) memoria, recordatio; nomen; laus, gloria.

זָכָר *m.* mas, masculus.

זָכוּר *m.* mas.

זַכּוּר (memor) *N. pr.* virorum.

זִכָּרוֹן *m.* (*st. c.* זִכְרוֹן, *pl.* זִכְרֹנִים, —וֹת) memoria; id quod memoriae proditur; sententia memorialis; celebratio diei festi.

זִכְרִי (cuj. memoria servatur) *N. pr.* virorum.

זְכַרְיָהוּ, זְכַרְיָה (cuj. memor Jova, Ζαχαρίας) *N. pr.* regis Isr. filii Jerobeami; 2) prophetae.

אַזְכָּרָה *f.* sacrificium in memoriam et laudem Jovae incensum.

זָלַג *rad. inus. fort.* hausit, extraxit.

מַזְלֵג *m.* furca, fuscina.

מִזְלָגָה *f.*, *pl.* מִזְלָגוֹת fuscinae.

זָלַל, *part.* זוֹלֵל vilis, contemtus; vilipendens, prodigus. *Hiph.* הֵזִיל vilipendit. — II) *Niph.* נָזֹל, *pl.* נָזֹלּוּ, נָזֹלּוּ commoti sunt, contremuerunt.

זֻלּוּת *f.* contemtus (*Al.* tremor).

זַלְזַלִּים *m. pl.* flagella (in vitibus).

זִלְעֵף *quadrilit. inus. i. q.* זָעַף *immisso* ל ferbuit.

זַלְעָפָה, זִלְעָפָה *f.* aestus vehemens (famis, venti, irae).

זָלַף *rad. inus. chald.* stillavit.

זִלְפָּה (gutta) *N. pr.* ancillae Leae.

זִמָּה, זַמָּה, זְמַזְמִים *v.* זמם.

זְמוֹרָה, זָמִיר, זְמִיר *v.* זמר.

זָמַם (*praet.* זַמּוֹתִי, זָמַמְתִּי, *fut.* *pl.* יָזֹמּוּ) cogitavit, meditatus, molitus est *sq. accus. s. inf.*; machinatus, insidiatus est *sq.* לְ.

זָמָם *m.* consilium, machinatio.

זִמָּה *f.* consilium; scelus, turpiter factum. 2) *N. pr. m.*

זַמָּה *f.* cogitatio, meditatio, *pl. c. suff.* זַמּוֹתַי.

זַמְזֻמִּים *N. pr.* gentis giganteae.

מְזִמָּה *f.* consilium; meditandi *s.* machinandi solertia; astutia; turpiter factum.

זָמַן *Kal inus.* statuit, constituit. — *Pu. part.*: עִתִּים מְזֻמָּנוֹת, מְזֻמָּנִים stata tempora.

זְמַן *chald.* — *Pa.* constituit. — *Ithpa.* הִזְדַּמַּן inter se convenire.

זְמָן *m.* tempus constitutum; *pl.* זְמַנִּים.

זְמַן, זְמָן *m. chald.* (*pl.* זִמְנִין) tempus constitutum; זִמְנִין תְּלָתָה ter.

זָמַר (*fut.* יִזְמֹר) amputavit, praecidit. — *Niph.* amputatus est. — *Pi.* זִמֵּר cecinit *sq.* בְּ (instrumento); celebravit alqm. *sq. accus.*, לְ.

זֶמֶר *m. nom.* bestiae, *fort.* caprea.

זָמִיר *m.* tempus amputandarum vitium

זָמִיר *m.* cantus; hymnus, *pl.* זְמִירוֹת.

זְמוֹרָה *f.* palmes; sarmentum; *pl.* זְמֹרִים.

זִמְרָה, זִמְרָת, זִמְרָת *st. c.* זִמְרַת *f.* cantus, carmen. זִמְרַת הָאָרֶץ fructus terrae celebratissimus.

זִמְרִי (meus cantus) *N. pr.* regis Isr. aliorumque virorum.

זִמְרָן (cantus) *N. pr.* filii Abrahami et populi arab.

זְמָר *m. chald.* cantus (instrumentorum musicorum).

זַמָּר *m. chald.* cantor.

מִזְמוֹר *m.* carmen, hymnus.

מְזַמֶּרֶת *f., pl.* מְזַמְּרוֹת cultri.

מַזְמֵרָה *f., pl.* מַזְמֵרוֹת cultri, falces.

זַן *in pausa* זָן *m.* (*pl.* זְנִים) species, genus.

זַן *m. chald. id.*

זָנָב *m.* (*pl.* זְנָבוֹת, *st. c.* זַנְבוֹת) cauda animalium; extremum quodvis; aliquid infimum *s.* vile.

זִנֵּב *Pi. denomin.* agmen exercitus extremum cecidit *s.* insectatus est.

זָנָה scortatus est, scorti consuetudinem habuit cum alqo *s.* alqa *sq. accus.*, אֶל, בְּ, אַחֲרֵי; 2) defecit ab Jova (*sq.* מִן, מֵאַחֲרֵי, מִתַּחַת, מֵעַל, תַּחַת) et se convertit

ad idolorum cultum *sq. accus.*, אַחֲרֵי, אֶל. — *Part. f.* זוֹנָה scortans, meretrix. — *Py.* זוּנָּה stuprum factum est. — *Hiph.* הִזְנָה in stuprum allexit, scortari passus est; scortatus est.

זְנוּן *m., pl.* זְנוּנִים scortatus, libidinosa cum aliis consuetudo; *trop.* idololatria et commercium cum gentibus exteris.

זְנוּת *f.* scortatus, idololatria; *pl.* זְנוּתִים.

תַּזְנוּת *f. id., pl.* תַּזְנוּתִים.

זָנַח (foetuit) *trans.* fastidivit, respuit, rejecit. — *Hiph.* הִזְנִיחַ *intrans.* foetidus fuit; *trans.* polluit, profanavit; respuit, aversatus est.

זָנוֹחַ *N. pr.* duorum oppid. in tribu Juda.

זָנַק — *Pi. fut.* יְזַנֵּק prosilit, exsilit.

זִק *m., pl.* זִקִּים sagittae. — *Aliud v. s.* זקק.

זִיקָה *f., pl.* זִיקוֹת tela ardentia.

זֵעָה, זַעֲוָה, זַעֲוָן *v.* זוע.

זְעֵיר *v.* זער.

זָעַךְ — *Niph.* נִזְעֲכוּ exstincti sunt.

זָעַם (*imp.* זָעֲמָה, *fut.* אֶזְעֹם) vehementer indignatus, iratus est, ira commotus punivit *sq. accus.*, עַל; exsecratus est. — *Niph. part.* נִזְעָמִים indignati, tristes.

זַעַם *m.* (*c. suff.* זַעְמִי, זַעַמְךָ) indignatio, ira (Dei *i. e.* poena); protervitas.

זָעַף indignatus est *sq.* עַל, עִם; *part. pl.* זֹעֲפִים tetrici, tristes, σκυθρωποί.

זָעֵף *m.* iratus.

זַעַף *m.* (*c. suff.* זַעְפּוֹ) ira; aestus (maris).

זָעַק (*fut* יִזְעַק, *imp.* זְעַק, *inf.* זְעֹק) clamavit, conquestus est, imploravit alqm. *sq. accus.*, אֶל, לְ, de alqa re *sq.* לְ, עַל, *accus.* — *Niph.* convocari, convenire. — *Hiph.* הִזְעִיק clamavit; invocavit; convocavit.

זְעַק *chald.* clamavit.

זַעַק *m.* clamor.

זְעָקָה *f.* clamor.

זָעַר *rad. inus. syr.* minutum est, non multum est.

זְעֵיר *m.* paullulum; *adv.* paullisper.

זְעֵירָה *f. chald.* parvum, exiguum.

מִזְעָר *m.* parvitas, minutum; *adv.* paullulum.

זִפְרוֹן (suavis odor) *N. pr.* urbis in Palaestina boreali.

זֶפֶת *f.* pix.

זִק, זִקִּים *v.* זנק *et* זקק.

זָקָן *com.* mentum barbatum, barba.

זָקֵן senex fuit; *fut.* יִזְקַן. — *Hiph.* senuit.

זָקֵן *m.* (*st. c.* זְקַן, *pl.* זְקֵנִים, זִקְנֵי) senex, senior *sq.* מִן; *pl.* proceres (magistratus); *fem. pl.* זְקֵנוֹת vetulae.

זֹקֶן *m.* senectus.

זִקְנָה *f.* senectus.

זְקֻנִים *m. pl. id.*

זָקַף erexit, *trop.* consolatus est.

זְקַף *chald. part.* זְקִיף erectus, suspensus.

זָקַק (colligavit) saccavit, colavit; effudit. — *Pi.* זִקֵּק liquavit, purgavit. — *Py.* liquatus, purgatus est.

זִק *m.*, *pl.* זִקִּים catenae, compedes. — *Aliud. v. s.* זנק.

אָזֵק *m.*, *pl.* אֲזִקִּים catenae.

זָר, זָרָה *v.* זור.

זַר *v.* זרר.

זָרָא *v.* זיר.

זָרַב — *Py. fut.* יְזֹרְבוּ coarctantur.

זְרֻבָּבֶל *v.* זרה.

זֶרֶד (luxuries arborum) *N. pr.* vallis et rivi in terra Moabitica.

זָרָה dispersit, dissipavit; ventilavit. — *Niph.* dissipatus est. — *Pi.* זֵרָה dispersit; eventilavit; cognovit. — *Py.* זֹרָה dispersus est; conspersus est; ventilatus est.

זְרֻבָּבֶל *N. pr.* ducis Judaeorum ex Babylonia redeuntium.

זֶרֶת *f.* spithama, expansio digitorum.

מִזְרֶה *m.* ventilabrum.

מְזָרִים *m.* (*partic. Pi. v.* זָרָה) dispergentes venti (boreales).

מַזָּרוֹת *v.* נזל.

זֵרוּעַ, זְרֻעַ *v.* זרע.

זַרְזִיף *v.* זרף.

זַרְזִיר *v.* זרר.

זָרַח (*fut.* יִזְרַח, *inf.* זְרֹחַ) splenduit, emicuit (de ortu solis et lepra in fronte erumpente).

זֶרַח *m.* ortus. 2) *N. pr.* filii Judae aliorumque virorum; *patron.* זַרְחִי.

יִזְרַחְיָה, זְרַחְיָה (per Jovam ortus) *N. pr.* virorum.

אֶזְרָח *m.* indigena; arbor non aliunde transplantata *Ps.* 37, 35.

אֶזְרָחִי (יִזְרָח) *Nom. patron.* Serachita.

מִזְרָח *m.* plaga coeli ubi sol oritur; מִזְרָחָה (*et sine* ה *loc.*) orientem versus.

זָרַם inundavit, torrentis instar abripuit. — *Po.* זֹרֵם copiose effudit.

זֶרֶם *m.* inundatio, imber.

זִרְמָה *f.* fluxus seminis (equorum).

זָרַע (*fut.* יִזְרַע, *inf.* זְרֹעַ, *imp.* זְרַע) sparsit, dispersit; seminavit, sevit; in semen abiit (planta); *trop.* paravit; propagavit (populum). — *Niph.* satus est; fecundata est (mulier). — *Py.* זֹרְעוּ sati sunt. — *Hiph. part.* מַזְרִיעַ semen gignens, in semen exiens; *fut.* תַּזְרִיעַ semen concipiet (mulier). — II) זָרַע invasit, irruit *cf.* זְרוֹעַ.

זֶרַע *m.* (*c. suff.* זַרְעֲךָ, זַרְעִי, *pl.* זְרָעִים, זַרְעֵי) sementis, satio; tempus serendi; seges; 2) semen (plantarum); semen virile; soboles, posteri; stirps, familia, gens; genus hominum.

זְרַע *m. chald. id.*

זְרוֹעַ *f. rar. masc.* (*pl.* זְרֹעוֹת, זְרֹעֵי, זְרֹעִים) brachium; *trop.* robur, vires, potentia; violentia; praesidium, auxilium.

זֵרוּעַ *m.* satio, semen; *pl.* זֵרוּעִים sativa, sata.

זֵרֹעִים *et* זֵרְעֹנִים *m. pl.* legumina.

אֶזְרוֹעַ *f. i. q.* זְרוֹעַ brachium.

יִזְרְעֶאל (Deus seminat) *N. pr.* oppidi in tribu Issaschar. *Nom. gent. m.* יִזְרְעֵאלִי, *fem.* יִזְרְעֵאלִית, יִזְרְעֵלִית. 2) oppidi in tribu Juda. 3) *N. pr. m.*

מִזְרָע *st. c.* מִזְרַע *m.* locus consitus, sementis.

זָרַף *rad. inus. arab.* manavit.

זַרְזִיף *m.* pluvia larga.

זָרַק (*fut.* יִזְרֹק) sparsit; *sq.* עַל inspersit; *intrans.* sparsa est (canities). — *Py.* זֹרַק sparsus est.

מִזְרָק *m.* vas ex quo spargitur s. funditur, crater, cyathus; *pl.* מִזְרָקִים, מִזְרָקוֹת.

זָרַר sternutavit *Po. fut.* וַיְזוֹרֵר. — II) *arab.* fibulis nodisque compressit et cinxit.

זֵר *m.* cinctura, limbus.

זַרְזִיר *m.* substrictus, cinctus.

זֶרֶשׁ (stella Veneris) *N. pr.* uxoris Hamanis.

זֶרֶת *v.* זרה.

זַתּוּא *N. pr. m.*

זֵתָם *N. pr. m.*

זֵתַר *N. pr.* eunuchi Ahasveri.

ח

חָבָא *Kal inus.* occultavit, se occultavit. — *Niph.* נֶחְבָּא occultatus est, se abscondidit *sq.* בְּ, אֶל *(de loco)*; *sq. inf. c.* לְ λαθε, clam, נַחְבֵּאתָ לִבְרֹחַ clam fugisti. — *Py.* חֻבָּא se occultare coactus est. — *Hiph.* הֶחְבִּיא abscondidit. — *Hoph.* הָחְבָּא ab-

sconditus fuit. — *Hithp.* הִתְחַבֵּא se abscondidit.

מַחֲבֵא *m.* latibulum.

מַחֲבוֹא *m., pl.* מַחֲבֹאִים latibula.

חָבַב *part.* חֹבֵב in sinu gestans, fovens, amans.

חֹב *m.* sinus, gremium, *c. suff.* חֻבִּי.

חֹבָב (amatus) *N. pr.* soceri Mosis.

חָבָה *i. q.* חָבָא se abscondidit, *imp. f.* חֲבִי. — *Niph. inf.* הֵחָבֵה se occultare.

חֲבָיָה (Jova occultat) *N. pr. m.*

חֶבְיוֹן *m.* occultatio.

חוֹבָה (occulta) *N. pr.* loci in agro Damasceno.

כַּחְבִּי (occultus) *N. pr. m.*

חָבוֹר, חַבּוּרָה *v.* חבר.

חָבַט (*fut.* יַחְבֹּט) decussit, excussit (baculo fruges). — *Niph.* excussus est.

חָבַל constrinxit, *part.* חֹבְלִים colligantes (*Al.* dolore afficientes) *Zach.* 11, 7. 2) pignore obstrinxit, pignori sumsit *sq. dupl. accus.*; *inf.* חֲבֹל, *imp.* חֲבֹל, *fut.* יַחְבֹּל, יַחְבֹּל. *Pi.* חִבֵּל cum dolore enixa est, parturivit. — II) חָבַל (perdidit, corrupit) perverse egit. *Niph.* perditus est, periit. *Pi.* corrupit, perdidit; vastavit. *Pu.* חֻבַּל perditus, corruptus est.

חֲבַל *chald.* — *Pa.* perdidit; laesit. — *Ithpa.* periit.

חֵבֶל *m.* dolor (parturientium), ὠδίς; foetus cum dolore editus; *pl.* חֲבָלִים, חֶבְלֵי.

חֶבֶל *m.* (*fem.* *Zeph.* 2, 6. *c. suff.* חַבְלִי, *pl.* חֲבָלִים, חַבְלֵי, חַבְלֵי) funis; funiculus mensoris; laqueus aucupatorius; 2) portio haereditaria, possessio haereditaria; tractus terrae; 3) cohors, caterva hominum.

חֲבֹל *m.* pignus.

חֲבֹלָה *f.* pignus.

חֲבָל *m. chald.* laesio, noxa.

חֲבָל *m. chald. id.*

חֲבוּלָה *f. chald.* scelus.

חִבֵּל *m.* malus nauticus.

חֹבֵל *m.* nauta.

תַּחְבֻּלוֹת, תַּחְבּוּלוֹת *f. pl.* consilia solerter excogitata.

חֲבַצֶּלֶת *f. nom.* plantae bulbosae (lilium *s.* narcissus).

חֲבַצִּנְיָה *N. pr. m.*

חָבַק complicuit (manus); complexus, amplexatus est *sq. accus.*, לְ. — *Pi.* חִבֵּק amplexatus est.

חִבֻּק *m.* implicatio (manuum).

חֲבַקּוּק (complexus) *N. pr.* prophetae, *LXX.* Ἀμβακούμ.

חָבַר (conjunxit) *intrans.*

conjunctus, consociatus est *sq.* אֶל; 2) incantavit, fascinavit. *Pi.* חִבֵּר connexuit; consociavit *sq.* עִם *Py.* חֻבַּר, conjunctus fuit *sq.* לְ, אֶל; convenit alicui c. alqo *Ps.* 94, 20. *Hiph. fut.* אַחְבִּירָה me conjungerem *sq.* בְּ. *Hithpa.* se consociavit. — II) *arab.* variis maculis notatus est *cf.* חַבּוּרָה.

חָבֵר *m.* socius, sodalis; *pl.* חֲבֵרִי, חֲבֵרִים.

חֲבֶרֶת *f.* socia.

חֲבַר *m. chald.* socius.

חַבְרָה *f. chald.* socia.

חַבָּר *m.*, *pl.* חַבָּרִים socii.

חֶבֶר *m.* consociatio, societas; 2) incantatio, *pl.* חֲבָרִים. 3) *N. pr.* virorum; *patron.* חֶבְרִי.

חֶבְרָה *f.* consociatio, societas.

חֹבֶרֶת *f.* commissura.

חָבוֹר (jungens) *N. pr.* fluvii in Mesopotamia, Chaboras.

חַבּוּרָה, חַבֻּרָה *f.* vibex; *c. suff.* חַבֻּרָתִי, *pl.* חַבֻּרוֹת, *c. suff.* חַבּוּרֹתַי.

חֶבְרוֹן (conjunctio) *N. pr.* oppidi in tribu Juda. 2) *N. pr.* virorum; *patron.* חֶבְרֹנִי.

חֲבַרְבֻּרוֹת *f. pl.* maculae variae (pardi).

מְחַבֶּרֶת *f.* junctura, juncturae locus; *c. suff.* מַחְבַּרְתּוֹ.

מְחַבְּרוֹת *f. pl.* (*verbale Pi.*) confibulae.

הִתְחַבְּרוּת *f.* (*verbale Hithpa.*) consociatio.

חָבַשׁ (*inf.* חֲבוֹשׁ, *fut.* יַחְבֹּשׁ, יַחֲבֹשׁ) ligavit, alligavit, circumligavit *sq. accus. rei et* לְ *a.* עַל *pers.*; colligavit (vulnus); instravit (jumentum); imperio coercuit. — *Pi.* חִבֵּשׁ ligavit, colligavit; coercuit, cohibuit *sq.* מִן. — *Py.* חֻבַּשׁ alligatus, colligatus est.

חָבַת *rad. inus. fort.* coxit panem.

חֲבִית *m.*, *pl.* חֲבִתִּים sartagines, frixoria.

מַחֲבַת *f.* sartago, frixorium.

חָגַב *rad. inus. arab.* texit, velavit.

חָגָב *m.* locusta. 2) *N. pr. m.*

חֲגָבָה *N. pr. m.*

חָגַג (*fut.* יָחֹג) in gyrum agitatus est, titubavit; saltavit; festum celebravit.

חַג *m.* (*st. c.* חַג *c. artic.* הֶחָג, *c. suff.* חַגֵּנוּ, *pl.* חַגִּים) festum; sacrificium solemne.

חָגָּא *f.* commotio, tremor.

חַגַּי (festus, solemnis) *N. pr.* prophetae, *LXX.* Ἀγγαῖος, Hagaeus.

חַגִּי *N. pr.* filii Gad.

חַגִּיָּה (festum Jovae) *N. pr. m.*

חַגִּית (festiva) *N. pr.* uxoris Davidis.

חָגָה *rad. inus. arab.* in loco constitit.

חֲגָוִים, חַגְוֵי *m. pl.* tractus petrarum.

חָגוֹר, חֲגוֹרָה *v.* חגר.

חָגְלָה (perdix) *N. pr. f.*

חָגַר (*fut.* יַחְגֹּר) accinxit alqm. s. alqd. (membrum *sq. accus.*, עַל), alqa re *sq. accus.*, בְּ; se accinxit; *part.* חָגוּר accinctus.

חָגוֹר *m.* accinctus (armatus).

חֲגוֹר *m.* cingulum.

חֲגוֹרָה *f.* cingulum; *pl.* חֲגֹרוֹת cingula, subligacula.

מַחֲגֹרֶת *f.* cinctura, amictus.

חַד *chald. v.* אֶחָד, *al. v. s.* חדד.

חָדַד acutus fuit, *fut.* יֵחַד acuitur, *praet.* חַדּוּ celeres sunt. — *Hiph. fut.* יַחַד acuit. — *Hoph.* הוּחַד exacutus est.

חַד *m.* acutus, *fem.* חַדָּה.

חַדּוּדִים, חַדּוּדֵי *m. pl.* acumina.

חֲדַד (acumen) *N. pr.* filii Ismaëlis.

חָדִיד (acutus) *N. pr.* oppidi Benjaminitarum.

חָדָה (*fut. apoc.* יִחַדְּ) laetatus est. — *Pi.* exhilaravit, *fut. c. suff.* תְּחַדֵּהוּ.

חֶדְוָה *f.* laetitia.

חֲדִין *m. pl. chald. i. q. hebr.* חָזֶה pectus.

חָדַל et חָדֵל (*inf.* חֲדֹל, *imp.* חֲדַל, *fut.* יֶחְדַּל) cessavit, feriatus est; *sq. inf.* desiit; esse desiit; *sq.* מִן abstitit ab alqo; *sq. inf. c.* מִן sibi cavit ab alqa re; omisit, non fecit alqd.

חָדֵל *m.* cessans, desinens (s. esse s. agere); desertus.

חֶדֶל *in pausa* חָדֶל *m.* locus quiescendi, orcus.

חַדְלָי (ferians) *N. pr. m.*

חָדַק *rad. inus. arab.* stimulavit.

חֵדֶק et חֶדֶק *in pausa.* חָדֶק *m.* spinarum genus.

חִדֶּקֶל Tigris fluvius.

חָדַר (habitavit; latuit) *part. f.* חֹדֶרֶת latens, clanculum insidians.

חֶדֶר *m.* (*st. c.* חֲדַר, *c. suff.* חֶדְרוֹ, *pl.* חֲדָרִים, חַדְרֵי) interius aedium conclave, cubiculum; gynaeceum, thalamus; cella penaria; *trop.* חַדְרֵי־תֵמָן penetralia austri, plaga coeli australis; חַדְרֵי בֶּטֶן penetralia ventris (animus); חַ׳ מָוֶת orcus.

חַדְרָךְ *N. pr.* urbis et regionis a Damasco orientem versus.

חָדַשׁ — *Pi.* חִדֵּשׁ novavit, renovavit, restauravit. — *Hithp.* se renovavit.

חָדָשׁ *m*, novus; recens; inauditus; *fem.* חֲדָשָׁה (*pl.* חֲדָשׁוֹת) aliquid novi.

חֹדֶשׁ *m.* (*c. suff.* חָדְשׁוֹ, *pl.* חֳדָשִׁים, חָדְשֵׁי) novilunium (dies festus); mensis (qui a novilunio incipiebat), חֹדֶשׁ יָמִים per integrum mensem. 2) *N. pr. f.*, *metronym.* חֹדְשִׁי.

חֲדַת *m. chald.* novus, novum.

חוב *Kal inus.* reum esse. — *Pi.* חִיֵּב alqm. reum *s.* debitorem fecit.

חוֹב *m.* debitum.

חוֹבָה *N. pr. v.* חָבָה.

חוג gyrum praescribere, circinare.

חוּג *m.* circulus, orbis.

מְחוּגָה *f.* circinus.

חוד (deflectere, per ambages ducere) *sq.* חִידָה aenigma *s.* parabolam proponere.

חִידָה *f.* oratio perplexa, aenigma; parabola; carmen γνωμικὸν; fraus, dolus.

אֲחִידָה *f. chald.* aenigma.

חָוָה — *Pi.* חִוָּה indicavit *sq. accus. pers. et rei.* — II) collegit *cf.* חַוָּה.

חַוֵּי, חַוֵּה, חַוֵּא *Pa. chald.* indicavit, nunciavit. — *Aph.* indicavit.

אַחְוָה *f.* indicatio.

אַחֲוָיָה *f. chald. id.*

חַוָּה *f.*, *pl.* חַוּוֹת pagi *s.* castra nomadum. — *Aliud v. s.* חוי.

חַיָּה *f.* caterva, turma hominum 2 *Sam.* 23, 11. 13. *Ps.* 68, 11. — *Al. v. s.* חיי.

מִחְיָה *f.* indicium, signum *Lev.* 13, 10. 23. — *Al. v. s.* חיה.

חוז *rad. inus. arab.* collegit; congregatus est; recessit.

מָחוֹז *m.* ora maritima (*Al.* portus).

חוֹזַי (vates) *N. pr. m.*

חוֹח *m.* (*pl.* חוֹחִים, חֲוָחִים) spina, spinetum; 2) annulus, per maxillas piscium transfixus, quo ad ripam alligantur; 3) catena ad captivos vinciendos.

חָח *m.* annulus per nares animalium transfixus ad ea domanda; 2) fibula ad vestimenta mulierum colliganda.

חוט *chald.* consuere. — *Aph.* resarcire, restaurare.

חוּט *m.* filum; *proverb.* מִחוּט וְעַד שְׂרוֹךְ־נַעַל a filo usque ad corrigias calcei *i. e.* ne hilum quidem. 2) funiculus *Jos.* 2, 18.

חִוִּי *N. pr.* populi cananitici, Hevita.

חֲוִילָה *N. pr.* terrae Arabum Joctanit. 2) terrae Cuschitarum in Arabia australi; 3) terrae auriferae (India).

חוּל *et* **חִיל** (*fut.* יָחוּל, יָחִיל, *apoc.* וַיָּחֶל, וַתָּחֶל, וַתָּחֹל; *imp. f.* חוּלִי, *pl.* חִילוּ) in gyrum agi, saltare; torqueri in alqd. *sq.* עַל *s.* בְּ, immitti, irruere; 2) dolore affici (de parturientibus); parĕre; 3) tremere, contremiscere; 4) robore valere, durare, permanere; 5) exspectare, praestolari. — *Hiph. fut.* יָחִיל tremorem incutit. — *Hoph. fut.* יוּחַל parietur, gignetur. — *Pil.* חוֹלֵל saltavit; perterruit; *intrans.* contremuit; parere fecit, peperit, formavit, finxit, procreavit (terra); praestolatus est *sq.* לְ. — *Pyl.* חוֹלַל partu editus est. — *Hithpol.* הִתְחוֹלֵל dolore cruciatus est; praecipitatus est, irruit; praestolatus est *sq.* לְ. — *Hithpalp.* הִתְחַלְחַל dolore affectus est.

חוֹל *m.* arena; *Job.* 29, 18: phoenix avis (*Al.* palma).

חוּל (orbis) *N. pr.* regionis aramaicae *Gen.* 10, 23.

חַיִל *m.* (*st. c.* חֵיל, *c. suff.* חֵילוֹ, *pl.* חֲיָלִים) robur, vis; עָשָׂה חַיִל fortem se praebuit; 2) exercitus; אַנְשֵׁי *s.* בְּנֵי חַיִל milites, שַׂר הַחַיִל praefectus militum; 3) opes, divitiae; עָשָׂה חַיִל divitias sibi comparavit; 4) virtus, probitas; בְּנֵי *s.* אַנְשֵׁי חַיִל probi homines; 5) חֵיל הָעֵץ vis arboris, fructus.

חַיִל *m. chald.* robur; exercitus.

חֵיל *et* **חֵל** *m.* exercitus; munimentum, propugnaculum ante murum; pomoerium (templi, urbis).

חִיל *m.* dolor; tremor, timor.

חִילָה *f.* dolor.

חֵילָה *Ps.* 48, 14. *i. q.* חֵיל munimentum (*al. lect.* חֵילָהּ).

חַלְחָלָה *f.* dolor vehemens; tremor, consternatio.

מָחוֹל *m.* saltatio, chorea. 2) *N. pr. m.*

מְחֹלָה *f.* chorea.

חוּם *rad. inus. arab.* calefieri; nigrum esse.

חוּם *m.* fuscus, niger.

חוֹמָה *f.* murus; *st. c.* חוֹמַת, *pl.* חוֹמוֹת, *dual.* חֹמֹתַיִם.

חוּס (*fut.* יָחוּס, יָחֹס, *pers.* 1. אָחוּס) misereri alcjs, dolere alqa re *sq.* עַל; parcere alicui *sq.* עַל.

חוֹף *v.* חפף.

חוּפָּם, **חֻפִּים** *N. pr.* filii Benjamini; *patron.* חוּפָמִי.

חוּץ *rad. inus. syr.* circumdedit.

חוּץ *m.* (*pl.* חוּצוֹת, חֻצוֹת) *propr.* murus, latus aedium exterius; platea; rus, agri

(extra urbem). — *Adv.* foris, חוּצָה, הַחוּצָה foras; בַּחוּץ foris; לַחוּץ, לַחוּצָה foras; מִחוּץ extrinsecus, foris, *sq.* לְ extra; מֵהַחוּץ extrinsecus, מִן הַחוּץ foris, מִחוּצָה *sq.* לְ extra; אֶל־הַחוּץ, אֶל־ הַחוּצָה extrorsum; אֶל מִחוּץ לְ extra (hinaus vor); חוּץ מִן praeter.

חַיִץ *m.* paries.

חִיצוֹן *m.* חִיצוֹנָה *f.* exterior, exterius; לַחִיצוֹן extrinsecus, foris. — הַמְּלָאכָה הַחִיצוֹנָה negotia civilia (sacris opposita).

חוּק *s.* חוֹק *i. q.* חֵיק.

חָוַר albuit, palluit, *fut. pl.* יֶחֱוָרוּ. — II) חוּר *rad. inus. fort.* excavare.

חוּר, חֻר *m.* genus lini candidi; 2) foramen, caverna. 3) *N. pr.* virorum.

חוֹר *m.* genus lini candidi, *pl.* חֹרַי; 2) foramen, caverna, *pl.* חֹרִים, חֹרֵי. — *Al. v. s.* חרר.

חִוָּר *m. chald.* albus.

חֹרִי *m.* panis albus *Gen.* 40, 16.

חֹרִי (τρωγλοδύτης) *N. pr.* populi cananitici; 2) *nom.* virorum.

חוּרִי *N. pr. m.*

חוּרַי *i. q.* חֻרַי *N. pr. m.*

חוּרָם, חִירָם *N. pr.* regis Tyriorum; 2) al. virorum.

חַוְרָן *N. pr.* regionis, Auranitis.

חֹרֹנַיִם (duae cavernae) *N. pr.* urbis Moabiticae; *nom. gent.* חֹרֹנִי.

חוֹרִים *v.* חֹר *s.* חרר.

חוּשׁ *et* חִישׁ (*fut.* יָחִישׁ, *apoc.* וַתָּחַשׁ; *imp.* חוּשָׁה) festinare (*part.* חָשִׁים festinantes); propere supervenire alicui *sq.* לְ; 2) commotum esse, fervere. *Hiph.* הֵחִישׁ acceleravit; *intrans.* festinavit; territus fugit. — II) sentire, perfrui, *fut.* יָחוּשׁ.

חוּשָׁה (festinatio) *N. pr. m. patron.* חוּשָׁתִי.

חוּשַׁי (festinans) *N. pr.* socii Davidis.

חוּשִׁים (festinationes) *N. pr.* virorum.

חִישׁ *adv.* festinanter *Ps.* 90

חוֹתָם *v.* חתם.

חָזָה (*inf.* חֲזוֹת; *imp.* חֲזֵה; *fut.* יֶחֱזֶה, *apoc.* אַחַז, תַּחַז) vidit, *inpr.* mente divinitus illustrata contemplatus est; *sq.* בְּ contemplatus est, adspectu delectatus est; *sq.* מִן dispexit, elegit. — *Part.* חֹזֶה *subst.* (*st. c.* חֹזֵה, חֹזֵה, *pl.* חֹזִים) propheta, vates; *i. q.* חָזוּת foedus *Jes.* 28, 15.

חֲזָא, חֲזָה *chald.* vidit.

חָזֶה *m.* pectus (animalium); *st. c.* חֲזֵה, *pl.* חָזוֹת.

חֱזוּ *m. chald.* visio; species.

חָזוֹ (visio) *N. pr. m.*

חָזוֹן *m.* visio; vaticinium, oraculum.

חָזוּת *f.* adspectus; visio; pactum, foedus.

חֲזוֹת *f.* visio.

חֲזוֹת *f. chald.* adspectus.

חִזָּיוֹן *m.* (*st. c.* חֶזְיוֹן, *pl.* חֶזְיֹנוֹת) visio; revelatio.

חֶזְיוֹן *N. pr. m.* 1 *Reg.* 15,18.

מַחֲזֶה *m.* visio.

מֶחֱזָה *f.* fenestra.

מַחֲזִיאוֹת (visiones) *N. pr. m.*

חֲזָאֵל (Deus vidit *s.* Deum vidit) *N. pr.* regis Syriae Zobae.

חֲזִיאֵל (visio Dei) *N. pr. m.*

חֲזָיָה (Jovam vidit) *N. pr. m.*

יַחֲזִיאֵל (Deum vidit) *N. pr.* virorum.

יַחְזְיָה (Jovam vidit) *N. pr. m.*

חָזַז *rad. inus. arab.* incidit; confodit.

חֲזִיז *vel* חָזִיז *m.* fulmen.

חֲזִיר *m.* porcus.

חֵזִיר *N. pr. m.*

חָזַק (*fut.* יֶחֱזַק) *propr.* ligavit, constrinxit, *intrans.* constrictus est; firmavit, validum reddidit; *intrans.* firmus factus est, firmiter haesit *sq.* בְּ, convaluit, invaluit, *sq.* מִן *s.* עַל superavit; pertinax factus est; firmus fuit, *trop.* assiduus fuit *sq.* בְּ *s. inf. c.* לְ, valuit (robore, opibus, potentia, virtute); pertinax fuit, *sq.* עַל institit alicui; molestus *s.* durus fuit. — *Pi.* חִזֵּק confirmavit; accinxit (cingulum); *sq.* יָד manum alcjs confirmavit *i. e.* animum addidit; adjuvit; *sq.* לֵב animum obduravit; firmitati restituit, restauravit, sanavit. — *Hiph.* הֶחֱזִיק colligavit (manum *sq.* בְּ), prehendit alqm.; *sq.* בְּ *s.* לְ *s.* עַל apprehendit, tenuit, adhaesit; sublevavit, adjuvit *sq.* בְּ; occupavit, cepit *sq. accus.*; retinuit, continuavit (iram, bellum); restauravit (aedificia); *intrans.* invaluit. — *Hithp.* הִתְחַזֵּק se confirmavit, vires sumsit; fortem se praebuit; *sq.* לִפְנֵי restitit alicui; *sq.* בְּ *s.* עִם adjuvit alqm.

חָזֵק *m.* invalescens.

חָזָק *m.* validus, fortis; vehemens, gravis; durus, obfirmatus.

חֵזֶק *m.* robur (auxilium) *c. suff.* חֶזְקִי.

חֹזֶק *m. id., c. suff.* חָזְקִי.

חֶזְקָה *f.* (*i. q.* חֹזֶק *inf. v.* חָזַק) כְּחֶזְקָתוֹ quum poten-

tiam nactus esset; quum valeret alqa re *sq.* בְּ; בְּחֶזְקַת־הַיָּד invalescente *i. e.* impellente manu (Dei).

חָזְקָה *f.* vis; vehementia; בְּחָזְקָה per vim; severe, dure; vehementer; 2) restauratio (aedium).

חִזְקִי (validus) *N. pr. m.*

חִזְקִיָּה, חִזְקִיָּהוּ, יְחִזְקִיָּה, יְחִזְקִיָּהוּ (robur Jovae) *N. pr.* regis Jud., *LXX.* Ἐζεχίας; 2) al. virorum.

יְחֶזְקֵאל (Deus roborat) *N. pr.* prophetae, *LXX.* Ἰεζεκιήλ.

חַח, חַחִים *v.* חוח.

חָטָא (*inf.* חֲטוֹא, חֲטוֹ, *fut.* יֶחֱטָא) aberravit (non attigit, invenit), lapsus est; peccavit *sq.* בְּ *vel* עַל in aliqua re, *sq.* לְ in alqm; peccando subtraxit alqd ab aliquo *sq. accus. et* מִן, intervertit; reus factus est. *Partic. m.* חוֹטֵא, חוֹטֶא, *pl.* חֹטְאִים, *fem.* חֹטֵאת. — *Pi.* חִטֵּא peccatum luit; sacrificium expiatorium obtulit; expiavit. — *Hiph.* הֶחֱטִיא aberravit a scopo; ad peccandum illexit, reatu contaminavit; reum egit. — *Hithpa.* extra se raptus, attonitus est *Job.* 41, 17.; se expiavit.

חֵטְא *m.* (*c. suff.* חֶטְאִי, *pl.* חֲטָאִים, חֲטָאַי) peccatum, reatus.

חֲטָי *vel* חֲטָי *m. chald.* peccatum.

חֲטָאָה *f.* peccatum.

חַטָּא *m.* peccator; reus; *fem.* חַטָּאָה peccatrix.

חֲטָאָה *f.* peccatum; poena.

חַטָּאת *f.* (*st. c.* חַטַּאת, *pl.* חַטָּאוֹת, *st. c.* חַטֹּאת) casus, infortunium; 2) peccatum; id in quo peccatum est; poena; sacrificium expiandi causa oblatum.

חָטַב (*fut.* יַחְטֹב) cecîdit, excîdit.— *Py. part. f.* מְחֻטָּבוֹת excisae.

חֲטֻבוֹת *f. pl.* tapetes varii coloris.

חִטָּה *f.* triticum; *pl.* חִטִּים, *chald.* חִטִּין *et* חִנְטִין tritici grana.

חַטּוּשׁ *N. pr.* virorum.

חֲטִיטָא (fossio) *N. pr. m.*

חַטִּיל (labans) *N. pr. m.*

חָטַם (annulo ferreo per nares transmisso animal frenavit) *fut.* אֶחֱטָם־לָךְ (me) cohibeo adversus te.

חָטַף (*fut.* יַחְטֹף) rapuit.

חֲטִיפָא (raptus) *N. pr. m.*

חֹטֶר *m.* virga, baculus.

חַי, חִיאֵל *v.* חיי.

חִידָה *v.* חוד.

חָיָה (*inf.* חָיֹה, חֲיוֹ, *constr.*

חָיוֹת; *imp.* חָיֵה; *fut.* יִחְיֶה, *apoc.* יְחִי) vixit; vivus et salvus mansit; bene vixit, valuit, floruit; revixit, revaluit *sq.* מִן; refocillatus est. — *Pi.* חִיָּה vivere passus est, vivum conservavit; beavit, felicem reddidit; vitam tribuit, animavit (חִיָּה זֶרַע prolem gignendam curavit, prolem peperit); vitae restituit; restauravit.— *Hiph.* הֶחֱיָה vivere passus est; vivum conservavit; vitae restituit.

חֲיָה *vel* חֲיָא *chald.* vixit; *imp.* חֱיִי. — *Aph. part.* מַחֲא vivum conservans.

חָיֶה *m. inus., fem.* חָיָה, *pl.* חָיוֹת bene valentes, vegetae, robustae.

יְחַוְאֵל (Deus vitam conservet) *N. pr. m.*

מִחְיָה *f.* victus, commeatus; conservatio vitae. — *Al. v. s.* חוה.

חַי vixit, *praet. m.* חַי, וָחַי, *fem.* וָחָיָה *Exod.* 1, 16.

חַי *m.* (*st. c.* חֵי, *pl.* חַיִּים, חַיֵּי, *c. suff.* חַיֶּיךָ) *subst.* vita; victus; prosperitas, salus. חַי יְהוָה וְחֵי נַפְשְׁךָ per vivum Jovam vitamque tuae animae. — *Adj.* (*fem.* חַיָּה, *pl.* חַיּוֹת) vivus, vivens; vividus; bene valens, incolumis; reviviscens (כָּעֵת חַיָּה tempore circumacto *sc.* anni); *metaph.* (aqua) viva *i. e.* scatens; (caro) viva *i. e.* cruda.

חַי *m. chald.* vivus, vivens; *pl.* חַיִּין, חַיֵּי vivi; *subst.* vita.

חַיָּה *f.* (*st. c.* חַיַּת, *poët.* חַיְתוֹ, *c. suff.* חַיָּתוֹ, *pl.* חַיּוֹת) vita; animal, bestia, *collect.* animalia, ferae. — *Al. v. s.* חוה.

חַוָּה (*i. q.* חַיָּה vita) *N. pr.* primae feminae, *LXX.* Ἔυα, *Vulg.* Heva. — *Al. v. s.* חוה.

חֵיוָא *f. chald.* animal, bestia.

חַיּוּת *f.* vita.

יְחִיאֵל (Deus vivit) *N. pr.* virorum; *patron.* יְחִיאֵלִי.

חִיאֵל *(id.) N. pr. m.*

חִיל, חִיל, חִילָה, חֵיל *v.* חול.

חֵילָם, חֵלָאם *N. pr.* urbis non procul ab Euphrate.

חִילֵן *i. q.* חֹלֹן.

חִין *v.* חנן.

חִיץ, חִיצוֹן, חִיצוֹנָה *v.* חוץ.

חֵיק *et* חֵק *m.* sinus (vestis vel hominis); *transl. de* amore conjugum *vel* complexu inhonesto; pectus *s.* animus; sinus altaris *i. e.* focus; sinus *s.* cavum currus.

חִירָה (nobilitas *cf.* חרר) *N. pr. m.*

חִישׁ *v.* חוש.

חָךְ, חָפָּה v. חנך.

חָכָה exspectavit, praestolatus est *sq. accus. s.* לְ, confisus est. — *Pi.* חִכָּה *id.*

חָכַל *rad. inus. arab.* obscurus fuit.

חַכְלִילִי *m.* obscurus, caligans (de oculis).

חַכְלִלוּת *f.* caligatio, caligo (oculorum).

חֲכִילָה (caligans) *N. pr.* collis in deserto Siph.

חֲכַלְיָה (per Jovam caligans) *N. pr. m.*

חָכַם (*fut.* יֶחְכַּם) sapuit, sapiens fuit s. factus est. — *Pi.* sapientia instruxit, edocuit. — *Py. part.* מְחֻכָּם edoctus, peritus. — *Hiph. part. f.* מַחְכִּימַת sapientem reddens. — *Hithpa.* sapientem se putavit; callidum se praestitit.

חָכָם *m.* (*fem.* חֲכָמָה) sapiens; peritus; callidus. — חֲכָמִים sapientes *dicuntur etiam* aulici, magi. — חֲכָמוֹת (*sc.* קִינָה) lamentandi peritae, praeficae *Jer.* 9.

חַכִּים *m. chald.* sapiens; magus.

חָכְמָה *f.* sapientia; peritia.

חָכְמָה *f. chald.* sapientia.

חָכְמוֹת, חַכְמוֹת *f. id.*

חַכְמֹנִי (sapiens) *N. pr. m.*

חֵל *i. q.* חַיִל *v.* חול.

חֹל *v.* חלל.

חָלָא *i. q.* חָלָה aegrotavit; 2) trivit, fricavit *cf. sq. v.*

חֶלְאָה *f.* aerugo. 2) *N. pr. f.*

חֲלָאִים *v.* חֳלִי *s.* חלה.

חָלַב *rad. inus. fort.* pinguis fuit.

חָלָב *m.* (*st. c.* חֲלֵב, *c. suff.* חֲלָבִי) lac recens mulctum.

חֵלֶב *et* חֵלֶב *m.* (*c. suff.* חֶלְבּוֹ, *pl.* חֶלְבֵי, חֲלָבִים) pinguedo, adeps; *metaph.* optimum cujusque rei (ח׳ הָאָרֶץ optimi terrae fructus, ח׳ חִטָּה optimum triticum); *metonym.* torpor animi, animus durus *Ps.* 17, 10. 2) *N. pr.* ducis militum Davidis.

חֶלְבָּה (lac) *N. pr.* oppidi in tribu Ascher.

חֶלְבּוֹן (lactis plena) *N. pr.* urbis in Syria, Χαλυβών.

חֶלְבְּנָה *f.* galbanum, gummi graveolens.

חָלַד *rad. inus. arab.* perennavit, duravit; 2) *syr.* fodit.

חֶלֶד *m.* (*c. suff.* חֶלְדִּי) tenor s. tempus vitae humanae; vita; mundus, מְתִים מֵחֶלֶד homines rebus tantum terrenis dediti.

חֹלֶד *m.* talpa.

חֻלְדָּה *N. pr.* prophetissae, *LXX.* Ὀλδά.

חֶלְדַּי *N. pr. m.*

חָלָה (*fut. apoc.* וַיִּחַל) infirmus, debilis fuit; aegrotavit; animi aegritudine laboravit, sollicitus fuit de alqa re *sq.* עַל. — *Niph.* נֶחֱלָה infirmus redditus est; aegrotavit; sollicitus fuit; *part.* נַחֲלָה (*fem.* נַחֲלָה) aeger, moestus. — *Pi.* חִלָּה morbo affecit; *inf. c. suff.* חַלּוֹתִי aegritudo mea. — *Pu.* חֻלָּה debilis factus est. — *Hiph.* הֶחֱלִי (*syr. pro* הֶחֱלָה) aegrotum reddidit; sollicitudine affecit; *intrans.* aegrotavit. — *Hoph.* הָחֳלָה morbo affectus est. — *Hithpa.* in morbum incidit; morbum simulavit; *imper. apoc.* הִתְחַל, *fut. apoc.* וַיִּתְחַל. — II) *Kal inus.* dulcis, suavis fuit. — *Pi.* חִלָּה *sq.* פְּנֵי faciem alcjs mulsit: adulatus est; rogavit, obsecravit; *imp. apoc.* חַל, *fut. apoc.* וַיְחַל. — III) חלי *aethiop.* cecinit *cf.* מַחֲלַת.

חֳלִי *in pausa* חֹלִי *m.* (*c. suff.* חָלְיוֹ, *pl.* חֳלָיִים) morbus; animi aegritudo, sollicitudo; malum, incommodum.

חֲלִי *m.* ornatus, monile, *pl.* חֲלָאִים.

חֶלְיָה *f. id.*

אַחֲלַי *m.* (precatio, votum) — אַחֲלֵי, אַחֲלַי utinam!

מַחֲלֶה *m.* morbus.

מַחֲלָה *f.* morbus.

מַחְלָה (morbus) *N. pr. f.*

מַחְלוֹן (aegrotus) *N. pr. m.*

מַחְלִי (aegrotus) *N. pr.* virorum.

מַחֲלוּי *m., pl.* מַחֲלֻיִים morbi.

מַחֲלַת *m.* instrumentum musicum (*Al.* canticum).

מַחֲלַת *N. pr.* filiae Ismaelis et uxoris Esavi; 2) uxoris Rehabeami.

תַּחֲלוּא *m., pl.* תַּחֲלוּאִים, תַּחֲלֻאִים morbi.

חלל *v.* חַלּוֹן, חַלָּה.

חלם *v.* חֲלוֹם.

חלון *N. pr.* oppidi in Moabitide.

חלף *v.* חֲלוֹף.

חלש *v.* חֲלוּשָׁה.

חֲלַח *N. pr.* provinciae regni assyr. (Καλαχήνη).

חול *v.* חַלְחָלָה.

חָלַט — *Hiph. fut.* וַיַּחְלְטוּ et declarare jusserunt (aliquem).

חלה *v.* חֶלְיָה, חֲלִי, חֳלִי.

חלל *v.* חָלִיל.

חלף *v.* חֲלִיפָה.

חלץ *v.* חֲלִיצָה.

חָלַךְ *rad. inus. arab.* niger fuit.

חֵלְכָה *in pausa* חֵלֶכָה *m.* infelix, miser; *pl.* חֵלְכָּאִים.

חָלַל confodit; *intrans.* vulneratus est *Ps.* 109, 22. 2) solvit, dissolvit; profanavit; initium fecit. — *Niph.* נִחַל profanatus est; se prostituit (mulier); *inf.* הֵחַל, *fut.* יֵחַל, תֵּחַל. — *Pi.* חִלֵּל confodit, vulneravit; violavit; profanavit; aliquid sacrum in suum (profanum) usum convertit; (*denom. a* חָלִיל) tibia cecinit. — *Py. part.* מְחֻלָּל confossus; profanatus. — *Poel* חוֹלֵל confodit, vulneravit. *Poal part.* מְחוֹלָל vulneratus. — *Hiph.* הֵחֵל solvit; profanavit; incepit, initium fecit; *praet. pers.* 1. הַחִלֹּתִי, *inf. c. suff.* הַחִלָּם coeptum eorum, *fut.* יָחֵל incipiet, יַחֵל solvet. — *Hoph.* הוּחַל coeptum est.

חָלִיל *m.* tibia; *pl.* חֲלִילִים; 2) profanum; *c.* ה *parag.* חָלִילָה ad profana *i. e.* absit! *sq.* לְ *pers. et inf. c.* מִן: ח׳ לְּךָ מֵעֲשׂוֹת absit a te ut facias.

חָלָל *st c.* חֲלַל *m.* confossus; trucidatus; 2) profanus, *fem.* חֲלָלָה profana, prostibulum.

חֹל *m.* profanum.

חַלָּה *st. c.* חַלַּת *f.* placenta

חַלּוֹן *com.* fenestra; *pl.* חַלּוֹנִים.

מְחִלָּה *f., pl.* מְחִלּוֹת cavernae.

תְּחִלָּה *f.* initium; בַּתְּחִלָּה ab initio, antea.

חָלַם (*fut.* יַחֲלֹם) crassus, pinguis, validus fuit; 2) somniavit. — *Hiph.* convalescentem, validum fecit; somniantem reddidit.

חֲלוֹם *m.* somnium; *pl.* חֲלֹמוֹת somnia; nugae.

חֵלֶם *m. chald.* somnium. 2) *N. pr. m.*

חַלָּמוּת *f. Job.* 6, 6. lac coagulatum; *Al.* herba insulsa, crambe; *Al.* vitellus ovi.

חַלָּמִישׁ *m.* silex, saxum durum.

אַחְלָמָה *f.* gemmae durissimae species, *LXX.* ἀμέθυστος.

חֹלֹן *N. pr.* oppidi in tribu Juda, *i. q.* חִילֵן; 2) חֹלוֹן in Moabitide, *i. q.* חֹרוֹן.

חָלַף (יַחֲלֹף) praeteriit; processit; migravit (legem); periit, interiit; perfodit, confodit; irruit, invasit; reviruit. — *Pi.* חִלֵּף commutavit (vestem). — *Hiph.* הֶחֱלִיף mutavit, commutavit; fecit ut reviresceret; *intrans.* reviruit.

חֲלַף *chald.* praeteriit.

חֵלֶף *m.* (permutatio) — *praep.* pro, loco, vice.

חֲלוֹף *m.* transitus.

חֲלִיפָה *f.* mutatio, vicissitudo, vices.

מַחֲלָף *m.* culter, secespita.

מַחְלָפוֹת *pl. f.* capilli plexi (*Haarflechten*).

חָלַץ (*fut.* יַחֲלֹץ) extraxit, exuit (calceos, vestes); *intrans.* se subtraxit *sq.* מִן; חֲלוּץ הַנַּעַל discalceatus. — *Niph.* extractus *i. e.* liberatus est. — *Pi.* extraxit; liberavit; spoliavit. — II) alacer, animosus fuit, *part.* חָלוּץ accinctus, expeditus, alacer; חֲלוּץ צָבָא alacer, expeditus ad dimicationem; חֲלֻצֵי־מוֹאָב milites expediti Moabitarum. — *Niph.* se accinxit (ad dimicandum), alacer *s.* fortis fuit. — *Hiph.* alacrem *s.* expeditum reddidit.

חֲלִיצָה *f.* exuviae.

חָלָץ *m., dual.* חֲלָצַיִם lumbi.

חֶלֶץ *N. pr. m.*

מַחֲלָצוֹת *f. pl.* vestes pretiosae et splendidae.

חָלַק (*fut.* יַחֲלֹק) glaber, lubricus fuit, *metaph.* blandus fuit; 2) divisit alqd c. alqo *sq. accus. et* עִם; distribuit alqd alicui *sq.* בְּ *et* לְ. — *Niph.* distributus est; se divisit. — *Pi.* divisit; partitus est c. alqo *sq.* אֵת, distribuit *sq.* לְ; dispersit. — *Py.* distributus est. — *Hiph.* הֶחֱלִיק laevigavit; *trop.* blandum reddidit, blanditus est; partem suam sibi impertivit *s.* accepit. — *Hithpa.* inter se distribuere.

חָלָק *m.* glaber, laevis, calvus; blandus; ambiguus, fallax.

חֵלֶק *m.* (*c. suff.* חֶלְקִי, *pl.* חֲלָקִים) laevor, laevitas; *trop.* adulatio; 2) pars, portio, sors; pars praedae, praeda; לִי חֵלֶק *sq.* אֵת, עִם, בְּ mihi pars *s.* communio c. alqo (est); 3) pars agri, ager. 4) *N. pr.* filii Gileadi; *patron.* חֶלְקִי.

חֲלָק *m. chald.* pars, portio.

חֶלֶק *m., pl.* חֲלָקִים laeves.

חֶלְקָה *f.* laevitas; adulatio; pars agri; *pl.* חֲלָקוֹת loca lubrica; blanditiae.

חֲלֻקָּה *f.* divisio, partitio.

חֲלַקּוֹת *f. pl.* blanditiae.

חֶלְקַי (attributus) *N. pr. m.*

חִלְקִיָּהוּ, חִלְקִיָּה (pars Jovae) *N. pr.* pontificis max. Josia regnante; 2) patris Jeremiae proph. 3) patris Eljakimi; 4) al. virorum.

חֲלַקְלַקּוֹת *f. pl* loca lubrica; blanditiae.

מַחֲלֹקֶת *f.* (*c. suff.* מַחֲלֻקְתּוֹ, *pl.* מַחְלְקוֹת) classis, ordo. 2) *N. pr.* loci: סֶלַע הַמַּחְלְקוֹת petra evasionis.

מַחְלְקָה *f. chald.* classis, ordo.

חָלַשׁ (*fut.* יַחֲלֹשׁ) debilitatus est; (*fut.* יַחֲלֹשׁ) prostravit, vicit *sq.* עַל.

חַלָּשׁ *m.* debilis.

חֲלוּשָׁה *f.* clades.

חָם *m.* (*c. suff.* חָמִיךְ, חָמִיהָ) socer. — *Aliud v. s.* חמם.

חָמוֹת *f.* socrus.

חֹם *v.* חמם.

חָמָא *rad. inus. arab.* coagulatus est.

חֶמְאָה (*syr.* חֶמָה) *f.* lac coagulatum; caseus.

חֵמָה *f. id.* — *Al. v. s.* יחם.

מַחֲמָאוֹת *f. pl.* lactea *i.e.* dulcia verba.

חָמַד (*fut.* יַחְמֹד) concupivit, appetiit; delectatus est; *part.* חָמוּד (*pl. m.* חֲמוּדִים, *fem.* חֲמֻדוֹת) desiderabile, res desideratissima. — *Niph. part.* נֶחְמָד desideratus, suavis; pretiosus. — *Pi.* vehementer desideravit.

חֶמֶד *m.* venustas, amoenitas.

חֶמְדָּה *f.* desiderium; deliciae; suavitas, praestantia.

חֲמוּדוֹת, חֲמֻדוֹת *f. pl.* deliciae, res pretiosae.

חֶמְדָּן (suavis) *N. pr. m.*

מַחְמָד *m.* (*pl.* מַחֲמַדִּים) desiderium, deliciae; res pretiosa; venustas.

מַחֲמֻדִּים *m. pl.* res disiderabiles et pretiosae.

חַמָּה, חֲמוּאֵל, חַמּוֹן *v.* חמם.

חֵמָה *i. q.* חֶמְאָה, *al. v. s.* יחם.

חֲמוּטַל *N. pr.* uxoris Josiae regis.

חָמוֹץ *v.* חמץ.

חַמּוּק *v.* חמק.

חֲמוֹר *v.* חמר.

חָמוֹת *v.* חָם.

חֹמֶט *m. vel* limax *vel* lacertae genus, *LXX.* σαύρα.

חֲמִישִׁי *v.* חָמֵשׁ.

חָמַל (*fut.* יַחְמֹל; *inf.* חֶמְלָה) misertus est alcjs *sq.* עַל; pepercit alicui *sq.* עַל, אֶל; parce usus est, pepercit *sq. inf. c.* לְ. — II) desiderio ferri ad alqd *cf.* מַחְמָל.

חֶמְלָה *f.* clementia.

מַחְמָל *m.* desiderium, res quae desideratur.

חָמַם (*fut.* יֵחַם, וַיֵּחַם; *inf.* חֹם, *c. suff.* חֻמּוֹ) calefactus est, incaluit; כְּחֹם הַיּוֹם meridiano tempore; חַם לוֹ caluit; *transl.* caluit cupidine, fervet libidine. — *Niph.* calefactus est; incaluit libidine; *fut.* יֵחַם, *part. pl.* נֵחָמִים. — *Pi.* calefecit.

— *Hithpa.* se calefecit, concaluit.

חָם *m.* calidus; *pl.* חַמִּים. 2) *N. pr.* filii Noachi; b) *nom.* Aegypti. — *Aliud* חָם *v. suo loco.*

חֹם *m.* calor, aestus. — לֶחֶם חֹם panis recens coctus et calidus.

חַמָּה *f.* calor, aestus; calida, *nom. poët.* solis.

חַמּוּאֵל (aestus Dei) *N. pr. m.*

חַמּוֹן (calidus) *N. pr.* oppidi in tribu Ascher; 2) in tr. Naphthal.

חַמָּן *m., pl.* חַמָּנִים simulacra idolorum.

חָמַס (*fut.* יַחְמֹס) violenter tractavit *sq. accus.*, עַל, vim intulit; violavit (legem); violenter revellit, destruxit. — *Niph.* violenter tractatus est.

חָמָס *m.* (*st. c.* חֲמַס, *c. suff.* חֲמָסִי, *pl.* חֲמָסִים) violentia, injuria (*s.* illata *s.* accepta); *metonym.* id quod vi paratur, male partum.

תַּחְמָס *m.* struthio; *LXX.* γλαῦξ, *Vulg.* noctua.

חָמֵץ (*fut.* יֶחְמַץ, *in pausa* יֶחְמָץ, *inf.* חֲמֹצָה) acidus fuit *s.* factus est, fermentatus est; *part.* חָמוּץ acutus colore *i. e.* rubicundus, puniceus; *part.* חֹמֵץ violenter agens, violentus. — *Hiph.* *part. f.* מַחְמֶצֶת fermentatum. — *Hithpa.* exacerbatus, indignatus est.

חָמֵץ *m.* fermentatum.

חֹמֶץ *m.* acetum.

חָמוֹץ *m. i. q.* חֹמֵץ violentus.

חָמִיץ *m.* subacidus, sale acido conditus.

חָמַק discessit. — *Hithpa.* circuivit, circumvagatus est.

חַמּוּק *m.* circuitus, ambitus.

חָמַר (*fut. pl.* יֶחְמְרוּ) aestuavit, ferbuit; rubuit. — *Poalal* חֲמַרְמַר fervore *s.* aestu affectus, commotus est, arsit; rubuit. — II) *Denom. a* חֵמָר *Hiph. fut. c. suff.* וַתַּחְמְרָה bitumine oblevit.

חֵמָר *m.* bitumen, ἄσφαλτος.

חֶמֶר *m.* vinum.

חֲמַר *m. chald.* vinum.

חֹמֶר *m.* (*pl.* חֳמָרִים) aestus (undarum); 2) lutum, argilla; 3) acervus; 4) *nom.* mensurae decem bathos continentis.

חֲמוֹר, חֲמֹר *m.* asinus; 2) *i. q.* חֹמֶר acervus, *dual.* חֲמֹרָתַיִם. 3) *N. pr.* Hevitae.

חֶמְדָּן *N. pr. i. q.* חֶמְדָּן.

יַחְמוּר *m.* capreae rufae genus.

חָמַשׁ *rad. inus. fort.* pinguis fuit.

חֹמֶשׁ *m.* abdomen. — *Al. v. s.* חָמֵשׁ.

חָמֵשׁ *st. c.* חֲמֵשׁ *f.*, חֲמִשָּׁה, חֲמֵשֶׁת *m.* quinque. *Plur.* חֲמִשִּׁים quinquaginta; *c. suff.* שַׂר חֲמִשִּׁים; חֲמִשָּׁיו, חֲמִשֶּׁיךָ praefectus quinquaginta (militum).

חִמֵּשׁ *Pi.* quintam partem exegit.

חֹמֶשׁ *m.* quintae partis solutio *Gen.* 47, 26.

חֲמִישִׁי, חֲמִשִּׁי *m.* quintus; *fem.* חֲמִישִׁית, חֲמִשִּׁית quinta; pars quinta; *pl. c. suff.* חֲמִשִׁיתָיו quintae ejus partes.

חֲמֻשִׁים *pl. m.* expediti ad proeliandum, *Aquila* ἐνωπλισμένοι, *Vulg.* armati. *Al.* exercitus quinque ordinibus dispositus, *Theodot.* πεμπτιάζοντες.

חֵמֶת *m.* uter, lagena; *st. c.* חֵמַת, חֵמֶת.

חֲמָת (praesidium, arx) *N. pr.* urbis ad Orontem in Syria; *nom. gent.* חֲמָתִי.

חַמֹּת דֹּאר *N. pr.* oppidi in tribu Naphth.

חֵן, חֲנָדָד *v.* חנן.

חָנָה (*fut.* יַחֲנֶה, *apoc.* יִחַן) inclinavit (dies); 2) tentoria fixit, castra posuit; *sq.* עַל obsidione cinxit; *sq.* לְ castris positis defendit. 3) sedem fixit, habitavit.

חָנוּת *f.* fornix, taberna; *pl.* חֲנֻיוֹת.

חֲנִית *f.* hasta; *pl.* חֲנִיתִים, חֲנִיתוֹת.

מַחֲנֶה *m.* (*fem. Gen.* 32, 9.) castra; exercitus, agmen; caterva, grex; *st. c.* מַחֲנֵה, *pl.* מַחֲנִים (מַחֲנַיִם), מַחֲנוֹת.

מַחֲנֵה־דָן (castra Danitarum) *N. pr.* loci in tribu Juda.

מַחֲנַיִם (agmina) *N. pr.* oppidi in tribu Gad.

תַּחֲנוֹת *f. pl.* locus castrorum.

תַּחַן (castra) *N. pr.* virorum; *patron.* תַּחֲנִי.

חֲנִינָה, חֲנַנְאֵל, חָנוּן, חָנוּן, חַנָּה *v.* חנן.

חֲנוֹךְ, חָנִיךְ *v.* חנך.

חָנַט condivit (corpus mort.); 2) maturuit (fructus).

חֲנֻטִים *m. pl.* conditurae (unctiones corporum mortuorum).

חִטָּה, חִטִּים, חִנְטִין *v. supra* חִטָּה.

חָנַךְ (sapuit, sapere docuit) instruxit, docuit; initiavit (domum).

חֵךְ *m.* (*c. suff.* חִכִּי) palatum (de gustu et voce).

חַכָּה *f.* hamus.

חָנִיךְ *m.* initiatus, peritus, expertus.

חֲנוֹךְ (initiatus) *N. pr.* filii Caini; 2) patris Methusalae;

3) filii Rubenis; *patron.* חֲנֹכִי; 4) filii Midianis.

חֲנֻכָּה *f.* initiatio, dedicatio. — *Chald. id.*

חִנָּם *v.* חנן.

חֲנַמְאֵל *N. pr. m.*

חֲנָמַל *m.* pruina (*Al.* formica).

חָנַן (*fut.* יָחֹן, יֶחֱנַן, וַיָּחָן, *c. suff.* יְחָנְךָ, יְחָנֵּנוּ, תְּחָנֵּם, *c.* נ *epenth.* יְחֻנֶךָּ; *inf. abs.* חָנוֹן, *constr.* חֲנַן, *c. suff.* חֲנַנְכֶם, חֶנְנָהּ; *imper. c. suff.* חָנֵּנִי, חָנְנֵנִי, חָנֵּנוּ, *plur.* חָנּוּנִי, חָנֵּנִי) misertus est, misericordem se praebuit, favit *sq. accus.*; gratificatus est, benigne largitus est *sq. dupl. accus.* — *Niph.* נֵחַן misericordia impertitus est, misericordia dignus fuit. — *Pi. fut.* יְחַנֵּן gratam reddet (vocem). — *Po.* חוֹנֵן misertus est. — *Hoph. fut.* יֻחַן misericordia afficitur, misericordiam consequitur. — *Hithp.* הִתְחַנֵּן misericordiam imploravit *sq.* לְ, אֶל, לִפְנֵי; *inf. c. suff.* הִתְחַנְנוֹ.

חֲנַן *chald.* misertus est. — *Ithpa.* imploravit.

חָנָן (benignus, favens) *N. pr.* virorum.

חֲנַנְאֵל (Deus largitus est) *N. pr.* turris in moenibus Hierosol.

חֲנָנִי (benevolus) *N. pr.* prophetae; 2) fratris Nehemiae; 3) al. virorum.

חֲנַנְיָה (Deus largitus est, Ἀνανίας) *N. pr.* pseudoprophetae; 2) socii Danielis; 3) al. virorum.

חֵן *m.* (*c. suff.* חִנּוֹ) gratia, favor; מָצָא חֵן בְּעֵינֵי פ׳ favorem alcjs. consecutus est, נָתַן חֵן בְּעֵינֵי פ׳ favorem alcjs. conciliavit alicui; 2) venustas; 3) obsecratio, preces; 4) *N. pr. m.*

חֵנָדָד (favor Hadadis) *N. pr. m.*

חִין *m.* gratia, venustas.

חַנָּה *f.* (*pl.* חַנּוֹת) gratia, misericordia; preces. 2) *N. pr.* matris Samuelis, Ἄννα.

חָנוּן (cui favetur) *N. pr.* regis Ammonit. aliorumque virorum.

חַנּוּן *m.* misericors, favens.

חַנִּיאֵל (favor Dei) *N. pr. m.*

חֲנִינָה *f.* gratia, misericordia.

חִנָּם *adv.* gratis, gratuito; sine causa, temere; frustra, incassum.

תְּחִנָּה *f.* gratia, misericordia; obsecratio, preces.

תַּחֲנוּנִים *m. pl.* misericordiae implorationes.

תַּחֲנוּנוֹת *f. pl. id.*

חָנֵס *N. pr.* urbis in Aegypto media (Ἡρακλέους πόλις).

חָנֵף (*fut.* יֶחֱנַף) profanatus est; *trans.* profanavit; profanus, impius fuit. — *Hiph.* הֶחֱנִיף profanavit; profanum reddidit (commovit aliquem ut descisceret a cultu Jovae).

חָנֵף *m.* profanus, impius, scelestus; חַנְפֵי, חֲנֵפִים.

חֹנֶף *m.* impietas.

חֲנֻפָּה *f. id.*

חָנַק — *Niph. fut.* וַיֵּחָנַק et se strangulavit. — *Pi. part.* מְחַנֵּק strangulans, suffocans.

מַחֲנָק *m.* strangulatio, suffocatio.

חָסַד *Kal inus.* benignus, clemens fuit. — *Pi.* חִסֵּד probro affecit. — *Hithp.* (*fut.* תִּתְחַסָּד) benignum s. clementem se praebuit.

חֶסֶד *m.* (*c. suff.* חַסְדּוֹ, *pl.* חֲסָדִים, חַסְדֵי) caritas, benignitas, gratia, favor; beneficentia; עָשָׂה חֶסֶד *sq.* עִם, לְ, עַל, אֶת benignum se praebuit alicui; 2) pietas; 3) turpitudo, flagitium, incestus *Levit.* 20, 17. 4) *N. pr. m.*

חֲסַדְיָה (Jova propitius) *N. pr.* filii Serubabelis.

חָסִיד *m.* benignus, benevolus; pius, חֲסִידֵי יְהוָה Jovam pie colentes.

חֲסִידָה *f.* ciconia (pullorum amans).

חָסָה (*fut.* אֶחֱסֶה, אֶחְסֶה) confugit, se recepit in tutelam alcjs *sq.* בְּ; confisus est.

חֹסָה (confugium) *N. pr. m.*

חָסוּת *f.* refugium, fiducia.

מַחְסֶה, מַחֲסֶה *m.* (*c. suff.* מַחְסִי) refugium; id in quo fiducia ponitur.

מַחְסֵיָה (Jova refugium) *N. pr. m.*

חָסַל absumsit, depavit.

חָסִיל *m.* locustarum genus, *LXX.* βροῦχος.

חָסַם (*fut.* יַחְסֹם) obturavit, capistravit.

מַחְסוֹם *m.* capistrum (*Maulkorb*).

חָסַן robustus fuit; 2) recondidit. *Niph. fut.* יֵחָסֵן recondetur, asservabitur.

חֲסַן *chald.* — *Aph.* possedit.

חֵסֶן *m. chald.* robur, vis, potentia.

חֹסֶן *m.* possessio, opes, thesaurus.

חָסֹן *m.* robustus, fortis.

חָסִין *m. id.*

חָסַף *rad. inus. i. q.* חָשַׂף.

חֲסַף *m. chald.* testa, vas fictile.

מְחֻסְפָּס *quadrilit. m.* squamosus, squamis similis.

חָסֵר (*inf.* חֲסוֹר, *fut.* יֶחְסַר, יַחְסְרוּ) indiguit, inopia laboravit; caruit alqa re *sq. accus.*; defecit, defuit; imminutus est. — *Pi.* carere fecit, destituit. — *Hiph.* הֶחְסִיר inopia laboravit; *trans.* privavit.

חָסֵר *m.* indigens, carens, destitutus *sq. accus. vel* מִן; חֲסַר־לֵב vecors; vecordia.

חֶסֶר *m.* defectus, inopia.

חֹסֶר *m.* *id.*

חַסְרָה (תַּרְהָס) *N. pr. m.*

חֶסְרוֹן *m.* defectus, inopia.

חַסִּיר *m.* *chald.* destitutus

מַחְסוֹר *m.* (*c. suff.* מַחְסֹרְךָ, *pl.* מַחְסֹרִים) egestas; penuria.

חָפָא *i. q.* חָפָה. — *Pi.* occultavit (verba).

חָפָה texit, operuit. — *Pi.* חִפָּה obduxit (auro) *sq. dupl. accus.* — *Pu.* חֻפָּה protectum est *sq.* עַל (*Al. interpr. subst. cf.* חֻפָּה). — *Niph.* נֶחְפָּה obductus est (argento).

חָפַז (*fut.* יַחְפֹּז) trepidavit; anxie festinavit; praecipitanter aufugit. — *Niph.* נֶחְפַּז aufugit; festinavit.

חִפָּזוֹן *m.* fuga propera s. citatior.

חָפַן *rad. inus. arab.* ambabus manibus comprehendit.

חֹפֶן *m.*, *dual.* חָפְנַיִם, חָפְנֵי pugnus uterque.

חָפְנִי *N. pr.* filii Eli.

חָפַף texit, protexit *sq.* עַל; II) *arab.* fricuit, detersit, lavit.

חוֹף, חֹף *m.* littus.

חַף *m.* purus, innocens.

חֻפָּה *f.* protectio; 2) thalamus nuptialis. 3) *N. pr. m.*

חֻפִּים (tegumenta) *N. pr.* virorum. *Cf.* חוּפָם.

חָפֵץ (*fut.* יַחְפֹּץ, יֶחְפַּץ) flexit animum ad alqd, voluit *sq. inf. c.* לְ; oblectatus, delectatus est *sq.* בְּ *vel accus.*, bene cupiit alicui.

חָפֵץ *m.* volens, cupiens; אִם חָ׳ אַתָּה si vis, si lubet, חָ׳ רֶשַׁע delectatur improbitate.

חֵפֶץ *m.* (*c. suff.* חֶפְצִי) voluntas, desiderium; oblectatio; id quo quis delectatur; studium, negotium; *plur.* חֲפָצִים delectationes; deliciae.

חֶפְצִי־בָהּ (mea delectatio in ea) *N. pr.* uxoris regis Manasses.

חָפַר (*fut.* יַחְפֹּר) fodit, effodit; foveam fodit (insidiandi causa); *metaph.* speculatus est, exploravit, inquisivit. — II) חָפֵר (*fut.* יֶחְפַּר) erubuit, pudore suffusus est,

spe frustratus est. — *Hiph.* הֶחְפִּיר pudore *s.* ignominia affecit; *intrans.* pudore affectus est.

חֵפֶר (fovea, puteus) *N. pr.* urbis cananiticae; 2) virorum; *patron.* חֶפְרִי.

חֲפָרַיִם *N. pr.* oppidi in tribu Issaschariltica.

חֲפֹר־פֵּרוֹת effossio *i. e.* foramen murium *vel scrib.* חֲפַרְפֵּרוֹת talpae.

חָפְרַע *N. pr.* regis Aegypti, Nebucadnezaris aequalis, *LXX.* Οὐαφρῆ.

חָפַשׂ quaesivit, scrutatus est, exploravit; excogitavit. — *Niph.* pervestigatus est. — *Pi.* חִפֵּשׂ quaesivit, investigavit. — *Py.* חֻפַּשׂ quaesitus est; excogitatus est; quaeri se passus est. — *Hithpa.* quaeri se passus est *i. e.* se occultavit, se dissimulavit, se mutavit.

חֵפֶשׂ *m.* excogitatum, commentum.

חָפַשׁ *Kal inus.* prostravit; imbecillus fuit; liberum dimisit. — *Py.* manumissus est.

חֹפֶשׁ *m.* stratura, substratus.

חֻפְשָׁה *f.* libertas.

חָפְשִׁי *m.* (*pl.* חָפְשִׁים) prostratus, debilis; 2) liber; immunis.

חָפְשׁוּת, חָפְשִׁית *f.* morbus; בֵּית ח׳ νοσοκομεῖον.

חֵץ *v.* חצץ.

חָצַב et חָצֵב (*fut.* יַחְצֹב) cecidit, excidit, incidit; delevit; *part.* חֹצֵב *subst.* caedens ligna *s.* lapides, lapicida. — *Niph.* incisus est. *Py.* excisus *i. e.* formatus est. — *Hiph.* excidit, perdidit.

מַחְצֵב *m.* excisio (lapidum).

חָצָה (*fut.* יֶחֱצֶה, *apoc.* וַיַּחַץ) in duas partes divisit; partitus est. *Ps.* 55,24: לֹא־יֶחֱצוּ יְמֵיהֶם non dimidiam vitae partem peragent. — *Niph.* se divisit.

חָצוֹת *st. c.* חֲצוֹת *f. sing.* medium.

חֲצִי *in pausa* חֵצִי *m.* (*c. suff.* חֶצְיוֹ) dimidium, pars dimidia; medium. — *Aliud v. s.* חצץ.

חֲצִי הַמְּנֻחוֹת (media quietis loca) *N. pr. m.*; *patron.* חֲצִי הַמְּנַחְתִּי.

מֶחֱצָה *f.* dimidium.

מַחֲצִית *f.* dimidium; medium.

חצר *v.* חָצִיר, חֲצֹצְרָה, חָצוֹר.

חָצַן *rad. inus. arab.* in ulnas excepit, gestavit, fovit.

חֹצֶן *m.* sinus (vestimenti), *c. suff.* חָצְנִי.

חֵצֶן *m. id.*, *c. suff.* חֶצְנִי.

חֲצַף *chald.* durus fuit. *Aph.* obfirmavit, durum reddidit.

חָצַץ divisit; divisus est; *part.* חֹצֵץ in ordinem dispositus. — *Pi. part. pl.* מְחַצְצִים dividentes, sortientes; *Al. deriv. ab* חֵץ: jaculatores. — *Py.* sortiendo attributus est.

חָצָץ *m.* lapillus, glarea; 2) sagitta (fulmen) *Ps.*77,18.

חֵץ *m.* (*c. suff.* חִצִּי, *pl.* חִצִּים, חִצֵּי) sagitta (בַּעֲלֵי־חִצִּים sagittarii); *metaph.* de fulmine *et* malis a Deo inflictis.

חַצְצוֹן־תָּמָר *et* חַצֲצֹן תָּמָר *N. pr.* loci palmiferi in deserto Judae tribus.

חֲצֹצְרָה *v. sq.* חצר.

חָצַר *rad. inus. arab.* circumdedit; 2) viruit; 3) advocatus et praesens fuit.

חָצֵר *com.* (*pl.* חֲצֵרִים, חֲצֵרוֹת) atrium, vestibulum; pagus (nomadum); villa, locus septo inclusus. — *Nomm. pr.* oppidorum; חֲצַר־אַדָּר (atrium Addaris) in tribu Juda. 2) ח׳ סוּסָה, ח׳ סוּסִים (aula equorum) in tr. Simeon. 3) ח׳ עֵינָן, ח׳ עֵינוֹן (aula fontium) in finibus septentr. Palaestinae. 4) ח׳ שׁוּעָל (septum vulpium) in tr. Simeon. 5) חָצֵר הַתִּיכוֹן (atrium medium) in fin. Auranitidis. 6) *pl.* חֲצֵרוֹת locus stationis Isr. in Arabia.

חָצוֹר (septum) *N. pr.* oppidi in tr. Naphth. 2) in tr. Benj. 3) regionis in Arabia.

חֶצְרוֹן (septum) *N. pr.* filii Rubenis; 2) filii Perezi; *patron.* חֶצְרוֹנִי.

חֶצְרַי (septum) *N. pr.* ducis militum Davidis.

חֲצַרְמָוֶת (atrium mortis) *N. pr.* regionis in Arabia.

חָצִיר *m.* gramen; porrum; 2) lustrum ferarum.

חֲצֹצְרָה, חֲצוֹצְרָה *f.* tuba. — *Inde form. part. Pi.* מְחַצְּרִים *vel Hiph.* מַחְצְרִים (*Ctib* מְחַצְּצְרִים.מַחֲצֹצְרִים) tubâ clangentes.

חֵק *i. q.* חֵיק.

חֹק, חֻקָּה, חָק־ *v.* חקק.

חָקָה *Kal inus.* incîdit, insculpsit, caelavit.—*Py. part.* מְחֻקֶּה sculptum; pictum. — *Hithp. sq.* עַל circumscripsit circa alqd.

חֲקוּפָא (incurvus) *N. pr. m.*

חָקַק incîdit; insculpsit, pinxit; descripsit, decrevit; constituit; *part.* חֹקֵק constitutor, legislator. — *Py. part.* מְחֻקָּק statutum, lex. — *Po.* constituit, decrevit; *part.* מְחֹקֵק constituens, legislator; sceptrum.—*Hoph. fut.* יֻחַקוּ insculpentur, inscribentur.

חָקָק m., pl. constr. חִקְקֵי statuta, decreta.

חֹק, חָק־ m. (c. suff. חָקְךָ, חֻקֶּךָ, pl. חֻקִּים, חֻקֵּי, חוּקֵּי) statutum et definitum, praescriptum; pensum (laboris); terminus constitutus; tempus definitum; decretum, lex; mos, consuetudo.

חֻקָּה f. statutum, lex; mos, consuetudo.

חָקַר (fut. יַחְקֹר, inf. חֲקֹר) scrutatus est, exploravit, pervestigavit. — Niph. נֶחְקַר pervestigatus est. — Pi. חִקֵּר perscrutatus est.

חֵקֶר m. investigatio; accurata cognitio; id quod perscrutando cognoscitur, intimum alcjs rei.

מֶחְקָר m. quod investigando cognoscitur; pl. constr. מֶחְקְרֵי intima penetralia (terrae).

חֹר, חֻר v. חָרַר, חָוַר.

חָרָא rad. inus. arab. cacavit.

חֲרָא s. חֲרָא m., pl. חֲרָאִים stercora, excrementa.

חֲרִי s. חָר m. id., pl. constr. חֲרֵי.

מַחֲרָאָה f. latrina.

חָרֵב (fut. יֶחֱרַב, יֶחֱרַב) exsiccatus est; desolatus, vastatus est; trans. delevit; metaph. obstupuit. — Niph. נֶחֱרַב vastatus est; se delevit, inter se pugnare. — Pu. חֹרַב siccus factus est. — Hiph. הֶחֱרִיב exsiccavit; populavit, vastavit. — Hoph. הָחֳרַב populatus, vastatus est.

חָרֵב m. siccus; vastatus, desolatus; fem. חֲרֵבָה, pl. חֲרֵבוֹת.

חֶרֶב f. (c. suff. חַרְבִּי, pl. חֲרָבוֹת) instrumentum quo secatur: gladius; culter; novacula; caelum; harpe; 2) siccitas *Deut.* 28, 22.

חֹרֶב m. siccitas, aestus; vastatio.

חֹרֵב, חוֹרֵב (siccus, desolatus) N. pr. cacuminis in monte Sinai.

חָרְבָּה f. locus vastatus, ruinae; pl. חֳרָבוֹת, st. c. חָרְבוֹת.

חָרָבָה f. siccitas, siccum, locus siccus.

חֲרָבוֹן m. siccitas; aestus; pl. constr. חַרְבֹנֵי.

חַרְבוֹנָא (asinarius) N. pr. eunuchi persici.

חָרַג horruit, timuit; Al. prodivit.

חָרְגֹּל quadrilit. inus. arab. saltitavit.

חַרְגֹּל m. locusta nondum alata et saliens.

חָרֵד vel חָרַד (fut. יֶחֱרַד) trepidavit, tremuit, territus est alqa re sq. לְ s. מִן; tre-

pide accurrit; sollicitam curam gessit de alqo *sq.* אֶל.— *Hiph.* perterruit.

חָרֵד *m.* trepidus, timidus *sq.* עַל; metuens, religiose venerans (legem, verba Dei *sq.* עַל, בְּ).

חֲרָדָה *st. c.* חֶרְדַּת *f.* terror, timor; cura, studium. 2) *N. pr.* stationis Isr.

חֲרוֹד (terror) *N. pr.* fontis *s.* loci; *nom. gent.* חֲרֹדִי.

חָרָה (*inf. abs.* חָרֹה, *fut.* יֶחֱרֶה, *apoc.* יִחַר) arsit, exarsit: חָרָה אַפּוֹ *sq.* בְּ, אֶל, עַל exarsit ira ejus adversus alqm; חָרָה לוֹ exarsit ei *i. e.* iratus *s.* indignatus est; חָרָה בְּעֵינָיו *id.* — *Niph.* נִחַר: ira incensi sunt, *part.* נֶחֱרִים irati. — *Hiph.* הֶחֱרָה ad iram irritavit; *intrans.* exarsit (studio). — *Hithp. fut. apoc.* תִּתְחַר te ipsum ad iram irrites.

חָרוֹן *m.* ardor; ira, indignatio.

חֳרִי *m.* ardor (irae).

תַּחְרָא *m.* thorax, lorica lintea.

תַּחֲרָה (*Conjug. Tiktal*) se ipsum incendit, aemulatus est.

חָרוּז *m., pl.* חֲרוּזִים ordines *s.* series margaritarum.

חָרוּל *m.* paliurus, vepres; *pl.* חֲרֻלִּים.

חָרוּץ *v.* חרץ.

חַרְחֻר *v.* חרר.

חָרַט *rad. inus. syr.* incidit; *arab.* tornavit.

חָרִיט *m.* (opus tornatum) loculus, marsupium, *pl.* חֲרִיטִים.

חֶרֶט *m.* scalprum, tornus; stylus.

חַרְטֹם *m., pl.* חַרְטֻמִּים scripturae hieroglyphicae periti et interpretes, ἱερογραμματεῖς; 2) magi babylonii *Dan.* 1, 20. 2, 2.

חַרְטֻמִּין *m. pl. chald. i. q.* חַרְטֻמִּים magi babylonii.

חֳרִי *v.* חָרָה.

חֹרִי *v.* חוּר.

חֲרֵי *pl. st. c. a* חַר *v.* חרא.

חָרִיץ *v.* חרץ.

חָרִישׁ, חֲרִישִׁי *v.* חרשׁ.

חָרַךְ (*fut.* יַחֲרֹךְ) cepit, prehendit; *Al.* assavit.

חֲרַךְ *chald.* ussit, adussit. — *Ithp.* adustus est.

חֲרַכִּים *m. pl.* clathri (fenestrae), *LXX.* δίκτυα.

חָרַם *Kal inus.* resecuit, abscidit; prehendit; 2) prohibuit, vetuit. — *Hiph.* הֶחֱרִים consecravit; 2) exsecravit, interneeioni devovit, funditus exstirpavit. — *Hoph.* הָחֳרַם (de homin.) occisus est; 2) consecratus est, sa-

cro fisco devotus est (de rebus).

חֵרֶם *m.* (*c. suff.* חֶרְמִי) devotio ad internecionem; res devota, consecrata.

חֳרֵם (consecrata) *N. pr.* oppidi in tribu Naphth.

חֵרֶם *m.* (*c. suff.* חֶרְמִי, *pl.* חֲרָמִים) rete.

חָרֻם *m.* (*part. v.* חָרַם abscidit) homo naso mutilo *s.* simus.

חָרִם (nasus simus) *N. pr. m.*

חָרְמָה (devotio) *N. pr.* oppidi cananitici.

חֶרְמוֹן (prominens montis vertex) *N. pr.* jugi in Antilibano; *plur.* חֶרְמֹנִים.

חֶרְמֵשׁ *quadrilit. m.* (*compos. ex* חֵרֶם *et* חָרַשׁ) falx (messorum).

חָרָן (locus adustus, aridus) *N. pr.* urbis in Mesopotamia, *Κάῤῥαι.* 2) urbis in Arabia felici; 3) viri cujusd.

חֹרֹנַיִם *v. s.* חוּר.

חַרְנֶפֶר *N. pr. m.*

חרס, חָרַשׁ *rad. inus. arab.* scabit.

חֶרֶס *m.* scabies *Deut.* 28,27.

חֶרֶשׂ *m.* testa; כְּלִי חֶרֶשׂ vas testaceum *s.* figlinum.

חַרְסוּת *f.* figlina (ars); שַׁעַר הַחַרְסוּת porta figlina (porta Hierosol.).

חֶרֶס *m.* (*c.* ה *parag.* חַרְסָה) sol *Jud.* 8, 13. 14, 18. — עִיר הַהֶרֶס *nom.* urbis in Aegypto, Heliopolis *Jes.* 19, 18. *cf.* הֶרֶס.

חָרַף (*fut.* יֶחֱרַף) carpsit; *trop.* conviliis proscidit, probro affecit; (*denom. a* חֹרֶף) hiemavit. — *Pi.* חֵרֵף conviliis proscidit *sq. accus.*, לְ, בְּ; projecit, abjecit (animam). — *Niph. part. f.* נֶחֱרֶפֶת projecta, commissa (marito *i. e.* desponsata).

חֹרֶף *m.* hiems (auctumnus et hiems); *trop.* aetas virilis.

חֶרְפָּה *f.* (*pl.* חֲרָפוֹת, *constr.* חֶרְפוֹת) probrum, contumelia; id quod ignominia afficitur; pudendum.

חָרִיף (pluvia autumnalis) *N. pr. m.*, *patron.* חֲרִיפִי.

חָרֵף *N. pr. m.*

חָרַץ (*fut.* יֶחֱרַץ) cecidit; acuit, *trop.* cuspidavit (linguam); decidit, definivit; acer, solers, expeditus fuit ad alqd.; *part.* חָרוּץ leviter vulneratus; decisus, definitus. — *Niph. part. fem.* נֶחֱרָצָה, נֶחֱרֶצֶת decisum, definitum, decretum.

חָרוּץ *m.* acutus. — *Subst.* tribula acuta *s.* aculeis clavisque instructa, *pl. constr.* חֲרֻצוֹת; 2) fossa, fovea; 3)

aurum; 4) decretum, judicium.

חָרוּץ *m.* acer, solers, sedulus; *pl.* חֲרוּצִים. 2) *N. pr.* soceri regis Manasses.

חָרִיץ *m.* (*pl. st. c.* חֲרִיצֵי) segmentum, *LXX.* τρυφαλίς, *Al.* caseus; 2) *i. q.* חָרוּץ tribula.

חַרְצָן *m.*, *pl.* חַרְצַנִּים acini vinacei.

חֲרַץ *chald. i. q. hebr.* חָלָץ lumbus.

חַרְצֻבּוֹת *f. pl.* vincula firmiter constricta; dolor, cruciatus.

חָרַק (*fut.* יַחֲרֹק) stridit dentibus (בְּשִׁנַּיִם, שִׁנַּיִם *sq.* עַל contra alqm).

חָרַר exarsit, exustus est; 2) liber, nobilis fuit *cf.* חֹר. — *Niph.* נָחַר, נִחַר (*fut.* יֵחַר) adustus, combustus est; נִחַר *trop.* exaruit, exsiccatus est. —*Pilp. inf.* חַרְחַר incendere.

חֲרֵרִים *m. pl.* loca adusta s. arida.

חֹר *m.*, *pl.* חֹרִים, חוֹרִים ingenui, nobiles. — *Al. v. s.* חָרַר.

חַרְחֻר *m.* ardor, febris ardens. 2) *N. pr. m.*

חֶרֶשׂ *v.* חרס.

חָרַשׁ (*fut.* יַחֲרֹשׁ) incidit, insculpsit *sq.* עַל; aravit *sq.* עַל, *accus.* (חֹרֵשׁ arator); fabricatus est; *metaph.* meditatus, machinatus est; 2) (*fut.* יֶחֱרַשׁ) mutus fuit, tacuit, surdus fuit, obsurduit; *transl.* torpuit, quievit; *sq.* מִן tacens se avertit ab alqo. — *Niph.* aratus est. — *Hiph.* machinatus est; 2) surdus fuit; siluit; *sq. accus.* reticuit, *sq.* לְ silentio praetermisit, *sq.* מִן *s.* אֶל tacitus audivit; *transl.* quievit, segnis fuit. — *Hithpa.* tacitum se continuit, *fut. pl.* יִתְחָרְשׁוּ.

חָרִישׁ *m.* aratio, tempus arandi; *metonym.* חֲרִישׁוֹ ager ejus.

חֲרִישִׁי *m.* silens, quietus, *fem.* חֲרִישִׁית.

חָרָשׁ *m.* (*st. c.* חָרַשׁ *pl.* חָרָשֵׁי, חָרָשִׁים) faber (lignorum, ferri, aeris, lapidum); sculptor (gemmarum); *trop.* machinator peritus (malorum).

חֲרֹשֶׁת *m.* opus artificiosum, fabrile (גֵּי חֲרָשִׁים vallis fabrorum prope Hierosol.); *trop.* machinatio; 2) silentium, *adv.* tacite. 3) *N. pr. m.*

חֹרֶשׁ *m.* silva (caedua); *pl.* חֳרָשִׁים; חֹרְשָׁה in silvam, בַּחֹרְשָׁה in silva.

חֹרֵשׁ *m.* instrumentum quo secatur *Gen.* 4, 22.

חֵרֵשׁ *m.* surdus; *pl.* חֵרְשִׁים.

חַרְשָׁא (surdus) *N. pr. m.*

חֲרֹשֶׁת *f.* sculptura. 2) *N. pr.* loci in Palaest. septentr.

מַחֲרֵשָׁה *f.* rutrum, bipalium; *pl.* מַחֲרֵשׁוֹת.

מַחֲרֶשֶׁת *f.* (*c. suff.* מַחֲרַשְׁתּוֹ) vomer.

חָרַת *i. q.* חָרַשׁ, *part.* חָרוּת insculptus.

חֶרֶת (*fort. i. q.* חֹרֶשׁ) *N. pr.* silvae in tribu Juda.

חֲשׂוּפָא, חָשִׂיף *v.* חשׂף.

חָשַׂךְ (*fut.* אֶחְשׂוֹךְ, תַּחְשֹׂךְ, וָאֶחְשֹׂךְ) *sq.* מִן cohibuit, coercuit; *sq.* מִן tutum praestitit ab alqo, servavit, *sq.* מִן *et accus.* retinuit alqd ab alqo, denegavit; 2) pepercit (חֹשֵׂךְ parcus), *sq.* לְ reservavit ad alqd. — *Niph. fut.* יֵחָשֵׂךְ cohibebitur, יֵחָשֶׂךְ parcetur alicui, reservabitur.

חָשַׂף (*fut.* יַחְשֹׂף) decorticavit, pampinavit; denudavit, subtraxit velum; deplevit, exhausit.

חֲשׂוּפָא (nudatus) *N. pr. m.*

חָשִׂף *m.* decerptum *i. e.* parvum, exiguum.

מַחְשֹׂף m. decorticatio, nudatio.

חָשַׁב (*fut.* יַחְשֹׁב, יַחֲשָׁב־) cogitavit; molitus est *sq. inf. c.* לְ; excogitavit, meditatus est *sq. accus.* (חֹשֵׁב artifex, textor vestium polymitarum); *sq.* עַל *s.* לְ machinatus est contra alqm (alqd mali); *sq.* לְ consuluit alicui; *sq. accus. et* לְ *s.* בְּ habuit alqd pro alqo, aestimavit, *addito* לֹא nihili aestimavit; *sq. accus. et* לְ imputavit alicui alqd. — *Niph.* נֶחְשַׁב (*fut.* יֵחָשֵׁב) aestimatus est, habitus est pro alqo *sq. nominat.*, לְ, כְּ, עִם, בְּ; annumeratus est *sq.* עַל; imputatus est alicui *sq.* לְ. — *Pi.* חִשֵּׁב cogitavit, reputavit, perpendit; meditatus est, machinatus est *sq.* אֶל; computavit, supputavit; aestimavit, rationem habuit. — *Hithpa.* se annumeravit.

חֲשַׁב *chald.* reputavit, aestimavit.

חֵשֶׁב *m.* (textura polymita) cingulum Ephodi.

חֶשְׁבּוֹן *m.* intelligentia, prudentia. 2) *N. pr.* urbis Amoritarum, Ἐσβοῦς.

חִשָּׁבוֹן *m.*, *pl.* חִשְּׁבוֹנוֹת artes, machinationes; machinae bellicae, tormenta.

חֲשַׁבְדָּנָה (prudentia in judicando) *N. pr. m.*

חַשּׁוּב (prudens) *N. pr.* virorum.

חֲשַׁבְנָה (aestimatus) *N. pr. m.*

חֲשַׁבְיָה, חֲשַׁבְיָהוּ (a Jova magni aestimatus) *N. pr.* plurim. Levitarum.

חֲשַׁבְנָה, חֲשַׁבְנְיָה *N. pr.* virorum.

מַחֲשָׁבָה, מַחֲשֶׁבֶת *f.* (*pl.* מַחֲשָׁבוֹת, *constr.* מַחְשְׁבוֹת) cogitatio, consilium; machinatio; opus artificiosum.

חָשָׁה tacuit; tacite toleravit. — *Hiph.* הֶחֱשָׁה (*part.* מַחְשֶׁה) sedavit; *intrans.* siluit; segnis fuit, quievit.

חֲשַׁח *chald.* necesse fuit; necesse habuit.

חַשְׁחוּת *f. chald.* necessitas.

חֲשֵׁיכָה *s. q.* חֲשֵׁכָה *v.* חשך.

חָשַׁךְ (*fut.* יֶחְשַׁךְ) obscurus factus est, tenebris circumfusus est. — *Hiph.* הֶחְשִׁיךְ obscuravit, caliginem effecit, tenebras obduxit, *fut.* יַחְשִׁיךְ.

חָשֹׁךְ *m.*, *pl.* חֲשֻׁכִּים obscuri, ignobiles.

חֹשֶׁךְ *m.* (*c. suff.* חָשְׁכִּי) caligo, tenebrae; locus tenebrarum *s.* tenebricosus (orcus); *metaph.* miseria, pernicies; tristitia; ignorantia.

חֲשׁוֹךְ *m. chald.* caligo.

חָשֵׁךְ *m.*, *pl.* חֲשֵׁכִים tenebrae.

חֲשֵׁכָה, חֲשֵׁיכָה *f.* caligo.

חֲשֵׁכָה, חֶשְׁכָה *f. id.*

מַחְשָׁךְ *m.* caligo, locus tenebrarum *s.* tenebricosus (orcus); *trop.* miseria; *pl.* מַחֲשַׁכִּים, מַחֲשַׁכֵּי.

חָשַׁל — *Niph. part.* נֶחֱשָׁלִים debilitati, defatigati.

חֲשַׁל *chald.* contudit.

חַשְׁמַל *m.* aurichalcum, *LXX.* ἤλεκτρον.

חָשַׁם *rad. inus. arab.* pinguis fuit; multos servos habuit.

חֻשָׁם (opulentus) *N. pr. m.*

חֶשְׁמוֹן (pinguetudo) *N. pr.* oppidi in tr. Juda.

חַשְׁמֹנָה *N. pr.* stationis Isr. in deserto.

חַשְׁמָן *m.*, *pl.* חַשְׁמַנִּים magnates, optimates.

חָשַׁן *rad. inus.* pulcher fuit.

חֹשֶׁן *m.* ornamentum pectorale pontificis maximi (ח' הַמִּשְׁפָּט).

חָשַׁק adhaesit, addictus fuit alicui, delectatus est alqo *sq.* בְּ *vel accus.*; alicui placuit *s.* libuit *sq. inf. c.* לְ. — *Pi.* חִשֵּׁק conjunxit. — *Py.* conjunctus fuit.

חֵשֶׁק *m.* (*c. suff.* חִשְׁקִי) appetitus, desiderium.

חֲשֻׁקִים, חִשּׁוּקִים *m. pl.* virgae *s.* perticae, quibus columnae conjungebantur et de quibus aulaea pendebant.

חִשֻּׁקִים *m. pl.* radii rotae, quibus apsis cum mediolo jungitur.

חָשַׁר *rad. inus. arab.* collegit.

חַשְׁרָה *f.* collectio.

חִשֻּׁרִים *m. pl.* modioli rotae.

חֲשַׁשׁ *m.* pabulum s. foenum siccum.

חֵת *pl.* חִתִּים (terribiles *cf.* חָתַת) *N. pr.* populi cananitici.

חָתָה (*fut.* יַחְתֶּה) cepit captumque abstulit (ignem, prunas); apprehendit: *fut. c. suff.* יַחְתְּךָ te prehendet.

מַחְתָּה *f.* instrumentum s. vas ad prunas ex igne auferendas; vas in quo partes ellychniorum combustae reponebantur, *LXX.* ὑπόθεμα.

חַת, חִתָּה, חִתִּית, חַתְחַת *v.* חתת.

חָתַךְ —*Niph.* נֶחְתַּךְ decisum, definitum est.

חָתַל — *Py. et Hoph.* fasciis involutus fuit.

חִתּוּל *m.* fascia.

חֲתֻלָּה *f.* fascia.

חֶתְלֹן *N. pr.* loci in Syria.

חָתַם (*fut.* יַחְתֹּם) sigillo signavit, obsignavit *sq. accus.*, בְּעַד, בְּ; *metaph.* absolvit, complevit; occlusit, recondidit. — *Niph.* obsignatum est. — *Pi.* sibi obsignavit, se occlusit. — *Hiph.* הֶחְתִּים *intrans.* occlusus, obstructus fuit.

חֲתַם *chald.* obsignavit.

חוֹתָם *m.* (*c. suff.* חֹתָמְךָ) sigillum, annulus signatorius. 2) *N. pr.* virorum.

חֹתֶמֶת *f.* sigillum.

חָתַן — *part. m.* חֹתֵן socer *i. e.* pater uxoris; *fem.* חֹתֶנֶת socrus, *c. suff.* חֹתַנְתּוֹ. — *Hithpa.* הִתְחַתֵּן affinitatem inivit (filiam vel ducendo vel nuptum dando) *sq.* אֶת, לְ, בְּ.

חָתָן (*st. c.* חֲתַן, *c. suff.* חֲתָנוֹ, *pl.* חֲתָנִים) *m.* gener; sponsus; affinis.

חֲתֻנָּה *f.* desponsatio, nuptiae.

חָתַף *i. q.* חָטַף rapuit, abripuit, *fut.* יַחְתֹּף.

חֶתֶף *m.* rapina, *concr.* praedo.

חָתַר (*fut.* יַחְתֹּר) perfodit, irrupit *sq.* בְּ; remigavit.

מַחְתֶּרֶת *f.* irruptio (furis).

חָתַת (fregit, fractus est) *intrans. et metaph.* consternatus, territus est. — *Niph.* נִחַת (*fut.* יֵחַת, *pl.* יֵחַתּוּ) fractus, confractus est; perterrefactus est, timuit *sq.* מִפְּנֵי, מִן. — *Pi.* חִתַּת *intrans.* fractus est; terruit. —*Hiph.* הֵחַת (*praet.* הַחִתֹּתָ, הַחְתֹּתִי) confregit; terruit.

חֲתַת *m.* terror. 2) *N. pr. m.*

חַת *m.* (*c. suff.* חִתְּכֶם, *pl.* חַתִּים) fractus; consternatus. — *Subst.* consternatio, terror.

חִתָּה *f.* terror.

חִתִּית *f. id.*

חַתְחַת *m. id.*, *pl.* חַתְחַתִּים.

מְחִתָּה *f.* (fractio) ruina; interitus; consternatio, terror.

ט

טְאֵב *chald.* laetus fuit.

טֵאטֵא *v.* טוא.

טָב, טָבְאֵל *v.* טוב.

טְבוּלִים *m. pl.* (*aethiop.* טבלל obvolvit) tiarae, mitrae.

טַבּוּר *m.* locus editus, collis, mons.

טָבַח (*inf. constr.* טְבֹחַ, *imp.* טְבַח) mactavit; trucidavit, violenter occidit.

טַבָּח *m.* (mactator) coquus; carnifex (qui erat satelles regis); שַׂר (רַב) טַבָּחִים dux praetorianorum.

טַבָּח *m. chald.* carnifex, satelles.

טַבָּחָה *f.* coqua.

טֶבַח *m.* (*c. suff.* טִבְחָהּ) mactatio, mactatus; *meton.* pecus quod mactatur. 2) *N. pr. m.*

טִבְחָה *f. id.*

אֲבַטִּיחִים (*transpos.*) *m. pl* pepones.

מַטְבֵּחַ *m.* occisio, caedes.

טִבְחַת (*alibi* בֶּטַח) *N. pr.* urbis aram.

טָבַל tinxit, immersit; *intrans.* se immersit.— *Niph.* immersus est.

טְבוּלִים *v. supra.*

טְבַלְיָהוּ (Jova immersit) *N. pr. m.*

טָבַע infixus est; immersus, submersus est. — *Py.* טֻבַּע demersus est.— *Hoph.* הָטְבַּע demersus est; infixus est.

טַבַּעַת *f.* (*pl.* טַבָּעוֹת, *constr.* טַבְּעוֹת) annulus signatorius; circulus *s.* annulus quisque.

טַבָּעוֹת (annuli) *N. pr. m.*

טַבְרִמּוֹן *v.* טוב.

טַבַּת *N. pr.* oppidi in tribu Ephraim.

טֵבֵת *m. nom.* mensis decimi (Januarius).

טָהֵר (*fut.* יִטְהַר) mundus *s.* purus fuit *s.* factus est. — *Pi.* טִהַר mundum reddidit, purgavit, purum declaravit. — *Py.* purgatus est.— *Hithpa.* הִטַּהַר (*pl.* הִטַּהֲרוּ, *imp.* *pl.* הִטַּהֲרוּ) se purum reddidit.

טָהוֹר (*st. c.* טְהוֹר, טְהָר־, *fem.* טְהֹרָה, *pl.* טְהֹרוֹת) mundus, purus.

טֹהַר *m.* nitor (aetheris); purificatio (mulierum).

טְהָר *m.* nitor, splendor.

טָהֳרָה *f.* mundities; purificatio.

טְוָא *rad. inus. chald.* contorsit, nevit; jejunavit.

טְוָת *f. chald.* jejunium, *adv.* jejune, incoenatus.

טוא *s.* טוֹא — *Pilp.* טֵאטֵא everrit (coenum, lutum).

מַטְאֲטֵא *m.* everriculum, scopae.

טוֹב (*praet. pl.* טֹבוּ, *fut.* יִיטַב *ab* יָטַב) bonus, pulcher, hilaris fuit; טוֹב לִי mihi bene est; *sq.* בְּעֵינַי mihi placet. — *Hiph.* הֵטִיב bene, praeclare fecit; beneficium contulit; pulchrum fecit, ornavit; hilarem reddidit.

טוֹב *m.* טוֹבָה *f.* bonus, eximius, praestans; benignus, beneficus; gratus, acceptus; suavis; formosus; hilaris, felix. — *Subst. m. et f.* bonum, rectum; beneficium; bonitas, virtus; felicitas, salus; לְטוֹבָה, לְטוֹב *sq.* לְ in salutem alcjs. — *Adv.* טוֹב bene! recte! — 2) *N. pr.* regionis trans Jord.

טָב *m. chald.* bonus, gratus, acceptus.

טָבְאֵל *in pausa* טָבְאַל (bonus est Deus) *N. pr.* Syri cujusdam; 2) praefecti Pers. in Samaria.

טַבְרִמּוֹן (bonus est Rimmon, idolum syr.) *N. pr.* patris Benhadadi, regis syr.

טוּב *m.* bonitas, benignitas; formositas; hilaritas; felicitas; bona, divitiae; טוּב אֶרֶץ optima *i. e.* fertilissima terrae regio.

טוֹב אֲדֹנִיָּהוּ *N. pr. m.*

טוֹבִיָּהוּ, טוֹבִיָּה *N. pr.* virorum, *Τωβίας*.

טָוָה (complicuit, contorsit) nevit.

מַטְוֶה *m.* netum.

טוּחַ obducere, oblinere (calce, adipe). — *Niph. inf.* הִטּוֹחַ obduci, oblini.

טִיחַ *m.* tectorium.

טֻחוֹת *f. pl.* renes (adipe obducti).

טוֹטָפוֹת *v.* טוּף.

טוּל *Kal inus.* longum esse. — *Hiph.* הֵטִיל in longum extendit; projecit, ejecit, emisit, immisit. — *Hoph.* הוּטַל projectus, prostratus est; conjectus est; ejectus est. — *Pilp.* טִלְטֵל projecit.

טַלְטֵלָה *f.* projectio.

טוּף *rad. inus. arab.* circumire.

טוֹטָפוֹת *f. pl.* *φυλακτήρια*, frontalia, quibus sententiae legis mosaicae inscriptae erant.

טוּר *rad. inus. cf.* דּוּר *et* תּוּר.

טוּר *m.* (*pl.* טוּרִים, טֻרִים) ordo, series; paries, septum.

טִירָה *f.* paries; septum, ovile; pagus; pinna, arx.

טוּר *m. chald. i. q.* צוּר mons.

טוּשׁ volare.

טְוָת *v.* טְוָא.

טָחָה (*arab.* expandit.) — *Pil.* jaculatus est, *part.* מְטַחֲוֵי־קֶשֶׁת jaculatores, sagittarii.

טְחוֹת *v.* טוּחַ.

טְחוֹרִים *v.* טחר.

טָחַן (*fut.* יִטְחַן) contrivit, moluit; *trop.* oppressit.

טְחוֹן *m.* mola.

טַחֲנָה *f.* mola.

טָחַר *rad. inus. syr.* tenesmo laboravit.

טְחוֹרִים *m. pl.* mariscae ani.

טִיחַ *v.* טוּחַ.

טִיט *m.* coenum, lutum; argilla.

טִין *m. chald.* argilla.

טִירָה *v.* טוּר.

טַל *v.* טלל.

טָלָא consuit, resarsit; *part.* טָלוּא maculosus, versicolor, *pl.* טְלֻאִים, טְלֻאוֹת. — *Py. part. f. pl.* מְטֻלָּאוֹת consuti, resarti (calcei).

טְלָאִים *v.* טָלֶה, טֶלֶם.

טָלָה *rad. inus. syr.* recens fuit.

טָלֶה *st. c.* טְלֵה *m.* agnellus.

טְלִי *m. id., pl.* טְלָאִים. 2) *N. pr.* oppidi *cf.* טֶלֶם.

טוּל *v.* טַלְטֵל, טַלְטֵלָה.

טָלַל — *Pi.* טִלֵּל texit, obtexit. — II) *arab.* humectavit *cf.* טַל.

טְלַל *chald.* — *Aph.* אַטְלֵל umbram captavit, sub umbra quievit.

טַל *m.* (*in pausa* טָל, *c. suff.* טַלְּךָ) ros.

טַל *m. chald.* ros.

טָלַם *rad. inus. arab.* oppressit, vim intulit.

טֶלֶם (oppressio) *N. pr.* oppidi in tribu Juda (*alibi* טְלָאִים *cf.* טְלִי).

טַלְמוֹן (oppressor) *N. pr. m.*

טָמֵא (*fut.* יִטְמָא, *inf. c.* ה *parag.* טָמְאָה) immundus, impurus fuit; se contaminavit alqa re *sq.* בְּ — *Niph.* נִטְמָא pollutus est alqa re *sq.* בְּ. — *Pi.* טִמֵּא polluit; profanavit; vitiavit, corrupit (virginem); immundum declaravit; contaminari passus est. — *Py. part. f.* מְטֻמָּאָה polluta. — *Hithpa.* הִטַּמֵּא se contaminavit alqa re *sq.* לְ. — *Hothp. praet. f.* הֻטַּמְּאָה se contaminavit.

טָמֵא *m.* immundus, impurus; *fem.* טְמֵאָה.

טֻמְאָה *f.* (*plur. constr.* טֻמְאֹת) immunditia; res immunda.

טָמָה *i. q.* טָמֵא — *Niph. pl.* נִטְמִינוּ polluti sumus, despicatui habemur.

טָמַן abscondidit (*maxime* loco subterraneo); occultavit (laqueos alicui *i. e.* insidiatus est). — *Niph.* occultatus est, se abscondidit. — *Hiph.* abscondidit.

מַטְמוֹן *m.* (*pl.* מַטְמֻנִים) thesaurus reconditus; cella subterranea.

טֶנֶא (*c. suff.* טַנְאֲךָ) *m.* corbis, canistrum.

טָנַף — *Pi.* inquinavit, polluit.

טָעָה *i. q.* תָּעָה — *Hiph.* הִטְעָה in errorem abduxit.

טָעַם (*fut.* יִטְעַם) gustavit, degustavit; saporem exploravit; sensit; *metaph.* animo percepit.

טְעֵם *chald. id. Pa.* gustandum alqd praebuit.

טַעַם *m.* sapor, gustus; *metaph.* intelligentia, prudentia, sapientia; sententia, edictum.

טַעַם *m. chald.* voluntas, decretum.

טְעֵם *m. chald.* sapor, gustus; mens, prudentia; ratio; sententia, decretum.

מַטְעַמִּים *m.*, מַטְעַמּוֹת *f. pl.* cupediae.

טָעַן oneravit. — II) transfodit. *Py.* טֹעַן transfixus, vulneratus est.

טַף *v.* טפף.

טָפַח — *Pi.* טִפַּח expandit; (*denom. a* טֶפַח) palma s. manu gestavit.

טֶפַח *m.* palma, palmus (mensura quatuor digitorum); *pl.* טְפָחוֹת palmi, *metaph.* perbreves (dies); 2) mutuli, lapides eminentes.

טֹפַח *m.* palmus (mensura).

טִפֻּחִים *m. pl.* gestatio.

מִטְפַּחַת *f.* (*pl.* מִטְפָּחוֹת) pallium latum mulierum.

טָפַל excogitavit.

טִפְסַר *m.* princeps s. dux militum.

טַפְסַר *m. id., pl.* טַפְסְרִים.

טָפַף agilis fuit minutisque gressibus trepidavit.

טַף *m.* (*in pausa* טָף, *c. suff.* טַפֵּנוּ) parvuli; familia.

טְפַר *m. chald.* unguis, ungula.

טָפַשׁ pinguis fuit, *trop.* stupidus fuit.

טָפַת *N. pr.* filiae Salomonis.

טָרַד protrusit; continuus fuit, *part.* טֹרֵד perpetuus, continuo stillans (stillicidium).

טְרַד *chald.* protrusit, propulit.

טָרָה *rad. inus. arab.* recens fuit.

טְרִי *m.*, טְרִיָּה *f.* recens.

טְרוֹם *Cthib i. q.* טֶרֶם.

טָרַח — *Hiph.* prostravit, dejecit.

טֹרַח *m.* (*c. suff.* טָרְחֲכֶם) onus.

טָרַם *rad. inus. fort.* resecuit, interrupit.

טֶרֶם *adv. temp.* nondum; בְּטֶרֶם *et* טֶרֶם antequam, priusquam; מִטֶּרֶם *id.*

טָרַף (*fut.* יִטְרַף, יִטְרֹף) laceravit, dilaniavit. — *Niph.* discerptus, dilaniatus est. — *Pu.* טֹרַף dilaniatus est. — *Hiph.* edere passus est, cibavit. — II) *arab.* recens fuit *cf.* טָרָף, טֶרֶף.

טֶרֶף *m.* praeda; esca, cibus; 2) folium.

טָרָף *m.* recens, viridis.

טְרֵפָה *f.* laceratio, dilaniatum alqd. (ab animalibus).

טַרְפְּלָיֵא *chald. N. pr.* gentis barbarae, ex qua colonia in Samariam deducta est, *LXX.* *Ταρφαλαῖοι.*

י

יָאַב concupivit alqd. *sq.* לְ, desideravit.

יָאָה pulcher, decorus fuit, *sq.* לְ convenit alicui.

יְאוֹר *i. q.* יְאֹר.

יַאֲזַנְיָה (Jova audit) *N. pr.* virorum.

יַאֲזַנְיָהוּ (*contr.* יְזַנְיָה, יְזַנְיָהוּ) *N. pr.* virorum.

יָאִיר (lucet, Ἰάειρος) *N. pr.* virorum; *patron.* יָאִירִי.

יָאַל *i. q.* אָוַל. — *Niph.* נוֹאַל stultus fuit. — II) *i. q.* אוּל. — *Hiph.* הוֹאִיל (*fut.* וַיּוֹאֶל) coepit, ausus est *sq. inf.*; voluit *sq. inf. vel verb. fin.*

יְאֹר, יְאוֹר *m.* fluvius (*praec.* Nilus); *pl.* יְאֹרִים fluvii, rivi.

יָאַשׁ — *Niph.* נוֹאַשׁ desperavit *sq.* מִן; *part.* נוֹאָשׁ desperatus; *impers.* desperatum, frustra est. — *Pi. inf.* יַאֵשׁ ad desperationem adducere, spe destituere.

יֹאשִׁיָּה (Jova sanat) *N. pr. m.*

יֹאשִׁיָּהוּ (Jova sanat, Ἰωσίας) *N. pr.* regis Jud.

יְאָתְרַי *N. pr. m.* (*i. q.* אֶתְנִי).

יָבַב — *Pi.* יִבֵּב clamavit.

יוֹבָב *N. pr.* populi in Arabia felici; 2) regis Idumaeorum; 3) al. virorum.

יְבוּס (*cf.* בּוּס) *N. pr. antiquum* Hierosolymorum; *nom. gent.* יְבוּסִי Jebusita.

יְבֻל *v.* יְבוּל.

יִבְחָר (eligit *v.* בָּחַר) *N. pr.* filii Davidis.

יָבִין (prudens est v. בִּין) *N. pr.* duor. regum cananit.

יָבַל (v. *poët.*) *Kal inus.* profluxit, processit. — *Hiph.* הוֹבִיל duxit; attulit. — *Hoph.* הוּבַל ductus est; allatus, oblatus, delatus est.

יְבַל *chald. id.* — *Aph.* הֵיבֵל abstulit; detulit, attulit.

יְבוּל *m.* (*c. suff.* יְבוּלָהּ, יְבֻלָהּ) proventus (terrae, arborum).

בּוּל *m.* proventus; 2) pluvia, *nom.* mensis Hebr. octavi, cujus initium erat primo Novembris novilunio.

מַבּוּל *m.* diluvium.

יָבָל *m.* fluvius, flumen. 2) *N. pr.* filii Lamechi.

יוֹבֵל *com.* sonus protractus et continuatus, instrumentum musicum, buccina. שְׁנַת הַיּוֹבֵל *et* יֹבֵל annus jubilaeus.

יוּבָל *m.* flumen s. locus aquosus. 2) *N. pr.* filii Lamechi.

אוּבָל, אֻבָל *m.* fluvius.

יַבֶּלֶת *f.* diffluens sanie, *Vulg.* papulas habens.

תֵּבֵל *f. poët. i. q.* אֶרֶץ terra; terra irrigua et habitabilis; *meton.* incolae terrae; orbis terrarum; terra, tractus.

יִבְלְעָם (consumens populum) *N. pr.* oppidi in tribu Manasses.

יָבָם *m.* frater mariti, levir.

יִבֵּם *Pi. denom.* fratris (mortui) uxorem duxit.

יְבֵמֶת *f.* (*c. suff.* יְבִמְתּוֹ) uxor fratris, fratria; uxor fratris mariti.

יַבְנְאֵל (Deus aedificat) *N. pr.* duorum oppid. in trib. Jud. et Naphth.

יַבְנֶה (aedificat) *N. pr.* oppidi Philist., Ἰαμνία, Ἰάμνεια.

יִבְנִיָּה (Jova aedificat) *N. pr. m.*

יַבֹּק (effundit) *N. pr.* rivi in Jord. influentis.

יְבֶרֶכְיָהוּ (Jova benedicit) *N. pr. m.*

יִבְשָׂם (suavis) *N. pr. m.*

יָבֵשׁ (*inf. constr.* יְבֹשׁ, *fut.* יִיבַשׁ, *pl.* יָבְשׁוּ) aridus fuit s. factus est, exaruit. — *Pi.* יִבֵּשׁ arefecit. — *Hiph.* הוֹבִישׁ arefecit; *intrans.* aridus fuit, exaruit. *Aliud v. in* בּוֹשׁ.

יָבֵשׁ *m.* יְבֵשָׁה *f.* aridus. 2) *N. pr.* oppidi in Gileaditide (*etiam* יָבֵישׁ); b) viri cujusd.

יַבֶּשֶׁת, יַבָּשָׁה *f.* arida (terra), aridum.

יַבֶּשֶׁת *f. chald. id.*

יְבֹשֶׁת *f.* (*inf. v.* יָבֵשׁ) siccatio.

יִגְאָל (redemtor, vindex) *N. pr.* virorum.

יָגַב *i. q.* גּוּב secuit, aravit; *part.* יוֹגְבִים aratores, agricolae.

יָגֵב *m.* ager, *pl.* יְגֵבִים.

יָגְבְּהָ, *c.* ה *parag.* יָגְבְּהָה (alta) *N. pr.* oppidi in tribu Gad.

יִגְדַּלְיָהוּ (Jova educat) *N. pr. m.*

יָגָה *Kal inus.* doluit, moeruit. — *Niph. part.* נוּגָה moerore affectus, tristis. — *Pi.* יִגָּה moerore affecit. — *Hiph.* הוֹגָה moestitiam intulit. — II) *Hiph.* הוֹגָה removit 2 *Sam.* 20, 13.

יָגוֹן *m.* moeror, tristitia.

תּוּגָה *f. id.*

יָגוּר (hospitium *v.* גּוּר) *N. pr.* oppidi in tr. Juda.

יָגְלִי (exulans *v.* גָּלָה) *N. pr. m.*

יָגַע (*fut.* יִיגַע, *pl.* יִגְעוּ) laboravit *sq. accus.*, בְּ, *inf. c.* לְ; defatigatus est *sq.* בְּ, taedio affectus est. — *Pi.* יִגַּע defatigavit. — *Hiph.* הוֹגִיעַ defatigavit, molestus fuit alicui alqa re *sq. accus. et* בְּ.

יָגֵעַ *m.* fatigatus; fatigans.

יָגִיעַ *m.* defatigatus, fessus.

יְגָע *m.* labore partum.

יְגִיעַ *m.* labor, defatigatio; labore partum, quaestus, opes.

יְגִיעָה *f.* labor gravis.

יְגַר *m. chald.* acervus (lapidum) *Gen.* 31, 47.

יָגֹר (*praet.* יָגֹרְתָּ, יָגֹרְתִּי) metuit, formidavit *sq. accus.*, מִפְּנֵי.

יָגוֹר *m.* metuens.

יָד *com.*, *saepius fem.* (*st. c.* יַד, *c. suff.* יָדִי, יֶדְכֶם; *dual.* יָדַיִם, יָדַי, *st. c.* יְדֵי, *c. suff.* יָדָיו, יְדֵיכֶם) manus: *sq.* אֵת, עִם cum alqo (adjuvans), *sq.* אֶל, בְּ in *s.* contra alqm (adversans, affligens, *rar.* opem ferens); *sq.* עַל super alqo (tutans; numine div. afflans). — 2) *trop.* potentia, robur, praesidium (בְּיַד vi); 3) pars, portio; latus (אֶל יַד, עַל יְדֵי, עַל יַד, לְיַד, בְּעַד יַד a latere, juxta, prope); 4) locus, spatium, אִישׁ עַל־יָדוֹ suo quisque loco; 5) monumentum 1 *Sam.* 15. 2 *Sam.* 18. 6) ratio, mos. — *Plur.* יָדוֹת, *st. c.* יְדוֹת manus arte factae, cardines, axes; brachia *vel* fulcra throni; partes, portiones. — *Cum praefixis:* בְּיַד cum (בְּיָדוֹ secum); per; coram, in conspectu. מִיַּד, מִידֵי ab, ex. עַל יְדֵי, עַל יַד in manum *i. e.* alicui; prope, juxta; super; per; ad (modum). יָד לְיָד a manu ad manum, per omnes hom. aetates.

יַד *com. chald.* manus.

יְדָא *v.* ידה.

יִדְאֲלָה *N. pr.* loci in tribu Sebulon.

יִדְבָּשׁ *N. pr. m.*

יָדַד jecit, conjecit (sortem). — II) *i. q.* דּוּד dilexit *cf. derivv.*

יָדִיד *m.* dilectus, amicus; amabilis, suavis; *pl. f.* יְדִידוֹת res amabiles, suavitates.

יָדוֹ (ejus amor) *N. pr.* virorum.

יְדִידָה (dilecta) *N. pr.* matris Iosiae regis.

יְדִידוּת *f.* id quod amatur, deliciae.

יְדִידְיָה (dilectus *s.* amicus Jovae) *cognom.* Salomonis.

יָדָה *i. q.* יָדַד projecit, jaculatus est, *imp. pl.* יְדוּ. *Pi. id., fut.* וַיַּדּוּ, *inf.* יַדּוֹת. — II) *Hiph.* הוֹדָה (*fut.* יוֹדֶה, יְהוֹדֶה, *c. suff.* אוֹדְךָ, אֲהוֹדֶנּוּ) professus, confessus est *sq. accus.*, עַל; celebravit, laudavit *sq. acc.*, לְ. — *Hithp.* הִתְוַדָּה confessus est alqd *sq. accus.*, עַל; celebravit *sq.* לְ.

יְדָא *chald.* — *Aph.* celebravit, laudavit.

תּוֹדָה *f.* confessio; gratiarum actio, celebratio, laus; chorus laudantium.

הֻיְּדוֹת *f. pl.* laudes, celebrationes.

יְהוּדָה (celebratus) *N. pr.* filii Iacobi et tribus ab eo ortae; b) regni Judaici; c) totius terrae Isr. 2) al. virorum.

יְהוּד *chald.* Juda *i. e.* Judaea *s.* Judaei.

יְהוּדִי (*pl.* יְהוּדִים, יְהוּדִיִּים) *Nom. gent.* Judaeus *i. e.* civis regni Jud. b) Israelita quivis; *fem.* יְהוּדִיָּה Judaea, mulier judaica; יְהוּדִית *adv.* judaice, judaicà linguâ.—2) *N. pr.* viri cujusd.

הִתְיַהֵד *Hithp. denom.* Judaeus factus est, Judaismum secutus est.

יְהוּדַי *chald.* Judaeus.

יְהוּדִית *cf.* יְהוּדִי. 2) *N. pr.* uxoris Esavi.

יְהֻד *N. pr.* oppidi in tribu Dan.

הוֹדַוְיָה (celebrate Jovam) *N. pr.* virorum.

הוֹדַוְיָהוּ *N. pr. m.*

יָדוֹן (judex *v.* דִּין) *N. pr. m.*

יַדּוּעַ (notus) *N. pr.* virorum.

יְדוּתוּן, יְדִתוּן, יְדִיתוּן (collaudans *cf.* ידה) *N. pr.* Levitae, qui choro musico praefectus erat, et posterorum ejus.

יַדַּי *N. pr. m.*

יְדִידְיָה, יְדִידָה, יְדִידוּת, יָדִיד *v.* ידד.

יְדָיָה (Jova profitetur) *N. pr.* virorum.

יְדִיעֲאֵל (Deus cognovit) *N. pr.* filii Benjamini.

יִדְלָף (lacrima v. דֶּלֶף) *N. pr.* filii Nahoris.

יָדַע (*fut.* יֵדַע, יִידַע; *inf. abs.* יָדוֹעַ, *constr.* דַּעַת, *c. suff.* דַּעְתּוֹ; *imp.* דַּע, דְּעָה; *part.* יוֹדֵעַ, יֹדֵעַ, *fem.* יֹדַעַת) cognovit, agnovit, intellexit, sensit, expertus est; noverat, scivit, sapuit (יָדֻעַ sapiens, יָדוּעַ notus, illustris); curavit, prospexit (Deus), veneratus est (Deum). — *Niph.* נוֹדַע cognitus, notus est, innotuit; expertus est. — *Pi.* יִדַּע indicavit, assignavit. — *Py. part.* מְיֻדָּע cognitus, notus. — *Po.* יוֹדַע indicavit, designavit. — *Hiph.* הוֹדִיעַ (*imp.* הוֹדַע, *fut.* יוֹדִיעַ, *apoc.* יוֹדַע) notum fecit, indicavit *sq. dupl. accus.*, *acc. rei et dat. pers.*; declaravit, manifestavit; edocuit; fecit ut sentiret *i. e.* punivit. — *Hoph.* הוּדַע notum factum est, innotuit. — *Hithp.* הִתְוַדַּע se notum fecit; se revelavit *sq.* אֶל.

יְדַע *chald.* sensit, cognovit, scivit; *fut.* יִנְדַּע. — *Aph.* הוֹדַע indicavit, manifestavit, revelavit.

דֵּעַ *m.* cognitio, scientia.

דֵּעָה *f.* scientia; *pl.* דֵּעוֹת scientia summa; sententiae, judicia.

דַּעַת *f.* cognitio, scientia; intelligentia, sapientia.

יָדָע (scitus) *N. pr. m.*

יְדַעְיָה (Jova cognovit) *N. pr. m.*

יִדְּעֹנִי *m.* (*pl.* יִדְּעֹנִים) persapiens, hariolus.

מַדָּע, מַדַּע *m.* scientia; conscientia.

מַדּוּעַ *adv. interrog.* quare? cur?

מַנְדַּע *m. chald.* scientia, intellectus, mens.

מוֹדַע *m.* cognitio, familiaritas, *concr.* familiaris.

מוֹדַעַת *f. id.*

יָהּ *v.* הוה.

יָהַב dedit; posuit, collocavit; *imper.* הַב, *c.* ה *parag.* הָבָה, *fem.* הָבִי, *pl.* הָבוּ da, cedo, date! pone, ponite! agedum! agite!

יְהַב *chald.* dedit; posuit. — *Ithp.* datus, traditus est.

יְהָב *m.* onus, *c. suff.* יְהָבְךָ *Ps.* 55, 23. (*Al. interpr.* dedit s. imposuit tibi.)

הַבְהָבִים *m. pl.* dona (multa).

יֶהְדַּי (*cf.* הֶדְיָה) *N. pr. m.*

יֵהוּא *v.* הוה.

יְהוּדָה, יְהוּדִי, יְהוּדִית, יְהוּד *v.* ידה.

יְהוָֹה *hujusque voc. derivv.*, *quae a* יְהוֹ *vel* יוֹ *ordiuntur*, *v. s. rad.* הוה.

יָהִיר *m.* elatus, superbus.

יַהֲלֹם v. חלם.

יַהַץ, יַהְצָה N. pr. urbis Moabiticae.

יוֹב N. pr. filii Issaschari.

יוֹבָב v. יבב.

יוֹבֵל, יוּבָל v. יבל.

יוֹם m. dies (*spec.* de die laeto, solemni, infausto); 2) tempus. — הַיּוֹם hodie; hoc tempore, nunc; interdiu. — בַּיּוֹם hoc ipso die, statim, mox. — בְּיוֹם *sq. inf.* eo die quo, quum, postquam. — כַּיּוֹם nunc, prius, antea. כַּיּוֹם הַזֶּה hoc tempore, nunc; tunc (de temp. praeterito et fut.). — מִיּוֹם ex quo die. — יוֹם יוֹם, יוֹם בְּיוֹם, כְּיוֹם בְּיוֹם quotidie. — *Dual.* יוֹמַיִם biduum. — *Plur.* יָמִים *st. c.* יְמֵי *rar.* יְמוֹת dies; dies complures, מִיָּמִים, מִקֵּץ יָמִים post aliquot dies, aliquanto post; 2) tempus indefinitum; יָמִים חֹדֶשׁ *s.* יֶרַח per integrum mensem, שְׁנָתַיִם י' per duos annos integros. 3) tempus constitutum, *inprim.* tempus vitae, מִיָּמֶיךָ ex quo tempore vivis, כָּל־הַיָּמִים פ per omne tempus vitae, בָּא בַּיָּמִים aetate provectus; 4) annus, מִיָּמִים יָמִימָה quotannis, לַיָּמִים in annum, quotannis *Jud.* 17, 10., זֶבַח יָמִים sacrificium anniversarium.

יוֹם *m. chald.* dies; tempus

יוֹמָם *adv.* interdiu.

יָוָן *N. pr.* Ioniae *s.* Graeciae. בְּנֵי הַיְּוָנִים Graeci; 2) urbis *s.* regionis in Arabia.

יָוֵן *rad. inus. fort.* aestuare, fermentescere.

יָוֵן *m.* lutum.

יַיִן *m.* (*st. c.* יֵין, *c. suff.* יֵינִי) vinum; *metonym.* crapula.

יוֹנָה *f.* (*pl.* יוֹנִים) columba. 2) *N. pr.* prophetae. — *Al. v. in* ינה.

יוֹנֵק, יוֹנֶקֶת *v.* ינק.

יוֹסֵף, יְהוֹסֵף (*ab* אָסַף *s.* יָסַף) *N. pr.* filii Jacobi, Ἰωσήφ; gentis ejus; regni decem tribuum et totius populi Isr. 2) al. virorum.

יוֹסִפְיָה (Jova addit) *N. pr. m.*

יוֹעֵאלָה (*cf.* יָעַל) *N. pr. m.*

יוֹרֶה, יוֹרֵי *v.* ירה.

יוּשַׁב חֶסֶד (gratia refertur) *N. pr. m.*

יוֹשִׁבְיָה (Jova sedem fixit) *N. pr. m.*

יוֹשָׁה *N. pr. m.*

יוֹשַׁוְיָה (Jova erigit) *N. pr. m.*

יוֹתֵר, יוֹתֶרֶת *v.* יתר.

יְזִיאֵל (congregatio Dei) *N. pr. m.*

יִזִּיָּה (laetatur de Jova) *N. pr. m.*

יִזְלִיאָה *N. pr. m.*

יָזַן ponderavit; *Pu. part.* מְיֻזָּנִים ponderibus instructi, bene vasati.

יְזַנְיָה, יְזַנְיָהוּ *v.* יַאֲזַנְיָה.

יִזְרַחְיָה, יִזְרָח *v.* זרח.

יֶזַע *m.* sudor.

יִזְרְעֶאל *v.* זרע.

יָחַד (*fut.* יֵחַד) unitus, conjunctus fuit, se adjunxit *sq.* אֶת, בְּ. — *Pi.* יִחֵד univit, conjunxit.

יָחִיד *m.* unicus; solitarius; *fem.* יְחִידָה unica; carissima (*poët.* vita).

יַחַד *m.* conjunctio. — *Adv.* conjunctim, simul, unâ; concorditer. — יַחְדָּו, יַחְדָּיו conjuncti; simul, unâ; concorditer, mutuo, invicem.

יַחְדּוֹ (conjunctus) *N. pr. m.*

יַחְדִּיאֵל (conjunctio Dei) *N. pr. m.*

יֶחְדְּיָהוּ (conjunctio Jovae) *N. pr. m.*

יַחֲזִיאֵל, יַחְזְיָה *v.* חזה.

יְחֶזְקֵאל, יְחִזְקִיָּה, יְחִזְקִיָּהוּ *v.* חזק.

יַחְזֵרָה (reducit) *N. pr. m.*

יְחִיאֵל, יַחְוָאֵל *v.* חיה, חיי.

יָחִיד *v.* יחד.

יָחַל — *Pi.* יִחֵל spem fecit; *intrans.* speravit, exspectavit, praestolatus est, confisus est *sq.* לְ, אֶל. — *Hiph.* הוֹחִיל exspectavit *sq.* לְ; moratus est *sq.* לִפְנֵי. — *Niph.* נוֹחַל (*fut.* יִיָּחֵל) exspectavit.

יָחִיל *m.* exspectans.

יַחְלְאֵל (Deo confidit) *N. pr.* filii Sebulonis; *patron.* יַחְלְאֵלִי.

תּוֹחֶלֶת *f.* spes, exspectatio.

יָחַם (*fut.* יֵחַם, יִחַם, *pl.* וַיֵּחֲמוּ, *fem.* וַיֵּחַמְנָה) calidus factus est; incaluit (ira, libidine). — *Pi.* (*inf.* יַחֵם, *praet. f. c. suff.* יֶחֱמַתְנִי) incaluit (libidine), concepit.

חֵמָה *st. c.* חֲמַת *f.* aestus, fervor, furor; venenum.

חֵמָא, חֲמָא *f. chald.* fervor, ira.

יַחְמַי (calidus) *N. pr. m.*

יַחְמוּר *v.* חמר.

יָחֵף *m.* discalceatus (pedibus nudis incedens).

יַחְצְאֵל, יַחְצִיאֵל (Deus impertivit) *N. pr. m.*, *patron.* יַחְצְאֵלִי.

יָחַר *i. q.* אָחַר moratus est 2 Sam. 20, 5. *fut.* וַיּיַחַר. (וַיּוֹחֶר *Kri Hiph. fut. chald. v.* אָחַר.)

יַחַשׂ *m.* genus, familia, סֵפֶר הַיַּחַשׂ genealogia, stemma.

הִתְיַחֵשׂ *Hiph. denom.* nomen suum tabulis publ. inscribendum curavit (ἀπογράφεσθαι, censeri); *inf. subst.* genealogia, index stemmatum.

יָטַב i. q. טוֹב (fut. יִיטַב, תִּיטְבִי) bonus fuit; sq. לְ bene fuit alicui; sq. בְּעֵינֵי, לִפְנֵי placuit alicui; addito לֵב hilaris fuit. — Hiph. הֵיטִיב (fut. יֵיטִיב, יֵטִיב, יֵיטִב) bonum fecit; bene, recte egit (sq. inf. recte: הֵיטַבְתָּ לִרְאוֹת recte vidisti, מֵיטִיב לְנַגֵּן peritus fidibus canendi); benefecit alicui sq. accus., לְ, עִם, profuit; hilarem reddidit; intrans. bonus fuit, sq. אֶל placuit alicui; — inf. הֵיטֵב adv. bene, recte, probe.

יְטַב chald. bonus, gratus fuit, sq. עַל placuit alicui.

מֵיטָב m. bonum, optimum.

יָטְבָה N. pr. loci.

יָטְבָתָה N. pr. stationis Isr. in deserto.

יֻטָּה, יוּטָּה (extensa s. inclinata) N. pr. urbis in tribu Juda.

יְטוּר (columna vaporis) N. pr. filii Ismaelis et gentis ab eo ortae, Ituraeorum.

יָיִן v. יַיִן.

יַךְ 1 Sam. 4, 13. pro יַד latus.

יָכַח — Hiph. הוֹכִיחַ declaravit; arguit; castigavit, reprehendit, convitiatus est, punivit; judicavit, jus dixit; altercatus est sq. אֶת, אֶל, עִם. — Hoph. הוּכַח castigatus est. — Niph. נוֹכַח redargutus est; disceptavit c. alqo. — Hithp. הִתְוַכַּח disceptavit sq. עִם.

תּוֹכֵחָה f. castigatio, poena.

תּוֹכַחַת f. (c. suff. תּוֹכַחְתִּי, pl. תּוֹכָחוֹת) demonstratio; castigatio, reprehensio, animadversio, poena; disceptatio.

יָכִין v. כּוּן.

יָכֹל (fut. יוּכַל, inf. abs. יָכוֹל, constr. יְכֹלֶת) potuit, valuit, licuit alicui sq. inf. vel verb. fin., tolerare s. sustinere potuit; sq. לְ s. accus. praevaluit, superavit, vicit; sq. dat. rei mente percepit.

יְכִל, יְכֵל chald. (part. יָכִל, יָכִיל; fut. תִּכֻל, יוּכַל) potuit, praevaluit, vicit.

יְכָלְיָהוּ, יְכָלְיָה (Deus potens fuit) N. pr. matris Usiae regis.

יְהוּכַל (potens) N. pr. m.

יְכָנְיָה v. יְהוֹיָכִין s. rad. הוה.

יָלַד, יָלָד (fut. יֵלֵד, יֵלֶד; inf. abs. יָלֹד, לֵדָה, constr. לֶדֶת, לֵת, c. suff. לִדְתָּהּ) peperit (part. יוֹלֶדֶת pariens, poët. genitrix, mater); genuit, creavit; metaph. peperit, effecit, protulit. — Niph. נוֹלַד (fut. יִוָּלֵד) natus, genitus est. — Pi. יִלֵּד parturientem adjuvit; part. מְיַלֶּדֶת obstetrix, pl. מְיַלְּדוֹת. — Py. יֻלַּד,

יֻלַּד natus est; creatus est. — *Hiph.* הוֹלִיד fecit ut pareret, genuit; fecundavit (terram); creavit, produxit. — *Hoph. inf.* הוּלֶּדֶת, הֻלֶּדֶת nasci; יוֹם הֻלֶּדֶת אֶת־פַּרְעֹה dies, quo natus est Pharao, dies natalis Phar. — *Hithp.* הִתְיַלֵּד tabulis (familiarum) publicis suum nomen inscribendum curavit.

וָלָד *m.* proles.

וָלֶד *m.* proles.

יֶלֶד *m.* (recens natus) puer; juvenis; pullus.

יָלִיד *m.* natus, filius; יְלִיד בַּיִת verna.

יִלּוֹד *m.* natus.

יַלְדָּה *f.* filia, puella.

יַלְדוּת *f.* juventus: aetas juvenilis; *concr.* pueri et puellae.

מוֹלָדָה (gens) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

מוֹלֶדֶת *f.* generatio (*pl.* מוֹלְדוֹת natales, origines); locus natalis, patria; familia, gens, populares; proles, progenies.

מוֹלִיד (generator) *N. pr. m.*

תּוֹלַד (gens, posteri) *N. pr.* oppidi in tribu Sim. *i. q.* אֶלְתּוֹלַד.

תּוֹלְדוֹת *f. pl.* generationes, origines; posteri; historia. — סֵפֶר תּוֹלְדוֹת genealogia.

יָלוֹן (*cf.* לוּן) *N. pr. m.*

יָלַךְ *v.* הָלַךְ.

יָלַל — *Hiph.* הֵילִיל (*fut.* יְהֵילִיל, יֵילִיל, יְיֵלִיל) ejulavit, ululavit; jubilavit.

יְלֵל *m.* ejulatio, ululatus.

יְלָלָה *st. c.* יִלְלַת *f.* ejulatio, vox ejulantis.

תּוֹלָלִים *m. pl.* facientes ut ululetur, cruciantes.

יָלַע temere elocutus est.

יָלַף *rad. inus. arab.* adhaesit.

יַלֶּפֶת *f.* impetigo, scabies.

יֶלֶק *m.* genus locustarum.

יַלְקוּט *v.* לקט.

יָם *st. c.* יַם־, יָם *m.* mare; lacus, stagnum; *poët.* flumen (de Nilo et Euphrate); *pl.* יַמִּים maria, *poët.* mare. — הַיָּם הַגָּדוֹל *vel* הַיָּם הָאַחֲרוֹן mare mediterraneum s. occidentale; *hinc* יָם plaga occidentalis, רוּחַ יָם ventus occidentalis, יָמָּה ad mare, occidentem versus, מִיָּם ab occidente, ad occid., מִיָּם לְ ab occidente alcjs loci; פְּאַת־יָם plaga s. pars occidentalis. — יָם הַנְּחֹשֶׁת vas s. lavacrum in templo Hierosolymit.

יְמוּאֵל *N. pr.* filii Simeonis.

יָמוֹת ,יַמִּים *v.* יוֹם.

יֵמִים *m. pl.* thermae, *Vulg.* aquae calidae.

יְמִימָה (*arab.* columba)*N. pr.* filiae Jobi.

יָמִין ,יְמִינִי *v.* ימן.

יִמְלָא ,יִמְלָה (repletus) *N. pr.* patris Michae proph.

יַמְלֵךְ (regnare jubet *sc.* Deus) *N. pr.* principis Simeonitarum.

יָמַן *Kal inus.* dexter fuit. — *Hiph.* הֵימִין ad dextram se convertit; dextrâ usus est.

יָמִין *m.* dextrum latus, dexter; יַד יְמִינוֹ manus ejus dextra, 2) dextra manus (*gen. fem.*; *masc. Prov.* 27, 16.); עַל יָמִין ,מִיָּמִין a dextra (est); מִימִין *sq. genit. s.* לְ *c. suff.*, יְמִין *sq. genit.* a dextra; אֶל הַיָּמִין ,לַיָּמִין ,יָמִין ad dextram, dextram versus. 2) auster, plaga australis, מִימִין־ a parte australi alcjs loci. 4) (felix) *N. pr.* virorum; *patron.* יָמִינִי; *cf.* בִּנְיָמִין *s. rad.* בָּנָה.

יִמְנָה (felicitas) *N. pr.* filii Ascheri.

יְמָנִי *m.* יְמָנִית *f.* dexter, a, um.

יְמִינִי (*Cthib*) *id.* — *Aliud v. in* בִּנְיָמִין *s. rad.* בָּנָה.

תֵּימָן *m.* (latus dextrum) plaga australis, ventus australis, תֵּימָנָה austrum versus. 2) *N. pr.* urbis et regionis Edomitarum; *nom. gent.* תֵּימָנִי.

יִמְנָע (retinet) *N. pr. m.*

יָמַר *i. q.* מוּר — *Hiph.* הֵימִיר mutavit, commutavit. — *Hithp.* הִתְיַמֵּר se cum alio mutavit *i. e.* in locum alcjs successit.

יִמְרָה (*cf.* מָרָה) *N. pr. m.*

יָמַשׁ *i. q.* מָשַׁשׁ — *Hiph. imp.* הֲמִישֵׁנִי fac me palpare.

יָנָה violenter egit, oppressit (*part. f.* יוֹנָה violenta); delevit, perdidit. — *Hiph.* הוֹנָה (*fut.* יוֹנֶה) oppressit, vexavit; decepit (in emendo et vendendo); *sq.* מִן loco pepulit.

יָנוֹחַ (*cf.* נוּחַ) *N. pr.* oppidi in confiniis Ephr. et Manass.

יָנוּם (*cf.* נוּם) *N. pr.* loci in tribu Juda.

יָנַח *cf.* נוּחַ. — *Hiph.* הִנִּיחַ (*fut.* יַנִּיחַ, וַיַּנַּח) sedavit; collocavit, deposuit, projecit, conjecit; reliquit, reliquum fecit, remanere jussit *s.* passus est, deseruit; missum fecit, misit, sivit; permisit, commisit *sq.* לְ. — *Hoph.* הֻנַּח collocatus est; *part.* reliquum.

יָנַק (*fut.* יִינַק) suxit, *trop.*

fruitus est; *part.* יוֹנֵק lactens (infans).—*Hiph.* הֵינִיק sugendum praebuit, lactavit; *trop.* fructum alcjs rei praebuit. — *Part. f.* מֵינֶקֶת, מֵנֶקֶת lactans, nutrix, *c. suff.* מֵנִקְתּוֹ, מֵנִקְתָּהּ, *pl.* מֵנִיקוֹת.

יוֹנֵק *m.* (lactens, pullus) surculus arboris.

יוֹנֶקֶת *f. id.*

יְנִיקָה *f. id.*, *pl.* יְנִיקוֹת.

יַנְשׁוּף, יַנְשׁוֹף *v.* נשף.

יָסַד fundavit; constituit; adsignavit alicui alqd. — *Niph.* נוֹסַד fundatus, conditus est; inter se constituere, consultare. — *Pi.* יִסַּד fundavit, condidit, exstruxit; *trop.* paravit (gloriam); decrevit, constituit.— *Py.* יֻסַּד fundatus est. — *Hoph. inf.* הוּסַד fundari (fundatio), *part.* מוּסָד fundatum.

יְסוֹד *m.* fundamentum, basis; *pl.* יְסוֹדִים, יְסֹדוֹת.

סוֹד *m.* (lectulus) consessus hominum consultantium, concilium; consortium familiare; arcanum, res secreta.

סוֹדִי (familiaris) *N. pr. m.*

יְסֻד *m.* fundatio, *trop.* initium.

יְסוּדָה *f.* fundatio.

מוּסָד *m.* fundatio; fundamentum.

מוּסָדָה *f.* fundamentum; constitutio, decretum.

מוֹסָד *m.* fundatio; fundamentum; *pl.* מוֹסָדִים *et* מוֹסָדוֹת.

מַסַּד *m.* fundamentum.

יָסַךְ fudit, effudit, *cf.* נָסַךְ.

יִסְכָּה (adspiciens) *N. pr.* sororis Loti.

יִסְמַכְיָהוּ (Jova sustentat) *N. pr. m.*

יָסַף (*part.* יוֹסֵף, *pl.* יוֹסְפִים) *et Hiph.* הוֹסִיף (*fut.* יוֹסִיף, וַיֹּאסֶף, יֹאסִיף, וַיֹּסֶף, יוֹסֵף; *part.* מוֹסִיף) addidit *sq.* אֶל, עַל; auxit *sq.* לְ, אֶל, *accus.*; superavit; *sq. inf. vel verbo fin.* perrexit, continuavit, iteravit: *adv.* porro; rursus; magis. — *Niph.* נוֹסַף additus est; auctus est; se adjunxit; *part. f. pl.* נוֹסָפוֹת accessiones (calamitatum).

יְסַף *chald. Hoph.* הוּסַף additus est.

יָסַר (*fut. c. suff.* אֶסֳּרֵם, *part.* יֹסֵר) *et Pi.* יִסַּר (*fut.* וַיְיַסֵּר, *inf.* יַסְּרָה, יַסֹּר) castigavit: adhortatus est, dehortatus est *sq.* מִן; erudivit; punivit. — *Niph.* נוֹסַר admonitus est, admonitionem admisit.—*Hiph. fut.* אַיְסִירֵם castigabo eos. — *Nithpa. pl.*. נִוַּסְּרוּ *pro* נִתְוַסְּרוּ se castigari passi sunt.

יָסוֹר m. castigator.

מוּסָר m. castigatio, admonitio, animadversio, poena; intelligentia, doctrina.

מֹסָר m. castigatio, admonitio.

יַע v. יָעָה.

יַעְבֵּץ N. pr. viri; 2) oppidi in tribu Juda.

יָעַד (fut. יִיעַד) destinavit, constituit (tempus, locum, poenam, puellam ad nuptias). — Niph. נוֹעַד constituit alter alteri tempus s. locum conveniendi, convenit alqm sq. לְ, אֶל, עַל. — Hiph. הוֹעִיד alqm convenire jussit, in judicium arcessivit. — Hoph. הוּעַד constitutus, collocatus est.

עֵדָה st. c. עֲדַת f. conventus, coetus (hominum, animalium), concio (populi); familia; agmen, turba, factio.

מוֹעֵד m. (pl. מוֹעֲדִים, מוֹעֲדֵי) locus constitutus; tempus constitutum (dies festus, annus); conventus, concio (אֹהֶל מוֹעֵד tentorium sacrum); signum constitutum (Signal). — Al. v. s. מעד.

מוֹעָד m. coetus, agmen.

מוֹעָדָה f., pl. מוֹעָדוֹת stata tempora, festa.

מוּעָדָה f. constitutio (publica): עָרֵי הַמּוּעָדָה asyla.

יָעָה removit, abstulit, abripuit.

יָע m., pl. יָעִים palae.

יְעִיאֵל, יְעוּאֵל (servatus a Deo) N. pr. virorum.

יְעוּץ (cf. עוּץ) N. pr. m.

יְעָרִים i. q. יְעוֹרִים.

יְעוּשׁ (cf. עִישׁ) N. pr. filii Esavi et al. virorum.

יָעַז — Niph. part. נוֹעָז impudens.

יַעֲזִיאֵל (Deus consolatur) N. pr. m.

יַעֲזִיָּה (Jova consolatur) N. pr. m.

יַעְזֵר, יַעְזֵיר (opem ferat sc. Deus) N. pr. oppidi trans Jord. in tribu Gad.

יָעַט amicire.

יְעַט chald. i. q. hebr. יָעַץ consuluit. — Ithp. inter se consultare.

יָעֲטִין m. pl. consiliarii.

עֵטָא f. consilium, intelligentia.

יָעִיר, יָעוּר (cf. עוּר) N. pr. m.

יַעְכָּן (v. עָכָן) N. pr. m.

יָעַל — Hiph. הוֹעִיל juvit, profuit sq. לְ; profecit.

יָעֵל m. ibex, rupicapra; pl. יְעֵלִים, יַעֲלֵי. 2) N. pr. judicis s. principis Isr.; fem. mulieris Heberi. — צוּרֵי הַיְּעֵלִים nom. rupis in deserto Engeddi.

יַעֲלָה *f.* ibex fem. 2) *N. pr. m.*

יַעְלָם (*cf.* עָלַם) *N. pr.* filii Esavi.

יַעַן, יַעֲנֵי *v.* ענה.

יָעֵן *rad. inus. syr.* avidus, vorax fuit.

יָעֵן, *pl.* יְעֵנִים struthiones fem.

יַעֲנָה *f.* בַּת הַיַּעֲנָה (*pl.* בְּנוֹת יַעֲנָה) struthio fem.

יָעַף (*fut.* יִיעַף) celeriter cucurrit, defatigatus est (currendo, labore).—*Hoph. part.* מֻעָף celeriter abreptus, procurrens.

יָעֵף *m.* defessus.

יְעָף *m.* cursus celer.

תּוֹעָפוֹת *f. pl.* cursus celer; defatigatio, *metonym.* defatigatione partum, thesauri.

יָעַץ (*fut.* יִיעַץ) consuluit: consilium inivit, decrevit *sq.* עַל, אֶל in alqm; consuluit alicui; consilium dedit, suasit (*part.* יוֹעֵץ consiliarius, suasor); admonuit, praedixit (futura). — *Niph.* נוֹעַץ in consilium adhibuit: consilium secutus est; deliberationem mutuam habuit, consultavit cum alqo *sq.* עִם, אֶל, אֵת. — *Hithpa.* יִתְיָעֲצוּ mutuo consultarunt.

עֵצָה *st. c.* עֲצַת *f.* consilium (quod quis dat s. capit), decretum; prudentia; בְּעֵצָה consulto, prudenter. — *Al. v. s.* עצה.

מוֹעֵצָה *f., pl.* מוֹעֵצוֹת consilia.

יַעֲקֹב, יַעֲקֹבָה *v.* עקב.

יַעֲקָן *i. q.* עֲקָן.

יַעַר *m.* favus mellis (*st. c. fem.* יַעְרַת); — 2) locus vepribus impeditus, silva; *trop.* silva hostium, populus validus; יַעְרָה in silvam, *pl.* יְעָרִים, יְעָרוֹת. — *Nomm. pr.* יַעַר אֶפְרַיִם saltus Ephraimiticus; קִרְיַת יְעָרִים urbs in tribu Juda, יַעַר חֶרֶת silva Chareth in tr. Juda.

יְעוֹרִים *m. pl. i. q.* יְעָרִים.

יַעְרָה *i. q.* יְהוֹעַדָּה *N. pr. m.*

יַעְרֵי אֹרְגִים (silvae textorum) *fort. pro* יָעִיר *N. pr. m.*

יַעֲרֶשְׁיָה (Jova alit) *N. pr. m.*

יַעֲשַׂי (faciens) *N. pr. m.*

יַעֲשִׂיאֵל (Deus creavit) *N. pr. m.*

יִפְדְיָה (Jova liberavit) *N. pr. m.*

יָפָה (*fut.* יִיפֶה, וַיִּיף) pulcher fuit. — *Pi.* pulchrum reddidit, ornavit. — *Pyl.* יְפֵיפָה perpulcher fuit. — *Hithpa.* se ornavit.

יָפֶה *st. c.* יְפֵה *m.*, יָפָה *st. c.* יְפַת *f.* pulcher, pulchra.

יֳפִי, יָפוֹא (pulchritudo) *N.*

pr. celeberrimi portus ad mare mediterr., Ἰόππη.

יֳפִי *m.* pulchritudo.

יֳפִי *m.* (*in pausa* יֹפִי, *c. suff.* יָפְיוֹ) pulchritudo.

יְפֵה־פִיָּה *f.* perpulchra.

יָפַח *i. q.* פּוּחַ — *Hithpa.* suspiravit; anhelavit.

יָפֵחַ *m.* efflans, anhelans, inhians.

יַפְלֵט (liberat *sc.* Deus) *N. pr. m.*, *patron.* יַפְלֵטִי.

יְפֻנֶּה (munita via est) *N. pr.* patris Calebi; 2) al. viri.

יָפַע — *Hiph.* הוֹפִיעַ splendere jussit; *intrans.* splenduit, luxit; in luce positus est.

יִפְעָה *f.* splendor, jubar.

יָפִיעַ (splendens) *N. pr.* oppidi in tribu Sebulon. 2) virorum.

יָפַת *rad. inus. fort.* demonstravit, ostendit.

מוֹפֵת *m.* ostentum, portentum, miraculum, signum rei futurae (τύπος).

יֶפֶת (*pro* יַפְתְּ *v.* פָּתָה) *N. pr.* filii Noae, *LXX.* Ἰάφεθ.

יִפְתָּח (*cf.* פָּתַח) *N. pr.* oppidi in tribu Juda; 2) judicis Isr., Ἰεφθά.

יִפְתַּח־אֵל (Deus aperit) *N. pr.* vallis in tr. Sebul. et Ascher.

יָצָא (*fut.* יֵצֵא; *inf. abs.* יָצֹא, *constr.* צֵאת; *imp.* צֵא, *c.* ה *parag.* צְאָה; *part. m.* יוֹצֵא, *fem.* יֹצֵאת, יוֹצֵאת, יֹצְאָה) **exiit**, **egressus est** *sq.* מִן, *accus.*; *sq.* בְּ per (alqm locum); prodiit (in publicum, in aciem); ortus, exortus est (sol, stella, flumen); provenit, emersit (flos, germen); evasit, abiit (liber, immunis), manumissus est (servus), redditus est (fundus anno jubil.); exiit, emanavit (in vulgus rumor, edictum); exiit (sors alicui *sq.* לְ); excurrit, tetendit (terminus); defecit, exitum habuit; expensa est (pecunia). — *Hiph.* הוֹצִיא eduxit, extulit, extraxit, expromsit; produxit (fecit, creavit); exegit (pecuniam); *sq.* דִּבָּה rumorem dissipavit. — *Hoph.* הוּצָא eductus, elatus est.

יְצָא *chald. Schaph.* שֵׁיצִיא finitum est.

יְצִיא *m.* egressus.

מוֹצָא *m.* egressus; ortus (solis); locus ex quo exitur, exitus (porta, fons, oriens); id quod exit (ex ore): sermo, effatum. 2) *N. pr.* virorum.

מוֹצָאָה *f.* exitus, origo; *pl.* latrinae.

תּוֹצָאוֹת *f. pl.* exitus, porta; fons; finis, terminus; *trop.* liberatio.

צֶאֱצָאִים *m. pl.* propagines, germina terrae; *trop.* liberi.

יָצַב *i. q.* נָצַב — *Hithp.* הִתְיַצֵּב se stitit, praesto fuit alicui *sq.* עַל, לִפְנֵי; exstitit contra alqm *sq.* עַל; adstitit ad alqd *sq.* עַל; constitit coram alqo, restitit alicui *sq.* לִפְנֵי, בִּפְנֵי, עִם; adfuit alicui *sq.* לְ.

יְצַב *chald.* firmus fuit. — *Pa.* verum dixit.

יַצִּיב *m. chald.* firmum, certum, verum. מִן יַצִּיב *adv.* certo.

יָצַג, הִצִּיג, יָצַג *v.* נצג.

יִצְהָר *v.* צהר.

יִצְחָק *v.* צחק.

יָצַע stravit, substravit, *part.* יָצוּעַ lectus; substructum, tabulatum. — *Hiph.* הִצִּיעַ substravit. — *Hoph.* הֻצַּע substratus est.

יָצִיעַ *i. q.* יָצוּעַ.

מַצָּע *m.* cubile, lectus.

יָצַק (*fut.* יִצֹק, וַיִּצֹק, *inf. constr.* צֶקֶת, *imp.* יְצֹק, צַק) fudit, effudit; infudit *sq.* בְּ, עַל; fudit (ex aere vasa; *part.* יָצוּק fusus; durus); *intrans.* se effudit, effusus est. — *Hiph.* הִצִּיק deposuit, collocavit. — *Hoph.* הוּצַק effusus est; fusus est (ex aere); *part.* מֻצָּק *trop.* firmus, fortis.

יְצֻקָה *f.* fusio, fusura.

מוּצָק *st. c.* מֻצַק *m.* fusio; fusum (ex aere). — *Al. v. s.* צוק.

מוּצָקָה *f., pl.* מוּצָקוֹת infundibula.

מוּצֶקֶת *f.* fusura, *c. suff.* מֻצַקְתּוֹ.

יָצַר (*fut.* יִצֹר, וַיִּצֶר, וַיִּיצֶר, יִצֹּר) formavit, finxit, creavit; animo finxit, meditatus est. *Part.* יוֹצֵר fingens, figulus (כְּלֵי יוֹצֵר vasa fictilia); artifex; creator. — *Niph.* נוֹצַר et *Hoph.* הוּצַר formatus est. — *Py.* יֻצַּר formatus, constitutus est. — II) *i. q.* צוּר *intrans.* coarctatus est; *impers.* וַיֵּצֶר לוֹ angustum ei fuit: in angustiis versatus est; animi angore pressus est; moeruit.

יֵצֶר *m.* (*c. suff.* יִצְרֵנוּ) formatio; opus fictile; cogitatio, meditatio. 2) *N. pr.* filii Naphthali, *patron.* יִצְרִי.

יְצֻרִים *m. pl.* formata *i. e.* membra.

יָצַת (*fut.* יִצַּת, יִצְּתוּ) incendit *sq.* בְּ; *intrans.* incensus est. — *Niph.* נִצַּת incensus est; se accendit, exarsit (ira in alqm *sq.* בְּ). — *Hiph.* הִצִּית, הוֹצִית accendit, incendit.

יָקַב *rad. inus. fort.* fodit, effodit.

יֶקֶב *m.* (*c. suff.* יִקְבֶךָ) lacus torcularis; torcular.

יְקַבְצְאֵל *i. q.* קַבְצְאֵל.

יָקַד (*fut.* יִיקַד, יֵקַד) arsit, exarsit. — *Hoph.* הוּקַד accensus, incensus est.

יְקַד *chald.* arsit.

יְקוֹד *m.* ardor, ignis.

יְקֵדָה *f. chald. id.*

מוֹקֵד *m.* focus; *metonym.* materia quae incenditur.

מוֹקְדָה *f.* locus ubi holocaustum accenditur, rogus.

יָקְדְעָם *N. pr.* urbis in tribu Juda.

יָקֶה (pius) *N. pr. m.*

יָקָה *rad. inus. arab.* obedivit.

יְקָהָה *vel* יִקְּהָה *st. c.* יִקְּהַת *f.* obedientia.

יְקוּם *v.* קוּם.

יָקוּשׁ, יָקוֹשׁ *v.* יקשׁ.

יְקוּתִיאֵל *N. pr. m.*

יָקְטָן (deminuetur *cf.* קָטֹן) *N. pr.* filii Eberi, a quo gens Joctanitarum in Arabia fel. originem duxit.

יָקִים (erigit *sc.* Deus) *N. pr.* virorum.

יְקַמְיָה (Jova congregat) *N. pr.* virorum.

יְקַמְעָם (populum congregat) *N. pr. m.*

יָקְמְעָם (a populo congregata) *N. pr.* urbis Levit. in tribu Ephr., *alibi* קִבְצַיִם.

יָקְנְעָם (a populo comparata) *N. pr.* urbis in tribu Sebulon.

יָקַע (*fut.* יֵקַע; *praet.* נָקַע *qd. cf.*) divulsus est, se avulsit, luxatus est (artus) *trop.* se abalienavit. — *Hiph.* הוֹקִיעַ palo adfixit, suspendit (*ἀνασκολοπίζειν*). — *Hoph. part.* מוּקָעִים suspensi.

יָקַץ (*fut.* יִיקַץ, יֵקַץ, וַיִּיקַץ) evigilavit, ex somno expergefactus est; *cf.* קִיץ.

יָקַר (*fut.* יִיקַר, יֵקַר, וַיִּיקַר) gravis, ponderosus fuit; intellectu difficilis fuit; carus, pretiosus fuit, magni aestimatus fuit *sq.* לְ, בְּעֵינֵי; honoratus fuit. — *Hiph.* הוֹקִיר rarum fecit.

יָקָר *m.* יְקָרָה *f.* pretiosus; carus; splendidus, magnificus; honoratus; rarus; quietus, tranquillus.

יְקָר *m.* pretium, res pretiosa; splendor, magnificentia; honor, dignitas.

יְקָר *m. chald.* res pretiosa; honor, majestas.

יַקִּיר *m.* pretiosus, carus.

יַקִּיר *m. chald.* gravis; honoratus.

יָקֹשׁ, יָקֻשׁ (*cf.* נָקַשׁ, קוֹשׁ) tendiculam posuit; *trop.* insidias struxit; *part.* יוֹקֵשׁ auceps. — *Niph.* נוֹקַשׁ illaqueatus; irretitus est; *trop.* corruptus est, ad nequitiam inductus est.

יָקוּשׁ, יָקוֹשׁ *m.* auceps.

יוֹקֵשׁ *m.* irretitus, *pl.* יוֹקְשִׁים (*Al. pro* מְיֻקָּשִׁים *Pu. part.*).

יָקְשָׁן (*fort.* auceps) *N. pr.* filii Abrahami.

מוֹקֵשׁ *m.* (*pl.* מוֹקְשִׁים, מוֹקְשׁוֹת) tendicula, laqueus; *metaph.* insidiae; causa peccati, perniciei.

יָקְתְאֵל *N. pr.* oppidi in tribu Juda; 2) urbis in Arabia petraea (Sela).

יָרֵא (*fut.* יִירָא, יִרָא; *imp.* יְרָא; *inf. constr.* יְרֹא, *c. praef.* לִרְאֹ, *c.* ה *parag.* יִרְאָה) timuit alqd *sq. accus.*, ab alqo *sq.* מִן, alicui *sq.* לְ, timuit *s.* dubitavit *sq. inf. c.* לְ *s.* מִן; reveritus, veneratus est, coluit *sq. accus.* — *Niph. fut.* תִּוָּרֵא timearis; *part.* נוֹרָא timendus, terribilis; venerandus, venerabilis; admirandus; *pl.* נוֹרָאוֹת facinora admiranda; *adv.* mirabiliter. — *Pi.* יֵרֵא terruit.

יָרֵא *st. c.* יְרֵא *m.*, יְרֵאָה *st. c.* יִרְאַת *f.* metuens, timens; venerans, reveritus (*sq. accus.*, מִפְּנֵי, *infin.*); timidus.

יִרְאָה *st. c.* יִרְאַת *f.* timor, terror; reverentia (ergá Deum), pietas.

יִרְאוֹן (reverens) *N. pr.* urbis in tribu Naphth.

מוֹרָא *m.* timor; alqd timendum *s.* reverendum (Deus) *s.* admiratione dignum (factum).

מוֹרָה *i. q.* מוֹרָא. — *Al. v. s.* מָרָה.

יְרִאִיָּה (Deus adspicit) *N. pr. m.*

יְרֻבַּעַל, יְרֻבֶּשֶׁת *v.* רִיב.

יָרָבְעָם (cuj. populus multus) *N. pr.* duor. regum Isr., Jarobeam.

יָרַד (*fut.* יֵרֵד, וַיֵּרֶד, וַיֵּרַד; *imp.* רֵד, רְדָה, יְרַד; *inf. abs.* יָרֹד, *constr.* רֶדֶת) descendit, κατέβη (de homin. et rebus), decurrit, declinavit, inclinavit; cecidit, concidit, corruit; *trop.* in deteriorem statum redactus est. — *Hiph.* הוֹרִיד deduxit, demisit, detulit, deposuit, dejecit; *trop.* de statu suo detrusit alqd, subjecit *sq.* תַּחַת. — *Hoph.* הוּרַד deductus, demissus, dejectus est.

יֶרֶד (descendere) *N. pr.* virorum, Ἰαρέδ.

יַרְדֵּן (defluens) *N. pr.* fluvii in Palaestina, Jordanes.

מוֹרָד *m.* locus declivis. — מַעֲשֵׂה מוֹרָד opus *s.* ornamentum architect. deorsum pendens.

יָרָה (*fut.* יִירֶה; *inf.* יָרֹה, *constr.* יְרוֹת, יְרֹא; *imp.* יְרֵה) jecit, projecit; jaculatus

est (*part.* יוֹרִים jaculatores); posuit, collocavit; conspersit, irrigavit, *cf.* יוֹרֶה. — *Niph. fut.* יִיָּרֶה jaculis confodietur. — *Hiph.* הוֹרָה (*fut.* יוֹרֶה, וַיּוֹר) jecit, projecit; jaculatus est (מוֹרִים jaculatores); conspersit *cf.* מוֹרֶה; tetendit manum, monstravit; docuit, instituit alqm (*sq. accus.*, לְ) alqa re (*sq. accus.*, בְּ, אֶל, מִן).

יוֹרֶה *m.* (*part. Kal*) pluvia prima *s.* autumnalis. 2) *N. pr. m. i. q.* חָרִיף.

יוֹרַי *N. pr. m.*

מוֹרֶה *m.* (*part. Hiph.*) jaculator; pluvia prima *s.* autumnalis; doctor. 2) *N. pr.* אֵלוֹן מוֹרֶה *s.* אֵלוֹנֵי quercus More haud procul a Sichem; גִּבְעַת־הַמּוֹרֶה collis in valle Jesreel.

תּוֹרָה *f.* institutio; praeceptum; lex divina; mos, consuetudo.

יָרֵה prae metu attonitus fuit, *fut.* תִּרְהוּ.

יְרוּאֵל (habitatio Dei) *N. pr.* deserti.

יָרוֹחַ (*i. q.* יָרֵחַ) *N. pr. m.*

יְרוּשָׁא, יְרוּשָׁה (quae possidetur) *N. pr.* matris Jothami regis.

יְרוּשָׁלַיִם, יְרוּשָׁלֵם *pro* יְרוּשָׁלַםִ (possessio *s.* habitatio pacis) *N. pr.* urbis primariae Palaestinae, Ἱερουσαλήμ, Ἱεροσόλυμα.

יְרוּשְׁלֶם, יְרוּשְׁלֵם *chald. id.*

יָרֵחַ *m.* luna,

יֶרַח *m.* (*pl.* יְרָחִים, יַרְחֵי) mensis. 2) *N. pr.* populi et regionis in Arabia, Jerachaei *Gen.* 10, 26.

יְרַח *m. chald.* mensis.

יְרִיחוֹ, יְרִיחֹה, יְרֵחוֹ (*ab* יָרֵחַ *vel* רֵיחַ) *N. pr.* urbis celeberr. in Palaestina.

יְרֹחָם (amatus) *N. pr.* virorum.

יְרַחְמְאֵל (dilectus a Deo) *N. pr.* virorum, *patron.* ־ִי.

יַרְחָע *N. pr.* servae aegypt.

יָרַט praecipitavit; *intrans.* perniciosus fuit.

מוֹרָט *m.* pernicies.

יְרִיאֵל (populus Dei) *N. pr. m.*

יָרִיב, יְרִיבַי *v.* ריב.

יְרִיָּה, יְרִיָּהוּ (populus Jovae) *N. pr. m.*

יְרִיחֹה, יְרִיחוֹ *v.* יָרֵחַ.

יְרִיעָה, יְרִיעוֹת *v.* ירע.

יָרֵךְ *m.* (*st. c.* יֶרֶךְ, *c. suff.* יְרֵכוֹ) femur; *metonym.* partes genitales (יֹצְאֵי יֶרֶךְ liberi); latus; scapus candelabri. — *Dual* יְרֵכַיִם femur utrumque.

יַרְכָה *f.* latus (inanimorum). — *Dual.* יַרְכָתַיִם, *st. c.* יַרְכְּתֵי extremae *s.* remotissimae partes (tabernaculi, templi,

tertae); interiores partes, penetralia, recessus.

יַרְכָה *f. chald.* femur.

יַרְמוּת (altitudo) *N. pr.* oppidi in tribu Juda. 2) in tr. Issachar.

יְרֵמוֹת, יְרִימוֹת (loca excelsa) *N. pr.* virorum.

יְרֵמַי (in clivo habitans) *N. pr. m.*

יִרְמְיָה, יִרְמְיָהוּ (Jova projicit *sc.* hostes *cf.* רמה) *N. pr.* prophetae nobiliss.; al. virorum.

יָרַע *i. q.* רָעַע malus fuit: *fut.* יֵרַע *sq.* לִי male mecum agitur, male mihi succedit; *sq.* בְּעֵינֵי malum alicui videtur, displicet; 2) noxius fuit; invidus fuit (oculus); tristis fuit (vultus, animus). — II) pavidus fuit, contremuit (animus). — *arab.* cohibuit, retinuit.

יְרִיעָה *f.* velum, aulaeum.

יְרִיעוֹת (aulaea) *N. pr. f.*

יִרְפְּאֵל (Jova sanat) *N. pr.* loci in tribu Benj.

יָרַק *i. q.* רָקַק spuit, inspuit. — II) *arab.* viruit *cf.* *derivv.*

יָרוֹק *m.* viride, herba viridis.

יָרָק *m.* viride, olus.

יֶרֶק *m.* viride, viriditas (herba, frons).

יֵרָקוֹן *m.* pallor faciei, *LXX.* ὤχρα; rubigo segetis flavescentis.

יְרַקְרַק *m.* subviridis, subflavus, *pl. f.* יְרַקְרַקּוֹת; 2) *subst.* color flavus (segetis).

יָרַשׁ, יָרֵשׁ (*fut.* יִירַשׁ, יִרַשׁ; *inf. constr.* רֶשֶׁת; *imp.* יְרַשׁ, רֵשׁ, רַשׁ) haeres factus est, haereditate accepit (יוֹרֵשׁ haeres); occupavit, cepit; expulit e possessione et sibi acquisivit; possedit. — *Niph.* possessione privatus, ad inopiam redactus est. — *Pi.* יֵרֵשׁ occupavit; ad inopiam redegit. — *Hiph.* הוֹרִישׁ haereditatem tradidit, alqd possidendum tradidit *sq. accus. dupl.*; occupavit; possessione privavit, expulit, pauperem reddidit; perdidit.

יְרֵשָׁה *f.* possessio.

יְרֻשָּׁה *f.* possessio.

רֶשֶׁת *f.* (*inf.* capere; *c. suff.* רִשְׁתּוֹ) rete; opus reticulatum.

מוֹרָשׁ *m.* possessio.

מוֹרָשָׁה *f. id.*

מוֹרֶשֶׁת גַּת *N. pr.* oppidi in vicinia urbis Gath, *nom. gent.* מוֹרַשְׁתִּי.

תִּירֹשׁ, תִּירוֹשׁ *m.* mustum.

יִשְׂחָק *i. q.* יִצְחָק *v.* צחק.

יְשִׂימָאֵל (Deus collocat) *N. pr. m.*

יָשַׁם *i. q.* שׂוּם *intrans.* positus est, *fut.* וַיִּישֶׂם, וְאִישְׁמָה.

יִשְׂרָאֵל (pugnator Dei *cf.* שָׂרָה) *N. pr.* Jacobi; populi israel.; regni israel. (passim etiam regni jud.); *nom. gent. m.* יִשְׂרְאֵלִי, *fem.* יִשְׂרְאֵלִית.

יִשָּׂשכָר (merces est *s.* mercedis loco datus est) *N. pr.* filii Jacobi (Issaschar) et tribus ab eo ortae.

יֵשׁ, יֶשׁ־ (τὸ εἶναι) fuit, est; fuerunt, sunt; *c. suff.* יֶשְׁךָ es, יֶשְׁנוֹ est, יֶשְׁכֶם estis, יֶשׁ לִי est *s.* sunt mihi, habeo; יֵשׁ אֲשֶׁר est *s.* sunt qui, quidam; יֵשׁ וָיֵשׁ est sane, revera.

יָשַׁב (*fut.* יֵשֵׁב; *inf.* יָשֹׁב, *constr.* שֶׁבֶת, *c. suff.* שִׁבְתִּי; *imp.* שֵׁב, שְׁבָה) sedit, consedit *sq* בְּ, עַל, *accus.*; locum tenuit, collocatus est; insidiatus est; consuetudinem habuit cum alqo *sq.* עִם; mansit, remansit; habitavit *sq.* בְּ, עַל, *accus.*; *intrans.* habitatus est. — *Niph.* נוֹשַׁב habitatus est. — *Pi.* יִשֵּׁב collocavit, posuit. — *Hiph.* הוֹשִׁיב sedentem reddidit, collocavit; fecit ut habitaret *s.* habitaretur; secum habitare jussit (mulierem in matrimonium duxit). — *Hoph.* הוּשַׁב habitator factus est; habitatus est.

שִׁיבָה *f.* habitatio. *Al. v. s.* שׁוּב.

יֹשֵׁב בַּשֶּׁבֶת *N. pr.* ducis militum Dav.

יֶשֶׁבְאָב (habitatio patris) *N. pr. m.*

יִשְׁבּוֹ בְּנֹב (habitatio ejus in urbe Nob) *N. pr. m.*

יָשְׁבְּקָשָׁה (*cf.* קָשָׁה) *N. pr. m.*

מוֹשָׁב *m.* (*pl. f.* מוֹשָׁבוֹת; *m. st. c.* מוֹשְׁבֵי) sedes, sella; consessus hominum; habitatio, domus, *metonym.* incolae; situs (urbis).

תּוֹשָׁב *m.* inquilinus.

יִשְׁבַּח (laudans) *N. pr. m.*

יָשֻׁבִי לֶחֶם *N. pr. m.*

יָשָׁבְעָם (populus revertitur) *N. pr. m.*

יִשְׁבָּק (relinquit) *N. pr.* filii Abrahami.

יָשׁוּב (revertitur) *N. pr. m., patron.* יָשֻׁבִי.

יִשְׁוָה, יִשְׁוִי (aequus, planus) *N. pr.* virorum.

יְשׁוֹחָיָה (depressus a Jova) *N. pr. m.*

ישע *v.* יְשׁוּעָה, יֵשׁוּעַ.

יֶשַׁח *m.* depressio. (*Al.* stomachus vacuus et prae fame avidus.)

יָשַׁט — *Hiph.* הוֹשִׁיט extendit.

יִשַׁי *N. pr.* patris Davidis, *LXX.* Ἰεσσαί.

יִשִּׁיָּה, יִשִּׁיָּהוּ (Jova mutuum dat) *N. pr.* virorum.

יָשַׁם desolatus, vastatus est, *fut.* תֵּשַׁם, תֵּישַׁמְנָה.

יְשִׁימוֹן *m.* desertum, solitudo.

יְשִׁימוֹת *f. pl.* desolationes; בֵּית־הַיְשִׁימוֹת *N. pr.* loci haud procul a mari mortuo.

יִשְׁמָא (desertum) *N. pr. m.*

יִשְׁמָעֵאל (Deus audit) *N. pr.* filii Abrahami et Hagarae; יִשְׁמְעֵאלִים Ismaelitae; 2) al. virorum.

יִשְׁמַעְיָה, יִשְׁמַעְיָהוּ (Jova audit) *N. pr.* virorum.

יִשְׁמְרַי (custos) *N. pr. m.*

יָשַׁן — *Niph.* נוֹשַׁן inveteravit (morbus); diu habitavit. — II) יָשֵׁן (*fut.* יִישַׁן) dormivit; (*trop.* de morte, segnitie). — *Pi.* יִשֵּׁן dormire sivit.

יָשָׁן *m.* vetus.

יְשָׁנָה *f.* vetus. 2) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

יָשֵׁן *m.* · יְשֵׁנָה *f.* dormiens. 2) *N. pr. m.*

שֵׁנָה *f.* somnus; somnium.

שֵׁנָא *f. id.*

שְׁנָא *s.* שְׁנָה *f. chald. id.*

שְׁנַת *f. id.*

יָשַׁע *Kal inus.* spatiosus, amplus fuit. — *Hiph.* הוֹשִׁיעַ (*fut.* יְהוֹשִׁיעַ, יוֹשִׁיעַ, *apoc.* יוֹשַׁע) eripuit, liberavit, servavit *sq.* מִן, מִיַּד; juvit, opem tulit *sq. accus.*, לְ; victoriam praebuit (Deus). — *Niph.* נוֹשַׁע liberatus est *sq.* מִן; adjutus, servatus est, victoriam reportavit (*part.* נוֹשָׁע victor); salvus fuit.

יֵשַׁע, יֶשַׁע *m.* (*c. suff.* יִשְׁעִי, יִשְׁעֲךָ) liberatio, auxilium; salus.

יִשְׁעִי (salutifer) *N. pr.* virorum.

יְשַׁעְיָהוּ (salus divina) *N. pr.* prophetae nobiliss., *LXX.* Ἡσαΐας, *Vulg.* Isaias; 2) al. virorum.

יְשַׁעְיָה *N. pr.* virorum.

יֵשׁוּעַ (*contr. ex* יְהוֹשֻׁעַ, Ἰησοῦς) *N. pr.* virorum.

יְשׁוּעָה *f.* liberatio, auxilium; victoria; salus.

מוֹשָׁעוֹת *f. pl.* liberationes, salus.

יָשְׁפֵה, יָשְׁפָה jaspis, gemma varii coloris.

יִשְׁפָּה (*cf.* שְׁפָה) *N. pr. m.*

יִשְׁפָּן *N. pr. m.*

יָשַׁר (*fut.* יִישַׁר, יִשַּׁר) rectus, aequus, planus fuit; יָשַׁר בַּדֶּרֶךְ rectâ processit; 2) *sq.* בְּעֵינֵי rectum fuit, probatum est, placuit alicui. — *Pi.* יִשֵּׁר complanavit; rectum fecit; direxit; rectum *s.* bonum habuit, existimavit. — *Py. part.* complanatum, di-

ductum (aurum). — *Hiph.* rectum, planum fecit (*imp.* הַיְשַׁר); *intrans.* rectus fuit.

יָשָׁר *m.* יְשָׁרָה *f.* rectus, aequus, planus; probus, integer, justus; felix. — יָשָׁר *subst.* probum, probitas.

יֵשֶׁר (probitas) *N. pr. m.*

יֹשֶׁר *m.* rectum, aequum; probitas, integritas.

יִשְׁרָה *f. id.*

יְשַׂרְאֵלָה (rectâ viâ ad Deum) *N. pr. m.*

יְשֻׁרוּן *m.* (*deminut.*) *nom. poët.* populi Isr., rectulus, justulus.

מִישׁוֹר *m.* locus planus, planities; probitas.

מֵשָׁרִים, מֵישָׁרִים *m. pl.* rectum; justitia; sinceritas; pax, concordia. — בְּמֵישָׁרִים, לְמֵישָׁרִים rectâ; probe, juste.

יָשַׁשׁ *rad. inus. fort.* albus fuit *cf.* שׁוּשׁ.

יָשֵׁשׁ *m.* canus, senex.

יָשִׁישׁ *m.* senex.

יְשִׁישַׁי *N. pr. m.*

יַת *chald. i. q. hebr.* אֵת, nota accusativi.

יְתִב *chald. i. q.* יָשַׁב consedit; habitavit. — *Aph.* habitare jussit, habitationem praebuit.

יָתַד *rad. inus. arab.* firmiter impegit.

יָתֵד *st. c.* יְתַד *f.* (*pl.* יְתֵדוֹת) clavus; paxillus tentorii; pala; spatha textoris; *trop.* sedes stabilis, princeps civitatis.

יָתוּר *v.* תּוּר.

יָתַח *rad. inus. arab.* fuste percussit.

תּוֹתָח *m.* fustis, *LXX.* σφῦρα.

יִתְלָה (excelsa) *N. pr.* urbis Danitarum.

יָתַם *rad. inus. arab.* solitarius fuit.

יָתוֹם *m.* parentibus *s.* patre orbatus.

יִתְמָה (orbatio) *N. pr. m.*

יָתַן *rad. inus. arab.* perennis fuit.

אֵיתָן, אֵתָן *m.* perennis, non desinens, perpetuo fluens, יֶרַח הָאֵתָנִים mensis, quo torrentes perpetuo fluunt, Tisri; 2) firmus, validus, fortis. — *Subst.* perennitas; firmitas, robur; rupes. 2) *N. pr.* Esrachitae.

יַתְנִיאֵל (Deus donat) *N. pr. m.*

יִתְנָן (donata) *N. pr.* urbis in tribu Juda.

יָתַר *arab.* tetendit, intendit *cf.* יֶתֶר, מֵיתָר. — II) reliquus fuit, abundavit, excelluit, *part.* יוֹתֵר reliquum. — *Hiph.* הוֹתִיר reliquit; abundantiam largitus est; *intrans.*

.excelluit. — *Niph.* נוֹתַר relictus est, superstes factus est; superior discessit; *part. m.* נוֹתָר, *fem.* נוֹתֶרֶת reliquus, a, um.

יֶתֶר *m.* funis; nervus, chorda. — II) reliquum, reliquiae; abundantia, עַל־יֶתֶר satis superque; 2) excellentia; *concr.* excellens; *metonym.* id quo quis excellit. — *Adv.* abunde, valde. — *N. pr.* virorum, *patron.* יִתְרִי.

יִתְרָה *f.* reliquum, residuum.

יוֹתֵר, יֹתֵר *(part. Kal)* reliquum; praestans, commodum. — *Adv.* amplius, magis; abunde, nimium; praeter, *sq. relat.* praeterquam quod.

יוֹתֶרֶת *f.* (*part.* abundans) major hepatis lobus.

יַתִּיר *m. chald.* permagnus, excellens; יַתִּירָה *adv.* abunde, valde. — 2) *hebr. N. pr.* oppidi in tribu Juda.

יִתְרוֹ *N. pr.* soceri Mosis, qui etiam יֶתֶר et חוֹבָב appellatur.

יִתְרוֹן *m.* excellentia, praestantia; emolumentum.

יִתְרְעָם (abundantia populi) *N. pr. m.*

מוֹתָר *m.* abundantia; praestantia.

מֵיתָר *m.* funis; nervus, chorda.

יְתֵת *N. pr.* principis Edomitarum.

כ

כְּ, כָּ *part. comparat. signif. similitudinem:* ut, velut, tanquam, instar; כְּ — כְּ, כְּ—וּכְ, כְּ — כֵּן sicut — ita, tam — quam; *c. suff.* כָּהֶם, כָּכֶם *cf.* כְּמוֹ; 2) *convenientiam:* secundum, ad, κατά; 3) *de rerum copia v. mensura:* circiter, ferme; 4) *de temp.* circa, כַּיּוֹם הַזֶּה circa hunc diem, כַּחֲצֹת הַלַּיְלָה circa mediam noctem; 5) *c. inf.* (*rar. c. partic.*) *de temp.* ut, ubi, quum, ὡς.

כָּאַב (*fut.* יִכְאַב) dolore affectus est. — *Hiph.* dolore affecit.

כְּאֵב *m.* dolor.

מַכְאוֹב *m.* (*pl.* ־ִים, ־וֹת) dolor; afflictio, aerumna.

כָּאָה *Kal inus.* increpuit. — *Niph.* increpitus est; moerore affectus est, animo abjecto fuit. — *Hiph.* contristavit, afflixit.

כָּאֶה *m.* afflictus, moestus.

כָּבֵד et כָּבַד (*fut.* יִכְבַּד) gravis fuit s. factus est; magnus, vehemens fuit, invaluit (certamen); *trop.* molestus s. acerbus fuit *sq.* עַל,

אֶל; hebes fuit (oculus, auris), torpuit; durus fuit (animus); honoratus fuit. — *Niph.* gravis, copiosus, opulentus, dives fuit; honore affectus est (*part.* נִכְבָּדִים nobiles, נִכְבָּדוֹת gloriose facta); magnum *s.* illustrem se praebuit *sq.* בְּ in alqo. — *Pi.* כִּבֵּד gravem *i. e.* durum reddidit (animum); honoravit *sq.* לְ, לְשֵׁם, *accus. dupl.* alqm alqa re. — *Py.* כֻּבַּד honore affectus est. — *Hiph.* gravem fecit; hebetem reddidit; induravit; honoravit, honoribus auxit; *intrans.* gloriam acquisivit. — *Hithpa.* gloriatus est; numerosus fuit, se multiplicavit.

כָּבֵד *st. c.* כְּבַד, כָּבֵד *m.* gravis; *trop.* difficilis; molestus, acerbus; hebes (lingua); copiosus, numerosus; dives. — *Subst.* jecur.

כָּבוֹד *m.* gravitas: honor, gloria; magnificentia, splendor (כְּבוֹד יְהוָה splendor igneus Jovae, *LXX.* δόξα κυρίου); copia, divitiae; *poët.* *i. q.* כָּבֵד jecur, animus (*fem.* *Gen.* 49, 6.).

כָּבֹד, *fem.* כְּבוּדָּה splendida, magnifica; pretiosum *i.e.* res pretiosae.

כֹּבֶד *m.* gravitas; vehementia; multitudo.

כְּבֵדֻת *f.* gravitas, difficultas.

כָּבָה exstinctus est. — *Pi.* exstinxit.

כָּבוּל *N. pr.* regionis in Galilaea; 2) oppidi in tribu Ascher.

כַּבּוֹן (ligamen) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

כַּבִּיר, כְּבִיר *v.* כבר.

כָּבַל *rad. inus. arab.* constrinxit, ligavit.

כֶּבֶל *m.* compes.

כָּבַס pedibus calcavit et lavit vestes, *part.* כּוֹבֵס fullo. — *Pi.* כִּבֵּס, כִּבֶּס lavit, abluit (vestes); *trop.* purgavit, purum reddidit (animum). — *Py.* כֻּבַּס lotus est. — *Hothpa. inf.* הֻכַּבֵּס lavari.

כָּבַע *rad. inus. cf.* גבע, קבע.

כּוֹבַע, כֹּבַע *m.* galea.

כָּבַר *rad. inus.* texuit *cf. derivv.* — II) *arab.* magnus, multus fuit. *Hiph.* multiplicavit; *part.* copia.

כְּבָר (longitudo) *N. pr.* fluvii in Mesopotamia, Chaboras.

כְּבָר *adv.* nunc, jam; dudum; olim.

כַּבִּיר *m.* magnus, ingens, potens; multus.

כָּבִיר *m.* stragula texta.

כְּבָרָה *f.* cribrum.

כִּבְרָה *f.* (longitudo) mensura viae ignota, *LXX.* ἱππόδρομος.

מִכְבָּר *m.* opus reticulatum.

מַכְבֵּר *m.* velum culicare, conopeum.

כָּבַשׁ *rad. inus. i. q.* כָּבַשׁ subegit.

כֶּבֶשׂ *m.* agnus.

כַּבְשָׂה, כִּבְשָׂה *f.* (*pl.* כְּבָשׂת, *st. c.* כִּבְשׂת) agna.

כָּבַשׁ calcavit, pedibus subjecit; subegit, in suam potestatem redegit; subegit (mulierem). — *Niph.* subactus est. — *Pi.* subegit, subjecit.

כֶּבֶשׁ *m.* scabellum.

כִּבְשָׁן *m.* fornax (ad metalla liquefacienda).

כַּד *v.* כדד.

כְּדַב *m.* כִּדְבָה *f. chald.* mendax.

כָּדַד *rad. inus. arab.* laboravit; contudit; exhausit putei aquam.

כַּד *f.* (*c. suff.* כַּדֵּךְ, *pl. m.* כַּדִּים) vas testaceum, cadus, hydria.

כִּידוֹד *m.* scintilla.

כַּדְכֹּד *m. nom.* lapidis pretiosi et scintillantis.

כִּדְנָה *v.* דִּי; כְּדִי *v.* דַּי; כְּדַי *v.* דַּיְ.

כָּדַר *rad. inus. arab.* tenebricosus, turbidus fuit.

כִּידוֹר *m.* perturbatio, tumultus bellicus.

כְּדָרְלָעֹמֶר *N. pr.* regis Elamitici.

כֹּה *partic. similitudinis:* sic, ita; כֹּה — כֹּה aliter — aliter; 2) *loci:* hic, huc; כֹּה — וְכֹה hic — illic, huc — illuc; עַד כֹּה illuc usque; 3) *temp.:* nunc, עַד כֹּה hucusque; עַד כֹּה וְעַד כֹּה huc usque et illuc usque, interim.

כָּה *chald.* nunc, עַד כָּה hucusque.

כָּהָה (*fut.* יִכְהֶה, *apoc.* וַתֵּכַהּ) hebes, debilis fuit, hebetatus est; *trop.* animum despondit. — *Pi.* כִּהָה, כֵּהָה hebetatus est; pallidus factus est; animum abjecit; *trans.* increpuit alqm ejusque animum fregit.

כֵּהֶה, *fem.* כֵּהָה pallida; hebes, debilis; fractus *s.* abjectus (animus).

כֵּהָה *f.* debilitatio *i. e.* mitigatio.

כְּהַל *chald.* potuit, valuit.

כָּהַן *Kal inus. arab.* praesagivit, vaticinatus est. — *Pi.* כִּהֵן sacerdos fuit *s.* factus est; sacerdotio functus est.

כֹּהֵן *m.* (*pl.* כֹּהֲנִים, כֹּהֲנֵי) sacerdos; *sq.* הַגָּדוֹל *vel* הָרֹאשׁ *vel* הַמָּשִׁיחַ pontifex maximus.

כָּהֵן *m. chald.* sacerdos.

כְּהֻנָּה *f.* sacerdotium.

כּוּב *N. pr.* terrae *s.* populi australis.

כּוֹבַע *v.* כבע.

כָּוָה *Kal inus. arab.* ussit, cauterio notavit; transfodit. — *Niph.* ustus est, se adussit.

כַּו *m. chald., pl.* כַּוִּין fenestrae.

כְּוִיָּה *f.* adustio, nota adustionis, stigma.

כִּי *m.* (*pro* כְּוִי) stigma *Jes.* 3, 24. — *Partic.* כִּי *v. infra.*

מִכְוָה *f.* pars corporis adusta, stigma.

כּוֹחַ *rad. inus. arab.* pugnando vincere, praevalere.

כּוֹחַ, כֹּחַ *m.* vis, robur; facultas; opes, divitiae (כֹּחַ הָאָרֶץ fructus terrae); genus lacertarum *Lev.* 11, 30.

כּוֹכָב *m.* stella.

כּוּל metiri. — *Hiph.* הֵכִיל cepit, continuit (*in sich fassen*); pertulit, sustinuit. — *Pilp.* כִּלְכֵּל cepit, continuit; sustinuit, pertulit; sustentavit, aluit; obtinuit (causam forensem). — *Py.* כָּלְכַּל sustentatus, commeatu instructus est.

כּוּם *rad. inus. arab.* accumulare.

כִּימָה *f.* (congeries stellarum) pleiades.

כּוּמָז *m.* globuli aurei (ornamentum muliebre).

כּוּן *Kal inus.* erectus stetit. — *Pil.* כּוֹנֵן erectum constituit, statuit; confirmavit; fundavit, condidit, creavit, paravit; aptavit, direxit (arcum, sagittas); *intrans.* animum applicuit ad alqd. — *Pyl.* כּוֹנַן statutus, stabilitus est; paratus est. — *Hiph.* הֵכִין erexit, statuit, constituit; confirmavit, stabilivit; fundavit; comparavit, aptavit, direxit, convertit, applicuit (animum). — *Hoph.* הוּכַן stabilitus est; paratus est; aptatus est. — *Niph.* erectus, statutus est, stetit; *trop.* confirmatus est; incolumis mansit; paratus est. *Part.* נָכוֹן (*fem.* נְכֹנָה) firmus, stabilis; constans, certus, verus (אֶל־נָכוֹן certo, revera); aptus, conveniens. — *Hithp.* הִתְכּוֹנֵן, הִתְכּוֹנֵן statutus, paratus est; confirmatus est; se paravit.

כֵּן *adj.* rectus; כֵּנִים probi, integri. — *Adv.* recte. — *Partic.* sic, ita. אַחַר כֵּן, אַחֲרֵי־כֵן postea; בְּכֵן sic; לָכֵן ideo, propterea; עַל־כֵּן אֲשֶׁר propterea quod; עַל־כֵּן propterea; עַד־כֵּן hucusque. — *Aliud. v. s.* כנן.

כֵּן *chald.* sic, ita.

אָכֵן *partic.* (*pro* הָכֵן *inf. abs. Hiph.* stabiliendo) profecto! 2) nihilominus tamen.

כּוּן *N. pr.* urbis Phoen. ad mare mediterr. 1 *Chr.* 18, 8. quae 2 *Sam.* 8, 8. בֵּרֹתַי dicitur.

כַּוָּן *m.* placenta, libum.

כִּיּוּן *Nom.* dei, quem Isr. in deserto coluerunt (Saturnus) *Am.* 5, 26.

יָכִין (fundat) *N. pr.* filii Simeonis; *patron.* יָכִינִי; 2) *nom.* columnae in templo salomon.

מָכוֹן *m.* locus; basis.

מְכוֹנָה *f.* locus; basis. 2) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

מְכוּנָה *f.* locus.

תְּכוּנָה *f.* locus, sedes.

כּוֹס *f.* poculum; *pl.* כֹּסוֹת; 2) bubo *Lev.* 11. *Deut.* 14. *Ps.* 102.

כּוּר *rad. inus.* obvolvit; rotundus fuit; colligavit; prostravit et provolutum confodit. (*Ps.* 22, 17: כָּאֲרִי *pro* כָּאֲרִים *vel* כָּאֲרֵי *pl. part. chald.* כָּאַר: constrinxerunt *s.* confoderunt.)

כַּר *m.* sella (cameli jumento alligata) *Gen.* 31, 34. *Al. v. s.* כרר.

כָּרֵי (*pro* כָּרִים confodientes) *m. pl.* carnifices.

כּוּר *m.* fornax (ad metalla liquefacienda).

כּוֹר עָשָׁן (fornax fumans) *N. pr.* urbis in tribu Simeon.

כֹּר *m. nom.* mensurae decem bathos continentis, κόρος.

כּוֹר *m. chald. id.*

כִּיּוֹר *m.* (*pl.* כִּיֹּרִים, כִּיֹּרוֹת) labrum rotundum; foculus rotundus; suggestus rotundus.

כִּירַיִם *m. dual.* foramen fornacis ollis imponendis idoneum *s.* vas cum operculo, *LXX.* χυτρόποδες.

כִּכָּר *f.* (*pro* כִּרְכָּר) orbis, tractus terrae; 2) כִּכַּר לֶחֶם placenta; *pl. m.* כִּכָּרוֹת; 3) talentum (auri, argenti); *dual.* כִּכָּרַיִם, *st c.* כִּכְּרַיִם, *pl. f.* כִּכְּרֵי, כִּכָּרִים.

כַּכַּר *f. chald.*, *pl.* כַּכְּרִין id.

מְכוּרָה, מְכֹרָה *f.* (effossio) origo, natales.

מְכֵרָה *f.* gladius *s.* hasta.

כּוּשׁ Aethiopia. 2) *N. pr.* Benjaminitae *Ps.* 7, 1.

כּוּשִׁי *m.* (*pl.* כּוּשִׁיִּים; *fem.* כּוּשִׁית) *N. gent.* Aethiops. 2) *N. pr.* patris Zephanjae.

כּוּשָׁן *f. i. q.* כּוּשׁ.

כּוּשַׁן רִשְׁעָתַיִם *N. pr.* regis Mesopotamiae.

כּוֹשָׁרָה *v.* כשר.

כּוּת, כּוּתָה *N. pr.* regionis Asiae ex qua colonia in regnum Isr. deducta est.

כָּזָב *part.* כֹּזֵב mentiens, fal-

lens, mendax. — *Pi.* כִּזֵּב mentitus est *sq.* לְ *s.* בְּ adversus alqm; *metaph.* spem fefellit. — *Hiph.* mendacii arguit. — *Niph.* mendax deprehensus est.

כָּזָב *m.* mendacium; res fallax, inanis (oraculum falsum, idolum).

כֹּזֵבָא *fort. i. q.* כְּזִיב.

כָּזְבִּי (mendax) *N. pr.* filiae principis Midianit.

כְּזִיב *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

אַכְזָב *m.* mendax, fallax.

אַכְזִיב *N. pr.* oppidi in tr. Juda; 2) in fin. tr. Ascher ad mare mediterr., Ἐκδιππα

כָּזַר *rad. inus. arab.* fregit violento impetu.

אַכְזָר *m.* durus, crudelis (*subst.* hostis); truculentus; saevus, perniciosus.

אַכְזָרִי *m.* durus, immanis, saevus, atrox.

אַכְזְרִיּוּת *f.* crudelitas, atrocitas.

כֹּחַ *v.* כּוֹחַ.

כָּחַד — *Pi.* כִּחֵד abnegavit; occultavit *sq. accus. et* מִן *s.* לְ alqd ab alqo. — *Niph.* occultatus est; deletus, perditus est. — *Hiph.* celavit; delevit, perdidit.

כָּחַל fucavit stibio (oculos).

כָּחַשׁ mentitus est, *trop.* defecit, contabuit. — *Pi.* כִּחֵשׁ mentitus est; *trop.* spem fefellit, defecit; abnegavit *sq.* בְּ; blanditus, adulatus est *sq.* לְ. — *Niph. et Hithpa.* adulatus est *sq.* לְ.

כַּחַשׁ *m.* mendacium, dissimulatio fallax; macies.

כֶּחָשׁ *m.* homo mendax.

כִּי *part.* ὅτι, *signif. latin.* accus. c. inf., quod, ut, ita ut; 2) quod, quia; nam, enim; 3) quum, quando, ὅτε, ἐάν; 4) *praeced. prothesi indicat* apodosin *vel* antithesin; *in jurisjur. form.* nisi, profecto! — הֲכִי num? an? nonne? — עַל כִּי, יַעַן כִּי propterea quod; עַד כִּי donec; כִּי עַל־כֵּן ideo, idcirco. — *Aliud v. s.* כָּוָה.

כִּי אִם nam quum, nam si; si; *praeced. sent. negativa et in jurisj. form.* nisi; imo, sed.

כִּיד *rad. inus. arab.* insidiis decepit.

כִּיד *m.* pernicies, exitium.

כִּידוֹן *m.* hasta, jaculum; 2) גֹּרֶן כִּידוֹן (area hastarum s. exitii) *N. pr.* regionis *cf.* נָכוֹן.

כדד *v.* כִּידוֹד.

כדר *v.* כִּידוֹר.

כון *v.* כִּיּוּן.

כור *v.* כִּיּוֹר.

כלל *v.* כֵּלַי, כִּילַי.

כלף v. כֵּילַפּוֹת.

כּוּם v. כִּימָה.

כנס v. כִּים.

כּוּר v. כִּיר.

כָּכָה i. q. כֹּה sic; אֵיכָכָה quomodo? cf. אֵיךְ s. אֵי.

כּוּר v. כִּכָּר.

כֹּל, כָּל־ v. כלל.

כָּלָא clausit (part. כָּלֻא, כָּלוּא inclusus), intrans. se inclusit, clausus est; continuit, cohibuit; sq. accus. et מִן prohibuit alqm ab alqa re, subtraxit alicui alqd; fut. יִכְלָה. — Niph. prohibitus, cohibitus est, desiit.

כֶּלֶא m. (c. suff. כִּלְאוֹ) carcer, בֵּית הַכֶּלֶא, בֵּית כֶּלֶא id., pl. בָּתֵּי כְלָאִים.

כִּלְאַיִם dual. duo diversi generis, ἑτερογενῆ.

כְּלוּא (כְּלִיא) m. carcer.

מִכְלָה f. (pl. מִכְלָאוֹת) caula, ovile.

כִּלְאָב (pater perfecit) N. pr. filii Davidis.

כָּלַב rad. inus. arab. contexuit.

כְּלוּב m. corbis; cavea. 2) N. pr. virorum.

כֶּלֶב m. canis; transl. de homine atroci et crudeli, hom. abjecto et vili, cynaedo.

כָּלֵב N. pr. comitis Josuae, patron. כָּלִבִּי; 2) al. virorum.

כָּלָה (fut. יִכְלֶה, תִּכְלֶה, apoc. יִכֶל, וַתֵּכֶל) absolutus, perfectus est; eventu comprobatum est (vaticinium); peractus, finitus est; consumtus, confectus est (animus, oculus); absumtus est, evanuit, periit. — Pi. כִּלָּה absolvit, perfecit; finivit, sq. inf. c. לְ desiit; consumsit, depavit, delevit, perdidit, fecit ut evanesceret s. interiret. — Py. כֻּלָּה (fut. יְכֻלֶּה) absolutus, finitus est.

כָּלֶה — fem. כָּלָה deficiens, tabescens.

כָּלָה f. consummatio; consumtio, excidium; עָשָׂה כָלָה interitum paravit, funditus perdidit alqm sq. בְּ, אֶת. — Adv. כָּלָה, לְכָלָה omnino, prorsus.

כְּלִי m. (in pausa כֶּלִי, pl. כֵּלִים, כְּלֵי) supellex; vas; navigium; vestimentum; instrumentum (musicum, bellicum), arma; trop. instrumenta, artes.

כִּלְיוֹת st. c. כִּלְיוֹת f. pl. renes; metonym. animus intimus.

כִּלָּיוֹן st. c. כִּלְיוֹן m. consumtio, excidium; tabes (oculorum i. e. anxium desiderium).

כִּלְיוֹן N. pr. m.

מִכְלוֹת *f. pl.* perfectiones, *sq.* זָהָב aurum optimum.

תִּכְלָה *f.* perfectio, *LXX.* συντέλεια.

תַּכְלִית *f.* perfectio; gradus *s.* modus summus (odii); finis, terminus.

כְּלוּלוֹת, כַּלָּה *v.* כלל.

כְּלוּהַי *N. pr. m.*

כָּלַח *rad. inus. arab.* labiis contractis fuit; vultu austero fuit.

כֶּלַח *m.* senectus *Job.* 5,26.

כֶּלַח *N. pr.* urbis in Assyria *Gen.* 10, 11.

כְּלִי, כִּלְיוֹן, כְּלָיוֹת *v.* כלה.

כַּלְכֹּל *N. pr. m.*

כָּלַל perfecit, absolvit. — II) *syr.* coronavit, sertis ornavit.

כְּלַל *chald.* perfecit. — *Schaph.* שַׁכְלֵל *id.* — *Pass.* אִשְׁתַּכְלַל perfectus est.

כָּלִיל *m.* perfectus, consummatus; totus. — *Substant.* totum, universitas (כְּלִיל הָעִיר tota urbs); sacrificium quod totum comburitur *Deut.* 33, 10. *Ps.* 51, 21. — *Adv.* prorsus, omnino.

כַּלָּה *f.* sponsa; nurus.

כְּלוּלוֹת *f. pl.* sponsalia.

כֹּל (כּוֹל *Jerem.* 33, 8.), כָּל־ *propr.* complexus totus, universitas: omnis (omnes, omnia); totus; unusquisque, quicunque. לֹא כֹּל nullus, nullum.— *Cum suff.* כֻּלָּנוּ nos omnes; כֻּלְּכֶם vos omnes; כֻּלָּם, כֻּלָּהֶם omnes illi; כֻּלָּנָה, כֻּלְּהֶנָה omnes illae; כֻּלּוֹ totus ille, כֻּלָּה tota illa. — *Cum adv.* כָּל־עוֹד omni adhuc tempore, quamdiu; כָּל־עֻמַּת שֶׁ eadem ratione qua.

כֹּל, כָּל־ *chald. id.* — כְּלָא *adv.* prorsus, omnino.

מִכְלָל *m.* perfectio; perfectum.

מִכְלוֹל *m. id.*

מַכְלֻלִים *m. pl.* ornamenta.

כָּלַם *Kal inus. arab.* sauciavit.—*Hiph.* הִכְלִים, הַכְלִים pudore, ignominia, injuria affecit. — *Hoph.* pudore affectus est, spe frustratus est; contumelia affectus est. — *Niph.* pudore, ignominia affectus est, pessumdatus est.

כְּלִמָּה *f.* pudor, contumelia.

כְּלִמּוּת *f. id.*

כִּלְמַד *N. pr.* loci *s.* regionis in Arabia felici.

כַּלְנֵה, כַּלְנֵה, כַּלְנוֹ *N. pr.* urbis ad Tigridem fluv. (Ctesiphon).

כָּלַף *rad. inus. chald.* קְלַף decorticavit, abscidit.

כֵּילַפּוֹת *f. pl.* mallei; *Al.* secures; *LXX.* λαξευτήρια.

כָּמַהּ contabuit (desiderio); anxie desideravit.

כִּמְהָם *N. pr. m.*

כַּמָּה, כַּמֶּה, כְּמָה *v.* מָה.

כְּמוֹ, כָּמוֹ *partic. i. q.* כְּ ut, sicut; *c. suff.* כָּמוֹנִי sicut ego; כָּמוֹךָ, כָּמֹכָה sicut tu; כָּמוֹהוּ sicut ille; כָּמוֹהָ sicut illa; כָּמוֹנוּ sicut nos; *rar. pro* כָּכֶם, כָּהֶם: כְּמוֹכֶם, כְּמוֹהֶם sicut vos, illi. — כְּמוֹ — כְּמוֹ sicut — ita, tam — quam. 2) *de temp.* ut, quum *Gen.* 19, 5.

כְּמוֹשׁ *N. pr.* dei Moabitarum et Ammonit.; עַם כְּמוֹשׁ Moabitae.

כָּמַן *rad. inus. syr.* abscondidit; 2) sale condivit.

כַּמֹּן *m.* cuminum.

מִכְמַנִּים *m. pl.* thesauri.

כָּמַס recondidit, abscondidit.

כָּמַר — *Niph.* נִכְמַר adustus est, incaluit; *trop.* amore incensus est, misericordia commotus est. — II) *i. q.* כָּבַר contexuit *cf. derivv.*

כֹּמֶר *m., pl.* כְּמָרִים sacerdotes idolorum.

כִּמְרִיר *v.* מְרִיר *s.* מרר.

מִכְמָר *m.* rete.

מַכְמֹר *m., pl.* מַכְמֹרִים retia.

מִכְמֶרֶת, מִכְמֹרֶת *f.* rete.

כֵּן *v.* כּוּן *et* כָּנַן.

כָּנָה *Kal inus. arab.* circumloquendo cognominavit. — *Pi.* כִּנָּה blande allocutus est; adulatus est.

כְּנָת *m.* (homo ejusd. cognominis) *pl.* כְּנָוֹת sodales, σύνδουλοι.

כְּנָת *chald. id.* — *pl.* כְּנָוָן, *c. suff.* כְּנָוָתְהוֹן, כְּנָוָתֵהּ.

כַּנָּה *v.* כנן.

כַּנֵּה *N. pr.* urbis (*fort. pro* כַּלְנֵה).

כִּנּוֹר *m.* (*c. suff.* כִּנֹּרִי, *pl.* כִּנֹּרוֹת, כִּנֹּרִים) cithara, κινύρα.

כָּנְיָהוּ *N. pr.* regis Jud. *i. q.* יְהוֹיָכִין.

כִּנָּם *v.* כנן.

כְּנֵמָא *adv. chald.* sic, hujusmodi.

כָּנַן *i. q.* כּוּן statuit, stabilivit; 2) *arab.* obtexit, protexit, *imp.* כַּנָּה *Ps.* 80, 16. *Al. subst.* surculus.

כְּנָנִי (protector) *N. pr. m.*

כְּנַנְיָהוּ, כְּנַנְיָה (Jova protegit) *N. pr. m.*

כָּנַנְיָהוּ *N. pr.* Levitae.

כֵּן *m.* (*c. suff.* כַּנֶּךָ, כַּנּוֹ) locus *Gen.* 40, 13. 41, 13.; basis. — *Al. v. s.* כּוּן.

כֵּן *m.* culex; *pl.* כִּנִּים culices, *LXX.* σκνίφες.

כִּנָּם *m. collect.* culices.

כָּנַס collegit, congregavit.—

Pi. congregavit. — *Hithpa.* se recepit, se involvit.

מִכְנָס *m.*, *dual. constr.* מִכְנְסֵי feminalia (sacerdotum).

כָּנַע — *Hiph.* הִכְנִיעַ depressit, fregit (alcjs animum). — *Niph.* נִכְנַע depressus, fractus est; animum demisit.

כִּנְעָה *f.* (colligatum) sarcinae.

כְּנַעַן *N. pr.* filii Chami; terrae et gentis Cananitarum; 2) *appellat.* mercator.

כְּנַעֲנִי (*fem.* כְּנַעֲנִית, *pl.* כְּנַעֲנִים) *N. gent.* Cananita, Cananaeus; 2) mercator.

כְּנַעֲנָה *N. pr. m.*

כָּנַף *Kal inus. arab.* texit, operuit. — *Niph.* se occultavit.

כָּנָף *f.* (*dual.* כְּנָפַיִם, כַּנְפֵי *fem.*; *pl. st. c.* כַּנְפוֹת *masc. et fem.*) ala; *poët.* ales, avis; (*trop.* ala venti, aurorae, exercitus;) 2) extremitas, πτέρυξ, πτερύγιον; extrema pars (vestis, pallii, lecti, tecti *s.* templi); ora regionis *s.* terrae extrema.

כִּנֶּרֶת, כִּנְּרוֹת, כִּנֲּרוֹת *N. pr.* urbis in tribu Napthali ad mare galilaeum (Γεννησαρέτ); יָם כִּנֶּרֶת lacus Tiberiadis *s.* Galilaeae.

כְּנַשׁ *chald.* congregavit. — *Ithp.* se congregare.

כַּסְדָּי *chald. i. q.* כַּשְׂדִּי Chaldaeus.

כָּסָה — *part.* כֹּסֶה tegens, כָּסוּי tectum, absconditum. — *Niph.* נִכְסָה tectus, opertus est. — *Pi.* כִּסָּה velavit, operuit alqd *sq. accus.*, עַל, texit alqd alqa re *sq. accus. et* בְּ, *dupl. accus.*, עַל *et* בְּ, *acc. et* עַל; *transl.* celavit, dissimulavit; texit *i. e.* condonavit (peccatum); *sq.* אֶל apud alqm occultavit, alicui alqd aperuit et credidit; *intrans.* se velavit, se operuit alqa re *sq.* בְּ, *accus.* — *Pu.* כֻּסָּה, כֻּסֶּה opertus est alqa re *sq.* בְּ, *accus.* — *Hithpa.* se velavit, se operuit *sq.* בְּ, *accus.*

כֵּס *m. fort. i. q.* כִּסֵּא solium *Exod.* 17, 16. *Al. pro* נֵס vexillum.

כֶּסֶא, כֶּסֶה *m.* plenilunium.

כִּסֵּא, כִּסֵּה *m.* (*c. suff.* כִּסְאִי, *pl.* כִּסְאוֹת) sella, cathedra, tribunal, solium, thronus.

כָּסוּי *m.* tegumentum.

כְּסוּת *f.* tegumentum; vestimentum.

סוּת *f. id.*

כְּסָתוֹת *f. pl.* pulvilli, *LXX.* προσκεφάλαια.

מִכְסֶה *m.* tegmen, tectum.

מְכַסֶּה *m.* tegumentum, stragula, amictus; omentum intestinorum.

כָּסַח *part.* כָּסוּחַ amputatus, succisus.

כַּסּוּחָה *v.* סוּחַ.

כָּסַל crassus, firmus fuit *cf.* כָּסַל, elumbis fuit, torpuit, stultus fuit, *fut.* יִכְסָלוּ desipiunt.

כְּסִיל *m.* stultus; impius; 2) *nom.* sideris (Gigas, Orion). 3) *N. pr.* urbis in tribu Juda.

כְּסִילוּת *f.* stultitia.

כֶּסֶל *m.* lumbus (*pl.* כְּסָלִים lumbi, ilia); *trop.* confidentia, exspectatio, spes; stultitia, stupor.

כִּסְלָה *f.* spes; stupiditas.

כִּסְלֵו *m. nom.* mensis noni hebr., qui partim Novembri partim Dec. nostro respondet.

כְּסָלוֹן *N. pr.* oppidi in fin. tribus Judae.

כִּסְלוֹן *N. pr. m*

כְּסֻלּוֹת *N. pr.* oppidi in tr. Issaschar.

כִּסְלוֹת־תָּבוֹר *N. pr.* oppidi ad radices Thabori montis.

כַּסְלֻחִים *m. pl. nom.* populi, coloniae Aegyptiorum (Colchii).

כָּסַם totondit.

כֻּסֶּמֶת *f.* spelta, ζέα, *pl.* כֻּסְּמִים.

כָּסַס numeravit, supputavit.

מֶכֶס *m.* tributum, census.

מִכְסָה *f.* numerus, summa; pretium.

כָּסַף (palluit) anxie desideravit, expetivit *sq.* לְ, *inf. c.* לְ. — *Niph.* palluit; desiderio affectus est, expetivit *sq.* לְ.

כֶּסֶף *m.* (*c. suff.* כַּסְפִּי, *pl.* כְּסָפִים) argentum; pecunia; *additis numeral.* siclus argenti: אֶלֶף כ׳ mille sicli arg.

כְּסַף *m. chald.* argentum.

כָּסִפְיָא *N. pr.* regionis (*fort.* ad mare Caspium).

כְּסָתוֹת *v.* כסה.

כְּעַן *adv. chald.* jam, nunc.

כְּעֶנֶת *v. s.* עתת.

כָּעַס (*fut.* יִכְעַס) aegre tulit, indignatus est; succensuit. — *Pi.* כִּעֵס ad indignationem irritavit. — *Hiph.* הִכְעִיס aegritudine, indignatione affecit alqm, ad iram irritavit.

כַּעַס *m.* aegritudo, moeror; indignatio, ira; *pl.* כְּעָסִים irritationes ad iram.

כַּעַשׂ *m.* indignatio, ira.

כַּף, כַּפּוֹת, כַּפַּת *v.* כפף.

כֵּף *m.* rupes, petra.

כָּפָה suppressit, exstinxit, *cf.* כבה.

כְּפוֹר, כְּפִיר, כְּפִירָה *v.* כפר.

כָּפַל duplicavit, *part.* כָּפוּל duplex. — *Niph.* duplicatus est.

כֶּפֶל m. duplicatio, duplum; *dual.* כִּפְלַיִם duplo plura.

כָּפַן esurivit, esuriens quasi protendit (vitis radices).

כָּפָן *m.* fames.

כָּפַס *rad. inus. syr.* connexuit, conjunxit.

כָּפִיס *m.* tignum, quo parietes continentur, *LXX.* κάνθαρος.

כָּפַף curvavit; *intr.* se incurvavit (de animo depresso et fracto). — *Niph.* se incurvavit, se demisit *sq.* לְ coram alqo.

כַּף *f.* (incurvatum, concavum) palma, manus, *c. suff.* כַּפִּי, *dual.* כַּפַּיִם utraque manus, *pl.* כַּפּוֹת palmae, manus (manubria *Cant.* 5, 5.); 2) planta pedis, *pl.* כַּפּוֹת; 3) vasculum, acerra cava; *pl.* כַּפּוֹת. — כַּף־הַקֶּלַע cavitas fundae. — כַּף־הַיָּרֵךְ acetabulum femoris. — כַּפּוֹת תְּמָרִים fasciculus ramorum palmae.

כִּפָּה *f.* ramus palmae; ramus.

כָּפַר texit, operuit, obduxit alqd alqa re *sq. accus. et* בְּ. — *Pi.* כִּפֶּר (*fut.* יְכַפֵּר) texit *i. e.* condonavit (peccatum) *sq. accus.*, עַל, לְ; expiavit alqm *s.* alqd *sq. accus.*, עַל, בְּעַד, מִן; placavit alqm *sq. accus.* — *Py* כֻּפַּר obliteratus, deletus est; expiatus est. — *Hithpa.* expiatus est. — *Nithpa.* נִכַּפֵּר *pro* נִתְכַּפֵּר expiatus est.

כְּפוֹר *m.* crater, poculum cum operculo; 2) pruina *Exod.* 16, 14. *Ps.* 147, 16.

כְּפִיר *m.* leo adultus; *trop. de* hostibus et principibus potentibus; 2) pagus *Neh.* 6, 2.

כָּפָר *m.* pagus, vicus.

כְּפִירָה (pagus) *N. pr.* urbis Hevitarum.

כְּפַר הָעַמּוֹנִי (pagus Ammonit.) *N. pr.* oppidi in tribu Benj.

כֹּפֶר *m.* pix *Gen.* 6, 14.; 2) pagus 1 *Sam.* 6, 18.; 3) pretium expiationis, λύτρον; 4) flos cyprinus *Cant.* 1, 14.

כִּפֻּרִים *m. pl.* expiationes.

כַּפֹּרֶת *f.* operculum arcae foederis; בֵּית הַכַּפֹּרֶת adytum templi sanctissimum.

כָּפַשׁ — *Hiph.* obtexit, obruit alqm alqa re.

כְּפַת *chald.* ligavit, vinxit.

כַּפְתּוֹר *N. pr.* regionis, quae Philistaeorum patria fuisse dicitur; כַּפְתֹּרִים incolae huj. terrae *Gen.* 10, 14.

כַּפְתֹּרִים *m. pl. nom.* ornamentorum candelabri sacri (*Exod.* 25. 37.) et columnarum, quae fort. granatorum formam habuerunt.

כָּרַר *v.* כּוּר. כַּר *v.* פּוּר. כַּר *v.* צֹר *et* כָּרַר.

כְּרָא *s.* כְּרָה *chald.* — *Ithp.* dolore affectus est, doluit.

כִּרְבֵּל *quadrilit.* constrinxit, accinxit (vestem). — *Pu. part.* מְכֻרְבָּל indutus (veste), amictus.

כַּרְבְּלָא *f. chald.* pallium.

כָּרָה fodit, effodit; *trop.* foveam fodit, insidias struxit, prava molitus est; *sq.* אָזְנַיִם aures patefecit, revelavit. *Niph.* effossus est. — II) emit *Deut.* 2, 6. *Hos.* 3, 2. — III) epulas instituit 2 *Reg.* 6, 23.

כֵּרָה *f.* fovea, cisterna *pl. constr.* כְּרֹת; 2) convivium.

מִכְרֶה *m.* fodina.

כְּרוּב *m., pl.* כְּרוּבִים, כְּרֻבִים *nom.* animalis formam hominis, bovis, leonis et aquilae referentis; imago huj. animalis. 2) *N. pr. m. Esr.* 2. *Neh.* 7.

כְּרַז *chald.* — *Aph.* proclamavit (κηρύσσειν).

כָּרוֹז *m. chald.* praeco.

כָּרִי *v.* כּוּר.

כְּרִית, כְּרִיתוּת *v.* כרת.

כָּרַךְ *rad. inus. syr.* involvit; munivit; circumdedit.

כַּרְכֹּב *m.* (*c. suff.* כַּרְכֻּבּוֹ) ambitus, margo (altaris).

תַּכְרִיךְ *m.* pallium.

כַּרְכְּמִישׁ (arx Mischi) *N. pr.* urbis ad Euphratem (Κιρκήσιον).

כַּרְכֹּם *m.* curcuma, crocus indicus.

כַּרְכַּס *N. pr.* eunuchi Pers.

כִּרְכָּרוֹת *v.* כרר.

כָּרַם *rad. inus. arab.* generosus, nobilis fuit.

כֶּרֶם *m.* (*fem. Jes.* 27, 2. 3.) ager *s.* fundus nobilis et cultus: vinea, olivetum.

כֹּרֵם *m.* vinitor.

כַּרְמִי (vinitor) *N. pr.* virorum.

כַּרְמֶל *m.* (*c. suff.* כַּרְמִלּוֹ) arvum cultum et horto simile. 2) *N. pr.* montis ad mare mediterr. prope Ptolemaidem; *β*) oppidi in montano tractu Judae; *nom. gent.* כַּרְמְלִי *m.*, כַּרְמְלִית *f.* 3) כַּרְמֶל *et* גֶּרֶשׂ כַּרְמֶל commินutio spicarum, grana arida *Lev.* 2, 14. 23, 14.

כַּרְמִיל *m.* coccinum.

כְּרָן *N. pr m.*

כָּרְסֵא *m. chald. i. q.* כִּסֵּא solium, thronus.

כִּרְסֵם *quadrilit.* abscidit, detondit, devastavit.

כָּרַע se flexit, se incurvavit; (in genua) se demisit, (genua) flexit (qui in genua se provolvit coram alqo *sq.* לְ *s.* לִפְנֵי; viribus destitutus corruit; femina parturiens). —

Hiph. prostravit; animum alcjs afflixit.

כְּרָעַיִם *f. dual.* crus utrumque; pedes saltatorii (locustae).

כַּרְפַּס *m.* carbasus, pannus linteus isque tenuis.

כָּרַר — *Pilp.* כִּרְכֵּר subsiluit, saltavit.

כַּר *m.* (*pl.* כָּרִים) agnus (saginatus, pinguis); aries (machina bellica); pascuum.

כִּרְכָּרוֹת *f. pl.* dromades.

כָּרַשׁ *rad. inus. arab.* corrugata est (cutis).

כֶּרֶשׂ *m.* venter.

כֹּרֶשׁ (*pers.* sol) *N. pr.* regis Persarum, Cyrus.

כַּרְשְׁנָא *N. pr.* principis persici.

כָּרַת (*imp.* כְּרָת־, *c.* ה *parag.* כָּרְתָה, *fut.* יִכְרֹת) secuit, cecidit, abscidit, excidit; כָּרוּת *et* כְּרוּת שָׁפְכָה exsectus, eunuchus; — *sq. et omisso* בְּרִית foedus icit *s.* pepigit (ὅρκια τέμνειν) *sq.* אֵת, עִם, לְ cum alqo; spopondit, promisit *sq.* לְ, *inf. c.* לְ. — *Niph.* excisus est; discissa *s.* divisa est (aqua fluvii); ejectus est, in exilium missus est; e medio sublatus, supplicio affectus est; absumtus, deletus est, periit. — *Py.* כֹּרַת, כָּרַת abscissus est. — *Hiph.* הִכְרִית excidit, delevit; subtraxit. — *Hoph.* הָכְרַת excisus est.

כְּרֻתוֹת *f. pl.* tigna cedrina dedolata.

כְּרִית (divisio) *N. pr.* rivi, qui non procul a Samaria in Jordanem illabitur.

כְּרִיתוּת, כְּרִיתֻת *f.* (discissio) divortium, repudium; *addito* סֵפֶר libellus repudii.

כְּרֵתִי *m.* carnifices (satellites Davidis). — 2) *N. gent.* Crethaeus *i. e.* Philistaeus. (*Al. deriv. a* כָּרַת: ἀλλόφυλοι, *Al. ab* insula Creta.)

כֶּשֶׂב *m. i. q.* כֶּבֶשׂ agnus.

כִּשְׂבָּה *f.* agna.

כֶּשֶׂד *N. pr.* filii Nahoris, a quo Chaldaei originem duxerunt.

כַּשְׂדִּים *N. gent.*, Chaldaei, incolae Babyloniae; 2) astrologi chaldaei.

כַּשְׂדַּי *N. gent. chald.*, Chaldaeus; 2) astrologus.

כָּשָׂה opertus est adipe.

כָּשַׁל (*fut.* יִכְשׁוֹל) labare, labefactatus est (*part.* כּוֹשֵׁל debilis, defessus); impegit, offendit alqa re *sq.* בְּ; lapsus est, corruit. — *Niph.* נִכְשַׁל labefactatus, debilitatus est; impegit; lapsus est, corruit. — *Pi. et Hiph.* labefecit; *trop.* peccandi auctor fuit;

debilitavit. — *Hoph. part.* מָכְשָׁלִים projecti.

כַּשִּׁיל *m.* securis.

כִּשָּׁלוֹן *m.* lapsus, ruina.

מִכְשׁוֹל *m.* offendiculum, σκάνδαλον, causa labendi et perniciei; *trop.* incitamentum ad peccandum; scrupulus animi *s.* conscientiae.

מַכְשֵׁלָה *f.* ruina, rudera; *trop.* σκάνδαλον, irritamentum peccandi.

כָּשַׁף —*Pi.* כִּשֵּׁף praestigiatus est; *part.* מְכַשֵּׁף praestigiator, מְכַשֵּׁפָה praestigiatrix.

כַּשָּׁף *m.* praestigiator.

כְּשָׁפִים *m. pl.* praestigiae.

כָּשֵׁר rectus fuit; utilis fuit. — *Hiph.* fortunavit.

כּוֹשָׁרָה *f., pl.* כּוֹשָׁרוֹת prosperitas (*Al.* abundantia).

כִּשְׁרוֹן *m.* successus prosper; commodum, emolumentum.

כִּישׁוֹר *m.* colus.

כָּתַב scripsit, inscripsit, literis consignavit (*sq.* עַל, בְּ, אֶל, *accus.* materiae inscribendae; *sq.* עַל, אֶל, לְ, ad alqm, alicui); praescripsit; decrevit, statuit. — *Niph.* scriptus est. — *Pi.* decrevit.

כְּתַב *chald.* scripsit.

כְּתָב *m.* scriptura, scriptum; liber; catalogus; exemplum scripti.

כְּתָב *m. chald.* scriptum; praeceptum; edictum, decretum.

כְּתֹבֶת *f.* scriptura.

מִכְתָּב *m.* scriptura, scriptum; epistola; edictum; carmen.

כִּתִּים, כִּתִּיִּים *N. gent.*, Chittaei, qui occidentem versus ad mare mediterr. habitarunt.

כָּתִית *v.* כתת.

כָּתַל *rad. inus. arab.* in unum coëgit; cohibuit.

כֹּתֶל *m.* paries.

כְּתַל *m. chald.* paries; *pl. emph.* כֻּתְלַיָּא.

כִּתְלִישׁ *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

כָּתַם *Kal inus. syr.* maculavit; *arab.* recondidit. — *Niph.* נִכְתַּם absconditus est (*Al.* auro obductus est).

כֶּתֶם *m. poët.* (quod reconditur) aurum.

מִכְתָּם *m.* (*in titulis Ps.* 16. 56—60.) carmen aureum. *Al. pro* מִכְתָּב scriptum, carmen.

כְּתֹנֶת, כֻּתֹּנֶת (*c. suff.* כֻּתָּנְתִּי, *pl.* כֻּתֳּנוֹת, *st. c.* כָּתְנוֹת) tunica, χιτών.

כָּתֵף *st. c.* כֶּתֶף *f.* scapula, humerus (*c. suff.* כְּתֵפִי, *pl.* כְּתֵפַיִם); 2) latus (aedificii, maris, regionis, oppidi); *pl.* כְּתֵפוֹת, *st. c.* כִּתְפוֹת, *c. suf*

כְּתֵפַיִם latera (portae, vestimenti s. Ephodi).

כָּתַר — *Pi.* כִּתֵּר cinxit, circumdedit; circumvenit; exspectavit. — *Hiph.* circumdedit alqm *sq.* בְּ; circumvenit; *intrans.* coronatus est (sapientiâ).

כֶּתֶר *m.* corona.

כּוֹתֶרֶת *f.* (*pl.* כֹּתָרוֹת) coronamentum (columnae).

כָּתַשׁ contudit (in pila).

מַכְתֵּשׁ *m.* pila, mortarium; cavum dentium, ὁλμίσκος. — *Zeph.* 1, 11. *N. pr.* regionis prope Hierosol. esse videtur.

כָּתַת (*fut.* יָכֹּת, *imp. pl.* כֹּתּוּ) cudit; contudit; profligavit; *part.* כָּתוּת contusus, θλαδίας, eunuchus. — *Pi.* כִּתֵּת cudit; contudit; vastavit. — *Py.* se illisit. — *Hiph.* (*fut.* יַכְּתוּ) profligavit. — *Hoph.* (*fut.* יֻכַּתּוּ) contusus, contritus est.

כָּתִית *m.* oleum (ex olivis in mortario contusis expressum).

מְכִתָּה *f.* contusio.

ל

לְ *nota* dativi, dat. commodi et incommodi; genitivi; accusativi (in libb. recentior.). — *Praeverb. indicans directionem et accommodationem ad alqd dicitur: de loco:* ad, in, versus; *de temp:* in, intra; ad; circa; statim post. — *Transl. de conditione, in quam quid abit s. mutatur:* in; *de numero:* ad, circiter; *de animi ad alqd conversione:* ad, in, erga, contra; *de norma alcjs rei:* secundum, tanquam, instar; *de causa:* ob, propter, לָכֵן propterea; לָכֵן ideo; לָמָּה cur? *de fine sermonis:* de, supra, quoad, quod attinet ad. — *Conjunct. cum subst. et adj. signif.* adverbium: לַשֶּׁקֶר falso, לְצֶדֶק juste. — *Praefix. infinitivo:* ad (de consilio), ut, ita ut; quum; donec; *gerund. latin.* לַעֲשׂוֹת faciendo; *post vv. inclinandi ad alqd, quaerendi, incipiendi, desinendi etc., ubi latini solo infinit. utuntur.* — *Cum suff.* לִי; לְךָ (לְכָה), לָךְ (לָכִי); לוֹ, לָהּ; לָנוּ; לָכֶם, לָכֶן; לָהֶם, לָהֵן, לָהֶנָּה; *v.* לְמַן — מִן.

לְ *chald. nota* dativi, genit. et accus.; *praev.* ad, in, versus; tanquam; *c. inf.* ut.

לֹא *rar.* לוֹא non (לֹא כֹּל nullus; nullum; לֹא אִישׁ nemo; לֹא דָבָר nihil); *verbo postpos.* nihil; *pro* בְּלֹא sine; *pro* הֲלֹא nonne? — *Cum*

praef. בְּלֹא quum non (sit), sine, absque. הֲלֹא nonne? annon? ecce! ἰδού! לְלֹא sine. גַּם — לֹא ne quidem.

לָא (לָה) *chald.* non; nihil.

לָהֵן *chald.* ideo, propterea *cf.* לְ; *pro* הֵן לָא nisi.

לָכֵן ideo *cf.* לְ; *pro* כֵּן לֹא veruntamen, attamen.

לֹא דְבָר, לֹו דְבָר (sine pascuis) *N. pr.* oppidi in Gileaditide.

לֹא עַמִּי (non meus populus) *nom. symb.* filii Hoseae.

לָאַב *rad. inus. arab.* accendit, arsit; sitivit.

תַּלְאֻבוֹת, תַּלְאוּבוֹת *f. pl.* (sitis) siccitates.

לָאָה laboravit, viribus destitutus, defatigatus est. — *Niph.* נִלְאָה laboravit, defatigatus est; aegre tulit, taedio affectus est, fastidivit. — *Hiph.* הֶלְאָה defatigavit; taedio affecit, molestus fuit.

לֵאָה (defatigatio) *N. pr.* uxoris Jacobi.

תְּלָאָה *f.* labor, molestia, miseria.

לָאַט *i. q.* לוּט obvolvit, operuit 2 *Sam.* 19, 5. — *Al.* לָאט, לְאַט *v. s.* אַט.

לָאט *i. q.* לָט — בַּלָּאט clam, clanculum.

לָאַךְ *rad. inus. arab.* misit; ministravit.

מַלְאָךְ *m.* legatus, nuntius; legatus divinus (propheta, sacerdos, populus isr.), angelus.

מַלְאַךְ *m. chald.* angelus.

מְלָאכָה *f.* (*st. c.* מְלֶאכֶת, *c. suff.* מְלַאכְתּוֹ, *pl. constr.* מַלְאֲכוֹת) operatio, negotium, ministerium; opus, res fabricata; res alcjs (supellex, pecudes).

מַלְאָכוּת *f.* legatio.

מַלְאָכִי (angelicus) *N. pr.* prophetae, *Μαλαχίας.*

לָאֵל (Deo dicatus) *N. pr. m.*

לָאַם *rad. inus. arab.* consolidavit, restauravit; convenit, conjunctus fuit.

לְאֹם *m.* (*c. suff.* לְאֻמִּי, *pl.* לְאֻמִּים) natio, populus. 2) לְאֻמִּים *N. pr.* gentis arab. (*Ἀλλουμαιῶται*) *Gen.* 25, 3.

לֵב, לֶב־ (*c. suff.* לִבִּי, *pl.* לִבּוֹת) **לֵבָב** (*st. c.* לְבַב, *c. suff.* לְבָבִי, לְבַבְכֶם, *pl.* לְבָבוֹת) *m.* cor; animus: mens, intellectus, conscientia, fortitudo (בְּלֵב וָלֵב animo ancipiti *s.* ambiguo); *metaph.* medium, penetralia (maris, coeli, terebinthi).

לֵב, לְבַב *m. chald.* cor, animus.

לָבַב — *Niph. denom.* cordatus factus est, sanam rationem nactus est. — *Pi.* לִבֵּב corde privavit, vulne-

ravit pectus (amando). *Al.* *v. s.* לְבִיבָה.

לְבָה *f.* cor, animus.

לְבִיבָה *f.*, *pl.* לְבִיבוֹת placentae in sartagine coctae, — *Pi.* לִבֵּב ejusmodi placentas coxit 2 *Sam.* 13, 6. 8.

לְבָאִים, לְבָאוֹת *v.* לָבִיא.

לְבַד *v.* בַּד, בדד.

לבט — *Niph.* נִלְבַּט se praecipitavit, praeceps corruit.

לָבִיא *poët.* leo *vel* leaena.

לְבִי *m.*, *pl. m.* לְבָאִים leones; *fem.* לְבָאוֹת leaenae; 2) *nom. pr.* oppidi in tr. Sim.

לְבִיָּא *f.* leaena.

לְבִיבוֹת *v. s.* לֵב.

לבן albus fuit; *denom. a* לְבֵנָה lateres fecit *s.* formavit. — *Hiph.* dealbavit, *trop.* purgavit; *intrans.* albuit. — *Hithpa.* se purum reddidit.

לָבָן *m.* albus, candidus. 2) *N. pr.* filii Bethuelis, soceri Jacobi; *b*) loci in deserto arab.

לְבָנָה *f.* alba, candida; *epitheton poët.* lunae. 3) *N. pr. m.*

לָבָן, לְבֶן־ *m.* albus.

לִבְנֶה *m.* styrax *vel* populus alba.

לִבְנָה *f.* albitudo, pelluciditas. 2) *N. pr.* urbis cananiticae in tribu Juda; *b*) stationis Isr. in deserto.

לְבֵנָה *f.* (*pl.* לְבֵנִים) later.

לְבֹנָה, לְבוֹנָה *f.* thus, λίβανος. 2) *N. pr.* oppidi prope Siluntem.

לְבָנוֹן (*in pedestri orat.* הַלְּבָנוֹן) *N. pr.* Libanus (occident.) et Antilibanus (orientalis).

לִבְנִי (albus) *N. pr. m.*

מַלְבֵּן *m.* fornax lateraria.

לבשׁ, לָבֵשׁ (*fut.* יִלְבַּשׁ) induit (vestem), se induit (*part.* לָבוּשׁ indutus); *trop.* induunt se (pascua gregibus), se induit (gloriâ, justitiâ, robore, terrore, salute); spiritus Dei se induit in alqm *i. e.* implet alqm. — *Py.* מְלֻבָּשִׁים induti. — *Hiph.* induit, vestivit *sq. accus. dupl.*, *acc. et* עַל; *trop.* obduxit (coelum nigrore); induit alicui (salutem) *s.* largiter impertivit.

לְבַשׁ *chald. id.* — *Aph.* vestivit.

לְבוּשׁ, לְבֻשׁ *m.* vestis, vestimentum; 2) *fem.* uxor.

מַלְבּוּשׁ *m. id.*

תַּלְבֹּשֶׁת *f. id.*

לַבַּת *v.* לֶהָבָה *s.* להב.

לֹג *m. nom.* mensurae liquidorum, partis duodecimae Hinis, sex ova continentis.

לֹד *N. pr.* vici in tribu Benj., Lydda.

לָהַב *rad. inus. arab.* inflammavit, arsit.

לַהַב *m.* flamma; *metaph.* ferrum flammans *s.* micans (gladii, hastae).

לֶהָבָה *f.* flamma; *pl.* לֶהָבוֹת, *st. c.* לַהֲבוֹת; *sing. st. c.* לַבַּת *Exod.* 3, 2.

לַהֶבֶת *f. id.*

שַׁלְהֶבֶת *f. id.*

לְהָבִים *i. q.* לוּבִים Libyes aegyptii *Gen.* 10, 13.

לַהַג *rad. inus. arab.* maxime intentus fuit.

לַהַג *m.* studium assiduum literarum.

לַהַד *N. pr. m.*

לָהַהּ (*fut.* וַתֵּלַהּ) *i. q.* לָאָה defatigatus est, elanguit.

לָהַהּ — *Hithpal. particip.* מִתְלַהְלֵהַּ ludens *vel* insaniens, amens.

לָהַט flammavit, arsit; *part.* לֹהֲטִים flammantes, homines nihil nisi flammas spirantes. — *Pi.* לִהֵט inflammavit, incendit. — II) *i. q.* לוּט, לָאַט occultavit, praestigiatus est.

לַהַט *m.* flamma; *metaph.* ferrum flammans (gladii).

לְהָטִים *i. q.* לָטִים praestigiae, artes magicae.

לָהַם — *Hithpa. particip.* מִתְלַהֲמִים (quae avide glutiuntur) scitamenta.

לָהֵן *v.* לְ *et* לָא.

לַהֲקַת (*st. c.* לַהֲקַת) *transp. pro* קְהִלָּה coetus, concio 1 *Sam.* 19, 20.

לוּ, לוּא si, *εἰ, ἐάν*; utinam! o si!

לוּלֵא, לוּלֵי (*compos. ex* לוּ *et* לֹא *pro* לֹא) si non, nisi.

לוּבִים, לֻבִּים (לוּב *arab.* sitire) *N. gent.*, Libyes.

לוּד *N. gent.*, populus a Semo oriundus *Gen.* 10, 22. 2) לוּד, לוּדִים *nom.* populi aegyptii *s.* africani.

לָוָה adhaesit, adjunctus est; mutuo accepit. — *Niph.* נִלְוָה se adjunxit, se addixit alicui *sq.* עַל, אֶל, עִם. — *Hiph.* הִלְוָה mutuo dedit *sq. acc. pers. et rei.*

לֵוִי *N. pr.* filii Jacobi et Leae; 2) *pro* לֵוִיִּי Levita; *pl.* לְוִיִּם *et* בְּנֵי לֵוִי Levitae.

לֵוִי *chald.* Levita.

לִוְיָה *st. c.* לִוְיַת *f.* sertum.

לֹיָה *pro* לִוְיָה, לוֹיָה *f.*, *pl.* לֹיוֹת ornamenta architect. sertis similia.

לִוְיָתָן *m.* (contortum, tortuosum) bellua aquatilis; serpens, draco; crocodilus; *metaph.* de hoste atroci.

לְוָת *chald.* (adhaesio) ad, apud, penes.

לוּז flectere, deflectere; recedere. — *Niph. part.* נָלוֹז perversus, pravus; pravum,

improbum.—*Hiph. fut.* יַלִּיזוּ recedant.

לוּז *m.* amygdalus *Gen.* 30, 37. — *N. pr.* oppidi in fin. Manass. et Benj. postea בֵּית־אֵל appellati.

לוּחַ *m.* tabula (lapidea, cedrina); *trop.* tabula cordis. — לֻחֹת הָעֵדוּת, לוּחֹת הַבְּרִית tabulae foederis sacri. — *Dual.* לֻחֹתַיִם duo ordines tabularum (navium).

לוּחִית *N. pr.* oppidi in Moabitide.

לוֹחֵשׁ *c. art.* הַלּוֹחֵשׁ (mussitans, incantator) *N. pr. m.*

לוּט abscondere, *part.* לוֹט operiens; לוּטָה *f.* abscondita. — *Hiph.* abscondidit.

לָט *m.* occultus; בַּלָּט clam, clanculum; *pl.* לָטִים artes occultae, praestigiae.

לוֹט *m.* operimentum, velamen. 2) *N. pr.* filii fratris Abrahami, a quo gens moabitica originem duxit.

לֹט *m.* ladanum.

לוֹטָן *N. pr.* filii Seïri.

לֵוִי, לְוִיָּה, לִוְיָתָן *v.* לוה.

לול *rad. inus. fort.* in gyrum volvere.

לוּלִים *m. pl.* scalae in cochleae similitudinem exstructae (*Wendeltreppen*).

לֻלָאוֹת *st. c.* לֻלְאֹת *f. pl.* laqueoli, quibus immittebantur uncini aulaeorum in tentorio sacro.

לוּ, לוּלֵי, לוּלֵא *v.* לוּ.

לוּן et לִין (*fut.* יָלִין, *apoc.* יָלֵן, *in pausa* יָלַן, וַיָּלֶן; *imper.* לִין) pernoctare; servari in posterum diem (de mortuis et rebus inanimis); commorari, permanere; *trop.* versari, esse in *s.* cum alqo *sq.* בְּ, אֶת.— *Hiph.* הֵלִין fecit ut pernoctaret. — *Hithpal.* הִתְלוֹנֵן pernoctavit, commoratus est. — II) *Niph.* נָלוֹן murmuravit *sq.* עַל contra alqm; *fut. pl.* יִלֹּנוּ. — *Hiph.* הֵלִין *id.*; *fut. apoc.* וַיָּלֶן, יַלִּינוּ; *part.* מַלִּינִים.

מָלוֹן *m.* hospitium, deversorium.

מְלוּנָה *f.* tugurium; lectus pensilis.

תְּלוּנּוֹת *f. pl.* (*c. suff.* תְּלֻנֹּתֵיכֶם) murmura, murmurationes.

לוּעַ sorbere, glutire. — II) taedio, moerore affici.

לֹעַ *m.* guttur, gula.

לוּץ (*arab.* torquere, torquendo inflectere) irridere, illudere; *part.* לֵץ irrisor; petulans contemtor rerum divin. — *Hiph.* הֵלִיץ irrisit; 2) convertit, interpretatus est, *part.* מֵלִיץ interpres; intercessor, internun-

tius. — *Hithpal.* הִתְלוֹצֵץ irrisorem se praebuit.

לָצוֹן *m.* irrisio.

מְלִיצָה *f.* oratio contorta, aenigma; dictum aculeatum, quo illuditur.

לוּשׁ depsere (farinam).

לוּשׁ *N. pr. m. i. q.* לַיִשׁ.

לָוֶת *v.* לוּה.

לָזָה *rad. inus. i. q.* לוּז.

לְזוּת *f.* perversitas.

לָחָה *rad. inus. aethiop.* venustus fuit.

לְחִי *in pausa* לֶחִי *f.* (*dual.* לְחָיַיִם, *st. c.* לְחָיֵי) gena; mala, maxilla. 2) לֶחִי *et* רָמַת לֶחִי *N. pr.* loci in fin. Philistaeae.

לָחַח *rad. inus. aethiop.* humectavit.

לַח *m.* (humidus) recens, viridis; nondum usu tritus, novus.

לֵחַ *m.* (*c. suff.* לֵחֹה) viror, vigor.

לָחַךְ (*inf.* לְחֹךְ) *et Pi.* לִחֵךְ linxit, lambit; carpsit; *sq.* עָפָר *trop.* pulverem lambit, in pulverem se conjecit.

לָחַם (*fut.* יִלְחַם, *inf.* לְחוֹם, *imp.* לְחַם) comedit alqd *sq. accus.*, edit de alqa re *sq.* בְּ; לְחֻמֵי רֶשֶׁף consumti peste; 2) bellavit; impugnavit *sq.* לְ, אֶת. — *Niph.* נִלְחַם (*inf. abs.* נִלְחֹם, *fut. pl.* תִּלָּחֲמוּ) pugnavit, dimicavit contra alqm *sq. acc.*, בְּ, עַל, עִם, אֶל, pro alqo *sq.* לְ; oppugnavit (urbem) *sq.* עַל, בְּ.

לְחוּם *m.* cibus (*c. suff.* לְחוּמוֹ); caro *c. suff.* לְחֻמָם.

לֶחֶם *com.* cibus; fructus (arboris); panis; triticum. — לֶחֶם הַפָּנִים ἄρτος τοῦ προσώπου, duodecim placentae in sanctuario.

לְחֶם *m. chald.* cibus, epulum.

לָחֶם *m.* (*inf. Pi.*) dimicatio, oppugnatio, *st. c.* לְחֶם.

לַחְמִי *N. pr. m.* 1 *Chron.* 20, 5.

מִלְחָמָה *f.* bellum; proelium, pugna, acies; apparatus belli, arma *Ps.* 76, 4. — עָשָׂה מִלְחָמָה *sq.* אֶת, עִם bellum gessit c. alqo. אִישׁ מ׳ bellator, miles; hostis. עַם־מ׳ copiae, exercitus.

מִלְחֶמֶת *f. id.*, *c. suff.* מִלַחַמְתּוֹ.

לַחְמָס *N. pr.* loci in tribu Juda.

לְחֵנָה *f. chald.* pellex, concubina.

לָחַץ (יִלְחַץ) pressit, compressit, oppressit; *part.* לֹחֲצִים oppressores. — *Niph.* se pressit.

לַחַץ *m.* oppressio; calamitas, aerumna.

לָחַשׁ — *Pi.* לִחֵשׁ mussitavit,

sibilavit; incantavit *part.* *pl.* מְלַחֲשִׁים. — *Hithpa.* mussitavit.

לַחַשׁ *m.* mussitatio; incantatio; *pl.* לְחָשִׁים amuleta *Jes.* 3, 20.

לָט, לֹט *v.* לוּט.

לָבָא *rad. inus. arab.* terrae adhaesit; *chald.* occultavit.

לְטָאָה *f.* genus lacertarum.

לָטַשׁ malleo tutudit; acuit. *Pu. part.* מְלֻטָּשׁ acutus.

לֹיוֹת *v.* לוה.

לַיִל (*st. c.* לֵיל) לַיְלָה (*pl.* לֵילוֹת) *m.* nox; *metaph.* calamitas, fortuna adversa. — *Adv.* בַּלַּיְלָה, לֵילוֹת, לַיְלָה, יוֹמָם וָלַיְלָה בַּלֵּילוֹת noctu; diu noctuque.

לֵיל *m.* nox *Jes.* 21, 11.

לֵילְיָא *m. chald.* nox.

לִילִית *f* spectrum quoddam nocturnum.

לִין *v.* לוּן.

לַיִשׁ *rad. inus. arab.* validum esse.

לַיִשׁ *m.* leo adultus. 2) *N. pr.* viri cujusd. b) oppidi in Palaest. septentr.

לָכַד cepit; intercepit; expugnavit; elegit (sorte). — *Niph.* captus est; expugnatus est; (sorte) electus est. — *Hithpa.* mutuo contineri, inter se cohaerere.

לֶכֶד *m.* captura.

מַלְכֹּדֶת *f.* laqueus, decipulum.

לְכָה *imp. v.* יָלַךְ; לְכָה *pro* לֵךְ *v.* לְ.

לֵכָה (*cf.* יָלַךְ) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

לָכִישׁ *N. pr.* urbis in tr. Juda.

לָכֵן *v.* לְ, כֵּן, לֹא.

לֻלָאוֹת *v.* לוּל.

לָמַד (*fut.* יִלְמַד) assuevit *sq.* אֶל; didicit *sq. acc.*, *inf.* — *Pi.* לִמֵּד assuefecit; docuit alqm alqd *sq. accus. dupl.*, *acc. pers. et inf.*, לְ *pers. et acc. rei*, *acc. pers. et dat. s.* בְּ *rei.* — *Pu.* לֻמַּד assuefactus est; institutus, doctus, peritus fuit.

לִמֻּד, לִמּוּד *m.* assuetus; eruditus; *subst.* discipulus.

מַלְמָד *m.* stimulus (bubulci).

תַּלְמִיד *m.* discipulus.

לָמָּה, לָמָה *v.* מָה.

לְמוֹ *poët. i. q.* לְ.

לְמוּאֵל, לְמוֹאֵל (Deo dicatus) *N. pr.* regis ignoti *Prov.* 31.

לֶמֶךְ (juvenis robustus) *N. pr.* filii Methusaelis; 2) filii Methusalae.

לְמַעַן *v.* ענה.

לַע *v.* לוּע.

לָעַב — *Hiph.* irrisit, lusit *sq.* בְּ.

לָעַג (*fut.* יִלְעַג) balbutivit; irrisit *sq. dat.* — *Niph.* bar-

bare locutus est. — *Hiph.* irrisit, illusit *sq.* בְּ, לְ, עַל.

לַעַג *m.* irrisio; sermo impius.

לָעֵג *m.* irrisor.

לַעְדָּה (ordo) *N. pr. m.*

לַעְדָּן (in ordinem redactus) *N. pr. m.*

לָעַז barbare locutus est.

לָעַט *Kal inus.* avide comedit. — *Hiph.* edendum dedit.

לָעַן *rad. inus. arab.* exsecratus est.

לַעֲנָה *f.* absinthium.

לָפַד *rad. inus. fort.* splenduit.

לַפִּיד *m.* lampas, fax; flamma.

לַפִּידוֹת (faces) *N. pr.* conjugis Deborae.

לִפְנֵי, לִפְנֵי *v.* פָּנִים *s.* פנה.

לָפַת inflexit. — *Niph.* se inflexit, se deflexit.

לָצוֹן *v.* לוּץ.

לָצַץ — *part.* לֹצְצִים deridentes, irrisores.

לַקּוּם (viam, aditum obstruens) *N. pr.* oppidi in tribu Naphth.

לָקַח (*fut.* יִקַּח; *inf. abs.* לָקוֹחַ, *constr.* קַחַת; *imp.* לְקַח, קַח, *in pausa* קָח, *c.* ה *parag.* קְחָה) prehendit *sq.* בְּ; sumsit, c e p i t; occupavit (urbem), abstulit, sustulit; duxit (mulierem); attulit, adduxit; obtulit (Deo alqd); a c c e p i t; percepit, didicit; admisit, recepit. — *Niph.* נִלְקַח captus est; sublatus est; receptus est. — *Py.* לֻקַּח sumtus est; sublatus est. — *Hoph.* (*fut.* יֻקַּח) sumtus, captus est; ereptus est; allatus, adductus est. — *Hithpa. part. f.* מִתְלַקַּחַת se prehendens, continuus (ignis).

לֶקַח *m.* doctrina, institutio, eruditio, scientia; ars (qua quis capitur).

לִקְחִי (eruditus) *N. pr. m.*

מַלְקוֹחַ *m.* captura, praeda; *dual.* מַלְקָחַיִם mandibula utraque, fauces.

מֶלְקָחַיִם *m. dual.* forceps; emunctorium.

מַלְקָחַיִם *m. dual.* emunctorium.

מִקָּח *m.* acceptio.

מַקָּחוֹת *f. pl.* merces, res venales.

לָקַט *et Pi.* לִקֵּט collegit. — *Py. et Hithpa.* se congregare.

לֶקֶט *m.* spicilegium.

יַלְקוּט *m.* pera.

לָקַק linxit, lambit, *fut.* יָלֹק, *pl.* יָלֹקּוּ. — *Pi. part.* מְלַקְקִים lambentes.

לָקַשׁ (*syr.* serotinus fuit). —

Pi. fructus serotinos collegit.

לֶקֶשׁ *m.* foenum serotinum s. cordum.

מַלְקוֹשׁ *m.* pluvia serotina (Martio et Aprili mensibus); *trop.* de oratione fragis plena.

לשׁד *rad. inus. arab.* suxit.

לָשָׁד *m.* (*c. suff.* לְשַׁדִּי) succus vitalis, vigor; לְשַׁד הַשָּׁמֶן placenta oleo perfusa.

לָשׁוֹן *com.* lingua (אִישׁ לָשׁוֹן calumniator); *metaph.* sermo, dialectus; lingua ignis, flamma; sinus (maris); lamina (auri).

לָשַׁן *denomin. Po. part. c.* י *parag.* מְלָשְׁנִי calumnians. — *Hiph.* calumniatus est.

לִשָּׁן *com. chald.* lingua, sermo.

לִשְׁכָּה *f.* cella, conclave; *c.* ה *parag.* לִשְׁכָּתָה in conclave; *pl.* לְשָׁכוֹת.

לֶשֶׁם *m.* gemma quaedam, *LXX.* λιγύριον. 2) *N. pr.* urbis, quae etiam לַיִשׁ *et* דָּן appellatur.

לֶשַׁע *N. pr.* urbis non procul a Sodoma (Callirrhoë).

לֶתֶךְ *m. nom.* mensurae, corus dimidius.

לתע *rad. inus. arab.* momordit.

מַלְתָּעוֹת *f. pl.* dentes.

מְתַלְּעוֹת *f. pl.* (*transpos.*) dentes.

מ

מָא *chald. i. q.* מָה.

מַאֲבוּס *m.* borrearium *v.* אבס.

מְאֹד *v.* אוד.

מֵאָה *st. c.* מְאַת *f.* centum; centies; centesimae; *dual.* מָאתַיִם ducenti; *pl.* מֵאוֹת centum: שֵׁשׁ מֵאוֹת sexcenti, שְׁמֹנֶה מֵאוֹת octingenti etc. — 2) centesimae (usurae) *Nehem.*5,11.— 3) *N. pr.* turris Hierosol. *Nehem.* 3. 12.

מְאָה *f. chald.* centum; *dual.* מָאתַיִן ducenti.

מַאֲוַיִּים cupiditates *v.* אוה.

מאוּם *v.* מוּם.

מְאוּמָה *v.* מָה.

מָאוֹר, מְאוּרָה *v.* אוֹר.

מֹאזְנַיִן, מֹאזְנַיִם *v.* אזן.

מַאֲכָל, מַאֲכֹלֶת, מַאֲכֶלֶת *v.* אכל.

מָאן *m. chald.* vas.

מָאֵן *vel* מָאַן — *Pi.* מֵאֵן (*inf.* מָאֵן, *fut.* יְמָאֵן) abnuit, recusavit *sq. inf.*

מָאֵן *m.* renuens, nolens.

מֵאֵן *m.*; *pl.* מֵאֲנִים praefracte renuentes.

מָאַס (*inf.* מָאוֹס, *constr. c. suff.* מָאָסְכֶם, *fut.* יִמְאַס) aversatus est, repudiavit *sq. ac*

cus., בְּ; sprevit *sq. acc.*, בְּ, *inf.* — *Niph.* repudiatus, spretus est. — II) *i. q.* מָסַס. — *Niph.* diffluxit (sanie); liquefactus est, periit.

מַאֲפֶה *v.* אפה.

מַאֲפֵל, מַאְפֵּלְיָה *v.* אפל.

מָאַר *Kal inus. arab.* irritavit; recruduit. — *Hiph.* צָרַעַת הַמְּאִיר acerbe pupugit; צָרַעַת מַמְאֶרֶת lepra cutem exulcerans.

מַאֲרָב *v.* ארב.

מְאֵרָה *v.* ארר.

מֵאֵת *v.* את.

מִבְדָּלוֹת *v.* בדל.

מָבוֹא *v.* בוא.

מְבוּכָה *v.* בוך.

מַבּוּל *v.* יבל.

מְבוּסָה *v.* בוס.

מְבוֹנִים *v.* בין.

מַבּוּעַ *v.* נבע.

מְבוּקָה *v.* בוק.

מְבֻשִׁים, מְבוּשִׁים *v.* בוש.

מִבְחָר, מִבְחוֹר *v.* בחר.

מֶבָּט, מַבָּט *v.* נבט.

מִבְטָא *v.* בטא.

מִבְטָח *v.* בטח.

מַבְלִיגִית *v.* בלג.

מִבַּלְעֲדֵי *s.* בַּלְעֲדֵי *v.* בלה.

מִבְנֶה *v.* בנה.

מְבֻנַּי *pro* סִבְּכַי 2 *Sam.* 23, 27.

מִבְצָר *v.* בצר.

מָג *m.* magus (sacerdos Medus vel Pers.).

מַגְבִּישׁ (congregans) *N. pr.* loci *s.* personae.

מִגְבָּלוֹת *v.* גבל.

מִגְבָּעָה *v.* גבע.

מָגַד *rad. inus. arab.* abundavit, superavit, excelluit.

מֶגֶד *m.* donum praestans *s.* pretiosum.

מְגִדּוֹ, מְגִדּוֹן *N pr.* urbis munitae Manassitarum in tribu Issasch., *LXX. Μαγεδδώ.* — בִּקְעַת־מְגִדּוֹ vallis prope Megidduntem. — מֵי מְגִדּוֹ Kischon rivus.

מִגְדָּנוֹת *f. pl.* res pretiosae.

מַגְדִּיאֵל (donum Dei) *N. pr.* principis Edomit.

מִגְדָּל, מִגְדּוֹל *v.* גדל.

מָגוֹג *N. pr.* terrae *s.* populi in extremo tractu Asiae septentr., cuj. rex גּוֹג appellatur.

מָגוֹר, מָגוֹר, מְגוֹרָה, מְגוּרָה *v.* גור.

מַגְזֵרָה *v.* גזר.

מַגָּל *v.* נגל.

מְגִלָּה *v.* גלל.

מְגַמָּה *v.* גמם.

מָגַן — *Pi.* מִגֵּן tradidit.

מָגֵן, מְגִנָּה *v.* גנן.

מִגְעֶרֶת *v.* גער.

מַגֵּפָה *v.* נגף.

מַגְפִּיעָשׁ *N. pr. m.*

מָגַר — *part. pl. constr.* מְגוּרֵי projecti. — *Pi.* מִגֵּר dejecit, projecit.

מְגַר *chald.* — *Pa.* מַגֵּר dejecit.

מִגְרוֹן *N. pr.* oppidi in tribu Benj.

מְגֵרָה *v.* גרר.

מֶגְרָפָה *v.* גרף.

מִגְרָשׁ *v.* גרשׁ.

מִדְבָּר *v.* דבר.

מָדַד (*praet.* מַדּוֹתִי, מָדְדוּ; *fut.* יָמֹד) *propr.* extendit; mensus est; *trop.* retribuit. — *Niph.* (*fut.* יִמַּד) mensuratus est. — *Pi.* מִדֵּד mensus est (*al. v. s.* נדד) — *Po.* מוֹדֵד *id.* (*Al.* conquassavit *cf.* מוּד.) — *Hithpo.* הִתְמֹדֵד se extendit.

מַד *m.* mensura, *c. suff.* מִדָּהּ, *pl.* מִדִּים; 2) vestis, stola, *c. suff.* מִדּוֹ, מַדּוֹ, *pl.* מַדִּים, מִדִּין. — 3) מִדִּין *N. pr.* urbis in deserto Judae.

מִדָּה *f.* (*masc. Neh.* 3, 30.) extentio, magnitudo, amplitudo, אִישׁ מִדָּה vir procerus, בֵּית מִדּוֹת domus spatiosa; 2) mensura, dimensio, מִדַּת יָמַי vitae meae spatium; 3) tributum; 4) vestis.

מִנְדָּה, מִדָּה *f. chald.* tributum.

מְמַדִּים *m. pl.* mensurae.

מָדָה *rad. inus. i. q.* מָדַד.

מֶדֶו *m.* (*pl. c. suff.* מַדְוֵיהֶם) vestis.

מָדוֹן *m.* extentio, longitudo 2 *Sam.* 21, 20. — *Aliud v. s.* דִּין.

מַדְוֶה *v.* דָּוָה.

מַדּוּחִים *v.* נדח.

מַדּוּעַ *v.* ידע.

מַדְחֵפוֹת *v.* דחף.

מָדַי *f.* Media; Medi. — *N. gent.* מָדַי, *chald. st. emph.* מָדָאָה Medus.

מַדַּי *v.* מָה; מִדֵּי *v.* דַּי.

מִדְיָן *N. pr.* populi arabici a filio Abrahami et Keturae orti; *nom. gent. m.* מִדְיָנִי, *fem.* מִדְיָנִית.

מִדִּין *v.* מַד *s.* מדד.

מְדִינָה *v.* דִּין.

מְדֹכָה *v.* דּוּךְ.

מַדְמֵן, מַדְמֵנָה, מַדְמַנָּה *v.* דמן.

מָדוֹן, מְדָנִים *v.* דִּין.

מַדָּע, מַדַּע *v.* ידע.

מְדָר *chald. i. q.* מְדוֹר *v.* דּוּר.

מִדְרָךְ *v.* דרך.

מְדָתָא *c. art.* הַמְּדָתָא *N. pr.* patris Hamanis.

מָה, מַה־, מֶה *pron. interrog.* quid? τί; מַה־לָּךְ quid tibi (vis)? quid ad te? מַה־לִּי וָלָךְ quid mihi tecum? — *cum subst. pron. adj.* quis? quae?

qualis? — *relat.* quod; *pron. indefin.* quid, quidquam (*sq.* ־שֶׁ id quod); quidquid; — *adv. interrog.* quid? cur? quam? (מַה־נּוֹרָא quam formidabilis?) quantopere? quomodo? — מַזֶּה *pro* מַה־זֶּה quid hoc est? מַלָּכֶם quid vobis? לְמַדַּי *pro* לְמַה־דַּי secundum id quod sufficit. — *Composita:* בַּמֶּה, בַּמָּה qua re? qua ratione? cur? — כַּמֶּה, כַּמָּה quantum? quamdiu? quoties? quot? — לָמָּה, לָמָה cur? לָמָּה זֶּה cur tandem? — לְמָה: לְמַבָּרִאשֹׁנָה propterea quod initio. — עַד־מָה quousque? — עַל־מָה, עַל־מֶה super quo? quare? cur?

מָה (מָא) *chald.* quid? quod; quidquid. — עַל־מָה, לְמָה, quare? כְּמָה quam! quantopere! מָה דִּי id quod, quidquid est, quod.

מְאוּמָה (*contr. ex* מָה וּמָה *vel* מָה אוּמָה) aliquid, quidquam; *praeced.* אַל, אֵין, לֹא, nihil, ne ullum quidem.

מָהַהּ — *Hithp.* הִתְמַהְמַהּ cunctatus, moratus est.

מְהוּמָה *v.* הוּם.

מְהוּמָן (fidus *cf.* אָמַן) *N. pr.* eunuchi Pers.

מְהֵיטַבְאֵל (Deus benefecit) *N. pr.* viri *Neh.* 6, 10., feminae *Gen.* 36, 39.

מָהַל *i. q.* מוּל circumcidit; *part.* מָהוּל *trop.* adulteratum (vinum aquâ).

מָהַר festinavit; promtus fuit. — *Pi.* מִהַר acceleravit, cito arcessivit; *intrans.* festinavit *sq. verb. fin. s. inf.* (*adv.* cito, celeriter); promtus, expeditus fuit. — *Niph.* נִמְהַר festinatus, praecipitatus est; *part.* temerarius, praeceps; rapidus; meticulosus. — II) מָהַר emit (dote uxorem) *Exod.* 22, 15.

מָהִיר *m.* (festinus) promtus, peritus.

מַהֵר *m.* festinus.

מְהֵרָה *f.* festinatio, celeritas; עַד־מְהֵרָה, בִּמְהֵרָה, מְהֵרָה *adv.* festinato, cito.

מַהֲרַי *N. pr.* ducis milit. Davidis.

מֹהַר *m.* dos (qua uxor emitur).

מוֹאָב *N.pr.m.*, populus moabiticus a Loto ortus; *fem.* terra moab. inde a mari mortuo usque ad Arnonem fluv. *Nom. gent. m.* מוֹאָבִי, *fem.* מוֹאָבִית, מוֹאָבִיָּה.

מוֹאל *aram. pro* מוּל.

מוֹבָא *v.* בּוֹא.

מוּג (*fut.* יָמוּג) fluxit; *trop.* diffluxit, dissolutus, liquefactus est (animus prae timore); *trans.* dissolvi jus-

sit. — *Niph.* נָמוֹג diffluxit (turba hom.); *trop.* diffluxit (prae timore). — *Pil.* מוֹגֵג liquefecit. — *Hithpal.* liquefactus, dissolutus est; *trop.* diffluxit (terrore).

מוּד *rad. inus. arab.* moveri, *cf.* מוּט; *Po.* מוֹדֵד *v.* מָדַד.

תָּמִיד *m. propr.* perpetuitas: *adj.* עֹלַת־הַתָּמִיד holocaustum perpetuum (quotidianum), לֶחֶם הַתָּמִיד panis perp. (in templo propositus); — 2) *adv.* perpetuo.

מוֹדַע, מֹדַע, מוֹדַעַת *v.* ידע.

מוּט (*fut.* יָמוּט) moveri, vacillare, labare. — *Niph.* נָמוֹט *id.* — *Hiph.fut.* יָמִיטוּ faciunt ut declinet, delabatur (in alqm alqd). — *Hithpol.* vacillavit.

מוֹט *m.* motio, vacillatio; vectis; jugum.

מוֹטָה *f.* vectis; jugum.

מוּךְ *i. q.* מָכַךְ attenuari, ad paupertatem redigi.

מוּל circumcidere, amputare praeputium. — *Niph.* circumcisus est, se circumcidit. — *Pil.* מוֹלֵל succidit (*impers.* succiditur). — *Hiph.* excidit, delevit. — *Hithpol.* הִתְמוֹלֵל succisus, obtusus est.

מוּל (מוֹל *Deut.* 1, 1., מוּאל *Neh.* 12, 38.) *praep.* e regione, ἀντικρύ, contra; coram, apud. — *Composita:* אֶל־מוּל versus (alqd); אֶל־מוּל פְּנֵי in frontem, a *s.* in fronte alcjs rei; מִמּוּל e loco qui est coram, a coram e regione, contra.

מוּלָה *f.* (*pl.* מוּלֹת) circumcisio.

מוֹלֶדֶת, מוֹלִיד, מוֹלָדָה *v.* ילד.

מוּם (מְאוּם) *m.* macula; vitium (corporis, animi).

מוֹן *v.* מִין.

מוּסַב *v.* סבב.

מוּסָד, מוֹסָדָה, מוֹסָדוֹת *v.* יסד.

מוּסָךְ *v.* סכך.

מוֹסֵרִים, מוֹסֵרוֹת *v.* אסר.

מוּסָר *v.* יסר.

מוֹעֵד, מוֹעָד, מוֹעָדָה, מוּעָדָה *v.* יעד.

מוֹעֵד, מוֹעֶדֶת *v.* מעד.

מוּעָף *v.* עוף.

מוֹעֵצָה *v.* יעץ.

מוּעָקָה *v.* עוק.

מוֹפֵת *v.* יפת.

מוּץ premere, *part.* מֵץ oppressor.

מוֹץ, מֹץ *m.* palea.

מִיץ *m.* pressio.

מוֹצָא, מוֹצָאָה *v.* יצא.

מוּצָק, מוּצָקָה *v.* יצק.

מוּצָק, מוּצַק *v.* צוק.

מוק — *Hiph.* הֵמִיק subsannavit, derisit.

מוֹקֵד, מוֹקְדָה *v.* יקד.

מוֹקֵשׁ *v.* יקשׁ.

מוּר — *Hiph.* הֵמִיר mutavit, commutavit alqd cum alqo *sq.* בְּ; se mutavit. — *Niph.* נָמַר mutatus est.

תְּמוּרָה *f.* mutatio (emtio, venditio); *metonym.* res mutata; compensatio.

מוֹרָא *v.* ירא.

מוֹרָג *s.* מוֹרַג *m.* (*pl.* מֹרַגִּים, מוֹרִיגִים) tribula.

מוֹרָד *v.* ירד.

מוֹרָה *Ps.* 9, 21. *i. q.* מוֹרָא; *al. v. s.* מָרָה; מוֹרֶה *v.* יָרָה.

מוֹרָט *v.* ירט.

מוֹרִיָּה *i. q.* מֹרִיָּה.

מוֹרָשׁ, מוֹרָשָׁה *v.* ירשׁ.

מוּשׁ recedere; *trans.* removere. — *Hiph.* הֵמִישׁ remisit, dimisit; *intrans.* recessit; desiit *sq. inf. c.* מִן. — II) מוּשׁ *i. q.* מָשַׁשׁ palpavit, contrectavit *Gen.* 27, 21. *Hiph. id. Ps.* 115, 7.

מוּשִׁי, מֻשִׁי (recedens) *N. pr. m.*

מוֹשָׁב *v.* ישׁב.

מוֹשְׁכוֹת *v.* משׁך.

מוֹשָׁעוֹת *v.* ישׁע.

מוּת (*praet.* מֵת, *pers.* 1. מַתִּי, *pl.* מֵתוּ; *part.* מֵת, *fem.* מֵתָה; *inf. abs.* מוֹת, *constr.* מוּת; *imp.* מֻת; *fut.* יָמוּת, *apoc.* יָמוֹת, וַיָּמָת) mori; perire, interire; *trop.* obtorpescere (de animo). — *Pil.* מוֹתֵת interfecit. — *Hiph.* הֵמִית interfecit, occidit. — *Hoph.* הוּמַת occisus est.

מָוֶת *m.* (*c.* ה *parag.* מָוְתָה, *st. c.* מוֹת, *c. suff.* מוֹתוֹ; *pl.* מוֹתִים) mors, מִשְׁפַּט מָוֶת crimen capitale, בֶּן־מָוֶת *s.* אִישׁ־מ׳ mortis reus; 2) orcus, שַׁעֲרֵי מָוֶת portae tartari; 3) pernicies, interitus; 4) pestis.

מוֹת *m. chald.* mors.

מָמוֹת *m.*, *pl.* מְמוֹתִים mortes.

תְּמוּתָה *f.* mors, בְּנֵי־תְמוּתָה morti destinatus.

מוֹתָר *v.* יתר.

מִזְבֵּחַ *v.* זבח.

מָזַג *rad. inus. arab.* miscuit *cf.* מָסַךְ.

מֶזֶג *m.* vinum mixtum.

מָזָה *rad. inus. arab.* suxit.

מָזֶה *m.* exsuctus, consumtus (fame).

מִזָּה (pavor) *N. pr. m.*

מְזָוִים *v.* זָוָה.

מְזוּזָה *v.* זוז.

מָזוֹן *v.* זוּן.

מָזוֹר *v.* זוּר.

מֵזַח, מְזִיחַ *m.* cingulum; *trop.* vinculum, jugum.
מַזָּלוֹת *v.* נזל.
מַזְלֵג, מִזְלָגָה *v.* זלג.
מְזִמָּה *v.* זמם.
מִזְמוֹר, מְזַמְּרוֹת, מַזְמֵרוֹת *v.* זמר.
מְזָרִים, מִזְרֶה *v.* זרה.
מַזָּרוֹת *v.* נזל.
מִזְרָח *v.* זרח.
מִזְרָק *v.* זרק.
מֵחַ, מֹחַ *v.* מחח.
מָחָא feriit, percussit, *sq.* יָד, כַּף plausit manibus, exsultavit. — *Pi.* complosit (manus).
מְחָא *chald.* feriit, percussit. — *Pa.* percussit (manum), impedivit. — *Ithpe.* affixus est.
מַחֲבֵא, מַחֲבֹאִים *v.* חבא.
מַחְבֶּרֶת, מְחַבְּרוֹת *v.* חבר.
מַחֲבַת *v.* חבת.
מָחָה abstersit; delevit, perdidit. — *Niph.* (*fut. apoc.* יִמַּח) deletus est. — *Hiph.* (*fut. apoc.* תֶּמַח) delevit. — II) *i. q.* מָחָא percussit, *sq.* עַל pertinuit ad, attigit. — III) *i. q.* מָחַח *Pi.* emedullavit. *Py.* ex medulla exemta est (pinguedo).
מְחִי *m.* percussio.
מְחוּגָה *v.* חוג.
מָחוֹז *v.* חוז.

מְחִיָּאֵל, מְחוּיָאֵל *N. pr.* Kainitae.
מַחֲוִים (congregationes) *N. pr.* loci ignoti.
מָחוֹל, מְחוֹלָה *v.* חיל.
מַחֲזֶה, מֶחֱזָה, מַחֲזִיאוֹת *v.* חזה.
מָחַח *rad. inus. arab.* medullosus fuit; emedullavit.
מֵחַ *m.* pinguis; dives.
מֹחַ *m.* medulla.
מְחִידָא *N. pr. m.*
מִחְיָה *v.* חָיָה, חָוָה.
מְחִיר *v.* מחר.
מַחֲלוֹן, מַחֲלָה, מַחֲלָה, מְחִלָּה, מְחִלָּה, מַחֲלִיִּים, מַחֲלִי *v.* חלה.
מְחִלָּה *v.* חלל.
מַחֲלָף, מַחְלָפוֹת *v.* חלף.
מַחֲלֹקֶת, מַחְלְקוֹת *v.* חלק.
מַחֲלַת, מָחֲלַת *v.* חלה.
מְחֹלָתִי *N. gent. cf.* אבל.
מַחֲמָאוֹת *v.* חמא.
מַחְמֶצֶת *v.* חמץ.
מַחֲנֶה, מַחֲנַיִם *v.* חנה.
מַחְסֶה, מַחֲסֶה, מַחְסֵיָה *v.* חסה.
מַחְסוֹם *v.* חסם.
מְחֻסְפָּס *v.* חסף.
מָחַץ (*fut.* יִמְחַץ) agitavit et concussit (pedem in sanguine); percussit, fregit (hominem, caput alcjs etc.).
מַחַץ *m.* contusio, fractura.
מֶחֱצָה, מַחֲצִית *v.* חצה.

מָחַק percussit, contudit.
חקר *v.* מֶחְקָר.
מָחַר *rad. inus. i. q.* מכר.
מְחִיר *m.* pretium mercis venalis (בִּמְחִיר pretio soluto); praemium laboris, merces. 2) *N. pr. m.*
מָחָר *m.* crastinus; בְּיוֹם מָחָר die crastino. *Adv.* cras, לְמָחָר in diem crastinum, כָּעֵת מָחָר *et* מָחָר כָּעֵת הַזֹּאת circa hoc tempus crastini diei; כָּעֵת מָחָר הַשְּׁלִישִׁית perendie. — 2) מָחָר in posterum, posthac.
מָחֳרָת *f.* posterus dies; מִמָּחֳרָת, לְמָּחֳרָת postridie; מִמָּחֳרַת הַשַּׁבָּת inde a postero die sabbathi, עַד־מִמָּחֳרַת usque ad posterum diem; — לְמָחֳרָתָם *adv.* postridie.
חרש *v.* מַחֲרֶשֶׁת, מַחֲרֵשָׁה.
חשׂף *v.* מַחְשֹׂף.
חשב *v.* מַחֲשֶׁבֶת, מַחֲשָׁבָה.
חשך *v.* מַחְשָׁךְ.
מַחַת *N. pr. m.*
חתה *v.* מַחְתָּה.
חתת *v.* מְחִתָּה.
חתר *v.* מַחְתֶּרֶת.
מְטָא *chald.* pervenit, advenit; attigit; supervenit *sq.* עַל.
טוא *v.* מַטְאֲטֵא.
מַטָּה, מַטֶּה, מֻטֶּה, מֻטָּה, מוֹטוֹת *v.* בטה.

מָטָה *v.* מִטָּה.
מָטַל *rad. inus. arab.* cudit.
מְטִיל *m.* vectis ferreus.
טמן *v.* מַטְמוֹן.
נטע *v.* מַטָּע.
טעם *v.* מַטְעַמִּים.
טפח *v.* מִטְפַּחַת.
מָטַר — *Hiph.* הִמְטִיר imbrem demisit, pluere jussit; *transl.* pluviae instar demisit (grandinem, ignem, panem; iram). — *Niph.* pluvia irrigatus est.
מָטָר *m.* (*pl.* מְטָרוֹת, *st. c.* מִטְרוֹת) pluvia, imber.
מַטְרִי (imbricus) *N. pr. m.*
מַטְרֵד (*cf.* טָרַד) *N. pr. f.*
נטר *v.* מַטָּרָא, מַטָּרָה.
מִי *pron. interrog.* quis? quae? *genit.* בַּת־מִי cujus filia? *dat.* לְמִי cui? in quem? propter quem? *accus.* אֶת־מִי quem? בְּמִי per quem? *Interdum interrogationi inest vis negandi:* מִי מָנָה quis numeravit? (nemo) *vel optandi:* מִי יִתֵּן וְהָיָה quis dabit ut sit? (utinam sit!) מִי יִתֵּן עֶרֶב quis dabit vesperam? (utinam sit vespera!) — 2) *relat.* qui, ὅστις, ὃς ἄν, quicunque; quisque; מִי אֲשֶׁר quicunque.
מֵידְבָא (aqua quietis) *N. pr.* urbis in tribu Ruben.

מֵידָד (amor *cf.* יָדַד) *N. pr. m.*

מֵיטָב *v.* יטב.

מִיכָא *N. pr. m. i. q.* מִיכָיָה.

מִיכָאֵל (quis Deo similis?) *N. pr.* archangeli; 2) mult. virorum.

מִיכָה, מִיכָיָה (quis est Jovae similis?) *N. pr.* prophetae; 2) al. hominum.

מִיכָיָהוּ *N. pr. m.* 2) *fem. nom.* uxoris Rehabeami.

מִיכָיְהוּ, מִיכָה *N. pr.* virorum.

מִיכָל *v.* מכל.

מַיִם *m pl.* (*st. c.* מֵי, מֵימֵי; *c. suff.* מֵימֶיךָ; *c.* ה *loc.* הַמַּיְמָה) aqua, aquae (*sq. adject. pl., verb. tum plur. tum sing.*); *trop.* de summo periculo s. infortunio. — יָצָא מִמֵּי פ׳ ex alcjs aqua (semine) prodiit, ab alqo originem duxit.

מֵי־הַיַּרְקוֹן *N. pr.* urbis in tribu Dan.

מֵי־נֶפְתּוֹחַ *N. pr.* fontis non procul ab Hierosol.

מִין, מוּן *rad. inus. arab.* mentitus est (speciem prae se tulit).

מִין *m.* species, genus; פְּרִי לְמִינוֹ fructus sui generis.

תְּמוּנָה *f.* imago, simulacrum; species, facies.

מֵינֶקֶת, מֵינִיקוֹת *v.* ינק.

מֵיפַעַת, מֵפַעַת (*cf.* יָפַע) *N. pr.* oppidi Levitarum in tribu Ruben.

מִיץ *v.* מוּץ.

מֵישָׁא (recessus *cf.* מוּשׁ) *N. pr. m.*

מִישָׁאֵל (quis est, qualis Deus est) *N. pr.* virorum.

מִישׁוֹר *v.* ישׁר.

מֵישַׁךְ *N. pr.* juvenis jud. in aula Nebucadnezaris *i. q.* מִישָׁאֵל.

מֵישַׁע (*cf.* יָשַׁע) *N. pr.* regis Moabit.

מֵישָׁע *N. pr.* filii Calebi.

מֵישָׁרִים *v.* ישׁר.

מֵיתָר *v.* יתר.

מַכְאוֹב *v.* כאב.

מַכְבֵּנָא *i. q.* כַּבּוֹן.

מַכְבַּנַּי *N. pr.* Gaditae.

מַכְבֵּר, מִכְבָּר *v.* כבר.

מַכָּה *v.* נכה.

מִכְוָה *v.* כוה.

מָכוֹן, מְכוֹנָה, מְכוֹנַת *v.* כּוּן.

מְכוּרָה *v.* כּוּר.

מָכִיר (venditus) *N. pr.* filii Manassis *Gen.* 50, 23.; *poët.* Manassitis *Jud.* 5, 14. *patron.* מָכִירִי. — 2) al. hom.

מָכַךְ attenuatus, depressus est, *trop.* periit.—*Niph. fut.* יִמַּךְ deprimitur, considit.—*Hoph. pl.* הָמְכוּ *pro* הֻמַּכּוּ corruunt.

מָכַל *rad. inus. arab.* parum aquae habuit.

מִיכָל *m.* — מִיכַל הַמַּיִם rivus exiguus parum aquae continens. 2) *N. pr.* filiae Sauli, uxoris Davidis.

מִכְלוֹת; *v.* כלא. מִכְלָאוֹת, מִכְלָה *v.* כלה.

מִכְלוֹל, מִכְלָל, מַכְלֻלִים *v.* כלל.

מַכֹּלֶת *pro* מַאֲכֹלֶת *v.* אכל.

מִכְמָס, מִכְמָשׁ, מִכְמַשׂ (*cf.* כָּמַס) *N. pr.* oppidi in tribu Benj., *Μαχμάς*.

מִכְמָר, מִכְמֹר, מִכְמֶרֶת, מִכְמֹרֶת *v.* כמר.

מִכְמְתָת *N. pr.* oppidi in confin. trib. Ephr. et Manass.

מַכְנַדְבַי *N. pr. m.*

מִכְנָס *v.* כנס.

מֶכֶס, מִכְסָה *v.* כסס.

מִכְסֶה, מְכַסֶּה *v.* כסה.

מַכְפֵּלָה (duplicatio *cf.* כָּפַל) *N. pr.* regionis prope Hebronem.

מָכַר (*fut.* יִמְכֹּר; *inf. c. suff.* מָכְרָם, מִכְרָם; *imp. c.* ה *parag.* מִכְרָה) vendidit *sq.* בְּ pretii; desponsavit (filiam); tradidit in potestatem (hostium Jova populum s. terram). — *Niph.* נִמְכַּר venditus est; se ipse vendidit:— *Hithpa.* הִתְמַכֵּר venditus est; se tradidit.

מֶכֶר *m.* (*c. suff.* מִכְרָם) res venalis; pretium.

מִכְרִי *N. pr. m.*

מִמְכָּר *m.* venditio; res vendita; res venalis.

מִמְכֶּרֶת *f.* venditio.

מַכָּר *v.* נכר.

מִכְרֶה *v.* כרה.

מְכֵרָה *v.* כור.

מְכֵרָתִי *N. gent.*, oriundus ex מְכֵרָה (loco ignoto).

מִכְשׁוֹל, מַכְשֵׁלָה *v.* כשל.

מִכְתָּב *v.* כתב.

מְכִתָּה *v.* כתת.

מִכְתָּם *v.* כתם.

מַכְתֵּשׁ *v.* כתש.

מָלֵא, מָלָא (*fut.* יִמְלָא, *inf.* מְלֹאת) *trans.* implevit, complevit, replevit alqd *sq. accus.*, alqd alqa re *sq. dupl. accus.*; *intrans.* se implevit, plenus fuit alqa re *sq. accus.*; completum fuit (tempus *i. e.* peractum est *s.* adfuit); *sq.* נַפְשִׁי animus meus satiatus est. — *Niph.* נִמְלָא (*fut.* יִמָּלֵא) impletus, repletus est *sq. accus.*, מִן, לְ. — *Pi.* מִלֵּא, מִלָּא (*inf.* מַלֵּא, מַלֹּאת, *fut.* יְמַלֵּא) implevit, explevit alqa re *sq. accus.*, מִן; implevit *s.* satiavit (cupiditatem), satisfecit (precibus). מ׳ יָדוֹ בַּקֶּשֶׁת manum suam arcu implevit, arcum prehendit; מ׳ אֶת־יַד tradidit alcjs manibus (sa-

cerdotii munus); מ׳ יָד לַיהוָה larga manu obtulit dona Jovae; מ׳ אֲבָנִים inseruit gemmas. 2) **plenum**, integrum, perfectum **reddidit**: (tempus) totum peregit, peragi *s.* elabi voluit; (vaticinium, promissum) ratum fecit, eventu comprobavit; *sq.* אַחֲרֵי יְהוָה (*sc.* לָלֶכֶת) integra obedientia Jovam secutus est. — *Py. part.* מְמֻלָּאִים impleti (gemmis). — *Hithpa. fut.* יִתְמַלָּאוּן se complent, frequentes conveniunt.

מְלָא *chald.* complevit. — *Ithpe.* repletus est.

מָלֵא *m.* מְלֵאָה *f.* plenus *sq. accus. s. genit.*; כֶּסֶף מָלֵא pecunia plena *s.* justa; מֵי מָלֵא aquae plenitudinis, aquae largae. — *Adv.* plene (plena voce, pleno numero). — 2) implens *Jes.* 6. *Jer.* 23.

מְלֹא, מְלוֹא, מְלוֹ *m.* id quo alqd repletum est, plenitudo, plenitas; מ׳ חָפְנֵיכֶם פִּיחַ vestrae manus plenae favillâ, מ׳ קוֹמָתוֹ plenitudo staturae *i. e.* quanta quanta est; 2) multitudo, turba.

מְלֵאָה *f.* abundantia (frumenti vel vini Jovae offerendi).

מִלּוֹא *m.* vallum *s.* castellum in monte Zion (*etiam* בֵּית מִלּוֹא); 2) castellum Sichemi *Jud.* 9.

מִלֻּאָה, מִלֻּאת *f.* insitio (gemmarum).

מִלֻּאִים *m. pl.* consecrationes (sacerdotum); sacrificium, quo inaugurabatur sacerdos; 2) אַבְנֵי מִלֻּאִים gemmae insititiae.

מְלֵאת *f.* plenitudo.

מַלְאָךְ, מְלָאכָה, מְלָאכוּת, מַלְאָכִי *v.* לאך.

מַלְבּוּשׁ *i. q.* לְבוּשׁ *v.* לבשׁ.

מַלְבֵּן *v.* לבן.

מִלָּה *v.* מלל.

מְלוּכָה, מַלּוּחַ *v.* מלך.

מְלוּנָה, מָלוֹן *v.* לון.

מלח *Niph.* נִמְלַח evanuit *Jes.* 51. — II) מָלַח (*denom. a* מֶלַח) salivit. — *Py. part.* מְמֻלָּח salitum. — *Hoph.* aquâ sale mixtâ lotus est.

מֶלַח *m.* sal; יָם־הַמֶּלַח mare salsum *i. e.* mortuum; בְּרִית מֶלַח foedus salitum (sanctum et perpetuum).

מְלַח *m. chald.* sal.

מְלַח *chald.* sal comedit.

מְלָחִים *m. pl.* panni, vestes scissae.

מַלּוּחַ *m.* ἅλιμος (*Melde*, halimus atriplex *Linn.*).

מַלָּח *m.*, *pl.* מַלָּחִים nautae.

מְלֵחָה *f.* terra salsa *i. e.* sterilis.

מִלְחָמָה *v.* לחם.

מָלַט — *Pi.* מִלֵּט, מַלֵּט effecit ut elaberetur, eripuit, liberavit; exclusit (ovum), peperit. — *Hiph.* eripuit, liberavit; peperit. — *Niph.* liberatus est; se liberavit, elapsus est, evasit; discessit, se abripuit. — *Hithpa.* elapsus est, evasit.

מֶלֶט *m.* lutum, argilla, caementum.

מְלַטְיָה (Jova eripuit) *N. pr. m.*

מְלִילוֹת *v.* מלל

מְלִיצָה *v.* לוץ.

מָלַךְ regnavit *sq.* בְּ, עַל in alqm; rex factus est. — *Hiph.* regem constituit alqm *sq. accus.*, לְ. — *Hoph.* rex constitutus est. — *Niph.* consilium cepit.

מֶלֶךְ *m.* (*c. suff.* מַלְכִּי, *pl.* מְלָכִים, מַלְכֵי) rex (quale nomen etiam tribuitur cum Jovae tum diis ethnicis); דֶּרֶךְ הַמֶּלֶךְ via regia *s.* publica. 2) *N. pr. m.* b) עֵמֶק הַמֶּלֶךְ vallis non procul a mari mortuo.

מֶלֶךְ *m. chald.* rex.

מְלַךְ *m. chald.* consilium.

מֹלֶךְ *c. art.* הַמֹּלֶךְ *Μολόχ*, idolum Ammonitarum.

מַלְכָּה *f.* regina. — *Chald. id.*

מִלְכָּה *N. pr.* filiae Harania.

מְלֶכֶת *f.* מ׳ הַשָּׁמַיִם regina coeli (Luna *s.* Astarte *s.* Venus).

מֹלֶכֶת *N. pr. f.*

מַלּוּךְ (מַלּוּכִי, מְלִיכוּ) *N. pr.* virorum.

מְלוּכָה *f.* imperium, regnum.

מַלְכוּת *f.* imperium, regnum: regia dignitas, terra imperio alcjs subjecta.

מַלְכוּ, מַלְכוּת *f. chald. id.*

מַלְכִּיאֵל (rex divinitus constitutus) *N. pr. m.*; ־ִי *patron.*

מַלְכִּיָּה, מַלְכִּיָּהוּ (rex a Jova constitutus) *N. pr.* mult. virorum.

מַלְכִּי־צֶדֶק (rex justus) Melchisedecus, rex Salemi et sacerdos Jovae.

מַלְכִּירָם (rex altus) *N. pr. m.*

מַלְכִּי־שׁוּעַ (rex salutifer) *N. pr.* filii Sauli.

מַלְכָּם, מִלְכֹּם *i. q.* מֹלֶךְ.

מַמְלָכָה *f.* (*st. c.* מַמְלֶכֶת, *c. suff.* מַמְלַכְתּוֹ; *pl.* מַמְלָכוֹת) imperium, regnum: dignitas regia; terra imperio alicujus subjecta. בֵּית מ׳ sedes regia, עִיר מ׳ caput regni, זֶרַע מ׳ stirps regia.

מַמְלָכוּת *st. c.* מַמְלְכוּת *f. id.*

מַלְכֹּדֶת *v.* לכד.

מָלַל locutus est. — *Pi.* מִלֵּל dixit, elocutus est.

מְלַל *chald.* — *Pa.* מַלֵּל locutus est.

מִלֲלַי (facundus) *N. pr. m.*

מִלָּה *f.* (*pl.* מִלִּים, מִלִּין) verbum, sermo, oratio; res.

מִלָּה *f. chald.* (*pl.* מִלִּין) verbum, sermo; decretum; res.

מַלּוֹתִי (loquor) *N. pr. m.*

מְלִילָה *f.* (מָלַל *i. q.* מוּל) *pl.* מְלִילוֹת spicae, aristae.

מַלְמַד *v.* למד.

מָלַץ *Kal inus.* lubricus fuit. — *Niph.* laevis, suavis fuit.

מֶלְצַר *nom.* muneris in aula babyl. (praefectus thesauri, *Al.* praef. vini).

מָלַק ungue secuit; *LXX.* ἀποκνίζειν.

מַלְקוֹחַ, מַלְקָחַיִם, מֶלְקָחַיִם *v.* לקח.

מַלְקוֹשׁ *v.* לקשׁ.

מֶלְתָּחָה *f.* vestiarium, locus in quo vestes asservantur.

מַלְתָּעוֹת *v.* לתע.

מַמְּגֻרוֹת *v.* גור.

מְמַדִּים *v.* מדד.

מְמוּכָן *N. pr.* principis Pers.

מָמוֹת, מְמוֹתִים *v.* מות.

מַמְזֵר *m.* ex uxore non legitima natus, *trop.* alienigena.

מִמְכָּר, מִמְכֶּרֶת *v.* מכר.

מַמְלָכָה, מַמְלָכוּת *v.* מלך.

מֶמֶר, מַמְרֹרִים *v.* מרר.

מַמְרֵא *v.* מרא.

מִמְשָׁל, מֶמְשָׁלָה, מֶמְשֶׁלֶת *s.* משל.

מָן *m.* manna, מַן, מַנִּים *v.* מנן.

מָן, מַן־ *chald. pron. utriusque num.* quis? qui? quid? quae? מַן־דִּי quicunque.

מִן, מִ׳, מְ, *poët.* מִנִּי, מִנֵּי (*c. suff. poët.* מִנִּי, מִמֶּנִּי; מִמֶּנּוּ, מִנְהֶם, *poët.* מֵהֶם, מִכֶּם; מִנְהוּ, מֵהֶן; *cf.* מִן *s.* מנן) *praepos.*, *cui notio inest egressionis et amotionis*: e x, ἐκ, a b, ἀπό: *de loco*: ab, de, ex, versus; *de temp.*: ex, inde a, statim post, ultra; *de eo, a quo quid repetitur, proficiscitur s. sejungitur*: a, ex, de; *de causa et ratione*: propter, prae; *de exceptione:* praeter, absque, sine; *de comparatione, qua quid prae ceteris exsignatur:* תְּשַׁכֵּל מִנָּשִׁים orbata erit prae mulieribus (ceteris), הִשְׁחִיתוּ מֵאֲבוֹתָם pejores patribus facti sunt, מָתוֹק מִדְּבַשׁ dulcius melle, אֶגְדַּל מִמֶּךָּ te major ero; *cum inf.* ab; ex, inde a, ex quo (temp.), statim post, postquam; propter,

propterea quod; ita ut non; *cum fut.* ne, μή *Deut.* 33, 11. — מִן — עַד , וְעַד — מִן ab — usque ad (omnia simul sine discrimine), tam — quam, sive — sive; *c. negat.* neque — neque. — לְמִן inde ab (de loco et temp.).

מִן *chald. id.*

מְנָאוֹת *v.* מְנָת *s.* מנה.

מִנְדָּה *i. q.* מִדָּה *v.* מדד.

מַנְדַּע *v.* ידע.

מָנָה (determinavit) numeravit; destinavit *sq.* לְ — *Niph.* נִמְנָה numeratus est; *sq.* אֶת adnumeratus est. — *Pi.* מִנָּה definivit, praecepit; constituit, paravit; *sq.* לְ assignavit; *sq.* עַל praefecit. — *Py. part.* מְמֻנִּים praefecti.

מְנָא , מְנָה *chald.* numeravit, definivit. — *Pa.* constituit, praefecit.

מָנֶה *m.* mina, pondus centum siclorum.

מָנָה *f.* (*pl.* מָנוֹת) pars, portio; sors.

מְנָת *f.* (*pl.* מְנָאוֹת , מְנָיוֹת) pars, portio.

מֹנִים *m. pl.* (*a sing.* מֹנֶה) vices, עֲשֶׂרֶת מ׳ decies.

מְנִי *m.* (fatum) *nom.* idoli, quod Judaei in Babylonia coluerunt.

מִנְיָן *m. chald.* numerus.

מִנְהָרוֹת *v.* נהר.

מָנוֹד *v.* נוד.

מָנוֹחַ , מְנוּחָה *v.* נוּחַ.

מָנוֹן *v.* נוּן.

מָנוֹס , מְנוּסָה *v.* נוּס.

מָנוֹר *v.* נִיר.

מְנוֹרָה *v.* נוּר.

מִנְּזָרִים *i. q.* נְזִירִים.

מָנַח *rad. inus. arab.* donavit.

מִנְחָה *f.* (*pl.* מְנָחוֹת , *c. suff.* מִנְחֹתֵיכֶם) donum; oblatio, sacrificium (incruentum); tributum.

מִנְחָה *f. chald.* donum.

מְנַחֵם (consolator) *N. pr.* regis Isr.

מָנַחַת (quies *cf.* נוּחַ) *N. pr.* viri cujusd. *Gen.* 36. b) loci ignoti.

מִנִּי *N. pr.* regionis, Armenia. — *Al. v. s.* מִן , מֵן , מנן.

מְנִי , מְנָיוֹת , מִנְיָן *v.* מנה.

מִנְיָמִין , מִיָּמִין (a dextra) *N. pr.* virorum.

מָנַן *rad. inus. arab.* praecidit, distribuit; benefecit.

מָן *m.* manna (cibus Israelitis in deserto divinitus datus).

מֵן *m. c. suff.* מִנֵּהוּ pars ejus; — *c. praep.* מִן *et suff.* מִמֶּנִּי a mea parte, a me; מִמְּךָ , מִמֶּךָּ , *fem.* מִמֵּךְ a te;

מִמֶּנּוּ ab eo, מִמֶּנָּה ab ea; *cf.* מִן. — 2) *pl.* מִנִּים, מִנֵּי chordae *Ps.* 150, 4. 45, 9.

מִנִּית (attributa) *N. pr.* loci in Ammonitide.

מָנַע (*fut.* יִמְנַע) inhibuit, cohibuit; arcuit alqm ab alqa re *sq. accus. et* מִן; denegavit alqd alicui *sq. acc. et* מִן *s.* לְ. — *Niph.* נִמְנַע cohibitus, prohibitus est; se ipsum prohibuit *sq. inf.*

מַנְעוּל, מִנְעָל *v.* נעל.

מַנְעַמִּים *v.* נעם.

מְנַעַנְעִים *v.* נוע.

מְנַקִּית *v.* מְנַקִּיּוֹת *s.* נקה.

מֵינֶקֶת *v.* ינק.

מְנַשֶּׁה (qui oblivioni tradit) *N. pr.* filii Josephi, *Μαvασσῆς*, *patron.* מְנַשִּׁי, הַמְנַשֶּׁה; 2) regis Jud., filii Hiskiae; 3) al. virorum.

מְנָת *v.* מנה.

מָס, מַס, מִסִּים *v.* מסס.

מֵסַב, מְסִבֵּי, מְסִבּוֹת *v.* סבב.

מַסְגֵּר, מִסְגֶּרֶת *v.* סגר.

מַסַּד *v.* יסד.

מִסְדְּרוֹן *v.* סדר.

מָסָה *i. q.* מָסַס. — *Hiph.* הִמְסָה liquefecit, dissolvit; *trop.* fregit (animum pavore).

מַסָּה *v.* מסס; מַסָּה *v.* נסה.

מַסְוֶה *m.* tegumentum, velamen.

מְסוּכָה *i. q.* מְשׂוּכָה *v.* שׂוך.

מַסָּח *v.* נסח.

מִסְחָר *v.* סחר.

מָסַךְ miscuit.

מֶסֶךְ *m.* vinum mixtum (aromatibus).

מִמְסָךְ *m. id.*

מָסָךְ, מְסֻכָּה *v.* סכך.

מַסֵּכָה, מַסֶּכֶת *v.* נסך.

מִסְכֵּן, מִסְכֵּנוּת, מִסְכְּנוֹת *v.* סכן.

מְסִלָּה, מַסְלוּל *v.* סלל.

מַסְמְרִים, מַסְמְרוֹת, מִסְמְרִים *v.* סמר.

מָסַס liquefactus est, contabuit. — *Niph.* נָמַס *in pausa* נָמָס (*fut.* יִמַּס, *inf.* הִמֵּס) liquefactus, dissolutus est; *trop.* solutum decĭdit (vinculum); contabuit (animus pavore, moerore, aegritudine). — *Hiph. pl.* הֵמַסּוּ liquefecerunt *i. e.* pavorem injecerunt. — *Cf.* מאס.

מָס *m.* dissolutus, afflictus, aerumnosus.

מַס *m.* tributum, angaria; הָיָה לָמַס *et* הָיָה לְמַס עֹבֵד tributarius factus est; נָתַן *s.* שׂוּם לָמַס tributarium fecit; אֲשֶׁר עַל הַמַּס operariorum praefectus et exactor, *pl.* שָׂרֵי מִסִּים (*Frohnvögte*).

מִסָּה *f.* sufficientia, *st. c.* מִסַּת ad modum, in quantum.

תְּמָס *m.* diffluxio, dissolutio.

מַסָּע, מַסַּע *v.* נסע.

מִסְעָד *v.* סעד.

מִסְפֵּד *v.* ספד.

מִסְפּוֹא *v.* ספא.

מִסְפָּחוֹת, מִסְפַּחַת *v.* ספח.

מִסְפֶּרֶת, מִסְפָּר *v.* ספר.

מָסַר *inf.* לִמְסָר־ ut auderent. — II) *Niph. fut.* וַיִּמָּסְרוּ et electi sunt.

מָסֹרֶת *v.* אסר.

מוּסָר *v.* יסר.

מִסְתָּר, מִסְתּוֹר *v.* סתר.

מַעְבָּד *v.* עבד, מַעֲבֶה *v.* עבה.

מַעֲבָרָה, מַעֲבָר *v.* עבר.

מַעְגָּל, מַעְגָּלָה, מַעְגָּל *v.* עגל.

מָעַד vacillavit. — *Hiph.* vacillantem reddidit.

מוּעֶדֶת *f.* vacillatio.

מַעַדַי (*cf.* עֲדָיָה) *N. pr. m.*

מַעַדְיָה, מוֹעַדְיָה *N. pr. m.*

מַעֲדַנִּים, מַעֲדַנּוֹת *v.* עדן.

מָעָה *rad. inus. arab.* se extendit; sonuit.

מֵעִים *st. c.* מְעֵי *m. pl.* (*c. suff.* מֵעַי, מֵעֶיךָ) viscera; venter, uterus; *trop.* animus.

מְעִין *m. pl. chald.* venter.

מָעָה *f.* scrupulus, lapillus.

מָעוֹג *v.* עוג.

מָעוֹז, מָעֻזִּים *v.* עזז.

מָעוֹךְ (*cf.* מַעֲכָה) *N. pr. m.*

מָעוֹן, מְעוֹנִים, מְעוֹנָה, מְעוֹנֹתַי *v.* עין.

מָעוּף *v.* עוף.

מָעוֹר *v.* עור.

מַעַזְיָהוּ, מַעַזְיָה (solatium Jovae) *N. pr. m.*

מָעַט paucus, minutus fuit; paucior factus est. — *Pi.* מִעֵט deminutus est. — *Hiph.* הִמְעִיט paullulum fecit; pauca dedit; paucum reddidit, minuit. — II) מָעַט *arab.* glaber, acutus fuit.

מְעַט (מְעָט) paucus, paullus; *pl.* מְעַטִּים pauci, pauca. —*Subst.* paullum: מְעַט מַיִם paullum aquae; מְתֵי מְעַט pauci homines. — *Adv.* (*de gradu, temp. et loco*) paullulum, aliquantulum, parumper; paullisper. — מְעַט מְעַט paullatim. — כִּמְעַט sicut exiguum (pro nihilo) *s.* paucum; paullulum; paullisper; brevi, subito; prope, non multum abfuit quin.

מָעֹט, *fem.* מְעֻטָּה glaber, acutus.

מַעֲטֶה *v.* עטה.

מַעֲטָפָה *v.* עטף.

מְעִי *v.* עוה.

מָעַי *N. pr. m.*

מְעִיל *v.* מעל.

מֵעִים *v.* מעה.

מַעְיָן *v.* עין.

מָעַךְ compressit, *part.* מָעוּךְ compressus (*θλαδίας*); infixus *sq.* בְּ. — *Py.* מֹעַךְ pressus, titillatus est.

מַעֲכָה, מַעֲכָת (oppressio) *N. pr.* urbis et regionis ad radicem Hermonis montis; *nom. gent.* מַעֲכָתִי. 2) *N. pr.* virorum et feminarum.

מָעַל (*inf.* מְעֹל, *fut.* יִמְעַל, יִמְעֹל) praevaricatus est, tecte s. fraudulenter egit, peccavit *sq.* בְּ in alqm *s.* in aliqua re.

מַעַל *m.* praevaricatio, peccatum. — *Al. v. s.* עלה.

מְעִיל *m.* vestimentum amplum, pallium.

מַעַל, מֹעַל, מַעֲלֶה, מַעֲלָה *v.* עלה.

מַעֲלִיל, מַעֲלָל, מַעֲלִין *v.* עלל.

מַעֲמָד, מָעֳמָד *v.* עמד.

מַעֲמָסָה *v.* עמס.

מַעֲמַקִּים *v.* עמק.

מַעַן (לְמַעַן), מַעֲנֶה, מַעֲנָה, מַעֲנִית *v.* ענה.

מְעֹנָה *i. q.* מְעוֹנָה *v.* עון.

מַעַץ (ira) *N. pr. m.*

מַעֲצֵבָה *v.* עצב.

מַעֲצָד *v.* עצד.

מַעְצוֹר, מַעְצָר *v.* עצר.

מַעֲקֶה *v.* עקה.

מַעֲקַשִּׁים *v.* עקש.

מַעֲרוֹת, מְעָרָה, מַעֲרֶה, מַעַר, מַעֲרָה *v.* ערה.

מַעֲרָב, מַעֲרָבָה *v.* ערב.

מַעֲרָךְ, מַעֲרָכָה, מַעֲרֶכֶת *v.* ערך.

מַעֲרֻמִּים *v.* ערם.

מַעֲרָצָה *v.* ערץ.

מַעֲשֶׂה, מַעֲשַׂי, מַעֲשֵׂיָה *v.* עשה.

מַעֲשֵׂר, מַעֲשֵׂר, מַעְשְׂרוֹת *v.* עֶשֶׂר.

מַעֲשַׁקּוֹת *v.* עשק.

מֹף *et* נֹף (portus bonorum) *N. pr.* urbis aegypt., Memphis.

מַפָּח, מַפַּח *v.* נפח.

מְפִיבֹשֶׁת, מְפִבֹשֶׁת (*pro* מַפְאָה בֹּשֶׁת exterminans idolum) *N. pr.* filii Sauli; b) filii Jonathanis.

מֵפִיץ *v.* פוץ.

מַפָּל, מַפָּלָה, מַפֶּלֶת *v.* נפל.

מִפְלָאָה *v.* פלא.

מִפְלַגָּה *v.* פלג.

מִפְלָט *v.* פלט.

מִפְלֶצֶת *v.* פלץ.

מִפְלָשׂ *v.* פלס.

מִפְעָל, מִפְעָלָה *v.* פעל.

מֵפַעַת *i. q.* מֵיפַעַת.

מַפֵּץ, מַפָּץ *v.* נפץ.

מִפְקָד *v.* פקד.

מִפְרָץ *v.* פרץ.

מַפְרֶקֶת *v.* פרק.

מִפְרָשׂ *v.* פרש.

מִפְשָׂעָה *v.* פשע.

מַפְתֵּחַ, מִפְתָּח v. פתח.

מִפְתָּן v. פתן.

מֹץ i. q. מוֹץ.

מָצָא (*fut.* יִמְצָא; *imp.* מְצָא, *pl. f.* מְצֶאןָ; *inf.* מְצֹא, *c. suff.* מֹצַאֲכֶם; *part.* מוֹצֵא, מֹצֵא, *fem.* מֹצֵאת, מֹצֵאת) pervenit ad alqd *sq.* עַד, attigit; invenit, reperit; assecutus est; accidit alicui *sq. accus.*; suffecit, sufficiens fuit *sq.* לְ. — *Niph.* נִמְצָא (*fut.* יִמָּצֵא) inventus est; deprehensus est, adfuit; inventus est (Jova precibus hom. adnuens); *sq.* לְ comparatus, acquisitus est, acceptus est. — *Hiph.* הִמְצִיא attulit, obtulit; *sq.* בְּיַד in alcjs potestatem tradidit; contingere *s.* praesto esse jussit.

מַצָּב, מֻצָּב, מַצָּבָה, מִצָּבָה, מַצֶּבֶת, מַצֵּבָה v. נצב.

מְצֹבָיָה N. pr. loci ignoti.

מְצָד, מָצוֹד, מְצוּדָה, מְצוֹדָה, מְצוּדָה v. צוד.

מָצָה suxit, sugendo expressit humorem *sq.* מִן; sugendo exhausit, sorbuit. — *Niph.* נִמְצָה exsuctus, expressus, exhaustus est. — מַצָּה v. s. מצץ *et* נצה.

מֹצָה N. pr. oppidi in tribu Benj.

מִצְהָלָה v. צהל.

מִצְוָה v. צוה.

מְצוֹלָה, מְצֻלָה v. צול.

מָצוֹק, מָצוּק, מְצוּקָה v. צוק.

מָצוֹר N. pr. Aegyptus, יְאֹרֵי מ׳ flumina Aegypti (Nilus septemfluus). — *Aliud* מָצוֹר, מְצוּרָה v. s. צור.

מִצְרַיִם *dual. fem.* Aegyptus (quae bipartita fuit); *masc.* Aegyptii.

מִצְרִי N. gent. m. Aegyptius, *pl.* מִצְרִים; *fem.* מִצְרִית, *pl.* מִצְרִיּוֹת.

מַצּוֹת v. נצה.

מֵצַח *m.* (*c. suff.* מִצְחוֹ; *pl. constr.* מִצְחוֹת) frons (capitis).

מִצְחָה *f.* ocrea.

מְצִלָּה, מְצִלּוֹת, מְצִלְתַּיִם v. צלל.

מִצְנֶפֶת v. צנף.

מַצָּע v. יצע.

מִצְעָד v. צעד.

מִצְעָר, מִצְעִירָה v. צער.

מִצְפָּה, מִצְפֶּה v. צפה.

מַצְפֻּנִים v. צפן.

מָצַץ suxit, sorbuit.

מַצָּה *f.* ἄζυμον, non fermentatum; *pl.* מַצּוֹת placentae non fermentatae, τὰ ἄζυμα; חַג הַמַּצּוֹת ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων, Pascha. — *Aliud v. s.* נצה.

מֵצַר, מְצָרִים v. צרר.

מְצָרַיִם v. מָצוֹר.

מַק v. מקק.

מַקֶּבֶת, מַקָּבָה v. נקב.

מַקֵּדָה N. pr. oppidi in tribu Juda.

מִקְדָּשׁ v. קדשׁ.

מַקְהֵלִים, מַקְהֵלוֹת v. קהל.

מִקְוָה, מִקְוֶה v. קוה.

מָקוֹם v. קום.

מָקוֹר v. קור.

מִקָּח, מַקָּחוֹת v. לקח.

מִקְטָר, מִקְטֶרֶת v. קטר.

מַקֵּל *m.* (*st. c.* מַקֵּל, מַקֵּל; *c. suff.* מַקְלִי, מַקֶּלְכֶם; *pl.* מַקְלוֹת) baculus.

מִקְלוֹת (*cf.* קלה) *N. pr.* virorum.

מִקְלָט v. קלט.

מִקְלַעַת v. קלע.

מִקְנֶה, מִקְנָה, מִקְנֵיהוּ v. קנה.

מָקַץ (finis) *N. pr.* loci.

מִקְצוֹעַ, מִקְצֹעוֹת, מַקְצֻעוֹת v. קצע.

מָקַק — *Niph.* נָמַק diffluxit, contabuit. — *Hiph.* הֵמַק effecit ut tabesceret.

מַק *m.* macies, tabes.

מִקְרָא v. קרא.

מִקְרֶה, מִקְרָה v. קרה.

מְקָרָה v. קרר.

מִקְשֶׁה, מִקְשָׁה v. קשׁה.

מַר, מֹר, מוֹר, מָרִי v. מרר.

מָרָא *rad. dupl. arab.* cibum concoxit, saginatus, pinguefactus est; masculus fuit; 2) ad currendum impulit. — *Hiph.* se ad currendum impulit. — מוֹרָאָה *pro* מֻרְאָה v. מרה.

מְרִיא *m.* saginatus, pinguis.

מָרֵא *m. chald.* dominus.

מֻרְאָה *f.* ingluvies (avium).

מַמְרֵא *N. pr.* Amoritae et socii Abrahami. — אֵלוֹנֵי מַמְרֵא (terebinthi Mamrei) *et* מַמְרֵא regio prope Hebronem.

מָרָא (moesta) *N. pr. f.*

מְרֹאדַךְ בַּלְאֲדָן, מְרֹאדַךְ בּ׳, בְּרֹאדַךְ *N. pr.* regis babyl. (Mardocempadus *Ptolem.*)

מַרְאָה, מַרְאֶה v. ראה.

מְרַאֲשׁוֹת, מְרֵשָׁה, מָרֵאשָׁה, מְרַאֲשׁוֹת v. ראשׁ.

מֵרַב (*cf.* רָבַב) *N. pr.* filiae Sauli.

מַרְבַדִּים v. רבד.

מַרְבֶּה, מִרְבָּה, מַרְבִּית v. רבה.

מַרְבֵּץ, מִרְבָּץ v. רבץ.

מַרְבֵּק v. רבק.

מַרְגּוֹעַ, מַרְגֵּעָה v. רגע.

מַרְגְּלוֹת v. רגל.

מַרְגֵּמָה v. רגם.

מָרַד rebellavit, rebellis fuit sq. עַל, בְּ.

מְרַד *chald. id.*

מֶרֶד *m.* rebellio. 2) *N. pr. m.*

מְרָד *chald., fem.* מָרָדָא rebellis.

מַרְדוּת *f.* rebellio.

מְרֹדַךְ *m. nom.* idoli babylonii.

מָרְדְּכַי *N. pr.* Judaei in Persia, *Μαρδοχαῖος.*

מָרָה (strinxit) rebellis, pervicax fuit, rebellavit *sq. accus.*, בְּ; מ׳ אֶת־פִּי יְהֹוָה Jovae dictis adversatus est. — *Hiph.* הִמְרָה reluctatus est *sq. acc.*, בְּ; disceptavit c. alqo *sq.* עִם.

מוֹרָה *m.* (stringens) novacula.

מְרִי *m.* (*in pausa* מֶרִי, *c. suff.* מֶרְיְךָ, מִרְיָם) pervicacia, rebellio; *concr.* rebellis.

מְרִיב בַּעַל (מְרִי בַעַל, *alibi* מְפִיבֹשֶׁת) *N. pr.* filii Jonathanis.

מְרָיָה *N. pr. m.*

מְרָיוֹת *N. pr.* virorum.

מִרְיָם *N. pr.* sororis Mosis, *Μαρία.*

מְרָתַיִם *dual. f.* (rebellio gemina) *nom. proph.* Babylonis.

מָרָה, מֹרָה, מָרֹת, מָרוֹת *v.* מרר.

מָרוֹד *v.* רוּד.

מֵרוֹז *N. pr.* oppidi in Palaestina boreali

מָרוֹחַ *v.* מרח.

מָרוֹם, מֵרוֹם *v.* רוּם.

מֵרוֹץ, מְרוּצָה *v.* רוּץ.

מַרְזֵחַ, מִרְזַח *v.* רזח.

מָרַח fricuit, mollivit, *sq.* עַל infricuit alicui alqd.

מָרוֹחַ *m.* contritus, מְרוֹחַ אָשֶׁךְ cui testiculi contriti sunt.

מֶרְחָב *v.* רחב.

מֶרְחָק, מַרְחַקִּים *v.* רחק.

מַרְחֶשֶׁת *v.* רחשׁ.

מָרַט laevigavit, polivit; pilos evellit, depilavit. — *Niph.* calvus factus est. — *Pu.* politus est, acutus est.

מְרַט *chald.* depilavit.

מְרִי, מְרָיָה, מְרָיוֹת, מִרְיָם *v.* מרה.

מְרִיא *v.* מרא.

מְרִיבָה *v.* רִיב.

מֹרִיָּה, מוֹרִיָּה *f.* (*pro* מֳרְאִי יָהּ a Jova provisus) *N. pr.* collis Hieros., Moria.

מְרִירוּת, מְרִירִי *v.* מרר.

מֹרֶךְ *m.* mollities, pavor, *LXX.* *δειλία.*

מֶרְכָּב, מֶרְכָּבָה, מַרְכֶּבֶת *v.* רכב.

מַרְכֹּלֶת *v.* רכל.

מִרְמָה *v.* רמה.

מְרֵמוֹת (*cf.* רוּם) *N. pr.* virorum.

מֶרֶס *N. pr.* principis Pers.
מַרְסְנָא *N. pr.* principis Pers.
מַרְעִית, מִרְעֶה, מֵרֵעַ *v.* רעה.
מֵרֹנֹתִי *Nom. gent. m.*
מַרְעֲלָה (tremor) *N. pr.* oppidi in tribu Sebulon.
מַרְפֵּא, מַרְפֵּה *v.* רפא, רפה.
מָרַץ — *Niph.* aeger, debilis fuit, *(Al.* validus, vehemens fuit.) — *Hiph.* aegre alicui fecit, exacerbavit alqm.
מַרְצֵעַ *v.* רצע.
מַרְצֶפֶת *v.* רצף.
מָרַק purum reddidit, polivit. — *Py.* מֹרַק abstersus est.
מְרוּקִים *m. pl.* purgationes.
מָרָק *m.* jus, jusculum.
תַּמְרוּק *m.* purgatio; *trop.* castigatio.
מֶרְקָחָה, מֶרְקָחָה, מִרְקַחַת *v.* רקח.
מָרַר *inus. arab.* transiit; fluxit. — II) amarus fuit, *intrans.* מַר לִי amarum mihi est, contristatus sum *sq.* מִן de alqo; 2) exacerbatus est. — *Pi.* מֵרֵר (*fut.* יְמָרֵר) amarum, acerbum reddidit; exacerbavit; מ׳ בַּבֶּכִי acerbas lacrimas fudit. — *Hiph.* הֵמַר (*inf.* הָמֵר) amarum reddidit, exacerbavit, moerore affecit; graviter flevit. — *Hithpalp.* הִתְמַרְמַר exacerbatus est.

מַר *m.* gutta *Jes.* 40, 15. 2) amaritudo; *adj.* מַר (*pl.* מָרִים; *fem.* מָרָה) amarus, acerbus; ferox; moestus, tristis; flebilis (vox); *adv.* acerbe, flebiliter.
מַר, מוֹר, מָר־ *m.* myrrha.
מָרָה *f.* amaritudo, exacerbatio. 2) *N. pr.* putei ad Sinai montem b) *nom.* quod Noëmi sibi imponi jussit.
מָרָה *f.* moeror.
מֹרָה *f. id.*
מָרוֹת *N. pr.* oppidi Judae.
מְרִיר *m.* amaritudo.
מְרִירִי *m.* amarus, venenatus.
מְרִירוּת *f.* moeror.
מְרֹרָה *f.* amaritudo; venenum; fel.
מְרֵרָה *f.* fel.
מְרֹרִים *m. pl.* herbae amarae.
מְרָרִי *N. pr.* filii Levi.
מֶמֶר *m.* moeror.
מַמְרֹרִים *m. pl.* acerbitates (infortunii).
תַּמְרוּרִים *m. pl.* amaritudines, acerbitates. — *Al. v. s.* תמר.
מַשְׂאֵת, מַשָּׂאָה, מַשּׂא, מַשָּׂא, מַשְׂאֹת, מַשּׂאת *v.* נשׂא.
מִשְׂגָּב *v.* שׂגב.
מְשׂוּכָה *v.* שׂוך; מְשֻׂכָּה *v.* שׂכך.

מַשּׂוֹר *v.* נשׂר.

מְשׂוּרָה *v.* משׂר.

מָשׂוֹשׂ *v.* שׂושׂ.

מִשְׂחָק *v.* שׂחק.

מַשְׂטֵמָה *v.* שׂטם.

מַשְׂכִּית, מַשְׂכִּיּוֹת *v.* שׂכה.

מַשְׂכֹּרֶת *v.* שׂכר.

מַשְׂמְרוֹת *v.* סמר.

מִשְׂפָּח *v.* שׂפח.

מָשַׂר *rad. inus. arab.* divisit.

מְשׂוּרָה *f.* mensura (liquidorum).

מִשְׂרָה *v.* שׂרה.

מִשְׂרְפוֹת *v.* שׂרף.

מַשְׂרֵקָה *N. pr.* loci Edomit.

מַשְׂרֵת *m.* sartago.

מַשׁ *N. pr.*, Masius mons, a Nisibi septentrionem versus.

מֵשָׁא *N. pr.* regionis in fin. Arabiae Joctanitarum.

מַשָּׁא, מַשָּׁאָה *v.* נשׁה; מַשָּׁאוֹן *v.* נשׁא.

מַשְׁאַבִּים *v.* שׁאב.

מִשְׁאָל, מִשְׁאָלָה *v.* שׁאל.

מִשְׁאֶרֶת *v.* שׁאר.

מִשְׁבְּצוֹת *v.* שׁבץ.

מַשְׁבֵּר, מִשְׁבָּר *v.* שׁבר.

מִשְׁבַּתִּים *v.* שׁבת.

מִשְׁגֶּה *v.* שׁגה.

מָשָׁה traxit, extraxit. — *Hiph. id.*

מֹשֶׁה (*hebr.* extrahens, *aegypt.* ex aqua extractus) *N. pr.*, Moses, *Μωϋσῆς*.

מְשִׁי *m.* sericum.

מַשֶּׁה *v.* נשׁה.

מְשׁוֹאָה *v.* שׁוא.

מַשּׁוּאוֹת, מַשֻּׁאוֹת *v.* שׁאה.

מְשׁוּבָה, מְשֻׁבָה *v.* שׁוב.

מְשׁוּגָה *v.* שׁוג.

מָשׁוֹט, מִשּׁוֹט *v.* שׁוט.

מָשַׁח (*inf.* מְשֹׁחַ, c. ה *parag.* מָשְׁחָה; *imp.* מְשַׁח, *fut.* יִמְשַׁח) manum duxit super alqa re, illevit, unxit alqa re *sq. accus.*, בְּ; (mensus est *cf. derivv.*) — *Niph.* נִמְשַׁח unctus est.

מָשִׁיחַ *m.* unctus.

מְשַׁח *m. chald.* oleum.

מִשְׁחָה *f.* unctio; 2) demensum, portio *Lev.* 7, 35.

מָשְׁחָה *inf. v.* מָשַׁח; 2) *f.* portio, pars *Num.* 18, 8.

מִמְשַׁח *m.* extentio.

מָשְׁחָת, מִשְׁחָת, מַשְׁחֵת, מַשְׁחִית *v.* שׁחת.

מִשְׁחָר *v.* שׁחר.

מְשִׁי *v.* משׁה.

מְשֵׁיזַבְאֵל (per Deum liberatus) *N. pr. m.*

מָשַׁךְ prehendit, cepit, tenuit *sq.* בְּ; traxit (מָשַׁךְ הַיּוֹבֵל buccinam traxit, tubâ cecinit), attraxit, tetendit

(arcum); rapuit, abripuit; protraxit, continuavit, servavit (benignitatem, iram); confirmavit (corpus). — *Niph.* protractus, prolongatus est. — *Py.* protractus, dilatus est; confirmatus, validus factus est.

מֶשֶׁךְ *m.* possessio; מֶשֶׁךְ הַזֶּרַע sparsio seminis.

מוֹשְׁכוֹת *f. pl.* vincula.

מֶשֶׁךְ *N. pr.* populi inter Cappadociam, Colchidem, Iberiam et Armeniam habitantis, *LXX.* Μοσόχ.

מִשְׁכָּב, מִשְׁכַּב *v.* שכב.

מִשְׁכָּן *v.* שכן.

מָשַׁל dominatus est *sq.* בְּ, לְ, עַל in alqm; potestatem habuit *sq. inf. c.* לְ; praefuit alicui rei *sq.* לְ; 2) assimilavit, parabolam proposuit, proverbio usus est; dicteria dixit in alqm. — *Niph.* similis fuit alicui *sq.* כְּ, עִם, אֶל. — *Pi.* parabolis usus est. — *Hiph.* dominum constituit (*inf.* הַמְשֵׁל *subst.* imperium); 2) assimilavit, comparavit. — *Hithpa.* similis factus est.

מֹשֶׁל *m.* dominatio; 2) alqd simile.

מָשָׁל *m.* similitudo, parabola; sententia, graviter et acute dictum, γνώμη; dicterium; cantus, carmen triumphale.

מְשֹׁל *m.* carmen ludibriosum.

מִמְשָׁל *m.* dominatio; *pl.* dominatores.

מֶמְשָׁלָה *f.* dominatio,

מַמְשֶׁלֶת *f.* (*pl.* מַמְשָׁלוֹת, מֶמְשָׁלוֹת) dominatio, imperium; regnum, terra cui imperatur; *concr.* summi duces et principes.

מִשְׁלַחַת, מִשְׁלוֹחַ, מִשְׁלֹחַ, מִשְׁלָח *v.* שלח.

מְשֻׁלָּשׁ *v.* שלש.

מְשֻׁלָּם (*cf.* שָׁלֵם) *N. pr.* virorum.

מְשֶׁלֶמְיָה, שֶׁלֶמְיָה *N. pr. m.*

מְשִׁלֵּמִית, מְשִׁלֵּמוֹת *N. pr.* virorum.

מְשֻׁלֶּמֶת *N. pr.* uxoris Manassis.

מְשַׁמָּה *v.* שמם.

מִשְׁמָן, מִשְׁמַנָּה, מַשְׁמַנִּים *v.* שמן.

מִשְׁמָע, מִשְׁמַעַת *v.* שמע.

מִשְׁמָר, מִשְׁמֶרֶת, מִשְׁמָרוֹת *v.* שמר.

מִשְׁנֶה *v.* שנה.

מְשִׁסָּה *v.* שסס.

מִשְׁעוֹל *v.* שעל.

מָשַׁע *rad. inus. arab.* purgavit.

מִשְׁעִי purgatio.

מִשְׁעָם *N. pr. m.*

מִשְׁעֶנֶת, מַשְׁעֵנָה, מַשְׁעֵן, מִשְׁעָן *v.* שׁען.

מִשְׁפָּחָה, מִשְׁפַּחַת *v.* שׁפח.

מִשְׁפָּט *v.* שׁפט.

מִשְׁפְּתַיִם *v.* שׁפת.

מָשַׁק *rad. inus. fort.* possedit.

מֶשֶׁק *m.* possessio, בֶּן־מֶשֶׁק haeres.

מִמְשָׁק *m.* possessio.

מַשָּׁק *v.* שׁקק.

מַשְׁקֶה *v.* שׁקה.

מִשְׁקֹלֶת, מִשְׁקָלֶת, מִשְׁקָל, מִשְׁקוֹל *v.* שׁקל.

מַשְׁקוֹף *v.* שׁקף.

מִשְׁרָה *v.* שׁרה.

מַשְׁרוֹקִיתָא *v.* שׁרק.

מִשְׁרָעִי *Nom. gent. m.*

מָשַׁשׁ *i. q.* מושׁ contrectavit. *Pi.* מִשֵּׁשׁ contrectavit; erravit (in tenebris). — *Hiph.* contrectavit.

מֵת *vel* מַת *m.*, *pl.* מְתִים, מְתִם *st. c.* מְתֵי viri.

מַתְבֵּן *v.* תֶּבֶן.

מֶתֶג *m.* (*c. suff.* מִתְגִּי) frenum.

מָתוֹק, מְתוּקָה *v.* מתק.

מְתוּשָׁאֵל (vir Dei) *N. pr.* patriarchae e gente Kaini.

מְתוּשֶׁלַח (vir teli) *N. pr.* patriarchae, filii Henochi.

מָתַח extendit.

אַמְתַּחַת *f.* (*pl. constr.* אַמְתְּחוֹת) saccus.

מָתַי *part. interrog.* quando? אַחֲרֵי מָתַי post quantum temporis? עַד מָתַי quamdiu?

מַתְכֹּנֶת *v.* תכן.

מַתְּלָאָה *pro* מַה־תְּלָאָה quae molestia! *v.* לאה.

מְתַלְּעוֹת *v.* לתע.

מְתֹם *v.* תמם.

מָתַן *rad. inus. arab.* firmus, validus fuit.

מָתְנַיִם *m. dual.* lumbus uterque, lumbi.

אֶמְתָּנִי *chald. f.* valida, robusta.

מַתְּנַי, מַתָּנָה, מַתְּנָא, מַתָּן, מַתְּנְיָה, מַתַּנְיָהוּ *v.* נתן.

מִתְנִי *Nom. gent. m.*

מָתַק (*fut.* יִמְתַּק) dulcis fuit s. factus est. *Hiph.* הִמְתִּיק dulcem reddidit; *intrans.* dulcis fuit. — II) suxit *Job.* 24, 20.

מָתוֹק *m.* (*pl.* מְתוּקִים; *fem.* מְתוּקָה) dulcis; suavis.

מֶתֶק *m.* dulcedo; suavitas.

מֹתֶק *m.* dulcedo.

מִתְקָה *N. pr.* stationis Isr. in deserto.

N

מַמְתָּק *m.*, *pl.* מַמְתַּקִּים res dulcissimae.

מִתְרְדָת (*pers.* a Mithra datus) *N. pr.* duor. Persarum (Μιθριδάτης).

מַתַּתְיָהוּ, מַתַּתְיָה, מַתְּנָה, מַתָּת, *v.* נתן.

נ

נָא *part. blandiendi et obsecrandi: cum imp. et fut.* בֹּא־נָא ingredere quaeso! אֱמָר־נָא dic quaeso! אֵלְכָה נָּא ibo (si licet, permitte ut eam); אַל־נָא תַעֲבֹר noli transire! יֹאמַר־נָא dicat quaeso! אַל־נָא ne quaeso! — *cum particulis:* אִם־נָא si quidem; הִנֵּה־נָא en quaeso! אַל־נָא non ita obsecro! אוֹי־נָא eheu! — *Aliud v. s.* נָיא.

נֹא, נֹא־אָמוֹן (possessio Ammonis) *N. pr.*, *LXX.* Διόςπολις, μερὶς Ἀμμών, Thebae in Aegypto.

נָאד *rad. inus. arab.* aqua scatuit.

נֹאד (נֹאוד) *m.* uter; *pl.* נֹאדוֹת utres.

נָאָה *i. q.* נָוָה *unde plurilit.* נָאווּ (*pl. contr.* נָאווּ) pulcher fuit; — II) habitavit.

נָאָה *f.*, *pl. constr.* נְאוֹת mansiones, habitationes; pascua.

נָאוֶה *m.* נָאוָה *f.* pulcher; decorus, decens.

נָאַם edixit, oracula fudit. — *Part.* נְאֻם dictum, effatum (divinum).

נָאַף (*fut.* יִנְאַף) adulterium commisit, adulteravit aliquam *sq. accus.*; *part.* נֹאֵף adulter, נֹאֶפֶת adultera. — *Pi.* נִאֵף *id.*

נִאֻפִים *m. pl.* adulteria.

נַאֲפוּפִים *m. pl.* adulteria.

נָאַץ (*fut.* יִנְאַץ) sprevit, contemtim rejecit. — *Pi.* נִאֵץ (*fut.* יְנָאֵץ) sprevit; effecit ut contemneretur, calumniandi auctor exstitit. — *Hiph. fut.* יִנָּאֵץ *impers.* contemnitur. — *Hithpo. part.* מִנֹּאָץ contemtus.

נְאָצָה *f.* contemtus, contumelia.

נֶאָצָה *f.*, *pl.* נֶאָצוֹת (נָאֲצוֹתֶיךָ) *id.*

נָאַק *i. q.* אָנַק clamavit, gemuit.

נְאָקָה *st. c.* נַאֲקַת *f.* clamor, gemitus.

נָאַר — *Pi.* נֵאַר (*praet. p.* 2. נֵאַרְתָּה) detestatus, exsecratus est.

נֹב *N. pr.* urbis Levit. in tribu Benj., *c.* ה *loc.* נֹבֶה.

נָבָא *Kal inus.* protulit; nuntiavit. — *Niph.* נִבָּא vaticinatus est, divina vi decreta

div. effatus est; cecinit (laudes Dei). — *Hithpa.* הִתְנַבֵּא, הִנַּבָּא (*inf.* הִתְנַבּוֹת) vaticinatus est; insanivit.

נְבָא *chald.* — *Ithp.* הִתְנַבִּי vaticinatus est.

נָבִיא *m.* (*c. suff.* נְבִיאֲכֶם) interpres Dei, propheta; familiaris Dei; בְּנֵי הַנְּבִיאִים discipuli scholarum prophet. (a Samuele institutarum).

נְבִיא *m. chald. id.*

נְבִיאָה *f.* prophetissa; uxor prophetae; poetria.

נְבוּאָה *f.* vaticinium; scriptum prophetae.

נְבוּאָה *f. chald. id.*

נְבוֹ *N. pr.* dei babyl. (Mercurius); 2) montis et urbis in terra Moabit. 3) oppidi in tr. Juda.

נְבוּזַרְאֲדָן *N. pr.* ducis milit. Nebucadnezaris.

נְבוּכַדְנֶצַּר, נְבוּכַדְנֶאצַּר, נְבוּכַדְרֶאצַּר (Nebo deorum princeps) *N. pr.* regis Assyriorum, *LXX.* Ναβουχοδονόσορ.

נְבוּשַׁזְבָּן (Nebonis cultor) *N. pr.* principis et eunuchi assyr.

נָבוּב *v.* בוב.

נָבוֹת (*cf.* נוּב) *N. pr. m.*

נְבִזְבָּה, נְבִזְבָּה *f. chald.* donum, praemium.

נָבַח latravit.

נֹבַח *N. pr.* viri et oppidi ab eo nominati in Gileaditide.

נִבְחַז *N. pr.* idoli Avvaeorum (cujus figura canina fuit).

נָבַט — *Pi.* נִבַּט *et Hiph.* הִבִּיט oculos convertit ad alqd, spectavit *sq. accus.*, לְ, אֶל; retro respexit *sq.* אַחֲרֵי; cum voluptate intuitus est *sq.* בְּ; *i. q.* רָאָה conspexit, animadvertit; *transl.* respexit, curavit *sq. acc.*, לְ, אֶל; spem posuit in alqo *sq.* אֶל; patienter adspexit *s.* tulit *sq. accus.*, אֶל.

נְבָט *N. pr.* patris Jerobeami.

מַבָּט *m.* respectus, praesidium.

מֶבָּט *m.* exspectatio, spes.

נְבִיא, נְבִיאָה *v.* נבא.

נְבָיוֹת *N. pr.*, Nabathaei, gens Ismaelitica in Arabia petraea.

נֶבֶךְ *m.* נִבְכֵי־יָם tumuli *vel* fontes maris.

נָבֵל (*fut.* יִבֹּל) flaccidus fuit, marcuit et decidit; concidit; imbecilli mente *i. e.* stultus fuit. — *Pi.* נִבֵּל vilipendit; contumeliâ affecit.

נָבָל *m.* נְבָלָה *f.* homo stultus; homo impius. 2) *N. pr. m.* 1 *Sam.* 25.

נְבָלָה *f.* stultitia; improbitas; scelus, flagitium, incestus.

נְבֵלָה *f.* (*st. c.* נִבְלַת, *c. suff.* נִבְלָתוֹ, נְבֵלָתִי) cadaver, *collect.* cadavera.

נַבְלוּת *f.* turpitudo, pudendum.

נֵבֶל, נֶבֶל *m.* (*pl.* נִבְלִים) uter, lagena, urceus; 2) nablium (instr. musicum).

נְבַלָּט *N. pr.* oppidi in tribu Benj.

נָבַע scaturivit. — *Hiph.* הִבִּיעַ ebullivit, effudit; evulgavit, nuntiavit.

מַבּוּעַ *m.* scaturigo, fons.

נֶבְרַשְׁתָּא *f. chald.* lychnuchus.

נִבְשָׁן *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

נָגַב *rad. inus. syr.* exsiccavit.

נֶגֶב *m.* (siccitas) plaga meridionalis; (pars Judaeae australis; b) Aegyptus.) — נֶגְבָּה meridiem versus, בַּנֶּגְבָּה in (loco) versus meridiem, לַנֶּגְבָּה ad (locum) versus meridiem, מִנֶּגֶב a meridie.

נָגַד — *Hiph.* הִגִּיד manifestavit, nuntiavit, indicavit; professus, confessus est; declaravit, praedicavit; celebravit. — *Hoph.* הֻגַּד nuntiatum, indicatum est.

נְגַד *chald.* manavit.

נֶגֶד (*subst.* id quod in conspectu est) *adv.* coram; e regione. — כְּנֶגֶד, כְּנֶגְדּוֹ e regione ejus, ei accommodatum; לְנֶגֶד coram, in conspectu; e regione, contra; מִנֶּגֶד e conspectu, procul ab, e regione, contra.

נָגִיד *m.* praestans, princeps, dux, praefectus.

נָגַהּ splenduit. — *Hiph.* הִגִּיהַּ effecit ut splenderet (lux); illustravit.

נֹגַהּ *f.* (*c. suff.* נָגְהָם) splendor, fulgor, jubar. 2) *N. pr.* filii Davidis.

נֹגַהּ *f. chald.* splendor, lux.

נְגֹהָה *f.* splendor.

נָגַח (*fut.* יִגַּח) feriit (cornu). — *Pi.* נִגַּח feriit; *trop.* bellicoso modo prostravit. — *Hithp.* הִתְנַגַּח dimicavit.

נַגָּח *m.* petulcus.

נָגַל *rad. inus. arab.* confodit, vulneravit, secuit.

מַגָּל *m.* falx.

נָגַן *et Pi.* נִגֵּן pulsavit (instr. musicum).

נְגִינָה *f.* pulsatio fidium; instrumentum mus. (quod pulsatur); cantus, canticum.

מַנְגִּינָה *f.* canticum, dicterium.

נָגַע (*inf.* נְגֹעַ, גַּעַת, *c. suff.*

נְגֹעַ; imp. גַּע; fut. יִגַּע; part. f. נֹגַעַת) tetigit alqd sq. בְּ, אֶל, עַל, attigit (mulierem concumbendo), movit (animum alcjs); feriit, percussit, vim intulit, afflixit; attigit, pervenit; advenit(tempus). — *Niph.* caesum se simulavit (exercitus). — *Pi.* נִגַּע percussit, plagâ affecit. — *Pu.* plagâ affectus est. — *Hiph.* הִגִּיעַ effecit ut attingeret (humum), destruxit; attigit sq. לְ, אֶל, עַל, pervenit ad alqd, assecutus est; advenit (tempus).

נֶגַע m. (c. suff. נִגְעִי, pl. נִגְעֵי, נְגָעִים) percussio, plaga; macula leprosa, porrigo; homo lepra affectus.

נָגַף (fut. יִגֹּף) percussit, cecidit; impegit, offendit. — *Niph.* נִגַּף (inf. abs. נִגּוֹף) caesus est (exercitus) sq. לִפְנֵי ab alqo. — *Hithpa.* impegit.

נֶגֶף m. percussio, plaga; offensio.

מַגֵּפָה st. c. מַגֵּפַת f. plaga; clades.

נָגַר — *Niph.* נִגַּר effusus est, diffluxit; expansus est. — *Hiph.* הִגִּיר effudit; detrusit; projecit, tradidit. — *Hoph.* diffusus est.

נָגַשׂ (fut. יִגֹּשׂ, תִּנְגְּשׂוּ) ursit, pressit, adegit (ad laborem), exegit(debitum); rexit, regnavit; *part.* נוֹגֵשׂ exactor (servorum, tributi); rex, tyrannus. — *Niph.* נִגַּשׂ ursus, pressus est; defatigatus est; se invicem urgere.

נָגַשׁ (*praet. inus., fut.* יִגַּשׁ; *inf.* גֶּשֶׁת, *c. suff.* גִּשְׁתּוֹ; *imp.* גַּשׁ, גְּשִׁי, גְּשָׁה) *et Niph.* נִגַּשׁ appropinquavit, accessit *sq.* אֶל, לְ, עַד, עַל, *accus.*; attigit alqd, adjunctus est alicui *sq.* בְּ; recessit *Gen.* 19, 9. — *Hiph.* הִגִּישׁ adduxit, attulit, obtulit, protulit, praebuit; *intrans.* accessit. *Hoph.* הֻגַּשׁ admotus est; oblatus est. — *Hithpa.* appropinquavit.

נֵד *v.* נדד.

נָדָא *fut.* וַיַּדַּא propulit, abegit.

נָדַב impulit, incitavit, *addito* לֵב *s.* רוּחַ animus impulit alqm, lubens fecit. — *Hithpa.* הִתְנַדֵּב se ipse incitavit, sponte fecit, lubentem se praebuit (ad alqd. agendum); sponte obtulit, dedit.

נְדַב *chald.* — *Ithpa.* lubens fuit, voluit; sponte dedit.

נָדָב (liberalis) *N. pr.* filii Aaronis; 2) regis Isr., filii

Jerobeami; 3) aliorum hominum.

נְדָבָה st. c. נִדְבַת f. voluntas libera et promta (בִּנְדָבָה, נְדָבָה sponte, ultro); donum sponte datum; largitas, גֶּשֶׁם נְדָבוֹת pluvia copiosa.

נְדַבְיָה (impulit Jova) N. pr. m.

נָדִיב m. voluntarius, lubens, promtus; liberalis; ingenuus, nobilis; subst. princeps.

נְדִיבָה f. ingenuitas.

הִתְנַדְּבוּת (infin. Ithp.) f. chald. oblatio spontanea.

נִדְבָּךְ m. chald. paries, murus.

נָדַד (inf. נְדֹד; fut. יִדֹּד, יִדַּד) movit; intrans. se movit, vagatus est, erravit; fugit, aufugit; part. נוֹדֵד profugus. — Po. נוֹדֵד aufugit. — Hiph. הֵנֵד fugavit.— Hoph. הֻנַּד fugatus est; projectus est. — Hithpo. se abripuit, aufugit.

נְדַד chald. fugit.

נְדֻדִים m. pl. jactationes, motus inquieti.

נֵד m. acervus, cumulus (trop. de fluctibus maris).

נִדָּה f. foeditas; impuritas (mulieris menstruis laborantis), menstrua; res impura et turpis, incestus. מֵי הַנִּדָּה aqua impuris hom. lustrandis destinata.

נִידָה f. aliquid detestabile.

מַדֵּד m. recessus, fuga.

נָדָה i. q. נוּד — Pi. נִדָּה removit, amovit sq. לְ; ejecit. — II) arab. uvidus fuit, fluxit; liberalis fuit.

נֵדֶה m. donum largum (meretricium).

נָדָן m. id. — Al. v. infra.

נָדַח (fut. יִדַּח) pepulit, impulit; immisit (securim); expulit. — Hiph. הִדִּיחַ pepulit, detrusit; expulit; dispersit; impulit ad alqd, corrupit; sq. מִן abduxit; sq. עַל immisit (malum in alqm).— Niph. נִדַּח impulsus, immissus est; expulsus, dispulsus est; vagatus est, erravit; corrumpi se passus est; part. נִדָּח (c. suff. נִדָּחֲךָ, נִדָּחוֹ; fem. נִדָּחָה) expulsus, profugus.— Pu. part. מְנֻדָּח dispulsus. — Hoph. part. מֻדָּח dispulsus et diffugiens.

מַדּוּחִים m. pl. corruptiones, illecebrae.

נָדִיב, נְדִיבָה v. נדב.

נָדָן m. vagina. — Al. v. s. נָדָה.

נִדְנֶה m. chald. vagina.

נָדַף (fut. יִדֹּף, יִנְדֹּף) dispulit,

dissipavit; fugavit, vicit. — *Niph.* נִדַּף (*inf.* הִנָּדֵף) dispulsus est.

נָדַר (*fut.* יִדֹּר, יִדַּר) promisit (alqd agendum), vovit. — II) *arab.* excidit (granum).

נֶדֶר, נֵדֶר *m.* (*c. suff.* נִדְרִי; *pl.* נְדָרִים, נִדְרֵי) votum; res voto promissa.

אִדַּר *chald.* area.

נֹהַּ *v.* נָוָה.

נָהַג (*imp.* נְהַג, *fut.* יִנְהַג) egit, duxit *sq. accus.*, בְּ; abduxit (captivos); vexit (plaustrum, plaustro); compulit, impulit; *intrans.* ductus est (animus). — *Pi.* נִהַג (*fut.* יְנַהֵג) duxit; adduxit, immisit; abduxit. — II) *Pi.* נִהַג suspiravit *Nah.* 2, 8.

מִנְהָג *m.* ductus, vectura.

נָהַד *rad. inus. arab.* se extulit; eminens, pulcher fuit.

הוֹד *m.* splendor, ornatus; magnificentia, majestas, gloria. 2) *N. pr. m.*

הוֹדַוְיָה, הוֹדַוְיָהוּ *v.* ידה.

הוֹדְיָה (majestas Jovae) *N. pr. m.*

הוֹדִיָּה *N. pr.* virorum.

נָהָה lamentatus est. — *Niph. fut.* וַיִּנָּהוּ lamentati sunt. (*Al.* convocati, congregati sunt.)

נְהִי *in pausa* נֶהִי *m.* lamentatio.

נִהְיָה *f. id.*

נִי *m. id.*

נָהַל — *Pi.* נִהַל (*fut.* יְנַהֵל) duxit; curam habuit (alcjs sustentandi vel defendendi). — *Hithpa.* incessit.

נַהֲלֹל *m.* pascuum. 2) *N. pr.* oppidi in tribu Sebulon (*etiam* נַהֲלָל).

נָהַם (*fut.* יִנְהֹם) fremuit, rugiit; *trop.* gemuit (afflictus), strepuit (mare).

נַהַם *m.* fremitus.

נְהָמָה *st. c.* נַהֲמַת *f.* fremitus (maris), gemitus (aerumnosi).

נָהַק (*fut.* יִנְהַק) rudivit (asinus, homo famelicus).

נָהַר splenduit, exhilaratus est *Ps.* 34. *Jes.* 60. — II) נָהַר (*fut.* יִנְהַר) fluxit, confluxit (populus).

נָהָר *m.* (*pl.* נְהָרִים, נְהָרוֹת, נַהֲרוֹת) flumen; fluvius, amnis. — הַנָּהָר, הַנָּהָר הַגָּדוֹל, *poët.* נָהָר *i. q.* נְהַר פְּרָת Euphrates. — אֲרַם נַהֲרַיִם Syria duorum fluv., Mesopotamia.

נְהַר *m. chald.* flumen.

נְהוֹר (נְהִיר) *m. chald.* lux.

נַהִירוּ *f. chald.* lux, sapientia.

נְהָרָה *f.* lux.

מִנְהָרוֹת *f. pl.* fauces (montium).

נוא s. נֹא — *Hiph.* הֵנִיא removit, cohibuit; absterruit; *intrans.* renuit.

תְּנוּאָה *f.* discessus; hostilitas.

נוב (*fut.* יָנוּב) pullulare, progerminare; augeri. — *Pi.* נוֹבֵב protulit, produxit.

נִיב *m.* proventus (fructus).

נֵיבַי (fructifer) *N. pr. m.*

תְּנוּבָה *f.* proventus.

נוֹגִים *v.* יגה.

נוד (*fut.* יָנוּד) agitari, vagari; fugere (*part.* נָד fugitivus); nutare (capite *i. e.* condolescere, deplorare). — *Hiph.* הֵנִיד nutavit (capite); exagitavit. — *Hoph. part.* מֻנָּד exagitatus, ejectus. — *Hithpol.* הִתְנוֹדֵד se agitavit, se nutavit; deploravit.

נוּד *chald.* fugere.

נוֹד *m.* fuga, exilium; *nom.* loci, in quem Caiuus confugit.

נִיד *m.* motus (labiorum *i. e.* sermo. *Al.* solatium).

מָנוֹד *m.* agitatio, nutatio.

נוֹדָב (liberalitas) *N. pr.* filii Ismaelis.

נָוָה *rad. inus. arab.* eminuit.

נָוֶה *m.* res magnifica.

נָוָה (*fut.* יִנְוֶה) habitat.—*Hiph.* condecoravit, celebravit, *fut. c. suff.* אַנְוֵהוּ.

נָוֶה *m.* (*st. c.* נְוֵה, *c. suff.* נָוֵךְ, נָוֵהוּ, נְוֵהֶם) habitatio; pascuum.

נָוָה *f.* habitatio; pascuum; נְוַת בַּיִת domi habitans, οἰκουρός.

נָוָה *pro* נָאוָה *f.* pulchra *Jer.* 6, 2.

נָוֹית, *Cthib.* נְוָיוֹת (habitationes) *N. pr.* loci prope Ramam.

נוח (*fut.* יָנוּחַ, וַיָּנַח) considěre; residěre, sedem habere; quiescere, cessare, subsistere, *sq.* בְּ *s.* עַל permanere in alqo; tacere. — *Hiph.* הֵנִיחַ deposuit; remisit (manum); quietum reddidit, quietem concessit alicui *sq.* לְ; asservavit *sq.* אֶל alicubi, sedavit (iram) *sq.* בְּ in alqo. — *Hoph.* הוּנַח quies concessa est.

נוֹחַ, נֹחַ *m.* (*c. suff.* נוֹחֶךָ). quies. 2) *N. pr.*, Noachus, *LXX.* Νῶε.

נַחַת *f.* quies. *Al. v. s.* נחת.

הֲנָחָה (*verb. hiph.*) *f.* concessio quietis.

מָנוֹחַ *m.* (*pl. c. suff.* מְנוּחָיְכִי) locus quietis; quies. 2) *N. pr.* patris Simsonis.

מְנֻחָה, מְנוּחָה *f.* locus quietis; quies, status tranquil-

lus; possessio pacata (de terra cananitica).

נִיחוֹחַ, נִיחֹחַ *m.* quies, delectatio, רֵיחַ הַנִּיחֹחַ odor suavis.

נִיחוֹחַ *m. chald.* odoramentum suave.

נוט *i. q.* מוט nutare.

נְוַל *rad. inus. chald. Pa.* inquinavit.

נְוָלִי, נְוָלוּ *chald. f.* coenum, sterquilinium.

נום dormitare, segnem, inertem esse.

נוּמָה *f.* somnus lenis.

תְּנוּמָה *f.* somnus lenis; segnities, inertia.

נון sobolescere, *Niph. fut.* יִנּוֹן (*Cthib* יָנִין *Hiph. fut.*) sobolescet, propagabitur.

נוּן (piscis) *N. pr.* patris Josuae.

נִין *m.* proles, soboles.

מָנוֹן *m.* soboles.

נוס fugere; celeri cursu invehi. — *Pol.* נוֹסֵס fugavit, propulit. — *Hiph.* הֵנִיס in fugam conjecit; in tutum recepit. — *Hithpo.* confugit (*qd. Al. ref. ad* נסס).

נִיס *m.* fugiens, fugitivus.

מָנוֹס *m.* (*c. suff.* מְנוּסִי) fuga; perfugium.

מְנוּסָה *st. c.* מְנֻסַת *f.* fuga.

נוע (*fut.* יָנוּעַ) moveri, agitari; contremere; vacillare, titubare; vagari, errare; librari, pendēre. — *Niph.* commotus, agitatus est *fut.* יִנּוֹעַ. — *Hiph.* הֵנִיעַ movit, agitavit, quassavit; errabundum reddidit (πλάζειν), fugavit, in exilium egit.

מְנַעַנְעִים *m. pl. nom.* instr. musici, *Vulg.* sistra.

נוֹעַדְיָה (Jova convenit) *N. pr. m. et f.*

נוף sursum et deorsum s. huc illuc agitare; conspergere *sq. accus. dupl.* — *Hiph.* הֵנִיף huc illuc agitavit, movit, jactavit; agitavit (sacrificium *sc.* versus quatuor mundi plagas); sparsit (pluviam). — *Hoph.* הוּנַף agitatus est. — *Pil.* נוֹפֵף agitavit.

נוֹף *m.* eminentia (montis) *Ps.* 48, 3. — *Al.* נֹף *v.* מֹף.

נָפָה *f.* eminentia: נָפַת דּוֹר excelsa Dorae urbis; 2) cribrum.

נֶפֶת *f.* regio edita, montosa.

נֹפֶת *f.* destillatio (favorum, mel dulcissimum).

תְּנוּפָה *f.* motio; tumultus; agitatio (sacrificii), oblatio sacra.

נוץ micare, se agitare, se in fugam conjicere. — *Hiph.* הֵנֵץ floruit. *Cf.* נצץ.

נִיצוֹץ *m.* scintilla.

נוֹצַת *v.* נצה.

נוּק *i. q.* יָנַק — *Hiph. fut. c. suff.* הֵנִיקֵהוּ lactavit eum.

נוּר *rad. inus. arab.* lucere.

נוּר *f. chald.* ignis.

נֵר *m.* lucerna; candelabrum; *trop.* de salute alcjs; favore (Dei). 2) *N. pr.* avi Sauli.

נֵיר *i. q.* נֵר.

נִיר *m.* lumen, *metaph.* de prole regia nunquam peritura. — *Al. v. s.* נִיר.

נֵרִיָּה *N. pr. m.*

מְנוֹרָה *f.* candelabrum.

נוּשׁ graviter aegrotare *i. q.* אָנַשׁ.

נָזָה (*fut.* יִזֶּה, וַיִּז, וַיֵּז) saliit, adsiluit, adspersus, conspersus est *sq.* עַל in alqd, *sq.* מִן de alqo. — *Hiph.* הִזָּה (*fut.* יַזֶּה, וַיַּז) effecit ut exsultaret quis de alqo *sq. accus. et* עַל; sparsit, conspersit *sq.* עַל.

נָזִיד *v.* זוּד.

נָזִיר *v.* נזר.

נָזַל (*fut.* יִזַּל) fluxit, manavit, diffluxit; *part.* נוֹזְלִים fluenta, rivi; 2) descendit, devertit *cf. derivv.* — *Hiph.* הִזִּיל fudit.

מַזָּלוֹת *f. pl.* deversoria (solis *i. e.* duodecim zodiaci signa).

מַזָּרוֹת *id.* — (*Al. deriv. a* נָזַר; corona borealis. *Al. pro* מַאֲזָרוֹת cingula, cingulum Orionis.)

נֶזֶם *m.* annulus (aurium *s.* nasi).

נְזַק *chald.* damno affectus, laesus est. — *Aph.* damnum attulit.

נֵזֶק *m.* damnum.

נָזַר — *Niph.* נִזַּר se separavit, se sejunxit et adjunxit alicui *sq.* לְ; abstinuit ab alqa re *sq.* מִן. — *Hiph.* הִזִּיר curavit ut se quis separaret; secrevit (ab usu communi), consecravit, vovit *sq.* לְ; *intrans.* abstinuit *sq.* מִן; se consecravit *sq.* לְ.

נָזִיר *m.* Nasiraeus, qui se Deo vovit; *metaph.* vitis non culta (per annum jubilaeum) *Lev.* 25, 5. 11. 2) eximius, princeps *Gen.* 49, 26.

נֵזֶר *m.* (*c. suff.* נִזְרוֹ, נִזְרְךָ) separatio, conditio Nasiraei; coma Nasiraei intonsa; 2) insigne, corona, diadema.

מִנְּזָרִים *m. pl.* optimates.

נְהַבִּי *v.* חבה.

נָחָה (*praet. c. suff.* נָחָם; *imp.* נְחֵה, *c. suff.* נְחֵנִי) *et Hiph.* הִנְחָה (*fut. c. suff.* יַנְחֵנִי) duxit; reduxit; deduxit.

נַחֲם *i. q.* רְחוּם *N. pr. m.*
נַחוּם, נִחוּמִים *v.* נחם.
נָחוּר, נְחִירִים *v.* נחר.
נָחוּשׁ, נְחוּשָׁה *v.* נחשׁ.
נָחַל (*inf.* נְחֹל, *fut.* יִנְחַל) haereditate accepit, in possessionem venit, possedit; alqd possidendum tradidit, partitus est. — *Pi.* נִחֵל possidendum dedit, partitus est *sq. accus. dupl., vel dat. pers.* — *Hiph.* הִנְחִיל haeredem fecit, haereditate reliquit, possidendum tradidit *sq. dupl. acc., vel acc. rei et dat. pers.* — *Hoph.* הָנְחַל possidens factus est. — *Hithp.* הִתְנַחֵל possessionem occupavit, possedit. — II) נָחַל *i. q.* חָלַל *cf.* נְחִילוֹת.
נַחֲלָה *f.* haereditas, res haereditate accepta; possessio; ager tribus cujusdam; sors. — נַחֲלַת יְהוָֹה donum a Jova datum; possessio Jovae (populus Isr.).
נַחֲלַת *f.* haereditas.
נְחִילוֹת *f. pl. nom.* instr. musici (tibia).
נַחַל *m.* (*dual.* נַחֲלַיִם, *pl.* נְחָלִים, נַחֲלֵי; *c.* ה *loc.* נַחְלָה) vallis rivo irrigata; rivus, torrens. — נַחַל מִצְרַיִם torrens in conf. Aegypti et Palaestinae.
נַחְלָה *i. q.* נַחַל torrens.
נַחֲלִיאֵל (vallis Dei) *N. pr.* stationis Isr. in deserto.
נֶחֱלָמִי *Nom. patron. m.*
נָחַם — *Niph.* נִחַם doluit, misertus est alcjs *sq.* עַל, אֶל, לְ, מִן; alqm poenituit alcjs rei *sq.* עַל, אֶל; se consolatus est de alqa re *sq.* עַל, אַחֲרֵי; ultionem sumsit ab alqo *sq.* מִן. — *Pi.* נִחַם consolatus est de alqa re *sq.* מִן, עַל. — *Pu.* נֻחַם consolationem invenit. — *Hithp.* הִתְנַחֵם, הִנַּחֵם misertus est alcjs *sq.* עַל; alqm poenituit se consolatus est; ultionem sumsit *sq.* לְ.
נַחַם (solatium) *N. pr. m.*
נֹחַם *m.* poenitentia.
נִחוּמִים, נִחֻמִים *m. pl.* misericordia; consolationes.
נַחוּם (solatium) *N. pr.* prophetae, *Ναούμ*.
נֶחָמָה *f.* consolatio, solatium.
נְחֶמְיָה (consolatur Jova) *N. pr.* filii Chelkiae, *Νεεμία*; 2) al. virorum.
נַחֲמָנִי *N. pr. m.*
תַּנְחוּמִים *m. pl.* misericordia; consolationes.
תַּנְחוּמוֹת *f. pl.* consolationes.
תַּנְחֻמֶת *N. pr. m.*
נַחְנוּ nos *v.* אֲנִי.
נָחַץ ursit, *part.* נָחוּץ impulsus, festinus.

נָחַר *rad. inus. syr.* anhelando fremuit.

נַחַר *m.* anhelitus, fremitus.

נַחֲרָה *f. id.*

נַחְרַי, נַחֲרַי *N. pr. m.*

נָחוֹר *N. pr.* patriarchae; 2) fratris Abrahami.

נְחִירַיִם *m. pl.* nares.

נָחָשׁ *m.* serpens. 2) *N. pr.* virorum. b) עִיר נָחָשׁ urbs in tribu Juda.

נִחֵשׁ *Pi. denom.* (ὀφιομαντείᾳ usus est) auguria cepit, auguratus est, divinavit, praesagivit.

נַחַשׁ *m.* augurium, omen.

נַחְשׁוֹן (praestigiator) *N. pr.* filii Amminadabi.

נָחַשׁ *rad. inus.*

נְחָשׁ *m. chald.* aes.

נְחֹשֶׁת *com.* (*c. suff.* נְחָשְׁתְּךָ) aes, cuprum; vinculum, compes (*dual.* נְחֻשְׁתַּיִם compes gemina pedis *s.* manus utrique); 2) aes, pecunia.

נְחֻשְׁתָּא *N. pr.* matris Jojachimi regis.

נְחֻשְׁתָּן *m.* serpens aeneus.

נָחוּשׁ *m.* aeneus.

נְחוּשָׁה, נְחֻשָׁה *f.* aeneum, aes.

נָחַת (*fut.* יִנְחַת, יֵחַת) *poët.* *i. q.* יָרַד descendit *sq.* עַל; decidit in alqm *sq.* עַל (manus castigans); demissum est alqd in animum alcjs *sq.* בְּ. — *Niph.* נִחַת demissus, infixus est. — *Pi.* נִחַת depressit; tetendit (arcum). — *Hiph. imp.* הַנְחַת dejice.

נְחַת *chald.* descendit. — *Aph.* detulit, deposuit. — *Hoph.* dejectus est.

נַחַת *m.* descensus, demissio; depositum. — *Al. v. s.* נוח.

נָחֵת *m., pl.* נְחִתִּים descendentes.

נַחַת *N. pr. m. i. q.* תֹּחַת.

נָטָה (*inf. constr.* נְטוֹת; *fut.* יִטֶּה, *apoc.* יֵט, יַט, וַיֵּט) tendit, extendit (manum, hastam), expandit (tentorium, coelum), disposuit (insidias), protendit; exposuit; proposuit; inclinavit, flexit ad alqd *sq.* לְ, אֶל; se inclinavit (dies, umbra); declinavit, se avertit, deflexit ab alqo ad alqd *sq.* מִן *et* אֶל, *sq.* אַחֲרֵי sectatus est alqm; abiit. — *Niph.* נִטָּה extensus, protensus est; se extendit. — *Hiph.* הִטָּה (*fut.* יַטֶּה, *apoc.* יַט, יֵט; *imp.* הַטֵּה, *apoc.* הַט) tetendit; inclinavit, flexit, advertit (aures, animum), pervertit (jus); declinavit, avertit, abduxit, detrusit, repudiavit; se inclinavit; se avertit, defle-

xit. — *Hoph. part.* מֻטֶּה *subst.* extensio; perversio (juris).

מַטֶּה *st. c.* מַטֵּה *m.* (*fem. Mich.* 6, 9.) ramus, virga; baculus, (sceptrum, hasta;) שָׁבַר מַטֵּה־לֶחֶם fregit panis sustentaculum, fame confici jussit; 2) tribus (gentis).— *Pl.* מַטּוֹת.

מַטָּה deorsum; לְמַטָּה deorsum; infra; מִלְמַטָּה deorsum.

מִטָּה *f.* lectus; lectica; feretrum.

נְטִיפוֹת *v.* נטף.

נָטַל (*fut.* יִטּוֹל) sustulit, imposuit alicui *sq.* עַל. — *Pi.* sustulit.

נְטַל *chald.* sustulit.

נֵטֶל *m.* gravitas.

נָטִיל *m.* onustus.

נָטַע (*fut.* יִטַּע; *inf.* נְטוֹעַ, טַעַת) fixit, infixit, statuit; plantavit, consevit; *trop.* collocavit sedem stabilem (populo).— *Niph.* plantatus est (*trop.*).

נָטִיעַ *m., pl.* נְטִעִים plantae.

נֶטַע *m.* (*c. suff.* נִטְעֵךְ; *pl.* נִטְעֵי, נְטָעִים) planta; plantatio; plantarium.

נָטַע *st. c.* נְטַע *m.* plantarium.

מַטָּע *m.* plantarium.

נָטַף (*fut.* יִטֹּף) stillavit alqare; *trop.* defluxit (oratio), abundavit. — *Hiph.* הִטִּיף stillavit alqd; *trop.* stillavit(verba),locutus, vaticinatus est.

נָטָף *m.* gutta; στακτή (*Al.* styrax) *Exod.* 30, 34.

נְטֹפָה *N. pr.* oppidi prope Bethl.; *nom. gent.* נְטֹפָתִי.

נְטִיפוֹת *f. pl.* inaures.

נָטַר (*fut.* יִטֹּר, יִנְטוֹר) custodivit; conservavit iram (*scil.* אַף), iratum animum retinuit in alqm *sq.* לְ, אֶת.

נְטַר *chald.* servavit.

מַטָּרָה, מַטָּרָא *f.* carcer; meta, scopus.

נָטַשׁ (*fut.* יִטּוֹשׁ) misit, missum fecit: deseruit, dereliquit; omisit, neglexit; remisit (debitum); permisit alicui *sq.* לְ, commisit alicui *sq.* עַל; emisit, eduxit (gladium); ejecit, dejecit; dimisit, *intrans.* se diffudit (proelium).—*Niph.* remissus, relaxatus est; diffusus est; dejectus est. — *Py.* desertus est.

נְטִישׁוֹת *f. pl.* palmites.

נִי *v.* נהה.

ניא *rad. inus. arab.* crudum esse.

נָא *m.* crudus, semicoctus *Exod.* 12, 9.

נִיב, נִיבַי *v.* נוב.

נֵיד, נִידָה *v.* נוּד.

נָיוֹת *v.* נוה.

נִיחֹחַ *v.* נוח.

נִין *v.* נון.

נִינְוֵה (habitatio Nini) *N. pr.* urbis Assyriae, *LXX. Νινευή*, Ninus.

נִיס *v.* נוס.

נִיסָן *m.* (proventus herbarum) *nom.* mensis primi Hebraeorum, *cf.* אָבִיב.

נִיצוֹץ *v.* נוץ.

נֵיר *v.* נור.

נִיר novellare, agrum incultum arare.

נִיר *m.* novale. — *Al. v. s.* נור.

מָנוֹר *m.* jugum, מְנוֹר אֹרְגִים jugum textorium.

נָכָא, נָכֵא *v.* נכה ; נִכְאוּ *v.* כאה.

נְכֹאת *f.* aromatum genus, *LXX. θυμίαμα, Aquila στύραξ.*

נֶכֶד *m.* (*c. suff.* נֶכְדִּי) proles.

נָכָה — *Hiph.* הִכָּה (*imp.* הַכֵּה, הַךְ ; *fut.* יַכֶּה, וַיַּךְ, *c.* ה *parag.* יַכֶּכָּה) percussit, feriit, pupugit; complosit (manus); palpitavit (cor); plaga *s.* calamitate affecit; confodit, transfodit, contudit, confregit; interfecit, trucidavit; cecidit, cladem attulit, strages fecit, expugnavit (urbem); incussit, intrusit; excussit (radices egit). — *Hoph.* הֻכָּה, הוּכָּה percussus, verberatus est; occisus est; expugnatus est. —*Niph.* נִכָּה interfectus est. —*Pi. inf.* נַכֵּה־, נַכֵּה percutere. — *Pu.* נֻכָּה percussus, contusus est.

נָכֶה *m.* percussus; נְכֵה רַגְלַיִם pedibus percussus, claudus; נ׳ רוּחַ animo contritus.

נֵכֶה *m., pl.* נֵכִים percutientes (linguâ *i. e.* calumniantes).

נָכֵא *m., fem.* נְכֵאָה רוּחַ animus fractus, afflictus.

נָכָא *m., pl.* נְכָאִים percussi, afflicti.

מַכָּה *f.* (*pl.* מַכּוֹת, מַכִּים) percussio, contusio; verberatio; plaga, calamitas; vulnus; clades, strages.

נְכוֹ, נְכֹה *N.pr.* regis aegypt., filii Psammetichi, *LXX. Νεχαώ.*

נָכוֹן (*i. q.* גֹּרֶן כִּידוֹן) *N. pr.* regionis.

נֹכַח (*propr. subst.* rectum) *adv.* e regione; coram, ante. אֶל־נֹכַח versus alqd; לְנֹכַח in rectum, directo; ante, coram; pro. עַד־נֹכַח usque ad.

נֹכַח (*c. suff.* נִכְחוֹ) ex adverso, e regione.

נָכֹחַ *m.* (*fem.* נְכֹחָה, *pl.*

נְכֹחוֹת) rectus, probus; *subst.* rectum.

נָכַל fraudulenter egit. — *Pi.* astute egit in alqm *sq.* לְ. — *Hithpa. id. sq. accus.*, בְּ.

נֵכֶל *m.*, *pl.* נְכָלִים, נִכְלֵי machinationes astutae.

כֵּלַי, כִּילַי *m.* fraudulentus.

נָכַס *rad. inus. i. q.* כָּנַס.

נֶכֶס *m.*, *pl.* נְכָסִים opes, divitiae.

נְכַס *m. chald.*, *pl.* נִכְסִין opes.

כִּיס *m.* marsupium, loculus.

נָכַר — *Pi.* נִכַּר alienum reddidit, alienavit; tradendo alienavit; repudiavit et tradidit alicui *sq.* בְּ; 2) cognovit, agnovit *sq. acc. et* לִפְנֵי alqm prae alqo. — *Niph.* נִכַּר alienum se praebuit; 2) agnitus est. — *Hiph.* הִכִּיר agnovit; *sq.* פָּנִים personae rationem habuit, favit; cognovit; novit, scivit; curam alcjs egit. — *Hithpa.* הִתְנַכֵּר se alienum praebuit, se simulavit; 2) agnitus est.

נֵכָר *st. c.* נֵכַר *m.* peregrinitas; בֶּן־נֵכָר peregrinus; hostis; אֱלֹהֵי נֵכָר deus peregrinus; dii peregrini; 2) peregrinum (de idololatria).

נָכְרִי *m.* (*pl.* נָכְרִים; *fem.* נָכְרִיָּה, *pl.* נָכְרִיּוֹת) peregrinus, alienigena; *fem.* aliena, meretrix.

נֵכֶר, נֹכֶר *m.* infortunium.

הַכָּרָה (*verb. hiph.*) *f.* agnitio.

מַכָּר *m.* cognitus, familiaris.

נְכֹת, בֵּית נְכֹתֹה domus thesauri ejus, γαζοφυλάκιον.

נָלָה *Kal inus. arab.* consecutus est, perfecit. — *Hiph. inf. c. praef. et suff.* כַּנְּלֹתְךָ *pro* כְּהַנְלוֹתְךָ quum perfeceris *s.* desieris.

מִנְלֶה *m.* possessio, opes, divitiae.

נִמְבְזָה *v.* בזה.

נְמוּאֵל *N. pr. m.*

נָמַל (*fut.* יִמַּל *pl.* יִמָּלוּ) abscissus, succisus est; circumcisus est; 2) marcuit *Ps.* 37, 2. *Job.* 14. 18. (*Al. deriv. a* מָלַל *i. q.* מוּל.) — *Niph.* נִמּוֹל circumcisus est, *part.* נִמֹּלִים. (*Al. deriv. a* מוּל.)

נְמָלָה *f.* formica, *pl.* נְמָלִים.

נָמַר *rad. inus. arab.* versicolor, maculosus fuit.

נָמֵר *m.* pardus.

נְמַר *m. chald.* pardus.

נִמְרֹד (rebelles simus) *N. pr.* conditoris regni babyl., Νεβρώδης. — אֶרֶץ נִמְרֹד Babylonia.

נִמְרָה, נִמְרִים *i. q.* בֵּית נִמְרָה *v.* בַּיִת.

נִמְשִׁי (*cf.* מֹשֶׁה) *N. pr.* avi Jehu.

נֵס, נִסִּי *v.* נסס.

נְסִבָּה *v.* סבב.

נָסַג recessit, *inf.* נָסוֹג, *fut.* יִסַּג. — *Hiph.* הִסִּיג removit, amovit; transtulit, protulit (terminos). — *Hoph.* הֻסַּג remotus est, recessit.

נָסָה (*imp.* נְסָה *v.* נָשָׂא) — *Pi.* נִסָּה tentavit: conatus est; exploravit.

מַסָּה *f.* tentatio, exploratio; id quo quis tentatur (facinora Dei, morbus).

נָסַח (*fut.* יִסַּח) evellit, amovit, in exilium misit; destruxit. — *Niph.* amotus, in exilium missus est.

נְסַח *chald.* — *Ithp.* avulsus est.

מַסָּח *m.* depulsio.

נָסַךְ effudit; fudit (ex metallo); libavit; unxit. — *Niph.* נִסַּךְ unctus est. — *Pi.* נִסֵּךְ et *Hiph.* הִסִּיךְ libavit. — *Hoph.* libatum est. — II) *arab.* texuit. — III) *i. q.* סָכַךְ texit *Jes.* 25, 7.

נְסַךְ *chald.* fudit, libavit.

נָסִיךְ *m.* simulacrum fusum; libatio; unctus, princeps.

נֶסֶךְ, נֵסֶךְ *m.* (*c. suff.* נִסְכּוֹ, אִסְכַּה *pl.* נְסָכִים) simulacrum fusum; libamen.

נְסַךְ *m. chald.* libamen.

מַסֵּכָה fusura (אֱלֹהֵי מ׳ idola ex aere fusa), simulacrum fusum; libatio (foedus); 2) tegumentum.

מַסֶּכֶת *f.* stamen telae.

נָסַס contabuit, aegritudine affectus est. — II) *arab.* extulit. — *Hithpo.* הִתְנוֹסֵס se extulit, se elevavit.

נֵס *m.* (*c. suff.* נִסִּי) pertica alta; vexillum; vexillum nauticum; signum quo admoneatur.

נָסַע (*fut.* יִסַּע; *inf.* נְסֹעַ; *imp. pl.* סְעוּ) evellit; castra movit, discessit; iter fecit; *trop.* exiit, exortus est (ventus). — *Niph.* נִסַּע evulsus, abreptus est. — *Hiph.* הִסִּיעַ evellit; abstulit; castra moveri jussit; duxit.

מַסַּע *m.* evulsio; discessus, profectio, iter; *pl.* מַסָּעִים itinera; stationes agminis.

מַסָּע *m.* telum, sagitta.

נָסַק adscendit.

נְסַק *chald. id.* — *Aph.* adduxit, extraxit. — *Hoph.* eductus, extractus est.

נִסְרֹךְ (aquila praegrandis) *nom.* idoli Ninivitarum.

נֵעָה (motus) *N. pr.* oppidi in tribu Sebulon.

נֹעָה (motio) *N. pr. f.*

נְעוּרִים *v.* נַעַר.

נְעִיאֵל *N. pr.* oppidi in tribu Naphth.

נָעִים *v.* נעם.

נָעַל munivit pessulo *s.* repagulis, obseravit; calceavit *sq. accus. dupl.* — *Hiph.* calceavit *sq. accus. dupl.*

נַעַל *f.* calceus, solea; *dual.* נַעֲלַיִם par calceorum; *pl.* נְעָלִים, נְעָלוֹת.

מַנְעוּל *m.* pessulus, repagulum.

מִנְעָל *m. id.*

נָעֵם (*fut.* יִנְעַם) amoenus, suavis fuit; *impers. sq.* לְ bene fuit alicui.

נָעִים *m.* amoenus, jucundus, suavis; *pl.* נְעִימִים loca amoena; gaudia, jucunditates.

נַעַם *N. pr. m.*

נֹעַם *m.* jucunditas, suavitas; gratia, favor.

נַעֲמָה *N. pr.* oppidi in tribu Juda; 2) filiae Lamechi; 3) matris Rehabeami.

נָעֳמִי *N. pr.* socrus Ruthae.

נַעֲמִי *patron. v.* נַעֲמָן.

נַעֲמָן *m.* amoenitas. 2) *N. pr.* virorum.

נַעֲמָתִי *N. gent. m.*

מַנְעַמִּים *m. pl.* deliciae, cupediae.

נָעַץ *rad. inus. chald.* נְעַץ pupugit, fixit.

נַעֲצוּץ *m.* vepretum, senticetum.

נָעַר rugiit (leo) *Jer.* 51,38. — II) excussit. — *Niph.* excussus, exactus est; se excussit (vinculis). — *Pi.* נִעֵר excussit; exegit, dejecit. — *Hithpa.* se excussit alqa re *sq.* מִן.

נַעַר *m.* exactum, dispersum (pecus). — *Al. v. infra.*

נְעֹרֶת *f.* stuppa.

נַעַר *m.* (*c. suff.* נַעַרְךָ, נַעֲרוֹ; *pl.* נַעֲרֵי, נְעָרִים) puer, juvenis, adolescens; servus. — *In Pentat. dicitur de* puero *et* puella *pro sq. v.*

נַעֲרָה *f.* puella; virgo desponsata, nupta; serva, ancilla. 2) *N. pr.* oppidi in tribu Ephr. (*etiam* נַעֲרָן). b) *N. pr. f.*

נֹעַר *m.* pueritia, juventus.

נְעוּרִים *m. pl.* pueritia, juventus, adolescentia.

נְעֻרוֹת *f. pl. id.*

נְעַרְיָה (puer Jovae) *N. pr.* virorum.

נַעֲרָן *N. pr. i. q.* נַעֲרָה.

נֹפֶת *i. q.* מֹפֶת.

נֶפֶג (proles) *N. pr.* filii Davidis; 2) al. viri.

נָפָה *v.* נוּף.

נְפוּסִים, נְפִישְׁסִים, נְפִיסִים *N. pr. m.*

נָפַח flavit, inspiravit *sq.* בְּ; afflavit, sufflavit *sq.* בְּ, *acc.* (דּוּד נָפוּחַ olla igne sufflato aestuans); exspiravit (animam); difflavit *sq.* בְּ. — *Pu.* נֻפַּח sufflatus est. — *Hiph.* (animam) afflari jussit, afflixit; deflavit, flocci fecit.

נֹפַח *N. pr.* oppidi in Moabitide.

מַפֻּחַ *m.* follis.

מַפָּח *m.* exspiratio (animae).

תַּפּוּחַ *m.* (exspiratio odoris) mâlus, mâlum. 2) *N. pr.* oppidi in tribu Juda; b) oppidi in confin. Ephr. et Manass. c) viri cujusd.

נְפִילִים *v.* נפל.

נָפִישׁ (recreatio) *N. pr.* filii Ismaëlis.

נֹפֶךְ *m.* gemmae species incerta, *LXX.* ἄνθραξ.

נָפַל (*fut.* יִפֹּל; *inf.* נְפֹל, *c. suff.* נָפְלוֹ, נִפְלוֹ) cecidit, delapsus est; concidit, corruit, prostratus est (נֹפֵל prostratus, jacens); periit, eversa est (civitas); collapsum est (membrum, flaccidum factum est); editus est (fetus); cecidit (sors), accidit alicui *sq.* לְ, evenit; incidit in alqm *sq.* עַל, בְּ; invasit, irruit (in alqm s. in terram); incubuit (in gladium); invasit (collum alcjs, in amplexum ruit); recubuit, consedit (habitavit); defecit ad alqm *sq.* עַל, אֶל (alcjs partes secutus est); cecidit prae alqo *sq.* לִפְנֵי, מִן (superatus est ab alqo); desiliit *sq.* מִן; se abjecit (in humum *sq.* אַרְצָה, עַל־פָּנָיו); irritum factum est (promissum); excidit (consiliis); depositae sunt (preces coram alqo). — *Hiph.* הִפִּיל dejecit, projecit; cecidit, perdidit, evertit, destruxit; conjecit (sortem, *sq.* לְ alicui sorte tribuit); emisit (partu, peperit); demisit (vultum); immisit alicui (somnum) *sq.* עַל; contabescere passus est; irritum reddidit; deposuit, fudit (preces); remisit, destitit ab alqa re *sq.* מִן. — *Hithpa.* se prostravit; *sq.* עַל irruit in alqm.

נְפַל *chald.* cecidit; decidit; accidit; se prostravit; dejectus est.

נֵפֶל, נֶפֶל *m.* abortus.

נְפִילִים *m. pl.* gigantes.

נִפְלַל *quadrilit. s. Pil.* cecidit, concidit.

מַפָּל *m.* pars procidua (carnis); deciduum.

מַפָּלָה, מַפֵּלָה *f.* ruina.

מַפֶּלֶת *f.* casus, ruina; res delapsa; cadaver.

נָפַץ *i. q.* פּוּץ discussit, confregit; dispersit; se dissipavit. — *Pi.* confregit; dispersit. — *Pu.* disjectus est.

נֶפֶץ *m.* dissipatio.

מַפֵּץ *m.* malleus.

מַפָּץ *m.* destructio.

נְפַק *chald.* egressus est. — *Aph.* extulit.

נִפְקָא *chald. f.* sumtus, impensa.

נָפַשׁ — *Niph.* respiravit, recreatus est.

נֶפֶשׁ *fem., rar. masc. (c. suff.* נַפְשִׁי; *pl.* נְפָשׁוֹת, *st. c.* נַפְשׁוֹת; נְפָשִׁים) spiratio, halitus; vis vitalis, anima, vita; animus (vis sentiendi et appetendi); animans, homo, aliquis; שִׁבְעִים נֶפֶשׁ septuaginta homines (capita); כָּל־נֶפֶשׁ quicunque; — *pro pronom. pers.* נַפְשִׁי meus animus *i. e.* ego, ego ipse; נַפְשְׁךָ tu etc. — נֶפֶשׁ מֵת mortuus, טָמֵא נֶפֶשׁ, טָמֵא לְנֶפֶשׁ inquinatus mortuo.

נֹפֶת, נֹפֶת *v.* נוּף.

נַפְתּוּלִים *v.* פתל.

נַפְתֻּחִים *N. pr.* populi aegyptiaci.

נַפְתָּלִי (pugna mea) *N. pr.* filii Jacobi et Bilhae, *Νεφθαλείμ.*

נֵץ *v.* נצץ.

נָצָא volavit, avolavit.

נָצַב — *Niph.* נִצַּב positus, collocatus est; *sq.* עַל praepositus, praefectus est (*part.* נִצָּב praefectus); se sistit; stetit, firmiter stetit. — *Hiph.* הִצִּיב collocavit, statuit, erexit; constituit, definivit; correxit, acuit (stimulum). — *Hoph.* הֻצַּב positus fuit, stetit; plantatus est.

נְצִיב *m.* status; statio, praesidium (militum); praefectus. 2) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

נִצָּב (*part. Niph.*) *m.* capulus (gladii).

נִצְבָּא *f. chald.* firmitas, duritias.

מַצָּב *st. c.* מַצַּב *m.* locus ubi alqd constitutum est; statio, praesidium (militum); locus, munus.

מֻצָּב (*part. Hoph.*) *m.* statio (militum).

מַצָּבָה, מַצֵּבָה *f. id.*

מַצֵּבָה *st. c.* מַצֶּבֶת *f.* alqd

erectum, cippus; statua, simulacrum.

מַצֶּבֶת *f.* cippus; statua, monumentum; stirps, radix.

נָצַג *Hiph.* הִצִּיג posuit, collocavit, statuit, stitit; alqd positum reliquit. — *Hoph.* הֻצַּג relictus est.

נָצָה — *Hiph.* הִצָּה rixatus est; pugnavit. *Niph.* נִצָּה invicem altercari. — II) vastatus, desolatus est (*fut.* תִּצֶּינָה). *Niph. id.* (*part. pl.* נִצִּים). — III) *i. q.* נָצָא volavit *cf. sq. deriv.*.

נוֹצָה *f.* penna.

נֹצָה (*fort. pro* נוֹצָא *v.* יָצָא) *f.* excrementum *Lev.* 1, 16.

מַצָּה *f.* rixa, jurgium. *Al. v. s.* מצץ.

מַצּוּת *f. id.*

נִצָּה *v.* נצץ.

נָצַח *Kal inus. arab.* purus, sincerus fuit; *syr.* splendidus fuit. — *Pi.* נִצַּח praefuit; *part.* מְנַצֵּחַ praefectus, praecentor. — II) *arab.* sparsit.

נְצַח *chald.* — *Ithpa.* vicit, superavit.

נֵצַח, נֶצַח *m.* splendor, gloria; sinceritas, veritas; fides, fiducia; perpetuitas, aeternitas (לָנֶצַח, לְנֵצַח *et* נֶצַח in aeternum); perfectio, absolutio, לָנֶצַח, נֶצַח prorsus, omnino. — 2) succus, liquor (uvarum) *Jes.* 63.

נִצָּח (*part. Niph.*) *fem.* נִצַּחַת perfecta, absoluta.

נְצִיב *v.* נצב.

נָצַל — *Pi.* נִצֵּל extraxit, liberavit; abstulit. — *Hiph.* הִצִּיל eripuit, liberavit *sq.* מִן, servavit; abstulit, ademit; eripuit (oculum alcjs *i. e.* e conspectu alcjs abiit). — *Hoph. part.* מֻצָּל extractus, ereptus. — *Niph.* נִצַּל liberatus est; se liberavit; *sq.* אֶל confugit ad alqm. — *Hithpa.* sibi eripuit *s.* abstulit.

נְצַל *chald.* — *Aph.* eripuit.

הַצָּלָה (*verb. hiph.*) *f.* liberatio.

נָצַץ micuit, splenduit; 2) floruit; 3) volavit.

נֵץ *m.* (*c. suff.* נִצָּהּ) flos *Gen.* 40, 10. 2) accipiter.

נִצָּה *f.* flos.

נִצָּן *m.*, *pl.* נִצָּנִים flores.

נָצַר (*fut.* יִצֹּר, יִנְצֹר; *inf. abs.* נָצוֹר, *constr.* נְצֹר; *imp.* נְצֹר, *c.* ה *parag.* נִצְּרָה, *c. suff.* נִצְּרָהּ) observavit, speculatus est; obsessam tenuit (urbem); custodivit, tuitus est (נֹצְרִים custodes), defendit

ab alqo *sq.* מִן, prospexit alicui, salvum praestitit; retinuit, servavit (benignitatem); observavit (praecepta); abscondidit. — II) *arab.* nitore fulsit, viruit.

נֵצֶר *m.* surculus.

נָצִיר *m., pl. constr.* נְצִירֵי (נְצוּרֵי) servati, liberati.

נָקָא *v.* נקה.

נָקַב (*fut.* יִקֹּב, יִנְקֹב) foravit, perforavit; dissecuit *i.e.* distinxit, definivit, pronuntiavit; maledixit. — *Niph.* distinctus, nominatus est.

נֶקֶב *m.* fistula. *Al.* pala gemmarum. 2) הַנֶּקֶב *N. pr.* urbis in tr. Naphth.

נְקֵבָה *f.* femina.

קֵבָה *f.* (*c. suff.* קֳבָתָהּ) pars genitalis muliebris.

מַקֶּבֶת *f.* malleus.

מַקֶּבֶת *f.* malleus; foramen, caverna.

נָקַד *rad. inus. chald.* punctis signavit.

נָקֹד *m.* (*pl.* נְקֻדִּים; *fem.* נְקֻדָּה) punctis distinctus, maculis sparsus.

נְקֻדָּה *f.* punctum.

נֹקֵד *m.* pastor ovium; pecuarius.

נִקֻּדִים *m. pl.* micae panis; placentarum species.

נְקוֹדָא (maculis sparsus) *N. pr. m.*

נָקָה *inf.* נָקֹה purum, poenâ non affectum esse. — *Niph.* נִקָּה purus, insons fuit, culpâ vacuus fuit *sq.* מִן; impunitus fuit; immunis fuit (ab officio); vacua, desolata fuit (urbs).— *Pi.* נִקָּה purum, insontem declaravit *sq.* מִן; poenâ vacuum declaravit, poenâ exsolvit, condonavit.

נְקֵא *chald. Pe. part.* נְקֵא purus.

נָקִי *m.* (*pl.* נְקִיִּים) purus, innocens, vacuus culpâ *sq.* מִן; immunis (ab officio).

נָקִיא *id.*

נִקָּיוֹן *m.* puritas; innocentia.

מְנַקִּית *f., pl.* מְנַקִּיּוֹת paterae (ad libandum).

נָקַט *i. q.* קוּט fastidivit.

נָקַם (*fut.* יִקֹּם) ultus est, vindicavit alqm *sq. accus.*, עַל, ultionem sumsit *s.* exegit ab alqo *sq.* מִן, מֵאֵת, מִיַּד, לְ, *accus.* — *Niph.* נִקַּם sibi vindictam sumsit ab alqo *sq.* מִן, בְּ. — *Pi.* נִקֵּם ultionem petiit, ultus est *sq.* מִן, *acc.*, בְּ. — *Hoph. fut.* יֻקַּם vindicabitur. — *Hithpa.* ultionem consecutus est, ad ultionem exarsit; *part.* מִתְנַקֵּם ulciscendi studiosus.

נָקָם *m.* נְקָמָה *f.* (*c. suff.*

נְקָמָה, pl. נְקָמוֹת) ultio, vindicta; עָשָׂה, לָקַח, הֵשִׁיב נ׳ ultionem petiit; נָתַן נְקָמוֹת ultionem concessit. — 2) ulciscendi libido.

נָקַע (fut. יֵקַע v. יִקַּע) avulsus, abalienatus est.

נָקַף in gyrum ivit. — Hiph. הִקִּיף in orbem ivit, rediit (tempus); circuivit, ambivit (inf. הַקֵּף, הַקִּיף circumeundo, circum); circumdedit alqm s. alqd sq. acc., עַל, alqm alqa re sq. acc. et עַל. — II) arab. percussit. Pi. נִקֵּף cecidit, concidit; consumsit.

נֹקֶף m. percussio, decussio (fructuum).

נִקְפָּה f. funiculus.

נָקַק rad. inus. i. q. נָקַב.

נָקִיק m. fissura (rupis).

נָקַר (fut. יִקֹּר) et Pi. נִקֵּר fodit, effodit (oculos); perfodit, perforavit. — Pu. effossus est.

נְקָרָה f. fissura (rupis), caverna.

נָקַשׁ laqueos posuit; insidias sibi struxit. — Niph. illaqueatus, irretitus est. — Pi. illaqueavit; laqueis injectis abstulit. — Hithpa. insidiatus est sq. בְּ.

נְקַשׁ chald. collisit.

נֵר v. נִר, נִיר, נֵרָה v. נִיר.

נֵרְגַל N. pr. idoli Cuthaeorum.

נֵרְגַל שַׂרְאֶצֶר N. pr. magi assyr.

נִרְגָּן m. susurrator, calumniator.

נֵרְדְּ m. (c. suff. נִרְדִּי, pl. נְרָדִים) nardus.

נָשָׂא (fut. יִשָּׂא, יִשָּׂא, יִשְׂאוּ, יִשָּׂאוּ; inf. abs. נָשׂוֹא, constr. שְׂאֵת, שְׂאֵת, שׂוֹא, נְשֹׂא; imp. נְשָׂא, שָׂא, נְשָׂה) sustulit, elevavit: sustulit (oculos i. e. respexit ad alqd sq. אֶל, לְ); erexit (vultum i. e. prospexit, respexit ad alqd sq. אֶל); extulit (manum, jurandi s. obsecrandi s. puniendi s. vim inferendi causa); extulit (vocem), loqui exorsus est, effatus est; erexit (animum intendit ad alqd sq. אֶל, desideravit, cupiit); sustulit (caput, invaluit; alcjs caput i. e. alqm e carcere dimisit); intrans. se extulit; 2) cepit, sumsit; duxit (uxorem); sq. פְּנֵי פ׳ rationem alcjs habuit, bene cupivit s. temere favit alicui; נָשָׂא רֹאשׁ iuivit numerum (hominum); 3) portavit, gestavit; tulit (fructus); sustinuit (ignominiam); tulit (peccatum, poenam peccati

luit); 4) abstulit, e medio sustulit; eripuit (vitam); sq. 'עָוֹן פ culpam alcjs amovit, expiavit alqm, condonavit peccatum, sq. לְ veniam alicui dedit, pepercit. — *Niph.* נִשָּׂא elatus est, se extulit (*part.* נִשָּׂא elatus, editus); portatus, allatus est; abductus est.—*Pi.* נִשֵּׂא, נַשֵּׂא extulit, auxit (imperium); erexit (animum *sq.* לְ, desideravit alqd); sublevavit, adjuvit; portavit, obtulit (dona); abstulit.— *Hiph.* הִשִּׂיא ferendum imposuit (peccatum); attulit, apposuit *sq.* אֶל. — *Hithpa.* הִתְנַשֵּׂא, הִנַּשֵּׂא se extulit; superbiâ evectus est, supra alqm se extulit *sq.* עַל; invaluit; exaltatus est supra alqm *sq.* לְ.

נְשָׂא *chald.* sustulit, accepit, abstulit. — *Ithpa.* se extulit.

נָשִׂיא *m.* elatus, princeps (civitatis, tribus, familiae); 2) *pl.* נְשִׂיאִים vapores; nubes.

נְשׂוּאָה *f.* id quod portatur, onus.

נִשֵּׂאת (*Niph. part.*) *f.* donum.

שִׂיא *m.* eminentia, excellentia.

שְׂאֵת (*inf.*) *f.* elatio (facici), hilaritas; eminentia (cutis), tumor; praestantia, majestas; decretum (judicis).

שֵׂת *f.* elatio.

מַשּׂא *m.* מַשּׂא פָנִים partium studium.

מַשָּׂא *m.* portatio; onus; effatum, sententia, decretum; donum.

מַשְׂאֵת *f.* (elatio ignis) incendium.

מַשְׂאֵת *f.* (*st. c.* מַשְׂאַת *pl.* מַשְׂאֹת) sublatio, elatio; signum erectum; onus; effatum; oblatio, donum; tributum.

נָשַׂג — *Hiph.* הִשִּׂיג attigit alqd; accidit, contigit alicui alqd; assecutus est, comparavit (manus alcjs alqd); admovit *sq. accus. dupl.* — II) *i. q.* נסג, *Hiph.* הִשִּׂיג removit, transtulit (terminos).

שִׂיג *m.* discessio, secessio.

נָשַׂק — *Hiph.* הִשִּׂיק accendit, incendit. — *Niph.* accensus est, se incendit.

נָשַׂר *rad. inus. i. q.* שׂוּר.

מַשּׂוֹר *m.* serra.

נָשָׁא — *Hiph.* הִשִּׁיא decepit *sq. accus.*, לְ; corrupit. — *Niph.* deceptus est. — II) *i. q.* נָשָׁה *qd. cf.*

מַשָּׁאוֹן *m.* fraus, dolus.

נָשַׁב flavit. — *Hiph.* הִשִּׁיב

flare jussit; difflavit, flatu abegit.

נָשָׁה oblitus est *sq. accus.*, neglexit. — *Niph. id.* — *Pi.* alqm in oblivionem alcjs rei adduxit *sq. accus. dupl.* — *Hiph.* הִשָּׁה in oblivionem adduxit; oblivioni dedit. — II) נָשָׁה, נָשָׁא mutuum accepit; mutuum dedit alicui *sq.* בְּ (נשׁה, נשׁא creditor); feneratus est; נשׁה fenerator. — *Hiph.* mutuum dedit *sq.* בְּ; exegit debitum ab alqo *sq.* בְּ (*fut.* יַשִּׁיא).

נָשֶׁה *m.* nervus, qui per femur ad talos usque fertur.

נְשִׁי *m.* mutuo acceptum, debitum.

נְשִׁיָּה *f.* oblivio.

מַשֶּׁה *m.* debitum.

מַשָּׁא *m.* feneratio, fenus; debitum.

מַשָּׁאָה *st. c.* מַשַּׁאת *f.* debitum.

נָשִׁים *v.* אִשָּׁה *s.* אנשׁ.

נָשַׁךְ (*fut.* יִשֹּׁךְ, יַשֵּׁךְ) momordit; cruciavit, vexavit; feneratus est. — *Pi.* momordit. — *Hiph.* usuras exegit ab alqo *sq.* לְ.

נֶשֶׁךְ *m.* feneratio, fenus.

נִשְׁכָּה *f.* (*pl.* נְשָׁכוֹת) cella, conclave (templi).

נָשַׁל (*fut.* יִשַּׁל, *imp.* -שַׁל) extraxit, exuit (calceum); ejecit(e terra); *intrans.* elapsus est; decidit. — *Pi.* ejecit.

נָשַׁם anhelavit *fut.* אֶשֹּׁם; *cf.* שָׁמַם.

נְשָׁמָה *f.* halitus, spiritus (Dei, hominis); animus, animans; anhelitus, fremitus.

נִשְׁמָא *f. chald.* spiritus, anima.

תִּנְשֶׁמֶת *f.* chamaeleon *Lev.* 11, 30. 2) pelecanus.

נָשַׁף flavit; afflavit *sq.* בְּ.

נֶשֶׁף *m.* (*c. suff.* נִשְׁפִּי) crepusculum vespertinum; crepusculum matutinum; tenebrae.

יַנְשׁוּף, תַּנְשׁוּף *m.* noctua, *LXX.* ἶβις.

נָשַׁק (*fut.* יִשַּׁק, יִשֹּׁק; *imp.* שַׁק, שְׁקָה) *intrans.* se disposuit *s.* accommodavit *sq.* עַל ad alqd; se armavit (arcu); osculatus est *sq. accus.*, לְ. — *Pi.* osculatus est. — *Hiph.* se invicem illidere *s.* attingere.

נֶשֶׁק, נֵשֶׁק *m.* armatura, arma; armamentarium.

נְשִׁיקָה *f.* osculatio, osculum.

נָשַׁר *rad. inus. arab.* rostro vellicavit.

נֶשֶׁר *m.* aquila.

נְשַׁר *m. chald.* aquila.

נָשַׁת exaruit. — *Niph. id.*

נִשְׁתְּוָן *m.* epistola. — *Chald. id.*

נָתַב *rad. inus. arab.* elatus fuit, eminuit.

נָתִיב *m.* נְתִיבָה *f.* elata, munita (via); *subst.* semita, via.

נָתַח — *Pi.* נִתַּח in frusta dissecuit.

נֵתַח *m.* frustum; *pl.* נְתָחִים frusta.

נָתַךְ (*fut.* יִתַּךְ) effusus est, se effudit. — *Niph.* effusus est; liquatus est. — *Hiph.* הִתִּיךְ fudit, effudit; liquavit. — *Hoph.* הֻתַּךְ liquatus est.

הִתּוּךְ (*verb. hiph*) *m.* liquatio.

נָתַן (*fut.* יִתֵּן, יִתֶּן־, *pl.* נָתְנוּ, נָתַן־; *inf. abs.* נָתוֹן, *constr.* נְתֹן, תֵּת, *c. suff.* תִּתִּי; *imp.* תֵּן, תְּנָה) dedit, tradidit, exhibuit, praestitit; largitus est, permisit; edidit (vocem; miracula); posuit, imposuit, praeposuit; constituit, reddidit, fecit; *sq.* בְּ *s.* לִפְנֵי habuit *s.* tractavit alqd tanquam alqd. מִי יִתֵּן *v. s.* מִי. — *Niph.* נִתַּן datus, traditus, positus est; promulgata est (lex). — *Hoph. fut.* יֻתַּן dabitur.

נְתַן *chald.* dedit.

נָתָן *N. pr.* prophetae Davidis familiaris; filii Davidis; al. virorum.

נְתַנְאֵל (Deus dedit, Ναθαναήλ) *N. pr.* virorum.

נְתַנְיָה, נְתַנְיָהוּ (Jova dedit) *N. pr.* virorum.

נְתַן־מֶלֶךְ (rex constituit) *N. pr.* aulici Josiae.

נְתִינִים *m. pl.* (traditi) Nethinaei, ministri Levitarum; *chald.* נְתִינִין.

מַתָּן *m.* donum. 2) *N. pr. m.*

מַתָּנָה *f.* donum, oblatio. 2) *N. pr.* loci inter desertum et Moabitidem.

מַתְּנָא *f. chald.* donum.

מַתְּנַי (*pro* מַתַּנְיָה) *N. pr.* virorum.

מַתַּנְיָה, מַתַּנְיָהוּ (Jovae donum) *N. pr.* virorum.

מַתַּת *f.* donum.

מַתִּתְיָה, מַתִּתְיָהוּ (donum Jovae, Ματθαθίας) *N. pr.* virorum.

מַתַּתָּה *N. pr. m.*

נָתַס destruxit, subvertit.

נָתַע — *Niph.* fractus est.

נָתַץ (*fut.* יִתֹּץ) diruit, destruxit; pessumdedit; confregit. — *Pi.* נִתֵּץ diruit, destruxit. — *Niph.* נִתַּץ, *Py.* נֻתַּץ *et Hoph.* הֻתַּץ dirutus, destructus est.

נָתַק abrupit, avellit; interclusit; *part.* נָתוּק cui testiculi avulsi sunt. — *Niph.* נִתַּק abruptus est; evulsus, extractus est; seclusus, interclusus est. — *Pi.* נִתֵּק rupit, dirupit, dilaceravit. — *Hiph.* הִתִּיק avellit, sejunxit.— *Hoph.* הָנְתַּק seclusus, interclusus est.

נֶתֶק *m.* (avulsio capillorum) porrigo; porrigine affectus.

נָתַר (*fut.* יִתַּר) subsiliit. — *Pi.* saliit. — *Hiph.* הִתִּיר dissolvit, solvit; libere dimisit (captivos).

נְתַר *chald.* decidit. — *Aph.* dejecit, decussit.

נֶתֶר *m.* nitrum, alcali fossile (quo saponis loco utebantur orientales).

נָתַשׁ (*fut.* יִתּשׁ) evellit, exstirpavit; ejecit, in exilium egit; evertit, delevit. — *Niph.* exstirpatus est; eversus, deletus est; exaruit (aqua). — *Hoph.* הֻתַּשׁ evulsus est.

ס

סְאָה *f. nom.* mensurae aridorum, quae fuit tertia pars Ephae, σάτον, *dual.* סָאתַיִם, *pl.* סְאִים.

סַאסְאָה *f.* mensura.

סָאַן *part.* סֹאֵן calceatus; caligatus (miles).

סְאוֹן *m.* caliga (militaris)

סָבָא potavit, se inebriavit; *part.* סֹבֵא potator (*pl.* סוֹבְאִים *Cthib*, סְבָאִים *Kri* *Ezech.* 23, 42.).

סֹבֶא *m.* (*c. suff.* סָבְאֵךְ) vinum, merum; compotatio

סְבָא *N. pr.* populi Cuschitici; *nom. gent.* סְבָאִים Sabaei.

סָבַב (*praet.* סַבֹּתִי, סַבּוּ ,סָבְבוּ; *fut.* יָסֹב, יִסֹּב, *pl.* יִסֹּבוּ ,יָסֹבּוּ; *inf.* סְבֹב, סֹב; *imp.* סֹב; *part.* סוֹבֵב, סֹבֵב) s e v e r t i t, se convertit ad alqd s. alqm *sq* אֶל, עַל, לְ; se avertit ab aliquo *sq.* מִן, מֵעַל, מִפְּנֵי; se revertit post alqm *sq.* אַחֲרֵי, reversus est; delatus, translatus est; conversus, mutatus est *sq.* בְּ; c i r c u m i v i t, ambivit, obiit (urbem *sq. accus.*, בְּ); c i r c u m d e d i t alqd *sq. acc.*, אֶל, עַל, cinxit; accubuit (mensam) 1 *Sam.* 16, 11.; auctor fuit alcjs rei *sq.* בְּ 1 *Sam.* 22. — *Niph.* נָסַב (*fut.* יִסַּב, *pl.* יִסַּבּוּ) se vertit, se convertit, translatus est *sq.* אֶל, לְ; circumdedit *sq.* עַל, *accus.* — *Pi.* סִבֵּב convertit, mutavit. — *Poel* סוֹבֵב circumivit *sq. accus.*, עַל, obiit *sq.* בְּ; cir-

sumdedit, cinxit *sq.* עַל, *accus.*, *acc. dupl.* — *Hiph.* הֵסֵב (*fut.* יָסֵב, יַסֵּב) vertit, convertit alqd ad alqd; transtulit; mutavit; circumdedit; circumduxit; *intrans.* se vertit, circumivit. — *Hoph.* הוּסַב se vertit, se volvit; circumdatus est; mutatus est.

סָבִיב *m.* circuitus; *adv.* סָבִיב סָבִיב, מִסָּבִיב circumcirca, undique; סָבִיב לְ circum (alqm locum). — *Pl.* סְבִיבִים, סְבִיבוֹת loca vicina (urbis); homines vicini; *adv.* circum, *c. suff.* סְבִיבוֹתַי circum me.

סִבָּה *f.* conversio, casus.

נְסִבָּה (*Niph. part.*) *f. id.*

מוּסָב *m.* circuitus.

מֵסַב *m.* (*pl. constr.* מְסִבֵּי, מְסִבּוֹת) circuitus, loca vicina (urbis); consessus s. lecti in orbem positi; *adv.* circum.

סָבַךְ implexit, perplicuit, implicavit. — *Py.* סֻבַּךְ implicatus est.

סְבָךְ *m.* perplexum, dumetum.

סְבַךְ *m.*, *pl. constr.* סִבְכֵי perplexa, densa arborum.

סְבֹךְ *st. c.* סְבָךְ־ *m. id.*

סֹבֶךְ *m. id.*, *c. suff.* סֻבְּכוֹ.

סִבְּכַי *N. pr.* principis Davidis.

שַׂבְּכָא, סַבְּכָא *f. chald.* sambuca, instr. triangulare chordis instructum.

סָבַל bajulavit; *trop.* tulit (dolorem, peccatum). — *Py.* onustus fuit. — *Hithp.* הִסְתַּבֵּל molestum se praebuit.

סְבַל *chald.* sustulit, erexit. — *Po.* erectus est.

סֵבֶל *m.* onus.

סַבָּל *m.* bajulus.

סֹבֶל *m.* (*c. suff.* סֻבֳּלוֹ) onus.

סְבָלָה *f.*, *pl. constr.* סִבְלוֹת onera, labores operosi.

סִבֹּלֶת *f.* (*in dialecto Ephr. pro* שִׁבֹּלֶת) spica *Jud.* 12, 6.

סְבַר *chald.* cogitavit *Dan.* 7, 26.; speravit.

סִבְרַיִם (spes duplex) *N. pr.* urbis inter Damascum et Hamatham.

סַבְתָּא, סַבְתָּה *N. pr.* coloniae Cuschitarum.

סַבְתְּכָא, סַבְתְּכָה *N. pr.* coloniae Cuschitarum.

סִגִּים *i. q.* סִיגִים *v.* סיג.

סָגַד procubuit, adoravit *sq.* לְ.

סְגִד *chald. id.*

סָגַל *rad. inus. chald.* acquisivit, comparavit.

סְגֻלָּה *f.* peculium, res propria.

סָגָן *m.*, *pl.* סְגָנִים proceres, principes; praefecti.

סְגַן *m. chald.*, *pl.* סִגְנִין *id.*

סָגַר (*fut.* יִסְגֹּר) clausit, conclusit, occlusit *sq. accus.*, עַל, בְּעַד; *part.* סָגוּר clausus; זָהָב סָגוּר aurum purum. — *Niph.* נִסְגַּר occlusus, conclusus est; se conclusit. — *Pi.* סִגַּר *sq.* בְּיַד tradidit in potestatem alcjs. — *Py.* סֻגַּר clausus est. — *Hiph.* הִסְגִּיר clausit, conclusit; *sq.* בְּיַד, אֶל, לְ tradidit alicui s. in potestatem alcjs; *part.* מַסְגִּיר *cf. deriv.* — II) *arab.* aqua implevit. — III) *arab.* confodit.

סְגַר *chald.* clausit.

סְגוֹר *m.* claustrum (cordis); aurum purum; *σάγαρις vel* hasta lignea *Ps.* 35, 3.

סוּגַר *m.* claustrum, cavea.

סַגְרִיר *m.* imber, pluvia.

מַסְגֵּר (*part. Hiph.*) *m.* claustrarius; claustrum, carcer.

מִסְגֶּרֶת *f.* (*pl.* מִסְגְּרוֹת) claustrum, carcer; taenia; ornamentum in basi lacus aenei.

סָדַד *rad. inus. arab.* obice obstruxit.

סַד *m.* nervus, cui captivorum pedes alligantur.

סְדֹם (tristis) *N. pr.* urbis in valle Siddim, *Σόδομα.*

סָדַן *rad. inus. arab.* vestem laxam demisit.

סָדִין *m.* tunica lintea, indusium.

סָדַר *rad. inus. chald.* in ordinem disposuit.

סֵדֶר *m.*, *pl.* סְדָרִים dispositiones, ordines.

שְׂדֵרָה *f.*, *pl.* שְׂדֵרוֹת *id.*

מִסְדְּרוֹן *m.* porticus.

סָהַר *rad. inus. samar.* סהר circumdedit, rotundus fuit.

סַהַר *m.* rotunditas.

סֹהַר *m.* בֵּית הַסֹּהַר claustrum, arx.

שַׂהֲרֹנִים *m. pl.* lunulae (ornamenta hominum, camelorum).

סוֹא *N. pr.* regis aegypt. (Sevechus).

סוּג recedere, se avertere. — *Niph.* נָסוֹג (*fut.* יִסּוֹג) aversus est, se avertit, descivit. — II) sepsit *Cant.* 7.

סִיג, סוּג *m.* (*pl.* סִיגִים, סִגִים) scoria (metalli).

סוֹד, סוּדִי *v.* יסד.

סוּחַ *rad. inus. i. q.* סָחָה expurgare, abstergere.

סוּחַ *N. pr. m.*

סוּחָה *f.* sordes.

סוֹטַי (*cf.* שׁוּט) *N. pr. m.*

סוּךְ *i. q.* נָסַךְ ungere alqm aliqua re *sq. acc. et* בְּ; se ungere alqa re *sq. acc.* — *Hiph.* se unxit, *fut.* וַיָּסֶךְ.

אָסוּךְ *m.* vas unguentarium.

סוּמְפֹּנְיָה *f. chald.* συμφωνία, *instr.* musicum.

סְוֵנֵה *N. pr.* urbis in Aegypto australi, Syene.

סוּס *m.* equus; 2) hirundo, *Jes.* 38. *Jer.* 8.

סוּסָה *f.* equa.

סוּסִי (eques) *N. pr. m.*

סוּף cessare, desinere; consumi. — *Hiph.* finem fecit, consumsit.

סוּף *chald.* finiri, eventu comprobari. — *Aph.* consumsit.

סוֹף *m.* finis; agmen extremum.

סוֹף *m. chald. id.*

סוּפָה *f.* turbo vehemens; c. ה *parag.* סוּפָתָה.

סוּף *m.* alga (maris); יַם־סוּף mare algosum *h. e.* rubrum, sinus arabicus. 2) *N. pr.* loci.

סוּר (*fut.* יָסוּר, וַיָּסַר) recedere *sq.* מִן, מֵעַל, מֵאַחֲרֵי; desciscere (a Jova); deflectere a lege *sq.* מִן, *acc.*; discedere a via recta (virtute), degenerare; deseruit (alqm Jova *sq.* מֵעַל, מֵעִם); auferri, tolli, amoveri alqo *sq.* בְּ; devertere *sq.* אֶל, accedere ad alqd *sq.* עַל; aditum habere ad alqm *sq.* אֶל. — *Pil.* סוֹרֵר avertit. — *Hiph.* הֵסִיר (*fut.* יָסִיר, וַיָּסַר) removit, avertit, sustulit; separavit, sejunxit *sq.* מִן; detraxit (annulum); deposuit (vestem); deflexit (a lege); revocavit (verba); ה׳ רֹאשׁ מֵעַל פ׳ alcjs caput praecidit; ה׳ מֵאַחֲרֵי יְהוָה *sq. acc.* alqm a Jova colendo abalienavit; 2) transferri passus est, transtulit ad alqm *sq.* אֶל. — *Hoph.* הוּסַר remotus est; sublatus est. — II) *arab.* efferbuit *cf.* סִיר.

סוּר *m.* degener (palmes vitis). 2) *N. pr.* portae templi.

סִיר *com.* spina, *pl.* סִירִים; uncinus, hamus, *pl.* סִירוֹת; 2) olla; pelvis; *pl.* סִירוֹת.

סָרָה *f.* defectio (a Jovae lege); crimen; intermissio, finis. *Cf.* סָרַר.

סִרָה (recessio) *N. pr.* cisternae.

סוּת — *Hiph.* הֵסִית, הֵסִית (*fut.* יָסִית, וַיָּסֶת; *part.* מֵסִית) propulit, expulit; impulit, incitavit ad alqd *sq. inf.*, inflammavit contra aliquem *sq.* בְּ.

סוּת *Gen.* 49, 11. *i. q.* כְּסוּת *v.* כסה.

סָחַב per terram traxit, raptavit.

סְחָבָה *f.* dilaceratio: בְּלוֹיֵ הַסְּחָבוֹת panni dilacerati.

סָחָה — *Pi.* סִחָה everrit, avertit.

סְחִי *m.* sordes.

סָחִישׁ, שָׁחִיס *m.* id quod tertio post sementem anno sponte provenit, *LXX.* αὐτόματα, *Aquila* αὐτοφυῆ.

סָחַף abrasit, raptim et penitus abstulit. — *Niph.* prostratus est.

סָחַר circumivit, obiit (terram); ambivit negotiandi causa; *part.* סֹחֵר (*pl.* סֹחֲרִים, סֹחֲרֵי) negotiator, mercator; *fem.* סֹחֶרֶת negotiatrix. — *Pilp.* סְחַרְחַר frequenter circuivit, vehementer palpitavit (cor).

סָחַר *m.* emporium; lucrum, opes.

סַחַר *m.* lucrum; comparatio (alcjs rei).

סְחֹרָה *f.* (mercatura) *concr.* negotiatrix.

סֹחֵרָה *f.* clypeus.

סֹחֶרֶת *f.* marmor nigrum, *Al.* testa testudinis. *LXX.* πύρινος λίθος.

מִסְחָר *m.* mercatura.

סְטִים *i. q.* שֵׂטִים *v.* שׂוּט.

סִיג *v.* סוּג.

סִיוָן *m. nom.* mensis tertii, quia primo Junii novilunio incipiebat.

סִיחוֹן *N. pr.* regis Amoritarum; 2) al. viri.

סִין (*chald.* lutum) *N. pr.* urbis aegypt. (Pelusium). 2) מִדְבַּר־סִין desertum prope Sinai montem.

סִינִי *N. pr.* populi Libano vicini. 2) אֶרֶץ סִינִים terra Sinaeorum (Sina).

סִינַי *N. pr.* montis in Arabia, cujus duo nominantur cacumina (Sinai et Horeb).

סִיס *i. q.* סוּס hirundo.

סִיסְרָא (acies, exercitus) *N. pr.* ducis cananitici; b) al. viri.

סִיעָא, סִיעֲהָא (concio) *N. pr. m.*

סִיר *v.* סוּר.

סָכַךְ texuit (formavit) *Ps.* 139. 2) texit, operuit alqd alqa re *sq.* עַל *et* בְּ, *acc. dupl.*; *intrans.* se texit *sq.* בְּ; protexit, defendit *sq.* לְ; *part.* סוֹכֵךְ vinea (militum). — *Hiph.* הֵסֵךְ texit; protexit, defendit *sq.* עַל, לְ; obsepsit *sq.* בְּעַד. — *Hoph.* הוּסַךְ tectus est aliqua re *sq.* בְּ. — *Pilp.* סִכְסֵךְ texit (armis), armavit.

סָךְ *m.* multitudo hominum.

סֹךְ *m.* (*c. suff.* סֻכּוֹ, סֻכּוֹ) tugurium; latibulum.

סֻכָּה *f.* tugurium; tabernaculum, habitatio; septum,

sepes; latibulum. — *Pl.* סֻכּוֹת tuguria; חַג הַסֻּכּוֹת festum tabernaculorum; סֻכּוֹת בְּנוֹת tug. filiarum (babyl., quae Veneris Mylitae cultum sequebantur). 2) *N. pr.* stationis Isr. b) urbis in tribu Gad.

סֻכּוֹת *f.* tugurium, tabernaculum.

סֻכִּיִּים (in tuguriis habitantes) *N. pr.* populi africani, *Vulg.* Troglodytae.

סְכָכָה (sepimentum) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

מָסָךְ *st. c.* מְסַךְ *m.* tegumentum; aulaeum.

מְסֻכָּה *f.* tegumentum.

מוּסָךְ (מֵיסַךְ) *m.* porticus.

סָכַל — *Niph.* stulte egit; impie egit. — *Pi.* stultum, irritum reddidit. — *Hiph.* stulte egit.

סָכָל *m.* stultus.

סֶכֶל *m.* stultitia (stultus).

סִכְלוּת, שִׂכְלוּת *f.* stultitia.

סָכַן utilis fuit *sq.* לְ, עַל; profecit; *part.* סֹכֵן familiaris, consiliarius (regis), *fem.* סֹכֶנֶת ministra. — *Hiph.* consuevit, solitus est *sq. inf.*; sibi familiarem reddidit *sq. accus.*, עִם. — II) *arab.* pauper fuit. *Py. part.* מְסֻכָּן pauper factus. — III) *chald.* in periculo versatus est. — *Niph.* נִסְכַּן in periculum incidit, periclitatus est. — IV) *i. q.* כָּנַס *cf.* מִסְכְּנוֹת.

מִסְכֵּן *m.* pauper, egenus.

מִסְכֵּנוּת *f.* paupertas, egestas.

מִסְכְּנוֹת *f. pl.* loca in quibus alqd reponitur, penuaria.

סָכַר — *Niph.* clausus, occlusus est. — *Pi.* (*cf.* סָגַר) in potestatem tradidit. — II) *i. q.* שָׂכַר mercede conduxit.

סָכַת — *Hiph* הִסְכִּית tacuit.

סַל, סַלִּים, סָלָא *v.* סלל.

סָלָא — *Py.* aestimatus est.

סָלַד — *Pi.* exsultavit.

סֶלֶד *N. pr. m.*

סָלָה (in altum sustulit, in libra pependit) flocci fecit, sprevit. — *Pi. id.* — *Py.* aestimatus est.

סֶלָה nota musica in Psalmis et Hab. diapsalma

סָלַח (*fut.* יִסְלַח) condonavit. — *Niph.* condonatus est.

סַלָּח *m.* condonans, facilis ad condonandum.

סְלִיחָה *f.* condonatio, venia.

סַלְכָה *N. pr.* oppidi in terra Basan.

סָלַל (extulit) exaggeravit, aggere munivit et compla-

navit (viam). — *Pilp.* סִלְסֵל extulit. — *Hithpo.* הִסְתּוֹלֵל se extulit contr. alqm *sq.* בְּ. — II) *arab.* connexuit *cf. deriv.*

סַל *m.* (*pl.* סַלִּים) corbis.

סִלָּא (via munita) *N. p.* loci.

סַלּוּ (elatio) *N. pr. m.*

סַלּוּא, סַלָּא *N. pr. m.*

סָלוּא *N. pr. m.*

סַלַּי *N. pr. m.*

סִלּוֹן *m.* aculeus, spina.

סַלּוֹן *m. id.*

סֹלְלָה *f.* agger (obsidionalis).

סֻלָּם *m.* scala.

סַלְסִלּוֹת *f. pl.* corbes.

מְסִלָּה *f.* via munita; gradus scalae.

מַסְלוּל *m.* via.

סֶלַע *m.* rupes, petra. 2) *N. pr.* urbis in Arabia, Petra.

סַלְעָם *rad. quadrilit. inus. chald.* absumsit.

סָלְעָם *m.* genus locustarum.

סָלַף — *Pi.* סִלֵּף pervertit; evertit.

סֶלֶף *m.* perversitas; irritatio (animorum, linguâ effecta).

סָלַק *chald.* adscendit.

סָלַת *rad. inus. arab.* abstersit, decorticavit.

סֹלֶת *com.* farina, simila.

סַם, סַמִּים *v.* סמם.

סַמְגַּר־נְבוּ (gladius Nebonis) *N. pr.* principis babyl.

סְמָדַר *m.* uva florens.

סָמַךְ imposuit (manum, ut inniteretur); *intr.* impositus fuit, incubuit; fulsit, sustentavit *sq. acc.*, לְ; suppeditavit *sq. acc. dupl.*; appropinquavit *sq.* אֶל. — *Niph.* fultus est, innixus est; *trop.* confisus est.—*Pi.* recreavit.

שְׂמִיכָה *f.* stragulum.

סְמַכְיָהוּ (Jova fulsit) *N. pr. m.*

סֶמֶל, סֵמֶל *m.* imago, simulacrum.

סָמַם *rad. inus. arab.* odorem exhalavit.

סַם *m., pl.* סַמִּים aromata (suffitus).

סָמַן — *Niph. part.* נִסְמָן signatum, designatum.

סָמַר horruit (cutis). — *Pi.* horruit (coma). — II) *chald.* clavis firmavit.

סָמָר *m.* pilis horridus, ὀρθόθριξ.

מַסְמְרִים, מִסְמְרִים *m. pl.* clavi.

מַשְׂמְרוֹת, מַסְמְרוֹת, מִסְמְרוֹת *f. pl. id.*

סָנָא *rad. inus. i. q.* שָׂנֵא odit.

סְנָאָה *N. pr.* oppidi jud.

סְנוּאָה *N. pr.*

סַנְבַלַּט (elatus, insignis) *N. pr.* Persae, praefecti Samariae.

סְנֶה *m.* dumus, vepres.

סֶנֶּה *N. pr.* rupis prope Michmam.

סַנְוֵר *rad. quadrilit. inus. chald.* excaecavit.

סַנְוֵרִים *m. pl.* caecitas.

סַנְחֵרִיב (splendor victoriae) *N. pr.* regis Assyriae.

סָנַן *rad. inus. chald.* purgavit, converrit.

סַנְסִנִּים *m. pl.* scopae *s.* rami palmae.

סַנְסַנָּה *N.pr.* urbis in tribu Juda.

סְנַפִּיר *m.* pinna piscium.

סָס *m.* tinea.

סִסְמַי *N. pr. m.*

סָעַד (*fut.* יִסְעַד; *imp.* סְעָד, סְעָד־, סְעַד, *c.* ה *parag.* סַעֲדָה) fulsit, suffulsit; sustentavit, juvit; refecit, recreavit *sq.* לֵב; *intrans.* se refecit.

סְעַד *chald.* adjuvit.

מִסְעָד *m.* fulcrum.

סָעָה cucurrit, רוּחַ סֹעָה ventus rapidus.

סָעַף *Kal inus. arab.* divisit. — *Pi.* סֵעֵף (*denom. a* סָעִיף) ramos amputavit.

סָעִיף *m.* fissura, rima; ramus.

סְעַפּוֹת *f. pl.* rami.

סַרְעַפּוֹת *f. pl. id.*

סֵעֵף *m.*, *pl.* סֵעֲפִים homines ambiguae pietatis. (*Al.* insani.)

סְעִפִּים *m. pl.* partes divisae *s.* diversae.

שְׂעִפִּים cogitationes huc illuc conversae,

שַׂרְעַפִּים *m. pl. id.*

סָעַר vehementer commotus, agitatus est; graviter afflictus et jactatus est. — *Niph.* consternatus est. — *Pi.* סֵעֵר agitavit. — *Po.* exagitatus est. — *Cf.* שָׂעַר.

סַעַר *m.* procella, turbo.

סְעָרָה *st. c.* סַעֲרַת *f. id.*

סַף *in pausa* סָף *m.* (*pl.* סִפִּים, סִפּוֹת) pelvis; limen. 2) *N. pr. m.*

הִסְתּוֹפֵף *Hiph. denom. inf* in limine commorari.

סָפָא *rad. inus. chald.* cibavit.

מִסְפּוֹא *m.* pabulum.

סָפַד planxit, deploravit, luxit alqm *sq.* לְ, עַל, לִפְנֵי. — *Niph.* plangi.

מִסְפַּד *st. c.* מִסְפֵּד *m.* planctus, luctus.

סָפָה absumsit, consumsit; perdidit; *intr.* periit. — *Niph.*

נִסְפָּה consumtus, corrasus est; periit. — *Hiph.* הִסְפָּה corrasit, accumulavit. — II) *i. q.* יָסַף addidit, auxit, *inf.* סְפוֹת.

סָפוּן *v.* ספן.

סְפוֹרָה *v.* ספר.

סָפַח (fudit, effudit) perfudit oleo, unxit. — *Pi.* infudit. — *Py.* profusus, prostratus est. (*Al.* congregatus est.) — II) *i q.* סָפָה, יָסַף. *Niph.* *et Hithpa.* se adjunxit.

סָפִיחַ *m.* (effusum) inundatio; 2) frumentum e sementi anni antegressi sponte proveniens; *pl.* סְפִיחִים.

סַפַּחַת *f.* scabies, porrigo.

מִסְפַּחַת *f.* pars corporis scabie affecta.

מִסְפָּחוֹת *f. pl.* pulvilli, cervicalia.

סִפַּי *N. pr. i. q.* סַף.

סַפִּיר *m.* sapphirus.

סֵפֶל *m.* labrum, pelvis.

סָפַן texit; contignavit; contabulavit.

סִפּוּן *m.* tegmen, laquear.

סְפִינָה *f.* navis.

סָפַף, הִסְתּוֹפֵף *v.* סַף.

סָפַק percussit (femur manu), complosit (manus); castigavit. — II) evomuit *Jer.* 48.

סֶפֶק *m.* sufficientia, abundantia, *c. suff.* סִפְקוֹ.

סָפַר (*fut.* יִסְפֹּר) numeravit, scripsit; *part.* סֹפֵר (*pl.* סֹפְרִים) scriba; scriba regius, militaris; legis peritus, γραμματεύς. — *Niph.* numeratus est. — *Pi.* סִפֵּר numeravit; narravit; praedicavit, laudavit; locutus est. — *Py.* סֻפַּר narratum est.

סָפַר *m. chald.* scriba; legis peritus.

סְפָר *m.* numeratio, computatio.

סֵפֶר *m.* (*c. suff.* סִפְרְךָ, *pl.* סְפָרִים, סִפְרֵי) scriptura; scriptum, liber; libellus; epistola.

סְפַר *m. chald.* liber.

סִפְרָה *f.* liber.

סֹפֶרֶת (scriba) *N. pr. m.*

סְפוֹרָה *f.* numerus.

מִסְפָּר *m.* numerus; אַנְשֵׁי מ׳ s. מְתֵי מ׳ homines pauci; 2) narratio *Jud.* 7, 15. 3) *N. pr. m.* (מִסְפֶּרֶת *id.*)

סְפָר (littus) *N. pr.* urbis arab. *Gen.* 10, 30.

סְפָרַד *N. pr.* regionis in quam exules Jud. missi sunt.

סְפַרְוַיִם *N. pr.* urbis Assyriae, ex qua colonia in Palaest. ducta est. — סְפַרְוִים *nom. gent.*

סָקַל lapidavit. — *Pi.* lapidavit; elapidavit. — *Niph.* *et Py.* lapidatus est.

סָרָב refractarius, rebellis.

סַרְבָּלִין *m. pl. chald.* braccae laxae Persarum.

סַרְגּוֹן *N. pr.* regis Assyriae.

סֶרֶד *N. pr. m.*; *patron.* סַרְדִּי.

סָרָה, סָרַח *v.* סוּר, סרר.

סָרַח late effusus fuit; stratus est (in lecto); redundavit. — *Niph.* effusus, profusus est.

סֶרַח *m.* redundantia, redundans.

סִרְיוֹן *i. q.* שִׁרְיוֹן *v.* שׁרה.

סָרִיס *m.* (*st. c.* סְרִיס, *pl.* סָרִיסִים, סְרִיסִים) eunuchus; minister aulicus.

סָרְכִין *m. pl. chald.* principes, praefecti.

סְרָנִים *st. c.* סַרְנֵי *m. pl.* axes; principes (Philistaeorum).

סַרְעַפּוֹת *v.* סעף.

סָרַף *i. q.* שָׂרַף — *Pi. part.* מְסָרֵף combustor cadaverum.

סִרְפָּד *m. nom.* fruticis ignotae, *LXX.* κόνυζα, *Vulg.* urtica.

סָרַר *part.* סֹרֵר (*pl.* סוֹרְרִים; *fem.* סוֹרֵרָה, סוֹרֶרֶת) rebellis.

סַר *m.* סָרָה *f.* conturbatus, tristis 1 *Reg.* 20. 21. — *Al.* סָרָה *v. s.* סוּר.

סָתָה *rad. inus. arab.* hiemavit.

סְתָו (סְתָיו) *m.* hiems.

סָתַם obstruxit, obturavit; occlusit, occultavit.—*Niph.* occlusus, obstructus est. — *Pi.* obstruxit, obturavit.

סָתַר — *Niph.* נִסְתַּר occultus fuit, latuit; se occultavit. *Part.* נִסְתָּר occultum, arcanum; *pl.* נִסְתָּרוֹת arcana; peccata incognita.— *Pi.* abscondidit. — *Py.* latuit. — *Hiph.* הִסְתִּיר velavit, obtexit; occultavit; protexit, defendit. — *Hithp.* הִסְתַּתֵּר se occultavit.

סְתַר *chald. Pa.* סַתַּר abscondidit, occultavit; destruxit.

סְתוּר (occultus) *N. pr.* principis Ascheritarum.

סֵתֶר *m.* (*c. suff.* סִתְרִי) occultatio (בַּסֵּתֶר clanculum); latebra, latibulum; praesidium, tutela.

סִתְרָה *f.* tutela.

סִתְרִי *N. pr. m.*

מִסְתָּר *m.* latebra, latibulum.

מִסְתּוֹר *m. id.*

ע

עָבַב *rad. inus. arab.* latuit; texit; *vel i. q.* עָבָה.

עַב *m.* tectum columnarum, epistylium. (*Al.* trabs. *Al.* limen.) — *Al. v. s.* עוּב.

עָב *m., pl.* עָבִים *id.*

עָבַד (*inf. et imp.* עֲבֹד, *fut.* יַעֲבֹד) operatus est, laborem subiit; operam *s.* laborem collocavit in alqa re *sq. accus.*; serviit alicui *sq. acc.*, לְ, עִם, לִפְנֵי; coluit, veneratus est (Deum s. Deos) *sq. acc.*, לְ; sacra fecit; ministerium exegit ab alqo, laborem imposuit alicui *sq.* בְּ, in servitutem redegit. — *Niph.* נֶעֱבַד opera collocata est; cultus est (ager).—*Py.* עֻבַּד opus factum est, labor impositus est.—*Hiph.* הֶעֱבִיד impulit ad laborem, exercuit in labore; molestiam exhibuit; in servitutem redegit; ad cultum (Jovae) impulit. — *Hoph.* הָעֳבַד adactus est ad colendos (Deos).

עֲבַד *chald.* fecit, egit, effecit; tractavit alqm *sq.* בְּ, עִם; observavit (legem). — *Ithpe.* factus est.

עֶבֶד *m.* (*c. suff.* עַבְדּוֹ, *pl.* עֲבָדִים) servus; minister; עֶבֶד יְהוָֹה servus Jovae (pius Dei cultor, populus Isr., propheta, angelus). 2) *N.pr.* virorum.

עֲבַד *m. chald. id.*

עֹבֵד *N. pr.* virorum.

עַבְדָּא *N. pr.* virorum.

עַבְדְּאֵל (servus Dei) *N.pr.m.*

עַבְדּוֹן (serviens) *N. pr.* oppidi Levit. in tribu Ascher.

עַבְדִּי *N.pr.* virorum.

עַבְדִּיאֵל *N. pr. m.*

עֹבַדְיָה, עֹבַדְיָהוּ (servus Jovae, Ἀβδίας) *N. pr.* prophetae; 2) mult. al. virorum.

עֶבֶד מֶלֶךְ *N. pr.* Aethiopis, ministri Zedekiae.

עֲבֵד (נְגוֹא) נְגוֹ (servus alacer) *cognom.* Asarjae.

עֲבָד *m.* factum, opus.

עֲבֹדָה *f.* servitium, opus servile, negotium; ministerium sacrum; opus rusticum; usus, לַעֲבֹדַת הָאָדָם in usum hominum.

עֲבֻדָּה *f.* famulitium, familia.

עֲבִידָא *f. chald.* opus, negotium.

עַבְדוּת *f.* servitus.

מַעֲבָד *m., pl.* מַעְבָּדִים opera, studia.

עָבָה densus, crassus fuit.

עֳבִי *m.* densitas.

עֲבִי *m.* crassities.

מַעֲבֶה *m.* densitas.

עָבַט (mutavit) pigneravit, mutuum accepit, *fut.* יַעֲבֹט. — *Pi.* mutavit. — *Hiph.* הֶעֱבִיט mutuum dedit.

עֲבוֹט *m.* pignus.

עֲבַטִּיט *m.* multitudo pignorum acceptorum.

עָבַר (*inf. et imp.* עֲבֹר, *fut.* יַעֲבֹר) transiit, transgressus est *sq. accus.*, בְּ; migravit (legem, עָבַר בְּרִית foedus violavit); excessit, redundavit, inundavit; obruit alqm *sq.* עַל; praeteriit *sq.* עַל, מֵעַל, עַל פְּנֵי, לִפְנֵי, *accus.*; interiit, evanuit; pertransiit, pervasit *sq.* בְּ, *acc.*; processit ulterius, profectus est *sq. acc.*, עַל; peragravit, obiit *sq. accus.*, בְּ; inivit (ע׳ בִּבְרִית foedus ingressus est); praeivit *sq.* לִפְנֵי; secutus est *sq.* אַחֲרֵי; discessit, recessit *sq.* מִן; irruit in alqm., invasit, obruit *sq.* עַל. (כֶּסֶף עֹבֵר argentum usu receptum.) — *Niph.* trajectus est (fluvius). — *Pi.* עִבֵּר transmisit (pessulum); concepit, praegnans factus est. — *Hiph.* הֶעֱבִיר transmisit, trajecit; transtulit; traduxit; (vocem) emisit *sq.* בְּ per (ה׳ שׁוֹפָר tubâ cecinit); praeterire jussit, condonavit (peccatum); incitavit ad migrandam (legem); abduxit, abstulit, removit; separavit, consecravit. (ה׳ לַמֹּלֶךְ in Molechi honorem igni tradidit.) — *Hithp.* הִתְעַבֵּר modum excessit, superbivit; ira exarsit in alqm *sq.* עַל, בְּ, עִם, *accus.*

עֲבוּר (*m.* transitus) בַּעֲבוּר *praep.* pro; propter, *c. suff.* בַּעֲבוּרִי meâ causâ, בַּעֲבוּרְךָ tuâ causâ etc. 2) *conj.* ut (בַּ׳ אֲשֶׁר, לְבַעֲבוּר *id.*); quia; dum.

עָבוּר *m.* proventus, frumentum.

עֵבֶר *m.* regio *s.* pars ulterior; אֶל־עֵבֶר in regionem ulteriorem; e regione, versus; אֶל־עֶבְרוֹ in suam partem, seorsum; מֵעֵבֶר *sq. genit. s. dat.* trans; מִכָּל־עֲבָרִים undique; עֵבֶר אֶחָד עֵבֶר אֶחָד pars ulterior et citerior; עַל־עֵבֶר פָּנָיו in partem anteriorem alcjs, אֶל־עֵבֶר פָּנָיו in rectum *s.* rectâ (ire). — 2) *N. pr.* conditoris gentis hebr. עֵבֶר, בְּנֵי עֵבֶר Hebraei; b) al. virorum. — הָרֵי *s.* הַר הָעֲבָרִים jugum montium trans. Jord.

עֲבַר *chald.* regio ulterior; *praep.* trans.

עִבְרִי *N. gent.* Hebraeus; *pl.* עִבְרִים, עִבְרִיִּים; *fem.* עִבְרִיָּה, *pl.* עִבְרִיּוֹת.

עֲבָרָה *f.* ratis.

עֶבְרָה *f.* (transgressio modi) nimia vehementia, excandescentia; ira vehementissima; arrogantia insolentissima.

מַעֲבָר *m.* transitus; vadum; fauces (montium).

מַעְבָּרָה *f.*, *pl.* מַעְבָּרוֹת vadum; vallis angusta.

עַבְרוֹנָה *N. pr.* stationis Israelit.

עָבַשׁ putruit.

עָבַת — *Pi.* implexit, contorsit, pervertit.

עָבֹת *m.* עֲבֻתָּה *f.* implexus, perplexus.

עֲבוֹת *m.* (*pl.* עֲבֹתִים, עֲבֹתוֹת) funis; vinculum; opus tortile; *pl.* rami perplexi et densi.

עָגַב (*fut.* יַעְגַּב) amavit, amore incesto flagravit *sq.* עַל, אֶל.

עֲגָבָה *f.* amor incestus, *c. suff.* עַגְבָתָהּ.

עֲגָבִים *m. pl.* deliciae.

עֻגָב, עוּגָב *m. nom.* instrumenti musici.

עֻגָה, עֻגָּה *v.* עוּג.

עָגוּר *m. nom.* avis ex aliis in alias terras migrantis(grus).

עָגַל *rad. inus. syr.* volvit, circumegit, rotavit.

עָגֹל *m.* עֲגֻלָּה *f.* rotundus.

עָגִיל *m.* inauris.

עֵגֶל *m.* (*c. suff.* עֶגְלְךָ) vitulus; *trop.* עֶגְלֵי עַמִּים tauri *i. e.* duces populorum.

עֶגְלָה *f.* vitula. 2) *N. pr.* conjugis Davidis.

עֲגָלָה *f.* (*c. suff.* עֶגְלָתוֹ; *pl.* עֲגָלוֹת, עֶגְלוֹת) currus, plaustrum.

עֶגְלוֹן *N. pr.* urbis in tribu Juda; 2) regis Moabit.

מַעְגָּל *s.* מַעְגָּל *m.* (*pl.* מַעְגָּלִים, מַעְגָּלוֹת) orbita; via, *trop.* agendi ratio; 2) carrago, propugnaculum plaustrorum junctorum.

מַעְגָּלָה *f.* carrago.

עָגַם tristis, anxius fuit.

עָגַן — *Niph.* se occlusit s. continuit.

עַד *v.* עדה; עַד, עֹד *v.* עוּד.

עָדַד *rad. inus. arab.* numeravit, computavit; destinavit (tempus). *Pil. et Hithp. v. s.* עוּד.

עִדִּים menstrua.

עִדָּן *m. chald.* tempus; annus.

עָדָה *v.* יעד, עוּד.

עָדָה (*fut.* יַעְדֶּה) transiit, processit; 2) irruit, hostiliter invasit (praedatus est *cf.* עַד); 3) induit (ornatum), ornavit se alqa re *sq. accus.* — *Hiph.* removit, se exuit (veste); ornavit alqm.

עֲדָה, עֲדָא *chald.* transiit, tetigit alqd *sq.* בְּ; sublatus est; ablatus est *sq.* מִן. — *Aph.* abstulit, removit.

עַד *m.* praeda *Gen.* 49, 27. *Jes.* 33. *Zeph.* 3. — 2) diu-

turnitas, aeternitas; לָעַד, עוֹלָם וָעֶד, לְעוֹלָם וָעֶד, עֲדֵי עַד in aeternum. — עַד (pl. עֲדֵי) partic. usque ad (de temp., loco et gradu), ad; c. verbis: donec, usque dum; dum. עַד־אִם usque dum; עַד־אֲשֶׁר (שֶׁ) usque dum; עַד־אֲשֶׁר אִם donec; עַד־לֹא, עַד־אֲשֶׁר לֹא antequam. Cum suff. עָדַי ad me; עָדֶיךָ; עָדָיו, עָדֶיהָ; עֲדֵיכֶם.

עַד chald. ad, usque ad; donec. עַד־דִּי usque dum.

עָדָה (ornamentum) N. pr. uxoris Lamechi; 2) uxoris Esavi.

עֲדִי m. (in pausa עֶדִי; c. suff. עֶדְיֵךְ, עֶדְיוֹ; pl. עֲדָיִים) ornatus, ornamentum; 2) aetas, senectus Ps. 103, 5.

עֲדִיאֵל (ornamentum Dei) N. pr. virorum.

עֲדָיָה, עֲדָיָהוּ (ornamentum Jovae) N. pr. virorum.

עֲדִיתַיִם (ornatus duplex) N. pr. oppidi in tribu Juda.

עִדּוֹ, עִדּוֹא (tempestivus) N. pr. prophetae; 2) avi Zachariae.

עֵדוּת v. עוּד.

עָדַל rad. inus. arab. justus, aequus fuit.

עַדְלַי N. pr. m.

עֲדֻלָּם N. pr. speluncae et oppidi in tribu Juda; nom. gent. עֲדֻלָּמִי.

עָדַן — Hithp. vitae molli et delicatae se dedit, bene fuit alicui.

עָדִין — fem. עֲדִינָה mollis, delicata; (subst. percussio 2 Sam. 23, 8.).

עֲדִינָא (mollis) N. pr. m.

עֵדֶן m. voluptas. 2) N. pr. regionis amoenae, in qua vixerunt primi homines.

עֶדֶן N. pr. regionis in Mesopotamia. בֵּית עֶ׳ v. בַּיִת.

עֶדְנָה f. voluptas.

עַדְנָא N. pr. m.

עַדְנָה N. pr. virorum.

מַעֲדַנּוֹת, מַעֲדַנִּים, מַעֲדַנִּים pl. deliciae, oblectamenta; cupediae; adv. lubenter. 2) מַעֲדַנּוֹת transp. pro מַעֲנַדּוֹת vincula (Plejadum) cf. עָנַד.

עֲדֶן pro עַד הֵן, עֲדֶנָּה pro עַד־הֵנָּה hucusque cf. עַד.

עִדָּן v. ערד.

עַדְעָדָה N. pr. oppidi in tribu Juda.

עָדַף redundavit, superfluus fuit; sq. עַל superavit numerum alcjs; dependit. — Hiph. הֶעְדִּיף superfluum accepit s. habuit.

עָדַר ordinavit, disposuit (aciem); 2) sarrivit. — II) Niph. נֶעְדַּר relictus est, remansit;

desideratus est; defuit. — *Pi.* עִדֵּר deesse passus est.

עֵדֶר *m.* (*c. suff.* עֶדְרוֹ; *pl.* עֲדָרִים, עֶדְרֵי) grex. — 2) *N. pr.* oppidi in tribu Juda; b) viri cujusd.

עֵדֶר *N. pr. m.*

עַדְרִיאֵל (grex Dei) *N. pr.* generi Sauli.

מַעְדֵּר *m.* sarculum.

עֲדָשִׁים *m. pl.* lentes.

עַוָּא, עִוָּה *N. pr.* urbis in Mesopotamia. — *N. gent.* עַוִּים Avvaei, incolae huj. urbis; b) nomades in Philistaeorum terra.

עוּב — *Hiph.* הֵעִיב caligine obtexit, obscuravit.

עָב *com.* (*pl.* עָבִים, עָבֵי; עָבוֹת) obscuritas, caligo; nubes; latibulum. — *Al. v. s.* עָבַב.

עוֹבָל, עֵיבָל *N. pr.* gentis arab.

עוּג coquere (panem).

עֻגָה, עֻגָּה *f.* placenta, ἐγκρυφίας.

מָעוֹג *m. id.*

עוֹג *N. pr.* regis Basanitarum.

עוּד *Kal inus.* verti, reverti; iterare, iterum dicere, contestari (*Thren.* 2, 13. *Cthib*). — *Pi.* עִוֵּד circumdedit. — *Hiph.* הֵעִיד testes adhibuit; contestatus est (terram et coelum) contra alqm *sq.* בְּ; testatus est, testimonium dedit *sq. accus.*; obsecravit, obtestatus est; graviter hortatus est alqm *sq.* בְּ, עַל; palam professus est alqd; הֵעִיד עֵדוּת בְּ praecepta dedit alic. — *Hoph.* הוּעַד indicatum est alicui *sq.* בְּ. — *Pil.* עוֹדֵד restituit, confirmavit. — *Hithpol.* הִתְעוֹדֵד se statuit, erectum se sustinuit.

עֵד *m.* testis; testimonium (עָנָה עֵד בְּ testimonium edidit contra alqm); monitor, princeps.

עֵדָה *f.* testis; testimonium; praeceptum. — *Al. v. s.* יָעַד.

עֵדוּת, עֵדֻת *f.* (*pl.* עֵדְוֹת) decretum, praeceptum (Dei); lex divina, tabulae legis (לֻחֹת הָעֵדוּת); אֲרוֹן הָעֵדוּת arca tabularum legis; אֹהֶל הָעֵדוּת tabernaculum legis. — *Ps.* 60, 1. 80, 1. *fort. i. q.* כִּנּוֹר.

עוֹד, עֹד (*inf. abs. v.* עוּד) iterum, denuo; continuo; amplius, porro; adhuc. *Cum suff.* עוֹדֶנִּי adhuc ego (sum); עוֹדְךָ adhuc tu; עוֹדֶנּוּ, עוֹדֶנָּה adhuc ille, illa; עוֹדָם adhuc illi, etc. — בְּעוֹד, בְּעֹד dum adhuc, quamdiu. מֵעוֹד ex quo temp., מֵעוֹדִי ex quo ego sum.

עֹדֵד (confirmatus) *N. pr.* patris Asarjae proph.; 2) al. prophetae.

תְּעוּדָה *f.* praeceptum, lex divina; mos, consuetudo.

עַוָּה, עַוִּים *v.* עַוָּא.

עָוָה (inflexus, tortuosus fuit) perverse, improbe egit. — *Niph.* נַעֲוָה incurvatus est; *trop.* perversus fuit. — *Pi.* עִוָּה contortum fecit; pervertit. — *Hiph.* הֶעֱוָה perversum reddidit, pervertit; inique, impie egit.

עַוָּה *f.* eversio.

עַוְיָא *f. chald.* perversitas, iniquitas.

עָוֹן, עָווֹן *m.* (*st. c.* עֲוֹן, *c. suff.* עֲוֹנָהּ; *pl.* עֲוֹנִים, עֲוֹנוֹת) perversitas, peccatum, crimen, culpa; poena peccati.

עֲוִית, עַיּוּת *N. pr.* oppidi Edomitici.

עִי *m.* (*pl.* עִיִּים) acervus ruderum. 2) עִיִּים *N. pr.* partis montis Abarim; b) oppidi in tribu Juda.

עַי, עַיָּא, עַיָּה, עַיָּת *N. pr.* urbis cananit. in tribu Benj.

עִיּוֹן *N. pr.* oppidi muniti in tribu Naphth.

עִוְעִים *m. pl.* perversitas, *Vulg.* vertigo.

מְעִי *m.* acervus ruderum.

עוּז fugere. — *Hiph.* הֵעִיז in locum tutum contulit.

עוֹז *v.* עזז.

עוּט *rad. inus. arab.* fodere.

עֵט *m.* stylus ferreus; calamus.

עוּל lactare, *part. f. pl.* עָלוֹת lactantes.

עוּל *m.* infans.

עֲוִיל *m.* parvulus, infans. — *Cf.* עֲוַל.

עָוַל (*arab.* declinare, deflectere.) *Pi.* עִוֵּל injuste, improbe egit.

עֲוִיל *m.* injustus.

עַוָּל *m.* homo injustus, impius.

עָוֶל, עֶוֶל *m.* improbitas.

עַוְלָה *f. id.*, *c.* ה *parag.* עַוְלָתָה.

עוֹלָה *f. id.*, *c.* ה *par.* עֹלָתָה, *pl.* עוֹלוֹת. — *Al. v. s.* עֹלָה.

עוֹלֵל, עוֹלָל, עוֹלְלוֹת *v.* עלל.

עוֹלָם *v.* עלם.

עוּן *rad. inus. arab.* habitare.

עוֹנָה *f.* concubitus.

מָעוֹן *m.* habitatio, habitaculum; lustrum (ferarum); refugium. 2) *N. pr.* oppidi in tribu Juda; b) gentis exterae; c) viri cujusd.

מְעוֹנָה, מְעֹנָה *f.* habitaculum; lustrum; refugium.

מְעוּנִים *N. pr.* incolarum urbis Maon.

מְעוֹנֹתַי *N. pr. m.*

עָוֹן, עִוְעִים v. עוה.

עוּף (*fut.* יָעוּף) volare, avolare, advolare, involare; evanescere. — *Pil.* עוֹפֵף volitavit; vibravit (ensem). — *Hiph.* volare fecit. — *Hithpol.* avolavit, celeriter ablatus est. — II) caligine tegi; *trop.* viribus deficere, *fut.* וַיָּעַף.

עוֹף *m.* *collect.* aves. — *Chald.* *id.*

עֵיפָה *f.* (*c.* ה *parag.* עֵיפָתָה) obscuritas, caligo. 2) *N. pr.* filii Midianis et gentis midianit. b) viri; c) feminae.

עַפְעַפַּיִם *st. c.* עַפְעַפֵּי *m.* *dual.* palpebrae.

מָעוּף *m.* caligo.

מוּעָף *m.* *id.*

עוּץ (*imp. pl.* עֻצוּ) consulere, consilium dare.

עוּץ *N. pr.* regionis in Arabia deserta, *Αὐσῖτις*.

עוּק — *Hiph.* הֵעִיק pressit, depressit.

עָקָה *f.* oppressio.

מוּעָקָה *f.* onus premens.

עוּר expergisci (*imp.* עוּרָה, עוּרִי age! agedum!); vigilavit. — *Niph.* נֵעוֹר expergefactus, excitatus est; se excitavit, surrexit. — *Pil.* עוֹרֵר expergefecit; excitavit; vibravit (hastam). — *Hiph.* הֵעִיר expergefecit; excitavit; evigilavit. — *Hithp.* הִתְעוֹרֵר se excitavit, surrexit; exsultavit. — II) *i. q.* עָרָה, *Niph.* נֵעוֹר nudatus est. — III) *arab.* depressus, profundus fuit.

עוֹר *m.* (*pl.* עוֹרוֹת) cutis; pellis, corium; corpus. — עוֹר שִׁנַּיִם gingiva.

עִיר *m.* *chald.* vigil (angelus).

מְעָרָה *f.* caverna.

מְעוֹרִים *m. pl.* pudenda.

עָוַר — *Pi.* עִוֵּר caecum reddidit; occaecavit.

עוּר *m.* *chald.* gluma, palea.

עִוֵּר *m.* עִוְרָה *f.* caecus.

עִוָּרוֹן *m.* caecitas.

עַוֶּרֶת *f.* *id.*

עוּשׁ se congregare.

עוּת sustentare, opem ferre.

עָוַת — *Pi.* עִוֵּת incurvavit, flexit, invertit. — *Py. part.* מְעֻוָּת curvatum. — *Hithpa.* se incurvavit.

עַוָּתָה *f.* oppressio, injuria.

עוּתַי *N. pr.* virorum.

עֵז *f.* (*pl.* עִזִּים) capra; *pl.* pilae caprinae.

עֵז *f.* *chald.* capra.

עַז, עֹז, עָזָא *v.* עזז.

עֲזָאזֵל *m.* averruncus (deus s. daemon). *Al.* hircus abiens. *LXX.* ἀποπομπαῖος.

עָזַב (*fut.* יַעֲזֹב) reliquit; deseruit; omisit, intermisit *sq. inf.*, neglexit; misit, destitit; dimisit, manumisit; commisit alicui *sq.* לְ, אֶל, *intrans.* se commisit alicui *sq.* עַל. — *Niph.* נֶעֱזַב desertus, desolatus est; commissus est *sq.* לְ. — *Py.* עֻזַּב desertus est.

עֲזוּבָה *f.* derelictio, desolatio. 2) *N. pr.* matris Josaphati; b) uxoris Calebi.

עִזְבוֹנִים *m. pl.* merces; nundinae, emporium.

עַזְבּוּק *N. pr. m.*

עַזְגָּד *N. pr. m.*

עָזַז (*fut.* יָעֹז, וַיָּעָז, *inf.* עֲזוֹז) firmus, robustus fuit, valuit; se validum praebuit; validus factus est, invaluit; robur addidit, confirmavit. — *Hiph.* הֵעֵז obfirmavit, הֵ׳ בְּפָנָיו *s.* פָּנָיו pertinax fuit.

עַז *in pausa* עָז *m.* (*pl.* עַזִּים; *fem.* עַזָּה, *pl.* עַזּוֹת) robustus, fortis; vehemens; gravis; firmus, munitus; durus, asper; עַז־פָּנִים pertinax. — *Subst.* robur.

עַזָּה (munita) *N. pr.* urbis Philistaeorum; *nom. gent.* עַזָּתִי.

עֹז, עוֹז, עָז־ *m.* (*c. suff.* עֻזִּי, עֻזִּי, עֻזְּכֶה) robur, potentia (*adv.* potenter); firmitas; praesidium; עַז פָּנִים pertinacia; 2) majestas; gloria, laus.

עֻזָּא, עֻזָּה *N. pr.* virorum.

עֱזוּז *m.* robur; vehementia.

עִזּוּז *m.* robustus, fortis; *collect.* robusti.

עַזָּן *N. pr. m.*

עֲזַנְיָהוּ (Jova roborat) *N pr.* virorum.

עֻזִּי *N. pr.* mult. virorum.

עֻזִּיאֵל (robur Dei) *N. pr.* mult. virorum.

עֻזִּיאֵלִי *i. q.* עֻזִּיאֵל.

עֻזִּיָּה, עֻזִּיָּהוּ (potentia Jovae) *N. pr.* regis Jud. *LXX.* Ὀζίας, *alibi* עֲזַרְיָה; 2) al. virorum.

עֲזִיזָא *N. pr. m.*

עַזְמָוֶת (fortis ad mortem usque) *N. pr.* ducis milit. Dav. 2) al. viri; 3) בֵּית ע׳ locus in tribu Juda vel Benj.

מָעוֹז, מָעֹז *m.* (*c. suff.* מָעֻזִּי, מָעוּזִּי; *pl.* מָעֻזִּים) locus firmus et munitus, munimentum; *trop.* praesidium, refugium.

עָזְנִיָּה *f.* aquila *s.* haliaeetus.

עָזַק — *Pi.* עִזֵּק fodit.

עִזְקָא *f. chald.* annulus signatorius.

עֲזֵקָה (novale) *N. pr.* urbis in tribu Juda.

עָזַר (*fut.* יַעֲזֹר, *pl.* יַעְזְרוּ; *imp.*

c. suff. עֲזָרַנִי, *pl.* עֲזָרֻנִי) auxiliatus est, adjuvit alqm *sq. accus.*, לְ, עִם, אַחֲרֵי; *part.* עֹזֵר adjutor, patronus, socius. — *Niph.* נֶעֱזַר adjutus est. — *Hiph.* adjuvit.

עֵזֶר *m.* (*c. suff.* עֶזְרוֹ) auxilium; *concr.* adjutor, adjutrix. 2) *N. pr.* virorum.

עֶזֶר *N. pr.* virorum.

עֶזְרָה, עֶזְרַת *f.* (*c.* ה *parag.* עֶזְרָתָה) auxilium. — *N. pr. i. q.* עֵזֶר.

עֶזְרָא *Nom. pr. m.*, *LXX.* Ἔσδρας.

עַזֻּר, עַזּוּר (adjutor) *N. pr.* virorum.

עֲזַרְאֵל (Deus juvat) *N. pr.* virorum.

עֲזָרָה *f.* atrium templi; crepido.

עֶזְרִי *N. pr. m.*

עֲזְרִיאֵל (auxilium Dei) *N. pr.* virorum.

עֲזַרְיָה, עֲזַרְיָהוּ (juvit Jova) *N. pr.* regis Jud. *i. q.* עֻזִּיָּה; 2) al. virorum.

עַזְרִיקָם (auxilium exstitit) *N. pr.* virorum.

עֵט *v.* עוּט; עֵטָא *v.* יעט.

עָטָה prehendit; manus injecit *sq.* אֶל. — II) texit, operuit *sq.* עַל; se operuit, induit, indutus est *sq. accus.* — *Hiph.* הֶעֱטָה operuit *sq. acc. dupl.*, *acc. et* עַל.

מַעֲטֶה *m.* amictus, vestimentum.

עֲטַלֵּף *m.* vespertilio.

עָטַן *rad. inus. arab.* ad potandum procubuit (pecus).

עֲטִין *m.*, *pl.* עֲטִינִים stationes pecoris.

עָטַף (*fut.* יַעֲטֹף) obtexit alqm *sq.* לְ; induit, indutus est *sq. acc.*; *metaph.* elanguit, *part.* עָטוּף languens, debilis.—*Niph.* languit.—*Hiph.* הֶעֱטִיף viribus defecit. — *Hithp.* הִתְעַטֵּף elanguit, fractus est (animus).

מַעֲטָפָה *f.* tunica, pallium.

עָטַר cinxit, circumdedit *sq. accus. dupl.* (tuendi causa *s.* hostiliter). — *Pi.* עִטֵּר coronâ cinxit, coronavit *sq. acc. dupl.*, לְ. — *Hiph. part. f.* מַעֲטִירָה coronas praebens.

עֲטָרָה (*st. c.* עֲטֶרֶת, *pl.* עֲטָרוֹת) *f.* corona (regia *s.* convivalis); *trop.* de summa dignitate *s.* ornamento maximo. 2) *N. pr. f.* — *Pl.* עֲטָרוֹת *N. pr.* urbis in tribu Gad; עַטְרוֹת אַדָּר *et* עֲטָרוֹת in tr. Ephr.; עַ׳ בֵּית יוֹאָב in tr. Juda; עַ׳ שׁוֹפָן in tr. Gad.

עָטַשׁ *rad. inus. arab.* sternutavit.

עֲטִישָׁה *f.* sternutatio.

עַיּוֹן, עַיָּא, עַיָּה, עִיִּים, עִי, עַי, עֵי עִיּוּת v. עוה.

עֵיבָל N. pr. i. q. עוֹבָל; 2) rupes in agro mont. Ephr. septentrionali, LXX. Γαιβάλ.

עִיט iratus est, increpuit aliquem sq. בְּ, fut. וַיַּעַט.

עַיִט st. c. עֵיט m. fera, bestia rapax; avis rapax, collect. aves rapaces.

עֵיטָם N. pr. oppidi et rupis in tribu Juda.

עֵילוֹם i. q. עוֹלָם v. עלם.

עִילַי N. pr. ducis milit. Dav.

עֵילָם N. pr. populi et terrae ad mare persicum, Elymais. — עֵלְמָיֵא pl. chald. Elamitae.

עַיָם m. aestus, ardor.

עַיִן f. (st. c. עֵין, c. suff. עֵינוֹ, dual. עֵינַיִם, עֵינֵי) oculus; bullula (vini); conspectus; vultus, facies; adspectus, species alcjs rei; superficies. לְעֵינֵי פ' ante oculos alcjs, coram alqo; בְּעֵינֵי coram aliquo, judice alqo; מֵעֵינֵי inscio alqo; בֵּין עֵינַיִם inter utrumque oculum, in fronte; עַיִן בְּעַיִן oculo ad oculum converso, de facie. — 2) fons; c. ה parag. עַיְנָה ad fontem, pl. עֲיָנוֹת, st. c. עֵינוֹת. — Nomm. pr. עַיִן oppidi Levit. in tribu Simeon; b) in Palaest. boreali. עֵינָם, עֵינַיִם, opp. in tr. Juda. עֵין גֶּדִי (fons hoedi) opp. in tr. Juda. עֵין גַּנִּים (fons hortorum) opp. in tr. Juda; b) in tr. Issasch. עֵין־דֹּאר, עֵין דּוֹר (fons habitationis) opp. Manassitarum. עֵין חַדָּה (fons incitatius fluens) opp. in tr. Issasch. עֵין חָצוֹר (f. muro inclusus) opp. in tr. Naphth. עֵין חֲרוֹד fons prope opp. Charod. עֵין מִשְׁפָּט (f. judicii) fons in Kadesch. עֵין עֶגְלַיִם (f. vitulorum duor.) opp. in Moabit. עֵין רֹגֵל (f. fullonis) fons in confin. Jud. et Benj. עֵין רִמּוֹן opp. in tr. Juda. עֵין שֶׁמֶשׁ (f. solis) opp. in conf. Judae et Benj. עֵין תַּנִּים (f. belluarum s. canum ferorum) fons prope Hierosol. עֵין תַּפּוּחַ opp. in fin. Manass.

עַיִן com. chald. oculus.

עֹיֵן m. obliquis oculis adspiciens, invidiose observans.

עֵינָן N. pr. m.

מַעְיָן m. (c. ו parag. מַעְיְנוֹ, c. suff. מַעְיָנוֹ; pl. מַעְיָנִים, מַעְיְנוֹת, מַעְיָנוֹת, מַעְיְנֵי) locus fontis, scaturigo; fons.

עָיֵף languit, defatigatus est. (וַיָּעַף cf. עוּף.)

עָיֵף m. עֲיֵפָה f. languens, fatiscens, defatigatus.

עֵיפַי N. pr. m.

עֵיפָה v. עוּף.

עִיר *rad. inus. arab.* ferbuit, aestuavit; 2) fugit, vagatus est.

עַיִר *m.* (*c. suff.* עִירֹה, *pl.* עְיָרִים) asellus, asinus.

עִיר *m.* aestus animi, pavor. — 2) urbs; patria; pars urbis; עִירָה in urbem; *pl.* עָרִים *cf. sq. v.*

עָר *m.* inimicus, hostis. — 2) urbs, *pl.* עָרִים; עָר, עָר־ מוֹאָב Areopolis, urbs prim. Moabit. ad Arnonem fluv.

עָר *m. chald.* inimicus.

עִיר *chald. v.* עוּר.

עִירָא *N. pr.* virorum.

עִירוּ *N. pr. m.*

עִירָם *N. pr.* principis Edomit.

עִירָד *N. pr.* patriarchae, filii Henochi.

עִירֹם, עֵירֻמִּים *v.* ערם.

עַיִשׁ *v.* עָשׁ.

עַיִת *i. q.* עַי *v.* עוה.

עַכָּבִישׁ *m.* aranea.

עַכְבָּר *m.* mus agrestis.

עַכְבּוֹר *N. pr.* virorum.

עַכּוֹ (arena calida) *N. pr.* urbis in tribu Ascher. (Ἄκη, Ptolemais).

עַכָן (עָכָר) *N. pr. m.*

עֶכֶס *m.* compes; *pl.* עֲכָסִים periscelides feminarum.

עִכֵּס *Pi. denom.* se periscelidibus ornavit.

עַכְסָה *N. pr.* filiae Calebi.

עָכַר (*fut. c. suff.* יַעְכָּרְךָ) conturbavit, moerore affecit, calamitatem intulit. — *Niph.* נֶעְכַּר perturbatus, commotus est; periit.

עָכוֹר (conturbans) *N. pr.* vallis prope Hierichuntem.

עָכְרָן (moeror) *N. pr. m.*

עַכְשׁוּב *m.* aspis.

עַל, עַל, עָלָא *v.* עלה.

עֹל, עֻלָּא, עֻלָּה *v.* עלל.

עִלֵּג *m.* balbutiens.

עָלָה (*fut.* יַעֲלֶה, *apoc.* יַעַל) adscendit *sq.* עַל, אֶל, לְ, בְּ, *accus.* (ἀναβαίνειν, in regionem elatiorem ire); sursum tetendit, duxit (via), elatus est, provenit (de rebus inanimis); elatus, auctus est, invaluit; superavit *sq.* עַל; ablatus est, evanuit; relatus est (in tabulas). — *Niph.* נַעֲלָה exaltatus est (Deus); sublime latus, sursum ductus est; abductus est, discessit, abire jussus est. — *Hiph.* הֶעֱלָה, הֶעֱלָה (*praet.* הֶעֱלִיתָ, הֶעֱלִית; *imp. apoc.* הַעַל; *fut.* יַעֲלֶה, *apoc.* יַעַל) in locum altiorem eduxit, adduxit, sustulit, attulit; obtulit (sacrificium); imposuit; induit alqd alicui; obduxit (aurum alicui rei); abstulit; retulit (in tabulas). — *Hoph.* הָעֳלָה oblatus est;

relatus, inscriptus est; abductus est. — *Hithp. fut. apoc.* יִתְעַל se effert, superbit.

עָל *m.* excelsus, superus, supremus; *adv.* sursum, supra; מֵעָל superne, desuper.

עַל (*poët.* עֲלֵי; *c. suff.* עָלַי; עָלֶיהָ, עָלָיו; עָלֶיךָ, עָלַיִךְ; עָלֵימוֹ, עֲלֵיהֶם, עֲלֵיכֶם) *praep.* (ὑπὲρ, ἐπὶ) super; juxta, ad, apud; in (alqo, alqd); supra, magis quam; ultra; praeter. *Transfertur ad signif. officium:* עָלַי לָתֵת meum est dare; *imperium:* super, de; *normam:* ad, secundum; *causam:* propter, pro; *conversionem ad alqd:* contra, erga; *accessionem:* ad, super; *id, de quo audit quis vel loquitur:* super, de; *rem, ex qua vivitur:* חָיָה עַל ζῆν ἐπὶ. — *Cum inf.* propterea quod; quamvis.

מֵעַל (*c. suff.* מֵעָלָיו, מֵעָלֶיךָ, מֵעֲלֵיכֶם *etc.*) *signif. remotionem e loco, qui superior est alio:* ab, ex; *rar.* super, prope, propter; *sq.* לְ super, juxta.

עַל *chald. i. q. hebr.* super, supra; apud; adversus; de.

עֵלָּא *chald. sq.* מִן super.

עָלֶה *st. c.* עֲלֵה *m.* (*c. suff.* עָלֵהוּ; *pl. constr.* עֲלֵי) folium arboris; *collect.* folia.

עֹלָה, עוֹלָה *f.* adscensus; holocaustum.

עֲלָתָא, עֲלָה *f. chald.* holocaustum.

עִלִּי, *fem.* עִלִּית superior, *pl.* עִלִּיּוֹת.

עִלַּי *m. chald.* summus (deus).

עִלִּית *f. chald.* cubiculum superius.

עֵלִי *N. pr.* sacerdotis, Ἡλί.

עֱלִי *m.* pistillum.

עֲלִיָּה *f.* conclave superius; *trop.* coenacula coeli; adscensus, via aggesta.

עֶלְיוֹן *m.* עֶלְיוֹנָה *f.* superior; excelsus, sublimis; summus (Deus), numen supremum.

עֶלְיוֹן *m. chald.* summus.

מַעֲלֶה *m.* adscensio, ortus; locus editus; suggestus.

מַעַל *m.* superius: *c.* ה *loc.* מַעְלָה sursum; ulterius, deinceps. לְמַעְלָה sursum; amplius; ulterius. מִלְמַעְלָה superne, desuper. מִמַּעַל desuper, *sq.* לְ super, supra.

מֹעַל *m* elatio.

מַעֲלָה *f.* adscensus, *trop.* cogitatio in mentem veniens; gradus (scalae); locus editus; conclave superius.

תְּעָלָה *f.* canalis, aquaeductus; fascia vulneri alligata.

עַלְוָה *f. i. q.* עַוְלָה. 2) *N. pr.* gentis Edomit.

עֲלוּמִים *v.* עלם.

עַלְוָן, עַלְיָן *N. pr.* Idumaei.

עֲלוּקָה *f.* sanguisuga.

עָלַז (*fut.* יַעֲלֹז, *pl.* יַעֲלֹזוּ) exsultavit prae gaudio, *sq.* בְּ de alqa re; insolenter se extulit.

עָלֵז *m.* exsultans.

עַלִּיז *m.* exsultans; insolenter exsultans.

עָלַט *rad. inus. arab.* densus, spissus fuit.

עֲלָטָה *f.* caligo spissa.

עֲלִי, עֲלִיָּה, עֲלִית, עֶלְיוֹן *v.* עלה.

עֲלִיצוּת *v.* עלץ.

עָלַל *Kal inus. chald. et syr.* intravit. — *Poel* עוֹלֵל immisit, indidit; intulit, alqd mali attulit; *part.* מְעוֹלֵל puer petulans. — *Poal* inflictus est. — *Hithpa.* alqd mali intulit, *s.* fecit; illusit. — *Hithpo.* patravit (crimina). — II) *Po.* racematus est; *metaph.* penitus excidit et perdidit.

עֲלַל *chald.* ingressus est; occidit (sol). — *Aph.* הַנְעֵל introduxit. — *Hoph.* הֻעַל introductus est.

עֹל, עוֹל *m.* (*c. suff.* עֻלּוֹ) jugum; *trop.* jugum servile.

עֻלָּא *N. pr. m.*

עִלָּה *f. chald.* occasio, causa, praetextus.

עֲלִיל *m.* officina.

עוֹלֵל, עוֹלָל *m.* (*pl.* עוֹלָלִים, עוֹלְלִים) parvulus, puerulus.

עֹלֵלוֹת, עוֹלֵלוֹת *f. pl.* racemationes.

עֲלִילָה *f.* facinus, factum.

עֲלִילִיָּה *f.* praeclare factum.

מֶעָל *m. chald.* occasus (solis).

מַעֲלָל *m., pl.* מַעֲלָלִים facinora.

תַּעֲלוּל *m., pl.* תַּעֲלוּלִים vexationes, calamitates alicui illatae; 2) puerilia, puerili.

עָלַם occultavit, *part.* עֲלֻמִים occulta (peccata). — *Niph.* נֶעְלַם absconditum, occultum fuit; *part.* נַעֲלָמִים homines astuti. — *Hiph.* הֶעְלִים occultavit, abdidit, celavit; ה׳ עֵינָיו מִן oculos avertit ab alqo *i. e.* neglexit, non curavit (non adjuvit), connivere (non animadvertere in alqm); obturavit (aures); *trop.* obscuravit. — *Hithp.* הִתְעַלֵּם se occultavit, se subduxit. — II) *arab.* coëundi cupidus fuit *cf. derivv.*

עֹלָם, עוֹלָם *m.* aeternitas (de temp. praet. et fut.), מֵעוֹלָם ab aeternitate, antiquitus; יְמוֹת עוֹלָם antiquissima tempora. עוֹלָם, עַד־עוֹלָם, לְעוֹלָם, עוֹלָמִים in aeternum.

עֵילוֹם *m.* aeternitas.

עָלַם *m. chald. id.*

עֶלֶם *m.* adolescens, qui pubuit.

עַלְמָה *f.* virgo nubilis.

עֲלוּמִים *m. pl.* aetas juvenilis, adolescentia.

עַלְמוֹן (occulta) *N. pr.* oppidi in tribu Benjamin. 2) ע׳ דִּבְלָתָיְמָה *nom.* stationis Israel.

עֲלָמוֹת *pl. f.* modus musicus (modus virginum, *Jungfrau-Weiss*).

עֲלָמוּת *f. id.*

עָלֶמֶת *N. pr.* virorum.

עַלֶּמֶת *i. q.* עַלְמוֹן.

תַּעֲלֻמָה *f.* occultum; *pl.* תַּעֲלֻמוֹת occulta, arcana.

עָלְמָיָא *v.* עֵילָם.

עָלַס laetatus est, exsultavit. — *Niph.* exsultavit. — *Hithpa.* laetitiae se dedit.

עָלַע sorpsit.

עֲלַע *com. chald.* costa.

עָלַף — *Pu.* tectus est; *metaph.* elanguit. — *Hithpa.* se obvolvit; viribus defecit.

עֻלְפֶּה *m.* languens, lugens.

עָלַץ (*fut.* יַעֲלֹץ) laetatus est de alqo *sq.* בְּ, exsultavit; insultavit *sq.* לְ.

עֲלִיצוּת *f.* laetitia, exsultatio.

עַם, עִם *c. compp.*, עִם *v.* עמם.

עָמַד (*fut.* יַעֲמֹד) stetit; constitit coram alqo *sq.* לִפְנֵי; adstitit, adjuvit *sq.* עַל, adfuit *sq.* אֵת, praefuit *sq.* עַל; destitit, desiit *sq. inf. c.* מִן; perstitit, restitit *sq.* לִפְנֵי, בִּפְנֵי, מִן, נֶגֶד; perseveravit in alqa re *sq.* בְּ, mansit; constitutus, institutus est; surrexit, exstitit *sq.* עַל contra alqm. — *Hiph.* הֶעֱמִיד statuit; stabilivit, confirmavit; salvum praestitit; constituit, praefecit; decrevit; excitavit, prodire jussit; *intrans.* substitit. — *Hoph.* הָעֳמַד statutus, constitutus est; *partic.* firmum, stabile. — II) *i. q.* מָעַד, *Hiph.* vacillantem reddidit *Ez.* 29,7.

עֹמֶד *m.* statio, locus.

עַמּוּד *m.* columna.

עֶמְדָּה *f.* locus in quo subsistere licet, hospitium.

מַעֲמָד *m.* statio, locus.

עִמָּד *v.* עִם, עִמָּה, עַמּוֹן *v.* עמם.

עָמוֹס *v.* עמס; עָמֹק *v.* עמק.

עָמִיר *v.* עמר.

עָמִית socius, alius quivis, ὁ πλησίον.

עָמַל laboravit, labore se exercuit.

עָמֵל *m.* laborans, labore se exercens (*pl.* עֲמֵלִים fabri);

Imanuel cum nobis Deus -

afflictus, aerumnosus; *neutr.* aerumna.

עָמָל *m.* labor gravis; aerumna, molestia; res labore partae. 2) *N. pr. m.*

עֲמָלֵק *N. pr.* populi arab. inter Idumaeam et Aegyptum habitantis; עֲמָלֵקִי *nom. gent.* הַר הָעֲמָלֵקִי mons Amalecitarum in tr. Ephr.

עָמַם obscuravit; latuit. — *Hoph.* הוּעַם obscuratus est. — II) *arab.* communis fuit.

עַם, עָם *com.* (*c. suff.* עַמִּי) populus, natio (בְּנֵי עַמִּי populares mei); *metaph.* copia (animalium); — *pl.* עַמִּים, עֲמָמִים populi; tribus populi Isr.

עַם *m. chald.* populus; *pl.* עַמְמִין.

עִם (conjunctio) *praep.* (*c. suff.* עִמִּי, עִמָּדִי; עִמְּךָ, עִמָּךְ; עִמּוֹ; עִמָּנוּ; עִמָּכֶם, עִמָּם, עִמָּהֶם) cum; ad, apud, penes, inter. — מֵעִם (ex conjunctione alcjs) ab, ex.

עִם *chald. id.*

עֻמָּה *f.* conjunctio, communitas: כָּל־עֻמַּת שֶׁ eadem ratione qua. — לְעֻמַּת prope, juxta; pariter ac, secundum; e regione; *pl.* לְעֻמּוֹת secundum; מִלְּעֻמַּת prope. — 2) *N. pr.* oppidi Ascheritarum.

עַמּוֹן (popularis) *N. pr.* filii Loti et populi ab eo oriundi; *nom. gent.* עַמּוֹנִי, *pl.* עַמֹּנִים, בְּנֵי עַמּוֹן; *fem.* עַמּוֹנִית, *pl.* עַמּוֹנִיּוֹת.

עַמִּיאֵל (populus Dei) *N. pr.* virorum.

עַמִּיהוּד (populus Judae) *N. pr.* virorum.

עַמִּיזָבָד (populus datoris) *N. pr. m.*

עַמִּיחוּר (populus ingenui) *N. pr. m.*

עַמִּינָדָב (populus nobilis) *N. pr.* virorum.

עַמִּישַׁדַּי (populus omnipotentis) *N. pr. m.*

עַמְעָד (populus perpetuus) *N. pr.* oppidi in tr. Ascher.

עַמְרָם (populus excelsus) *N. pr.* patris Mosis; *patron.* עַמְרָמִי; 2) al. viri.

עִמָּנוּאֵל (Deus nobiscum) *N. symb.* Messiae futuri, Ἐμμανουήλ.

עָמַס, עָמַשׂ (*fut.* יַעֲמֹס) onus portandum imposuit; onus portavit. — *Hiph.* הֶעֱמִיס onus imposuit.

עָמוֹס (onus) *N. pr.* prophetae.

עֲמַסְיָה (Jova portat) *N. pr. m.*

מַעֲמָסָה *f.* onus.

עָמֹק profundus, abstrusus fuit. — *Hiph.* הֶעְמִיק pro-

fundum fecit; *c. al. vv. conj. abit in adv.* profunde.

עָמֹק *m.* עֲמֻקָּה *f.* profundus; *trop.* abstrusus, inexplicabilis.

עָמֹק *s.* עֲמָק *m. id., pl. constr.* עִמְקֵי.

עָמוֹק *N. pr. m.*

עֵמֶק *m.* (*c. suff.* עִמְקֶךָ, *pl.* עֲמָקִים) campus depressus, vallis; *meton.* incola vallis.

עֹמֶק *m.* profunditas.

עֲמִיק *m. chald.* profundus, abstrusus.

מַעֲמַקִּים *m. pl.* loca profunda.

עָמַר — *Pi.* עִמֵּר colligavit, collegit (manipulos). — *Hithpa.* הִתְעַמֵּר servi loco habuit *sq.* בְּ.

עָמִיר *m.* manipulus (frugum).

עֹמֶר *m.* manipulus, *pl.* עֳמָרִים; 2) *nom.* mensurae decimam Ephae partem continentis.

עֲמֹרָה *N. pr.* urbis in planitie Siddim, *LXX.* Γομόῤῥα.

עָמְרִי *N. pr.* regis Isr., conditoris Samariae; b) al. virorum.

עֲמַר *m. chald.* lana.

עַמְרָם *v.* עמם.

עָמַשׂ *i. q.* עָמַס portavit.

עֲמָשָׂא (onus) *N. pr.* virorum.

עֲמָשַׂי (molestus) *N. pr.* virorum.

עֲמַשְׁסַי *N. pr. m.*

עָנַב *rad. inus. chald.* colligavit, connexuit.

עֲנָב *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

עֵנָב *m.* (*pl.* עֲנָבִים, עִנְּבֵי) uva.

עָנוּב *N pr. m.*

עָנַג — *Py.* delicatus, mollis fuit. — *Hithpa.* delicate se habuit; se oblectavit *sq.* עַל, מִן; irrisit *sq.* עַל.

עָנֹג *m.* עֲנֻגָּה *f.* delicatus, mollis.

עֹנֶג *m.* deliciae, vita delicata.

תַּעֲנוּג *m.* oblectatio, voluptas; vita delicata.

עָנַד alligavit.

עָנָה (*fut.* יַעֲנֶה, אֶעֱנֶה, וַיַּעַן) respondit *sq. acc. dupl.*; responsum dedit (judex); testatus est *sq.* בְּ pro al. *vel* contra alqm; respondit (Jova precibus), exaudivit; concessit, largitus est; loqui incepit; loquendo alqm excepit; alternis canere, clamare. — *Niph.* נַעֲנָה responsum tulit; exauditus est; respondit. — *Pi.* עַנָּה cecinit. — *Hiph.* exaudivit. — II) עָנָה

curam, laborem posuit in alqa re *sq.* בְּ; afflictus est; animum abjecit; oppressus, exstinctus est. — *Niph.* afflictus est; se submisit alicui *sq.* מִפְּנֵי. — *Pi.* oppressit, depressit, afflixit; *sq.* אִשָּׁה feminam compressit; *sq.* נֶפֶשׁ jejunavit. — *Py.* afflictus est; *inf.* עֻנּוֹת ejus aerumnae. — *Hiph.* afflixit. — *Hithpa.* הִתְעַנָּה se submisit *sq.* לִפְנֵי; afflictus est.

עֲנָה *chald.* respondit; allocutus est; loqui incepit.— II) afflictus est.

עֲנָה *N. pr.* filii Seïri et gentis edomit. 2) filii Zibeonis.

עָנָו, עָנָיו *m.* (*pl.* עֲנָוִים, עֲנָיִים) afflictus, miser; animo demissus et pius; mansuetus.

עֲנָוָה *f.* animus demissus, modestia; clementia, benignitas (Dei).

עַנְוָה *f.* mansuetudo, clementia.

עֱנוּת *f.* miseria, aerumna.

עָנִי *m.* (*pl.* עֲנִיִּים; *fem.* עֲנִיָּה) afflictus, miser; mansuetus, mitis.

עֳנִי *in pausa* עֹנִי *m.* miseria.

עֻנִּי *N. pr. m.*

עֲנָיָה (Jova respondit) *N. pr. m.*

עִנְיָן *m.* negotium; res.

עֲנָת (responsum) *N. pr. m.* *cf.* בֵּית.

עֲנָתוֹת *N. pr.* urbis Levit. in tribu Benj.; *nom. gent.* עַנְּתֹתִי; 2) virorum.

עַנְתֹתִיָּה *N. pr. m.*

יַעַן (consilium, propositum) *partic.* propter; quia; יַעַן אֲשֶׁר, יַעַן כִּי quia; ut. יַעַן וּבְיַעַן, בְּיַעַן *id.*

יַעְנַי *N. pr. m.*

מַעֲנֶה *m.* responsum; admissio precum; propositum, consilium.

מַעַן (consilium) לְמַעַן propter; eo consilio ut, ideo ut. לְמַעַן אֲשֶׁר eo consilio ut; propterea quod.

מַעֲנָה *f.* sulcus.

מַעֲנִית *Kri i. q.* מַעֲנָה.

תַּעֲנִית *f.* jejunium.

עָנִים (*pro* עֵינַיִם fontes) *N. pr.* oppidi jud.

עָנֵם (duo fontes) *N. pr.* oppidi in tribu Issaschar (*alibi* עֵין־גַּנִּים).

עֲנָמִים *N. pr.* populi aegypt.

עֲנַמֶּלֶךְ *N. pr.* dei Sepharvaeorum.

עָנַן (*part.* עֹנֵן, *fem.* עֹנְנָה) *et* *Po.* עוֹנֵן (*fut.* יְעוֹנֵן, *part.* מְעוֹנֵן) praestigiis uti. — *Pi.* *v. s.* עָנָן.

עָנָן *st. c.* עֲנַן *m.* nubes. 2) *N. pr. m.*

עִנֵּן *Pi. denom.* nubes collegit *s.* congregavit, *inf. c. suff.* עַנְנִי.

עֲנָנָה *f.* nubes, nubila.

עֲנַן *m. chald.* nubes.

עֲנָנִי *N. pr. m.*

עֲנָנְיָה (Ἀνανίας) *N. pr. m.* 2) *nom.* loci in tribu Benj.

עָנָף *st. c.* עֲנַף *m.* (*pl. c. suff.* עַנְפֵּכֶם, עֲנָפֶיהָ) ramus.

עֲנַף *m. chald.* ramus.

עָנֵף, *fem.* עֲנֵפָה ramosa.

עֲנָק *m.* (*pl.* עֲנָקִים, עֲנָקוֹת) torques, monile (ornamentum colli). — 2) *N. pr.* יְלִידֵי, בְּנֵי עֲנָק (הָעֲנָק) עֲנָקִים, בְּנֵי עֲנָקִים, הָעֲנָק Anacaei, gigantes Hebrone locisque vicinis habitantes.

עָנַק *v. denom.* monili ornavit *s.* cinxit. — *Hiph.* הֶעֱנִיק *id.* (*Al.* donis ornavit; *Al.* collo imposuit.)

עָנֵר *N. pr.* socii Abrahami; 2) *i. q.* תַּעֲנָךְ.

עָנַשׁ (*fut.* יַעֲנֹשׁ) mulctavit alqm alqa re *sq. accus. dupl.*, punivit *sq.* לְ. — *Niph.* mulctatus est; poenas dedit.

עֹנֶשׁ *m.* mulcta, poena.

עֲנָשׁ *m. chald. id.*

עֵנֶת, עֲנָתוֹת, עַנְתֹתִיָּה *v.* ענת.

עֶנֶת, כְּעֶנֶת *v.* עתת.

עָסַס pressit, conculcavit.

עָסִיס *m.* mustum.

עער, יְעֹעֵרוּ *pro* יְעַרְעֵרוּ tollunt (clamorem) *cf.* עוּר *Pil.*

עֵפָה, עֵיפָה *v.* עֵיפָה *s.* עוּף.

עָפָה *rad. inus. syr.* fronduit arbor, *arab.* luxuriavit herba.

עֳפִי *m., pl.* עֳפָאִים rami et frondes.

עֳפִי *m. chald. id.*

עָפַל — *Py.* intumuit, superbivit. — *Hiph.* arroganter, superbe egit.

עֹפֶל *m.* tumulus, collis. — הָעֹפֶל *N. pr.* clivi in monte Sion orientem versus. — *Pl.* עֳפָלִים, *st. c.* עָפְלֵי tumores ani *cf.* טְחוֹרִים.

עָפְנִי *Nom. gent.*

עַפְעַפַּיִם, עַפְעַפֵּי *v.* עוּף.

עָפַר *rad. inus. arab.* subalbus fuit. — *Pi. v. infra.*

עֹפֶרֶת *f. (part.)* plumbum.

עָפָר *st. c.* עֲפַר *m.* pulvis (*trop.* de solo et terra, magna copia, fragilitate et humilitate, sepulcro); caementum; *pl. constr.* עַפְרוֹת glebae.

עִפֵּר *Pi. denom.* pulverem sparsit *sq.* בֶּעָפָר.

עֹפֶר *m* hinnulus cervae *s.* capreae.

עֵפֶר *N. pr.* filii Midiani; 2) al. virorum.

עָפְרָה *N. pr.* urbis Benjaminit.; 2) urbis Manassitarum; 3) viri cujusd.

עֶפְרוֹן (עֶפְרַיִן) *N. pr.* oppidi in confin. tribus Ephr. 2) montis in confin. trib. Jud. et Benj. 3) Hethitae cujusd.

עֵץ, עֵצִים, עֲצֵי *v.* עצה.

עָצַב (formavit; laboravit; doluit) *transit.* dolore affecit. — *Niph.* dolore se affecit *sq.* בְּ, moeruit de alqa re *sq.* עַל, אֶל. — *Pi.* finxit; moerore affecit. — *Hiph.* finxit, formavit; ad iram provocavit.— *Hithpa.* moerore se affecit; iram concepit.

עֲצַב *chald.* dolore affecit.

עָצָב *m., pl.* עֲצַבִּים simulacra (idolorum).

עֶצֶב, עֹצֶב *m.* vas fictile; labor, molestia; labore partum; dolor.

עֹצֶב *m.* simulacrum (idoli); dolor.

עָצֵב *m.* (*pl. c. suff.* עַצְּבֵיהֶם) operarius, servus.

עַצֶּבֶת, עַצֶּבֶת *f.* (*st. c.* עַצְּבַת, *pl. c. suff.* עַצְּבוֹתָם) simulacrum (idoli); dolor, moeror.

עִצָּבוֹן *m.* labor molestus; dolor.

מַעֲצֵבָה *f.* dolor, moeror.

עָצַד *rad. inus. arab.* resecuit.

מַעֲצָד *m.* securis.

עָצָה clausit (oculos). — II) *arab.* durus, rebellis fuit.

עֵץ *m.* (*pl.* עֵצִים, עֲצֵי) arbor (עֵץ פְּרִי arbor fructifera); lignum; patibulum.

עֵצָה *f.* lignum *Jer.* 6, 6.— *Aliud v. s.* יעץ.

עָצֶה *m.* spina dorsi.

עֶצְיוֹן גֶּבֶר *N. pr.* portus ad sinum aelaniticum maris rubri.

עָצַל — *Niph.* piger factus est *s.* fuit.

עָצֵל *m.* piger.

עַצְלָה, עַצְלוּת *f.* pigritia; *dual.* עֲצַלְתַּיִם gemina *i. e.* summa pigritia.

עָצַם, עָצֵם validus, robustus fuit, invaluit; multus, numerosus fuit; *trans.* firmiter constrinxit, obligavit (oculos). — *Pi.* עִצֵּם obligavit (oculos); 2) *denom. ab* עֶצֶם: exossavit. — *Hiph.* validum, potentem reddidit.

עָצוּם *m.* validus, potens; numerosus; *pl.* עֲצוּמִים potentes; *Ps.* 10, 10. valida (*scil.* membra; *Al.* catuli leones).

עֶצֶם *f.* (*pl.* עֲצָמִים, עַצְמוֹת) os; corpus; ipse: בְּעֶצֶם הַיּוֹם

הַזֶּה hoc ipso die. 2) *N. pr.* urbis in tribu Juda.

עֹצֶם *m.* robur; corpus.

עָצְמָה *f.* robur; vis, multitudo.

עַצְמוֹן *N. pr.* oppidi in fin. austral. terrae Cananiticae.

עֲצֻמוֹת *f. pl.* robora, munimenta, argumenta firma.

תַּעֲצֻמוֹת *f. pl.* vires.

עֵצֶן *m.* hasta.

עָצַר (*fut.* יַעְצֹר) detinuit, cohibuit alqm *sq.* בְּ, לְ *et inf.*, *accus.*, cohibuit carcere aliquem *sq. accus.*, coercuit imperio *sq.* בְּ; inclusit, occlusit; se continuit (domi); *sq.* כֹּחַ vim retinuit, valuit ad alqd *sq.* לְ, *inf. c.* לְ. — *Niph.* נֶעֱצַר cohibitus est; clausus est; se continuit.

עֶצֶר *m.* imperium.

עֹצֶר *m.* cohibitio, conclusio; angustiae, miseria.

עֲצָרָה, עֲצֶרֶת *f.* coetus; concio populi solemnis.

מַעְצָר *m.* cohibitio, prohibitio.

מַעְצוֹר *m.* impedimentum.

עָקַב (*fut.* יַעְקֹב) a tergo venit, defraudavit; calcem tenuit *cf.* עָקֵב. — *Pi.* retardavit.

עָקֵב *m.* calx; ungula; *pl.* עֲקֵבִים calces; עִקְּבוֹת vestigia; 2) agmen extremum; 3) insidiator.

עָקֹב *m.* locus editus, clivus; *adj.* fraudulentus; *fem.* עֲקֻבָּה vestigiis plena.

עֵקֶב *m.* finis, *adv.* perpetuo; finis laboris, praemium; עֵקֶב, עַל עֵקֶב in praemium, propter; propterea quod; *sq.* כִּי, אֲשֶׁר eo quod, quia.

עָקְבָה *f.* insidiae, fraus.

עַקּוּב *N. pr.* virorum.

יַעֲקֹב (calcem tenens, fraudulentus) *N. pr.* filii Isaaci natu minoris; בְּנֵי יַעֲקֹב, בֵּית י׳, זֶרַע י׳, קְהִלַּת י׳ populus Isr., Israëlitae; — 2) populi Isr., terrae Isr., regni Israel. 3) regni Judaici.

יַעֲקֹבָה *N. pr. m.*

עָקַד ligavit, *fut.* יַעֲקֹד.

עָקֹד *m.* (*pl.* עֲקֻדִּים) varius, variegatus.

עָקָה *rad. inus. arab.* retinuit. — עָקָה *subst. v.* עוּק.

מַעֲקֶה *m.* septum tecti, *LXX.* στεφάνη.

עָקַל — *Pu. part.* מְעֻקָּל contortus, perversus.

עֲקַלָּתוֹן *m.* tortuosus.

עֲקַלְקַל *m., pl. f.* עֲקַלְקַלּוֹת tortuosae viae, devia.

עָקַר eradicavit. — *Niph.* everſa est (urbs). — *Pi.* עִקֵּר nervos pedum succidit.

עֲקַר *chald.* evellit. — *Ithp.* avulsus est.

עָקָר *m.* עֲקָרָה, עֲקֶרֶת *f.* sterilis (vir, femina).

עֵקֶר *m.* surculus succisus et tradux, *metaph.* alienigena. 2) *N. pr. m.*

עִקַּר *m. chald.* truncus.

עֶקְרוֹן (exstirpatio) *N. pr.* urbis Philist. tribui Judae, deinde Danitis tributae, Ἀκκαρών. עֶקְרֹנִי *nom. gent.*

עַקְרָב *m.* scorpio; scutica aculeis obsita. — מַעֲלֵה עַקְרַבִּים (adscensus scorpionum) *nom.* loci in fin. austral. Palaestinae, Ἀκραβίν.

עָקַשׁ contorsit, pervertit. — *Niph.* perversus est. — *Pi.* pervertit. — *Hiph.* perversum declaravit.

עִקֵּשׁ *m.* perversus, pravus. 2) *N. pr. m.*

עִקְּשׁוּת *m.* perversitas.

מַעֲקָשׁ *m.*, *pl.* מַעֲקַשִּׁים viae tortuosae.

עָר, עָרִים *v.* עִיר.

עֵר (vigil) *N. pr.* filii Judae; 2) al. viri.

עָרַב (miscuit; permutavit) negotiatus est; spopondit, fidejussit pro alqo *sq. acc.*, לְ; oppigneravit; *imp.* עֲרֹב, *fut.* יַעֲרֹב. — *Hithp.* הִתְעָרֵב se miscuit *sq.* בְּ; particeps factus est alcjs rei *sq.* בְּ; in societatem alcjs venit *sq.* בְּ, לְ, עִם; sponsionem fecit c. alqo *sq.* אֶת. — II) עָרֵב dulcis fuit, placuit alicui *sq.* לְ, עַל. — III) עָרַב longius recessit, abiit; occidit sol, vesperavit *Jud.* 19, 9. — *Hiph. inf.* הַעֲרֵב vespere faciendo, vespere.

עֲרַב *chald.* miscuit. — *Ithp.* se commiscuit.

עֲרָב, עֲרַב Arabia; *nom. gent.* עַרְבִי, עֲרָבִי Arabs; *pl.* עַרְבִיאִים, עַרְבִים Arabes.

עֹרֵב *m.* corvus. 2) *N. pr.* principis Midianit. b) rupis trans Jord.

עָרֵב *m.* dulcis, suavis.

עָרֹב *m.* musca canina, *LXX.* κυνόμυια.

עֵרֶב *m.* (*c. art.* הָעֵרֶב) turba peregrinorum; 2) trama, subtegmen.

עֶרֶב *m.* (*fem.* 1 *Sam.* 20, 5.) vespera; בָּעֶרֶב, עֶרֶב, לָעֶרֶב vespere; *pl.* עֲרָבוֹת; *dual.* בֵּין הָעַרְבַּיִם inter utramque vesperam (occasum solis et crepusculum). — 2) *pl.* עֲרָבִים, עַרְבֵי salices; נַחַל ע׳ torrens in Moabitide.

עֲרָבָה *f.* locus campestris, planities; desertum. 2) הָעֲרָבָה regio campestris, in quam vallis Jordan. circa Hierichuntem excurrit, mare

mortuum complexa (יָם הע׳ mare mortuum; נַחַל הע׳ torrens Kidron); b) planities a mari mort. ad sinum usque arab. 3) oppidum in tribu Benj., *nom. gent.* עַרְבָתִי.

עֲרֻבָּה *f.* sponsio, vadimonium; pignus.

עֵרָבוֹן *m.* pignus, arrhabo.

מַעֲרָב *m.* negotiatio, commercium; merces. 2) occidens; מַעֲרָבָה occidentem versus.

מַעֲרָבָה *f.* occidens.

תַּעֲרוּבָה *f.* sponsio, vadimonium.

עָרַג (adscendit) intentus fuit, desideravit *sq.* אֶל, עַל, *fut.* יַעֲרֹג.

עֲרוּגָה *f.* area humi aggestae (*Gartenbeet*).

עָרַד *rad. inus. arab.* celeriter prosiluit; fugit.

עָרוֹד *m.* onager.

עֲרָד *m. chald.* onager. 2) *hebr. nom. pr.* urbis in deserto Judae; b) viri cujusd.

עָרָה — *Pi.* עֵרָה (*inf.* עָרוֹת. *fut. apoc.* תְּעַר) nudum fecit, nudavit; evertit (fundamentum); evacuavit; effudit (animam). — *Hiph.* הֶעֱרָה nudavit; profudit (vitam). — *Niph.* נַעֲרָה effusus est. — *Hithp.* הִתְעָרָה se nudavit; se diffudit (arbor).

עֶרְוָה *f.*, *pl.* עָרוֹת loca nuda (a silvis).

עֶרְוָה *f.* nuditas; *metaph.* nuditas (terrae *i. e.* loca non munita et aditu facilia); pudendum; turpitudo.

עַרְוָה *f. chald.* damnum.

עֶרְיָה *f.* nuditas.

מַעֲרֶה *m.* locus nudus et planus.

מַעַר *m.* locus nudus; pudendum.

מַעֲרוֹת *f. pl.* loca nuda et plana (*vel* caterva hominum).

מַעֲרָת *N. pr.* oppidi in tr. Juda.

תַּעַר *m.* (*c. suff.* תַּעְרָהּ) novacula; scalprum librarii; vagina.

עָרוֹם, עֲרוּמִּים, עֲרוּם *v.* ערם.

עֲרוֹעֵר *v.* ערר.

עֵרִי (vigil) *N. pr.* filii Gadi.

עֲרִיסוֹת *v.* ערס.

עֲרִיפִים *v.* ערף.

עָרִיץ *v.* ערץ.

עֲרִירִי, עֲרִירִים *v.* ערר.

עָרַךְ (*fut.* יַעֲרֹךְ) unum alteri aptavit: disposuit, ordinavit, apparavit, proposuit; *sq. et omisso* מִלְחָמָה aciem instruxit; *sq. et omisso* מִלִּים verba seruit, protulit *sq.* לְ ad alqm, *sq.* אֶל adversus alqm; *sq. et omisso* מִשְׁפָּט

causam forensem instruxit, proposuit; ע' בְּרִית foedus definivit; — 2) comparavit, contulit alqd cum alqo *sq.* לְ; *intr.* se comparavit, comparabilis fuit; aestimavit. — *Hiph.* הֶעֱרִיךְ aestimavit, taxavit.

עֵרֶךְ *m.* dispositio, strues, ordo; apparatus (vestium); aestimatio; pretium.

מַעֲרָךְ *m.* dispositio, consilium.

מַעֲרָכָה *f.* dispositio, strues, ordo; instructio aciei, acies instructa.

מַעֲרֶכֶת *f.* strues, ordo; acies instructa.

עָרַל praeputiatus fuit; (*denom. ab* עָרֵל) praeputiatum, impurum habuit. — *Niph.* praeputiatus apparuit.

עָרֵל *st. c.* עֲרַל, עָרֵל *m.* praeputiatus, non circumcisus; profanus, impurus; *metaph.* ע' שְׂפָתַיִם homo balbus; עֲרַל לֵב homo animo profano; לְבָבָם הֶעָרֵל eorum animus profanus; עֲרֵלָה אָזְנָם auris obstructa.

עָרְלָה *f.* praeputium; ע' לֵב impuritas animi; praeputium arboris *i. e.* fructus primi triennii, qui impuri habentur. *Pl.* עֲרָלוֹת, *st.c.* עָרְלוֹת praeputia; *nom. pr.* collis haud procul a Gilgal.

עָרַם (nudavit; impudens, malignus fuit) callidus fuit. — *Hiph.* הֶעֱרִים callidum fecit; callide egit. — II) *Niph.* נֶעֱרַם coacervatus est.

עָרוּם *m.* callidus: prudens; astutus.

עָרוֹם, עָרֹם *m.* (*pl.* עֲרוּמִּים; *fem.* עֲרֻמָּה) nudus; leviter vestitus; solâ tunicâ vestitus.

עֵירֹם, עֵרֹם *m.* nuditas; *adj.* nudus, *pl.* עֵירֻמִּים.

עֹרֶם *m.* astutia.

עָרְמָה *f.* calliditas, dolus; prudentia.

עֲרֵמָה *f.* (*pl.* ־וֹת, ־ים) acervus.

עַרְמוֹן *m.* platanus.

מַעֲרֹם *m., pl.* מַעֲרֻמִּים loca nuda (corporis).

עֵרָן (*i. q.* עֵר) *N. pr. m., patron.* עֵרָנִי.

עָרַס *rad. inus. chald.* commiscuit.

עֲרִיסָה *f., pl.* עֲרִיסוֹת farina aqua mixta, *LXX.* φύραμα. (*Al.* polenta.)

ערר *v.* עַרְעָר, עֲרֹעֵר, עַרְעוֹר.

עָרַף (*fut.* יַעֲרֹף) fluxit, stillavit (ros; *trop.* oratio). — II) (*denom. ab* עֹרֶף) cervicem fregit; destruxit alqd.

עֹרֶף *m.* cervix; נָתַן עֹרֶף *s.* פָּנָה ע' tergum vertit, se

avertit ab alqo *sq.* אֶל; הָפַךְ ע׳, פָּנָה ע׳ tergum vertit, fugit; נָתַן אוֹיְבִים עֹרֶף fecit ut hostes terga verterent alicui *sq.* לְ *s.* אֶל.

עָרְפָּה *N. pr.* mulieris Moab.

עֲרִיפִים *m. pl.* vapores, nebulae.

עֲרָפֶל *m.* caligo spissa.

עָרַץ (*fut.* יַעֲרֹץ) tremulo motu agitavit, terruit; *intrans.* contremuit, timuit *sq. accus.*, מִפְּנֵי. — *Niph. part.* נַעֲרָץ terribilis. — *Hiph.* הֶעֱרִיץ terrorem injecit; timuit *sq. acc.* — II) עָרַץ restitit *Jes.* 47. (*Al.* invaluit.)

עָרוּץ *m.* horridum alqd.

עָרִיץ *m.* praepotens; violentus, atrox; *subst.* homo saevus, tyrannus.

מַעֲרִיץ *m.* terror, timorem injiciens.

מַעֲרָצָה *f.* violentia.

עָרַק rodit. (*Al.* fugit.)

עַרְקִי *N. pr.* populi Cananitici in Syria, Arcaeus.

עָרַר (*imp.* עֹרָה) nudus fuit. — *Po.* עוֹרֵר nudavit, funditus evertit. — *Pilp.* עַרְעֵר *et Hithpalp.* הִתְעַרְעֵר nudatus, funditus eversus est.

עֲרִירִי *m.* (*pl.* עֲרִירִים) solitarius, prole carens.

עַרְעָר *m.* nudus, inops, miser.

עֲרוֹעֵר, עַרְעֵר nudus, inops. (*Al.* myrica; juniperus.) — 2) *N. pr.* oppidi ad Arnonem fluv., etiam עֲרֹעֵור appellati; b) oppidi ex adverso Rabbae Ammonit. siti; c) opp. in tr. Juda; *nom. gent.* עֲרֹעֵרִי.

עֶרֶשׂ *f.* (*pl.* עֲרָשׂוֹת) sponda, lectus.

עָשַׁב *rad. inus. arab.* germinavit.

עֵשֶׂב *m.* (*c. suff.* עֶשְׂבָּם, *pl. constr.* עִשְּׂבוֹת) herba, pabulum virens.

עֲשַׂב *m. chald. id.*

עָשָׂה (*fut.* יַעֲשֶׂה, וַיַּעַשׂ; *inf. abs.* עָשׂה, עָשׂוֹ, *constr.* עֲשׂוֹת, עֲשׂה) fecit; *sq. acc. dupl. s. accus. et* לְ fecit alqd ad alqd, mutavit in alqd, fecit alqd ex alqa re; tractavit alqm, affecit alqm alqo *sq.* לְ, בְּ, *acc.*; sacra fecit; perfecit, exsecutus est (decreta), obtemperavit (legi); paravit, apparavit (cibum etc.); protulit, produxit (fructus); comparavit, acquisivit; egit, celebravit (festum), transegit (tempus); constituit, muneri praefecit; laboravit, operatus est, *sq.* בְּ operam posuit in alqa re, occupatus fuit. — *Niph.* נַעֲשָׂה (*praet. fem.* נַעֲשָׂתָה; *fut. f*

תֵּעָשֶׂה, *apoc.* תֵּעָשׂ) factus est; *impers.* factum est. — *Pu.* עֻשֵּׂיתִי factus sum. — II) עָשָׂה et *Pi.* עִשָּׂה compressit, contrectavit *Ex.* 23.

עֲשָׂהאֵל (Deus fecit) *N. pr.* virorum.

עֲשִׂיאֵל *N. pr. m.*

עֲשָׂיָה (Jova fecit) *N. pr.* virorum.

מַעֲשֶׂה *m.* (*pl.* מַעֲשִׂים) factum, facinus; opus; poëma; negotium; officium; res s. bona alcjs.

מַעֲשַׂי *N. pr. m.*

מַעֲשֵׂיָה, מַעֲשֵׂיָהוּ (factum Dei) *N. pr.* virorum.

עֵשָׂו (hirsutus) *N. pr.* filii Isaaci natu majoris. בְּנֵי עֵשָׂו, עֵשָׂו, בֵּית ע' Edomitae *cf.* אֱדֹם.— הַר עֵשָׂו montes edomitici.

עָשׂוֹר, עֲשִׂירִי *v.* עֶשֶׂר.

עָשַׂק — *Hithpa.* litigavit, altercatus est.

עֵשֶׂק (rixa) *N. pr.* fontis.

עֶשֶׂר *f.*, עֲשָׂרָה, עֲשֶׂרֶת *m.* decem; *pl.* עֲשָׂרוֹת decades.

עָשָׂר *m.* עֶשְׂרֵה *f.* decem. *Quod v. non usuvenit, nisi compositum cum primo ad nonum usque numerum:* אַחַד עָשָׂר undecim, undecimus; *fem.* אַחַת עֶשְׂרֵה undecim, undecima; שְׁשָּׁה עָשָׂר *m.*, שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה *f.* sedecim, sextus decimus, sexta decima etc. — *Pl.* עֶשְׂרִים viginti; vicesimus, vicesima.

עָשַׂר *v. denom.* (*fut.* יַעְשֹׂר) decimavit, decumam exegit. — *Pi.* עִשֵּׂר decumam dedit. — *Hiph.* id., *inf. c. praef.* לַעְשֵׂר.

עָשׂוֹר *m.* decem; בֶּעָשׂוֹר לַחֹדֶשׁ decimo die mensis.— נֵבֶל עָשׂוֹר instrumentum mus. decem chordis instructum.

עֲשַׂר *f.* עַשְׂרָה *m. chald.* decem; עֶשְׂרִין viginti.

עֲשִׂירִי *m.* decimus; עֲשִׂירִיָּה, עֲשִׂירִית decima (pars).

עִשָּׂרוֹן *m.* (*pl.* עֶשְׂרֹנִים) pars decima (Ephae), mensura liquidorum.

מַעֲשֵׂר *m.* (*st. c.* מַעְשַׂר, *c. suff.* מַעְשְׂרוֹ, *pl.* מַעְשְׂרוֹת) decuma.

עָשׁ *m.* ursa (sidus) *Job.* 9, 9. — *Al. v. s.* עָשֵׁשׁ.

עַיִשׁ *m. id.*, בְּנֵי עַיִשׁ tres stellae in cauda ursae.

עַשְׁוָת *N. pr. m.*

עָשַׁן (*fut.* יֶעְשַׁן) fumavit; *metaph.* iram spiravit, exarsit.

עָשֵׁן *m.* fumans.

עָשָׁן *m.* (*st. c.* עֲשַׁן, *c. suff.* עֲשָׁנוֹ) fumus; *trop. de* ira.— *N. pr.* oppidi, *i. q.* בּוֹר עָשָׁן.

עָשָׁן *m. id.*

עָשַׁק (*fut.* יַעֲשֹׁק) violentus, injuriosus fuit, violenter tractavit, vi et dolo oppressit, defraudavit; oppressit, oneravit. — *Py. part. f.* מְעֻשָּׁקָה compressa mulier.

עָשׁוֹק *m.* oppressor, violentus.

עֲשׁוּקִים *m. pl.* oppressiones, injuriae.

עֵשֶׁק *N. pr. m.*

עֹשֶׁק *m.* oppressio, violentia, injuria; vi et fraude acquisitum; angor, anxietas.

עָשְׁקָה *f.* angor.

מַעֲשַׁקּוֹת *f. pl.* oppressiones.

עָשַׁר (*fut.* יַעֲשֹׁר) dives fuit s. factus est. — *Hiph.* הֶעֱשִׁיר ditavit; *intrans.* ditatus est. — *Hithpa. part.* מִתְעַשֵּׁר divitem se simulans.

עָשִׁיר *m.* dives; nobilis; superbus, improbus.

עֹשֶׁר *m.* divitiae, opulentia.

עָשֵׁשׁ contabuit. — II) עָשַׁשׁ *arab.* arrosit.

עָשׁ *m.* tinea.

עָשַׁת nituit; nitidum reddidit, fabricatus est. — *Hithpa.* recordatus est.

עֲשַׁת, עֲשִׁית *chald.* cogitavit, machinatus est.

עָשׁוֹת *m.* fabricatus.

עֶשֶׁת *m.* fabricatum, opus artificiosum. — 2) עַשְׁתֵּי *sq.*

עַשְׁתֵּי עָשָׂר, עַשְׁתֵּי עֶשְׂרֵה (cogitationes ultra decem) undecim, undecimus, undecima.

עֶשְׁתּוּת *f.* cogitatio, opinio.

עֶשְׁתֹּנוֹת *f. pl.* cogitationes, consilia.

עַשְׁתֹּרֶת *f.* Ἀστάρτη, dea Phoenicum (Venus stella). — *Pl.* עַשְׁתָּרוֹת statuae Astartes. 2) *N. pr.* urbis in Basanitide, quae etiam עַשְׁתְּרוֹת קַרְנַיִם (statuae Ast. cornutae) appellatur; *nom.gent.* עַשְׁתְּרָתִי. 3) עַשְׁתְּרוֹת צֹאן proles ovium, *LXX.* ποίμνια τῶν προβάτων.

עֵת, עֶת־ *com.* (*c. suff.* עִתִּי) tempus, ὁ καιρός; tempus faustum; tempus calamitosum. — כָּעֵת הַזֹּאת circa hoc tempus; כָּעֵת מָחָר circa hoc tempus diei crastini; כָּעֵת חַיָּה tempore redivivo, eod. temp. anni futuri; כָּעֵת nunc, modo; בָּעֵת הַהִיא hoc tempore; בְּעִתּוֹ suo tempore; לְעֵת עֶרֶב tempore vespertino; מֵעֵת עַד עֵת per omne tempus; עַתָּ *adv.* nunc; aliquamdiu. — *Pl.* עִתִּים, עִתּוֹת tempora, rerum vicissitudines, fata; עִתִּים רַבּוֹת per multa temp., identidem.

עַתָּה *in pausa* עָתָּה *adv.*

νῦν, νύν, nunc, jam; mox. מֵעַתָּה ab hoc inde tempore, עַד עַתָּה hucusque.

עִתִּי m. opportunus.

עַתַּי N. pr. virorum.

עֵת קָצִין (tempus judicis), c. ה. loc. עִתָּה קָצִין N. pr. urbis Sebuloniticae.

עָתַד Kal inus. promtus, praesto fuit. — Pi. paravit. — Hithpa. paratus, destinatus fuit.

עָתִיד m. paratus; peritus; pl. עֲתִידוֹת parata (quae imminent); quae in promtu sunt, opes.

עֲתִיד m. chald. paratus.

עַתּוּד m. hircus, caper; trop. dux (populi).

עֲתָיָה N. pr. m.

עֶתֶךְ (devertendi locus) N. pr. oppidi in tribu Juda.

עָתַל rad. inus. arab. violenter tractavit.

עַתְלַי N. pr. m.

עֲתַלְיָה, עֲתַלְיָהוּ N. pr. reginae jud., uxoris Jorami; 2) al. hominum.

עָתַם — Niph. נֶעְתַּם exustus, adustus est. (Al. obscuratus est.)

עָתַן rad. inus. arab. durus fuit, violenter egit.

עָתְנִי N. pr. m.

עָתְנִיאֵל (leo Dei) N. pr. judicis Isr., LXX Γοδονιήλ.

עָתַק (fut. יֶעְתַּק) dimotus est sq. מִן; aetate provectus est, consenuit. — Hiph. הֶעְתִּיק dimovit, transtulit; castra movit; transscripsit; abstulit (verba alicui).

עָתָק m. insolens, arrogans.

עָתֵק m. antiquus. (Al. splendidus.)

עָתִיק m. nitidus, pulcher.

עַתִּיק m. remotus sq. מִן; antiquus, vetus.

עַתִּיק m. chald. antiquus.

עָתַר (fut יֶעְתַּר) precatus est, supplex oravit sq. לְ, אֶל. — Niph. נֶעְתַּר (inf. נַעְתּוֹר) exoratus est, precibus adnuit sq. לְ. — Hiph. הֶעְתִּיר supplex oravit; oravit pro aliquo sq. לְ, בְּעַד. — II) Niph. multus, largus fuit. — Hiph. multiplicavit. — III) syr. fumavit cf. v. sq.

עָתָר m. cultor (Dei); 2) fumus, vapor.

עֶתֶר (abundantia) N. pr. oppidi in tribu Simeon.

עֲתֶרֶת f. abundantia, divitiae.

עָתַת rad. inus. arab. identidem dixit.

עֶת m. chald. identidem dictum: וּכְעֶנֶת, וּכְעֶת et secundum id, quod crebro dictum est i. e. et cetera.

פ

פא *i. q.* פה.

פָּאָה — *Hiph. fut. c. suff.* אַפְאֵיהֶם exscindam *s.* diffindam eos.

פֵּאָה *st. c.* פְּאַת *f.* latus regionis; extremitas; angulus (פְּאַת הַזָּקָן pars barbae *s.* comae extrema).— *Dual. constr.* פַּאֲתֵי utrumque latus (regionis).

פֶּה *m.* (*st. c.* פִּי, *c. suff.* פִּי, פִּיךָ, פִּיו, פִּיהוּ, פִּיהֶם; *pl.* פִּיּוֹת, פִּים) os (hominum, animalium, rostrum avium); פֶּה אֶל פֶּה ore ad os converso, פֶּה אֶחָד una voce; *concr.* orator *Exod.* 4, 16. 2) os (sacci, putei, urbis), foramen, orificium, fissura. 3) acies (instrumenti ferrei); 4) ora (vestis, maris), פֶּה לָפֶה ad omnes usque angulos; 5) pars, פִּי שְׁנַיִם duplex portio; duae partes. — *Cum praef.* כְּפִי secundum, ad, pro modo; ita ut; כְּפִיךָ sicut tu; כְּפִי אֲשֶׁר eo modo quo, prout. לְפִי secundum, pro ratione, pro numero; *c. inf.* simulac. עַל פִּי ex jussu; ex testimonio; secundum, convenienter.

פִּיָה *f.* acies (gladii) *pl.* פִּיוֹת.

פִּיפִיּוֹת *f. pl.* acies geminae.

פִּי־בֶסֶת *N. pr.* urbis in Aegypto, Bubastus.

הַחִירֹת, פִּי־הַחִירוֹת *N. pr.* loci in Aegypto ad mare arab.

פִּיכֹל (os, orator omnium) *N. pr.* ducis milit. Abimelechi.

פִּינְחָס (os aeneum) *N. pr.* virorum.

פָּאַר — *Pi.* פֵּאֵר ornavit, decoravit; honoravit; *denom. a* פֹּארָה ramos scrutatus est. — *Hithpa.* הִתְפָּאֵר honoratus est; gloriam sibi comparavit in alqa re *sq.* בְּ, se illustrem exhibuit; gloriatus est *sq.* עַל.

פְּאֵר *m.* (*pl.* פְּאֵרִים, פַּאֲרֵי) ornamentum capitis (cidaris, tiara).

פֹּארָה, פֻּארָה *f.* ramus frondosus.

פָּארוּר *m.* decus, nitor, pulchritudo.

תִּפְאָרָה, תִּפְאֶרֶת *f.* ornatus; splendor; majestas, gloria; gloriatio.

פָּארָן *N. pr.* regionis desertae et montis inter Aegyptum et Palaest.

פָּגַג *rad. inus. arab.* crudus fuit.

פַּג *m.*, *pl.* פַּגִּים ficus immaturae, grossi.

פָּגַל *rad. inus. chald.* foetidum reddidit.

פִּגּוּל *m.* foeditas, *pl.* פִּגֻּלִים cibi impuri.

פָּגַע incidit in alqd *sq. acc.*, בְּ; occurrit; attigit, pertinuit ad alqd *sq.* אֶל, בְּ; hostiliter irruit *sq.* בְּ, *accus.*; interfecit; institit, precibus adiit *sq.* בְּ alqm, *sq.* לְ pro alqo. — *Hiph.* הִפְגִּיעַ fecit ut irrueret *s.* invaderet alqd in alqm *sq. accus. et* בְּ; *intrans.* irruit, invasit; precibus adiit *sq.* בְּ alqm, *sq.* לְ pro alqo.

פֶּגַע *m.* casus, infortunium.

פַּגְעִיאֵל (casus Dei) *N. pr.* principis Ascheritarum.

מִפְגָּע *m.* occursus, is in quem quis irruit.

פָּגַר — *Pi.* פִּגֵּר attenuatus, viribus destitutus fuit, *sq. inf. c.* מִן lassior fuit, quam ut (iret).

פֶּגֶר *m.* (*pl.* פְּגָרִים, פִּגְרֵי) corpus mortuum, cadaver.

פָּגַשׁ occurrit, obviam venit *sq. accus.*, בְּ; hostiliter irruit, invasit. — *Niph.* נִפְגַּשׁ alter alteri occurrit. — *Pi.* offendit, incidit in alqm *sq. accus.*

פָּדָה redemit (*sq.* בְּ pretii); redimendum curavit; in libertatem vindicavit; liberavit, servavit. — *Niph.* נִפְדָּה redemtus est; liberatus est. — *Hiph.* הֶפְדָּה redimendum curavit. — *Hoph. inf.* הָפְדֵּה redimendo.

פְּדָהאֵל (Deus servat) *N. pr. m.*

פְּדָהצוּר (rupes servat) *N. pr. m.*

פְּדוּיִים *m. pl.* λύτρον, pretium redemtionis; 2) *part. v.* redemti, liberati.

פָּדוֹן (liberatio) *N. pr. m.*

פְּדוּת *f.* liberatio.

פְּדָיָה, פְּדָיָהוּ (Jova liberavit) *N. pr.* virorum.

פִּדְיוֹם, פִּדְיוֹן *m.* pretium redemtionis.

פַּדָּן *m.* ager: פַּדַּן אֲרָם Aramaea campestris; *c.* ה *loc.* פַּדֶּנָה אֲרָם.

אַפֶּדֶן *chald.* palatium.

פָּדַע redemit, liberavit.

פֶּדֶר *m.* (*c. suff.* פִּדְרוֹ) adeps.

פֶּה *v.* פאה.

פֹּה (פֹּא, פּוֹ) hic; huc. מִפֹּה hinc; עַד פֹּה huc usque; אֵיפֹה ubi?

פּוּאָה (פֻּוָּה) *N. pr.* filii Issachari. 2) patris Tholae.

פּוּג (*fut.* יָפוּג, וַיָּפָג) frigere; languescere, debilitatum esse. — *Niph.* languit.

פּוּגָה *f.* remissio, cessatio.

הֲפוּגָה *f.* intermissio.

פּוּחַ spirare, flare. — *Hiph.* הֵפִיחַ perflavit; sufflavit *sq.* בְּ; incendit, perturbavit (civitatem); efflavit (mendacia), prolocutus est; anhelavit, festinavit; vehementer increpuit alqm *sq.* בְּ, לְ.

פִּיחַ *m.* favilla.

פּוּט *N. pr.* gentis africanae.

פּוּטִיאֵל *N. pr. m.*

פּוֹטִיפַר *N. pr.* praefecti satellitum regis aegypt.

פּוֹטִי פֶרַע *N. pr.* soceri Josephi.

פּוּךְ *m.* fucus, stibium; אַבְנֵי פוּךְ LXX. λίθοι πολυτελεῖς. — קֶרֶן הַפּוּךְ *N. pr. f.*

פּוֹל *m.* faba.

פּוּל *N. pr.* gentis et regionis africanae (Philae); 2) regis Assyriae.

פּוּם, פֻּם *m. chald.* os; ostium.

פּוּן *fut.* אָפוּנָה LXX. ἐξηπορήθην, *Vulg.* conturbatus sum *Ps.* 88, 16.

פּוֹרָת (se vertens) *N. pr.* portae Hierosol.

פּוּנִי *N. patron. m.*

פּוּנֹן *N. pr.* oppidi Edomit.

פּוּעָה *N. pr. f.*

פּוּץ (contundere; diffundere) *intrans.* diffundi, se dispergere; se effundere, redundare. — *Niph.* dispersus est. — *Pil.* פֹּצֵץ *et Pilp.* פִּצְפֵּץ contudit, confregit. — *Hiph.* הֵפִיץ sparsit; dispersit, dissipavit; exagitavit; *intr.* sparsus, dissipatus est. — *Hithpo.* diffractus est. — *Thiphel* תְּפוֹצוֹתִיכֶם dispergam vos.

מֵפִיץ *m.* malleus.

פּוּק titubare, vacillare. *Hiph.* *id.* — II) *Hiph.* הֵפִיק exire sivit, expromsit, suppeditavit; reportavit, impetravit; ad exitum perduxit.

פּוּקָה *f.* offendiculum, quo quis vacillat.

פִּיק *m.* vacillatio.

פּוּר *arab.* efferbuit bulliendo. *Cf.* פָּרַר.

פּוּרָה *f.* torcular.

פָּרוּר *m.* olla.

פּוּר *voc. pers. m.* sors; *pl.* פּוּרִים sortes; 2) festum Purim.

פּוֹרָתָא *N. pr.* filii Hamanis.

פּוּשׁ (*praet.* פַּשְׁתֶּם) superbe incedere, lascivire. — II) *Niph.* diffusus, dispersus est.

פַּשׁ *m.* superbia, ferocia.

פִּישׁוֹן *N. pr.* fluvii terram Chavilam ambientis.

פוח *rad. inus. arab.* a se invicem distare.

פֹּת *m.* interstitium, pudendum muliebre; *pl.* פֹּתוֹת cardines januae.

פּוּתִי *N. patron. m.*

פָּזַז (*fut. pl.* יָפֹזּוּ) agilis fuit. — *Pi.* פִּזֵּז subsiliit, saltavit. — II) *Hoph. part.* מוּפָז depurgatum, purum (aurum).

פָּז *m.* aurum purum.

פָּזַר dispersit. — *Pi.* פִּזַּר sparsit, dispersit; largiter distribuit, liberalis fuit. — *Niph. et Py.* dispersus est.

פַּח, פַּחִים *v.* פחח.

פָּחַד (*fut.* יִפְחַד) trepidavit: pavit, expavit alqm *s.* ad alqd *sq.* מִן, מִפְּנֵי; obstupuit (gaudio); festinavit. — *Pi.* pavit, in timore versatus est. — *Hiph.* pavorem injecit, terruit.

פַּחַד *m.* (*c. suff.* פַּחְדְּכֶם, *pl.* פְּחָדִים) pavor, terror (quem quis injicit *s.* qui alicui inest); פ׳ אֱלֹהִים pia Dei veneratio. — 2) femur, pudendum.

פַּחְדָּה *f.* terror.

פֶּחָה *m.* (*st. c.* פַּחַת, *c. suff.* פֶּחָתְךָ, פֶּחָם; *pl.* פַּחוֹת, *st. c.* פַּחֲוֹת) praefectus provinciae. — *Chald. id.*

פָּחַז (aquae ferventis instar subsiliit) superbivit, gloriatus est; levis, salax fuit.

פַּחַז *m.* tumor, lascivia.

פַּחֲזוּת *f.* superbia, gloriatio.

פָּחַח *rad. inus. fort.* expandit, *cf.* פַּח, *unde denom. Hiph. inf.* הָפֵחַ illaqueare, vinculis colligare.

פַּח *m.* (*pl.* פַּחִים) laqueus, rete; *trop.* insidiae, periculum, exitium, pernicies; lamina, metallum attenuatum et expansum; *plur. poët.* fulmina *Ps.* 11, 6.

פָּחַם *rad. inus. arab.* ater fuit.

פֶּחָם *m.* carbo; pruna.

פָּחַר *rad. inus. syr.* formavit.

פֶּחָר *m. chald.* figulus.

פָּחַת *rad. inus. syr.* fodit, effodit.

פַּחַת *m.* (*pl.* פְּחָתִים) fovea; *trop.* exitium.

פְּחֶתֶת *f.* corrosio leprosa (qua vestimentum perforatur).

פַּחַת־מוֹאָב *N. pr. m.*

פִּטְדָה *f.* gemmae species, topasius (*Al.* smaragdus).

פָּטַר (*fut.* יִפְטַר) fidit, *intrans.* diffissus est; prorumpere fecit; *trop.* dimisit, li-

beravit; *intr.* evasit, discessit. — *Hiph.* fidit.

פָּטִיר *Cthib i. q.* פָּטוּר (*part. v.* פָּטַר) liberatus, immunis (ab officio).

פֶּטֶר *m.* fissio, פֶּטֶר רֶחֶם fissio uteri, fetus primitus natus.

פִּטְרָה *f. id.*

פָּטַשׁ *rad. inus. arab.* ferrum malleo dilatavit; extendit.

פַּטִּישׁ *m.* malleus.

פַּטִּישׁ *m. chald.* chlamys, interula.

פִּי *c. compos.*, פֵּיָה *v.* פֶּה *s.* פֵּאָה.

פִּיד *rad. inus. arab.* mortuus est; perdidit.

פִּיד *m.* exitium, calamitas.

פִּיחַ *v.* פּוּחַ.

פִּילֶגֶשׁ *v.* פֶּלֶגֶשׁ.

פִּים *rad. inus. arab.* adipe impletus fuit.

פִּימָה *f.* adeps.

פִּינֹן *N. pr.* principis Edomit.

פִּיפִיּוֹת *v.* פֵּאָה.

פִּיק *v.* פּוּק.

פִּישׁוֹן *v.* פּוּשׁ.

פִּיתוֹן *N. pr. m.*

פָּכָה — *Pi.* fluxit, stillavit.

פַּךְ *m.* lecythus.

פֹּכֶרֶת הַצְּבָיִים (retardans capreas) *N. pr. m.*

פָּלָא *Kal inus.* separavit, distinxit. — *Niph.* נִפְלָא singularis, ingens fuit; difficilis, arduus fuit alicui *sq.* מִן, בְּעֵינֵי; mirabilis fuit; *part. pl.* נִפְלָאִים, נִפְלָאוֹת mirabilia (facinora Jovae); *adv.* mirabiliter. — *Pi.* פִּלֵּא alqd vovendum separavit, פִּלֵּא נֶדֶר votum fecit, votum persolvit.—*Hiph.* הִפְלָא,הִפְלִיא separavit, vovit; singulare s. mirabile alqd fecit; mirabiliter egit cum alqo; *adv.* mirabiliter. — *Hithpa.* mirabilem se exhibuit *sq.* בְּ in alqo.

פֶּלֶא *m.* (*c. suff.* פִּלְאֲךָ) mirabile, miraculum; vir admirabilis; *pl.* פְּלָאִים *adv.* mirabiliter; פְּלָאוֹת mirabilia.

פִּלְאִי *vel* פִּלִי *m.* mirabilis.

פָּלִיא *m. id., fem.* פְּלִיאָה *vel* פִּלְאִיָּה.

פְּלָאיָה (Jova mirabiliter egit) *N. pr. m.*

פְּלָיָה *N. pr. m.*

פַּלּוּא (insignis) *N. pr.* filii Rubeni; *patron.* פַּלֻּאִי.

מִפְלָאָה *f.* miraculum.

פָּלַג — *Niph.* diffissus, divisus est. — *Pi.* divisit.

פְּלַג *chald.* divisit.

פְּלַג *m. chald.* dimidium.

פֶּלֶג *m.* rivus. 2) *N. pr.* filii Eberi.

פְּלַגּוֹת *f. pl.* rivi.

פְּלֻגָּה *f., pl.* פְּלֻגּוֹת classes.

מִפְלַגָּה *f., pl.* מִפְלַגּוֹת *id.*

פִּלֶגֶשׁ, פִּילֶגֶשׁ *f.* (*pl.* פִּלַגְשִׁים, פִּלַגְשֵׁי) pellex, παλλακή.

פְּלָדָה *f.* ferrum, *pl.* פְּלָדוֹת.

פִּלְדָּשׁ *N. pr. m.*

פָּלָה *i. q.* פָּלָא — *Niph.* separatus est; insignis fuit. — *Hiph.* הִפְלָה separavit, distinxit; insignem, eximium reddidit.

פְּלֹנִי *m., sq.* אַלְמֹנִי ὁ δεῖνα, quidam. — 2) *N. gent. m.*

פַּלְמֹנִי *m. id.*

פָּלַח fidit, sulcavit. — *Pi.* פִּלַּח fidit, dissecuit; enixa est, peperit.

פֶּלַח *m.* segmentum; lapis molaris, פֶּלַח רֶכֶב superior, פ׳ תַּחְתִּית inferior lapis molaris.

פִּלְחָא *N. pr. m.*

פְּלַח *chald.* servivit, coluit (Deum).

פָּלְחָן *m. chald.* cultus Dei.

פָּלַט evasit, effugit. — *Pi.* liberavit; *intrans.* liberatus, elapsus est; enixa est, peperit. — *Hiph.* liberavit, in tuto collocavit.

פָּלִיט, פָּלֵיט *m.* fugâ elapsus.

פְּלֵטָה, פְּלֵיטָה *f.* evasio, effugium; *metonym.* id quod evasit *s.* liberatum est, ii qui evaserunt.

פַּלֵּט *m.* liberatio.

פֶּלֶט *N. pr.* virorum.

פַּלְטִי *N. pr.* virorum.

פַּלְטִי *N. pr. m.*

פְּלַטְיָה (Jova liberavit) *N. pr.* virorum.

פְּלַטְיָהוּ *N. pr. m.*

מִפְלָט *m.* evasio, effugium.

פִּלְאִי, פְּלִיאָה, פֶּלִי, פְּלִיָּה *v.* פלא.

פָּלִיל, פְּלִילָה, פְּלִילִי *v.* פלל.

פָּלַךְ *rad. inus. arab.* rotundus fuit.

פֶּלֶךְ *m.* tractus terrae; scipio, fulcrum; fusus (coli).

פָּלַל *Kal inus.* secuit, separavit, diremit. — *Pi.* פִּלֵּל litem diremit, dijudicavit; *sq.* לְ adjudicavit; existimavit. — *Hithpa.* intercessit, supplicavit pro alqo *sq.* בְּעַד, לְ, עַל; precatus est, oravit *sq.* לְ, אֶל, לִפְנֵי alqm, *sq.* אֶל alqd.

פָּלִיל *m., pl.* פְּלִילִים judices.

פְּלִילָה *f.* judicium, jus.

פְּלִילִי *m.* judicialis; *fem. subst.* פְּלִילִיָּה judicium.

פָּלָל *N. pr. m.*

פְּלַלְיָה (Jova judicat) *N. pr. m.*

תְּפִלָּה *f.* intercessio; precatio, supplicatio, preces; hymnus.

פַּלְמֹנִי, פְּלֹנִי *v.* פלח.

פִּלֵּס — *Pi.* trutinâ pependit, appendit; accurate observavit; complanavit (viam).

פֶּלֶס *m.* libra, bilanx.

מִפְלָשׂ *m.* libratio (nubium).

פָּלַץ — *Hithpa.* concussus est, contremuit.

פַּלָּצוּת *f.* horror, tremor.

מִפְלֶצֶת *f.* simulacrum, idolum (terribile).

תִּפְלֶצֶת *f.* horror, tremor.

פָּלַשׁ — *Hithpa.* se volutavit, se conspersit (pulvere).

פְּלֶשֶׁת (פלשׁ *aethiop.* emigrare) Philistaea, regio Palaestinae versus occasum finitima, in quinque provincias divisa. *Nom. gent.* פְּלִשְׁתִּי Philistaeus; *pl.* פְּלִשְׁתִּים, פְּלִשְׁתִּיִּים Philistaei; *LXX.* Ἀλλόφυλοι.

פָּלַת *rad. inus. arab.* effugit.

פֶּלֶת *N. pr. m.*

פְּלֵתִי *m* cursores publici.

פֵּן, פְּנֵה *v.* פנן; פֶּן־ *v.* פנה.

פַּנַּג placentae species.

(flat cake)

פָּנָה (*fut.* וַיִּפֶן, תֵּפֶן, יִפְנֶה) vertit *cf.* עֹרֶף; se vertit, abiit; evanuit; se convertit, accessit (לִפְנוֹת בֹּקֶר adventante temp. matutino, לִפְנוֹת עֶרֶב circa vesperam); spectavit, adspexit, respexit. — *Pi.* פִּנָּה amovit, perdidit; everrit, expurgavit (domum), paravit (viam). — *Hiph.* הִפְנָה (*fut. apoc.* וַיֵּפֶן) vertit, obvertit; se vertit, retro se vertit. — *Hoph.* versus est, se avertit.

פָּנֶה *m., pl.* פָּנִים *st. c.* פְּנֵי facies; פָּנִים אֶל־פָּנִים, בְּפָנִים de facie, coram. 2) vultus; adspectus, conspectus; שׂוּם פָּנִים *sq.* אֶל *s.* עַל oculos convertere ad alqd; שׂוּם פ׳, נָתַן *sq. inf. c.* לְ sibi proposuit (alqd facere); 3) persona, פָּנַי persona mea *i. e.* ego praesens, ego ipse; פָּנֶיךָ tu etc. 4) facies, externa conditio; 5) superficies; 6) acies (ferri); 7) pars anterior, frons; *adv.* פָּנִים a fronte; לְפָנִים a fronte; antea, olim; מִפָּנִים a fronte; מִלְּפָנִים antiquitus. — *Cum praefixis:* אֶל־פְּנֵי in conspectum, in conspectu; in superficiem, in c. accus. — אֶת־פְּנֵי coram; מֵאֵת פְּנֵי a coram, ab ante. — בִּפְנֵי coram, ante. — לִפְנֵי in conspectu, coram;

ante (de loco); penes alqm (in potestate alcjs, judice s. probante alqo); ante (de temp.), *c. inf.* antequam; ad modum, instar; *c. suff.* לִפְנֵי, לִפְנֵיהֶם, לִפְנֵיכֶם, לְפָנָיו, לְפָנֶיךָ. — מִלִּפְנֵי ex s. a conspectu; propter. — מִפְּנֵי e s. a conspectu; per (alqo auctore), propter; מִפְּנֵי אֲשֶׁר propterea quod. — עַל־פְּנֵי in superficie, super, in c. abl. et accus.; in conspectum, in conspectu, coram; versus; ab oriente; prope, juxta, cum; ante (de temp.); ad modum, secundum. מֵעַל־פְּנֵי e superficie, e conspectu.

פֶּן־ (aversio) *part.* ne, μή.

פְּנוּאֵל, פְּנִיאֵל (adspectus Dei) *N. pr.* loci trans Jordanem; 2) virorum.

פְּנִים *m.* interius: פְּנִימָה intus, intra, introrsum; לִפְנִימָה intus, intrinsecus, introrsum; מִלִּפְנִים, מִפְּנִימָה intrinsecus.

פְּנִימִי *m.* פְּנִימִית *f.* interior.

פָּנַן *rad. inus. arab.* in varia genera distribuit.

פְּנִינִים *m. pl.* margaritae s. corallia.

פֵּן *m.* (*c. suff.* פִּנָּה, *pl.* פִּנִּים) angulus.

פִּנָּה *f.* angulus (רֹאשׁ פ׳, אֶבֶן פ׳ lapis angularis); turris muralis; *metaph.* princeps, dux.

פְּנִנָּה *N. pr.* uxoris Elcanae.

פָּנַק — *Pi.* delicate nutrivit s. educavit.

פַּס, פַּסִּים, פִּסָּה *v.* פסס.

פָּסַג — *Pi.* divisit, divisim s. distincte consideravit.

פִּסְגָּה *N. pr.* jugi montis moabitici.

פָּסַח transiit, pepercit. — II) claudicavit. — *Niph.* claudus factus est. — *Pi.* claudicavit.

פָּסֵחַ (claudus) *N. pr.* virorum.

פֶּסַח *m.* (transitio) pascha; agnus paschalis; festum paschale; עָשָׂה פ׳ celebrare festum paschale.

פִּסֵּחַ *m.* (*pl.* פִּסְחִים) claudus.

תִּפְסַח (transitus) *N. pr.* urbis ad occident. Euphratis ripam, Thapsacus.

פָּסַךְ (segmentum) *N. pr. m.*

פָּסַל dolavit; sculpsit.

פָּסִיל *m.*, *pl.* פְּסִלִים sculptilia, simulacra; lapidicinae *Jud.* 3, 19. 26.

פֶּסֶל *m.* (*c. suff.* פִּסְלִי) sculptile, simulacrum.

פְּסַנְתֵּרִין, פְּסַנְטֵרִין *m. chald.*

ψαλτήριον, instrumentum musicum.

פָּסַס evanuit. — II) *arab.* diffudit, expandit.

פַּס *m.* כְּתֹנֶת פַּסִּים tunica extremitatum *i. e.* manicata et talaris. *Al.* tunica ex variis particulis consuta, *LXX.* χιτὼν ποικίλος.

פַּס *m. chald.* vola (manus).

פִּסָּה *f.* diffusio, ubertas, abundantia.

פַּס דַּמִּים *N. pr. i. q.* אֶפֶס דַּמִּים.

פִּסְפָּה *N. pr. m.*

פָּעָה clamavit.

אֶפְעֶה *com.* vipera.

אֶפַע *id.*

פָּעוּ, פָּעִי *N. pr.* urbis Idumaeorum.

פְּעוֹר *v.* פער.

פָּעַל *v. poët.* (*fut.* יִפְעַל, יִפְעָל) fecit; fabricatus est, finxit, paravit; *sq. acc. et* לְ alqd in alqd convertit; *sq.* לְ *s.* בְּ alicui alqd fecit, exhibuit.

פֹּעַל *m.* (*c. suff.* פָּעֳלוֹ, פָּעָלְךָ, פָּעֳלוֹ; *pl.* פְּעָלִים) factum, facinus; opus; acquisitio; merces.

פְּעֻלָּה *f.* opus, merces.

פְּעֻלְּתַי *N. pr. m.*

מִפְעָל *m.* opus.

מִפְעָלָה *f.* opus.

פָּעַם tutudit, agitavit (spiritus divinus). — *Niph.* agitatus, perturbatus est. — *Hithpa. id.*

פַּעַם *f.* (*masc. Jud.* 16, 28.) ictus, gressus, passus; pes (*pl.* פַּעֲמוֹת pedes arte facti); 2) *de tempore:* semel, simul; *dual.* פַּעֲמַיִם bis; שֶׁבַע פְּעָמִים septies; פַּעַם וּשְׁתַּיִם semel et iterum; הַפַּעַם, בַּפַּעַם הַהִיא, בַּפַּעַם הַזֹּאת nunc, in praesentia; כְּפַעַם בְּפַעַם jam ita ut antea; פַּעַם — פַּעַם mox — mox; 3) incus.

פַּעֲמוֹן *m.* tintinnabulum.

פַּעְנֵחַ *v.* צָפְנַת־פּ׳.

פָּעַר distendit os *sq.* פֶּה, בְּפֶה, inhiavit.

פְּעוֹר (hiatus) *N. pr.* montis moab.; בַּעַל־פְּעוֹר *et* פְּעוֹר idolum moab., cui puellae virginitatem offerebant.

פַּעֲרַי *N. pr.* ducis milit. Davidis (*alibi* נַעֲרַי).

פָּצָה diduxit *s.* aperuit (os); eripuit, liberavit.

פָּצַח fregit, *sq.* רִנָּה jubila rupit, in jubila effusus est. — *Pi.* confregit.

פְּצִירָה *v.* פצר.

פָּצַל — *Pi.* פִּצֵּל decorticavit.

פְּצָלוֹת *f. pl.* loca cortice denudata.

פָּצַם diffregit, diffidit.

פָּצַע vulneravit; פְּצוּעַ דַּכָּה cujus testiculi contriti sunt, eunuchus.

פֶּצַע *m.* (*c. suff.* פִּצְעִי, *pl.* פְּצָעִים) vulneratio, vulnus.

פָּצַץ *Hithpol. v.* פּוּץ.

פִּצֵּץ *c. artic.* (dissipatio) *N. pr. m.*

פָּצַר (*fut.* יִפְצַר) obtudit, ursit *sq.* בְּ (precibus s. hostiliter). — *Hiph.* pertinaciter egit, *inf.* הַפְצַר pertinacia.

פְּצִירָה *f.* hebetudo.

פָּקַד adspexit, respexit, prospexit (Jova); inspexit, exploravit; lustravit, recensuit; in recensu desideravit; visit, visitavit; animadvertit in alqm, punivit *sq. accus. peccati et* עַל *s.* אֶל *pers., sq. acc. pers.,* עַל *pecc.,* עַל *pecc.* et בְּ *pers.*; praefecit alqm alicui *sq. acc. et* עַל, אֶת (cum, penes), constituit alqm *sq. acc.* (פְּקוּדִים praefecti); mandavit alicui *sq.* עַל, praescripsit; deposuit alicubi *sq.* בְּ. — *Niph.* poenis affectus est; desideratus est; praefectus est. — *Pi.* lustravit, recensuit. — *Py.* lustratus est; destitutus est. — *Hiph.* praefecit alqm alicui *sq. acc. et* עַל *s.* לְ; mandavit, concredidit alicui *sq.* עַל־יַד, אֶת, בְּיַד; deposuit. — *Hoph.* punitus est; praefectus est (*part.* מֻפְקָדִים praefecti); depositus est *sq.* אֶת. — *Hithpa.* lustratus, recensitus est.—*Hothpa. pl.* הָתְפָּקְדוּ lustrati, recensiti sunt.

פְּקֻדָּה *f.* observatio, cura; munus, officium, ministerium, *concr.* praefectus, praefecti; custodia, *concr.* custodes (בֵּית הַפְּקֻדּוֹת carcer); lustratio, recensio; animadversio, poena.

פִּקָּדוֹן *m.* res alicui concredita, depositum.

פְּקִדֻת *f.* praefectura.

פְּקוֹד *m.* animadversio (nom. allegoricum Babyloniae); 2) praefectura, *concr.* praefectus.

פִּקּוּדִים *m. pl.* mandata, praecepta; praefecti *cf. rad.*

פָּקִיד *m.* praefectus.

מִפְקָד *m.* lustratio, recensio; mandatum; locus constitutus.—שַׁעַר הַמִּפְקָד *nom.* portae Hierosol.

פָּקַח (*fut.* יִפְקַח) aperuit (oculos, aures). — *Niph.* apertus est.

פֶּקַח (apertio) *N. pr.* regis Isr.

פְּקַחְיָה (Jova aperuit oculos) *N. pr.* regis Isr.

פִּקֵּחַ *m.* videns, cerneus.

פְּקַח־קוֹחַ *m.* apertio carceris. *Al.* plena apertio, liberatio.

פָּקִיד *v.* פקד.

פָּקַע *rad. inus. syr.* fidit, rupit.

פַּקֻּעוֹת *f. pl.* colocynthides agrestes, cucumeres asinini.

פְּקָעִים *m. pl. id.* (ornamentum architect.)

פַּר, פָּר *m.* taurus, juvencus.

פָּרָה *f.* vacca, juvenca. 2) הַפָּרָה *N. pr.* oppidi in tribu Benj.

פָּרָא *i. q.* פָּרָה, *Hiph.* fecundus fuit, incrementa cepit. — II) *chald.* cucurrit.

פֶּרֶא, פֶּרֶה *com.* (*pl.* פְּרָאִים) onager.

פִּרְאָם *N. pr.* regis cananit.

פֹּראת *i. q.* פֹּארֹת *v.* פֹּארָה.

פַּרְבָּר, פַּרְוָר *m.* suburbium.

פָּרַד disjunxit, expandit. — *Niph.* se sejunxit *sq.* מִן, מֵעַל; dissipatus est, discessit. — *Pi.* secessit. — *Py.* separatus est. — *Hiph.* separavit, disjunxit; dissipavit. — *Hithpa.* se disjungere, se dissipare.

פֶּרֶד *m.* (*c. suff.* פִּרְדּוֹ, *pl.* פְּרָדִים) mulus.

פִּרְדָּה *f.* mula.

פְּרֻדוֹת *f. pl.* grana (sata).

פַּרְדֵּס *m.* παράδεισος, hortus, arboretum.

פָּרֶה vacca *v.* פָּר; פֶּרֶה *i. q.* פֶּרֶא.

פָּרָה protulit, fructifer fuit; fecundus fuit; *part. f.* פֹּרִיָּה, פֹּרָת arbor fructifera. — *Hiph.* הִפְרָה (*fut. apoc.* וַיֶּפֶר) fecundum reddidit, sobole auxit.

פְּרִי *m.* (*in pausa* פֶּרִי, *c. suff.* פִּרְיוֹ, פִּרְיְךָ, פִּרְיָם, פִּרְיְכֶם, (פִּרְיָהֶם) fructus (arboris, terrae); עֵץ פְּרִי arbor fructifera, אֶרֶץ פְּרִי terra frugifera; 2) fetus(uteri), soboles; 3) *metaph.* fructus, merces, reditus.

פָּרֻחַ *N. pr. m.*

פְּרִידָא, פְּרוּדָא (separatus) *N. pr. m.*

פַּרְוַיִם *N. pr.* regionis auriferae.

פַּרְבָּר *i. q.* פַּרְוָר.

פָּרוּר *v.* פּוּר.

פָּרַז *rad. inus. arab.* separavit, diremit, decrevit.

פְּרָז *m.* praefectus, dux militum.

פִּרְזוֹן *m. id., c. suff.* פִּרְזוֹנוֹ.

פְּרָזוֹת *f. pl.* rura, agri.

פְּרָזִי *m.* paganus, *pl.* פְּרָזִים, *Cthib* פְּרוֹזִים.

פְּרִזִּי *N. pr.* gentis cananit., Pherisaei.

פַּרְזֶל *m. chald.* ferrum.

פָּרַח (*fut* יִפְרַח) erupit, pullulavit, germinavit, effloruit; *trop.* floruit, invaluit; prorupit (lepra). — *Hiph.* effecit ut viresceret *s.* floreret; effloruit, reviruit.

פֶּרַח *m.* (*c. suff.* פִּרְחָם, *pl.* פְּרָחִים) germen, flos.

פָּרוּחַ *N. pr. m.*

פִּרְחַח *m.* progenies vilis, homines pravi.

אֶפְרֹחַ *m.*, *pl.* אֶפְרֹחִים pulli (avium).

פָּרַט sparsit, effutivit.

פֶּרֶט *m.* racemus (sparsus, delapsus).

פְּרִי *v.* פרה.

פָּרִיץ *v.* פרץ.

פְּרַךְ *rad. inus. chald.* fregit, disrupit.

פֶּרֶךְ *m.* tractatio dura, crudelitas.

פָּרֹכֶת *f.* velum, aulaeum, quo sanctum a sancto sanctorum dividebatur.

פָּרַם (*fut.* יִפְרֹם) discidit, disrupit.

פַּרְמַשְׁתָּא (fortis manibus) *N. pr.* filii Hamanis.

פַּרְנָךְ *N. pr. m.*

פָּרַס fregit, dispertitus est. — *Hiph.* fidit, habuit divisam (ungulam *sq.* פַּרְסָה).

פְּרַס *chald.* divisit.

פֶּרֶס *m.* ossifraga, aquilae species.

פַּרְסָה *f.* ungula divisa *s.* bifida (etiam ungula equorum); *pl. constr.* פַּרְסוֹת, פַּרְסֵי.

פָּרַס Persia, Persae; *N. gent.* פַּרְסִי.

פָּרַע in summo fuit, imperium capessivit. — II) nudavit; misit, missum fecit, rejecit; dimisit (impunitum); remisit, dissolutum fieri passus est. — *Niph.* dissolutus factus est. — *Hiph.* dissolutum reddidit; cessare, feriari sivit.

פֶּרַע *m.* coma, caesaries. — *Pl.* פְּרָעוֹת, פַּרְעוֹת principes, duces.

פִּרְעָתוֹן *N. pr.* oppidi in tribu Ephr.; *nom. gent.* פִּרְעָתֹנִי.

פַּרְעֹה (rex) *N. pr.* regum Aegypt., *Φαραώ*.

פַּרְעֹשׁ *m.* pulex. 2) *N. pr. m.*

פַּרְפַּר (fugax) *N. pr.* rivi, qui prope Damascum in Amanam influit.

פָּרַץ (*fut.* יִפְרֹץ) rupit, perfregit, diruit, destruxit, disturbavit, diffudit; *intrans.* diffusus est, se diffudit; invaluit, incrementa cepit; irrupit, irruit in alqm *sq.* בְּ,

institit (precibus). — *Niph.* *part.* נִפְרָץ diffusus, vulgatus.—*Py.* perruptus, dirutus est. — *Hithpa.* se abrupit s. sejunxit.

פָּרִיץ *m.* lacerans, violentus.

פֶּרֶץ *m.* (*pl.* פְּרָצוֹת, פְּרָצִים) eruptio; ruptura, hiatus (muri); irruptio; strages, clades. 2) *N. pr. m.*, *patron.* פַּרְצִי.

מִפְרָץ *m.* portus.

פָּרַק abrupit *sq.* מֵעַל; disrupit, laceravit; eripuit, liberavit. — *Pi.* פֵּרֵק abrupit, avellit; diffregit.— *Hithpa.* הִתְפָּרֵק distractus est; sibi avellit.

פְּרַק *chald.* redemit, liberavit.

פָּרָק *m. i. q.* מָרָק jus, jusculum.

פֶּרֶק *m.* violentia; 2) bivium.

מַפְרֶקֶת *f.* cervix.

פָּרַר fregit, disrupit, *inf. abs.* פּוֹר. — *Pil.* פּוֹרֵר rupit, diffidit. — *Hithpol.* diffractus est.— *Pilp.* פַּרְפֵּר contrivit, conturbavit. — *Hiph.* הֵפִיר, הֵפַר, *in pausa* הֵפַר *trop.* fregit, rupit, solvit (foedus, legem); irritum reddidit (consilium, votum); e medio sustulit (jus, pietatem); *intrans.* vi destitutus est. — *Hoph.* הֻפַּר irritum factum est.

פָּרַשׂ (*fut.* יִפְרֹשׂ) fregit in frusta; distribuit; 2) expandit, extendit.—*Niph.* dispersus est. — *Pi.* פֵּרַשׂ *in pausa* פֵּרֵשׂ expandit; dispersit.

מִפְרָשׂ *m.* expansio; velum expansum.

פָּרַשׁ fidit, distinxit, definivit.— *Niph.* dispersus est. — *Py.* פֹּרַשׁ definitum, distincte explicatum fuit; *part. adv.* accurate. — *Hiph.* pupugit.

פְּרַשׁ *chald. id.* — *Pa. part.* מְפָרַשׁ accurate.

פֶּרֶשׁ *m.* (*c. suff.* פִּרְשׁוֹ) excrementum, fimus.

פָּרָשָׁה *f.* accurata expositio, narratio.

פָּרָשׁ *m., pl.* פָּרָשִׁים equi; בַּעֲלֵי הַפָּרָשִׁים equites.

פָּרָשׁ *st. c.* פָּרַשׁ *m.* eques; *pl.* פָּרָשִׁים.

פַּרְשֶׁגֶן, פַּתְשֶׁגֶן *m. hebr. et chald.* exemplar, apographum.

פַּרְשְׁדוֹנָה *vel* פַּרְשְׁדוֹן excrementum, stercus. (*Al.* podex.)

פַּרְשֵׁז *quadril.* expandit.

פַּרְשַׁנְדָּתָא *N. pr.* filii Hamanis.

פְּרָת (aqua dulcis) *N. pr.* fluminis Syriae, Εὐφράτης.

פֹּרָת *v.* פרה.

פַּרְתְּמִים *m. pl.* primates, principes.

פָּשָׂה se diffudit *s.* propagavit.

פָּשַׂע incessit, *sq.* בְּ aggressus est.

פֶּשַׂע *m.* gressus, passus.

מִפְשָׂעָה *f.* coxendix.

פָּשַׂק distendit, divaricavit. — *Pi. id.*

פַּשׁ *v.* פוּשׁ.

פָּשַׁח — *Pi.* discidit, discerpsit.

פַּשְׁחוּר *N. pr.* sacerdotis, aequalis Jeremiae; 2) al. virorum.

פָּשַׁט (*fut.* יִפְשֹׁט) exuit (vestem); diripuit, spoliavit; irruit, grassatus est *sq.* עַל, בְּ, אֶל, *accus.*; diffusus est. — *Pi.* spoliavit. — *Hiph.* exuit alqm alqa re *sq. dupl. acc.*, מֵעַל *et acc.*; detraxit corium. — *Hithpa.* se exuit (veste).

פָּשַׁע defecit ab alqo *sq.* מִתַּחַת, rebellavit contra alqm *sq.* בְּ; peccavit. — *Niph.* a se invicem deficere.

פֶּשַׁע *m.* (*c. suff.* פִּשְׁעִי, *pl.* פְּשָׁעִים) defectio, rebellio; peccatum, scelus; *meton.* sacrificium expiandi causa offerendum; poena peccati.

פְּשַׁר *chald.* explicuit, interpretatus est. — *Pa. id.*

פְּשַׁר *m. chald.* interpretatio.

פֵּשֶׁר *m. hebr. id.*

פִּשְׁתֶּה *m.* linum.

פִּשְׁתָּה *f.* linum (*pl.* פִּשְׁתִּים); ellychnium.

פַּת, פִּתִּים *v.* פָּתַת; **פֹּת** *v.* פאה.

פְּתָאִים *v.* פְּתִי.

פִּתְאֹם *v.* פֶּתַע.

פַּתְבַּג *m. hebr. et chald.* cibus delicatus.

פִּתְגָם *m. chald.* verbum; edictum; epistola; res, aliquid; — *hebr.* sententia, decretum.

פָּתָה patuit; aperto animo fuit, persuasu facilis fuit, deceptus est. — *Niph.* sibi persuaderi *s.* se induci passus est. — *Pi.* persuasit alicui *sq. acc.*; pellexit; simulando decepit. — *Pu.* sibi persuaderi passus est; pellectus est. — *Hiph.* (*fut. apoc.* יַפְתְּ) dilatavit, amplum habitandi locum dedit *sq.* לְ.

פְּתוּאֵל (simplicitas div.) *N. pr. m.*

פֶּתִי *in pausa* פֶּתִי *m.* (*pl.*

פְּתָאִים, פְּתָיִים) simplex, persuasu facilis, credulus, improvidus, imperitus; *subst.* fatuitas.

פְּתָי *m. chald.* latitudo.

פְּתַיּוּת *f.* fatuitas, *concr.* fatuus.

פְּתוֹר *v.* פתר, פְּתוֹת *v.* פתת.

פָּתַח (*fut.* יִפְתַּח) aperuit; *intrans.* se aperuit; (gladium) strinxit; (carmen) protulit; (captivum) solvit. — *Niph.* apertus est, patuit; solutus est. — *Pi.* aperuit; *intr.* se aperuit; solvit; sulcavit; sculpsit, insculpsit, caelavit. — *Py.* insculptus est. — *Hithpa.* sibi solvit.

פְּתַח *chald.* aperuit.

פֶּתַח *m.* (*c. suff.* פִּתְחוֹ, *pl.* פְּתָחִים, פִּתְחֵי) apertio; ostium, janua, porta; בַּפֶּתַח, פֶּתַח, הַפֶּתְחָה ad januam.

פֵּתַח *m.* declaratio.

פְּתִיחוֹת *f. pl.* gladii stricti.

פִּתּוּחַ *m.* sculptura, caelatura.

פִּתְחוֹן *st. c.* פִּתְחוֹן *m.* apertio.

פְּתַחְיָה (Jova solvit) *N. pr.* virorum.

מַפְתֵּחַ *m.* clavis.

מִפְתָּח *m.* apertio.

פְּתִיגִיל *m.* pallium amplum. (*Al.* cingulum.)

פָּתַל — *Niph.* contortus est, *trop.* versutus fuit; luctatus est. — *Hithpa.* se dolosum praebuit.

פְּתִיל *m.* filum, funiculus; filum cui alligatus est annulus signatorius.

פְּתַלְתֹּל *m.* tortuosus, dolosus.

נַפְתּוּל *m.* luctatio.

פִּתֹם (montibus clausa) *N. pr.* urbis aegypt. haud procul a sinu arab., *Πάτουμος*.

פָּתַן *rad. inus.*

פֶּתֶן *m.* aspis.

מִפְתָּן *m.* limen inferius.

פֶּתַע *m.* momentum temporis, *adv.* repente; בְּפֶתַע repente, extemplo; fortuito.

פִּתְאֹם *adv.* repente, ex improviso; בְּפִתְאֹם *id.*; בְּפֶתַע פ׳ לְפֶתַע *et* לְפֶתַע פ׳, פִּתְאֹם ad punctum temporis, repente; פַּחַד פ׳ terror repentinus.

פָּתַר (*fut.* יִפְתּוֹר) explicuit, interpretatus est (somnia).

פְּתוֹר *N. pr.* loci in Mesopotamia, patriae Bileami.

פִּתְרוֹן *m.* interpretatio.

פַּתְרוֹס (*copt.* terra australis) *N. pr.* Aegypti superioris (Thebais); *nom. gent. pl.* פַּתְרֻסִים.

פַּתְשֶׁגֶן *i. q.* **פַּרְשֶׁגֶן.**

פָּתַת fregit.

פַּת *f.* (*c. suff.* פִּתִּי, *pl.* פִּתִּים) frustum.

פְּתוֹת *m. id.*

צ

צֵאת *v.* צוא.

צֶאֱלִים *m. pl.* loti silvestres. (*Al.* loca umbrosa).

צֹאן (צאוֹן) *com.* pecus, oves et caprae.

צַאֲנָן (pecorosa) *N. pr.* urbis in tr. Juda (*alibi* צְנָן).

צֶאֱצָאִים *v.* יצא.

צָב, **צַבִּים** *v.* צבב.

צָבָא in aciem processit, aggressus est (hostem *sq.* עַל), pugnavit, militavit; turmatim convenire. — *Hiph.* in re militari exercuit.

צָבָא *m.* (*pl.* צְבָאוֹת, צְבָאִים *Ps.* 103, 21.) agmen militum (אַנְשֵׁי הַצָּבָא milites, שַׂר הַצָּבָא dux militum); *meton.* militia, conditio laboris plena et misera. — צְבָא הַשָּׁמַיִם agmen coeleste: angeli; sidera. אֱלֹהֵי צְבָאוֹת, יְהֹוָה צ׳ Deus agminum coelestium.—*Al.* צְבָאוֹת, צְבָאִים *v.* צְבִי *s.* צָבָה.

צְבָאִים, **צְבֹיִים** *s.* **צְבוֹיִם** *N.* *pr.* urbis mari mortuo obrutae.

צְבָא *chald.* voluit, propensus fuit, cupivit.

צְבוּ *f. chald.* voluntas.

צָבַב *rad. inus. arab.* obduxit, texit.

צָב *m.* tectum, cameratum; *pl.* צַבִּים currus camerati; 2) lacertae species.

הַצֹּבֵבָה (*c. artic.*) *N. pr. f.*

צָבָה *i. q.* צָבָא, *part.* צֹבֶה bellum gerens. — II) intumuit. — *Hiph.* tumefecit.— III) *arab.* emicuit *cf.* צְבִי.

צָבֶה, *fem.* צָבָה intumescens.

צְבִי *m.* splendor, decus; 2) antilope dorcas, *pl.* צְבָיִים, צְבָאִים, *fem.* צְבָאוֹת.

צְבִיָּה *f.* dorcas femina.

צִבְיָה *N. pr.* matris Joae regis.

צִבְיָא *N. pr. m.*

צָבַט porrexit.

צָבַע *rad. inus. arab.* tinxit, intinxit.

צְבַע *chald. Pa.* tinxit. — *Ithpa.* tinctus est.

צֶבַע *m.* colore tinctum, coloratum (vestimentum).

צָבוּעַ *m.* hyaena.

צְבֹעִים *N. pr.* vallis et oppidi in tribu Benjam.

צִבְעוֹן (versicolor) *N.pr.* filii Seïri.

אֶצְבַּע *f.* (*c. suff.* אֶצְבָּעוֹ, *pl.* אֶצְבָּעוֹת) digitus manus s. pedis; mensura digiti transversi. — *Chald. id.*

צָבַר (*fut.* יִצְבֹּר) congessit, coacervavit.

צִבֻּרִים *m. pl.* acervi.

צָבַת *rad. inus. chald.* ligavit.

צֶבֶת *m., pl.* צְבָתִים manipuli.

צָדַד *rad. inus. arab.* vultum avertit; repugnavit.

צַד *m.* (*c. suff.* צִדָּהּ, *pl.* צִדִּים) latus; *c.* ה *parag.* צִדָּה ad latus, מִצַּד a latere, juxta; עַל צַד ad latus (gestari *i. e.* in brachiis); — 2) adversarius *Jud.* 2, 3.

צַד *m. chald.* latus, מִצַּד a parte, לְצַד adversus.

צְדָד (ora; mons) *N. pr.* oppidi in fin. septentr. Palaestinae.

צִדִּים *c. artic.* (latera) *N. pr.* oppidi in tribu Naphth.

צָדָה sectatus, insidiatus est. — *Niph.* vastatus, desolatus est.

צְדָא *m. chald.* studium, industria.

צְדִיָּה *f.* studium, insidiae.

צָדַק (*fut.* יִצְדַּק) rectus, justus fuit; integer, insons fuit; probus declaratus est; vere dixit; verax declaratus est; justam causam egit; causam obtinuit. — *Niph.* justus declaratus est, honori suo restitutus est. — *Pi.* justum, insontem praestitit s. declaravit. — *Hiph.* justum, probum reddidit; justum declaravit, absolvit alqm. — *Hithpa. fut. pl.* נִצְטַדָּק nos insontes declarabimus.

צֶדֶק *m.* (*c. suff.* צִדְקוֹ) rectitudo; rectum, verum, jus; justitia; integritas, probitas; salus.

צְדָקָה *f.* rectum, jus; justitia; beneficentia (Dei); integritas, innocentia, virtus; salus.

צִדְקָה *f. chald.* beneficentia. (*Al.* virtutis studium.)

צַדִּיק *m.* justus; justam causam agens; innocens, integer, virtutis studiosus, pius; *adv.* recte, vere.

צָדוֹק *N. pr.* multorum virorum.

צִדְקִיָּה, צִדְקִיָּהוּ (justitia Jovae) *N. pr.* regis Jud.; 2) al. virorum.

צָהַב — *Hoph. part.* מֻצְהָב instar auri fulgens.

צָהֹב *m.* flavus, fulvus.

צָהַל claram vocem edidit: ejulavit; jubilavit; hinnire. — *Pi* altam vocem emisit *sq.* קוֹל.— II) *i. q.* זָהַר, *Hiph.* הִצְהִיל splendentem reddidit.

מִצְהָלָה *f.* hinnitus.

צָהַר *i. q.* זָהַר — *Hiph.* (*denom. ab* יִצְהָר)oleum expressit.

צֹהַר *m.*lumen.*Dual.*צָהֳרַיִם meridies; *trop.* de summa felicitate.

יִצְהָר *m.* oleum. 2) *N.pr.m.*, *patron.* יִצְהָרִי.

צַו, צָו *v.* צוה.

צוא *rad. inus. syr.* foedavit.

צוֹא *m.* sordidus.

צוֹאָה *f.* sordes, stercus, excrementa.

צֵאָה *f. id.*

צַוָּאר, צַוָּר *st. c.* צַוַּאר *m.* (*pl.* צַוָּארִים, צַוְּארֵי; צַוְּארוֹת) collum; cervix. — *Chald.* *id.*

צַוְּרֹנִים *m. pl.* collulum, collum lepidum.

צוֹבָא, צוֹבָה *s.* אֲרַם צ׳ *N. pr.* civitatis Syriae.

צוּד venari, aucupari; *trop.* insidiari. — *Pil.* צוֹדֵד insidiatus est.— *Hithpa.* הִצְטַיֵּד (*denom. a* צַיִד) commeatum sibi paravit.

צַיִד *st. c.* צֵיד *m.* venatio; fera; praeda; cibus, commeatus.

צֵידָה, צֵדָה *f.* cibus, victus.

צַיָּד *m.* venator.

צִידוֹן (piscatus) *N. pr.* urbis primariae et terrae Phoenicum; *nom. gent.* צִידֹנִי *m.* צִידֹנִית *f.*

מְצָד *m.* (*pl.* מְצָדוֹת) vertex montis; castellum, arx.

מָצוֹד *m.* captura, praeda; rete; machina obsidionalis.

מְצוֹדָה *f.* rete; arx munita.

מָצוּד *m.* rete.

מְצוּדָה, מְצֻדָה *f.* praeda; rete; vertex montis; arx munita; *trop.* praesidium.

צָוָה *Kal inus.* statuit; decrevit. — *Pi.* צִוָּה (*fut.* יְצַוֶּה, *apoc.* יְצַו; *imp.* צַוֵּה, *apoc.* צַו) imperavit, jussit alqd *sq. acc. s. inf.*, mandavit, praecepit alicui *sq. acc.*, עַל, לְ, אֶל; alicui de alqo *sq. acc. et* עַל *s.* אֶל *s.* לְ; esse jussit; צִוָּה אֶל בֵּיתוֹ familiae suae dedit mandata (ultima). — *Pu.* צֻוָּה jussus est; imperatum est.

צַו, צָו *m.* praeceptum.

צִיּוּן *m.* signum, monumentum.

מִצְוָה *f.* (*pl.* מִצְוֹת) praeceptum, jussum.

צָוַח vociferatus est, clamavit.

צְוָחָה *f.* clamor.

צוּל *rad. inus. fort. i. q.* צָלַל demersus est.

צוּלָה *f.* profundum, vorago.

מְצוּלָה, מְצֻלָה *f.* profunditas, profundum.

צוּם jejunare.

צוֹם *m.* (*pl.* צוֹמוֹת) jejunium.

צוּעַ *rad. inus. arab.* finxit.

צַעֲצֻעִים *m. pl.*, מַעֲשֵׂה צ׳ opus statuarium.

צוֹעַר, צוֹעָר *v.* צער.

צוּף effluere, inundare. — *Hiph.* הֵצִיף effecit ut flueret, nataret.

צוּף *m.* favus, mel. 2) צוּף, צִיף, צוֹפַי *N. pr.* filii Elkanae.

צָפָה *f.* natatio.

צַפְצָפָה *f.* aquae copia *s.* inundatio. (*Al.* salix.)

צוּץ *v.* צִיץ.

צוּק *i. q.* יָצַק fundere; *trop.* fundere (preces).— II) *Hiph.* הֵצִיק *sq. acc. s. dat.* coarctavit, pressit, anxit; ursit, institit.

צוֹק *m.* angustiae.

צוּקָה *f. id.*

מָצוֹק *m. id.*

מָצוּק *m.* fundamentum (terrae); rupes praerupta.

מוּצָק *in pausa* מוּצָק *m.* angustum, arctatum. — *Al. v. s.* יָצַק.

מְצוּקָה *f.* angustiae.

צוּר colligare; arctare, premere, angere; in obsidione tenere, obsidere *sq.* עַל, אֶל, *accus.*; infestum alqm reddere. — II) secuit, formavit. — III) *arab.* se contorsit prae dolore *cf.* צִיר.

צוּר *m.* (*pl.* צוּרוֹת, צֻרִים) rupes, *trop.* praesidium; saxum, lapis; 2) acies (gladii, cultri); 3) *N. pr.* virorum.

צֹר *m.* rupes; culter acutus.

צוֹר, צֹר (rupes) *N. pr.* urbis munitissimae et mercatura celebratissimae, *Τύρος*, *nom. gent.* צֹרִי Tyrius.

צוּרָה *f.* forma.

צוּרִיאֵל (rupes Dei) *N. pr. m.*

צוּרִישַׁדָּי (rupes omnipotentis) *N. pr. m.*

צִיר *m.* forma; imago, simulacrum; 2) id quod torquetur: cardo januae; dolor (parturientis), tremor. — *Aliud v. infra.*

צַר *m.* צָרָה *f.* angustus. — *Al. v. s.* צרר.

צֵר (angusta) *N. pr.* oppidi in tribu Naphth.

מָצוֹר *m.* angustiae; obsidio; propugnaculum, agger, munimentum, arx. 2) *Nom.* Aegypti *cf.* מִצְרַיִם.

מְצוּרָה *f.* munimentum, agger; urbs munita.

צַוָּאר *v.* צַוָּרֹנִים, צַוָּר.

צות — *Hiph.* הִצִּית incendit.

צחה *rad. inus. chald.* sitiit.

צָחֶה *m.* aridus.

צִחָא *N. pr. m.*

צחח candidus, nitidus fuit.

צַח *m.* צַחָה *f.* candidus; serenus; calidus; *trop.* clarus, perspicuus.

צְחִיחַ *m.* apricus et prae ariditate nitens.

צְחִיחִי *m., pl.* צְחִיחִים loca arida.

צְחִיחָה *f.* solum aridum, sterile.

צַחְצָחוֹת *f. pl.* loca arida.

צחן *rad. inus. syr.* sordidus, impudicus fuit.

צַחֲנָה *f.* foetor.

צחק risit, irrisit alqm *sq.* לְ. — *Pi.* צִחֵק lusit, jocatus est; saltavit; ludibrio habuit, *sq.* בְּ contumeliâ affecit.

צְחֹק *m.* risus.

יִצְחָק, יִשְׂחָק (irrisor) *N. pr.* filii Abrahami et Sarae, *LXX.* Ἰσαάκ.

צחר *rad. inus. arab.* candidus fuit.

צַחַר *m.* candor.

צָחֹר *m.* candidus.

צֹחַר *N. pr.* virorum.

צִיבָא (*cf.* נָצַב) *N. pr.* servi Sauli.

צַיִד, צֵידָה, צַיָּד, צִידוֹן *v.* צוד.

ציה *rad. inus. arab.* exaruit; *syr.* sitiit.

צִי *m.* ariditas *cf.* צִיָּה; 2) navis, *pl.* צִיִּים, צִים.

צִיָּה *f.* ariditas; locus aridus et sterilis.

צִיִּים *m. pl.* locorum aridorum et desertorum incolae (homines, bestiae).

צָיוֹן *m.* solum aridum.

צִיּוּן *v.* צוה.

צִיּוֹן *f.* (arx) *N. pr.* collis, in quo erat arx et superior pars Hierosolymorum.

צִן, צִין (palma minor) *N. pr.* deserti inter Palaestinam et Idumaeam.

צִינֹק *v.* צנק.

צִיעֹר (parvitas) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

ציץ (*praet.* צָץ, *fut.* יָצִיץ) micare, splendere; florere, efflorescere. — *Hiph.* emicuit, repente et furtim prospexit.

צִיץ *m.* alqd micans, lamina

splendens (in fronte pontificis max.); flos (*pl.* צִצִּים); pluma. 2) *N. pr.* loci.

צִיצָה *f.* flos.

צִיצִית *f.* capillus anterior; peniculamentum, fimbria.

צִיקְלַג, צִקְלַג, צִיקְלָג, צִקְלָג *N. pr.* urbis Philistaeorum in tribu Simeon.

צִיר *Kal inus. arab.* ivit, pervenit. — *Hithp.* הִצְטַיֵּר in viam se dedit.

צִיר *m.* nuntius. — *Aliud v. s.* צוּר.

צַל, צֵלָה, צְלוֹל *v.* צלל.

צְלָא *chald. Pa.* oravit, precatus est.

צָלָה assavit.

צָלִי *m.* assatum.

צָלַח, צָלֵחַ (*fut.* יִצְלַח) pervasit, transiit; invasit, irruit *sq. accus.*, descendit (spiritus div. in alqm *sq.* עַל, אֶל); 2) prospere successit, prosperatus est; aptus, idoneus fuit ad alqd *sq.* לְ. — *Hiph.* הִצְלִיחַ prosperum successum largitus est, fortunavit *sq. accus.*, לְ; prospere peregit; *intrans.* prosperum successum habuit.

צְלַח *chald.* — *Aph.* הַצְלַח felicem alqm reddidit; prospere peregit; prospero successu usus est, prosperas res habuit.

צְלָחוֹת *f. pl.* catilli, paropsides.

צְלֹחִית *f.* catillus, paropsis.

צַלַּחַת *f. id.*

צָלַל tinnivit, sonuit (auris; *transl.* de labiis palpitantibus). — II) demersus est *Exod.* 15, 10. — III) obumbratus est. — *Hiph. part.* מֵצַל obumbrans.

צְלוֹל (צְלִיל) *m.* placenta hordacea.

צֵלֶל *m.* (*c. suff.* צִלְלוֹ, *pl.* צִלְלֵי, צְלָלִים) umbra.

צֵל *m.* (*c. suff.* צִלָּהּ) umbra; *metaph.* res inanis; tectum, perfugium, tutela.

צִלָּה *N. pr.* uxoris Lamechi.

צַלְמָוֶת *m.* umbra mortis *i. e.* caligo densissima.

צַלְמֻנָּע *N. pr.* regis Midianit.

צְלֶלְפּוֹנִי (*c. art.*) *N. pr. m.*

צְלָצַל *st. c.* צִלְצַל *m.* stridor; harpago piscatorius; locustae species.

צֶלְצְלִים *st. c.* צִלְצְלֵי *m. pl.* cymbala.

מְצִלָּה *f.* locus umbrosus.

מְצִלָּה *f.*, *pl.* מְצִלּוֹת tintinnabula.

מְצֶלֶת *f.*, *dual.* מְצִלְתַּיִם cymbala bina.

צלם *rad. inus. chald. et syr.*

pinxit, finxit; *aethiop.* umbrosus fuit.

צֶלֶם *m.* imago, simulacrum; *trop.* umbra, res vana.

צְלֵם, צֶלֶם *m. chald.* simulacrum.

צַלְמוֹן (umbrosus) *N. pr.* montis in tribu Ephr.

צַלְמֹנָה (umbrosa) *N. pr.* stationis Isr. in deserto arab.

צַלְמָוֶת *v. s.* צלל.

צָלַע *part.* צֹלֵעַ, *fem.* צֹלֵעָה claudicans.

צֶלַע *m.* claudicatio, casus.

צֵלָע *f.* (*st. c.* צֵלַע, צֶלַע, *c. suff.* צַלְעוֹ) costa; latus (hominis, altaris, plaga coeli); aedificium a latere exstructum; *pl.* צְלָעוֹת, *st. c.* צַלְעוֹת latera; tabulata ex asseribus confecta; conclavia lateralia; צְלָעִים latera januae, valvae. — 2) *N. pr.* opp. in tribu Benj., ubi Saulus sepeliebatur.

צָלַף *rad. inus. syr.* fregit, vulneravit.

צֶלַף (fractio) *N. pr. m.*

צְלָפְחָד (fissio prima) *N. pr. m.*

צֶלְצַח (umbra solis) *N. pr.* loci in tribu Benjam.

צִלְצַל, צֶלְצַל, צִלְצְלִים *v.* צלל.

צֶלֶק (fissio) *N. pr.* ducis milit. David.

צִלְּתַי (umbrosus) *N. pr.* virorum.

צָמֵא sitiit; *fut.* יִצְמָא.

צָמֵא *m.* צְמֵאָה *f.* sitiens.

צָמָא *m.* sitis.

צִמְאָה *f. id.*

צִמָּאוֹן *m.* locus siticulosus, aridus.

צָמַד — *Niph.* se alligavit, se adjunxit, adhaesit. — *Py.* alligatus est. — *Hiph.* nexuit (fraudem).

צָמִיד *m.* armilla (brachio alligata); operculum (vasi alligatum).

צֶמֶד *m.* (*c. suff.* צִמְדּוֹ, *pl.* צְמָדִים, צִמְדֵי) jugum, par (boum, equitum); jugerum (agri).

צִמּוּק *v.* צמק.

צָמַח (*fut.* יִצְמַח) progerminavit, provenit (*trop.* de rebus novis exorientibus). — *Pi. id.* — *Hiph.* (*fut.* יַצְמִיחַ, וַיַּצְמַח) effecit ut progerminaret; *trop.* oriri jussit.

צֶמַח *m.* (*c. suff.* צִמְחָהּ) germen; *metaph.* soboles.

צְמִיתֻת *v.* צמת.

צָמַם *rad. inus. arab.* nexuit, colligavit; *chald.* operuit.

צַמָּה *f.* velum (muliebre).

צַמִּים *m.* tendicula, laqueus.

צָמַק aruit, aridus factus est.

צִמּוּק *m.* uva arefacta.

צָמַר *rad. inus. fort. i. q.* עָמַר *s.* זָמַר.

צֶמֶר *m.* (*c. suff.* צַמְרִי) lana.

צַמֶּרֶת *f.* lana *s.* coma arborum, frondes.

צְמָרִי *N. pr.* coloniae Phoenicum (Simyra).

צְמָרַיִם *N. pr.* oppidi in tr. Benj.

צָמַת excidit, evertit.—*Niph.* excissus est, evanuit. — *Pi. et Hiph.* excidit, perdidit. — *Pilp.* צִמְתֵת *id.*

צְמִיתֻת *f.* exstinctio, (vendi) לִצְמִתֻת, לַצְּמִיתֻת in exstinctionem, in perpetuum.

צֵן *v.* צִין.

צֹנֶא, צֹנֶה *i. q.* צֹאן.

צִנָּה, צִנִּים, צְנִינִים *v.* צנן.

צִנּוֹר *m.* aquaeductus, canalis.

צָנַח descendit, se demisit.

צָנַם *part. f. pl.* צְנֻמוֹת graciles *s.* aridae, steriles (aristae in solo lapidoso).

צָנַן *rad. inus. arab.* protexit, custodivit, asservavit; *chald.* friguit.

צְנִים *m. pl.* spinae, sentes.

צְנִינִים *m. pl.* spinae.

צִנָּה *f.* spina (hami); scutum; refrigerium.

צִנְצֶנֶת *f.* vasculum, theca.

צְנָן *i. q.* צַאֲנָן.

צָנַע modestus, submissus fuit — *Hiph.* modestum, submissum se praebuit.

צָנַף circumvolvit, convolvit.

צָנִיף (צָנוֹף) *m.* tiara, fascia capitis.

צְנֵפָה *f.* glomus.

מִצְנֶפֶת *f.* tiara, cidaris.

צָנַק *rad. inus. samar.* coarctavit, clausit.

צִינֹק *m.* carcer.

צַנְתָּרוֹת *f. pl.* tubi, canales.

צָעַד (*fut.* יִצְעַד, *inf. c. suff.* צַעֲדְךָ) progressus est, processit; adscendit. — *Hiph.* deduxit.

צַעַד *m.* gressus, passus; *trop.* agendi ratio.

צְעָדָה *f.* gressus, incessus; *pl.* צְעָדוֹת catenulae crurales.

אֶצְעָדָה *f.* armilla.

מִצְעָד *m.* gressus, incessus.

צָעָה inclinavit, reclinavit; inclinatus, curvatus est; se inclinavit. — *Pi.* צִעָה inclinavit.

צָעִיף *m.* velum (muliebre).

צָעִיר, צְעִירָה v. צער.

צָעַן migravit.

צַעֲנַנִּים (migrationes) *N. pr.* urbis Kenitarum in tribu Naphth.

צֹעַן *N. pr.* urbis antiquae in Aegypto inferiori.

צַעֲצֻעִים v. צוּעַ.

צָעַק (*fut.* יִצְעַק) clamavit de alqa re *sq. accus.*; acclamavit, imploravit alqm *sq.* אֶל, לְ. — *Pi.* clamitavit. — *Hiph.* convocavit. — *Niph.* convocari, concurrere.

צְעָקָה *st. c.* צַעֲקַת *f.* clamor.

צָעַר parvus fuit, *trop.* exiguus, vilis, contemtus fuit.

צֹעַר, צוֹעַר (parvitas) *N. pr.* urbis ad mare mort. olim בֶּלַע dictae.

צָעִיר *m.* צְעִירָה *f.* parvus, exiguus; natu minor; vilis, contemtus. 2) *N. pr.* loci.

צָעוֹר *Cthib i. q.* צָעִיר.

צְעִירָה *f.* paucitas annorum vitae.

מִצְעָר *m.* parvum, res parva, exigua; לְמִצְעָר ad exiguum (tempus).

מִצְעִירָה *f.* subparvum, parvulum.

צָפַד adhaesit.

צָפָה (splenduit) prospectavit, speculatus est (צוֹפֶה speculator); spectavit, observavit *sq. accus.*, בְּ, בֵּין; insidiatus est *sq.* לְ. — *Pi.* צִפָּה splendidum reddidit; auro argentove obduxit; prospectavit; observavit, exploravit, circumspexit *sq. accus.*, בְּ, אֶל. — *Pu.* auro *s.* argento obductus.

צָפָה *subst. f. v.* צוּף.

צְפוֹ, צְפִי *N. pr.* filii Eliphae.

צִפּוּי *m.* id quo quid obducitur (aurum argentumve).

צְפִיָּה *f.* specula.

צִפְיוֹן, צְפוֹן (exspectatio) *N. pr. m., patron.* צְפֹנִי. — צְפוֹנִי, צָפוֹן v. צפן.

צָפִית *f.* speculatio.

צְפַת (specula) *N. pr.* oppidi cananit. postea חָרְמָה appellati.

צְפָתָה *N. pr.* vallis prope Maresam in tribu Juda.

מִצְפֶּה *m.* locus editus, specula montis. 2) *N. pr.* oppidi in tribu Juda; b) in Moabitide; c) in tr. Gad; d) in tr. Benjam.; e) vallis in fin. Palaest. septentr.

מִצְפָּה *N. pr.* oppidi in Gileaditide *i. q.* מִצְפֵּה־גִלְעָד; b) oppidi in tribu Benj. *i. q.* מִצְפֶּה.

צִפּוֹר, צִפֳּרִים v. צפר.

צָפַח *rad. inus. arab.* dilatavit.

צֹפַח, צוֹפַח *N. pr. m.*

צַפַּחַת *f.* urceus.

צַפִּיחִית *f.* laganum, placenta.

צָפִיעַ, צְפִיעוֹת *v.* צפע.

צָפִיר, צְפִירָה *v.* צפר.

צָפִית *v.* צפה.

צָפַן occultavit, abscondidit, recondidit; *intrans.* se occultavit, insidiatus est *sq.* לְ; reposuit, asservavit, custodivit; cohibuit, retinuit; *part.* צָפוּן arcanum; protectus (a Jova); thesaurus. — *Niph.* absconditus est *sq.* מִן; repositus, destinatus est *sq.* לְ. — *Hiph.* abscondidit.

צָפוֹן *com.* (regio occulta, caliginosa) septentrio, plaga septentrionalis; aquilo; polus arcticus; צָפוֹן לְ, מִצָּפוֹן לְ a septentrione alcjs loci; צָפוֹנָה septentrionem versus; לַצָּפוֹנָה *id.*; מִצָּפוֹנָה a regione boreali, *sq.* לְ a septentrione loci alcjs. — 2) *N. pr.* oppidi in tr. Gad. — *Al.* צְפוֹן *i. q.* צְפִיוֹן *v. s.* צָפָה, *al. s.* בַּעַל.

צְפוֹנִי *m.* septentrionalis.

צָפִין (צָפוּן) *m.* thesaurus.

צְפַנְיָה, צְפַנְיָהוּ (Jova occultavit) *N. pr.* prophetae, *LXX.* Σοφονίας. 2) al. virorum.

מַצְפּוּן *m.* locus abditus, latibulum.

צָפְנַת פַּעְנֵחַ (salus seculi) *cognom. aegypt.* Josephi.

צָפַע *rad. inus. arab.* egessit, produxit vilia.

צֶפַע *m.* proles viperina.

צִפְעוֹנִי *m.* (*pl.* צִפְעֹנִים) ex prole viperina oriundus, vipera.

צָפִיעַ *m.*, *pl.* צְפִיעִים excrementa, stercora.

צְפִיעָה *f.*, *pl.* צְפִיעוֹת propagines viliores.

צָפַף — *Pil.* צִפְצֵף pipivit, exiguam s. tenuem vocem edidit.

צַפְצָפָה *v.* צוּף.

צָפַר torsit, plexuit, in gyrum ivit, saltavit; se revertit (*fut.* יִצְפֹּר); 2) sibilavit, fistulavit; 3) unguibus vulneravit.

צָפִיר *m.* hircus.

צְפִיר *m. chald.* hircus.

צְפִירָה *f.* corona; ordo fati in gyrum ductus.

צִפּוֹר *com.* (*pl.* צִפֳּרִים) avis, avicula; passer. 2) *N. pr.* patris Balaci.

צִפַּר *com. chald.* avis.

צִפֹּרָה *N. pr.* uxoris Mosis.

צְפַרְדֵּעַ *com.* rana.

צִפֹּרֶן *m.* unguis; cuspis styli.

צפת *rad. inus. syr.* ornavit.

צְפַת, צְפָתָה *v.* צפה.

צֶפֶת *f.* ornamentum columnae, epistylium.

צִצִּים *v.* צִיץ.

צִקְלַג *i. q.* צִיקְלַג.

צִקְלוֹן *m.* pera, saccus.

צָר, צַר, צֹר *v.* צוּר. — צָרִי, צָר, *v.* צרר.

צרב — *Niph.* adustus est. — II) *arab.* percussit, pupugit.

צָרֶבֶת *f.* cicatrix; *adj.* urens.

צְרֵדָה (regio frigida) *N. pr.* oppidi in tribu Manass.; צָרְתָן, צְרֵרָה *id.*

צרה *rad. inus. arab.* manavit; *syr.* fidit.

צָרָה *subst. f. v.* צרר.

צְרִי, צֳרִי, *in pausa* צֹרִי *m.* opobalsamum.

צְרִי *N. pr. i. q.* יִצְרִי *v.* יֵצֶר.

צְרוּיָה, צְרֻיָה (abscissio) *N. pr.* matris Joabi.

צְרוֹר *i. q.* צְרֹר.

צרח vehementer clamavit. *Hiph. id.* — II) *arab.* purus, sincerus fuit, apertus fuit.

צְרִיחַ *m.* turris elata, longe lateque conspicua.

צְרַךְ *chald. et syr.* indigens fuit.

צֹרֶךְ *m.* indigentia.

צָרַע prostravit; percussit: *part.* צָרוּעַ *et Pu. part.* מְצֹרָע *m.*, מְצֹרַעַת *f.* lepra affectus, leprosus.

צְרוּעָה (leprosa) *N. pr.* matris Jerobeami.

צָרְעָה (percussio) *N. pr.* opp. Danitarum in tr. Juda; *nom. gent.* צָרְעִי, צָרְעָתִי.

צִרְעָה *f.* crabro, *collect.* crabrones.

צָרַעַת *f.* (*c. suff.* צָרַעְתּוֹ) lepra.

צָרַף (*fut.* יִצְרֹף) igne liquefecit, probavit, purgavit (metallum); *metaph.* exploravit; integrum, sincerum reddidit; *part.* צֹרֵף aurifex, argentifex; צָרוּף purus, sincerus. — *Niph.* purgatus est. — *Pi. part.* מְצָרֵף aurifex.

צֹרְפִי (*c. artic.*) *N. pr. m.*

צָרְפַת *N. pr.* urbis inter Tyrum et Sidonem sitae, Σάρεπτα: *c.* ה *loc.* צָרְפָתָה.

מַצְרֵף *m.* catinus, in quo metalla liquantur.

צָרַר arcte constrinxit, colli-

gavit, involvit; corripuit; obsidione cinxit, pressit; 2) adversatus est, hostiliter tractavit *sq. acc.*, impugnavit *sq. dat.* (*part.* צֹרֵר adversarius); aemulatus est; 3) *intrans.* coarctatus est, angustus fuit; *impers.* צַר לִי in angustiis versor; angore premor; sollicitus sum de alqo *sq.* עַל. — *Hiph.* הֵצַר (*inf.* הָצֵר) coarctavit; pressit, vexavit; obsidione pressit; *intr.* in angustiis versatus est. — *Pu. part.* מְצֹרָר colligatus.

צַר *in pausa* צָר *m.* angustiae, calamitas; *adj.* arctus, angustus, *fem.* צָרָה; בַּצַּר לִי quum in angustiis versor. 2) adversarius, inimicus, hostis, *c. artic.* הַצָּר, *c. suff.* צָרַי, *pl.* צָרִים. 3) saxum, silex *cf.* צוּר.

צָרָה *f.* adversaria, inimica; angustiae, *c.* ה *parag.* בַּצָּרָתָה לִי quum in angustiis versor.

צְרֹר, צְרוֹר *m.* (*pl.* צְרֹרוֹת) fasciculus; crumena, marsupium; lapillus. 2) *N. pr. m.*

מֵצַר *m.* angustiae, calamitas.

צְרֵרָה *v.* צְרֵדָה.

צֶרֶת (*pro* צֹהֶרֶת splendor) *N. pr. m.*

צֶרֶת הַשַּׁחַר (splendor aurorae) *N. pr.* oppidi in tribu Ruben.

צָרְתָן *v.* צְרֵדָה.

ק

קָא *v.* קוֹא.

קָאַת, *c. art.* הַקָּאַת, *st. c.* קְאַת *f.* pelecanus.

קָבַב maledixit, exsecravit; *imp. c. suff. et* נ *epenth.* קָבְנוֹ, *c.* ה *parag.* קָבָה. — II) *arab.* concamerato opere struxit.

קַב *m.* mensura sextam sati partem continens.

קֻבָּה *f.* tectum concameratum, pars tentorii, ubi lectus collocatus est.

קֳבָה, קֳבָתָהּ *v.* נקב.

קָבָה *rad. inus. arab.* carpsit, collegit, complicuit.

קֵבָה *f.* ventriculus (animalium ruminantium).

קָבַל — *Pi.* קִבֵּל accepit, recepit; admisit. — *Hiph.* obversum, oppositum esse.

קַבֵּל *chald. Pa.* accepit.

קֳבֵל *praep.* coram.

קֹבֶל *m.* (*c. suff.* קֻבְלוֹ *s.* קָבָלוֹ) oppositio. (*Al.* machina bellica.)

קֳבֵל, קְבֵל *m. chald.* oppositum; לָקֳבֵל ex adverso;

coram; propter; *sq.* דִּי propterea quod; כָּל־קֳבֵל דִּי ea ipsa de causa quod; quare, quapropter; eodem modo quo; כָּל־קֳבֵל דְּנָה eam ipsam ob causam.

קָבַע texit, abdidit, defraudavit, *sq. accus. dupl.* alqm alqa re.

קוֹבַע *m.* galea.

קֻבַּעַת *f.* calix.

קָבַץ collegit, congregavit. — *Niph.* congregari, se congregare.—*Pi.* collegit, congregavit; contraxit, exstinxit (splendorem). — *Py.* congregari. — *Hithpa.* se congregare.

קְבֻצָה *f.* collectio, acervus.

קִבּוּץ *m.* collectio, caterva.

קִבְצַיִם (duo acervi) *N. pr.* oppidi in tr. Ephr.

יְקַבְצְאֵל, קַבְצְאֵל (Deus congregat) *N. pr.* oppidi in tr. Juda.

קָבַר (*fut.* יִקְבֹּר) *et Pi.* קִבֵּר sepelivit. —*Niph. et Py.* sepultus est.

קֶבֶר *m.* sepulcrum; *c. suff.* קִבְרוֹ; *pl.* קְבָרִים, קִבְרֵי; קְבָרוֹת, קִבְרוֹת. — קִבְרוֹת הַתַּאֲוָה (sepulcra concupiscentiae) *N. pr.* loci in deserto arab.

קְבוּרָה *st. c.* קְבוּרַת, קְבֻרָת *f.* sepultura; sepulcrum.

קָדַד (*arab.* divisit, fidit *cf. derivv.*) inclinavit (caput), se inclinavit, *fut.* יִקֹּד.

קִדָּה *f.* casia.

קָדְקֹד *m.* (*c. suff.* קָדְקֳדוֹ) vertex capitis (divisio capillorum).

קָדוֹשׁ *v.* קדשׁ.

קָדַח incendit; *intrans.* incensus est, exarsit.

קַדַּחַת *f.* febris ardens.

אֶקְדָּח *m.* gemma igne radians, carbunculus.

קָדַם — *Pi.* קִדֵּם anteriorem se exhibuit, comparuit *sq. accus.*; antecessit, praeivit *sq. acc.*; antevertit, occupavit *sq. acc.*, *inf.*; obviam ivit, occurrit (irruit, impetum fecit s. adjuvit) *sq. acc.*; obviam ivit cum alqa re *sq.* בְּ, obtulit alqd; impertivit alqm alqo *sq. dupl. acc.* — *Hiph.* antevertit; irruit, invasit.

קֶדֶם *m.* (quod ante est) *adv.* ante, a fronte; *subst.* plaga orientalis, אֶרֶץ קֶדֶם *et* קֶדֶם terra orientalis; קֵדְמָה orientem versus; מִקֶּדֶם ab oriente, *sq.* לְ ab oriente alcjs loci; בְּנֵי קֶדֶם orientales, Arabes; 2) priscum tempus, vetustas (מִקֶּדֶם antiquitus); *adv.* olim; ante.—קַדְמֵי אֶרֶץ primordia terrae.

קָדִים *m.* plaga orientalis (קָדִימָה orientem versus); ventus orient., eurus; *trop.* res inanis.

קַדְמֹנִים *m. pl.* vetustas.

קֳדָם, קֳדָם *chald.* coram; ante; מִן קֳדָם ab.

קַדְמָה *f.* antiquitas; status pristinus; *st. c.* קַדְמַת antequam.

קַדְמָה *f. chald.* tempus prius; מִן קַדְמַת דְּנָה antehac.

קִדְמָה *f., st. c.* קִדְמַת ab oriente (alcjs loci).

קֵדְמָה *N. pr.* filii Ismaelis.

קְדֵמוֹת *N. pr.* oppidi Rubenitarum.

קַדְמַי *m. chald.* prior, primus.

קַדְמִיאֵל (antiquitas Dei) *N. pr. m.*

קַדְמוֹן *m.* קַדְמוֹנָה *f.* orientalis.

קַדְמֹנִי *m.* anterior; orientalis; antiquus, *pl.* קַדְמֹנִים majores, *fem.* קַדְמֹנִיּוֹת antiqua, prisca. — 2) *N. pr.* populi cananitici.

קָדְקֹד *v.* קדד.

קָדַר sorduit, illuvie et squalore foedatus est; sordidus et tristis incessit (קֹדֵר lugens, moestus); nigro colore fuit, obscuratus est. — *Hiph.* lugentem reddidit; obscuravit. — *Hithpa.* se obscuravit.

קֵדָר (nigrities) *N. pr.* filii Ismaelis et gentis ab eo oriundae in Arabia; בְּנֵי קֵדָר Cedrei.

קִדְרוֹן (turbidus) *N. pr.* torrentis prope Hierosol.

קַדְרוּת *f.* nigrities, tenebrae.

קְדֹרַנִּית *adv.* habitu lugubri.

קָדַשׁ, קָדֵשׁ (*fut.* יִקְדַּשׁ) sanctus, sacer fuit; consecratus est. — *Niph.* consecratus est; sanctus cognitus est; sanctum se declaravit in alqa re *sq.* בְּ. — *Pi.* קִדֵּשׁ rebus profanis exemit, consecravit, sacrum declaravit *s.* habuit; sacris ritibus inauguravit et praeparavit; sancte observavit; indixit sacrum (diem). — *Pu.* consecratus est. — *Hiph.* consecravit; sacrum declaravit; sancte coluit. — *Hithpa.* se consecravit, se sacris lustrationibus purificavit; sanctum se praebuit; celebravit sacrum diem.

קָדוֹשׁ, קָדֹשׁ *m.* sanctus; sacer, sacratus; *pl.* קְדוֹשִׁים sancti (Deus, angeli, pii homines, Judaei).

קַדִּישׁ *m. chald.* sanctus (Deus, angelus, populus Isr.).

קֹדֶשׁ, קוֹדֶשׁ *m.* (*c.suff.* קָדְשִׁי; *pl.* קֳדָשִׁים *s.* קָדָשִׁים, *st. c.* קָדְשֵׁי) sanctitas; sacratum, sacrum, sacrarium (tabernaculum, templum); donum sacrum. קֹדֶשׁ קָדָשִׁים res sanctissima; adytum tabernaculi et templi sanctissimum.

קָדֵשׁ *m.* (numini consecratus) cinaedus, scortator meritorius; *fem.* קְדֵשָׁה meretrix. — 2) קָדֵשׁ, קָדֵשׁ בַּרְנֵעַ *N. pr.* urbis in deserto Idumaeam inter et Aegyptum sito.

קֶדֶשׁ *N. pr.* oppidi in tribu Juda; 2) in tr. Naphth. 3) in tr. Issaschar alibi קִשְׁיוֹן appellati.

מִקְדָּשׁ (מִקְּדָשׁ) *m.* res sacrata, locus sacer; tabernaculum *s.* templum sacrum; asylum.

קָהָה obtusus factus est, hebetatus est. — *Pi.* קֵהָה *intrans.* hebetatus est.

קְהָת *N. pr.* filii Levi; *patron.* קְהָתִי.

קָהַל — *Hiph.* הִקְהִיל congregavit. — *Niph.* se congregare.

קָהָל *m.* congregatio hominum, coetus, concio populi.

קְהֵלָתָה (coetus) *N. pr.* stationis Israelit. in deserto arab.

קְהִלָּה *f.* concio.

קֹהֶלֶת *m.* (*fem. Eccles.* 7, 27.) *N. pr.* Salomonis in libro sic inscripto, *LXX.* ἐκκλησιαστής, concionator.

מַקְהֵלִים *m. pl.* loca concionum publica.

מַקְהֵלוֹת *f. pl. id.* 2) *N. pr.* stationis Isr. in deserto.

קַו, קַוָּם *v.* קוה.

קוֹא evomere. — *Hiph.* הֵקִיא evomuit.

קֵא *m.* evomitum.

קִיא *m. id.*

קִיקָלוֹן *m.* vomitus ignominiae *s.* ignominiosus.

קוֹבַע *v.* קבע.

קָוָה contorsit; robore valuit; 2) exspectavit, *part.* קֹוֶה. — *Pi.* קִוָּה (*inf.* קַוֵּה, קַוֹּה; *fut.* יְקַוֶּה, יְקַו) exspectavit, praestolatus est *sq. accus.*, אֶל, לְ; speravit (Jovae auxilium), confisus est; insidiatus est. — *Niph.* se congregare, confluere.

קַו, קָו *m.* funiculus, amussis; regula, norma; chorda, sonus (*c. suff.* קַוָּם); robur, violentia.

קָוֶה *m.* amussis.

מִקְוֶה *m.* exspectatio, spes; *metonym.* id quod speratur; congregatio, confluxus.

מִקְוָה *f.* receptaculum.

תִּקְוָה *f.* funis; 2) exspecta-

tio, spes; *meton.* id in quo spes ponitur. 2) *N. pr. m.*

קוֹתֶה *v.* פקח.

קוּט (*fut.* יָקוּט) fastidire *sq.* בְּ. — *Niph.* taedio affectus est. — *Hithp.* הִתְקוֹטֵט abhorruit ab alqa re *sq.* בְּ. — II) praecidi, abscindi, *fut.* יָקוּט.

קוּל *rad. inus. arab.* dixit.

קוֹל *m.* (*c. suff.* קוֹלוֹ, קֹלְךָ, *pl.* קֹלוֹת) vox; rumor; sonus, strepitus. קוֹל יְהוָה vox Jovae; tonitru.

קוֹלָיָה (vox Jovae) *N. pr.* virorum.

קָל *m. chald.* vox; sonus.

קוּם (*fut.* יָקוּם, יָקֻם, וַיָּקָם) surgere; exsistere contra alqm *sq.* עַל, אֶל, בְּ (קָמַי adversus me surgentes, inimici mei); prodire, exoriri, emergere; stare, manere, perdurare; ratum fieri *s.* esse; eventu comprobari (vaticinium, consilium); confirmari, succedere (in possessionem *sq.* לְ); consistere coram alqo *sq.* לִפְנֵי, causâ vincere; adesse alicui *sq.* לְ; perseverare in alqa re *sq.* עַל. — *Pi.* קִיֵּם erexit (miserum); ratum fecit, confirmavit; eventu comprobavit; obstrinxit alqm alicui rei *sq.* עַל; praestitit (promissa). — *Pil.* קוֹמֵם exstruxit; *intr.* surrexit. — *Hiph.* הֵקִים (*fut.* יָקִים, יָקֵם, וַיָּקֶם) erexit, levavit (afflictum); statuit, exstruxit; exsistere jussit, excitavit (homines; mala; foedus; prolem alicui *sq.* לְ); constituit (regem); ratum fecit, praestitit; inhibuit, compescuit. — *Hoph.* הוּקַם erectus, exstructus est; constitutus est; ratum factum est. — *Hithp.* הִתְקוֹמֵם hostiliter surrexit *s.* exstitit, *sq.* לְ contra alqm.

קוּם *chald.* surgere, exsistere; stare. — *Pa.* קַיֵּם constituit, decretum fecit. — *Aph.* הֲקִים, אֲקִים (*fut.* יְקִים, יְהָקִים) erexit, statuit; excitavit; constituit. — *Hoph.* הֳקִים erectus stetit.

קוֹמָה *f.* altitudo; proceritas; statura.

קִים *m.* adversarius, inimicus.

קִימָה *f.* consurrectio.

קְיָם *m. chald.* statutum, edictum.

קַיָּם *m.* קַיָּמָה *f. chald.* stabilis, mansurus.

קָמָה *f.* (*pl.* קָמוֹת) seges.

קָמוֹן *N. pr.* oppidi in Gileaditide.

קוֹמְמִיּוּת *adv.* erecto corpore.

יְקוּם *m.* id quod exstat s. vivit (in terris).

מָקוֹם *com.* (*pl.* מְקוֹמוֹת) locus; domicilium; oppidum s. pagus; בִּמְקוֹם אֲשֶׁר in loco quo, ubi.

תְּקוּמָה *f.* standi facultas.

תְּקוֹמֵם *m.* adversarius.

קין — *Pil.* קוֹנֵן lamentatus est, deploravit alqd *sq.* עַל, אֶל.

קִינָה *f.* lamentatio; *pl.* קִינִים, קִינוֹת. — 2) *N. pr.* urbis in tr. Juda.

קוס s. קסס — *Pil.* קוֹסֵס succidit.

קוֹעַ *m.* (admissarius) princeps.

קוֹף *m.* simia.

קוף *rad. inus. i. q.* נָקַף in gyrum ire.

תְּקוּפָה *f.* circuitus (solis), decursus (temporis).

קוץ fastidire *sq.* בְּ; timere *sq.* מִפְּנֵי. — *Hiph.* הֵקִיץ taedio s. timore affecit, obsidione pressit (urbem). — II) *Hiph.* expergefactus est. — III) קוּץ *denom. a* קַיִץ aestatem egit alqo loco. — IV) קוּץ *i. q.* קָצַץ.

קוֹץ *m.* spina; *pl.* קֹצִים, קוֹצֵי. — 2) *N. pr.* virorum.

קַיִץ *m.* aestas; messis pomorum; fructus aridi, poma.

קְוֻצּוֹת *f. pl.* capilli, cincinni.

קור fodere. — *Pilp.* קַרְקַר suffodit, evertit, delevit. — *Hiph.* הֵקַר scaturire fecit.

קוּר *m.* tela, reticulum araneanearum.

קוֹרָה *v.* קרה.

קוש (*fut. pl.* יְקֹשׁוּן) tendiculam ponere. — II) קוש *rad. inus. arab.* curvum esse.

קִישׁ (aucupium) *N. pr.* patris Sauli; 2) al. virorum.

קִישִׁי, קוּשָׁיָהוּ *N. pr. m.*

קִישׁוֹן (tortuosus) *N. pr.* fluvii, qui in sinum Ptolemaidis effunditur; 2) oppidi in tribu Issasch.

קֶשֶׁת *com.* (*pl.* קְשָׁתוֹת, קַשְׁתוֹת) arcus; arcus coelestis.

קַשָּׁת *m.* sagittarius.

קטב *rad. inus. arab.* secuit, succidit.

קֶטֶב, קֹטֶב *m.* (*c. suff.* קָטָבְךָ) exitium; lues, pestilentia.

קטט *i. q.* קוט.

קטל interfecit.

קְטַל *chald.* occidit. — *Pa.* קַטֵּל *id.* — *Ithpe.* et *Ithpa.* occisus est.

קֶטֶל *m.* caedes.

קָטֹן (*fut.* יִקְטַן) parvus, exiguus fuit; tenuis, vilis fuit. — *Hiph.* minuit.

קָטֹן, קָטָן *m.* (*pl.* קְטַנִּים; *fem.* קְטַנָּה) parvus, exiguus; aetate parvus, natu minor *s.* minimus; vilis, ignobilis. — *Subst.* digitus minimus, *c. suff.* קָטָנִּי *s.* קָטָנִּי. — 2) הַקָּטָן *N. pr. m.*

קָטַף decerpsit, avulsit. — *Niph.* decerptus est.

קָטַר — *Pi.* קִטֵּר suffivit, adoluit; *part. f. pl.* מְקַטְּרוֹת arae in quibus suffiebatur. — *Py. part. f.* מְקֻטֶּרֶת suffimentum. — *Hiph.* הִקְטִיר suffivit, adoluit. — *Hoph.* הָקְטַר suffitus factus est, *part.* מֻקְטָר suffimentum.

קְטוֹרָה *f.* suffimentum.

קְטוּרָה *N. pr.* uxoris Abrahami.

קָטַר, *pl.* קְטֻרוֹת חֲצֵרוֹת atria sine tecto.

קְטֹרֶת *f.* suffimentum.

קִיטוֹר *m.* fumus; vapor, nebula.

מִקְטָר *m.* suffitus.

מִקְטֶרֶת *f.* thuribulum.

קְטַר *rad. inus. chald.* ligavit.

קְטַר *m. chald. pl.* קִטְרִין ligamenta ossium; nodi.

קִטְרוֹן (ligamentum) *N. pr.* loci in tribu Sebulon, etiam קַטָּת (parva) appellati.

קִיא *v.* קוא.

קָיָה evomuit, *imp. pl.* קְיוּ.

קַיִט *m. chald.* aestas.

קִיטוֹר *v.* קטר.

קִים, קָיָם, קִיָּם, קִימָה *v.* קום.

קִימוֹשׁ *i. q.* קִמּוֹשׁ *v.* קמשׁ.

קִין *rad. inus. arab.* ferrum cudit.

קַיִן *m.* lancea. — 2) *N. pr.* filii Adami natu majoris; b) gentis Kenitarum; c) הַקַּיִן oppidi in tribu Juda.

קֵינִי, קֵנִי, קִינִי Kenitae, populus cananiticus in australi Palaestinae parte.

קִינָה *v.* קון.

קֵינָן *N. pr.* patriarchae.

קַיִץ *v.* קוץ.

קִיצוֹן, קִיצוֹנָה *v.* קצץ.

קִיקָיוֹן *m.* ricinus (frutex), κίκι.

קִיקָלוֹן *v.* קוא.

קִיר, קִר *com.* (*pl.* קִירוֹת) murus, paries; latus (altaris). — 2) קִיר מוֹאָב, קִיר חֶרֶשׂ, קִיר חֲרֶשֶׂת *N. pr.* urbis moabiticae. — 3) *N. pr.* regionis assyr.

קֵרֹס, קֵירֹס *N. pr. m.*

קִישׁ, קִישׁוֹן *v.* קושׁ.

קִיתָרֹס *m. chald.* κίθαρις, cithara.

קַל, קָלָה *v.* קלל.

קַל *chald.*, קַל *v.* קול.

קָלָה ussit, torruit, frixit. — *Niph. part.* נִקְלֶה adustum, inflammatio. — II) *i. q.* קָלַל, *Niph.* vilis fuit, contemtim habitus est; *part.* vilis, ignobilis. — *Hiph.* vilipendit.

קָלִי, קָלִיא *m.* frumentum frixum.

קָלוֹן *m.* ignominia; turpitudo; pudendum muliebre.

קַלַּחַת *f.* olla, lebes.

קָלַט contraxit, *part.* קָלוּט pumilio.

מִקְלָט *m.* asylum.

קְלִיטָה, קֵלָיָה *N. pr.* Levitae.

קָלַל (*fut.* יֵקַל, יֵקַלּוּ) levis fuit, imminutus est; agilis, velox fuit; vilis fuit, in contemtum abiit. — *Niph.* נָקַל, נְקַל (*fut.* יֵקַל, יִקַּלּוּ) levis, exiguus fuit (*impers.* נָקֵל מִן parum est ut; עַל־נְקַלָּה leviter); facilis fuit (*impers.* *sq.* לְ facile est alicui); celer fuit; vilis, contemtus fuit. — *Pi.* קִלֵּל exsecratus est, maledixit *sq. acc.*, בְּ. — *Pilp.* קִלְקֵל motitavit, concussit; laevigavit, exacuit. — *Hiph.* הֵקַל levem reddidit, levavit *sq.* מִן, מֵעַל; vilipendit. — *Hithpalp.* concussus est.

קַל *m.* (*pl.* קַלִּים; *fem.* קַלָּה) levis, agilis, velox; *poet.* equus velox; *adv.* celeriter.

קַלַּי (celeres mei) *N. pr. m.*

קָלָל *m.* politus.

קְלָלָה *st. c.* קִלְלַת *f.* exsecratio, maledictio; *concr.* exsecratus.

קְלֹקֵל *m.* levissimus, vilissimus.

קָלַס — *Pi. et Hithpa.* illusit, irrisit.

קֶלֶס *m.* irrisio.

קַלָּסָה *f. id.*

קָלַע fundâ misit, libravit (קַלָּע funditor); sculpsit, caelavit. — *Pi.* fundâ projecit

קֶלַע *m.* (*c. suff.* קַלְעוֹ, *pl.* קְלָעִים) funda; velum; valva januae.

קַלָּע *m.*, *pl.* קַלָּעִים funditores.

מִקְלַעַת *f.* sculptura.

קְלֹקֵל *v.* קלל.

קִלְּשׁוֹן *m.* furca, שְׁלֹשׁ קִ׳ tridens.

קְמוּאֵל (congregatio Dei) *N. pr.* virorum.

קָמוֹן *v.* קום; קִמּוֹשׁ *v.* קמשׁ.

קֶמַח *m.* farina.

קָמַט firmiter constrinxit *s.* comprehendit. — *Pu.* comprehensus est.

קָמַל, קָמֵל marcuit.

קָמַץ in pugillum collegit, pugillo cepit.

קֹמֶץ m. (c. suff. קֻמְצוֹ) pugillus; pl. קְמָצִים manipuli.

קָמַשׁ rad. inus. arab. collegit, corrasit.

קִמּוֹשׁ, קִימוֹשׁ, pl. קִמְּשׂוֹנִים m. herbae viliores (urticae).

קֵן, קִנּוֹ, קִנִּים v. קנן.

קָנָא — Pi. קִנֵּא ardenti studio incensus fuit: sq. לְ summo alcjs studio flagravit (ζηλοῦν); sq. בְּ aemulatus est; invidit sq. בְּ, לְ, accus.; zelotypus fuit sq. acc., בְּ; trans. zelotypiam alcjs movit sq. acc. et בְּ. — Hiph. הִקְנִיא ad zelotypiam provocavit, zelotypiam concitavit.

קַנָּא m. zelotypus.

קַנּוֹא m. id.

קִנְאָה f. studium ardens; zelotypia, invidia; indignatio, ira.

קָנָה (fut. apoc. וַיִּקֶן) acquisivit, sibi comparavit; possedit; emit, redemit, accepit; paravit, formavit. — Niph. emtus est. — Hiph. emit.

קְנָא chald. emit.

קָנָת (possessio) N. pr. oppidi in tribu Manass.

קִנְיָן m. acquisitio, emtio; possessio, opes; res creata.

מִקְנֶה m. (c. suff. מִקְנֵהוּ; pl. מִקְנִים) emtio, emtum; possessio, pecus, greges; אַנְשֵׁי מ׳ pecuarii, אֶרֶץ מ׳ regio pascuis plena.

מִקְנָה f. emtio; emtum; possessio; pretium.

מִקְנֵיָהוּ (possessio Jovae) N. pr. m.

קָנֶה m. (st. c. קְנֵה, c. suff. קָנָהּ, pl. קָנִים, קְנוֹת) canna, arundo; calamus aromaticus; culmus frugum; pertica mensoria; calamus candelabri; jugum staterae; os lacerti.

קָנָה (locus arundinosus) N. pr. rivi in confin. trib. Ephr. et Manass. 2) oppidi in tribu Ascher.

קַנּוֹא i. q. קַנָּא.

קְנַז (venatus, praeda) N. pr. virorum. — קְנִזִּי patron. huj. nom. b) populus cananiticus.

קֵנִי i. q. קֵינִי.

קִנָּמוֹן st. c. קִנְּמָן־ m. cinnamomum.

קָנַן Kal inus. arab. concinnavit, formavit. — Pi. קִנֵּן (denom. v. קֵן) nidificavit, nidum paravit. — Py. part. מְקֻנֶּנֶת nidulans.

קֵן st. c. קַן־ m. (c. suff. קִנִּי,

pl. קִנִּים) nidus; pulli in nido; habitaculum; cella.

קִנְצֵי *pro* קִצֵּי *v.* קֵץ *s.* קצץ.

קָסַם divinavit, hariolatus est; *part.* קֹסֵם hariolus.

קֶסֶם *m.* divinatio, hariolatio; praemium divinationis.

מִקְסָם *m.* divinatio.

קָסַס *v.* קוס.

קֶסֶת *v.* קשה.

קְעִילָה (arx, castellum) *N. pr.* urbis in tribu Juda.

קַעֲקַע *m.* stigma inustum.

קָעַר *rad. inus. arab.* profundus fuit.

קְעָרָה *f.* (*st. c.* קַעֲרַת, *pl.* קְעָרוֹת, קַעֲרוֹת, *c. suff.* קְעָרוֹתָיו) scutella, patina.

קָפָא concrevit, coagulatus est, congelatus est.— *Hiph.* coagulavit.

קִפָּאוֹן *m.* concretio, gelu.

קָפַד *Kal inus. arab.* contractus, in se convolutus est; *chald.* abscidit. — *Pi.* abscidit, praecidit.

קְפָד, *c.* ה *parag.* קְפָדָה *m.* excidium.

קִפֹּד *m.* herinaceus.

קָפַז *rad. inus. arab.* subsiliit.

קִפּוֹז *m.* serpens jaculus.

קָפַץ contraxit, conclusit, occlusit (os, manum, *trop.* misericordiam). — *Niph.* occlusus est (in orco). — *Pi.* subsiliit.

קֵץ *v.* קצץ.

קָצַב praecidit, abscidit; totondit.

קֶצֶב *m.* praecisio, forma; extremitas, finis.

קָצָה abscidit, *trop.* perdidit; (decidit, decrevit.) — *Pi.* abscidit, detruncavit, amputavit. — *Hiph.* abrasit, *inf.* הַקְצוֹת.

קָצֶה *m.* (*st. c.* קְצֵה, *c. suff.* קָצֵהוּ *pl.* קְצָוִים, קְצֵי) extremum, finis; אֲנָשִׁים מִקָּצֶה homines ab extremo usque, ad unum omnes; מִקְצֵה שְׁלֹשֶׁת יָמִים sub finem trium dierum; 2) universitas, summa.

קֵצֶה *m.* finis.

קָצָה *f.* extremum, finis; מִקָּצָה ab extremo, in extrema parte; *pl.* קְצוֹת universitas, summa (populi).

קְצָת *f. chald.* finis.

קָצֵו *m., pl. constr.* קַצְוֵי fines (terrae).

קְצָווֹת *f. pl.* extremitates, fines.

קְצָת *f.* finis; מִקְצָת יָמִים עֲשָׂרָה decem diebus elapsis; 2) *chald.* pars.

קָצִין *m.* judex; princeps; dux.

מִקְצָת *f.* pars.

קֶצַח *m.* melanthium, gith.

קָצִיר *v.* קצר.

קָצַע — *Hiph.* הִקְצִיעַ abrasit. —*Py. part.* מְקֻצָּעוֹת *et Hoph. part.* מְהֻקְצָעוֹת anguli.

קְצִיעָה *f.* κασσία, cortex casiae. 2) *N. pr.* filiae Jobi.

מִקְצוֹעַ *m.* angulus, *pl.* מִקְצֹעוֹת, מִקְצוֹעִים.

מַקְצוּעָה *f.* scalprum *s.* runcina.

קָצַף (fregit) efferbuit, succensuit *sq.* עַל, אֶל. — *Hiph.* ad iram provocavit, iram alcjs excitavit. — *Hithpa.* iratus est.

קְצַף *chald.* iratus est.

קֶצֶף *m.* cremium; 2) ira, aestus irae, *c. suff.* קִצְפִּי, קִצְפְּךָ.

קְצַף *m. chald.* ira.

קְצָפָה *f.* fractio, alqd fractum.

קָצַץ abscidit, amputavit. — *Pi.* קִצֵּץ, קִצֵּץ abscidit, amputavit; detruncavit; avellit; concidit. — *Py. part.* מְקֻצָּצִים amputati, truncati.

קְצַץ *chald. Pa.* abscidit.

קֵץ *m.* (*c. suff.* קִצּוֹ, *pl.* קִצֵּי, קִצִּים) extremitas, finis (spatii, temporis); מִקֵּץ ab extremo (terrarum), sub finem (temp. alcjs); לְקֵץ *id.* 2) interitus; exitus (vaticinii); קֵץ, מוֹעֵד קֵץ, עֵת קֵץ, קֵץ הַיָּמִים tempora extrema (Messiae proxima).

קִיצוֹן *m.* קִיצוֹנָה *f.* extremus.

קָצַר (*fut.* יִקְצֹר) abscidit, messuit, *part.* messor; 2) קָצַר (*fut.* יִקְצַר) decurtatus est, brevis fuit, imminutus est; *sq.* רוּחַ *s.* נֶפֶשׁ patientia alcjs defatigata est. — *Pi.* קִצַּר decurtavit.— *Hiph.* decurtavit; messuit.

קָצִיר *m.* messis; fruges; messores; ramus viridis.

קָצֵר *m.* curtus, brevis; *metaph.* imbecillis; קְצַר אַפַּיִם, קְ׳ רוּחַ iracundus.

קֹצֶר *m.*, *sq.* רוּחַ impatientia.

קַר, קָרִים, קֹר *v.* קרר.

קַר *i. q.* קִיר.

קָרָא (*inf.* קְרֹא, קְרֹאות, *c. suff.* קָרְאִי; *imp.* קְרָא; *fut.* יִקְרָא) clamavit; inclamavit, invocavit alqm *sq. acc.*, אֶל; proclamavit, indixit; praedicavit, celebravit; recitavit; vocavit, arcessivit aliquem *sq. acc.*, *dat.*, convocavit, invitavit; in jus vocavit; designavit, muneri praefecit; exsistere jussit (Deus alqd); nominavit *sq. acc. et* לְ, *dupl. acc.*, nomen imposuit alicui

sq. לְ; *impers.* nominatum est. — *Niph.* נִקְרָא vocatus est, convocatus est; nominatus est (*sq.* בְּ *s.* בְּשֵׁם פ׳ de nomine alcjs appellari, alcjs genti accenseri; *sq.* שֵׁם פ׳ עַל nomen alcjs nominari super alqo, alqd alicui tribui *s.* dicari; *sq.* שֵׁם יְהוָה עַל Jovae consecrari *s.* voveri); recitatus, praelectus est. — *Py.* קֹרָא vocatus est; nominatus est. — II) קָרָא *i. q.* קָרָה occurrit, evenit, accidit alicui *sq. acc.*; *inf.* קְרָאת! לִקְרַאת obviam; ex adverso; *c. suff.* לִקְרָאתְךָ obviam tibi, לִקְרַאתְכֶם obviam vobis. — *Niph.* occurrit *sq.* עַל, incidit; forte adfuit; *fut.* יִקָּרֵא, *inf.* נִקְרֹא. — *Hiph.* accidere jussit.

קְרָא *chald.* clamavit; legit. — *Ithpe.* vocatus est.

קֹרֵא *m.* perdix. 2) *N.pr. m.*

קָרִיא *m.* vocatus, legatus.

קְרִיאָה *f.* proclamatio, praeconium.

מִקְרָא *m.* convocatio; concio, coetus sacer; locus sacri conventus; recitatio.

קָרֵב, קָרַב, קָרֵב (*fut.* יִקְרַב; *inf.* קְרָבָה, קְרֹב; *imp.* קְרַב) appropinquavit, accessit *sq.* לִפְנֵי, בְּ, לְ, אֶל; aggressus est *sq.* עַל, אֶל; in eo fuit ut *sq. inf. c.* לְ. — *Niph.* se stitit, accessit. — *Pi.* קֵרַב admovit, applicuit, attulit; admisit; *intrans.* appropinquavit. — *Hiph.* adduxit, admovit, attulit, obtulit; admisit; removit *sq.* מִן; *intrans.* appropinquavit, proximus fuit, in eo fuit ut *sq. inf. c.* לְ.

קְרֵב *chald.* accessit. — *Pa.* obtulit. — *Aph.* adduxit; obtulit.

קָרֵב *m.* appropinquans.

קָרוֹב *m.* קְרוֹבָה *f.* propinquus *sq.* לְ, אֶל, (de loco, tempore, cognatione, amicitia); brevis, מִקָּרוֹב e propinquo; brevi (temp).

קְרָב *m.* proelium, certamen; *pl.* קְרָבוֹת.

קְרָב *m. chald. id.*

קֶרֶב *m.* (*c. suff.* קִרְבִּי, *pl. c. suff.* קְרָבַי) intimum, medium; interiora (corporis, animi). בְּקֶרֶב intra, in; inter; מִקֶּרֶב ex.

קִרְבָה *st. c.* קִרְבַת *f.* appropinquatio, accessus.

קָרְבָּן *st. c.* קָרְבַּן *m.* oblatio sacra.

קֻרְבָּן *m.* oblatio.

קַרְדֹּם (*c. suff.* קַרְדֻּמּוֹ; *pl.* קַרְדֻּמּוֹת, קַרְדֻּמִּים) securis.

קָרָה *subst. f. v.* קרר.

קָרָה *cf.* קָרָא II. (*fut.* יִקְרֶה, וַיִּקֶר) occurrit *sq. acc.*; eve-

nit, accidit *sq. acc.*, לְ. — *Niph.* occurrit *sq.* אֶל, לִפְנֵי, עַל; forte adfuit. — *Pi.* קֵרָה contignavit; struxit, aedificavit. — *Hiph.* occurrere fecit, obvium fecit; הִקְרָה לוֹ *sq. accus.* sibi obvium tulit, sibi elegit alqd.

קָרֶה *m.* casus, קְרֵה־לַיְלָה casus nocturnus (pollutio nocturna).

קוֹרָה *f.* trabs; tectum, domus.

קְרִי *in pausa* קֶרִי *m.* occursus, בְּקֶרִי *s.* הָלַךְ קְרִי עִם alicui restitit, adversatus est.

קִרְיָה *f.* urbs, civitas. — *Nomm. pr.* oppidorum: קִרְיַת in tribu Benj.— קִרְיַת אַרְבַּע (urbs Arbae) in tr. Juda, quae postea Hebron dicebatur. — ק' בַּעַל i. q. ק' יְעָרִים. — ק' חֻצוֹת (urbs virorum) in Moabitide. — ק' יְעָרִים, ק' עָרִים (urbs silvarum) in tr. Juda. — ק' סֵפֶר, ק' סַנָּה (urbs legis) in tr. Juda, *alibi* דְּבִיר. — קִרְיָתַיִם (oppida duo) in tr. Ruben; b) in tr. Naphth. *alibi* קַרְתָּן. — קְרִיּוֹת (oppida) in Moabitide.

קֶרֶת *f.* urbs.

קַרְתָּה *N. pr.* oppidi in tribu Sebulon.

מִקְרֶה *m.* casus, fortuitum; fatum, id quod evenit.

מְקָרֶה *m.* contignatio, contabulatum.

קָרַח *et Hiph.* הִקְרִיחַ glabravit, calvitium sibi fecit. — *Niph. et Hoph.* decalvatus est.

קָרֵחַ (calvus) *N. pr. m.*

קֵרֵחַ *m.* calvus (in occipite).

קֶרַח *m.* glacies; gelu, frigus; crystallus.

קֹרַח *m.* glacies, grando. — 2) *N. pr.* filii Esavi; b) filii Eliphae; c) Levitae contra Mosem conjurati, *patron.* קָרְחִי; d) al. viri.

קָרְחָה, קָרְחָא *f.* calvitium.

קָרַחַת *f.* calvitium; pars panni calva.

קְרִי, קִרְיָה, קִרְיַת, קְרִיּוֹת *v.* קרה.

קְרִיא, קְרִיאָה *v.* קרא.

קָרַם obduxit alqm alqo *sq.* עַל *et accus.*; *intrans.* obductus est, *fut.* יִקְרַם.

קֶרֶן *f.* (*dual.* קַרְנַיִם, קַרְנַיִם; *pl.* קַרְנוֹת, קְרָנוֹת) cornu; vasculum corneum; buccina, tuba; *metaph.* symbolum potentiae, roboris, ferociae; cornua (altaris *i. e.* anguli ejus prominentes); vertex (montis); cornua *s.* radii (solis).

קֶרֶן *com. chald.* cornu.

קָרַן *v. denom.* radios emisit, splenduit. — *Hiph.* cornua gessit.

קָרַס se curvavit, prolapsus est.

קֶרֶס *m.* ansula, uncinus.

קֹרַס *i. q.* קֵירֹס.

קַרְסֻלַּיִם *m. dual.* tali.

קָרַע scidit, disrupit, dissecuit; abrupit, avellit; incidit, excidit; proscidit verbis. — *Niph.* discissus est.

קְרָעִים *m. pl.* panni laceri.

קָרַץ vellicavit, compressit (labia), nictavit (oculis). — *Py.* decerptus est. — II) *arab.* secuit, consumsit.

קֶרֶץ *m.* excidium.

קְרַץ *m. chald.* frustum.

קַרְקַע *m.* fundus, solum. 2) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

קַרְקֹר *N. pr.* loci.

קָרַר *rad. inus. syr.* friguit; *arab.* quievit, friguit.

קַר s. קָר *m.* frigidus (*pl.* קָרִים); quietus.

קֹר *m.* frigus.

קָרָה *f. id.*

מְקֵרָה *f.* refrigerium.

קָרַשׁ *rad. inus. arab.* scidit, abscidit.

קֶרֶשׁ *m.* asser, tabula.

קֶרֶת, קַרְתָּה, קַרְתָּן *v.* קרה.

קָשָׂה *rad. inus. arab.* decorticavit; opere tornatili elaboravit.

קַשְׂוֹת, קְשָׂוֹת *f. pl.* phialae.

קֶסֶת *f.* vasculum.

קַשְׂקֶשֶׂת *m.,pl.* קַשְׂקַשִּׂים squamae (loricae).

קַשְׂקֶשֶׂת *f. id.*

קָשַׁט *rad. inus. arab.* distribuit, divisit.

קְשִׂיטָה *f.* massa auri argentive ad stateram exacti.

קַשׁ *v.* קשׁשׁ.

קִשֻּׁאִים *v.* קשה.

קָשַׁב (*fut.* יִקְשַׁב) attentus fuit. —*Hiph.* attendit, aures praebuit, auscultavit *sq.* אֶל, עַל, לְ, בְּ, *accus.*

קֶשֶׁב *m.* auscultatio, attentio.

קַשָּׁב, *fem.* קַשֶּׁבֶת attenta.

קַשּׁוּב, *fem. pl.* קַשֻּׁבוֹת attentae.

קָשָׁה durus fuit; gravis fuit; difficilis fuit. — *Niph. part.* נִקְשֶׁה gravatus, anxius. — *Pi.* durum, difficilem reddidit, *fut.apoc.* וַתְּקַשׁ.—*Hiph.* הִקְשָׁה (*fut. apoc.* וַיַּקֶשׁ) induravit, obduravit; grave fecit; difficile fecit. — II) *arab.* dolavit, tornavit.

קָשֶׁה *m.* קָשָׁה *f.* durus; pertinax (*sq.* עֹרֶף), impudens

(*sq.* פָּנִים); acerbus, asper, crudelis; animo abjectus(*sq.* רוּחַ); gravis, vehemens; potens; difficilis.

קְשִׁי *m.* durities (animi, pertinacia).

קִשְׁיוֹן *N. pr.* loci in tribu Issaschar, קֶדֶשׁ *id.*

קִשֻּׁאִים *m. pl.* cucumeres.

מִקְשֶׁה *m.* opus tornatum.

מִקְשָׁה *f.* opus tornatum; 2) ager cucumeribus consitus.

קָשַׁח — *Hiph.* induravit, obduravit; duriter tractavit.

קֹשֶׁט, קֹשְׁטְ *m.* veritas.

קְשׁוֹט *m. chald.* veritas.

קָשַׁר (*fut.* יִקְשֹׁר) ligavit, alligavit (*part.* קָשׁוּר ligatus; firmus); conspiravit, conjuravit. — *Niph.* alligatus est; colligatus, compactus est. — *Pi.* colligavit; sibi alligavit, accinxit. — *Py. part. f.* מְקֻשָּׁרוֹת robustae. — *Hithpa.* conjuravit.

קֶשֶׁר *m.* (*c. suff.* קִשְׁרוֹ) conjuratio.

קִשֻּׁרִים *m. pl.* taeniae, cingula (ornamentum muliebre).

קָשַׁשׁ scrutatus est. — *Po.* קֹשֵׁשׁ diligenter conquisivit, collegit. — *Hithpo.* se ipsum scrutatus est.

קַשׁ *m.* stipula.

קֶשֶׁת, קָשָׁת *v.* קוּשׁ.

קַתְרֹס *i. q.* קִיתָרֹס.

ר

רָאָה (*inf. abs.* רָאוֹ, רָאֹה, *constr.* רְאוֹת, רְאֹה; *imp.* רְאֵה; *fut.* יִרְאֶה, *apoc.* יֵרֶא, וַיַּרְא, וַתֵּרֶא) vidit *sq. acc.*, לְ; cognovit, intellexit, rescivit, novit, praevidit; expertus est; spectavit, contemplatus, intuitus est *sq. accus.*, אֶל, בְּ, עַל; sensu animoque percepit, cum animi commmotione adspexit *sq.* בְּ; respexit, prospexit, curavit; circumspexit, sibi providit, elegit. — *Niph.* נִרְאָה (*inf.* הֵרָאוֹת, הֵרָאֹה; *imp.* הֵרָאֵה; *fut.* יֵרָאֶה, *apoc.* וַיֵּרָא) visus est; apparuit, conspiciendum se praebuit alicui *sq.* אֶל, לְ, comparuit *sq.* אֶת־פְּנֵי coram alqo; provisus, curatus est. — *Py.* רֹאוּ visa sunt. — *Hiph.* הֶרְאָה, הַרְאָה (*fut.* יַרְאֶה, וַיַּרְא) effecit ut cerneret alqs, ostendit, monstravit alicui alqd *sq. dupl. acc.*; experiri fecit, affecit alqm alqa re *sq. dupl. acc., acc. et.* בְּ.—*Hoph.* הָרְאָה monstratus est. —

Hithpa. הִתְרָאָה se invicem adspicere.

רָאָה *Deut.* 14, 13. *fort. pro* דָּאָה.

רֹאֶה *m.* videns, propheta; visio.

רְאוּת, רְאִית *f.* visus, videndi actio.

רְאוּבֵן (videte filium!) *N. pr.* filii Jacobi natu maximi et tribus ab eo oriundae; *patron.* רְאוּבֵנִי.

רְאִי *m.* speculum.

רֳאִי *in pausa* רֹאִי *m.* visus; adspectus; spectaculum, exemplum.

רְאָיָה (Jova respexit) *N. pr.* virorum.

רֵו *m. chald.* adspectus.

מַרְאֶה *m.* intuitus, adspectus; visio, visum; forma, species.

מַרְאָה *f.* visio, visum; speculum.

רָאַם altus, exaltatus fuit.

רְאֵם, רְאֵים, רֵים *m.* (*pl.* רְאֵמִים, רְמִים) bubalus, *LXX.* μονόκερως.

רָאמוֹת *f. pl.* res quaed. pretiosa (corallia rubra); excelsa, ardua. — *N. pr.* opp. in tribu Issaschar. b) in Gileaditide.

רָאוּמָה *N. pr. f.*

רָאמַת נֶגֶב *N. pr. i. q.* רָמוֹת נֶגֶב.

רָאשׁ, רֵאשׁ *v.* רוּשׁ.

רֹאשׁ *m.* (*pl.* רָאשִׁים, *c. suff.* רָאשֵׁי, רָאשֵׁיהֶם, רָאשָׁיו) caput; *meton.* homo singulus; vita; fastigium, vertex (montis, turris etc.); summum et principale (רֹאשׁ שִׂמְחָה summa laetitia); princeps, dux; sacerdos summus; urbs primaria; summa (numeri, נָשָׂא רֹאשׁ summam confecit); copia, cohors (militum); principium, initium, מֵרֹאשׁ a primordio, רֹאשׁ חֳדָשִׁים primus mensium. רֹאשׁ פִּנָּה lapis angularis. ר׳ דֶּרֶךְ compitum. ר׳ חוּצוֹת compitum platearum. רָאשִׁים cornua fluminum *Gen.* 2, 10.

רֵאשׁ *m. chald.* (*pl.* רֵאשִׁין רָאשִׁין) caput; summa.

רֹאשָׁה *f.* caput, אֶבֶן הָרֹאשָׁה lapis angularis.

רֵאשָׁה *f.* principium, initium.

רַאֲשֹׁתַי, *pl. constr.* רַאֲשׁוֹת partes circa s. ad caput.

רִאשׁוֹן (רִישׁוֹן pro רִאשׁוֹן) *m.* primus (de tempore, loco, dignitate), prior; *pl.* רִאשֹׁנִים majores. מֵרִאשׁוֹן a principio. *Fem.* רִאשֹׁנָה prima; *adv.* primum, prius; בָּרִאשֹׁנָה; בָּרִאשֹׁנָה primum; לָרִאשֹׁנָה prius. *Pl.* רִאשֹׁנוֹת priora, antiqua.

רִאשֹׁנִי, *fem.* רִאשֹׁנִית prima.

רֵאשִׁית, רֵשִׁית *f.* initium, principium; status pristinus, tempus priscum; praecipuum, praestantissimum; primitivum, primitiae.

מַרְאֲשׁוֹת *f. pl.* loca s. partes, ubi caput est.

מְרַאֲשׁוֹת *f. pl. id.*, *c. suff.* מְרַאֲשֹׁתָיו a partibus capitis ejus.

מָרֵאשָׁה, מָרֵשָׁה *N. pr.* oppidi muniti in tribu Juda, *Μαρισά.* 2) viri cujusd.

רֹאשׁ, **רוֹשׁ** *m.* herba venenata; venenum.

רֹאשׁ *N. pr.* populi in Asia septentrionali.

רַב *i. q.* רִיב.

רָבַב (*praet.* רַב, *inf.* רֹב) multus factus est, multus fuit. *Py. v.* רְבָבָה. — II) jaculatus est, *praet. pl.* רֹבּוּ.

רַב *m.* (*in pausa* רָב, *pl.* רַבִּים; *fem.* רַבָּה, *pl.* רַבּוֹת) multus; *collect.* multi; *adv.* multum, satis; 2) magnus, potens, amplus, longus, vastus; natu major, aetate provectus; 3) *subst.* magnitudo; *concr.* praefectus, princeps.

רַבָּה (metropolis) *N. pr.* metropoleos Ammonitarum (Philadelphia); 2) urbis in tribu Juda.

רַב *m. chald.* (*pl.* רַבְרְבִין) magnus; *subst.* princeps, praefectus.

רֹב, רוֹב, רָב־ *m.* (*c. suff.* רֻבְּכֶם) multitudo; magnitudo. — לָרֹב in multitudinem, multum, valde.

רְבָבָה *f.* decem millia, myrias; *pl.* רְבָבוֹת, רִבְבוֹת myriades. — *Py. denom. part.* מְרֻבָּבוֹת in myriades auctae.

רִבּוֹ, רִבּוֹא *f.* myrias; *dual.* רִבּוֹתַיִם duae myriades; *pl.* רִבּוֹת, רִבֹּאת, רִבֹּאוֹת myriades.

רִבּוֹ *chald. id.*, *pl.* רִבְּוָן (רִבְבָן).

רְבִיבִים *m. pl.* pluviae copiosae, imbres.

רַבִּית *N. pr.* urbis in tribu Issaschar.

רַבְרְבָן *m. chald.* princeps.

רַבְשָׁקֵה (princeps pincernarum) *N. pr.* ducis assyr.

רָבַד stravit lectum. — II) *arab.* ligavit.

רָבִיד *m.* torques, collare.

מַרְבַדִּים *m. pl.* stragulae.

רָבָה (*fut.* יִרְבֶּה, *apoc.* יֵרֶב, יִרֶב) multus factus est, auctus est; crevit; adolevit; magnus fuit; potens fuit. — *Pi.* רִבָּה multiplicavit, au-

xit; educavit.—*Hiph.* הִרְבָּה (*fut.* יַרְבֶּה, *apoc.* יֶרֶב; *imp.* הֶרֶב; *inf abs.* הַרְבֵּה, הַרְבָּה, *constr.* הַרְבּוֹת) multum fecit alqd; *sq. inf. adv.* multum; multiplicavit, auxit; magnum, grande fecit alqd.; *inf.* הַרְבֵּה, *rar.* הַרְבּוֹת *adv.* multum, permultum, perquam; לְהַרְבֵּה copiose.

רְבָה *chald.* magnus factus, auctus est. — *Pa.* magnum fecit.

רִבּוֹת, רִבּוֹא, רִבּוֹ, רַבָּה, רְבִיבִים, רַבִּית *v.* רבב.

רְבוּ, רְבוּת *f. chald.* magnitudo, amplitudo.

אַרְבֶּה *m.* locusta.

מַרְבֶּה *m.* amplificatio; copia.

מִרְבָּה *f.* amplitudo, amplum.

מַרְבִּית *f.* multitudo; pars magna; soboles; fenus.

תַּרְבּוּת *f.* soboles, progenies.

תַּרְבִּית *f.* fenus.

רָבִיד *v.* רבד.

רְבִיעִית, רְבִיעִי *v.* רבע.

רָבַךְ commiscuit. *Hoph.part.* מֻרְבֶּכֶת commixtum, frixum, tostum.

רִבְלָה (fecunda) *N. pr.* urbis in fin. septentr. Palaestinae.

רָבַע cubuit, concubuit. — *Hiph.* coire sivit. — II) de*nom.* a רֶבַע, אַרְבַּע, *part.* רָבוּעַ quadratus, *pl.* רְבֻעִים. *Pu. part.* מְרֻבָּע *m.*, מְרֻבַּעַת *f. id.*

רֶבַע *m.* cubatio, *c. suff.* רִבְעִי. 2) pars quarta; latus corporis quadrati. 3) *N. pr.* regis Midianit.

רֹבַע *m.* pars quarta.

רְבִיעִי *m.* רְבִיעִית *f.* quartus, quarta; *fem.* pars quarta; בְּנֵי רְבִיעִים filii quartae stirpis.

רְבִיעַי *m. chald.* quartus.

רִבֵּעִים *m. pl.* quarta stirpe generati, abnepotes.

אַרְבַּע *f.*, אַרְבָּעָה, אַרְבַּעַת *m.* quatuor, *c. suff.* אַרְבַּעְתָּם quatuor illi; *dual.* אַרְבַּעְתַּיִם quadruplum; *pl.* אַרְבָּעִים quadraginta. — 2) *N. pr.* gigantis Enakitarum.

אַרְבַּע *f.* אַרְבְּעָה *m. chald. id.*

רָבַץ (*fut.* יִרְבַּץ) cubuit, recubuit; incubuit; quievit; quiete, secure vixit.—*Hiph.* recubare sivit; locavit, posuit.

רֵבֶץ *m.* cubile; domicilium quietum.

מַרְבֵּץ *m.* cubile.

מַרְבָּץ *m. id.*

רָבַק *rad. inus. chald.* saginavit.

רִבְקָה (saginata) *N. pr.* uxoris Isaaci, Ῥεβέκκα.

מַרְבֵּק *m.* saginarium.

רַבְשָׁקֵה, רַבְרְבָן, רַבְרְבִין *v.* רבב.

רֶגֶב *m.*, *pl.* רְגָבִים, רִגְבֵי glebae.

רָגַז (*imp.* רְגַז, רָגְזָה, *pl.* רִגְזוּ; *fut.* יִרְגַּז) trepidavit, contremuit; commotus est (laetitiâ, dolore, metu, irâ). — *Hiph.* tremefecit; commovit, irritavit, perturbavit *sq. accus.*, לְ; iram alcjs excitavit. — *Hithpa.* se commovere, furere *sq.* אֶל.

רְגַז *chald.* iratus est. — *Aph.* ad iram provocavit.

רֹגֶז *m.* commotio, perturbatio (animi); ira; fremitus; fragor.

רְגַז *m. chald.* ira.

רַגָּז *m.* tremens, trepidus.

רָגְזָה *f.* tremor.

אַרְגָּז *m.* arca, cista (a latere plaustri pendens et huc illuc se movens).

רָגַל circumivit obtrectandi causa, calumniatus est.—*Pi.* obtrectavit *sq.* בְּ; exploravit *sq. accus.*; *part.* מְרַגְּלִים exploratores, speculatores. — *Thiphel* תִּרְגַּל ire docuit, manu duxit.

רֶגֶל *com.* (*dual.* רַגְלַיִם, רַגְלֵי) pes; gressus; vestigium; בְּרַגְלֵי פ׳ in alcjs vestigiis, לְרַגְלֵי פ׳ post alqm, a tergo alcjs; — *pl.* רְגָלִים ictus pedis, vices.

רְגַל, רֶגֶל *com. chald.* pes.

רַגְלִי *m.* pedes (miles), *pl.* רַגְלִים pedites.

רֹגְלִים (fullo) *N. pr. v.* עַיִן; 2) *pl.* רֹגְלִים locus in Gileaditide.

מַרְגְּלוֹת *f. pl.* partes inferiores, ubi pedes sunt.

רָגַם lapidavit, obruit lapidibus alqm *sq.* בְּ, עַל, *accus. dupl.*

רִגְמָה *f.* caterva, agmen.

מַרְגֵּמָה *f.* acervus lapidum.

רֶגֶם *N. pr. m.*

רֶגֶם מֶלֶךְ *N. pr. m.*

רָגַן *et Niph.* נִרְגַּן murmuravit, mussitavit, *sq.* בְּ contra alqm.

רָגַע commovit, conturbavit; 2) *intrans.* quievit. — *Niph.* quievit. — *Hiph.* quietum reddidit; collocavit; *intr.* quiete habitavit; *denom. a* רֶגַע momentum temporis transegit.

רָגֵעַ *m.* quietus.

רֶגַע *m.* momentum temporis; רֶגַע, כְּרֶגַע, בְּרֶגַע *adv.* momento, repente; לִרְגָעִים

singulis momentis, continuo; repente, subito.

מַרְגּוֹעַ *m.* locus quietis.

מַרְגֵּעָה *f. id.*

רָגַשׁ tumultuatus est.

רְגַשׁ *chald. id.* — *Aph.* cum strepitu concurrere.

רֶגֶשׁ *m.* multitudo s. turba cum strepitu concurrens.

רִגְשָׁה *f. id.*

רָדַד extendit, stravit, subjecit. — *Hiph.* diduxit (aurum).

רַדַּי *N. pr. m.*

רְדִיד *m.* peplum muliebre.

רָדָה (*fut. apoc.* יֵרְדְּ, *pl.* יִרְדּוּ) calcavit *sq.* בְּ; subegit, in potestatem suam redegit, dominatus est *sq.* בְּ, *acc.*; regnavit; *trop.* grassatus est (ignis); 2) desumsit, sumsit *Jud.* 14,9.—*Hiph.* subigere fecit, subjecit, *fut. apoc.* יַרְדְּ.

רָדַם — *Niph.* נִרְדַּם sopitus, sopore devinctus est; torpore affectus est.

תַּרְדֵּמָה *f.* sopor altus; torpor, inertia summa.

רֹדָנִים *N. pr.* populi terrae occidentalis (Rhodii).

רָדַף insecutus, sectatus est; persecutus est *sq. accus.*, אַחֲרֵי, לְ, אֶל; *trop.* secutus est (justitiam, scelus); fugavit. — *Pi.* sectatus, persecutus est. — *Hiph. id.* — *Niph. et Pu.* persecutionem passus est, propulsus est.

מֻרְדָּף *m.* (*Hoph. part.*) persecutio.

רָהַב fortiter institit *sq. acc.*; ferociter ursit *sq.* בְּ.—*Hiph.* ferocem, animosum reddidit; graviter institit.

רַהַב *m.* insolentia, ferocia, superbia. 2) *poët. nom.* Aegypti.

רָהָב *m.* insolens, superbus.

רֹהַב *m.* superbia, id quo quis superbit.

רָהְגָה (clamor) *N. pr. m.*

רָהָה, תִּרְהוּ *v.* יָרָה.

רָהַט *rad. inus. chald. et syr.* cucurrit, fluxit.

רַהַט *m., pl.* רְהָטִים canales potatorii; cincinni.

רָהִיט *m., pl.* רְהִיטִים lacunaria, φατνώματα.

רֵו *v.* ראה.

רוּב *v.* ריב.

רוֹב *i. q.* רֹב *v* רבב.

רוּד vagari, inconstanter agere. — *Hiph.* vagari, huc illuc agitari.

מָרוּד *m.* persecutio; *pl.* מְרוּדִים persecutiones; propulsi, vagantes.

רָוָה satiatus est alqa re *sq. accus.*, מִן. — *Pi.* רִוָּה ubertim irrigavit; ubertim satiavit *sq. acc. dupl.*; *intrans.* irrigatus est, inebriatus est. — *Hiph.* הִרְוָה ubertim irrigavit, satiavit.

רָוֶה *m.* irriguus, satiatus.

רִי *m.* irrigatio.

רְוָיָה *f.* ubertas.

רוז *rad. inus. syr.* celare.

רָז *m. chald.* secretum, arcanum.

רוּחַ, רִיחַ *Kal inus.* flare, spirare. — *Hiph.* הֵרִיחַ odoratus est, olfecit; cum voluptate odoratus est, delectatus est alqa re *sq.* בְּ.

רוּחַ *com.* (*pl.* רוּחוֹת, רֻחוֹת) aura, ventus; plaga coeli; *trop.* alqd vanum et inane; halitus (oris), anhelitus (ira); anima; animus (sentiendi et appetendi facultas); spiritus Dei, vis divina.

רוּחַ *com. chald.* ventus; animus; spiritus Dei.

רַחַת *f.* vannus, ventilabrum.

רֵיחַ *m.* exhalatio, odor. — *Chald. id.*

רָוַח (*fut.* יִרְוַח) laxus, spatiosus fuit, *impers. sq.* לְ relaxatio facta est alicui, respiravit.— *Py. part.* מְרֻוָּחִים spatiosi, ampli.

רֶוַח *m.* spatium; relaxatio, liberatio.

רְוָחָה *f.* relaxatio, remissio.

רוּם (*fut.* יָרוּם, יָרֻם, וַיָּרָם) altum, excelsum, sublime esse; altum fieri; *trop.* potentem fieri, magnificari; se efferre, se elevare; surgere; crescere (*fut.* וַיָּרֻם); *trop.* superbire. *Part.* רָם *m.* רָמָה *f.* altus, excelsus (*pl.* רָמִים excelsa coeli); elatus, sublatus; potens; superbus; arduus, difficilis (intellectu). b) *N. pr.* virorum. — *Pil.* רוֹמֵם altum reddidit, sustulit, extraxit (ex orco); exstruxit (domum); crescere fecit, educavit; *trop.* sublevavit (humilem); in tutum locum adduxit; victoriam largitus est; laudibus extulit. — *Pyl.* רוֹמַם exaltatus est. — *Hiph.* הֵרִים erexit; *trop.* excitavit (caput); sustulit (pedem, manum, vocem); obtulit; abstulit; exegit (tributum). — *Hoph.* הוּרַם elatus est; sublatus, abrogatus est. — *Hithpal.* se extulit, superbivit.

רוּם *chald.* altum esse, efferri. — *Pil.* laudibus extulit. — *Aph.* exaltavit, honoribus auxit. — *Ithpal.* se extulit, surrexit.

רָמָה *f.* locus editus, collis. — 2) *N. pr.* oppidi in tribu Benj. b) in montanis Ephr., patriae Samuel., *alibi* רָמָתַיִם צוֹפִים (collis speculatorum); c) in tr. Naphth. d) רָמַת הַמִּצְפָּה in Gileaditide, *alibi* רָמַת לְחִי; e) רָאמוֹת, רָמוֹת *i. q.* לְחִי. — *N. gent.* רָמָתִי.

רָמוּת *f.* acervus altus, strues.

רוּם *m.* altitudo; elatio (animi).

רוּם *m. chald.* altitudo.

רוֹם *m.* רוֹמָה *f.* altitudo, *adv.* in altum; elate.

רוּמָה *N. pr.* loci.

רוֹמָם *m.* elatio, laudatio; *pl. constr.* רוֹמְמוֹת.

רוֹמֵמוּת *f.* elatio, *c. suff.* רֹמְמֻתֶךָ.

רֹמַמְתִּי־עֶזֶר (auxilium auxi) *N. pr. m.*

רֶמֶת (altitudo) *N. pr.* opp. in tribu Issaschar.

מָרוֹם *m.* altum, excelsum, sublime; locus editus, excelsus; coelum; *concr.* sublimis; *collect.* proceres; *adv.* in loco excelso; elato animo, insolenter.

מֵי מֵרוֹם *N. pr.* lacus in Palaestina septentr. (*Σαμοχωνῖτις*).

תְּרוּמָה *f.* donum, munus; oblatio sacra; oblatio elevanda (a sacerdote).

תְּרוּמִיָּה *f.* oblatio sacra.

רוּן vincere. — *Hithpa. part.* מִתְרוֹנֵן victus, subactus.

רוּעַ (*praet.* רַע, *inf.* רֹעַ) malum esse (*sq.* בְּעֵינֵי displicere); malignum esse; tristem esse; perniciosum esse. — *Niph.* (*fut.* יֵרוֹעַ) depravatus est; damno affectus est. — *Hiph.* הֵרַע, הֵרֵעַ malum fecit alqd, male egit; prave egit, peccavit (*part.* מֵרַע, מֵרֵעַ maleficus); male habuit s. tractavit alqm *sq.* לְ, עַל, עִם, בְּ, *accus.* — *Hithpal.* הִתְרוֹעֵעַ damnum sibi contraxit. — II) *Hiph.* הֵרִיעַ (*pl.* הֵרִיעוּ) vociferatus est; jubilavit; ejulavit; tubâ cecinit. — *Pil. fut.* יְרֹעֵעַ jubilabitur. — *Hithpal.* jubilavit.

רַע *in pausa* רָע *m.* רָעָה *f.* malus; pravus, impius; malignus; noxius, calamitosus, miser, infelix; deformis; tristis. *Subst.* malum; malitia, pravitas; calamitas, miseria.

רֹעַ, רוֹעַ *m.* conditio mala; malitia, pravitas; deformitas; tristitia.

רֵעַ *m.* vociferatio, clamor. — *Al. v. s.* רֵעָה.

תְּרוּעָה *f.* vociferatio, jubi-

latio; clamor bellicus; clangor (buccinae).

רוּץ currere; hostiliter aggredi *sq.* אֶל, עַל; *trop.* celeriter legere; celeriter perferri (praeceptum ad homines). *Part. pl.* רָצִים cursores publici, satellites regii; tabellarii regii. —*Pil.* רוֹצֵץ cucurrit. — *Hiph.* effecit ut curreret; acceleravit, celeriter adduxit *s.* attulit.

מֵרוֹץ *m.* cursus.

מְרוּצָה *f.* cursus. — *Al. v. s.* רָצַץ.

רוּק *v.* רִיק.

רוּר salivam, pituitam emittere.

רִיר *m.* saliva.

רוּשׁ *v.* רֹאשׁ.

רוּשׁ egenum esse; *part.* רָשׁ, רָאשׁ egenus, pauper. — *Hithp.* הִתְרֹשֵׁשׁ egenum se simulavit.

רֵישׁ, רִישׁ, רֵאשׁ *m.* paupertas.

רוּת *N. pr. f.*

רָזָה emaciavit, consumsit, perdidit. — *Niph.* emaciatus est.

רָזֶה *m.* macilentus, macer.

רָזִי *m.* pernicies, רָזִי לִי vae mihi, perii!

רָזוֹן *m.* macies, morbus emacians; pestis; *trop.* de mensura justo minore. — *Al. v. s.* רָזַן.

רָזַח *rad. inus. arab.* alta voce clamavit.

מַרְזֵחַ *m.* ejulatio, luctus.

מִרְזָח *m.* jubilatio, jubilum.

רָזַם nictavit (oculis).

רָזַן gravis fuit, *part.* רוֹזְנִים graves, principes.

רָזוֹן *m.* princeps. *Al. v. s.* רָזָה.

רְזוֹן *N. pr.* regis Damasc.

רָחַב latus fuit, dilatatus est, late apertus est. — *Niph. part.* latus, amplus. — *Hiph.* הִרְחִיב dilatavit, ampliorem fecit; late aperuit (os, animum); *sq.* לְ spatium concessit, aditum patefecit alicui, liberavit alqm ex angustiis.

רָחָב *m.* רְחָבָה *f.* latus, amplus, spatiosus; *sq.* יָדַיִם utrinque latus, peramplus; *trop.* elatus, inflatus (animo); *subst.* superbia. 2) רָחָב *N. pr.* meretricis Hierichuntinae.

רַחַב *m.* amplitudo, spatium latum.

רֹחַב *m.* (*c. suff.* רָחְבָּהּ) latitudo; *trop.* amplitudo (animi, sapientiae).

רְחֹב, רְחוֹב *f.* (*pl.* רְחֹבוֹת)

platea; area, forum (prope portas). — 2) בֵּית רְחֹב et רְחֹב *N. pr.* oppidi in tribus Ascher. parte septentr., cui vicina civitas syr. dicta est אֲרַם רְחֹב et אֲרַם בֵּית רְחוֹב. 3) רְחֹבוֹת *N. pr.* putei; b) רְ׳ עִיר oppidi in Assyria; c) רְ׳ הַנָּהָר opp. ad Euphratem.

רְחַבְיָהוּ (ampliorem reddidit Jova) *N. pr. m.*

רְחַבְעָם (Εὐρύδημος) *N. pr.* filii Salomonis, regis Jud., *LXX.* Ῥοβοάμ.

מֶרְחָב *m.* locus latus et amplus, spatium amplum.

רָחוֹק, רַחִיק *v.* רחק.

רָהִיטִים *Cthib pro* רָהִיטִים *v.* רהט.

רֵחַיִם *m. dual.* mola (meta et catillus).

רָחֵל *f.* ovis (mater); ovis adulta. 2) *N. pr.* uxoris Jacobi, *LXX.* Ῥαχήλ.

רחם *s.* רָחַם intimo amore amplexus est. — *Pi.* רִחַם tenerrimo amore complexus est, misertus est *sq. accus.*, עַל. — *Py.* רֻחַם misericordiam consecutus est.

רָחָם, רָחָמָה *m.* vultur percnopterus.

רַחוּם *m.* misericors (Deus).

רְחוּם (amatus) *N. pr.* virorum.

רֶחֶם, רַחַם *m.* (*fem. Jer.* 20, 17.) uterus; puella: *dual.* רַחֲמָתַיִם. 2) רַחַם *N. pr. m.*

רַחֲמִים *m. pl.* viscera, animus; amor, pietas; misericordia, gratia.

רַחֲמִין *m pl. chald.* misericordia.

רַחֲמָנִי *m., f. pl.* רַחֲמָנִיּוֹת misericordes.

רחף huc illuc motus est, vacillavit. — *Pi.* רִחֵף se motavit, incubuit (avis pullis; *trop.* spiritus Dei aquis).

רָחַץ (*fut.* יִרְחַץ; *imp.* רְחַץ, *pl.* רַחֲצוּ; *inf.* רְחֹץ, רָחְצָה) lavit, abluit; se lavit. —*Py.* lotus est. — *Hithpa.* se lavit.

רַחַץ *m.* lotio.

רַחְצָה *f.* lotio, lavacrum.

רְחַץ *chald.* — *Ithpa.* se commisit, confisus est.

רָחַק (*fut.* יִרְחַק, *inf.* רָחֳקָה) procul abfuit, remotus fuit, longe discessit, abstinuit.— *Pi.* רִחַק procul amovit. — *Hiph.* הִרְחִיק longe amovit s. removit; longe discessit; *inf.* הַרְחֵק *adv.* procul.

רָחֵק *m.* longe recedens.

רָחוֹק *m.* רְחוֹקָה *f.* longinquus, longe remotus; *subst.* longinquum, longinquitas; בְּרָחוֹק procul; מֵרָחוֹק e lon-

ginquo, eminus; in longinquo, procul; לְמֵרָחוֹק e longinquo; עַד־רָחוֹק in loca remota. — 2) carus, pretiosus.

רַחִיק m. chald. longe remotus.

מֶרְחָק m. (pl. מֶרְחַקִּים) longinquitas, locus longinquus.

מַרְחָק m. id., pl. מַרְחַקִּים.

רָחַשׁ ebullivit, trop. effudit (verba).

מַרְחֶשֶׁת f. cacabus, ahenum.

רַחַת v. רוּחַ.

רָטַב (fut. יִרְטַב) maduit (imbre).

רָטֹב m. succosus.

רָטָה, יָרַט v. יִרְטֵנִי.

רָטַט rad. inus. chald. tremuit.

רֶטֶט m. terror, horror.

רֻטֲפַשׁ quadrilit. reviruit, revixit.

רָטַשׁ — Pi. רִטֵּשׁ allisit (pueros rupibus); prostravit. — Py. allisus est.

רִי v. רָוָה.

רִיב (praet. רָב, רַבְתָּ, רִיבוֹתָ; inf. abs. רֹב, inf. constr. et imp. רִיב; fut. יָרִיב) litigare, contendere cum alqo sq. עִם, אֵת, אֶל, בְּ, accus.; pro alqo sq. לְ; de alqa re sq. עַל; causam agere, vindicare aliquem ab alqo sq. acc. et מִן. — Hiph. part. מֵרִיב litigans, contendens.

רִיב, רָב m. (pl. רִיבִים, רִיבוֹת) lis, contentio, rixa; causa forensis.

רִיבַי (contentiosus) N. pr. m.

יָרֵב m. adversarius.

יָרִיב m. id. — 2) N. pr. virorum.

יְרִיבַי N. pr. m.

יְרֻבַּעַל (Baal litigat), יְרֻבֶּשֶׁת (idolum litigat) N. pr. Gideonis.

מְרִיבָה f. lis, contentio. 2) N. pr. fontis in deserto Sin.

רִיחַ, הֵרִיחַ, רֵיחַ v. רוּחַ.

רִים i. q. רְאֵם.

רֵעַ v. רִיעַ, רוּעַ v. הֵרִיעַ, רָעָה.

רִיפוֹת (רוּף inus. i. q. רָפַף) f. pl. grana contusa.

רִיפַת N. pr. gentis e posteris Japheti.

רִיק — Hiph. הֵרִיק vacuum reddidit, evacuavit; exhausit; effudit; expromsit, expedivit, strinxit (gladium); eduxit (ad dimicandum Gen. 14, 14.). — Hoph. הוּרַק effusus est.

רִיק m. vacuus; subst. trop. inane, vanitas; adv. רִיק, לָרִיק frustra.

רִיק, רֵק m., רֵקָה f. vacuus;

trop. inanis, vanus; levis, perditus; omnium rerum inops.

רֵיקָם *adv.* vacue; frustra, temere.

ריר *v.* רור.

רֵישׁ, רִישׁ *v.* ראשׁ; רִישׁוֹן *i. q.* רִאשׁוֹן.

רַךְ, רֹךְ *v.* רכך.

רָכַב (*fut.* יִרְכַּב, *inf.* רְכֹב) vectus est *s.* curru *s.* jumento *sq.* עַל, בְּ, *accus.*; *part.* רֹכֵב eques. — *Hiph.* equitare *s.* curru vehi jussit; currui imponi jussit; imposuit.

רֶכֶב *m.* (*f. Nah.* 2, 5) equitatus; jumenta; currus; currus bellici; juga equorum cum curribus; meta *s.* superior lapis molaris.

רֵכָב (eques) *N. pr.* patris Jonadabi, a quo Rechabitae (רֵכָבִים) originem duxerunt; 2) al. virorum.

רְכוּב *m.* vehiculum.

רַכָּב *m.* eques; auriga.

מֶרְכָּב *m.* currus; sedile.

מֶרְכָּבָה *f.* (*c. suff.* מֶרְכַּבְתּוֹ; *pl.* מַרְכָּבוֹת, מַרְכְּבוֹת) currus; currus bellicus.

מִרְכֶּבֶת *f. id.*

רֵכָה *N. pr.* loci ignoti.

רְכוּשׁ *v.* רכשׁ; רָכִיל *v.* רכל.

רָכַךְ emollitus est; *trop.* mollis, delicatus fuit; blandus fuit. — *Niph.* mollitus est (de animo abjecto et timido), *fut.* יֵרַךְ. — *Pu.* emollitus est. — *Hiph.* הֵרַךְ mollivit, timidum reddidit.

רַךְ *m.* רַכָּה *f.* mollis, tener; debilis, infirmus; delicatus; blandus.

רֹךְ *f.* mollities.

רָכַל circumivit (obtrectandi *s.* negotiandi causa), *part.* רֹכֵל mercator, רֹכֶלֶת negotiatrix.

רָכָל (mercatura) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

רָכִיל *m.* obtrectatio; הָלַךְ רָכִיל obtrectandi causa obiit.

רְכֻלָּה *f.* mercatura.

מַרְכֹּלֶת *f.* mercatus, nundinae.

רָכַס ligavit, alligavit; 2) praecipitem dedit *cf. deriv.*

רֹכֶס *m.*, רִכְסֵי אִישׁ conspirationes virorum.

רֶכֶס *m.*, *pl.* רְכָסִים praecipitia, loca praerupta.

רָכַשׁ acquisivit, comparavit. — *arab.* citato cursu ferri.

רְכוּשׁ, רְכֻשׁ *m.* possessiones, opes, bona.

רֶכֶשׁ *m.* equus velox.

רָם, רָמָה *v.* רום; רָם *i. q.* רְאֵם.

רָמָה jecit, projecit; jaculatus est. — *Pi.* רִמָּה supplantavit, decepit, fefellit.

רְמָא, רְמָה *chald.* jecit, projecit; posuit, collocavit; imposuit (tributum imperavit). — *Ithpe.* projectus est.

רִמָּה, רִמּוֹן *v.* רמם.

רָמוֹת, רָמוּת *v.* רוּם.

רְמִיָּה *f.* deceptio, fraus; remissio (manuum), ignavia; *adv.* segniter.

רְמַיָה (Jova projecit) *N. pr. m.*

מִרְמָה fraus, dolus; opes fraude partae. 2) *N. pr. m.*

תָּרְמָה *f.* fraus, dolus.

תַּרְמִית (תַּרְמוּת) *f. id*

רמח רֹמַח *m.* (*pl.* רְמָחִים, *c. suff.* רְמְחֵיהֶם) lancea, hasta.

רַמִּי, רַמִּים *pl.* הָרַמִּים *i. q.* הָאֲרַמִּים Syri.

רַמָּךְ *f.* equa.

רְמַלְיָהוּ *N. pr.* patris Phecachi, regis Isr.

רמם רָמַם (*praet. pl.* רָמּוּ, רֹמּוּ) altus, excelsus fuit; *part. f.* רוֹמֵמָה alta. — *Niph.* (*imp. pl.* הֵרֹמּוּ, *fut. pl.* יֵרֹמּוּ) surrexit, abiit. — II) *arab.* putrescere.

רִמָּה *f.* vermis; *collect.* vermes (e putredine orti).

רִמּוֹן *m.* malus punica; malum punicum; malum pun. arte factum. — 2) *N. pr.* urbis in tribu Simeon; b) petrae non procul a Gibea; c) dei Syrorum; d) רִמּוֹן הַמְּתֹאָר (malum pun. rotundum) opp. in tr. Sebulon. e) רִמֹּן פֶּרֶץ (malum fractum) statio Israelitarum.

רמס רָמַס calcavit (argillam), supergressus est alqd; conculcavit, *trop.* oppressit (*part.* רֹמֵס oppressor), profanavit (atria sacra). — *Niph.* conculcatus est.

מִרְמָס *m.* id quod conculcatur.

רמש רָמַשׂ se movit; repsit, prorepsit.

רֶמֶשׂ *m. collect.* animalia se moventia; reptilia, vermes.

רֶמֶת *v.* רוּם.

רנה רָנָה tremulum sonum edidit, stridsit.

רנן רָנַן (*fut.* יָרֹן) sonitum edidit, vociferatus est, clamavit; jubilavit, ovavit. — *Pi.* רִנֵּן jubilavit de alqo *sq.* בְּ, עַל; jubilando celebravit *sq. accus.*, לְ, אֶל. — *Py. fut.* יְרֻנַּן jubilabitur. — *Hiph.* הִרְנִין jubilantem reddidit, exhilaravit; jubilavit. — *Hithp. v. s.* רוּן.

רְנָן *m.*, *pl.* רְנָנִים struthiones.

רְנָנָה *f.* jubilum.

רֹן *m.*, *pl.* רָנִּים jubila.

רִנָּה *f.* vociferatio, clamor; jubilum. 2) *N. pr. m.*

רֶסֶן *m.* lupatum, frenum; *metonym.* mandibula. 2) *N. pr.* urbis antiquae assyr.

רָסַס conspersit, adspersit.— II) *i. q.* רָצַץ.

רִסָּה *N. pr.* stationis Isr. in deserto arab.

רְסִיסִים *m. pl.* guttae; 2) rudera, ruinae.

רַע, רֵעַ, רֹעַ *v.* רוּעַ; רַע *v.* רוּעַ, רָעָה.

רָעֵב (*fut.* יִרְעַב) esurivit, fame laboravit; *sq.* לְ alqd esurivit. — *Hiph.* הִרְעִיב esurire passus est; famem immisit.

רָעֵב *m.* רְעֵבָה *f.* esuriens, famelicus; fame confectus.

רָעָב *m.* fames; annonae caritas.

רְעָבוֹן *st. c.* רַעֲבוֹן *m.* fames.

רָעַד (*fut.* יִרְעַד) tremuit. — *Hiph. id.*

רַעַד *m.* tremor.

רְעָדָה *f. id.*

רָעָה (*fut.* יִרְעֶה, *apoc.* יֵרַע) *trans.* pavit (greges *sq. acc.*); vitam pastoralem egit (רֹעֶה pastor); *trop.* nutrivit; rexit, moderatus est; *intr.* pastus est; depavit, consumsit, perdidit. — II) delectatus est, familiariter usus est alqo *sq. acc.*; cupivit, sectatus est (veritatem). — *Pi.* רֵעָה socium sibi alqm adjunxit. — *Hithp.* הִתְרָעָה familiaritatem contraxit cum alqo *sq.* אֶת.

רֵעַ, רֵעֶה, רֵיעַ *m.* (*pl. c. suff.* רֵעֵהוּ pro רֵעָיו) socius, familiaris; amasius; quivis alius, ὁ πλησίον; רֵעַ — אִישׁ alter — alter; c) cogitatio, voluntas *Ps.* 139, 2. 17. — *Al. v. s.* רוּעַ.

רֵעָה *f., pl.* רֵעוֹת sociae, amicae.

רָעָה *f. v.* רַע *s.* רוּעַ.

רֹעָה *v.* רעע.

רְעוּת *f.* socia, amica; alia; 2) studium alcjs rei.

רְעוּת *f. chald.* voluntas.

רְעוּ *N. pr. m.*

רְעוּאֵל (voluntas Dei) *N. pr.* filii Esavi; 2) soceri Mosis; 3) al. virorum.

רְעִי *m.* pastio, pastus.

רֹעִי *m.* pastoralis; *subst.* pastor.

רֵעִי (familiaris) *N. pr. m.*

רַעְיָה *f.* socia, amica; amata.

רַעְיוֹן *m.* studium alcjs rei.

רַעְיוֹן *m. chald.* cogitatio.

מֵרֵעַ *m.* (*c. suff.* מֵרֵעֵהוּ, *pl.* מֵרֵעִים) socius, amicus.

מִרְעֶה *m.* pascuum, pabulum.

מַרְעִית *f.* pastio, pastus; *metonym.* grex.

רָעַל — *Hoph.* הָרְעַל tremuit, agitatus est.

רַעַל *m.* tremor, vertigo; 2) *pl.* רְעָלוֹת velum muliebre.

רְעֵלְיָה (tremuit coram Jova) *N. pr. m.*

תַּרְעֵלָה *f.* vertigo, titubatio.

רָעַם (*fut.* יִרְעַם) commotus est, tremuit; fremuit (mare). — *Hiph.* הִרְעִים commovit, iram alcjs excitavit; tonuit, intonuit.

רַעַם *m.* tonitru; fragor, strepitus.

רַעְמָה *f.* tremor. — 2) *N. pr.* urbis *s.* regionis Cuschitarum.

רַעְמְסֵס, רַעְמְסֵס *N. pr.* regionis aegypt. 2) urbis aegypt.

רָעַן — *Pil.* רַעֲנַן viruit.

רַעֲנָן *m.* virens; viridis, recens.

רַעֲנַן *m. chald.* virens, *trop.* florens.

רָעַע (*fut.* יָרֹעַ, *inf.* רֹעָה) confregit, contrivit. — *Niph. fut.* יֵרוֹעַ *et Hiph.* הֵרַע *v. s.* רוּעַ.—*Hithpo.* הִתְרוֹעֵעַ conquassatus, comminutus est.

רְעַע *chald.* (*fut. f.* תֵּרֹעַ) confregit, comminuit.—*Pa. id.*

רֹעָה *f.* fractio, שֵׁן רֹעָה dens fractus.

רָעַף *et Hiph.* הִרְעִיף stillavit *sq. accus.*

רָעַץ confregit, prostravít; crudeliter vexavit.

רָעַשׁ (*fut.* יִרְעַשׁ) concussus est, tremuit, nutavit, fluctuavit. — *Niph.* tremuit. — *Hiph.* commovit, concussit; terruit; effecit ut saliret (equus).

רַעַשׁ *m.* concussio, tremor; motus (terrae); strepitus, tumultus.

רָפָא (*imp.* רְפָא, רְפָה; *fut.* יִרְפָּא, *pl. f.* תִּרְפֶּינָה) sarsit, sanavit, medicatus est *sq. acc. s. dat.* (*part.* רֹפֵא medicus); *impers. sq.* לְ curatio adhibita est alicui; *trop.* integritati et incolumitati restituit; condonavit (peccata); consolatus est. — *Niph.* נִרְפָּא (*praet. f.* נִרְפָּתָה; *inf.* הֵרָפֵא, הֵרָפֵה; *fut. pl.* יֵרָפוּ) resartus est; sanatus est; *trop.* integritati restitutus est; curatio adhibita est alicui *sq.* לְ; saluber redditus est (fons). — *Pi.* רִפֵּא (*fut. pl.* יְרַפּוּ) resarsit, reparavit; sanavit, curavit;

salubrem reddidit; sanandum curavit.—*Hithpa.* se sanandum curavit.

רְפָאִים manes *v.* רפה.

רְפָאֵל (Deus sanavit) *N. pr. m.*

רְפָיָה (Jova sanavit) *N. pr.* virorum.

רְפָאִים *N. pr.* gentis cananiticae trans Jordanem habitantis, quae a Rapha quod. originem duxit, ideoque etiam יְלִידֵי הָרָפָה nominatur. — עֵמֶק רְפָאִים vallis Rephaeorum ad radices montis Moriae.

רִפְאוּת *f.* sanatio.

רְפֻאוֹת *f. pl.* medicamenta.

רָפוּא (sanatus) *N. pr. m.*

מַרְפֵּא, מַרְפֵּה *m.* sanatio; recreatio; restitutio; medicamentum. — *Al. v. s.* רָפָה.

תְּרוּפָה (רוּף *inus. i.q.* רָפָא) *f.* sanatio.

רָפַד stravit, *fut.* יִרְפַּד. — *Pi.* stravit; substravit alicui, sustentavit.

רְפִידָה *f.* fulcrum, *Vulg.* reclinatorium.

רְפִידִים *N. pr.* stationis Isr. in deserto arab.

רָפָה (*fut.* יִרְפֶּה, יִרֶף) flaccidus, remissus fuit, defecit; inclinavit (dies); concidit; *sq* מִן destitit ab alqo. — *Niph. part.* נִרְפִּים otiosi, segnes. — *Pi.* רִפָּה remisit, laxavit; debilitavit (*part.* מְרַפֵּא). — *Hiph.* הִרְפָּה (*imp. apoc.* הֶרֶף, *fut. apoc.* יֶרֶף) remisit; *sq.* מִן destitit; missum fecit, reliquit, deseruit; dimisit; *sq.* לְ permisit. — *Hithpa.* segnem se praebuit; animum abjecit.

רָפֶה *m.* (*pl. f.* רָפוֹת) remissus; debilis.

רָפָא *m.*, *pl.* רְפָאִים debiles *i. e.* manes, umbrae (in orco). 2) *N. pr.* gigantis *cf.* רְפָאִים *s.* רפא.

רָפָה *N. pr. v. s.* רפא.

רִפְיוֹן *m.* remissio.

מַרְפֵּא *m.* lenitas, mansuetudo. — *Al. v. s.* רפא.

רֶפַח (divitiae) *N. pr. m.*

רָפַס, רָפַשׂ calcavit, calcando turbavit (aquam). — *Niph. part.* נִרְפָּשׂ calcando turbatus. — *Hithp.* הִתְרַפֵּס calcandum se praebuit, procubuit.

רְפַס *chald.* conculcavit.

מִרְפָּשׂ *m.* aqua calcando turbata.

רַפְסֹדוֹת *f. pl.* rates.

רָפַף — *Po.* רוֹפֵף contremuit.

רָפַק — *Hithpa.* innixus est, se reclinavit.

רָפַשׂ *v.* רפס.

רֶפֶשׁ *m.* coenum, lutum.

רְפָתִים *m. pl.* bubilia.

רַץ, רַצֵּי *v.* רצץ; רַצִּים *v.* רוּץ.

רָצָא *i. q.* רוּץ cucurrit.

רָצַד — *Pi.* invidiose adspexit *s.* observavit.

רָצָה (*fut.* יִרְצֶה, וַתֶּרֶץ) delectatus est, acceptum habuit *sq.* בְּ, *accus.*; benevole accepit, excepit; *sq.* עִם familiariter usus est alqo; *sq. inf.* placuit alicui (*part.* רָצוּי gratus, acceptus); solvit (debitum).— *Niph.* נִרְצָה benevole acceptus est, approbatus est; solutus est. — *Pi.* benevolum reddidit, gratiam alcjs imploravit. — *Hiph.* solvit (debitum). — *Hithpa.* gratiam alcjs sibi conciliare studuit *sq.* אֶל.

רָצוֹן *m.* delectatio (לְרָצוֹן, עַל ר׳ in delectationem, acceptum, probatum); deliciae, gratum, acceptum; benevolentia, *metonym.* beneficia; arbitrium, libido; lascivia.

רָצַח (*fut.* יִרְצַח) contudit, interfecit; *part.* רֹצֵחַ homicida. — *Niph.* occisus est. — *Pi.* contudit, evertit; trucidavit, interfecit.

רֶצַח *m.* contritio; caedes.

רִצְיָא (delectatio) *N. pr. m.*

רְצִין (stabilis) *N. pr.* regis Syr.

רָצַע perforavit.

מַרְצֵעַ *m.* subula.

רָצַף stravit (pavimentum lapidibus), tesselavit; distinxit, exornavit.

רֶצֶף *m.* lapis ignitus, quo coquebatur. 2) *N. pr.* urbis in Assyriorum potestatem redactae.

רִצְפָּה *f.* pavimentum; lapis candefactus. 2) *N. pr.* pellicis Sauli.

מַרְצֶפֶת *f.* pavimentum.

רָצַץ (*fut.* יָרוּץ, תָּרֹץ) fregit, infregit; *trop.* violenter tractavit; *intrans.* fractus est. — *Niph.* נָרוֹץ confractus est. — *Pi.* רִצֵּץ confregit, contudit; *trop.* oppressit, violenter tractavit. — *Po.* רוֹצֵץ violenter tractavit; *al. v. s.* רוּץ. — *Hiph.* confregit, *fut.* וַתָּרֶץ.— *Hithpo.* invicem se tundere, inter se conflictari.

רַץ *m.* fragmentum, massula, *pl. constr.* רַצֵּי.

מְרוּצָה *f.* oppressio, vexatio. — *Al. v. s.* רוּץ.

רַק, רֹק, רָקִּי *v.* רקק.

רַק *v.* רִיק.

רָקַב (*fut.* יִרְקַב) carie affectus, cariosus factus est

(*trop*. de nomine et fama alcjs).

רָקָב *m*. caries, putredo.

רִקָּבוֹן *m*. *id*.

רָקַד saliit, subsiliit. — *Pi*. subsiliit, saltavit. — *Hiph*. subsilire fecit.

רַקָּה, רַקּוֹן *v*. רקק.

רָקַח (*fut*. יִרְקַח) aromata miscuit et unguenta confecit; *part*. רֹקֵחַ unguentarius. — *Py*. *part*. מְרֻקָּחִים arte confecta (unguenta). — *Hiph*. condivit.

רֶקַח *m*. condimentum.

רֹקַח *m*. unguentum.

רַקָּח *m*. unguentarius, pigmentarius; *fem*. *pl*. רַקָּחוֹת unguentariae.

רִקֻּחִים *m*. *pl*. unguenta.

מֶרְקָח *m*., *pl*. מֶרְקָחִים herbae aromaticae.

מִרְקַחָה *f*. unguentum.

מִרְקַחַת *f*. mixtura aromatum; unguentum.

רָקִיעַ *v*. רקע; רָקִיק *v*. רקק.

רָקַם variegavit, *part*. רֹקֵם *subst*. liciis versicoloribus texens. — *Py*. variis partibus textus *s*. formatus est.

רִקְמָה *f*. versicolor; vestis versicolor, *dual*. רִקְמָתַיִם.

רֶקֶם *N*. *pr*. oppidi in tribu Benj. 2) virorum.

רָקַע pulsavit, contudit, conculcavit; tundendo diduxit, expandit. — *Pi*. tundendo diduxit (metalla), obduxit. — *Py*. *part*. diductum (in laminas). — *Hiph*. expandit.

רָקִיעַ *m*. expansum solidum, coelum, *Vulg*. firmamentum.

רִקֻּעִים *m*. *pl*. laminae diductae.

רָקַק *rad*. *inus*. *arab*. tenuis fuit, attenuatus est. — II) *i*. *q*. יָרַק spuit, exspuit *sq*. בְּ, *fut*. יָרֹק.

רָקִיק *m*. placenta tenuis, laganum.

רֹק *m*. (*c*. *suff*. רֻקִּי) sputum.

רַק *m*. רַקָּה *f*. tenuis; — *adv*. tantummodo, duntaxat; dummodo; *praeced*. *negatione:* praeter, praeterquam, nisi.

רַקָּה *f*. tempus (pars capitis); gena superior.

רַקּוֹן *N*. *pr*. oppidi in tribu Dan.

רַקַּת *N*. *pr*. oppidi in tribu Naphth.

רָשׁ *v*. רושׁ.

רָשָׁה *rad*. *inus*. *chald*. potestatem habuit.

רִשְׁיוֹן *m*. facultas, potestas alqd faciendi.

רָשַׁם literis consignavit.

רְשַׁם *chald. id.*

רָשַׁע improbe egit; improbitatis reus fuit. — *Hiph.* הִרְשִׁיעַ improbum declaravit, condemnavit; improbe egit.

רָשָׁע *m.* רְשָׁעָה *f.* improbus, impius; injustus; reus.

רֶשַׁע *m.* (*c. suff.* רִשְׁעוֹ) improbitas, improbe agendi ratio; *pl.* רְשָׁעִים impie facta.

רִשְׁעָה *f.* improbitas; scelus, culpa.

רִשְׁעָתַיִם *v.* כּוּשַׁן.

מִרְשַׁעַת *f.* scelus, homo scelestus.

רֶשֶׁף *m.* (*pl. constr.* רִשְׁפֵּי) ardor, flamma; fulmen; pestis. 2) *N. pr. m.*

רָשַׁשׁ — *Po.* רוֹשֵׁשׁ contudit, diruit. — *Py.* רֻשַּׁשׁ dirutus, destructus est.

תַּרְשִׁישׁ (contundens) *N. pr.* urbis et coloniae Phoenicum in Hispania, Ταρτησσός. אֳנִיּוֹת ת׳ naves Tartessum petentes, naves onerariae. 2) gemmae species, chrysolithus. 3) *N. pr.* duor. virorum.

רֶשֶׁת *v.* יָרַשׁ.

רָתַח — *Pi. et Hiph.* fervefecit. — *Py.* ferbuit, aestuavit.

רֶתַח *m.* aestuatio.

רָתַם alligavit (currum equis jungere).

רֹתֶם *m.* (*pl.* רְתָמִים) genista. *Al.* juniperus.

רִתְמָה *N. pr.* stationis Isr. in deserto arab.

רָתַק *Kal inus.* ligavit. — *Niph.* solutus est. — *Py.* vinctus est.

רַתּוֹק *m.* catena.

רַתּוּקוֹת (רַתִּיקוֹת) *f. pl.* catenae.

רְתֻקוֹת *f. pl. id.*

רָתַת *rad. inus. chald.* tremuit, horruit.

רֶתֶת *m.* terror.

שׂ

שָׂאַר *rad. inus. arab.* efferbuit.

שְׂאֹר *m.* fermentum.

שְׂאֵת *v.* נשׂא.

שָׂבַךְ *i. q.* סָבַךְ.

שׂוֹבֶךְ *m.* implicatio, rami perplexi.

שְׂבָךְ *m.*, *pl.* שְׂבָכִים reticula, clathri.

שְׂבָכָה *f.* opus reticulatum; clathri; rete.

שַׂבְּכָא *i. q.* סַבְּכָא.

שְׂבָם, שִׂבְמָה *N. pr.* urbis Rubenitarum.

שָׂבַע, שָׂבֵעַ, שָׂבֵעַ satur fuit, satiatus est alqa re *sq. accus.*, מִן ,בְּ, *inf.*; *trop.* abundavit, plenus fuit (calamitatibus, sceleribus, divitiis); satietatem cepit, taedio affectus est.—*Pi.* saturavit *sq. dupl. acc.* — *Hiph.* satiavit alqm *sq. acc. s.* לְ, alqa re *sq.* בְּ, מִן, *acc.*

שָׂבֵעַ *m.* שְׂבֵעָה *f.* satur; *trop.* satiatus, abundans.

שָׂבָע *m.* satietas, abundantia.

שֹׂבַע *m. id.*, לָשֹׂבַע ad satietatem usque.

שָׂבְעָה, שִׂבְעָה *f. id.*

שָׂבַר contemplatus est, consideravit *sq.* בְּ. — *Pi.* exspectavit, speravit *sq.* אֶל, לְ.

שֵׂבֶר *m.* (*c. suff.* שִׂבְרִי) spes.

שָׂגָא *i. q.* שָׂגָה, *Hiph.* auxit, amplificavit.

שְׂגָא *chald.* magnus fuit, auctus est.

שַׂגִּיא *m.* permagnus.

שַׂגִּיא *m.* שַׂגִּיאָה *f. chald.* permagnus; permultus; *adv.* valde.

שָׂגַב altus, inaccessus fuit; se extulit. — *Niph.* altus fuit; sublimis fuit; in tuto collocatus est; intellectu difficilis fuit. — *Pi.* sublimem, potentem reddidit; in tuto collocavit, tutum praestitit ab alqo *sq.* מִן. — *Pu.* tutus redditus est. — *Hiph.* sublimis fuit.

שְׂגוּב, שְׂגִיב *N. pr.* virorum.

מִשְׂגָּב *m.* (*c. suff.* מִשְׂגַּבִּי) altitudo; locus editus, arx; refugium.

שָׂגַג *i. q.* שָׂגָא, *Pil.* שִׂגְשֵׂג crescere fecit. (*Al. i. q.* סוּג: sepire.)

שָׂגָה magnus fuit, crevit, incrementum cepit. — *Hiph.* auxit.

שָׂדַד *Kal inus. arab.* planus fuit. — *Pi.* occavit.

שִׂדִּים (locus planus) *N. pr.* vallis mari mortuo obrutae.

שָׂדָה *rad. inus. fort.* planum fecit; *arab.* extendit, dilatavit.

שָׂדֶה *m.* (*c. suff.* שָׂדֵהוּ; *pl.* שָׂדוֹת, *st. c.* שְׂדוֹת, שְׂדֵי) campus, agri (אִישׁ שָׂדֶה vir agrestis, חַיַּת הַשָּׂדֶה ferae); ager cultus; ager, fines alcjs terrae, שְׂדֵה מוֹאָב terra Moabitica; שְׂדֵה אֲרָם Mesopotamia.

שָׂדַי *sing. poët. id.*

שְׂדֵרוֹת *v.* סדר.

שֶׂה *i. q.* שֵׂיָה.

שָׂהַד *rad. inus. chald.* סָהֵד testatus est.

שָׂהֵד *m.* testis.

שָׂהֲדוּת *f. chald.* testimonium.

שַׂהֲרֹנִים *v.* סהר.

שׂוּב *v.* שִׂיב.

שׂוֹבֶךְ *v.* שׂבך.

שׂוּג *i. q.* סוּג recedere.

שׂוּחַ *i. q.* שִׂיחַ meditari *Gen.* 24, 63. (*Al.* obambulare.)

שׂוּט declinare, deflectere.

שֵׂטִים, סֵטִים *m. pl.* declinationes: delicta, peccata.

שׂוּךְ sepire, obsepire. — *Pil.* שׂוֹכֵךְ contexuit.

שׂוֹךְ *m.* ramus.

שׂוֹכָה *f.* ramus.

שׂוֹכֹה (locus septus) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

שׂוֹכָתִי *N. gent.*

מְשׂוּכָה, מְסוּכָה *f.* sepes, spinetum.

שׂוּם, שִׂים (*fut.* יָשׂוּם, יָשִׂים, *apoc.* יָשֵׂם, וַיָּשֶׂם; *inf. abs.* שׂוֹם, *constr.* שׂוּם, שִׂים; *imp.* שִׂים, שִׂימָה) ponere, collocare; proponere, exponere; decernere, statuere; deponere (pignus); praeponere, praeficere *sq.* עַל; imponere alqd alicui *sq.* עַל, imputare alicui *sq.* לְ, בְּ, עַל; *sq.* לְ שֵׁם nomen imponere alicui; *sq.* שְׁמוֹ nomen s. cultum suum alicubi collocavit (Jova), *sq. et omisso* לִבּוֹ animum advertere ad alqd *sq.* אֶל, לְ, עַל; *sq.* עַל לֵב s. אֶל לֵב s. בְּלֵב commoveri alqa re, curare alqd; שׂוּם עַל לֵב sibi proponere, decernere; *sq.* לְנֶגְדּוֹ respicere, rationem habere; *sq.* בְּאָזְנֵי פ׳ alicui indicare; שׂוּם אַף accumulare iram (Dei); 2) constituere, reddere, facere *sq. dupl. acc.*, *acc. et* לְ s. כְּ; dare, tribuere, exhibere alicui alqd *sq.* לְ *et acc.* — *Hiph.* (*imp.* הָשִׂימִי, *part.* מֵשִׂים) posuit; animum advertit. — *Hoph.* positus est, *fut.* יוּשַׂם.

שׂוּם *chald.* ponere, *sq.* טְעֵם decrevit, imperavit alicui *sq.* לְ; *sq.* טְעֵם עַל rationem habuit alcjs; *sq.* לְ בַּל curam adhibuit alicui rei; *sq.* שֻׁם דִּי פ׳ nomen alicui imposuit; 2) constituit, reddidit *sq. acc. dupl.* — *Ithpe.* אִתְּשָׂם positus est; decretum est *sq.* טְעֵם; constitutus, redditus est.

תְּשׂוּמֶת *f.* depositum.

שׂוּר principatum tenere, *fut.* וַיָּשַׂר. — *Hiph.* הֵשִׂיר principem constituit. — II) *i. q.* שָׂרָה contendere, certare. — III) *i. q.* סוּר recedere. — IV) *i. q. chald.* נְסַר serrâ disse-

care, *fut.* וַיָּשַׂר.— V) *inus. cf. deriv.*

שׂוּרָה *f.* series, ordo.

שׂוּשׂ, שִׂישׂ (*fut.* יָשׂוּשׂ, יָשִׂישׂ; *inf. abs.* שׂוֹשׂ, *constr.* שׂוּשׂ; *imp.* שִׂישׂ) gaudere, laetari alqa re *sq.* בְּ, עַל, *accus.*

שָׂשׂוֹן *m.* gaudium; *metonym.* id quo quis laetatur.

מָשׂוֹשׂ *m. id.*

שַׂח *v.* שִׂיחַ.

שָׂחָה natavit. — *Hiph.* natare fecit, humectavit (lacrimis).

שָׂחוּ *m.* natatio.

שָׂחַט expressit (uvas).

שָׂחַק risit; *sq.* אֶל arrisit; *sq.* עַל derisit, irrisit; *sq.* לְ ridendo contemsit; 2) lusit, saltavit. — *Pi.* שִׂחֵק (*inf.* שַׂחֵק, *fut.* יְשַׂחֵק) jocatus est; lusit; choreas egit, saltavit. — *Hiph.* derisit *sq.* עַל.

שְׂחוֹק, שְׂחֹק *m.* risus, irrisio; *metonym.* is qui ludibrio est; lusus, jocus.

מִשְׂחָק *m.* irrisio, ludibrium.

שָׂטָה (*fut.* יִשְׂטֶה, *apoc.* יֵשְׂטְ) deflexit, declinavit (uxor adultera).

שֵׂטִים *v.* שׂוּט.

שָׂטַם odit, odio persecutus est.

מַשְׂטֵמָה *f.* odium. (*Al.* laqueus, decipula.)

שָׂטַן adversarius fuit, infestavit; *part.* שֹׂטֵן adversarius.

שָׂטָן *m.* adversarius; hostis; הַשָּׂטָן diabolus, satanas.

שִׂטְנָה *f.* accusatio. 2) *N. pr.* fontis.

שִׂיא *v.* נשׂא.

שִׂיאוֹן *N. pr.* jugi Hermonis.

שִׂיב canum esse *s.* fieri. — *Part.* שָׂב canus, senex; *chald. id.*

שֵׂיב *m.* canities; senectus.

שֵׂיבָה *f.* canities; senectus; *metonym.* senex.

שִׂיג *v.* נשׂג.

שִׂיד calce oblinere *s.* obducere.

שִׂיד *m.* calx.

שֶׂה, שֵׂיֶה *com.* (*st. c.* שֵׂה, *c. suff.* שֵׂיוֹ, שֵׂיֵהוּ) unum e grege, ovis *s.* caprea.

שִׂיחַ meditari *sq.* בְּ, *accus.*; loqui c. alqo. *sq. acc.*, לְ, de alqo *sq.* בְּ; carmen meditari, canere, celebrare *sq.* בְּ; gemere, queri.— *Pil.* meditari.

שֵׂחַ *m.* cogitatio.

שִׂיחַ *m.* sermo; querela; — 2) frutex, virgultum.

שִׂיחָה *f.* meditatio.

שִׂים *v.* שׂוּם.

שֵׂךְ ,שְׂכִּים ,שֹׂךְ ,שֻׂכּוֹת *v.* שׂכך.

שָׂכָה *rad. inus. chald.* סְכָא contemplatus est.

שֶׂכוּ (prospectus) *N. pr.* loci prope Ramam.

שֶׂכְוִי *m.* imago, φαινόμενον. (*Al.* intellectus, mens.)

שְׂכִיָּה *f.* species, forma.

מַשְׂכִּית *f.* (*pl.* מַשְׂכִּיּוֹת) imago, figura; imaginatio, opinio.

שַׂכִּין *m.* culter.

שָׂכִיר, שְׂכִירָה *v.* שׂכר.

שָׂכַךְ texuit, sepsit; 2) texit, operuit *Exod.* 33, 22.

שֵׂךְ *m., pl.* שִׂכִּים vepres.

שֹׂךְ *m.* (*c. suff.* שֻׂכּוֹ) sepes, septum.

שֻׂכָּה *f., pl.* שֻׂכּוֹת spinae, tela acuta.

מְשׂוּכָה *f.* spinetum, *cf.* שׂוּךְ.

שָׂכַל (adspexit; intellexit) prudenter egit. — *Pi.* plexuit. (*Al.* prudenter posuit.) — *Hiph.* adspexit; consideravit, animum advertit ad alqd *sq. acc.*, אֶל, עַל, בְּ; intellexit, prudens fuit, prudenter egit (*part.* מַשְׂכִּיל prudens; peritus; pius; *inf.* הַשְׂכֵּל, הַשְׂכִּיל intelligentia, prudentia); bono successu usus est, felix fuit; intelligentem reddidit, docuit *sq. accus.*, לְ, *acc. dupl.*

שְׂכַל *chald. Ithp. part.* מִשְׂתַּכַּל attendens *sq.* בְּ.

שֶׂכֶל, שֵׂכֶל *m.* (*c. suff.* שִׂכְלוֹ) intelligentia, prudentia; astutia; prosperitas.

שִׂכְלוּת *v.* סכל.

שָׂכְלְתָנוּ *f. chald.* intelligentia.

מַשְׂכִּיל *m. Hiph. part. v. rad.*; 2) carmen.

שָׂכַר mercede conduxit; mercede corrupit. — *Niph.* mercede conductus est. — *Hithp.* הִשְׂתַּכֵּר pro mercede se elocavit.

שָׂכָר *m.* merces; praemium. 2) *N. pr.* virorum.

שֶׂכֶר *m.* merces.

שָׂכִיר *m.* mercede conductus, mercenarius.

שְׂכִירָה *f.* conductio, τὸ μισθοῦν.

מַשְׂכֹּרֶת *f.* (*c. suff.* מַשְׂכֻּרְתִּי) merces.

שְׂלָו *f.* (*pl.* שַׂלְוִים) coturnix.

שַׂלְמָה *transp. pro* שִׂמְלָה *f.* (*pl.* שַׂלְמוֹת) vestis. 2) *N. pr.* patris Boasi, etiam שַׂלְמוֹן dicti; b) al. viri.

שַׂלְמַי *N. pr. m.*

שְׂמֹאל, שְׂמֹאוֹל m. quadril. latus sinistrum; sinistra(manus); מִשְּׂמֹאל a sinistra, שְׂמֹאל s. `עַל שׂ ad sinistram; 2) septentrio.

הִשְׂמִיל, הִשְׂמְאִיל, הִשְׂמְאִיל Hiph. denom. sinistrâ usus est; sinistrorsum se convertit.

שְׂמָאלִית, שְׂמָלִי, שְׂמָאלִי, m. f. sinister, sinistra.

שָׂמַח, שָׂמֵחַ laetatus est de alqo sq. בְּ, עַל, לְ. — Pi. שִׂמַּח laetitiâ affecit de alqo sq. מִן, לְ, עַל. — Hiph. id.

שָׂמֵחַ m. (pl. constr. שְׂמֵחֵי, שְׂמֵחֵי; fem. שְׂמֵחָה) laetus.

שִׂמְחָה f. (pl. שְׂמָחוֹת) laetitia; voluptas.

שְׂמִיכָה v. סמך.

שָׂמַל rad. inus. arab. circumdedit. — Hiph. הִשְׂמִיל v. s. שְׂמֹאל.

שִׂמְלָה f. (pl. שְׂמָלוֹת) vestis (ampla).

שַׂמְלָה N. pr. regis Edomitarum.

שָׂמַם rad. inus. arab. veneno infecit.

שְׂמָמִית f. stellio, lacerta venenata.

שָׂנֵא (fut. יִשְׂנָא; inf. abs. שָׂנֹא, constr. שְׂנֹא, שְׂנֹאת, שִׂנְאָה) odit, odio habuit sq. accus., לְ; part. שֹׂנֵא osor, inimicus. — Niph. odio habitus est. — Pi. part. מְשַׂנֵּא inimicus.

שְׂנֵא chald. part. שָׂנְאַיִן osores.

שִׂנְאָה f. odium.

שְׂנִיא, fem. שְׂנִיאָה exosa.

שְׂנִיר (lorica) N. pr. Hermoni monti ab Amoraeis tributum.

שְׂעִפִּים v. סעף.

שָׂעַר horruit, perterrefactus stupuit sq. עַל, accus.; trans. turbine disjecit. — Niph. impers. tempestas furit. — Pi. turbine disjecit. — Hithpa. procellae instar irruit.

שָׂעִיר m. שְׂעִירָה f. hirsutus, pilosus; caper, capra; pl. שְׂעִירִים daemones in locis desertis; 2) pluviae subitae.

שֵׂעִיר (hirsutus) N. pr. Choritae, a quo nomen habuit mons et regio Seïr a mari mort. usque ad sinum aelaniticum; 2) al. montis in tr. Juda.

שְׂעִירָה N. pr. saltus ignoti.

שֵׂעָר st. c. שְׂעַר m. pilus, collect. pili, coma.

שְׂעַר m. chald. coma.

שַׂעַר m. pilus, capillus; horror; i. q. סַעַר turbo.

שְׂעָרָה f. turbo.

שַׂעֲרָה *f.* pilus, capillus.
שְׂעֹרָה *f.* hordeum (planta); *pl.* שְׂעֹרִים hordea (grana).
שְׂעֹרִים *N. pr. m.*
שָׂפָה *f.* (*dual.* שְׂפָתַיִם, שִׂפְתֵי, *c. suff.* שְׂפָתָיו; *pl. constr.* שִׂפְתוֹת) labium; *trop.* sermo; dialectus; ora (vasis, vestis, maris, terrae).
שָׂפַח — *Pi.* defluere fecit (capillos), decalvavit.
שָׂפָם *m.* mentum, barba.
שָׂפַן texit, abscondidit.
שָׂפַק complosit manus. *Hiph.* dextrâ datâ se conjunxit c. alqo *sq.* בְּ. — II) suffecit, satis fuit.
שֶׂפֶק *m.* castigatio.
שַׂק *m.* (*c. suff.* שַׂקּוֹ, *pl.* שַׂקִּים) e filis ciliciniis contextum; cilicium, vestis; saccus.
שָׂקַד — *Niph.* ligatus, compactus est.
שָׂקַר — *Pi.* circumtulit (oculos), circumspexit.
שַׂר *v.* שׂרר.
שָׂרַג — *Py.* perplexus est. — *Hithpa.* se implicuit.
שְׂרוּג *N. pr. m.*
שָׂרִיגִים *m. pl.* palmites vitis.
שָׂרַד effugit. — II) *arab.* consuit, contexuit.

שָׂרִיד *m.* elapsus (e clade), superstes.
שְׂרָד *m.* textura.
שֶׂרֶד *m.* stylus. (*Al.* rubrica.)
שָׂרָה contendit, certavit c. alqo *sq.* עִם, אֵת. — II) *i. q.* שָׂרַר.
שָׂרָה *subst. f. v.* שָׂרַר.
שָׂרַי *N. pr.* uxoris Abrahami.
שְׂרָיָה, שְׂרָיָהוּ (Jova pugnat) *N. pr.* virorum.
מִשְׂרָה *f.* principatus.
שֶׂרַח (abundantia) *N. pr. m.*
שָׂרַט incidit. — *Niph.* se laceravit.
שֶׂרֶט *m.* incisura.
שָׂרֶטֶת *f. id.*
שָׂרִיגִים *v.* שׂרג; שָׂרִיד *v.* שׂרד.
שָׂרַךְ — *Pi. part. f.* מְשָׂרֶכֶת implicans.
שְׂרוֹךְ *m.* corrigia.
שַׂרְסְכִים *N. pr.* eunuchi assyr.
שָׂרַע extendit, *part.* שָׂרוּעַ qui membrum habet justo longius. — *Hithpa.* se extendit.
שַׂרְעַפִּים *v.* סעף.
שָׂרַף ussit, urendo coxit (lateres); combussit (urbes, cadavera). — *Niph. et Py.* combustus est.

שָׂרָף *m.* draco, serpens venenatus. 2) *N. pr. m.*

שְׂרָפִים *m. pl.* angeli alati.

שְׂרֵפָה *f.* ustio; concrematio; incendium.

מִשְׂרָפוֹת *f. pl.* ustio; concrematio. 2) מִשְׂרְפוֹת מַיִם *N. pr.* loci prope Sidonem.

שָׂרַק evacuavit, purgavit, pexuit.

שֹׂרֵק *m.* שֹׂרֵקָה *f.* vitis generis generosioris. 2) שֹׂרֵק *N. pr.* vallis inter Ascalonem et Gazam.

שְׂרוּקִים *m. pl.* vites generosiores.

שָׂרֹק *m., pl.* שְׂרֻקִּים rufi (equi).

שָׂרַר principatum tenuit. — *Hithp.* הִשְׂתָּרֵר principem se fecit, imperium sibi sumsit.

שַׂר *m.* (*pl.* שָׂרִים) praefectus, dux; princeps.

שָׂרָה *f.* primaria, princeps; mulier nobilis. 2) *N. pr. i. q.* שָׂרַי.

שָׂשׂוֹן *v.* שׂוּשׂ.

שֵׂת *pro* שְׂאֵת *v.* נשׂא.

שָׂתַם occlusit, obstruxit.

שָׂתַר — *Niph.* fissus est, erupit.

שׁ

שֶׁ׳, שַׁ׳ *relat. v.* אֲשֶׁר.

שָׁאַב (*fut.* יִשְׁאַב) hausit.

מַשְׁאָב *m., pl.* מַשְׁאַבִּים canales (ad quos pecora potatum ducebantur).

שָׁאַג (*fut.* יִשְׁאַג) rugiit; ingemuit.

שְׁאָגָה *st. c.* שַׁאֲגַת *f.* rugitus; clamor ingemiscentis.

שָׁאָה fragorem edidit, cum fragore concidit. — *Niph.* strepuit, tumultuatus est; vastatus est. — *Hiph.* vastavit.—*Hithp.* הִשְׁתָּאָה obstupuit, cum stupore contemplatus est *sq.* לְ.

שַׁאֲוָה *f.* procella strepens, tempestas, *i. q.* שׁוֹאָה.

שְׁאִיָּה *v.* שׁוֹא.

שְׁאִיָּה *f.* vastatio, ruina.

שְׁאֵת *f.* ruina, interitus.

שֵׁת *f.* strepitus, tumultus.

שָׁאוֹן *m.* strepitus, fremitus; ruina, interitus.

מַשּׁוּאוֹת, מַשֻּׁאוֹת *f. pl.* ruinae.

שְׁאָט, שְׁאָטְךָ *v.* שׁוּט.

שָׁאַל, שָׁאֵל (*fut.* יִשְׁאַל) petiit, poposcit alqd ab alqo *sq. acc. et* מִן *s.* מֵאֵת *s.* מֵעִם, *acc. dupl.*; rogavit alqd *sq. acc.*, alqm *sq. acc.*, מֵאֵת, מִן,

מֵעִם, pro alqo sq. לְ; mutuum petiit; mendicavit; interrogavit alqm sq. acc. s. לְ, alqd sq. לְ, עַל, acc. (שָׁאַל לְשָׁלוֹם לְ de alcjs salute quaesivit); consuluit alqm sq. בְּ, pro alqo sq. לְ. — Niph. sibi petiit. — Pi. שָׁאֵל mendicavit; consuluit sq. בְּ.—Hiph. concessit, mutuum dedit.

שְׁאֵל chald. petiit; interrogavit.

שְׁאָל (petitio) N. pr. m.

שָׁאוּל (postulatus) N. pr. primi Isr. regis; 2) regis Edomit. 3) filii Simeonis; patron. שָׁאוּלִי; 4) al. viri.

שְׁאוֹל, שְׁאֹל com. orcus, tartarus; c. ה loc. שְׁאֹלָה.

שְׁאֵלָה f. (c. suff שְׁאֵלָתִי, שְׁאֵלָתְךָ, שֵׁלָתֵךְ) petitio, preces.

שֵׁלָה i. q. שְׁאֵלָה. 2) N. pr. filii Judae; patron. שֵׁלָנִי.

שְׁאֵלָא f. chald. quaestio, causa, res.

שְׁאַלְתִּיאֵל (Deum rogavi), שַׁלְתִּיאֵל N. pr. m.

מִשְׁאָל (petitio) N. pr. oppidi Levit. in tribu Ascher.

מִשְׁאָלָה f. petitio, preces.

שָׁאַן — Pil. שַׁאֲנַן tranquillus fuit, tranquille vixit.

שַׁאֲנָן m. שַׁאֲנַנָּה f. tranquillus, securus; socors, insolens; subst. fastus.

שָׁאס, שֹׁאסַיִךְ v. שׁסס.

שָׁאַף anhelavit; inhiavit, summo ardore petiit s. persecutus est.

שָׁאַר reliquus fuit. — Niph. reliquus factus est, superfuit; remansit, mansit. — Hiph. reliquit; reliquum habuit, retinuit.

שְׁאָר m. reliquum, residuum.

שְׁאָר m. chald. id.

שְׁאָר יָשׁוּב (residuum se revertet) nom. symb. filii Jesaiae proph.

שְׁאֵר m. poët. caro; cibus; consanguineus.

שַׁאֲרָה f. consanguinitas, concr. consanguinea.

שֶׁאֱרָה N. pr. f.

שְׁאֵרִית, שֵׁרִית f. reliquiae, residuum; superstites (ex clade).

מִשְׁאֶרֶת f. alveus pistorius.

שְׁאֵת v. שׂאה.

שְׁבָא (aethiop. homo) N. pr. regionis et gentis in Arabia felici, Sabaea.

שָׁבַב rad. inus. arab. accendit; chald. fregit.

שָׁבִיב m. flamma.

שְׁבִיב m. chald. flamma.

שְׁבָבִים m. pl. fragmenta.

שָׁבָה (*imp.* שְׁבֵה, *fut. apoc.* וַיִּשְׁבְּ) captivum abduxit; diripuit; *part.* שֹׁבִים captivi, שְׁבִיּוֹת captivae. — *Niph.* captivus abductus est.

שְׁבוּאֵל (captivus per Deum) *N. pr.* virorum, *alibi* שׁוּבָאֵל.

שְׁבִי *in pausa* שֶׁבִי *m.* (*c. suff.* שִׁבְיוֹ, שִׁבְיְךָ, שְׁבִיכֶם) captivus. *fem.* שִׁבְיָה captiva; 2) captivitas; *metonym.* turba captivorum.

שִׁבְיָה *f.* captivitas; *metonym.* turba captivorum.

שְׁבוּת, שְׁבִית *f.* captivitas; *metonym.* captivi. שׁוּב שׁ׳ captivos reducere; *trop.* integritati alqm restituere.

שְׁבוֹ *m. LXX.* ἀχάτης.

שָׁבַח — *Pi.* שִׁבַּח (mulsit) sedavit, compescuit; 2) laudavit, celebravit; beatum praedicavit. — *Hiph.* sedavit. — *Hithpa.* gloriatus est alqa re *sq.* בְּ.

שַׁבַּח *chald. Pa.* laudavit.

שֵׁבֶט, שֵׁבֶט *com.* (*c. suff.* שִׁבְטִי) virga; baculus, quo castigatur; sceptrum; decempeda, portio demensa; spiculum; tribus, familia.

שְׁבַט *com. chald.* tribus.

שְׁבָט *m.* mensis undecimus, nostro Febr. et Martio respondens.

שַׁרְבִיט *m.* sceptrum.

שְׁבִי, שִׁבְיָה *v.* שבה.

שֹׁבִי *et* שֹׁבַי *Nomm. pr. m.*

שְׁבִיסִים *m. pl.* ornamenta capitis reticulata.

שְׁבִיעִי, שְׁבִיעִית *v.* שבע.

שְׁבִית *v.* שבה.

שָׁבַל *rad. inus. arab.* processit, prodiit; crevit; fluxit.

שְׁבִיל *m. poët.* semita, via.

שֹׁבֶל *m.* syrma vestis.

שַׁבָּל *vel* שַׁבֶּל *f*, *pl. constr.* שַׁבְּלֵי termites.

שִׁבֹּלֶת *f.* (*pl.* שִׁבֳּלִים) spica; 2) fluxus aquae, flumen.

שַׁבְּלוּל *m.* limax.

שֶׁבְנָה, שֶׁבְנָא (prudentia) *N. pr.* viri, qui praefectus palatii, postea scriba Hiskiae fuit.

שְׁבַנְיָה (Jova intuitus est) *N. pr.* virorum.

שֶׁבַע, *st. c.* שְׁבַע *f.*, שִׁבְעָה, *st. c.* שִׁבְעַת *m.* septem; septimus; *adv.* septies, septuplo; שִׁבְעָה שִׁבְעָה septeni; שְׁבַע עֶשְׂרֵה *f.*, שִׁבְעָה עָשָׂר *m.*, septendecim; *dual.* שִׁבְעָתַיִם septuplum; *pl.* שִׁבְעִים septuaginta; *adv.* septuagies. — 2) שֶׁבַע *N. pr.* oppidi in tribu Simeon. b) duor. virorum; c) שִׁבְעָה *nom.* putei

שִׁבְעָנָה *m.* septem.

שָׁבוּעַ *m.* (*dual.* שְׁבֻעַיִם, *pl.* שָׁבֻעוֹת, שָׁבֻעִים) septimana, hebdomas. חַג שָׁבֻעוֹת pentecoste. — 2) hebdomas annorum.

שְׁבִיעִי *m.* שְׁבִיעִית *f.* septimus, a, um.

שָׁבַע juravit. —*Niph.* נִשְׁבַּע jurejurando se obstrinxit alicui *sq.* לְ, juravit per alqm *sq.* בְּ, jurejur. interposito promisit alqd *sq. accus.* — *Hiph.* ad jusjur. adegit; obsecravit, obtestatus est.

שְׁבֻעָה, שְׁבוּעָה *f.* jusjurandum; exsecratio.

שָׁבַץ — *Pi.* contexuit, opus tesselatum *s.* reticulatum fecit. — *Py.* inclusus est (auro).

שָׁבָץ *m.* perturbatio animi, vertigo.

מִשְׁבְּצוֹת *f. pl.* fundae, quibus gemmae inseruntur; vestes, quibus fila aurea intertexta sunt.

תַּשְׁבֵּץ *m.* opus tesselatum, reticulatum.

שְׁבַק *chald.* reliquit. —*Ithpe.* relictus est.

שָׁבַר (*fut.* יִשְׁבֹּר) fregit, confregit; *trop.* afflixit (animum), exstinxit (sitim); laceravit, fregit (membrum); perdidit, delevit; demensus est *sq.* חֹק; *denom. a* שֶׁבֶר annonam emit *s.* vendidit. — *Niph.* fractus, confractus est; laesus, vulneratus est; afflictus est; perditus, deletus est. — *Pi.* שִׁבֵּר, שַׁבֵּר confregit, diffregit. — *Hiph.* fregit, aperuit (uterum ad partum); annonam vendidit. — *Hoph.* fractus est (animus).

שֶׁבֶר, שֵׁבֶר *m.* (*c. suff.* שִׁבְרוֹ) fractio, fractura; vulnus; contritio (animi); terror (*plur.*); excidium, exitium; solutio, explicatio (somnii); 2) annona, frumentum; 3) *pl. N. pr.* loci prope Ai.

שִׁבָּרוֹן *m.* fractio, contritio; excidium.

מַשְׁבֵּר *m.* matrix, os uteri.

מִשְׁבָּר *m.* matrix; 2) fractio undarum, fluctus.

שְׁבַשׁ *chald. Ithpa.* perturbatus, consternatus est.

שָׁבַת (*fut.* יִשְׁבֹּת, יִשְׁבַּת) cessavit, feriatus est, *sq.* מִן ab alqo opere; *trop.* cessavit (ager, *i. e.* non colitur); desiit *sq. inf.*; esse desiit, finem habuit; *sq.* שַׁבָּת sabbathum celebravit. — *Niph.* ad finem perductus est, finem habuit. — *Hiph.* fecit ut alqs *s.* alqd cessaret, quiesceret; compescuit, perdomuit; fecit ut alqs desineret, desisteret *sq.* מִן *et inf.*; finem

imposuit, deesse passus est; delevit, abolevit; abstulit, removit *sq.* מִן.

שֶׁבֶת *m.* cessatio, intermissio; dispendium morae. — *Al. v. s.* יָשַׁב.

שַׁבָּת *com.* (*c. suff.* שַׁבַּתּוֹ, *pl.* שַׁבָּתוֹת, *st. c.* שַׁבְּתוֹת) quies, sabbathum, septimus hebdomadis dies; שַׁבַּת שָׁנִים septimus quisque annus.

שַׁבָּתוֹן *m.* sabbathum magnum.

שַׁבְּתַי *N. pr. m.*

מִשְׁבָּת *m.* deletio, interitus, *pl.* מִשְׁבַּתִּים.

שָׂגָא *i. q.* שׂגה.

שָׁגַג erravit; per imprudentiam peccavit; *inf.* בְּשַׁגָּם propter eorum peccata.

שְׁגָגָה *f.* delictum per imprudentiam commissum.

שָׁגָה erravit, oberravit; *sq.* מִן aberravit; titubavit; per imprudentiam s. errore peccavit. — *Hiph.* in errorem seduxit; (a recta via, a praeceptis div.) abduxit. — II) *i. q.* שָׂגָא, שָׂגָה.

שָׁגֵא (errans) *N. pr. m.*

שְׁגִיאָה *f.* delictum per imprudentiam commissum.

שִׁגָּיוֹן *m.* (*pl.* שִׁגְיֹנוֹת) carmen.

מִשְׁגֶּה *m.* error.

שָׁגַח — *Hiph.* spectavit, prospexit.

שָׁגַל concubuit c. muliere, *fut.* יִשְׁגַּל. — *Niph. et Py.* compressa est (mulier).

שֵׁגָל *f.* uxor, regina.

שֵׁגָל *f. chald. id.*

שָׁגַע — *Py. part.* מְשֻׁגָּע mente captus, ad insaniam redactus; propheta insaniens.— *Hithpa.* insanivit.

שִׁגָּעוֹן *m.* insania.

שָׁגַר *rad. inus. chald.* misit, emisit, edidit.

שֶׁגֶר, שְׁגַר *m.* fetus partu editus.

שַׁד *v.* שָׁדֶה; שֹׁד *v.* שׁוֹד; שֹׁד *v.* שָׁדֶה, שָׁדַד.

שָׁדַד (*fut. c. suff.* יְשָׁדְדֵם, יְשָׁדֵּם) vim intulit, perdidit; invasit (terram), vastavit, depopulatus est; *part.* שֹׁדֵד vastator, praedo, perditor; שָׁדוּד confectus, perditus.— *Niph.* vastatus est. — *Pi.* vim intulit, perdidit; vastavit.— *Py.* שֻׁדַּד, שֻׁדַּד vastatus est. — *Po.* perdidit. — *Hoph.* הוּשַׁד vastatus est.

שֹׁד, שׁוֹד *m.* vis, oppressio; miseria; exitium; vastatio; divitiae per vim partae.

שַׁדַּי *m.* potentissimus, omnipotens (cognomen Jovae) *LXX.* παντοκράτωρ.

שָׁדַח *rad. inus. syr.* fudit, effudit; *arab.* irriguus fuit.

שַׁד *m.* mamma, uber; *dual.* שָׁדַיִם, שְׁדֵי mamma utraque.

שֹׁד *m. id.*

שִׁדָּה *f.* domina, concubina. (*Al.* cantio; voluptas.)

שְׁדֵיאוּר *N. pr. m.*

שְׁדֵמָה *f.* uredo frumenti; *pl.* שְׁדֵמוֹת, שַׁדְמוֹת arva, segetes, vineae.

שָׁדַף adussit (eurus segetes).

שְׁדֵפָה *f.* uredo frumenti.

שִׁדָּפוֹן *m. id.*

שְׁדַר *chald. Ithpa.* molitus est, studuit *sq. inf.*

שַׁדְרַךְ *N. pr.* Chananjae, socii Danielis.

שֹׁהַם *m.* sardonyx, onyx. (*Al.* beryllus.) 2) *N. pr. m.*

שׁוֹא *rad. inus. arab.* malus, vitiosus fuit. — II) *s. q.* שָׁאָה.

שׁוֹא *m.* (*pl. c. suff.* שֹׁאֵיהֶם) pernicies, interitus.

שָׁוְא *m.* inanitas, inane, vanum; inutile; fallacia, fraus; malum, calamitas; scelus, nequitia.

שַׁוְר *s. q.* שָׁוְא.

שׁוֹאָה *f.* turbo, procella; vastatio; pernicies, interitus subitus.

מְשׁוֹאָה *f.* vastatio; locus vastus et desertus.

תְּשׁוּאָה *f., pl.* תְּשֻׁאוֹת strepitus; fragor.

שׁוּב (*fut.* יָשׁוּב, יָשֹׁב, יָשֻׁב, וַיָּשָׁב) se avertere, desistere *sq.* מִן; se revertere, reverti, redire ad *sq.* אֶל, לְ, עַל, עַד (*max.* ad Jovae cultum), ad frugem redire, ad pietatem se recipere; (de rebus:) reddi, restitui; restaurari; irritum fieri (vaticinium); *conjunctum c. al. verbo fin. s. inf. c.* לְ *abit in adv.* iterum, rursus; *trans.* reducere; restituere. — *Pil.* שׁוֹבֵב reduxit; restituit; recreavit (animum); avertit. — *Pyl.* שׁוֹבַב reductus est; aversus est. — *Hiph.* הֵשִׁיב (*fut.* יָשִׁיב, יָשֵׁב, וַיָּשֶׁב) revertit; reduxit; retraxit, recepit; reddidit, compensavit alqd alicui *sq. acc. et* לְ, remuneratus est *sq.* לְ; *sq.* דָּבָר retulit verbum, respondit alicui *sq. acc.*, nuntium attulit; restituit, restauravit; recreavit (animum); revocavit (decretum); iterum iterumque dedit (tributum, sacra); avertit; *sq.* פָּנָיו vultum avertit; *trop.* amovit (iram); *sq.* אֶל־לֵב (עַל) ad animum convertit, ani

mo amplexus est *sq. acc.*, resipuit; repulit, arcuit, impedivit, *sq.* פְּנֵי פ׳ faciem alcjs repulit, repudiavit alqm. — *Hoph.* הוּשַׁב reductus, redditus, restitutus est.

שׁוּבָה *f.* reversio, reditus ad frugem.

שִׁיבָה *f.* reditus, *metonym.* reduces. — *Al. v. s.* ישׁב.

שׁוֹבָב *m.* aversus, rebellis; desertor. 2) *N. pr.* virorum.

שׁוֹבֵב, *fem.* שׁוֹבֵבָה aversa, rebellis.

שׁוּבָאֵל *N. pr. i. q.* שְׁבוּאֵל.

מְשׁוֹבָב (redux) *N. pr. m.*

מְשׁוּבָה, מְשֻׁבָה *f.* aversio, defectio; *concr.* aversi, desertores.

תְּשׁוּבָה *f.* reditus; responsio.

שׁוֹבָךְ (fundens) *N. pr.* ducis milit.

שׁוֹבָל (*cf.* שָׁבָל) *N. pr.* virorum.

שׁוֹבֵק (relinquens) *N. pr. m.*

שׁוּג *i. q.* שָׁגַג, שָׁגָה.

מְשׁוּגָה *f.* delictum per imprudentiam commissum.

שׁוּד *i. q.* שָׁדַד vastavit, *fut.* יָשׁוּד. — II) *arab.* dominatus est.

שׁוֹד *i. q.* שֹׁד *v.* שָׁדַד.

שֵׁד *m., pl.* שֵׁדִים domini, idola, *LXX.* δαιμόνια.

שָׁוָה (planus, aequus fuit) par fuit, aequavit alqd *sq.* בְּ; sufficiens fuit, *impers.* satis factum est *sq.* לְ; conveniens, utilis fuit *sq.* לְ; similis fuit *sq.* לְ, אֶל. — *Pi.* שִׁוָּה complanavit; *trop.* composuit, tranquillavit(animum); assimilavit; posuit, fecit, praestitit. — *Hiph.* aequiparavit, assimilavit. — II) *chald. Ithpa.* metuit. — *Nithpa.* נִשְׁתַּוָּה timenda est (mulier). *Al.* similis fuit.

שָׁוָא *chald. Pa.* aequavit cum alqo *sq.* עִם. — *Ithpa.* redditus, factus est.

שָׁוֵה (planities) *N. pr.* planitiei, ab Hieros. septentrionem versus. — שָׁוֵה קִרְיָתַיִם urbs moabitica.

שׁוּחַ subsidere, immergi; *trop.* deprimi.

שׁוּחַ (fundus) *N. pr.* filii Abrahami; *patron.* שׁוּחִי.

שׁוּחָה *f.* fovea. 2) *N. pr. m.*

שִׁיחָה *f. id.*

שׁוּחָם *N. pr. m.*

שַׁחַת *f.* fovea, scrobs; sepulcrum. — *Al. v. s.* שָׁחַת.

שׁוּט (flagellare) remigare; cursitare, discurrere; peragrare, perlustrare. — *Pil.* שׁוֹטֵט discurrit, peragravit; *trop.* perlustravit (scriptu-

ram). — *Hithpal.* הִתְשׁוֹטֵט cursitavit. — II) *syr.* contemsit, *part.* שָׁאט.

שְׁאָט *m.* (*c. suff.* שָׁאטְךָ) contemtus, fastus.

שׁוֹט *m.* flagellum, scutica (*trop.* de lingua calumniante; plaga, calamitate divinitus immissa).

שַׁיִט *m.* flagellum; remus.

שֹׁטֵט *m.* flagellum.

מָשׁוֹט *m.* remus.

מְשׁוֹט *m.* *id.*

שׁוּל *m.* lacinia, ora vestis; syrma.

שׁוֹלָל *v.* שׁלל.

שׁוּלַמִּית *v.* שׁלם.

שׁוּם *m.* allium.

שׁוּנִי *N. pr.* filii Gadi.

שׁוּנֵם *N. pr.* oppidi Issascharitarum; *nom. gent.* שׁוּנַמִּי *m.* שׁוּנַמִּית *f.*

שָׁוַע, שׁוּעַ *i. q.* יָשַׁע laxum, amplum esse; felicem, incolumem esse. — *Pi.* שִׁוַּע vociferatus est, clamavit, *sq.* אֶל imploravit. — *Pil. et Hiph. v. s.* שָׁעַע.

שֶׁוַע *m.* (*c. suff.* שַׁוְעִי) clamor, imploratio.

שׁוֹעַ *m.* opulentus, dives; liberalis; 2) *subst.* clamor, imploratio.

שׁוּעַ *m.* opulentia, divitiae; 2) imploratio. 3) *N. pr.* soceri Judae.

שַׁוְעָה *f.* clamor, imploratio.

שׁוּעָא (opulentia) *N. pr. m.*

תְּשֻׁעָה, תְּשׁוּעָה *f.* conservatio, salus; victoria.

שׁוּעָל *v.* שׁעל.

שׁוֹעֵר *v.* שׁער.

שׁוּף (*fut.* יְשׁוּף) conterere, ferire; opprimere.

שׁוֹפָךְ *N. pr. i. q.* שׁוֹבָךְ.

שׁוּפָמִי *patron. nom. pr.* שְׁפוּפָם.

שׁוֹפָר *v.* שׁפר.

שׁוּק *i. q.* שָׁקַק. — *Hiph.* הֵשִׁיק abundavit, redundavit alqa re *sq. acc.* — *Pil.* שׁוֹקֵק inundavit, ditavit.

שׁוּק *m.* (*pl.* שְׁוָקִים) platea.

שׁוֹק *com.* (*dual.* שֹׁקַיִם) crus (hominum et animalium); *trop.* שׁוֹקֵי הָאִישׁ peditatus.

שָׁק *m. chald.* crus.

תְּשׁוּקָה *f.* appetitus, desiderium.

שׁוּר (*fut.* יָשׁוּר) spectare, prospicere, contemplari; insidiari; animadvertere, respicere. — II) ire, proficisci; *sq.* בְּ cum alqa re venire, offerre; *part. f. pl.* שָׁרוֹת agmina commeantium. — III) *i. q.* שִׁיר *v. infra.*

שׁוֹר *m.* inimicus, adversa-

rius (*cf.* שָׁרֵר). — 2) murus; *pl.* שׁוּרוֹת. — 3) *N. pr.* oppidi in fin. Aegypti; מִדְבַּר שׁוּר desertum Aegyptum inter et Palaestinam.

שׁוּר *m. chald.* murus.

שָׁרוֹת *f. pl.* muri; *cf. rad.*

שׁוֹר *m.* (*pl.* שְׁוָרִים) bos; *collect.* armentum.

תְּשׁוּרָה *f.* munus, donum.

שׁישׁ *rad. inus. fort.* album esse *cf.* יָשֵׁשׁ.

שַׁיִשׁ *m.* marmor candidum, alabastrites.

שֵׁשׁ *m.* marmor candidum; byssus tenuissima aegypt.— *Al. v. infra suo loco.*

שׁוּשַׁן *m.* lilium. 2) שׁוּשַׁן עֵדוּת *nom.* instrum. musici, cymbalum. 3) שׁוּשׁ Susa, urbs Susianae in Persia.

שׁוֹשָׁן *m.* lilium; *pl.* שׁוֹשַׁנִּים lilia; 2) instr. musica, cymbala.

שׁוֹשַׁנָּה *f.* lilium.

שׁוּשַׁנְכָיֵא *N. gent. chald.* Susianus.

שׁוּת *v.* שִׁית.

שׁוּתֶלַח *N. pr.* virorum, *patron.* שֻׁתַלְחִי.

שְׁזַב *chald. Pelil* שֵׁיזִיב, שֵׁיזֵיב liberavit.

שָׁזַף conspexit, vidit. (*Al.* adussit *i. q.* שָׁדַף.)

שָׁזַר fila torsit a recta ad sinistram, *Hoph. part.* שֵׁשׁ מָשְׁזָר fila byssina contorta.

שַׁח *v.* שׁחח.

שָׁחַד donavit.

שֹׁחַד *m.* donum, munus; largitio, qua judex corrumpitur.

שָׁחָה subsedit, depressus est, se inclinavit.— *Hiph.* הִשְׁחָה depressit, fregit (animum). — *Hithp.* הִשְׁתַּחֲוָה (*inf.* הִשְׁתַּחֲוֺת, *chald.* הִשְׁתַּחֲוָיָה; *imp. f.* הִשְׁתַּחֲוִי; *fut.* יִשְׁתַּחֲוֶה, *apoc.* יִשְׁתַּחוּ) in genua procubuit, se prostravit *sq.* לְ, לִפְנֵי coram alqo; adoravit, precibus veneratus est (Deum); se submisit, obsequium praestitit.

שְׁחוּת *f.* fovea.

שְׁחִית *f.* fovea.

שְׁחוֹר *i. q.* שִׁיחוֹר *v.* שׁחר.

שָׁחַח (*praet.* שָׁחֲחוּ, שַׁחוּ; *fut.* יָשֹׁחַ) se incurvavit, subsedit; se submisit, depressus est; *trop.* confectus, afflictus est.—*Niph.* depressus est; attenuata est (vox). — *Hiph.* הֵשַׁח depressit, humiliavit.—*Hithp.* הִשְׁתּוֹחֵחַ fractus, confectus est.

שַׁח *m.* depressus, demissus.

שָׁחַט (*fut.* יִשְׁחַט, *inf.* שַׁחֲטָה) jugulavit, mactavit; interfecit; זָהָב שָׁחוּט aurum c. alio metallo mixtum. — *Niph.* mactatus est.

שְׁחִיטָה *f.* jugulatio, mactatus.

שְׁחִין *v.* שחן.

שָׁחִיס *i. q.* סָחִישׁ.

שְׁחִית *v.* שחה; שְׁחִיתָה *v.* שחת.

שַׁחַל *m. poët.* leo.

שְׁחֵלֶת *f.* operculum conchylii, quod, si comburitur, odorem suavem spargit, *LXX.* ὄνυξ, unguis odoratus.

שָׁחַן *rad. inus. arab.* incaluit, *syr.* ulceravit.

שְׁחִין *m.* pustula ardens, ulcus; שׁ' מִצְרַיִם elephantiasis.

שָׁחַף *rad. inus. arab.* tenuis et macer factus est; *chald.* tabuit.

שְׁחִיף *m.* tenuitas.

שַׁחַף *m. LXX.* λάρος.

שַׁחֶפֶת *f.* tabes, phthisis.

שָׁחַץ *rad. inus. arab.* se sustulit.

שַׁחַץ *m.* elatio, superbia.

שַׁחֲצִים (loca edita) *N. pr.* loci in tribu Issaschar.

שָׁחַק attrivit; contrivit; *trop.* confregit, perdidit.

שַׁחַק *m.* pulvis; 2) *pl.* שְׁחָקִים nubes; coelum (*sing. Ps.* 89.).

שָׁחַר niger fuit, nigruit. — II) quaesivit, sectatus est. — *Pi.* שִׁחֵר quaesivit *sq. acc.*, *inf. c.* לְ; sectatus est, se convertit, desideravit (Deum *sq. acc.*, אֶל).

שָׁחֹר, שָׁחוֹר *m.* שְׁחוֹרָה *f.* niger.

שְׁחוֹר *m.* nigredo.

שַׁחַר *m.* aurora; בֶּן־שַׁחַר lucifer. — *Adv.* prima luce, primo mane.

שַׁחֲרוּת *f.* aurora vitae, juventus.

שְׁחַרְחֹרֶת *f.* pernigra.

שְׁחַרְיָה (Jovam sectatur) *N. pr. m.*

שַׁחֲרַיִם (aurora gemina) *N. pr. m.*

מִשְׁחָר *m.* aurora.

שִׁחֹר, שִׁחוֹר, שִׁיחוֹר *m.* niger *i. e.* Nilus. 2) שִׁיחוֹר לִבְנָת fluvius in fin. tribus Ascherit., Belus.

שָׁחַת — *Niph.* corruptus est; vastatus est; corruptis moribus fuit. — *Pi.* שִׁחֵת corrupit, perdidit, vastavit, evertit, trucidavit; perdite egit. — *Hiph.* הִשְׁחִית *i. q. Pi.*; *sq. vel omisso* דַּרְכּוֹ agendi morem corrupit, perdite egit; *part. v. infra.* — *Hoph.* הָשְׁחַת corruptus est.

שְׁחַת *chald. part.* שְׁחִיתָה corruptum; perdite factum, delictum.

שַׁחַת *m.* corruptio, putredo. — *Al. v. s.* שׁוּחַ.

מַשְׁחִית *m.* (*Hiph. part.*) perdens, perditor; *abstr.* perditio, pernicies; decipula; insidiae.

מַשְׁחֵת *m.* perditio.

מִשְׁחַת *m.* corruptum, deforme.

מָשְׁחָת *m.* (*Hoph. part.*) corruptum; corruptio.

שִׁטָּה *f.* acacia, spina aegyptia; *pl.* שִׁטִּים ligna acaciae; b) *nom.* vallis in Moabitide.

שָׁטַח expandit; alqd humi stratum expandit. — *Pi.* שִׁטַּח expandit.

מִשְׁטָח, מִשְׁטוֹחַ *m.* locus, ubi alqd expanditur.

שֹׁטֵט *v.* שׁוּט.

שָׁטַף largiter effusus, superfusus est, redundavit; *trop.* concitato cursu ruit; *trans. sq. acc.* inundavit, obruit, fluminis instar abstulit, fluendo attulit; perfudit, abluit. — *Niph.* inundatus est; ablutus est. — *Py.* ablutus est.

שֶׁטֶף, שֵׁטֶף *m.* effusio, exundatio, inundatio.

שָׁטַר *arab.* scripsit; — *part.*

שֹׁטֵר praefectus, magister, magistratus.

שִׁטְרַי *N. pr. m.*

מִשְׁטָר *m.* principatus, imperium.

שְׂטַר *m. chald.* (*fort. pro* שְׂדַר) latus.

שַׁי *m.* donum, munus.

שִׁיאוֹן (vastatio) *N. pr.* oppidi Issascharitarum.

שִׁיבָה *v.* שׁוּב, יָשַׁב.

שָׁיָה *fut. apoc.* תֶּשִׁי missum fecisti, LXX. ἐγκατέλιπες.

שִׁיזָא *N. pr. m.*

שֵׁיזִיב *v.* שׁוּב.

שַׁיִט *v.* שׁוּט.

שִׁיחָה *v.* שׁוּחַ.

שִׁילֹנִי, שִׁילֹה *v.* שׁלה.

שִׁין, שׁוּן *rad. inus. arab.* mingere.

שַׁיִן *vel* שֵׁין *m., pl.* שֵׁינִים urina.

שֵׁיצָא *chald. v.* יצא.

שִׁיר, שׁוּר (*fut.* יָשִׁיר, וַיָּשַׁר, יָשֹׁר) *sq. acc.* canere; carmine celebrare; *sq.* לְ coram alqo *s.* in honorem alcjs canere; *part.* שָׁרִים cantatores, שָׁרוֹת cantatrices. — *Pil.* שׁוֹרֵר cecinit; *part.* cantor. — *Hoph.* הוּשַׁר cantatum est.

שִׁיר *m.* canticum, carmen;

cantus instrumentorum, כְּלֵי שִׁיר instrumenta musica.

שִׁירָה *f.* canticum, carmen.

שַׁיִשׁ *v.* שׁוּשׁ.

שִׁישַׁק *N. pr.* regis aegypt. (Sesocchis).

שִׁית, שׁוּת (*fut.* יָשִׁית, יָשֵׁת, וַיָּשֶׁת; *inf. abs.* שׁוֹת, *inf. constr. et imp.* שִׁית) *i. q.* שׂוּם ponere *sq. acc.*; imponere, imputare *sq.* לְ, עַל; imponere sibi *sq.* עָלָיו, induere (ornamentum); partu edere (pullos); praeponere, praeficere *sq.* עַל; componere, comparare *sq.* עִם; שׁ׳ פָּנָיו אֶל vultum convertere, prospectare versus aliquid, שׁ׳ עֵינָיו *sq. inf.* alqd moliri; שׁ׳ לֵב animum advertere ad alqd *sq.* לְ, אֶל; שׁ׳ יָד עִם se adjungere alicui, facere cum alqo; 2) *intrans.* positum esse; 3) constituere, reddere, facere, efficere; dare.— *Hoph.* הוּשַׁת impositus est *sq.* עַל.

שַׁיִת *m.* (*c. suff.* שִׁיתוֹ) vepres.

שִׁית *m.* ornatus, vestitus.

שָׁתוֹת *m. pl.* fundamenta.

שֵׁת *N. pr.* Sethi, filii Adami.

שָׁכַב (*fut.* יִשְׁכַּב; *inf.* שְׁכַב, שְׁכֹב; *imp.* שְׁכַב, שִׁכְבָה) decubuit, recubuit; cubitum ivit, cubuit; quievit; *sq.* עִם אֲבֹתָיו cum patribus cubuit (mortuus est); *sq.* עִם, אֶת concubuit (cum muliere, viro). — *Niph. et Py.* compressa est (mulier). — *Hiph.* prostravit; deposuit; compescuit; effudit. — *Hoph.* projectus est, decubuit, cubuit.

שְׁכָבָה *st. c.* שִׁכְבַת *f.* cubatio; concubitus.

שְׁכֹבֶת *f.* concubitus.

מִשְׁכָּב *m.* (*pl.* מִשְׁכָּבִים, מִשְׁכָּבוֹת) cubatio; concubitus; lectus, cubile; sepulcrum; feretrum.

מִשְׁכַּב *m. chald.* lectus, cubile.

שָׂכָה, *Hiph. part.* מַשְׂכִּים oberrantes.

שְׁכוֹל, שַׁכּוּל *v.* שכל.

שִׁכּוֹר *v.* שכר.

שָׁכַח, שָׁכֵחַ (*fut.* יִשְׁכַּח) oblitus est *sq. acc.*, *inf. c.* מִן. — *Niph.* oblivioni traditus est. — *Pi. et Hiph.* in oblivionem adduxit. — *Hithpa.* oblivioni traditus est.

שָׁכֵחַ *m.* (*pl. constr.* שִׁכְחֵי) obliviscens.

שְׁכַח *chald. Ithp.* הִשְׁתְּכַח inventus est.— *Aph.* הַשְׁכַּח invenit; nactus est.

שָׁכְיָה *N. pr. m.*

שָׁכַךְ (*inf.* שֹׁךְ, שַׁךְ; *fut. pl.*

(וַיָּשֹׁכּוּ desedit, se demisit; *trop*. sedatus est. — *Hiph*. הֵשַׁךְ sedavit.

שָׁכֹל (*fut*. יִשְׁכַּל) orbatus est, orbus fuit. — *Pi*. orbavit, orbum reddidit; abortare fecit; *intrans*. abortum fecit, abortavit; sterilis fuit (vitis). *Part*. מְשַׁכֶּלֶת abortus. — *Hiph*. orbavit; abortavit. — II) *arab*. ligavit, *aethiop*. plantavit.

שְׁכוֹל *m*. orbitas (*trop*.).

שַׁכּוּל *m*. שַׁכֻּלָה *f*. orbatus, liberis s. pullis carens.

שִׁכֻּלִים *m*. *pl*. orbitas.

אֶשְׁכֹּל *m*. (*pl*. *constr*. אַשְׁכְּלוֹת, אֶשְׁכְּלוֹת) racemus, de quo uvae, cypri, palmae dependent; uva ipsa. 2) *N*. *pr*. vallis in Palaest. meridiana; b) viri cujusd.

שַׁכְלֵל *v*. כָּלַל.

שָׁכַם — *Hiph*. הִשְׁכִּים mane surrexit, *sq*. *al*. *verb*. mane; *inf*. mane; 2) summo studio alqd fecit, *inf*. studiose.

שְׁכֶם *in pausa* שֶׁכֶם *m*. (*c*. *suff*. שִׁכְמוֹ) humerus, dorsum; tractus terrae. 2) *N*. *pr*. Sichemi, urbis Levit. in tribu Ephr. (Flavia Neapolis), *c*. ה *loc*. שְׁכֶמָה, *in pausa* שֶׁכֶמָה; b) viri cujusd.

שֶׁכֶם *N*. *pr*. virorum, *patron*. שִׁכְמִי.

שִׁכְמָה *f*. humerus, dorsum.

שָׁכַן, שָׁכֵן (*fut*. יִשְׁכֹּן) subsedit, procubuit, cubuit, incubuit; quievit; habitavit, incoluit (*part*. שֹׁכֵן habitans); *intr*. habitatus est; *trop*.possedit,habuit(sapientiam). — *Pi*. habitare fecit; שַׁכֵּן שְׁמוֹ nominis sui sedem fixit (Jova). — *Hiph*. habitare fecit, collocavit.

שְׁכַן *chald*. *Pa*. *i*. *q*. *Pi*. *hebr*.

שָׁכֵן *st*. *c*. שְׁכַן *masc*. (שְׁכֵנָה, שְׁכֶנֶת *fem*.) incola; accola, vicinus.

שֶׁכֶן *m*. domicilium, *c*. *suff*. שִׁכְנוֹ.

שְׁכַנְיָה (apud quem Jova habitat) *N*. *pr*. virorum.

שְׁכַנְיָהוּ *N*. *pr*. *m*.

מִשְׁכָּן *m*. habitatio, domicilium; tentorium; tabernaculum sacrum.

מִשְׁכַּן *m*. *chald*. habitaculum.

שָׁכַר (*fut*. יִשְׁכַּר) ad satietatem usque bibit; se inebriavit, inebriatus est. — *Pi*. *et* *Hiph*. inebriavit. — *Hithpa*. ebrium se praebuit. — II) *arab*. praemio donavit.

שִׁכּוֹר, שִׁכֹּר *m*. שִׁכֹּרָה *f*. inebriatus, ebrius.

שֵׁכָר *m*. potus inebrians, temetum, sicera.

שִׁכָּרוֹן *m.* ebrietas.

שִׁכְרוֹן *N. pr.* loci in Juda septentr.

אֶשְׁכָּר *m.* donum.

שֶׁל *v.* אֲשֶׁר.

שַׁל, שַׁלְאֲנָן *v.* שלה.

שָׁלַב — *Pu. part.* מְשֻׁלָּבוֹת commissuris crenatis conjuncti (asseres, paralleli).

שְׁלַבִּים *m. pl.* taeniae.

שֶׁלֶג *m.* nix.

הִשְׁלִיג *Hiph. denom.* nivis instar albuit.

שָׁלָה, שָׁלֵו (*praet.* שָׁלַוְתִּי, שָׁלוּ; *fut.* יִשְׁלָיוּ) tranquillus fuit, prospera fortuna tranquille usus est; — II) שָׁלָה *i. q. chald.* erravit; *Niph.* per imprudentiam peccavit. *Hiph.* fefellit. — III) שָׁלָה *i. q.* שָׁלַל extraxit, *fut. apoc.* יֵשֶׁל.

שְׁלֵה *chald.* tranquillus fuit

שַׁל *m.* error, delictum.

שָׁלָה *f. chald. i. q.* שָׁלוּת.

שַׁלָּה *i. q.* שְׁאֵלָה *v.* שאל.

שָׁלֵו *m.* (*pl. constr.* שַׁלְוֵי) שְׁלֵוָה *f.* tranquillus; socors, impius.

שָׁלֵיו, שְׁלֵיו *m.* tranquillus.

שָׁלֵו *m.* (*c. suff.* שַׁלְוִי) tranquillitas.

שַׁלְוָה *f.* tranquillitas, pax; socordia, improbitas.

שְׁלֵוָה *f. chald.* tranquillitas.

שָׁלוּ, שָׁלוּת *f. chald.* error, delictum.

שְׁלִי *m.* בַּשְּׁלִי tranquille. (*Al.* per dolum).

שִׁלְיָה *f.* secundae partu editae.

שַׁלְאֲנָן (*ex* שַׁאֲנָן *et* שָׁלָה) *m.* maxime tranquillus.

שִׁילֹה *Gen.* 49, 10. tranquillitas. 2) שִׁילֹה, שִׁלֹה, שִׁילוֹ, שִׁלוֹ *N. pr.* urbis in tr. Ephr., ubi tabernaculum sacrum collocatum fuit. *Nom. gent.* שִׁילֹנִי.

שַׁלְהֶבֶת *v.* להב.

שָׁלֻם, שָׁלּוּם, שַׁלֻּם *v.* שלם.

שַׁלּוּן *N. pr. m.*

שָׁלוֹשׁ *i. q.* שָׁלשׁ.

שָׁלַח (*fut.* יִשְׁלַח; *inf.* שְׁלֹחַ, שְׁלֹחַ; *imp.* שְׁלַח, שְׁלָחָה) m i s i t alqd *s.* alqm *sq. acc. s.* לְ, ad alqm *sq.* אֶל *s.* עַל, alicui *sq.* לְ, per alqm *sq.* בְּיַד, ad alqd agendum *sq. inf. c.* לְ; per nuntium indicavit, mandavit alqd alicui *sq. acc et* אֶל, *dupl. acc.*; immisit (calamitatem, auxilium); 2) extendit, protendit (manum, scipionem, falcem); *sq.* יָד אֶל *s.* בְּ manum admovit, aggressus est alqd., suscepit, vim intulit; *sq.* מִן remisit; 3) liberum dimisit. — *Niph. inf.* נִשְׁלוֹחַ mitti. — *Pi.* שִׁלַּח

misit alqd s. alqm *sq. acc.*, ad alqm *sq.* עַל; dimisit liberum, manumisit; elocavit (filiam); abeuntem prosecutus est; permisit alqm alicui *sq. acc. et* בְּ *s.* בְּיַד; immisit (plagam alqam) alicui *sq.* בְּ, אֶל, עַל; jecit, *sq.* בָּאֵשׁ igni tradidit, incendio delevit; ejecit, expulit, repudiavit (uxorem); abjecit, projecit, propulit; protendit (manum); extendit, expandit, dilatavit.— *Py.* שֻׁלַּח missus est; dimissus est; desertus est; suo arbitrio commissus est; ejectus, excussus est. — *Hiph. sq.* בְּ immisit.

שְׁלַח *chald.* misit; extendit, protendit.

שִׁלּוּחִים *m. pl.* dimissio, repudium, libellus repudii; dimissio (filiae cum dote).

שֶׁלַח *m.* (*c. suff.* שִׁלְחוֹ) missile, telum; propago (arboris). 2) *N. pr.* filii Arpachsadi; b) fontis et piscinae ad rad. Sionis montis, *alibi* שִׁלֹחַ.

שְׁלֻחוֹת *f. pl.* propagines.

שִׁלְחִי *N. pr. m.*

שִׁלְחִים *N. pr.* oppidi Judae.

שֻׁלְחָן *m.* (*pl.* שֻׁלְחָנוֹת) mensa; עָרַךְ שֻׁלְחָן mensam, coenam instruxit; שׁ׳ הַפָּנִים, שׁ׳ הַמַּעֲרֶכֶת mensa panum sacrorum.

מִשְׁלָח *m.* locus quo mittitur; *sq.* יָד res cui manus admovetur, negotium.

מִשְׁלוֹחַ, מִשְׁלַח *m.* missio; *sq.* יָד res in quam manus immittitur.

מִשְׁלַחַת *f.* missio; dimissio.

שָׁלַט (*fut.* יִשְׁלַט) dominatus est in alqm *sq.* עַל, בְּ; dominus factus est s. fuit *sq.* בְּ. — *Hiph.* dominari sivit; potestatem alcjs rei dedit *sq.* בְּ, *inf. c.* לְ.

שְׁלֵט *chald. sq.* בְּ dominatus est; vim habuit in alqm; irruit in alqd. — *Aph.* dominum constituit.

שֶׁלֶט *m.*, *pl.* שְׁלָטִים, שִׁלְטֵי scuta, clypei.

שַׁלִּיט *m.* שַׁלֶּטֶת *f.* potestatem habens; *subst.* princeps; 2) impudicus.

שַׁלִּיט *m. chald.* potestatem habens, potens; *subst.* princeps. לָא שַׁלִּיט non licet.

שִׁלְטוֹן *m.* potestatem habens, potens.

שִׁלְטוֹן *m. chald.* praefectus, magistratus.

שָׁלְטָן *m. chald.* dominatus, imperium; *pl.* regna.

שְׁלִי, שִׁלְיָה, שָׁלֵיו *v.* שלה.

שָׁלֹשׁ v. שְׁלִישִׁית, שְׁלִישִׁי, שָׁלִישׁ.

שָׁלַךְ — *Hiph.* הִשְׁלִיךְ jecit, conjecit, projecit; abjecit; ejecit, expulit; dejecit, evertit; *sq.* אַחֲרֵי גֵוּוֹ, אַחֲרָיו post se conjecit, contemsit; *sq.* עַל יְהוָֹה Jovae curae commisit. — *Hoph.* הָשְׁלַךְ, הֻשְׁלַךְ jactus, projectus est; se commisit (Jovae *sq.* עַל); eversus est.

שָׁלָךְ *m.* pelecanus bassanus, *LXX.* καταῤῥάκτης.

שַׁלֶּכֶת *f.* dejectio. 2) *N. pr.* portae templi.

שָׁלַל (*praet.* שָׁלוֹתִי, שָׁלְלוּ; *inf.* שָׁלֹל, שֹׁל; *fut.* תָּשֹׁלּוּ, *c. suff.* יְשָׁלוּךָ) extraxit; spoliavit, diripuit, rapuit. — *Hithpo.* אֶשְׁתּוֹלַל (*chald. pro* הִשְׁתּוֹלֵל) spoliatus est.

שָׁלָל *m.* exuviae, praeda; lucrum.

שׁוֹלָל *m.* spoliatus, exutus (vestibus); captivus.

שָׁלֵם (*fut.* יִשְׁלַם) integer factus est, consummatus, absolutus est; integer, incolumis, salvus fuit; pace usus est, *part.* שֹׁלְמִי meus familiaris, שְׁלוּם pacificus. — *Pi.* שִׁלַּם, שַׁלֵּם perfecit, absolvit; persolvit; compensavit, rependit, remuneratus est; incolumem, salvum praestitit. — *Py.* persolutus est; repensus, retributus est; *part.* amicus. — *Hiph.* perfecit, absolvit, finem fecit; pacem junxit s. coluit c. alqo *sq.* עִם, אֵת; se in fidem et ditionem alcjs tradidit *sq.* אֶל; sibi alqm amicum reddidit. — *Hoph.* alicui pacatus et familiaris fuit.

שְׁלֵם *chald.* absolvit, perfecit. — *Aph.* finem fecit; restituit, reddidit.

שָׁלֵם *m.* שְׁלֵמָה *f.* absolutus, perfectus, consummatus; integer; incolumis, salvus; pacem habens c. alqo *sq.* עִם, deditus Jovae *sq.* עִם יְהוָֹה. 2) *N. pr.* Hierosolymorum, Σόλυμα.

שָׁלוֹם *m.* integer; incolumis, salvus; pacatus, securus; amicus. — *Subst.* integritas, salus; הֲשָׁלוֹם לְ an bene valet? שָׁאַל לְשָׁלוֹם לְ de salute alcjs quaesivit, an valeat alqs; שָׁלוֹם vale! 2) pax; concordia; עָשָׂה שׁ׳ לְ pacem concessit alicui; קָרָא לְשָׁלוֹם לְ pacem obtulit; עָנָה שָׁלוֹם אֵת oblatam pacem accepit; 3) amicitia.

שְׁלָם *m. chald.* salus.

שֶׁלֶם *et pl.* שְׁלָמִים *m.* sacrificium eucharisticum.

שִׁלֵּם *m.* compensatio, retri-

butio. 2) *N. pr.* filii Naphthali, *patron.* שִׁלֵּמִי.

שִׁלֵּם, שִׁלּוּם *m. id.*

שִׁלֻּמָה *f. id.*

שַׁלֻּם, שַׁלּוּם *N. pr.* regis Isr. 2) al. virorum.

שְׁלֹמֹה (pacificus) *N. pr.* regis Isr., *LXX.* *Σαλωμών.*

שְׁלֹמִי *N. pr. m.*

שְׁלֻמִיאֵל (amicus Dei) *N. pr. m.*

שֶׁלֶמְיָהוּ *N. pr. i. q.* מְשֶׁלֶמְיָה.

שְׁלֹמִית *N. pr. m.*

שְׁלֹמִית (pacifica) *N. pr. f.*

שַׁלְמוֹן *m., pl.* שַׁלְמֹנִים mercedes, quibus alqs corrumpitur.

שַׁלְמַנְאֶסֶר, שַׁלְמַן (verecundus erga ignem) *N. pr.* regis Assyriae.

שָׁלַף extraxit; exuit; evellit; strinxit (gladium; אֶלֶף אִישׁ שֹׁלֵף חֶרֶב mille gladiis armati).

שֶׁלֶף *N. pr.* gentis in Arabia felici (*Σαλαπηνοί*).

שָׁלֹשׁ, שָׁלוֹשׁ, *st. c.* שְׁלֹשׁ, שְׁלֹשָׁה *fem.*, שְׁלֹשֶׁת *st. c.* שְׁלֹשֶׁת *masc.* tres; tertius; ter; *c. suff.* שְׁלָשְׁתְּכֶם tres vos, שְׁלָשְׁתָּם tres illi; שְׁלֹשׁ עֶשְׂרֵה tredecim; *pl.* שְׁלֹשִׁים triginta; trigesimus.

שִׁלֵּשׁ *Pi. denom.* in tres partes divisit; tertio fecit; tertio die fecit. — *Pu.* triplus, triplex fuit; triennis fuit.

שִׁלְשָׁה (trias) *N. pr. m.*

שְׁלִישִׁי *m.* שְׁלִישִׁיָּה, שְׁלִישִׁית *f.* tertius, a, um; *pl.* שְׁלִישִׁים tertii; tabulata tertia. — *Fem.* pars tertia; בַּשְּׁלִישִׁית, שְׁלִישִׁתָה tertium, tertio; מָחֳרַת *v.* הַשְּׁלִישִׁית.

שָׁלִישׁ, שָׁלִשׁ *m.* mensura tertiam partem continens, triental (tertia pars ephae). — *Pl.* שָׁלִשִׁים instr. musicum (trigonum *s.* trichordium); 2) milites nobiliores, *LXX.* *ἀναβάται τριστάται,* quorum dux dicebatur רֹאשׁ הַשָּׁלִישִׁים, רֹאשׁ הַשָּׁלִשִׁי *et* הַשָּׁלִשׁ.

שִׁלֵּשִׁים *m. pl.* pronepotes, qui sunt tertiae generationis.

שָׁלִשָׁה *N. pr.* regionis in Palaestina.

שִׁלְשָׁה (trias) *N. pr. m.*

שִׁלְשֹׁם, שִׁלְשׁוֹם *adv.* nudius tertius, תְּמוֹל שִׁלְשׁוֹם heri (et) nudius tertius *i. e.* olim; כִּתְמוֹל שׁ׳ ut antehac; מִתְּמוֹל שׁ׳ jam pridem.

מְשֻׁלָּשׁ *m.* trias, כְּמִשְׁלֹשׁ חֳדָשִׁים tribus circiter mensibus elapsis.

שָׁם *adv. de loco:* ibi, *ἐκεῖ;* eo, *ἐκεῖσε;* שָׁם — אֲשֶׁר ubi;

quo; שָׁם — שָׁם hic illic. 2) de temp. tum, tunc. — שָׁמָּה eo; ibi. שָׁמָּה — אֲשֶׁר quo; ubi. — מִשָּׁם de loco et temp. inde; a quo, ex quo, ex qua re. מִשָּׁם — אֲשֶׁר unde.

שֵׁם, שֶׁם־ m. (c. suff. שְׁמִי, שִׁמְךָ; pl. שֵׁמוֹת) nomen (בְּשֵׁם פ׳ nomine alcjs); memoria; fama (bona s. mala); monumentum. — 2) N. pr. filii Noachi.

שֻׁם m. chald. (c. suff. שְׁמֵהּ; pl. שְׁמָהָן) nomen.

שֶׁמְאֵבֶר (cf. אבר) N. pr. regis in urbe Zeboim.

שְׁמוּאֵל (nomen Dei s. pro שְׁמוּעָאֵל a Deo exauditus) N. pr. Samuelis, filii Elcanae et judicis Isr. 2) al. virorum.

שְׁמִידָע (nomen scientiae) N. pr. filii Gileadis, patron. שְׁמִידָעִי.

שְׁמִירָמוֹת (nomen excelsitatis) N. pr. m.

שַׁמָּא (desertum) N. pr. m.

שִׁמְאָה N. pr. m., שִׁמְאָם id.

שַׁמְגַּר N. pr. judicis Isr.

שָׁמַד — Hiph. diruit, destruxit; perdidit; inf. excisio. — Niph. dirutus, vastatus est; excisus, perditus est.

שְׁמַד chald. Aph. perdidit.

שָׁמָה rad. inus. arab. altus fuit.

שָׁמַיִם st. c. שְׁמֵי m. pl. coeli, coelum; שָׁמַיְמָה coelum versus.

שְׁמַיִן st. emph. שְׁמַיָּא m. pl. chald. id.

שָׁמָּה, שַׁמְהוּת v. שמם.

שַׁמּוּעַ N. pr. i. q. שִׁמְעָא.

שְׁמוּעָה v. שמע.

שָׁמַט misit, omisit; remisit; demisit, praecipitavit; intrans. se revellit. — Niph. praecipitatus est. — Hiph. remisit.

שְׁמִטָּה f. remissio, שְׁנַת־ הַשְּׁמִטָּה septimus quisque annus, quo debita remittebantur.

שָׁמַיִם v. שמה.

שְׁמִינִי, שְׁמִינִית v. שְׁמֹנֶה.

שָׁמִיר v. שמר.

שְׁמִירָמוֹת N. pr. m. v. שֵׁם.

שַׁמְלַי N. pr. m.

שָׁמֵם (fut. יִשֹּׁם, pl. יִשֹּׁמּוּ; imp. שֹׁם) vastatus, desolatus est (part. שׁוֹמֵם vastatus, desolatus; שׁוֹמֵמוֹת vastata, ruinae); solitaria fuit (mulier); attonitus fuit, obstupuit; trans. vastavit, part. vastator. — Niph. נָשַׁם vastatus est; desolatus, desertus est; attonitus est, obstupuit. — Po. part. מְשׁוֹמֵם vastator; attonitus. — Hiph. הֵשַׁם (fut. יַשִּׁים, inf. הַשְׁמֵם, part.

מַשְׁמִים) vastavit; obstupefecit, torporem attulit; *intrans.* obstupuit, obtorpuit, — *Hoph.* הָשַּׁם *s.* הָשַּׁם (*pl.* הָשַּׁמּוּ) vastatus est; obstupuit. — *Hithpo.* הִשְׁתּוֹמֵם (*fut.* יִשְׁתּוֹמֵם, הִשּׁוֹמֵם) se ipsum destruxit; obstupuit, attonitus fuit, ad desperationem adductus est.

שְׁמַם *chald. Ithpo.* attonitus fuit.

שָׁמֵם *m.* שְׁמֵמָה *f.* vastatus.

שְׁמָמָה *f.* vastatio, locus vastus; stupor.

שִׁמְמָה *f.* vastatio, locus vastus.

שַׁמָּה *f.* vastitas (*pl.* שַׁמּוֹת); stupor, res stupenda. 2) *N. pr.* filii Reguelis; b) fratris Davidis, etiam שִׁמְעָה, שִׁמְעָא nominati; c) al. virorum.

שַׁמּוֹת, שַׁמְהוּת *N. pr. i. q.* שַׁמָּה.

שִׁמָּמוֹן *m.* torpor, stupor.

מְשַׁמָּה *f.* vastitas, locus desolatus; stupor.

שָׁמֵן *vel* שָׁמֵן (*fut.* יִשְׁמַן) pinguefactus est, pinguis fuit. — *Hiph.* pinguem reddidit, *trop.* callum obduxit; pinguem se reddidit.

שָׁמֵן *m.* שְׁמֵנָה *f.* pinguis (panis, terra); corpulentus, validus.

שֶׁמֶן *m.* pinguedo; obesitas; oleum (עֵץ שֶׁמֶן oleaster); unguentum.

שְׁמַנִּים *m. pl.* pinguedines (terrae, fertilitas).

אַשְׁמַנִּים *m. pl.* regiones pingues.

מִשְׁמָן *m.* pinguedo; *pl.* מִשְׁמַנִּים obesi, validi; loca pinguia.

מַשְׁמַנִּים *m. pl.* pinguia.

מִשְׁמַנָּה *N. pr. m.*

שְׁמֹנֶה *f.*, שְׁמֹנָה *st. c.* שְׁמֹנַת *m.* octo; *pl.* שְׁמֹנִים octoginta.

שְׁמִינִי *m.* octavus; שְׁמִינִית octava; b) modus musicus.

שָׁמַע, שָׁמֵעַ (*fut.* יִשְׁמַע; *inf.* שְׁמֹעַ, *constr.* שְׁמֹעַ, *c.* ה *parag.* שְׁמְעָה, *c. suff.* שָׁמְעוֹ; *imp.* שְׁמַע, *c.* ה *parag.* שִׁמְעָה) audivit; auscultavit *sq. acc.*, לְ, בְּ, אֶל; exaudivit; obedivit; intellexit.—*Niph.* auditus est; obedientem se praebuit. — *Pi.* indicavit, nuntiavit alicui *sq. accus.* — *Hiph.* הִשְׁמִיעַ (*fut.apoc.* תַּשְׁמַע) audire fecit alqm alqd *sq. dupl. acc.*; nuntiavit alqd alicui *sq. dupl. acc.*; convocavit; sonum edidit, cecinit.

שְׁמַע *chald.* audivit.—*Ithpe.* obedientem se praebuit.

שָׁמָע (obediens) *N. pr. m.*

שֵׁמַע, שֶׁמַע *m.* (*c. suff.* שִׁמְעִי,

שִׁמְעֲךָ) auditus; sonus, clangor; fama, rumor.

שֶׁמַע N. pr. virorum.

שְׁמַע N. pr. oppidi in tribu Juda.

שֹׁמַע m. (c. suff. שָׁמְעוֹ) fama, rumor.

שִׁמְעָא N. pr. virorum; cf. שַׁמָּה.

שִׁמְעָה N. pr. i. q. שַׁמָּה, patron. שִׁמְעָתִי.

שִׁמְעָת (c. artic.) N. pr. m.

שִׁמְעוֹן N. pr. filii Jacobi et Leae (LXX. Συμεών) et tribus ab eo oriundae; patron. שִׁמְעֹנִי; 2) al. viri.

שִׁמְעִי N. pr. virorum.

שְׁמַעְיָה, שְׁמַעְיָהוּ (Jova exaudivit) N. pr. mult. virorum.

שִׁמְעַת N. pr. f.

שְׁמוּעָה, שְׁמֻעָה f. rumor, nuntius; institutio, doctrina.

הַשְׁמָעוּת verbale hiph. f. auditus, audientia.

מִשְׁמָע m. id de quo auditur, auditum. 2) N. pr. virorum.

מִשְׁמַעַת f. audientia, admissio ad audiendum; obedientia, concr obedientes.

שָׁמַץ rad. inus. arab. propulit.

שֶׁמֶץ m. sonus raptim prolatus citoque evanescens, susurrus.

שִׁמְצָה f. impulsio, strages. (Al. infamia.)

שָׁמַר (fut. יִשְׁמֹר) custodivit sq. acc. (part. custos, vigil); servavit, tuitus est sq. acc., אֶל, עַל; sq. מִן defendit ab alqo, intrans. sibi cavit, abstinuit ab alqo; asservavit, recondidit; conservavit, retinuit (benignitatem, iram, alqd memoriâ); observavit, attendit ad alqd sq. acc., speculatus est sq. acc., אֶל, עַל; observavit (legem, jussa); coluit (Jovam). — Niph. custoditus, servatus est; sibi cavit ab alqo sq. מִן, בְּ, inf. c. מִן; abstinuit ab alqo sq. מִן, inf.; imp. הִשָּׁמֵר, הִשָּׁמְרוּ. — Pi. observavit, coluit alqm. — Hithpa. הִשְׁתַּמֵּר observavit; sibi cavit sq. מִן.

שָׁמִיר m. spina, vepres; b) adamas. 2) N. pr. oppidi in tribu Juda; b) in tr. Ephr. c) viri cujusd.

שֶׁמֶר m., pl. שְׁמָרִים faeces (vini); שׁ' מְזֻקָּקִים vinum defaecatum. — 2) N. pr. virorum.

שֹׁמֵר (custos) N. pr. m. et f.

שָׁמְרָה f. custodia.

שְׁמֻרוֹת f. pl. palpebrae.

שְׁמֻרִים *m. pl.* observatio, celebratio (festi).

שִׁמְרוֹן (custodia) *N. pr.* oppidi in tribu Sebulon. 2) filii Issaschari, *patron.* שִׁמְרֹנִי.

שֹׁמְרוֹן *N. pr.* Samariae (Σιβάστη) et terrae israeliticae; *nom. gent.* שֹׁמְרֹנִי.

שָׁמְרַיִן *N. pr. chald.* Samariae.

שִׁמְרִי (vigil) *N. pr.* virorum.

שְׁמַרְיָה (Jova tuetur) *N. pr.* virorum.

שְׁמַרְיָהוּ *N. pr. m.*

שִׁמְרִית *N. pr. f. i. q.* שֹׁמֵר.

שִׁמְרָת (custodia) *N. pr. m.*

אַשְׁמוּרָה *f.* vigilia, tertia pars noctis; *st. c.* אַשְׁמֹרֶת, *pl.* אַשְׁמֻרוֹת.

מִשְׁמָר *m.* custodia, carcer; statio, excubiae, excubitores; id quod custoditur; observandum, ritus; observantia, reverentia.

מִשְׁמֶרֶת *f.* (*pl.* מִשְׁמָרוֹת) custodia; conservatio, id quod conservatur; observatio, ministerium; id quod observatur (praeceptum, ritus); statio, excubitores.

שְׁמַשׁ *chald. Pa.* ministravit.

שֶׁמֶשׁ *com.* (*c. suff.* שִׁמְשֵׁךְ) sol; *pl.* שְׁמָשׁוֹת pinnae (murorum). — עִיר שֶׁמֶשׁ urbs in tribu Dan.

שִׁמְשׁוֹן *N. pr.* Simsonis, *LXX.* Σαμψών.

שִׁמְשַׁי *N. pr. m.*

שַׁמְשְׁרַי *N. pr. m.*

שֻׁמָתִי *N. pr. patron.*

שֵׁן, שִׁנּוֹ, שְׁנָאַב *v.* שׁנן.

שְׁנָא, שַׁנְאָן *v.* שׁנה.

שֵׁנָא somnus *v.* יָשֵׁן.

שֶׁנְאַצַּר *N. pr. m.*

שָׁנַב *rad. inus. arab.* frigidus fuit.

אֶשְׁנָב *m.* clathri fenestrae.

שָׁנָה (*fut.* יִשְׁנֶה, יִשְׁנֶא) mutatus est, se mutavit; *sq.* מִן diversus fuit; (*part.* שֹׁנִים factiosi, rebelles;) iteravit, repetiit. — *Niph.* iterari. — *Pi.* שִׁנָּה, שִׁנֵּא mutavit, permutavit; pervertit (jus); deformavit (faciem); transtulit (in al. locum); *sq.* אֶת־טַעְמוֹ mentem mutavit, insanum se simulavit. — *Py. fut.* יְשֻׁנֶּא deformabitur. — *Hithpa.* se mutavit. — II) *arab.* luxit, splenduit *cf.* שָׁנִי.

שְׁנָא *chald.* mutatus est, se mutavit; in deterius mutatus est; *sq.* מִן diversus fuit. — *Pa.* mutavit; migravit (mandatum); *part. pass.* diversus. — *Ithpa.* se muta-

vit; deformatus est. — *Aph.* mutavit; migravit (praeceptum).

שָׁנָה *f.* (*pl.* שָׁנִים, שְׁנֵי *poët.* שָׁנוֹת, שְׁנוֹת) annus; שָׁנָה מִדֵּי שָׁנָה, שָׁנָה בְשָׁנָה, שָׁנָה בְּשָׁנָה quotannis; בִּשְׁנַת שְׁתַּיִם לְיוֹאָשׁ anno secundo Joasi; בִּשְׁנַת שֵׁשׁ מֵאוֹת שָׁנָה anno sexcentesimo. *Dual* שְׁנָתַיִם duo anni, biennium, שְׁנָתַיִם יָמִים per biennium.

שְׁנָה, שְׁנָא *f. chald.* annus; *pl.* שְׁנִין.

שֵׁנָה, שְׁנַת somnus *v.* יָשֵׁן.

שֶׁנְהַבִּים *v.* שנן.

שָׁנִי *m.* color coccineus, coccum; *pl.* שָׁנִים.

שְׁנַיִם *st. c.* שְׁנֵי *m.*, שְׁתַּיִם, *st. c.* שְׁתֵּי *f. dual.* duo; שְׁנַיִם שְׁנַיִם bini; *c. suff.* שְׁנֵיהֶם duo illi; *fem.* bis; iterum; בִּשְׁתַּיִם iterum. — שְׁנֵים עָשָׂר *m.*, שְׁתֵּים עֶשְׂרֵה *f.* duodecim.

שֵׁנִי *m.* שֵׁנִית *f.* secundus, a, um; *fem.* iterum. *Pl.* שֵׁנִים.

שִׁנְאָן *m.* iteratio, אַלְפֵי שׁ׳ multa millia.

מִשְׁנֶה *st. c.* מִשְׁנֵה *m.* ordo secundus; pars secunda (urbis); secundarius, qui est secundo loco s. ordine; duplicatum, duplum; exemplum duplicatum (scripti).

שָׁנַן (*praet.* שַׁנּוֹתִי, שָׁנְנוּ) acuit, exacuit; *trop.* asperam et acerbam reddidit (linguam).— *Pi.* inculcavit alqd alicui *sq. acc. et* לְ. — *Hithpol.* הִשְׁתּוֹנֵן exacutus, cruciatus est.

שֵׁן, שֶׁן־ *com.* (*c. suff.* שִׁנִּי; *dual.* שִׁנַּיִם, שִׁנֵּי) dens; dens elephanti, ebur; שֵׁן סֶלַע cacumen montis, scopulus. 2) *N. pr.* loci s. rupis.

שֶׁנְהַבִּים *m.pl.* dens elephantorum, ebur.

שְׁנִינָה *f.* acute dictum, הָיָה לִשְׁנִינָה ludibrio expositus est.

שִׁנְאָב (dens patris) *N. pr.* regis.

שָׁנַס — *Pi.* שִׁנֵּס accinxit, succinxit.

שִׁנְעָר *N. pr.* regionis et agri circa Babylonem.

שָׁסָה praedatus est; diripuit; *part.* שֹׁסִים praedatores. — *Po.* שׁוֹשָׂה diripuit.

שָׁסַס (*fut.* יָשֹׁס) diripuit; *part.* שֹׁאֵס, *c. suff.* שֹׁאסַיִךְ. — *Niph.* נָשַׁס direptus est.

מְשִׁסָּה *f.* praedatio, praeda.

שָׁסַע fidit, diffidit: שֹׁסַע שֶׁסַע פַּרְסָה *vel* שֹׁסַעַת fissas ungulas habens, פַּרְסָה הַשְּׁסוּעָה ungula fissa. — *Pi.* scidit;

discidit, laceravit; *trop.* dilaceravit (verbis), increpuit.

שֶׁסַע *m.* fissura (ungulae).

שָׁסַף — *Pi.* שִׁסֵּף secuit, in frusta concidit.

שָׁעָה (*fut. apoc.* וַיִּשַׁע) spectavit, circumspexit (auxilium); respexit (cum favore *sq.* אֶל); intuitus est alqm (cum fiducia *sq.* בְּ, אֶל, עַל); observavit (legem div.); oculos avertit *sq.* מִן, מֵעַל. — *Hiph. imp.* הָשַׁע *sq.* מִן oculos averte. *Al. v. s.* שָׁעַע. — *Hithpa. fut. apoc.* תִּשְׁתָּע circumspicies, *pl.c.*ה *parag.* נִשְׁתָּעָה invicem nos adspiciemus. — II) שָׁעָה *i. q.* שָׁעַע oblitus est (oculus).

שָׁעָה *f. chald.* momentum temp., בַּהּ שַׁעֲתָא hoc ipso momento, illico.

שָׁעַט *rad. inus. arab.* contudit.

שַׁעֲטָה *f.* supplosio et strepitus (ungularum).

שַׁעַטְנֵז *m.* ex diversae mateteriae filis contextum.

שָׁעַל *rad. inus.*

שֹׁעַל, שֹׁעַל (*c. suff.* שָׁעֳלוֹ; *pl.*שְׁעָלִים, שַׁעֲלֵי) vola, pugillus.

שׁוּעָל *m.* vulpes. — 2) *N. pr. m.*

שַׁעֲלִים (vulpes) *N. pr.* regionis.

שַׁעַלְבִין, שַׁעַלְבִּים (vulpes) *N. pr.* oppidi Danitarum; *nom. gent.* שַׁעַלְבֹנִי.

מִשְׁעוֹל *m.* via angusta.

שָׁעַן — *Niph.* נִשְׁעַן innixus est *sq.* עַל; recubuit; *trop.* innixus est, fiduciam posuit in alqo *sq.* עַל, אֶל, בְּ; se reclinavit; imminet, affinis est (terrae).

מִשְׁעָן *m.* fulcrum; *trop.* praesidium.

מַשְׁעֵן *m.* מַשְׁעֵנָה *f.* fulcrum, subsidium.

מִשְׁעֶנֶת *f.* (*pl.* מִשְׁעֲנוֹת) baculus, scipio.

שָׁעַע (*syr.* oblevit; mulsit; blanditus est) *intrans.* oblitus est (oculus). — *Pil.* שִׁעֲשַׁע oblectavit; *intr.* oblectatus est alqa re *sq. accus.* — *Pyl.* שֻׁעֲשַׁע permulsus est. — *Hiph. imp.* הָשַׁע oblinе. *Al. v. s.* שָׁעָה. — *Hithpal.* הִשְׁתַּעֲשַׁע se oblevit, se excaecavit; se oblectavit alqa re *sq.* בְּ.

שַׁעֲשׁוּעִים *m. pl.* deliciae.

שַׁעַף *N. pr.* virorum.

שָׁעַר aestimavit. — II) *arab.* fissus est, rimas egit. — III) *i. q.* שָׂעַר horruit.

שַׁעַר *m.* mensura *Gen.* 26, 12. — 2) *m.* (*fem. Jes.* 14, 31.)

porta; forum (in portis); *metaph.* aditus (terrae); *metonym.* oppidum; *c.* ה *loc.* שַׁעְרָה, *pl.* שְׁעָרִים, שַׁעֲרֵי.

שַׁעֲרַיִם (binae portae) *N. pr.* oppidi in tribu Juda.

שׁוֹעֵר *m.* janitor.

שֹׁעָר *m.* horribilis, foedus, *pl.* שֹׁעָרִים.

שַׁעֲרוּר *m.*, *fem.* שַׁעֲרוּרָה alqd horribile.

שַׁעֲרוּרִי *m.*, *fem.* שַׁעֲרוּרִיָּה, שַׁעֲרֻרִית horribilis.

שְׁעַרְיָה (Jova aestimavit) *N. pr. m.*

שַׁעַשְׁגַז (servus pulcrarum) *N. pr.* eunuchi Pers.

שַׁעֲשֻׁעִים, שִׁעֲשַׁע *v.* שׁעע.

שָׁפָה *Kal inus. syr.* limavit, attrivit; *Pa.* aequavit. — *Niph.* הַר נִשְׁפֶּה mons nudus *s.* planus. — *Py.* שֻׁפּוּ nuda sunt (ossa carne). *Al.* contrita sunt.

שָׁפָה *s.* שְׁפָה *f.* caseus, *pl. constr.* שְׁפוֹת.

שְׁפִי *in pausa* שֶׁפִי *m.* (*pl.* שְׁפָיִם, שְׁפָיִים) collis planus.

שְׁפוֹ, שְׁפִי *N. pr. m.*

שָׁפַח *rad. inus. aethiop.* expandit, extendit.

שִׁפְחָה *f.* (*pl.* שְׁפָחוֹת) ancilla, serva.

מִשְׁפָּחָה *st. c.* מִשְׁפַּחַת *f.* (*c. suff.* מִשְׁפַּחְתִּי, *pl.* מִשְׁפָּחוֹת) genus (animalium); gens, familia, tribus; populus; genus (poenarum).

שָׁפַט judicavit, jus dixit *sq. acc.*; arbiter fuit inter alq. *sq.* בֵּין — לְ, בֵּין — וּבֵין; jus suum dedit alicui, vindicavit alqm ab alqo *sq.* מִן; condemnavit, punivit, rexit, imperavit. *Part.* שֹׁפֵט judex; regnator, princeps. — *Niph.* נִשְׁפַּט judicatus est; contendit, disceptavit cum alqo *sq.* אֶת, עִם, לְ, de alqa re *sq.* עַל, *accus.*; punivit (Deus). — *Po. part.* מְשֹׁפְטִי judex meus.

שְׁפַט *chald. part.* שָׁפֵט judex.

שְׁפוֹט *m.* (*pl.* שְׁפוּטִים) judicium, poena.

שָׁפָט (judex) *N. pr.* virorum.

שֶׁפֶט *m.*, *pl.* שְׁפָטִים judicia, poenae.

שְׁפַטְיָה (Jova judicavit) *N. pr.* virorum.

שְׁפַטְיָהוּ *N. pr.* virorum.

שִׁפְטָן (judicialis) *N. pr. m.*

מִשְׁפָּט *m.* judicium; sententia judicis; poena; causa forensis; crimen; jus, justum; justitia; lex, statutum; mos, consuetudo; modus, habitus.

שְׁפִי, שֶׁפִי, שְׁפָיִם *v.* שׁפה.

שְׁפִים, שְׁפִיפוֹן *v.* שׁפף.

שְׁפִיר, שַׁפִּיר *v.* שׁפר.

שָׁפַךְ fudit, effudit; *trop.* effudit, elocutus est (animi sensa); aggessit, adaggeravit. — *Niph.* effusus est; *trop.* penitus afflictus est. —*Pu.* effusus est; *trop.* lapsus est. — *Hithpa. trop.* se effudit, effusus est.

שֶׁפֶךְ *m.* locus, in quem alqd effunditur.

שָׁפְכָה *f.* testiculus, quo urina effunditur.

שָׁפֵל (*fut.* יִשְׁפַּל, *inf.* שְׁפַל) humilis factus est, depressus, dejectus est; *trop.* fracta est (vox); deturbatus est (de statu suo); שׁ׳ רוּחַ modesto animo fuit. — *Hiph.* humilem reddidit; dejecit; *trop.* depressit, fregit (potentem, superbum).

שְׁפַל *chald. Aph.* humilem reddidit; depressit; submisit (animum).

שָׁפָל *m.* שְׁפָלָה *f.* humilis, depressus; *trop.* ignobilis, vilis; afflictus; submissus, modestus.

שְׁפַל *m. chald.* humilis.

שֵׁפֶל *m.* (*c. suff.* שִׁפְלֵנוּ) humilitas, ignobilitas; conditio misera.

שִׁפְלָה *f.* humilitas.

שְׁפֵלָה *f.* locus humilis, depressior; הַשְּׁפֵלָה regio campestris Joppen inter et fines Aegypti.

שִׁפְלוּת *f.* demissio, remissio (manuum *i. e.* segnities).

שְׁפָם *N. pr. m.*

שְׁפָם, שִׁפְמוֹת *N. pr.* oppidi in tribu Juda; *nom. gent.* שִׁפְמִי.

שָׁפַן *rad. inus. arab.* astutus fuit.

שָׁפָן *m.* animal quadrupes et astutum, *LXX.* χοιρογρύλλιος, mus jaculus. 2) *N. pr.* virorum.

שָׁפַע *rad. inus. syr.* affluxit, redundavit.

שֶׁפַע *m.* affluentia, abundantia.

שִׁפְעָה *f.* copia, multitudo.

שִׁפְעִי (abundans) *N. pr. m.*

שָׁפַף *rad. inus. chald.* contrivit; *arab.* maculis conspersus est.

שְׁפִיפֹן *m.* species serpentis majoris (cerastes).

שְׁפוּפָם (contritio eorum) *N. pr.* filii Benjamini.

שְׁפוּפָן (contritio earum) *N. pr. m.*

שֻׁפִּים (contritiones) *N. pr.* virorum.

שָׁפַר nituit, pulcher fuit, *sq.* עַל placuit. — *Pi. f.* שִׁפְרָה decoravit, ornavit.

שְׁפַר *chald.* pulcher fuit, placuit *sq.* עַל, קֳדָם.

שׁוֹפָר *m.* (*pl.* שׁוֹפָרוֹת) tuba, lituus.

שֶׁפֶר *m.* pulcritudo. — 2) *N. pr.* montis in deserto arab.

שִׁפְרָה (pulcritudo) *N. pr. f.*

שָׁפִיר *N. pr.* loci ignoti.

שַׁפִּיר *m. chald.* pulcher, decorus.

שַׁפְרִיר (שַׁפְרוּר) *m.* aliquid splendidum, stragulum splendidum throno regis imminens.

שְׁפַרְפָּרָא *m. chald.* aurora.

שָׁפַת posuit, apposuit; dedit.

שְׁפַתַּיִם *m. dual.* stabula.

מִשְׁפְּתַיִם *dual.* stabula, crates.

שֶׁצֶף *m.* effusio (irae), vehementia.

שַׁק *chald. i. q.* שׁוֹק.

שָׁקַד insomnis fuit; vigilavit; invigilavit alicui rei *sq.* עַל; insidiatus est. — *Py. v. s. v. sq.*

שָׁקֵד *m.* amygdala (arbor, fructus).—*Py. part.* מְשֻׁקָּדִים ad formam amygdalarum facta.

שָׁקָה — *Niph.* irrigatus est. — *Hiph.* הִשְׁקָה (*fut. apoc.* יַשְׁקְ) bibendum dedit alicui *sq. dupl. acc.*, potum praebuit alicui *sq. acc.*; adaquavit, irrigavit; *part.* מַשְׁקֶה pincerna. — *Py.* irrigatus est.

שֹׁקֶת *f.* canalis potatorius; *pl. constr.* שִׁקְתוֹת.

שִׁקּוּי *m.* (*pl. c. suff.* שִׁקּוּיַי) potus; irrigatio, recreatio.

שִׁקּוּ *s.* שִׁקֻּו *m.* (*pl. c. suff.* שִׁקֻּוַי) potus.

מַשְׁקֶה *m.* (*Hiph. part.*) locus irriguus; potus.

שִׁקּוּץ *v.* שׁקץ.

שָׁקַט quievit, quietus, pacatus fuit; cessavit, nihil egit. — *Hiph.* tranquillavit; sedavit; tutum praestitit alqm ab alqo *sq.* לְ *et* מִן; *intrans.* quietum se tenuit, quietus fuit; *inf.* הַשְׁקֵט quies, tranquillitas.

שֶׁקֶט *m.* quies.

שָׁקַל libravit, pependit; appendit alicui *sq.* לְ, עַל; appensum accepit; *trop.* ponderavit.— *Niph.* ponderatus, appensus est.

שֶׁקֶל *m.* (*pl.* שְׁקָלִים, שִׁקְלֵי) siclus, certum quoddam auri argentive pondus.

מִשְׁקָל *m.* pondus.

מִשְׁקוֹל *m.* pondus.

מִשְׁקֶלֶת *f.* perpendiculum.

מַשְׂקֹלֶת *f. id.*

שִׁקְמָה *f.*, *pl.* שִׁקְמוֹת, שִׁקְמִים sycamori, sycamini.

שָׁקַע sidit, consedit; demersus, submersus est; concidit (ignis). — *Niph.* submersus est. — *Hiph.* subsidere fecit; demersit, depressit.

מִשְׁקָע *m.* locus, ubi aqua sedimento facto limpida reddita est.

שְׁקַעֲרוּרוֹת *f. pl.* loca depressa, κοιλάδες.

שָׁקַף — *Niph. et Hiph.* se protendit, prospexit, prospectavit, imminere.

שֶׁקֶף *m.* limen superum prominens *s.* tectum (januae).

שְׁקֻפִים *m. pl.* contignatio prominens.

מַשְׁקוֹף *m.* superliminare.

שָׁקַץ — *Pi.* abominabilem reddidit, contaminavit; *intrans.* abominatus est.

שֶׁקֶץ *m.* res abominabilis.

שִׁקּוּץ *m.* res abominanda.

שָׁקַק (*fut.* יָשֹׁק) discurrit, discursavit; avidus fuit. — *Hithpal.* discursare, *fut. pl.* יִשְׁתַּקְשְׁקוּן.

מַשָּׁק *m.* discursatio, discursus.

שָׁקַר (*fut.* יִשְׁקֹר) mentitus est, fefellit *sq. dat.* — *Pi.* שִׁקֵּר *sq.* בְּ mentitus est, fidem fefellit; violavit (foedus).

שֶׁקֶר *m.* mendacium, fraus, fallacia; *concr.* mendax; לַשֶּׁקֶר falso; frustra; בַּשֶּׁקֶר, בַּשָּׁקֶר falso; שָׁקֶר *adv.* frustra, temere.

שֹׁקֶת, שִׁקְתוֹת *v.* שׁקה.

שֹׁר, שָׁרְךְ *v.* שׁרר.

שְׁרָא *v.* שׁרה.

שַׂרְאֶצֶר (princeps ignis) *N. pr.* filii Sanheribi; *cf.* נֵרְגַל ש׳.

שָׁרַב *rad. inus. chald.* arsit, *syr.* aruit.

שָׁרָב *m.* ardor, aestus solis.

שֵׁרֵבְיָה (ardor Jovae) *N. pr. m.*

שַׁרְבִיט *i. q.* שֵׁבֶט.

שָׁרָה — *Pi.* שֵׁרָה solvit.

שְׁרָא *chald.* solvit; devertit, commoratus est. — *Pa.* solvit; incepit. — *Ithpa.* solutus est.

שָׁרָה, שָׁרוֹת muri *v.* שׁור.

שָׁרַי *N. pr. m.*

שִׁרְיָה *f.* lorica.

שִׁרְיָן *m. id.*

שִׁרְיוֹן, סִרְיוֹן *m.* (*pl.* שִׁרְיֹנִים, סִרְיֹנוֹת, שִׁרְיֹנוֹת) lorica. — 2) שִׁרְיוֹן *N. pr.* Hermoni monti a Sidoniis tributum.

מִשְׁרָה *f.* maceratio, מִשְׁרַת־

עֲנָבִים succus uvarum macerätarum.

שָׂרָה, שָׂרוֹת v. שרר.

שָׂרוּחֶן N.pr. urbis in tribu Simeon.

שָׁרוֹן N. pr. tractus campestris inter Joppen et Caesaream.

שְׁרִיקוֹת v. שרק.

שְׁרִירוּת, שָׁרִיר v. שרר.

שָׂרִית i. q. שְׁאֵרִית v. שאר.

שָׁרַץ (fut. יִשְׁרֹץ) scatere aliqua re sq. accus.; copiose provenire s. nasci; copiosum esse, repere s. moveri.

שֶׁרֶץ m. collect. bestiolae, quibus terra, mare, aer scatet.

שָׁרַק (fut. יִשְׁרֹק) sibilavit; sibilando arcessivit sq. לְ; sibilando irrisit sq. עַל; exsibilavit sq. עַל et מִן.

שְׁרֵקָה f. sibilus, irrisio.

שְׁרִיקוֹת f. sibili; irrisiones.

מַשְׁרוֹקִית m. chald. fistula, syrinx.

שָׁרַר syr. firmus fuit. — II) arab. malus fuit, adversatus est, part. שׁוֹרֵר adversarius, inimicus.

שָׁרָר N. pr. m.

שֹׁרֶר m. (c. suff. שָׁרְרֵךְ) umbilicus.

שֹׁר m. (c. suff. שָׁרֵּךְ) id.

שָׁרִיר m., pl. שְׁרִירִים partes firmae (ventris).

שְׁרִירוּת f. sq. לֵב durities animi, pertinacia.

שַׁרָה f., pl. שַׁרוֹת catenae, armillae.

שַׁרְשְׁרָה f. catena.

שַׁרְשָׁה f. id., pl. constr שַׁרְשׁוֹת.

שֹׁרֶשׁ m. (c. suff. שָׁרְשָׁם; pl. שָׁרָשִׁים, שָׁרְשֵׁי) r a d i x; germen, surculus; stirps ipsa; trop. proles; transl. pars inferior: radix (montis), fundus (maris), planta (pedis); sedes (populi); שׁ׳ דָּבָר causa litis.

שֵׁרֵשׁ Pi. denom. eradicavit. — Py. שֹׁרַשׁ eradicatus est. — Poel שֹׁרֵשׁ et Poal שֹׁרַשׁ radices egit.—Hiph. הִשְׁרִישׁ id.

שֹׁרֶשׁ m. chald. radix.

שֶׁרֶשׁ N. pr. m.

שְׁרשׁוּ, (שְׁרֹשִׁי) f. chald. eradicatio, exilium.

שַׁרְשׁוֹת, שַׁרְשְׁרוֹת v. שרר.

שָׁרַת — Pi. שֵׁרֵת ministravit sq. accus., לְ; שׁ׳ בְּשֵׁם יְהוָה s. שׁ׳ אֶת־יְהוָה Jovae ministerium sacrum praestitit (sacerdos); part. מְשָׁרֵת minister, מְשָׁרֶתֶת f. ministra.

שָׁשָׂה, Po. שׁוֹשֵׁה v. שָׁסָה.

שֵׁשׁ *f.*, שִׁשָּׁה *st. c.* שֵׁשֶׁת *m.* sex; *pl.* שִׁשִּׁים sexaginta. — *Al. v. s.* שׁוּשׁ.

שִׁשָּׁה *Pi.denom.* sextam partem obtulit.

שִׁשִּׁי *m.* שִׁשִּׁית *f.* sextus, a. *Fem.* pars sexta.

שָׁשָׁא — *Pi.* שִׁשֵּׁא adduxit, deduxit.

שֵׁשְׁבַּצַּר *N. pr.* Serubabelis in aula Pers.

שָׁשַׁי *N. pr. m.*

שֵׁשַׁי *N. pr. m.*

שֵׁשַׁךְ *Nom.* Babylonis.

שֵׁשָׁן *N. pr. m.*

שָׁשַׁק *N. pr. m.*

שָׁשֵׁר *in pausa* שָׁשַׁר *m.* rubrica, sinopis, *LXX.* *μίλτος*.

שֵׁת strepitus *v.* שׁאה; שֵׁת *N. pr.*, שָׁתוֹת *v.* שִׁית; שֵׁת, שְׁתוֹת *v.* שׁתת.

שֵׁת *chald.* sex; *pl.* שִׁתִּין sexaginta.

שָׁתָה (*inf.* שָׁתֹה, שָׁתוֹ, שָׁתוֹת; *fut.* יִשְׁתֶּה, *apoc.* יֵשְׁתְּ) bibit *sq. acc.* alqd, *sq.* בְּ de alqa re; convivatus est; (*trop.* bibit nequitiam, injuriam.) — *Niph. fut.* יִשָּׁתֶה bibitur. — II) *syr.* texuit.

שְׁתָה, שְׁתָא *chald.* bibit; *praet. c.* א *prosth.* אִשְׁתִּיו.

שְׁתִי *m.* potatio, compotatio; 2) stamen.

שְׁתִיָּה *f.* potatio.

מִשְׁתֶּה *m.* potatio; potus; compotatio, convivium.

מִשְׁתֵּה *st. emph.* מִשְׁתְּיָא *m.* *chald.* potatio, compotatio.

שְׁתַּיִם *v.* שְׁנַיִם.

שָׁתַל *poët.* plantavit.

שָׁתִיל *m.*, *pl.* שְׁתִלֵי זֵיתִים malleoli olivarum.

שָׁתַם perforavit, aperuit, שְׁתֻם הָעָיִן cui apertus est oculus.

שָׁתַן — *Hiph.* minxit; מַשְׁתִּין בְּקִיר parietem commingens (homo vilissimus).

שָׁתַק sidit, subsedit, quievit, siluit.

שֵׁתָר (stella) *N. pr.* principis Pers.

שְׁתַר בּוֹזְנַי (stella splendens) *N. pr.* praefecti provinciae Pers.

שָׁתַת *i. q.* שִׁית posuit, collocavit.

שֵׁת *m.* (*pl. c.suff.* שְׁתוֹתֵיהֶם) sedes, nates.

ת

תָּא *v.* תָּוֶה.

תָּאַב desideravit, expetivit *sq.* לְ. — II) *i. q.* תָּעַב, *Pi. part.* מְתָאֵב abominans.

תַּאֲבָה *f.* desiderium.

תָּאָה — *Pi.* designavit, determinavit, *fut. pl.* תְּתָאוּ.

תְּאוֹ, תּוֹא *m*, oryx. (*Al.* bos silvestris.)

תַּאֲוָה *v.* אוה.

תַּאֲלָה *v.* אלה.

תָּאַם duplex, geminus fuit, *part.* תֹּאֲמִים gemini.—*Hiph.* gemellos peperit.

תָּאוֹם *m.* gemellus; *pl.* תְּאוֹמִים, תּוֹמִים.

תֹּאָם *m. id., pl. constr.* תְּאֳמֵי

תַּאֲנָה, תְּאֲנִיָּה, תֹּאֲנָה, תַּאֲנַת *v.* אנה.

תְּאֵנָה, תְּאֵנִים *v.* אוּן.

תַּאֲנַת שִׁלֹה *N. pr.* oppidi in tribu Ephr.

תָּאַר definivit, designavit (terminum), *intrans.* pertinuit, tetendit. — *Pi.* delineavit, descripsit. — *Py. part.* מְתֹאָר definitus (*N.pr.* loci *Jos.* 19, 13.).

תֹּאַר *m.* (*c.suff.* תָּאֳרוֹ, תֹּאֲרוֹ) forma; forma pulchra.

תַּאְרֵעַ *N. pr. m.*

תְּאַשּׁוּר *v.* אשר.

תֵּבָה *st. c.* תֵּבַת *f.* arca, navigium in modum arcae constructum.

תְּבוּאָה *v.* בּוֹא.

תְּבוּנָה, תָּבוּן *v.* בִּין.

תְּבוּסָה *v.* בּוּס.

תָּבוֹר *N. pr.* montis Galilaeae in conf. tribuum Sebulon et Naphth; 2) urbis Levit. in tr. Sebulon; 3) querceti in tr. Benj.

תֵּבֵל *v.* יבל; תֶּבֶל *v.* בלל.

תֵּבַל *i. q.* תּוּבַל.

תַּבְלִית *v.* בלה.

תְּבַלֻּל *v.* בלל.

תֶּבֶן *m.* stramen, palea.

תִּבְנִי *N. pr. m.*

מַתְבֵּן *m.* stramen.

תַּבְנִית *v.* בנה.

תַּבְעֵרָה *v.* בער.

תֵּבֵץ *N. pr.* loci non procul ab urbe Sichem.

תְּבַר *chald.* fregit, *part. f.* תְּבִירָה fragile.

ת' תִּלְגַת פִּלְאֶסֶר, תִּגְלַת פִּלְסֶר, ת' פִּלְנֶסֶר, פִּלְנְאֶסֶר *N. pr.* regis Assyriae.

תַּגְמוּל *v.* גמל.

תִּגְרָה *v.* גרה.

תֹּגַרְמָה, תּוֹגַרְמָה *N. pr.* terrae a Palaestina septentrionem versus sitae (Armenia).

תִּדְהָר *v.* דהר.

תְּדִירָא *v.* דּוּר.

תַּדְמֹר *N. pr.* urbis ad Euphratem (Palmyra).

תִּדְעָל (timor) *N. pr.* regis.

תְּהָה *rad. inus. chald.* vastum fuit, *arab.* vacuus fuit.

תֹּהוּ m. vastitas, solitudo vasta, desertum; *trop.* res inanis; nihil, *adv.* frustra.

תְּהוֹם v. הום.

תְּהִלָּה; תָּהֳלָה v. הלל.

תַּהֲלוּכָה v. הלך.

תַּהְפֻּכוֹת, תַּהְפּוּכָה v. חפך.

תַּו v. תָּוָה.

תּוֹא i. q. תְּאוֹ.

תּוּב *chald.* redire. — *Aph.* הֲתִיב reddidit, remisit; *sq.* פִּתְגָּם verbum reddidit, respondit.

תּוּבַל, תֻּבַל *N. pr.* gentis septentr., Tibareni.

תּוּבַל קַיִן *N. pr.* filii Lamechi, primi fabri ferrarii.

תּוּגָה v. יגה.

תּוֹדָה v. ידה.

תְּוָה *chald.* obstupuit, expavit.

תָּוָה — *Pi.* תִּוָּה signavit, notas duxit. *Hiph. sq.* תָּו notâ insignivit. — II) poenituit, *Hiph.* exacerbavit. — III) *arab.* habitavit.

תָּו m. signum; tabulae subnotatae.

תָּא m. conclave; *pl.* תָּאִים, תָּאוֹת.

תּוֹחַ *N. pr. m.*

תּוֹחֶלֶת v. יחל.

תָּוֶךְ *st. c.* תּוֹךְ m. medium. בְּתוֹךְ in medio, in, inter; מִתּוֹךְ e medio, ex; אֶל־תּוֹךְ in medium, in. — תֹּךְ violentia v. s. תָּכַךְ.

תִּיכוֹן m. תִּיכוֹנָה f. medius, a, um.

תּוֹכֵחָה, תּוֹכַחַת v. יכח.

תּוֹלֵדוֹת, תּוֹלָד v. ילד.

תּוֹלָל v. ילל.

תּוֹלָע, תּוֹלֵעָה, תּוֹלַעַת v. תלע.

תּוֹמִים i. q. תְּאוֹמִים v. תאם.

תּוֹעֵבָה, תּוֹעֵבַת v. תעב.

תּוֹעָה v. תעה.

תּוֹעָפוֹת v. יעף.

תּוּף *rad. inus. chald.* exspuere; *arab.* exspuendo detestari.

תֹּפֶת f. תֹּ׳ לְפָנִים is, cui in faciem inspuunt. 2) תֹּפֶת, c. ה *parag.* תָּפְתֶּה *N. pr.* loci in valle Ben Hinnom prope Hieros.

תּוֹצָאוֹת v. יצא.

תּוּר circuire, obire (negotiandi causa); explorare, exquirere; investigare (mente alqd *sq. acc.*, עַל); sequi *sq.* אַחֲרֵי. — *Hiph.* duxit; exploravit.

תּוֹר m. ordo; series. 2) turtur. 3) i. q. תּוֹרָה.

יָתוּר m. id quod pervestigando repertum est.

תּוֹרָה v. ירה.

תּוֹר *m. chald.* bos.
תּוֹשָׁב *v.* ישב.
תּוּשִׁיָּה *f. poët.* auxilium, salus; prudentia, intelligentia; consilium.
תּוֹתָח *v.* יתח.
תָּז, הֵתַז *v.* תִּיז.
תַּזְנוּת *v.* זנה.
תַּחְבֻּלוֹת, תַּחְבּוּלוֹת *v.* חבל.
תֹּחוּ *N. pr. i. q.* תּוֹחַ.
תַּחְכְּמֹנִי *N. patron. m.*
תְּחִלָּה *v.* חלל.
תַּחֲלוּאִים *v.* חלה.
תַּחְמָס *v.* חמס.
תַּחַן, תַּחֲנוֹת *v.* חנה.
תְּחִנָּה, תַּחֲנוּנִים, תַּחֲנוּנוֹת *v.* חנן.
תַּחְפַּנְחֵס, תְּחַפְנְחֵס (תַּחְפְּנֵס) *N. pr.* urbis in Aegypto (Daphne); 2) תַּחְפְּנֵיס *nom.* reginae aegypt.
תַּחְרָא, תַּחֲרָה *v.* חרה.
תַּחְרֵעַ (astutia) *N. pr. m.*
תַּחַשׁ *m.* עוֹר תַּחַשׁ, עוֹרוֹת תְּחָשִׁים pelles colore purpureo tinctae. (*Al.* pelles phocae vitulinae.)—2) *N. pr. m.*

תָּחַת *rad. inus. aethiop.* humilis, demissus fuit.

תַּחַת *m.* id quod infra est, locus. — *Adv.* infra; *praepos.* ὑπό, sub; pro loco alcjs; *c. inf.* pro eo quod. תַּחַת אֲשֶׁר pro eo quod; eo quod, quia. תּ׳ כִּי *id.* — *Cum suff.* תַּחְתַּי (תַּחְתֵּנִי); תַּחְתֶּיךָ; (תַּחְתֶּנָּה) תַּחְתֶּיהָ, תַּחְתָּיו; תַּחְתֵּינוּ, תַּחְתָּם, תַּחְתֵּיכֶם, תַּחְתֵּיהֶם. — *Compp.* מִתַּחַת infra; ὑπό, ὑπ' ἐκ (*darunter hinweg, hervor*); מִתַּחַת לְ infra; אֶל־תַּחַת sub *c. accus.*

תַּחַת *N. pr.* stationis Isr. in deserto; 2) virorum.

תְּחוֹת *chald.* sub.

תְּחוֹת *chald.* sub.

תַּחְתִּי *m.*, תַּחְתִּיָּה, תַּחְתִּית *f.* inferior, infimus; *pl. m.* תַּחְתִּיִּים, *fem.* תַּחְתִּיּוֹת inferiora, infima (terrae).

תַּחְתּוֹן *m.* תַּחְתּוֹנָה *f.* inferior, infimus.

תִּיז — *Hiph.* הֵתַז *in pausa* הֵתָז amputavit.

תִּיכוֹן *v.* תָּוֶךְ.
תִּילוֹן, תּוֹלוֹן *N. pr. m.*
תֵּימָא, תֵּמָא (desertum) *N. pr.* terrae et gentis in Arabia deserta.
תֵּימָן *v.* ימן.
תִּימָרוֹת *v.* תמר.
תִּירוֹשׁ, תִּירשׁ *v.* ירשׁ.
תִּירְיָא *N. pr. m.*
תִּירָס *N. pr.* gentis borealis (Thracia).
תַּיִשׁ *m.* (*pl.* תְּיָשִׁים) caper, hircus.

תָּכָה — *Py.* תֻּכּוּ innixi sunt, procubuerunt.

תְּכוּנָה *v.* כּוּן, תכן.

תֻּכִּיִּים, תּוּכִּיִּים *m. pl.* pavones.

תְּכַךְ *rad. inus. chald.* laesit, damno affecit.

תֹּךְ, תּוֹךְ *m.* oppressio, violentia. — *Al.* תּוֹךְ *v.* תָּוֶךְ.

תְּכָכִים *m. pl.* oppressiones, vexationes.

תִּכְלָה, תַּכְלִית *v.* כלה.

תְּכֵלֶת *f.* color hyacinthinus (violaceus).

תָּכַן libravit, trutinâ examinavit. — *Niph.* libratus est, aequalis fuit; rectus,integer fuit. — *Pi.* תִּכֵּן libravit; dimensus est; ad libellam posuit; exploravit. — *Py.* appensus est.

תֹּכֶן *m.* pensum; mensura. 2) *N. pr.* oppidi Simeonitarum.

תְּכוּנָה *f.* dispositio, structura; apparatus pretiosus. — *Al. v. s.* כּוּן.

תָּכְנִית *f.* mensura, structura; forma perfecta, perfectio.

מַתְכֹּנֶת *f.* (*c. suff.* מַתְכֻּנְתּוֹ) mensura, proportio; pensum.

תַּכְרִיךְ *v.* כרך.

תֵּל, תְּלָה *v.* תלל.

תְּלָא, תְּלָאִים *v.* תלה.

תְּלָאָה *v.* לאה.

תַּלְאֻבוֹת, תַּלְאוּבָה *v.* לאב.

תְּלַשָּׂר, תְּלַאשָּׂר *N. pr.* provinciae assyr.

תַּלְבֹּשֶׁת *v.* לבש.

תְּלַג *m. chald.* nix.

תִּלְגַּת *v.* תִּגְלַת.

תָּלָה (*part.* תָּלוּי, *pl.* תְּלוּיִם, תְּלֻאִים) suspendit *sq.* בְּ, עַל de, in (arbore, cruce). — *Niph.* suspensus est. — *Pi.* suspendit.

תְּלִי *m.* (*c. suff.* תֶּלְיְךָ) pharetra. (*Al.* gladius.)

תְּלוּנֹּת *v.* לון.

תֶּלַח (fractura) *N. pr. m.*

תָּלַל aggessit, accumulavit, *part.* תָּלוּל aggestus. (הֵתַל *v.* הָתַל.)

תֵּל *m.* (*c. suff.* תִּלָּהּ, תִּלָּם) agger, tumulus; acervus ruderum. — 2) *N. pr.* oppidorum in Babylonia: תֵּל אָבִיב (collis spicarum) ad Chaboram fluvium; b)תֵּל חַרְשָׁא (*cf.* חֶרֶשׁ); c)תֵּל מֶלַח(collis salis).

תֶּלֶם *m.* sulcus.

תַּלְמַי *N. pr.* soceri Davidis; 2) Enakitae.

תַּלְמִיד *v.* למד.

תָּלַע *rad. inus.*

תּוֹלָע *m.* (*pl.* תּוֹלָעִים) ver-

mis; coccum; vestes coccineae. 2) *N. pr.* filii Issaschari, *patron.* תּוֹלָעִי; b) judicis Isr.

מְתֻלָּעִים *Pu. denom. part. pl.* coccino induti, coccinati.

תּוֹלֵעָה *f.* vermis; (*trop.* de homine contemnendo.)

תּוֹלַעַת *f.* (*c. suff.* תּוֹלַעְתָּם) vermis (*trop.* de homine misero); שְׁנִי תּ׳, תּ׳ שָׁנִי color coccinus, cocco tinctum.

תַּלְפִּיּוֹת *f. pl.* exitiabilia (arma). *Al.* armamentaria.

תְּלַשָּׂר *i. q.* תְּלַאשָּׂר.

תְּלָת *f.*, תְּלָתָה, תְּלָתָא *m. chald.* tres; *pl.* תְּלָתִין triginta.

תְּלַת *m. chald. id.*, שַׁלִּיט תַּלְתָּא *et* תַּלְתָּא princeps tertii ordinis.

תְּלִתַי *m. chald.* tertius.

תְּלִיתַי *chald., fem.* תְּלִיתָאָה tertia.

תַּלְתַּלִּים *m. pl.* spatha palmarum, LXX. ἐλάται.

תָּם *chald., c.* ה *parag.* תַּמָּה ibi.

תָּם, תַּמָּה, תֹּם, תֻּמָּה *v.* תמם.

תֵּמָא *i. q.* תֵּימָא.

תָּמַהּ miratus est, obstupuit; attonitus fuit. — *Hithpa. imp.* הִתַּמְּהוּ obstupescite.

תְּמַהּ *m. chald.* res stupenda, miraculum.

תִּמָּהוֹן *m.* stupor magnus, terror immanis.

תַּמּוּז *N. pr.* dei Syrorum (Adonis).

תְּמוֹל *adv.* heri. — אֶתְמוֹל, אֶתְמוּל, אִתְּמוֹל *id.*

תְּמוּנָה *v.* מין.

תְּמוּרָה *v.* מור.

תְּמוּתָה *v.* מות.

תֶּמַח *N. pr. m.*

תָּמִיד *v.* מוד.

תָּמִים *v.* תמם.

תָּמַךְ prehendit, cepit *sq. accus.*, בְּ; consecutus, assecutus est; captum tenuit, retinuit; sustentavit *sq.* בְּ, *acc.*; inter se cohaerere. — *Niph.* teneri.

תָּמַם (*fut.* יִתֹּם, יִתּוֹם, תַּתֵּם, *pl.* יִתַּמּוּ *in pausa* יִתָּמּוּ) perfectus, absolutus est; *trans.* absolvit; *sq. inf.* desiit; integer fuit (numero); *trop.* insons fuit; finitus, peractus est; consumtus est; periit; עַד תֻּמָּם ad consumtionem usque eorum, prorsus, penitus. — *Niph.* (*fut. pl.* יִתַּמּוּ) finitus est; consumtus est. — *Hiph.* הֵתַם (*fut.* יַתֵּם, *inf. c. suff.* הֲתִימְךָ) perfecit; percoxit (carnem); integrum reddidit, solvit (pecuniam); *trop.* probum reddidit (agendi modum); finivit,

sq. inf. desiit; perdidit, *sq.* מִן amovit. — *Hithpa.* integrum, probum se exhibuit, *fut.* תִּתַּמָּם.

תָּמִים *m.* תְּמִימָה *f.* integer, perfectus, absolutus; plenus, totus; labis expers; incolumis; insons, probus. *Subst.* integritas vitae; veritas.

תָּם *m.* תַּמָּה *f.* integer, probus, insons; *subst.* integritas vitae.

תֹּם, תּוֹם, תָּם־ *m.* (*c. suff.* תֻּמּוֹ) integritas: plenitudo; incolumitas; innocentia, probitas; *pl.* תֻּמִּים veritas.

תֻּמָּה *f.* integritas animi.

מְתֹם *m.* pars integra, sana (corporis).

תִּמְנָה (assignata) *N. pr.* urbis in tribu Juda.

תִּמְנָתָה *N. pr.* oppidi Philistaeorum; *nom. gent.* תִּמְנִי.

תִּמְנַת חֶרֶס (pars solis), תִּ׳ סֶרַח (pars superflua) *N. pr.* oppidi in montanis Ephr.

תִּמְנַע (*cf.* מָנַע) *N. pr.* pellicis Eliphasi; 2) tribus edomiticae.

תֶּמֶס *v.* מסס.

תָּמַר *rad. inus. arab.* riguit, horruit (hasta); *talmud.* columnae instar adscendit.

תָּמָר *m.* palma; *pl.* תְּמָרִים. — 2) *N. pr.* feminarum; b) oppidi in fin. austr. Palaestinae; c) *i. q.* תַּדְמֹר; d) עִיר הַתְּמָרִים urbs palmarum *i. e.* Jericho.

תֹּמֶר *m.* palma, columna.

תִּמֹּרָה *f.* (*pl.* תִּמֹּרִים, תִּמֹּרוֹת) palma arte facta.

תַּמְרוּרִים *m. pl.* columnae. — *Al. v. s.* מָרַר.

תִּימָרָה *f.*, *pl. constr.* תִּמְרוֹת columnae (fumi).

תַּמְרוּק *v.* מרק.

תַּן, תַּנִּים *v.* תנן.

תָּנָה dona distribuit, largitionibus conduxit. — *Pi.* laude celebravit *sq. accus.*, לְ. — *Hiph. i. q. Kal.*

תְּנוּת *f. pl.* habitationes. (*Al. i. q.* תַּנִּים.)

אֶתְנָה *f.* praemium, merces meretricia.

אֶתְנִי *N. pr. m.*

אֶתְנַן *m.* (*c. suff.* אֶתְנַנָּהּ) praemium, merces meretricia; *trop.* messis larga idolis consecrata. 2) *N. pr. m.*

תְּנָא, תְּנָה *rad. inus. chald. i. q.* שָׁנָה iteravit.

תִּנְיָן *m. chald.* secundus, *fem.* תִּנְיָנָה.

תִּנְיָנוּת *adv. chald.* iterum.

תְּנוּאָה *v.* נוא.

תְּנוּבָה *v.* נוב.

תְּכוּךְ *v.* תכך.
תְּכוּמָּה *v.* כום.
תְּכוּפָּה *v.* כוף.
תַּנּוּר *m.* fornax.
תַּנְחֻמֹת, תַּנְחוּמוֹת, תַּנְחוּמִים *v.* נחם.

תָּכַךְ *rad. inus. syr.* defecit, finitus est.

תְּנוּךְ *m.* extremitas, *sq.* אֹזֶן auris extrema, auricula.

תָּנַן *rad. inus.* cui tribuenda esse videtur notio extentionis.

תַּן *s.* תָּן *m., pl.* תַּנִּים, תַּנִּין canes feri.

תַּנִּים *m. sing. i. q.* תַּנִּין.

תַּנִּין *m.* (*pl.* תַּנִּינִים) bellua marina: cetus, serpens, draco, crocodilus.

תִּנְשֶׁמֶת *v.* נשם.

תָּעַב — *Pi.* תִּעֵב abominatus est; abominabile reddidit; abominabilis fuit. — *Hiph.* הִתְעִיב abominabile *s.* turpe fecit alqd, turpiter egit. — *Niph.* נִתְעַב detestabilis fuit.

תּוֹעֵבָה *st. c.* תּוֹעֲבַת *f.* abominatio, res abominabilis; facinus turpe et nefandum.

תָּעָה (*fut. apoc.* תֵּתַע) oberravit, vagatus est; titubavit; aberravit *sq.* מִן, מֵעַל, מֵאַחֲרֵי (a cultu Jovae). — *Niph.* נִתְעָה titubante pede ferri, vagari; in errorem abduci. — *Hiph.* הִתְעָה (*fut. apoc.* יַתַע) errantem, titubantem alqm reddidit, errare sivit, transversum egit; decepit; ad nequitiam induxit; *intrans.* erravit.

תּוֹעָה *f.* error, defectio ab Jova, impietas; calamitas.

תֹּעוּ, תֹּעִי, תָּעִי *N. pr. m.*

תְּעוּדָה *v.* עוד.
תְּעָלָה, תְּעָלַת *v.* עלה.
תַּעֲלוּלִים *v.* עלל.
תַּעֲלֻמָה *v.* עלם.
תַּעֲנוּג *v.* ענג.
תַּעֲנִית *v.* ענה.
תַּעְנָךְ, תַּעֲנָךְ (solum arenosum) *N. pr.* urbis Mannassitarum in tribu Issaschar.

תָּעַע — *Pil. part.* מְתַעְתֵּעַ irridens, decipiens. — *Hithpal. part. pl.* מִתַּעְתְּעִים irridentes.

תַּעְתֻּעִים *m. pl.* irrisiones, fraudationes.

תַּעֲצֻמוֹת *v.* עצם.
תַּעַר *v.* ערה.
תַּעֲרֻבָה *v.* ערב.
תֹּף, תֻּפִּים *v.* תפף.
תִּפְאָרָה, תִּפְאֶרֶת *v.* פאר.
תַּפּוּחַ *v.* נפח.
תְּפוֹצוֹתֵיכֶם *v.* פוץ.
תֻּפִינִים *v.* אפן.

תָּפַל *rad. inus. arab.* foetuit; *chald.* insulsus fuit; טְפַל texit alqd pulvere, oblevit.

תָּפֵל *m.* insulsum; *metaph.* ineptum; 2) tectorium, calx tectoria.

תֹּפֶל *N. pr.* loci in deserto.

תִּפְלָה *f.* insulsitas, ineptiae.

תְּפִלָּה *v.* פלל.

תִּפְלֶצֶת *v.* פלץ.

תִּפְסַח *v.* פסח.

תָּפַף *part. f. pl.* תּוֹפְפוֹת pulsantes (tympana).— *Pi.* pulsavit.

תֹּף *m.* (*pl.* תֻּפִּים) tympanum; tympanum cui gemmae infixae sunt.

תָּפַר consuit. — *Pi. id.*

תָּפַשׂ prehendit *sq. accus.*, בְּ; cepit (alqm, urbem); inclusit (auro); manu tenuit, gessit, tractavit; *trop.* manus intulit, violavit (nomen Dei).— *Niph.* captus est; expugnatus est. — *Pi.* prehendit.

תֹּפֶת, תָּפְתֶּה *v.* תוף.

תִּפְתָּיֵא *chald. m. pl. st. emph.* jureconsulti, judices. (*Al.* provinciarum praefecti.)

תִּקְוָה *v.* קוה.

תְּקוּמָה, תְּקוֹמֵם *v.* קום.

תְּקוֹעַ *v.* תקע.

תְּקוּפָה *v.* קוף; תַּקִּיף *v.* תקף.

תְּקַל *chald.* ponderavit, *part. pass.* תְּקִל appensus, *praet.* תְּקִלְתָּ appensus es.

תָּקַן rectus fuit. — *Pi.* rectum fecit; in rectum ordinem redegit.

תְּקַן *chald. id.*, *Hoph.* הָתְקַן in rectum ordinem redactus, restitutus est.

תָּקַע feriit: complosit manus (laetandi *s.* spondendi signum); fixit (clavum, tentorium); clavo affixit; infixit, adegit in *sq.* בְּ; propulit, conjecit; *sq.* שׁוֹפָר,בַּשּׁוֹפָר inflavit tubam, tubâ cecinit, *sq.* תְּרוּעָה buccinâ signum dedit. — *Niph. sq.* לְיָד dextrâ datâ spopondit pro alqo; *sq.* שׁוֹפָר signum canitur.

תֵּקוֹעַ *m.* clangor.

תֵּקַע *m.* clangor.

תְּקוֹעַ *N. pr.* oppidi in tribu Juda, a quo desertum מִדְבַּר־ תְּקוֹעַ oriebatur. *Nom. gent.* תְּקֹעִי, *fem.* תְּקֹעִית.

תָּקַף robustus fuit, robore vicit, crudeliter oppressit.

תְּקַף *chald.* robustus fuit, invaluit. — *Pa.* confirmavit.

תֹּקֶף *m.* robur, potentia.

תְּקֹף *m. chald. id.*

תַּקִּיף *m.* robustus, validus.

תַּקִּיף *m. chald.* durus; validus, gravis.

תַּרְאֲלָה *N. pr*, oppidi in tribu Benjam.

תַּרְבּוּת, תַּרְבִּית *v.* רבה.

תִּרְגַּל *v.* רָגַל.

תַּרְגֵּם *chald. quadrilitt.* interpretari, *part.pass.* מְתֻרְגָּם explicatus.

תַּרְדֵּמָה *v.* רדם.

תִּרְהָקָה *N. pr.* regis Aethiopiae et Aegypti superioris.

תְּרוּמָה, תְּרוּמִיָּה *v.* רום.

תְּרוּעָה *v.* רוּעַ.

תְּרוּפָה *v.* רפא.

תִּרְזָה *f. nom.* arboris durae (ilex).

תֶּרַח *N. pr.* stationis Isr. in deserto; 2) patris Abrahami.

תִּרְחֲנָה *N. pr. m.*

תְּרֵין *st. c.* תְּרֵי *m.*, תַּרְתֵּין *f. chald.* duo.

תַּרְמִית, תָּרְמָה *v.* רמה.

תֹּרֶן *m.* pinus, mâlus; signum militare in monte erectum.

תְּרַע *m. chald.* ostium, porta, palatium.

תָּרָע *m. chald.* janitor.

תַּרְעֵלָה *v.* רעל.

תַּרְעָתִי *N. gent.*

תְּרָפִים *m. pl.* dii penates.

תִּרְצָה (oblectatio, amoenitas) *N. pr.* urbis Israelitarum, in qua reges Isr. a Jerobeamo ad Omrium usque habitarunt; 2) *nom.* mulieris.

תֶּרֶשׁ *N. pr.* eunuchi Pers.

תַּרְשִׁישׁ *v.* רַשַׁשׁ.

תִּרְשָׁתָא *c. art.* (austerus, tetricus) *cognom.* Nehemiae.

תַּרְתָּן (vertex corporis, eminens) *N. pr.* ducis assyr.

תַּרְתָּק (caligo profunda, heros caliginis) *N.pr.* idoli Avvaeorum.

תְּשׂוּמֶת *v.* שׂוּם.

תְּשֻׁאוֹת *v.* שׁוֹא.

תִּשְׁבִּי *N. gent. m.*

תַּשְׁבֵּץ *v.* שׁבץ.

תְּשׁוּבָה *v.* שׁוּב.

תְּשׁוּעָה *v.* שׁוּעַ.

תְּשׁוּקָה *v.* שׁוּק.

תְּשׁוּרָה *v.* שׁוּר.

תֵּשַׁע *st. c.* תְּשַׁע *f.* תִּשְׁעָה *st. c.* תִּשְׁעַת *m.* novem; nonus; *pl.* תִּשְׁעִים nonaginta.

תְּשִׁיעִי *m.* תְּשִׁיעִית *f.* nonus, nona.

תַּתְּנַי *N. pr.* praefecti Pers.

INDEX
VOCABULORUM ANALYTICUS.

א

אֲאַבֶּדְךָ, וָאֲאַבֶּדְךָ pro וָאֲאַבֶּדְךָ Pi. fut. c. suff. v. אבד.

אֲבָהָן chald. pl. v. אַב.

אָבוּא pro אָבוּ praet. pl. v. אבה.

אֵבוֹשׁ fut. v. בּוֹשׁ.

אָבִי pro אָבִיא Hiph. fut. pers. 1. v. בּוֹא, 1 Reg. 21, 29. Micha 1, 15.

אֹבִידָה pro אַאֲבִידָה Hiph. fut. pers. 1. v. אבד.

אֲבָרְכֶכָּה Pi. fut. c. suff. v. בּרך.

אֲגְאַלְתִּי Hiph. praet. pers. 1. pro הִגְאַלְתִּי v. גאל.

אֶדַּדֵּה pro אֶתְדַּדֶּה Hithp. fut., c. suff. אֶדַּדֵּם v. דדה.

אֲדִיקֵם Hiph. fut. c. suff. pro אֲדִקֵּם v. דקק.

אֶדֹּם, וָאֶדֹּם Kal fut. v. דמם.

אֶדַּמֶּה pro אֶתְדַּמֶּה Hithp. fut. pers. 1. v. דמה.

אִדָּרֵשׁ pro הִדָּרֵשׁ Niph. inf. abs. v. דרשׁ.

אֱהַב Kal fut. pers. 1. v. אהב.

אֲהוֹדֶנּוּ pro אוֹדֶנּוּ Hiph. fut. pers. 1. c. suff. v. ידה.

אֱהִי fut. apoc. pers. 1. v. היה.

אֶהֱמָיָה fut. c. ה parag. pro אֶהֱמֶה v. המה.

אוֹדְךָ, c. נ epenth. אוֹדֶךָּ Hiph. fut. pers. 1. c. suff. v. ידה.

אוֹחוּלָה, Kri אוֹחִילָה Hiph. fut. pers. 1. v. חול.

אוֹכִיל Hiph. fut. pers. 1. v. אכל.

אוֹכַל Kal. fut. pers. 1. v. אכל.

אוֹלִיךָ, וָאוֹלֵךְ Hiph. fut. pers. 1. v. ילך, הלך.

אוֹצְרָה Hiph. fut. pers. 1. c. ה parag. v. אצר.

אוֹרוּ imp. pl. v. ארר.

אוֹתִיּוֹת part. fem. pl. v. אתה.

אָזִין pro אַאֲזִין Hiph. fut. pers. 1. v. אזן.

אֲזֶל- chald. imp. pro אֲזֵל, syr. pro אֱזַל v. אזל.

אֲחַוְּךָ c. נ epenth. אֲחַוֶּךָּ Pi. fut. pers. 1. c. suff. v. חוה.

אֶחָז fut. apoc. in pausa pro אֶחֱזֶה, אֶחֱזֶה v. חזה.

אֲחַטֶּנָּה Pi. fut. pers. 1. c. suff. pro אֲחַטְּאֶנָּה v. חטא.

אַחְיוֹת pl. (sorores) v. אָחוֹת s. אָח.

אָחֵל (incipiam) Hiph. fut. pers. 1., אָחֵל (profanabo) id. c. dag. forti implicito v. חלל.

אֵחֲרוּ Pi. praet. pl. pro אִחֲרוּ v. אחר.

אַחֵת chald. Aph. imp. v. נחת.

אֵחָתָּה Niph. fut. pers. 1. c. ה parag. v. חתת.

אַט Hiph. fut. apoc. pers. 1. pro אַטֶּה v. נטה.

אַיֶּכָּה (ubi tu?) v. אַי, c. suff. et כ epenth.

אֵילְכָה pro אֵלְכָה Kal fut. pers. 1. c. ה parag. v. ילך, הלך.

אֵינֵימוֹ (non illi sunt) v. אַיִן, c. suff.

אֵיתַם pro אֵתַם Kal fut. pers. 1. v. תמם.

אָכוֹת Kal fut. pers. 1. v. כתת.

אֲכַל, וָאֲכַל Pi. fut. apoc. pers. 1. v. כלה.

אֲכֶלְךָ Exod. 33, 3. Pi. fut. pers. 1. c. suff. pro אֲכַלְּךָ v. כלה.

אַכֵּנּוּ Hiph. fut. pers. 1. cum suff. v. נכה.

אִכַּף pro אִכַּף Niph. fut. pers. 1. v. כפף.

וָאֵלֵךְ, אֵלֵךְ, c. ה parag. אֵלְכָה, Kal fut. pers. 1. v. ילך, הלך.

אֶמְאָסְאךָ Hos. 4, 6. fort. legendum: אֶמְאָסְאךָ i. e. אֶמְאָסְךָ Kal fut. pers. 1. c. suff. v. מאס.

אַמָּהוֹת pl. v. אָמָה.

אִנְבֵּהּ chald. pro אִבֵּהּ v. אֵב s. אבב.

אַנְדַּע v. יָנְדַּע.

אֲסַעֲרֵם syr. pro אֲסַעֲרֵם Pi. fut. pers. 1. c. suff. v. סער.

אֹסִפְךָ Kal fut. pers. 1. c. suff. 1 Sam. 15, 6., Kal part. c. suff. 2 Reg. 22, 20. v. אסף.

אֶסֳּרֵם Kal fut. pers. 1. c. suff. v. יסר.

אַפְאֵיהֶם Hiph. fut. pers. 1. c. suff. v. פאה.

אֲפוּ syr. pro אֲפוּ imp. pl. v. אפה.

וָאֶפַּת, אֶפַּת, Niph. fut. apoc. pers. 1. pro אֶפָּתֶה v. פתה.

אַצִּיגָה Hiph. fut. pers. 1. c. ה parag. v. יצג.

אֶצֹּק Kal fut. pers. 1. v. יצק.

אֶצָּרְךָ Kri Jerem. 1, 5. Kal fut. pers. 1. c. suff. v. יצר.

אֶקַּח Kal fut. pers. 1. v. לקח.

אֶקְחָה pro אֶקְחָה Jes. 56, 12. Kal fut. pers. 1. c. ה parag v. לקח.

אֶקְרָאָה Kal fut. pers. 1. c. ה parag. v. קרא.

אָרָה Num. 22, 6. imp. c. ה parag. v. ארר.

אֵרָא, וָאֵרָא Niph. fut. apoc. v. ראה.

אֲרוֹמֵם pro אֶתְרוֹמֵם Hithp. fut. pers. 1. v. רום.

אֲרַיָּוֶךְ Jes. 16, 9. transpos. pro אֲרַוְּיֵךְ vel pro אֲרַיֶּוְךְ (tanquam a רִיָּה) Pi. fut. pers. 1. c. suff. v. רוה.

אַשְׁכֵּים Hiph. inf. abs. chald. v. שכם.

אִשְׁתִּיו chald. praet. pl. c. א prosthet. v. שתה.

אֶתְוַדַּע Hithp. fut. pers. 1. v. ידע.

אֵתָיוּ syr. pro אֱתָיוּ idque pro אֱתוּ imp. pl. v. אתה.

אָתָיוּ pro אָתָאנוּ praet. pl. pers. 1. v. אתא, אָתָה.

אֶתְּקֶנְךָ Kal fut. pers. 1. c. suff. et. נ epenth. v. נתק.

ב

בֹּאָה imp. c. ה parag., בָּאִים, בָּאֵי part. pl., בֹּאֲכָה inf. c. suff., בָּאת et בָּאתְ praet. fem. pers. 2. v. בוא.

בְּדֵי v. דַּי, דֵּי.

בְּהָרֵג pro בְּהֵהָרֵג Niph. inf. c. praef. בְּ v. הרג.

בְּהָשַׁמָּה pro בְּהָשַׁמָּהּ Hoph. inf. c. suff. et praef. v. שמם.

בּוֹכִיָּה Kal part. f. v. בכה.

בּוֹשַׁסְכֶם Po. inf. c. suff. v. בשס.

בַּז tanquam a בָּזָז pro בַּז Zach. 4, 10. v. בוז.

בִּיקְּרוֹתֶיךָ pl. f. c. suff. et praef. et dag. euphon. v. יקר.

בָּכוֹ inf. abs. v. בכה.

בָּמֳתֵי pl. constr. v. בָּמָה.

בָּנוּ pro בָּאנוּ Kal praet. pl. pers. 1. v. בוא.

בְּנוֹתֶיךָ pro בְּנוֹתְךָ Kal inf. c. suff. v. בנה.

בְּעָיוּ Kal imp. pl. in pausa v. בעה.

בִּצְּאֹתָו pro בְּצוֹתָיו pl. c. suff. v. בִּצָּה s. בצץ.

בָּרָם, לְבָרָם Kal inf. c. praef. et suff. v. ברר.

בְּשֶׁלְּמִי, בְּשֶׁלִּי v. שֶׁל s. אֲשֶׁר.

ג

גַּל pro גֹּל Kal imp. v. גלל Ps. 119, 12., Pi. imp. apoc. v. גַּלֵּה Ps. 119, 18.

גַּעַת Kal inf. constr. v. נגע.

גַּשׁ, גֶּשׁ־, גְּשָׁה Kal imp. v. נגש.

גֹּשׁוּ Kal imp. pl. v. נגש.

גֶּשֶׁת Kal inf., c. suff. גִּשְׁתּוֹ v. נגש.

ד

דַּלִּיוּ pro דַּלּוּ Pi. imp. pl. v. דלה.

דָּנַנִּי Kal praet. c. suff. et נ epenth. v. דין.

דַּע Kal imp. v. ידע.

דֵּעָה Kal imp. c. ה parag. v. ידע.

ה

הָאֶזְנִיחוּ pro הֶזְנִיחוּ Hiph. praet. pl. v. זנח.

הַב, c. ה parag. **הָבָה**, pl. **הָבוּ** Kal imp. v. יהב.

הָבֵא, **הָבִיא** Hiph. imp. v. בּוֹא.

הֻבָאת Hoph. praet. f. v. בּוֹא.

הֹבְאִישׁ pro הוֹבִישׁ Hiph. v. בּוֹשׁ.

הֵבוּ Hos. 4, 18. praet. pl. pro יֶהֱבוּ v. יהב.

הִבּוֹק Niph. inf. v. בקק.

הָבִי Ruth 3, 15. Kal imp. fem. v. יָהַב, vel Hiph. imp. fem. pro הָבִיא v. בּוֹא.

הָבֵר Hiph. inf. v. ברר.

הֹגָה 2 Sam. 20, 13. pro הוֹגָה Hiph. v. יגה (removit).

הָגוֹ Kal inf. abs. v. הגה II.

הֹגוֹ Po. inf. v. הגה.

הָגְלַת aram. pro הָגְלָתָה Hoph. praet. fem. v. גלה.

הֻדַּשְּׁנָה Hothp. praet. fem. v. דשן.

הֱוֵא pro הֱוֵה imp. v. הוה.

הוּבַד Hoph. praet. v. אבד.

הוֹבָדָה chald. Aph. inf. v. אבד.

הוֹבִישׁ Hiph. v. בּוֹשׁ et יָבֵשׁ.

הוֹדָה Hiph. praet., הוֹדוּ imp. pl., הוֹדוֹת inf. v. ידה.

הוּכַּת pro הֻכָּה Hoph. v. נכה.

הוּלֶּדֶת, **הֻלֶּדֶת** Hoph. inf. v. ילד.

הוּלְּלוּ pro הֻלְּלוּ Py. praet. pl. v. הלל.

הוֹמָה, **הוֹמִיָּה** part. fem. v. המה.

הוֹשְׁבוֹתִים Zach. 10, 6. Hiph. praet. pers. 1. c. suff. pro הוֹשַׁבְתִּים v. ישב.

הוּתַל Py. s. Hoph. v. התל.

הֲזָדָה chald. Aph. inf. v. זוּד.

הִזְדַּמִּנְתּוּן chald. Ithpa. v. זמן

הֲזִילוּהָ Hiph. praet. pl. v. זלל.

הִזַּכּוּ pro הִתְזַכּוּ Hithp. imp. pl. v. זכה.

הִזָּרוֹתְכֶם pro הִזָּרוֹתֵיכֶם Niph. inf. c. suff. v. זרה.

הֶחְבְּאַתָה Jos. 6, 17. Hiph. praet. fem. c. ה parag. pro הֶחְבִּיאָה v. חבא.

הֶחֳדַלְתִּי Jud. 9, 9. 11. 13. pro הֶחָדַלְתִּי Kal praet. pers. 1. c. ה interrog. v. חדל.

הֶחֱטִי Hiph. praet. pro הֶחֱטִיא, **הַחֲטִי** inf. pro הַחֲטִיא v. חטא.

הֵחַל Hiph. praet.; Ezech. 20. Niph. inf., c. suff. et praef. לְהֵחַלּוֹ Lev. 21, 4. v. חלל.

הַט Hiph. imp. apoc. v נטה.

הֻטַּמָּא Hothp. v. טמא.

הִטַּתּוּ Hiph. praet. pers. 3. fem. c. suff. v. נטה.

הַטֹּתָהּ Hiph. inf. c. suff. v, נטה.

הֵילִיכִי Hiph. imp. fem. v. ילך, הלך.

הֵימַן chald. Aph. praet. v. אמן.

הֵימִיר pro הֵמִיר Hiph. v. מוּר.

הֵיתִי chald. Aph. praet., הַיְתָיָה inf.; הֵיתָיִת Hoph. praet. fem. pers. 3., הֵיתָיוּ pl. v. אתה.

הַךְ Hiph. imp. apoc. v. נכה.

הִכּוּם Hiph. praet. pl. c. suff. נכה.

הַכּוֹת Hiph. inf. v. נכה.

הִכּוֹנֵן pro הִתְכּוֹנֵן Hithpo. v. כּוּן.

הַכִּיל Ez. 21, 33. pro הַאֲכִיל Hiph. inf. v. אכל. (Al. derivant a כּוּל Hiph.)

הַכִּינִי Hiph. imp. c. suff. pro הַכֵּנִי v. נכה.

הִכָּךְ Hiph. praet. c. suff. v. נכה.

הִכְלַמְנוּ pro הִכְלַמְנוּ Hiph. praet. pl. pers. 1. v. כלם.

הִכָּם Hiph. praet. c. suff. v. נכה.

הֲכִנּוּ pro הֲכִנֹנוּ Hiph. praet. pl. pers. 1. v. כּוּן.

הִכָּנִי Hiph. praet. c. suff. v. נכה.

הֶלְאָת pro הֶלְאַתָה Hiph. praet. fem. v. לאה.

הִלּוֹ Kal inf. c. suff. v. הלל.

הֶהָלְכוּא, הָלְכוּא Jos. 10, 24. (qui iverunt) Kal praet. pl. c. א parag. et ה relat. v. הלך

הֵמִין pro הֵימִין Hiph. v. ימן.

הֲמִיתִיו 1 Sam. 17, 35. pro הֲמִתִּיו, הֲמִתִּיהוּ Hiph. praet. pers. 1. c. suff. v. מוּת.

הֻמַּכּוּ pro הוּכּוּ Hoph. pl. v מכך.

הִמַּס Niph. inf. v. מסס.

הַמְסִיו chald. pro הַמְסוּ Hiph. pl. v. מסה.

הַמְּרוֹתָם Hiph. inf. c. suff. et dag. euphon. v. מרה.

הֵמַתָּה Hiph. pers. 2. c. ה parag., הֵמַתִּי pers. 1., הֲמִתִּיהָ pers. 1. c. suff., הֲמִתֶּם pl. pers. 2. v. מוּת.

הַנַּח Hiph. imp. v. ינח.

הִנִּיחַ Hiph., הֻנִּיחַ Hoph. v. ינח.

הַנְעֵל chald. Aph. praet., הַנְעָלָה inf. v. עלל.

הֲנָחָה chald. pro הֲנִיחַ Hiph. inf. v. נוּח.

הִסִּית pro הֵסִית Hiph. v. סוּת.

הַעַל Hiph. imp. apoc. v. עלה.

הַעֲלָה pro הַעֲלֵה Hiph. v. עלה.

הָעֲלָה pro הָעֳלָה Hoph. v. עלה.

הַפּוֹדְךָ part. c. suff. et artic. v. פדה.

הֲפֵרְכֶם Hiph. inf. c. suff. v. פרר.

הִצְטַיַּד Hithp. denom. v. צַיִד s. צוּד.

הֶרֶב Hiph. imp. apoc. v. רבה.

הֵרֹמּוּ Niph. imp. pl. v. רמם.

הֹרֵנִי Hiph. praet. c. suff. v. ירה.

הֶרֶף Hiph. imp. apoc. v. רפה.
הַרְצָת chald. pro הַרְצָתָה Hiph. praet. fem. pers 3. v. רצה.
הָשֵׁב in pausa pro הָשֵׁב, הָשִׁיב Hiph. imp. v. שׁוּב.
הֲשַׁמָּה (in al. editt. הֲשַׁמָּה) Hoph. inf. c. suff. v. שׁמם.
הָשַׁע Ps. 39, 14. Hiph. imp. v. שׁעה; Jes. 6, 10. Hiph. imp. v. שׁעע.
הִשְׁתַּחֲוָת Hithp. v. שׁחה.
הִשְׁתַּעַשְׁעוּ Hithpal. v. שׁעע.
הִתְאֹשָׁשׁוּ Hithp. v. אִישׁ.
הֲתָבוּתָךְ chald. Aph. inf. c. suff. v. תּוּב.
הִתְגָּר Hithp. imp. apoc. v. גרה.
הִתְוַדָּת Hithp. v. ידה.
הִתְחַל Hithp. imp. apoc. v. חלה.
הֵתָיוּ pro הֵאָתְיוּ idque pro הָאֲתָיוּ Hiph. imp. pl. v. אתה.
הֲתִימְךָ pro הַתְמְךָ Hiph. inf. c. suff. v. תמם.
הֵתַל Pi. v. התל.
הִתְנַבּוֹת Hithp. inf. v. נבא.
הִתְנַבֵּית Hithp. praet. v. נבא.

ז

זוּבַּת pro זָנָה Py. v. זנה.
זַמּוֹתִי Ps. 17, 3. pro זָמוֹתִי v. זמם s. זַמָּה.
זֵרָם Pi. praet. c. suff. v. זרה.

ח

חָדְלוּ Jud. 5, 7. in pausa et c. dag. euphon. pro חָדֵלוּ, חָדְלוּ praet. pl. v. חדל.
הֶחֱדַלְתִּי v. הֶחֱדַלְתִּי.
חֲטוֹ, חֲטוֹ־ Kal. inf. constr. v. חטא.
חַיְתוֹ st. c. cum ו parag. pro חַיַּת v. חַיָּה s. חַיִּי.
חַכֵּי pro חַכֵּה Pi. inf. v. חכה.
חַלּוֹתִי Ps. 77, 11. Pi. inf. c. suff. v. חלה.
חַלְקֵי pl. constr. c. dag. euphon. v. חֵלֶק.
חָסָיָה pro חָסְתָה Kal praet. fem., pl. חָסָיוּ pro חָסוּ v. חסה.

ט

טֵעַת Kal inf. v. נטע.

י

יֵאוֹתוּ Niph. fut. pl. v. אות.
יֹאֵל, וַיֹּאֶל Hiph. fut. apoc. v. אלה.
וַיֹּאֶל, יֹאֶל Hiph. fut. apoc. v. יאל II.
יָאֵר Hiph. fut. apoc., יֵאֹר Niph. fut. v. אור.
יָאֹר Kal fut. v. ארר.
וַיֵּאת, יָאת Kal fut. apoc., יֶאֱתָיוּ fut. pl., יְאֱתְיָנִי fut. c. suff. v. אתה.
יָבֵא Hiph. fut. apoc. v. בוֹא.
יְבֹאֻנִי pro יְבֹאוּנִי Kal fut. pl. c. suff. v. בוֹא.
וַיָּבוֹ, יָבוֹ 2 Reg. 12, 12. pro וַיָּבֹא Kal fut. v. בוֹא.
יֵבוֹשׁ Kal fut. v. בוֹשׁ.

יֵבְךְּ, וַיֵּבְךְּ Kal fut. apoc. v. בכה.

יְבַשְּׁחוּ, וַיְבַשְּׁחוּ pro וַיְיַבְּשֵׁחוּ Pi. fut. c. suff. v. יבשׁ.

יְבֹשֶׁת Kal inf. constr. v. יבשׁ.

יַגַּח, וַיַּגַּח pro וַיְיַגֵּחַ Pi. fut. v. יגה.

יָגֶל, וַיָּגֶל Hiph. fut. apoc. v. גלה.

יִגַּר Niph. fut. v. גרר.

יֵדֶא, וַיֵּדֶא fut. apoc. v. דאה.

יַדּוּ, וַיַּדּוּ pro וַיְיַדּוּ Pi. fut. v. ידה.

יֶדְכֶם, יֶדְכֶן v. יָד (c. suff.).

יִדֹּם Kal fut., pl. יִדְּמוּ v. דמם.

יְדַשְּׁנֶה Pi. fut. c. ה parag. v. דשׁן.

יֶהֱוּא pro יֶהֱוּ fut. apoc. pl. v. הוה.

יְהוֹבֵד chald. Aph. fut. v. אבד.

יְהוֹדֶה pro יוֹדֶה Hiph. fut. v. ידה.

יְהוֹשִׁיעַ pro יוֹשִׁיעַ Hiph. fut. v. ישׁע.

יְהִי, וַיְהִי fut. apoc. v. היה.

יְהֵילִילוּ pro יְיֵלִילוּ Hiph. fut. v. ילל.

יְהָךְ chald. fut. v. הוך.

יַהֵל pro יְאַהֵל Pi. fut. v. אהל.

יֶהֱמָיוּן fut. pl. c. נ parag. v. המה.

יְהַתְּלוּ Pi. fut. pl. c. dag. euphon. v. התל.

יוּכְלוּ pro יְאֻכְּלוּ Hoph. fut. v. אכל.

יוֹלַדְתְּ pro יוֹלֶדֶת part f. v. ילד.

יוֹצֵאת pro יוֹצֵאת part. fem. v. יצא.

יוֹר, וַיּוֹר Hiph. fut. apoc. v. ירה.

יוֹרֶא Prov. 11, 25. (conspergitur) pro יֻרְוֶה Hoph. fut. v. רוה, vel pro יוֹרֶה Hoph. fut. v. ירה.

יוֹשַׁבְתִּי Jer. 22, 23. pro יוֹשֶׁבֶת part. fem. c. י parag. v. ישׁב.

יַז, יֵז, וַיֵּז, וַיַּז Kal fut. apoc. v. נזה.

יַז, וַיַּז Hiph. fut. apoc. v. נזה.

יִזַּח Niph. fut. v. זחח.

יָזְמוּ pro יָזֹמּוּ Kal fut. pl. v. זמם.

יִזַר, וַיִּזַר Kal fut. apoc. v. זהר.

יִחַדְּ, וַיִּחַדְּ Kal fut. apoc. v. חדה.

יָחֵד pro יָחֵד Hiph. fut. v. חדד.

יֶחֱזָיוּן fut. pl. c. נ parag. v. חזה.

יְחִי, וַיְחִי fut. apoc. v. חיה.

יְחִיתַן Hiph. fut. c. suff. ךָ pro ךָ propter pausam v. חתת.

יָחֵל (incipiet), יַחֵל (solvet) Hiph. fut. v. חלל.

יִחֲלוּ Pi. praet. pl. c. dag. euphon. v. יחל.

יֶחֱמוּ pro יְחֱמוּ Pi. praet. pl. v. יחם.

יֶחֱמְנָה Gen. 30, 38. pro תֵּחַמְנָה Kal fut. pl. fem. v. יחם

יְחֶמַתְנִי pro יִחֲמַתְנִי Pi. praet. fem. c. suff. v. יחם.

יִחַן, וַיִּחַן Kal fut. apoc. v. חנה.

יְחֻנְךָ pro יָחָנְךָ Kal fut. c. suff. v. חנן.

יֶחֱסָיוּן fut. pl. c. נ parag. v. חסה.

יִחַר, וַיִּחַר Kal fut. apoc. v. חרה.

יֵחַת Kal fut., pl. יֵחַתּוּ c. dag. euphon. v. נחת; — Niph. fut. v. חתת.

יֵט, וַיֵּט, וַיֶּט־ Kal fut. apoc. v. נטה.

יַט, וַיַּט Hiph. fut. apoc. v. נטה.

יִידַע pro יֵדַע Kal fut. v. ידע.

יֵיטִיב pro יֵיטִיב Hiph. fut. v. יטב.

יְיֵלִיל pro יְיֵלִיל Hiph. fut. v. ילל.

יִית Kal fut. apoc. v. יפה.

יַךְ, וַיַּךְ Hiph. fut. apoc. v. נכה.

יְכַבְּדָנְנִי Pi. fut. c. suff. et נ epenth. v. כבד.

יְכוּנְנֻהוּ pro יְכוֹנְנֶנּוּ Pil. fut. c. suff. v. כון.

יְכַל Kal fut. apoc. v. כלה.

יִכֻּל chald. fut. v. יכל.

יְכֹלֶת inf. constr. v. יכל.

יְכַסְיֻמוּ Exod. 15,5. pro יְכַסּוּמוֹ Pi. fut. c. suff. v. כסה.

יֻכַּת, יֻכַּתּוּ pro יוּכַת, יוּכַּתּוּ Hoph. fut. v. כתת.

יַכְּתוּ pro יָכֹתּוּ, יָכֹתּוּ Hiph. fut. pl. v. כתת.

יְלִיזוּ forma rabbinica pro יָלִיזוּ Hiph. fut. pl. v. לוז.

יַלִּינוּ Hiph. fut. pl. v. לון II.

יָלֶן, Kal fut. apoc. in pausa pro יָלֵן v. לון.

יָמַח, וַיִּמַח Kal fut. apoc. v. מחה.

יְמַלָּה pro יְמַלֵּא Pi. fut. v. מלא.

יִמָּצוּ pro יִמָּצְאוּ Niph. fut. pl. v. מצא.

יֵמַר pro יְמָרַר (amarum est) fut. v. מרר.

יֹמְרוּךָ pro יֹאמְרוּךָ Kal fut. pl. c. suff. v. אמר.

יְנָאֵץ syr. pro יְנַאֵץ Hiph. fut. v. נאץ.

יִנְדַּע pro יִדַּע chald. Pe. fut. v. ידע.

יָנִי pro יָנִיא Hiph. fut. v. נוא.

יַפִּיחַ Hiph. fut., וַיַּפַּח fut. apoc. v. ינח.

יִנָּשׂוּא Niph. fut. c. א parag. v. נשא.

יִסֹּב pro יָסֹב Kal fut. v. סבב.

יַסֵּב pro יָסֵב Hiph. fut. v. סבב.

יָעֵד, וַיָּעֵד Hiph. fut. v. עוד.

יָעַט, וַיָּעַט Kal fut. v. עיט.

יַעֲמֹדְנָה Dan. 8, 22. Kal. fut. pl. fem. pro תַּעֲמֹדְנָה v. עמד.

יָעֵר, וַיָּעֵר Hiph. fut. v. עור:

יָפְיָפִיתָ Pyl. v. יפה.

יַפֵּר Hiph. fut. apoc. v. פרה.

יַפְּתְּ Hiph. fut. apoc. v. פתה.

יִצְטַבַּע chald. Ithpa. fut. v. צבע.

יִצְטַיְּרוּ Hithp. fut. pl. v. צִיר.
יֵצֶק, וַיִּצֶק Kal fut. v. יצק.
יִצֹּק Kal fut. v. יצק.
יֵצֶר, וַיִּצֶר Kal fut. v. יצר.
יִצְּרֵהוּ, יִצֹּר Kal. fut. c. suff. v. יצר.
יֵצֶר, וַיִּצֶר Kal fut. v. יצר II.
יָצַר, וַיָּצַר Kal fut.apoc. v. צוּר.
יִצַּתּוּ Kal fut. pl. c. dag. euphon. v. יצת.
יָצָתִי pro יָצָאתִי v. יצא.
יִקַּח Kal fut., יֻקַּח Hoph. fut. v. לקח.
יִקַּץ Kal fut. v. יקץ.
יִקְּרֵךְ Kal fut. c. suff. et dag. euphon. v. קרה.
יֶקֶשׁ, וַיִּקֶשׁ Kal fut. apoc. v. קשׁה.
יַקְשׁ Hiph. fut. apoc. v. קשׁה.
יֵרֶא, וַיֵּרֶא Kal fut. apoc. v. ראה.
יִרְאוּ pro יְראוּ Ps. 34, 10. imp. pl. v. ירא.
יִרְאוּ Kal fut. pl. v. ירא, יִרְאוּ Kal fut. pl. v. ראה.
יוֹראוּ, וַיּוֹרִאוּ 2 Sam. 11, 24. pro וַיֹּרוּ Hiph. fut. pl. apoc. v. ירה.
יָרֶב, וַיָּרֶב pro יַאֲרֵב Hiph. fut. v. ארב.
יִרְבְּיוּן Kal fut. pl. c. נ parag. v. רבה.
יִרַדֹּף Ps. 7, 6. conflatum esse videtur ex יִרְדֹּף Kal fut. et יְרַדֵּף Pi. fut., vel ex duab. lectt. יִרְדֹּף et יְרַדֵּף corruptum.

יֹרוּ, וַיֹּרוּ Hiph. fut. pl. v. ירה.
יְרוֹא, לִירוֹא pro יְרוֹ Kal inf. v. ירה.
יִרְדְּיוּן Kal fut. pl. c. נ parag. v. רדה.
יָרוּן Prov. 29, 6. Kal fut. v. רנן. Alii referunt ad v. רוּן.
יָרוּץ pro יָרֻץ Kal fut. v. רצץ.
יֵרַךְ Niph. fut. v. רכך.
יֵרַע Kal fut. v. ירע; Job. 20, 26: fut. apoc. v. רעה.
יוֹשַׁבְתִּי v. יִשַׁבְתִּי.
יְשׁוּד pro יָשֹׁד Kal fut. v. שׁדד.
יִשַּׁחוּ Niph. fut. v. שׁחח.
יַשִּׁי pro יַשִּׁיא Hiph. fut. v. נשׁא.
יַשִּׁים pro יָשֵׁם Hiph. fut. v. שׁמם.
יֵשֶׁל Kal fut. apoc. v. שׁלה III.
יִשֹּׁם pro יָשֹׁם Kal fut. v. שׁמם.
יִשְׁתּוֹמֵם Hithpo. fut. שׁמם.
יֶשְׁנוֹ compos. ex יֵשׁ et suff. וֹ c. נ epenth.
יִשַׁע, וַיִּשַׁע Kal fut. apoc. v. שׁעה.
יַשַּׁע Hiph. fut. apoc., יַשַּׁעֲכֶם fut. c. suff. v. ישׁע.
יִשַּׁרְנָה 1 Sam. 6, 12. pro תִּשַּׁרְנָה Kal fut. pl. fem. pers. 3. v. ישׁר.
יִשְׁתַּחוּ, וַיִּשְׁתַּחוּ Hithp. fut. apoc. sing. pro יִשְׁתַּחֲוֶה v. שׁחה.
יִשְׁתָּיוּן Kal fut. pl. c. נ parag. v. שׁתה.
יִשְׁתַּקְשְׁקוּן Hithpal. fut. pl. v. שׁקק.

יֵתֵא, וַיֵּתֵא Kal fut. apoc. pro יֶאֱתֶה, יֶתֶה v. אתה.
יִתְאָר Hithp. fut. apoc. v. תאר.
יִתְגַּל, וַיִּתְגַּל Hithp. fut. apoc. v. גלה.
יְתָו, וַיְתָו Pi. fut. apoc. v. תוה.
יִתְוַכַּח Hithp. fut. v. יכח.
יִתְזִין chald. Ithpe. fut. v. זון.
יִתְכַּס Hithp. fut. apoc. v. כסה.
יִתֹּם, יִתַּמּוּ, in pausa יִתָּמּוּ Kal fut. v. תמם.
יִתַּמּוּ Niph. fut. pl. v. תמם.
יִתְּשָׂם chald. Ithp. fut. v. שום.

כ

כָּאֹר Am. 8, 8. pro כַּיְאֹר.
כָּאֲרִי Ps. 22, 17. v. כור.
כְּדֵי v. דַּי, דֵּי.
כַּהוֹת Pi. inf. v. כהה.
כִּיתְרוֹן syr. pro כְּיִתְרוֹן.
כֻּלָּא (omnis ea) pro כֻּלָּה v. כֹּל.
כֻּלְּהֶם pro כֻּלָּם v. כֹּל.
כֻּלְּהֶנָה pro כֻּלָּנָה v. כֹּל.
כָּלוּ 1 Sam. 6, 10. Kal praet. pl. v. כלא.
כִּלַּתּוּ Pi. praet. fem. pers. 3. c. suff. v. כלה.
כְּלִתְנִי 1. Sam. 25, 33. Kal praet. fem. pers. 2. c. suff. v. כלא.
כְּנָת v. כְּנָת s. כנה. כְּנָוֹן, כְּנָוֹת.
כַּנְּלֹתְךָ Hiph. inf. c. praef. et suff. pro כְּהַנְלוֹתְךָ v. נלה.
כִּנְעָנֶיהָ pl. c. suff. v. כְּנַעַן.

כִּסַּתְנִי Kal praet. fem. c. suff. v. כסה.

ל

לַאֲדִיב pro לְהַאֲדִיב Hiph. inf. c. praef. v. אדב.
לֵאוֹר pro לְהֵאוֹר Niph. inf. c. praef. v. אור.
לַבַּת Exod 3, 2. pro לַהֲבַת st. c. v. לֶהָבָה.
לֵדָה Kal inf. v. ילד.
לֶדֶת Kal inf. v. ילד.
לִדְתֵּנָה Kal inf. c. suff. et ה parag. v. ילד.
לֶהֱוֹן, fem. לֶהֶוְיָן (ut sint) chald. fut., emisso praeformativo, cum praefixo ל v. הוא, הוה.
לַהְשׁוֹת pro לְהַשְׁאוֹת Hiph. inf. c. praef. v. שאה.
לִיסּוֹד Kal inf. c. praef. et dag. euphon. v. יסד.
לִיקְּהַת pro לִיקְהַת v. s. יְקָהָה.
לֵךְ, לְכָה, לֵכָה imp. v. הלך, ילך.
לֶכֶת Kal inf. v. הלך, ילך.
לָנָה Zach. 5, 4. pro לָנָת Kal praet. fem. v. לון.
לָנוּ pro לָנוּ Kal praet. pl. v. לון.
לָנִים Kal part. pl. v. לון.
לַצְבּוֹת pro לְהַצְבּוֹת Hiph. inf. c. praef. v. צבה.
לָרֹא pro לִירֹא Kal inf. c. praef. v. ירא.
לַת pro לֶדֶת, c. praef. לָלֶת Kal inf. v. ילד.

מ

מֵבִי pro מֵבִיא Hiph. part. v. בוא.

מְבַעֲתֶךָ pro מְבַעֲתֶתְךָ Pi. part. fem. c. suff. v. בעת.

מַבָּרִאשֹׁנָה compos. ex מָה, בְּ et רִאשֹׁנָה.

מִדִּין pl. pro מַדִּים v. מַד.

מְהֵימַן chald. Aph. part. pass. v. אמן.

מְהַחֲתִין chald. Aph. part. v. נחת.

מְהָךְ chald. Pe. inf. v. הוך.

מֵהֶמְהֶם Ez. 7, 11. v. הֵם s. המה.

מְהֻקְצָעוֹת pro מְקֻצָּעוֹת Hoph. part. fem. pl. v. קצע.

מוּמָת Hoph. part. v. מות.

מוּסַב Hoph. part. v. סבב.

מוּעֶדֶת pro מוֹעֶדֶת Kal part. fem. v. מעד.

מוּצָא Hoph. part. v. יצא.

מוֹרִיגִים pro מוֹרָגִים pl. v. מוֹרָג.

מוֹרְאִים pro מוֹרִים Hiph. part. pl. v. ירה.

מֵזָא, c. suff. מֵזְיֵהּ chald. Pe. inf. v. אזא.

מַזֶּה pro מַה־זֶּה v. מָה.

מֵזִין pro מְאַזִּין Hiph. part. v. אזן.

מְחָא chald. Aph. part. v. חיא.

מִחַן chald. Pe. inf. v. חנן.

מְחַסְפָס part. v. quadril. חַסְפַּס v. s. חסף.

מחצצרים v. s. חצר.

מִטַּהֵר pro מִתְטַהֵר Hithp. part. v. טהר.

מְלֹאוֹת pro מְלֹאת Kal inf. v. מלא.

מַלְאָכִים pro מְלָכִים pl. v. מֶלֶךְ.

מָלוּ pro מָלְאוּ Kal praet. pl. v. מלא.

מַלִּינִים Hiph. part. pl. v. לוּן II.

מַלָּכֶם pro מַה־לָּכֶם v. מָה.

מַלֵּף pro מְאַלֵּף Pi. part., מַלְּפֵנוּ c. suff. v. אלף.

מָלֵתִי pro מָלֵאתִי Kal praet. pers. 1. v. מלא.

מִמֵּךְ masc., מִמֵּךְ fem. v. מִן.

מְמֻהָיִם pro מְמֻחִים Py. part. pl. v. מחה III.

מְמִתִים Hiph. part. pl. v. מות.

מִנְאָץ pro מִתְנָאֵץ Hithpo. part. v. נאץ.

מֻנָּח Hoph. part. v. ינח.

מַנִּיחַ Hiph. part. v. ינח.

מָעֻזְנֶיהָ Jer. 23, 11. pro מָעֻזֶּיהָ idque pro מָעֻזֶּיהָ pl. c. suff. v. מָעוֹז s. עזה.

מֵעַל compos. ex מִן et עַל.

מֵעִם compos. ex מִן et עִם.

מִצֹּאֲכֶם Gen. 32, 20. pro מְצֹאֲכֶם Kal inf. c. suff. v. מצא.

מְצֶאןָ pro מְצֶאנָה Kal imp. pl. fem. v. מצא.

מֹצֵאת (pro מֹצֵאת) et מֹצְאַת Kal part. fem. v. מצא.

מְקַלְלַוְנִי Jer. 15,10. conflatum esse videtur ex מְקַלְלַנִי et קִלְלוּנִי v. קלל Pi.

מְקֻנַּנְתִּי Jer. 22, 23. Py. part. fem. c. י parag. pro מְקֻנֶּנֶת v. קנן.

מְקַרְקַר Pi. part. v. קור.
מִשְׁתַּחֲוִיתֶם Ezech. 8,16. Hithp. part. pl. c. pron. pers. v. שחה.
מֵת, מֵתָה, מֵתָה, מֵתִי, מֵתוּ, מֵתָם, מֵתִים v. מוּת Kal.
מֵתָא chald. Pe. inf. v. אתה.
מִתְלַהְלֵהַּ Hithp. part. v. לָהָה.
מֹתָתִי Pil. praet. pers. 1. v. מוּת.

נ

נָאווּ pro נָאֲווּ v. נאה.
נֵאוֹת Niph. fut. pl. pers. 1. v. אות.
נֵאשְׁאַר Ezech. 9, 8. conflatum esse videtur ex נִשְׁאָר et אֶשְׁאַר v. שאר.
נָבֹזָה 1 Sam. 14, 36. Kal fut. pl. pers. 1. c. ה parag. et emisso dag. f. v. בזז.
נִבֵּאתִי, נִבֵּאת pro נִבֵּיתִי, נִבֵּית Niph. praet. v. נבא.
נָבֵל, וַנָּבֶל Jes. 64, 5. Hiph. fut. pl. pers. 1. v. בלל, vel pro וַנִּבֹּל Kal fut. v. נבל.
נָבְלָה pro נָבֹלָה Kal fut. pl. pers. 1. c. ה parag. v. בלל.
נָבֹקָה pro נָבְקָה Niph. praet. fem. v. בקק.
נָבָר Niph. v. ברר.
נִגְאֲלוּ pro נִגְאֲלוּ Niph. praet. pl. v. גאל II.
נִדְּמָה pro נִדְמָה Niph. fut. pl. pers. 1. c. ה parag. v. דמם.
נְהִי, וַנְּהִי fut. apoc. pl. pers. 1. v. היה.

נוּגֵי Niph. part. pl. pro נוּגֵי v. יגה.
נוּגוֹת Niph. part. pl. fem. pro נוּגוֹת v. יגה.
נוּלְּדוּ Niph. praet. pl. c. dag. euphon. pro נוֹלְדוּ v. ילד.
נִוַּסְּרוּ Ezech. 23, 48. pro נִתְוַסְּרוּ Nithpa. v. יסר.
נִחַל Niph. praet. v. חלל, Pi, praet. v. נחל.
נִחַם praet. Niph. et Pi. v. חמם.
נֵחָמִים Niph. part. pl. v. חמם.
נֵחַנְתִּי Niph. praet. fem. pers. 2. c. י parag. v. חנן.
נִחַר Niph. praet. v. חרר.
נִחַת Niph. praet. v. חתת.
נִטְמֵתֶם pro נִטְמֵאתֶם Niph. pl. v. טמא.
נִירֵם Kal fut. pl. pers. 1. c. suff. v. ינה.
וַנִּירָם, נִירָם Kal fut. pl. pers. 1. c. suff. v. ירה.
וַנַּךְ, נַךְ Hiph. fut. apoc. pl. pers. 1. v. נכה.
נֹכַחַת Niph. part. fem. v. יכח.
נִכַּפֵּר Nithpa. v. כפר.
נָמַר Niph. praet. v. מרר.
נְסַבָּה pro נָסַבָּה Niph. praet. fem. v. סבב.
נְסָה Ps. 4, 7. pro נְשָׂא imp. v. נשא.
נֵעוֹר pro נָעוֹר Niph. praet. v. עור.
נִפְלָאתָה Niph. praet. fem. c. ה parag. v. פלא

נִצְטַדָּק Hithp. fut. pl. pers. 1. v. צדק.

נִצְּרָה Kal imp. c. ה parag. et dag. euphon. v. נצר.

נָקַל Niph. praet. v. קלל.

נָשׂוּא, נָשׂוּ pro נָשְׂאוּ v. נשׂא.

נְשׂוּי Ps. 32,1. sec. vv. לה pro נְשׂוּא Kal part. pass. v. נשׂא.

נַשִּׁים pro נְשִׁים vel נַשֵּׁם Hiph. fut. pl. pers. 1. v. שׁמם.

נִשְׁתָּוָה Nithp. v. שׁוה.

נִתַּקְנוּהוּ Jud. 20, 32. Kal pl. pers. 1. c. suff. et dag. euphon. v. נתק.

נָתַתָּה, נָתַתְּ, נָתַתִּי, נָתַתָּ Kal praet. v. נתן.

ס

סְבִיב pro סֹבֵב Kal part. v. סבב.

סֻבְּכוֹ c. dag. euphon. pro סֻבְכוֹ v. סְבָךְ.

סֻבֳּלוֹ c. dag. euphon. pro סֻבְלוֹ v. סֹבֶל.

ע

עוּזָה pro עֻזָּה Kal imp. c. ה parag. v. עזז.

עִנְּבֵי pl. constr. c. dag. euphon. v. עֵנָב.

עָשֹׂת pro עָשְׂתָה Kal praet. fem. v. עשׂה.

פ

פַּחַת Kal inf. v. נפח.

פָּעֳלוֹ pro פָּעֳלוֹ v. פֹּעַל.

צ

צֵא, c. ה parag. צְאָה Kal imp. v. יצא.

צֵאת Kal inf. v. יצא.

צַדֶּקְתֵּךְ Ezech. 16, 52. Pi. inf. c. suff. et terminatione fem. v. צדק.

צִמְּתוּתֻנִי Ps. 88, 17. Pil. praet. pl. c. suff. v. צמת.

צַק Kal imp. v. יצק.

צֶקֶת Kal inf. v. יצק.

ק

קָאם pro קָם Kal praet. v. קום.

קָאֵם chald. Pe. part. v. קום.

קָבָה (*leg. kŏbah*) Kal imp. c. ה parag. v. קבב.

קָבְנוֹ Kal imp. c. suff. et נ epenth. v. קבב.

קַח, in pausa קָח, c. ה parag. קְחָה Kal imp. v. לקח.

קַח pro לְקַח Ez. 17, 5., c. suff. קָחָם pro לְקָחָם Hos. 11, 3.

קַחַת, קַחַת Kal inf. v. לקח.

קְרֶאןָ pro קְרֶאנָה Kal imp. pl. fem. v. קרא.

קְרָאוֹת Kal inf. c. ו otioso v. קרא.

קָרְבָתָם Kal inf. c. ה parag. et suff. v. קרב.

ר

רַאֲוָה Ezech. 28, 17. Kal inf. v. ראה.

רַד Jes. 45, 1. Kal inf. v. רדד; Jud. 19, 11. pro יָרַד.

רֵד Kal imp. v. ירד.

רְדָה in pausa רֵדָה Kal imp. c. ה parag.; Gen. 46, 3. inf. c. ה parag. v. ירד.

רֹדֵם Kal part. c. suff. v. רדה.

רֶדֶת Kal inf. v. ירד.

רֵשׁ , רַשׁ Kal imp. v. ירשׁ.
רֶשֶׁת Kal inf. v. ירשׁ.

שׂ

שָׂא Kal imp. v. נשׂא.
שְׂאֵת ,שֵׂאת ,שְׂאֵת Kal inf. v. נשׂא.
שׂוֹא Kal inf. v. נשׂא.

שׁ

שָׁאט part. v. שׁוּט II.
שֵׁב, c. ה parag. שְׁבָה Kal imp. v. ישׁב.
שֶׁבֶת Kal inf. v. ישׁב.
שָׁבַת chald. Kal praet. fem. v. שׁיב.
שַׁגָּם Kal inf. c. suff. v. שׁגג.
שׁוֹב Jerem. 42, 10. pro ישׁוֹב Kal inf. v. ישׁב.
שׁוֹשְׂתִי Po. praet. v. שׂשׂה i. q. שׂכה.
שַׂךְ, שׂךְ Kal inf. v. שׂכך.
שֵׁלָתֵךְ 1 Sam. 1, 17. pro שְׁאֵלָתֵךְ v. שְׁאֵלָה s. שׁאל.
שַׁמּוֹת Ez. 36, 3. Kal inf. v. שׁמם.
שְׁמַעַן Kal imp. pl. fem. pro שְׁמַעְנָה v. שׁמע.
שְׁקָה Kal imp. c. ה parag. v. נשׁק.
שַׁת, שָׁתָה, שָׁתִי praet. v. שׁוּת.
שָׁתוּ Ps. 73,9. praet. pl. v. שׁתת.

ת

תְּאַהֲבוּ chald. pro תְּאֶהֱבוּ Kal fut. pl. v. אהב.
תְּאַכְּלֵהוּ Pi. fut. c. suff. pro תְּאַכְּלֵהוּ, vel Kal fut. c. suff. pro תֹּאכְלֵהוּ v. אכל.
תֹּבֵא pro תֹּאבֶה ,תֹּבֶה Kal fut. pers. 2. v. אבה.
תָּבֹאנָה Kal fut. pl. fem. v. בּוֹא.
תָּבוֹאָה ,תָּבֹאתָה pro תָּבוֹא, תָּבֹאתִי pro תָּבֹאִי Kal fut. c. ה parag., et c. suff. תְבוֹאֲתֵךְ pro תְּבוֹאֵךְ v. בּוֹא.
וַתֵּבְךְּ ,תֵּבְךְּ Kal fut. apoc. v. בכה.
תִּבְעָיוּן Kal fut. pl. c. נ parag. v. בעה.
תִּגְבַּהֶינָה pro תִּגְבַּהְנָה Kal fut. pl. fem. v. גבה.
תֹּגְיוּן Hiph. fut. pl. c. נ parag. v. יגה.
תִּגָּל Niph. fut. apoc. v. גלה.
תְּדַמְּיוּנִי Pi. fut. pl. c. suff. v. דמה.
וַתְּהִי ,תְּהִי, in pausa תֶּהִי fut. apoc. v. היה.
תְּהִימֶינָה pro תְּהִימֶנָה. Hiph. fut. v. הוּם.
תְּהִלָּה pro תְּהִלָּתֶךָ v. תְּהִלָּתֶיךָ s. הלל.
תְּהַתֵּלּוּ Pi. fut. pl. c. dag. euph. v. התל.
תּוֹמִיךְ pro תּוֹמֵךְ Kal part. v. תמך.
תֵּזְלִי pro תֵּאזְלִי ,תֶּאֱזְלִי Kal fut. pers. 2. v. אזל.
תְּזַרְנִי pro תְּאַזְּרֵנִי Pi. fut. c. suff. v. אזר.
תֶּחַז Kal fut. apoc. v. חזה.
תֹּחֵז pro תֹּאחֵז Kal fut. v. אחז.
תְּחִי fut. apoc. v. חיה.

תֵּחַל pro תֵּחַל Niph. fut. v. חלל.

תָּחַשׁ, וַתָּחַשׁ Job. 31, 5. Kal fut. apoc. (tanquam a חָשָׁה) v. חוּשׁ.

תַּחַת chald. Aph. fut. v. נחת.

תֵּחַת Kal fut. fem. v. נחת.

תֵּט Kal fut. apoc. v. נטה.

תֵּיעָשֶׂה Exod. 25, 31. pro תֵּעָשֶׂה Niph. fut. v. עשה.

תֵּכַהּ, וַתֵּכַהּ Kal fut. apoc. v. כהה.

תְּכַס Pi. fut. apoc. v. כסה.

תִּכַּסֶּה Hithp. fut. v. כסה.

תֵּלַהּ, וַתֵּלַהּ Kal fut. apoc. v. להה.

תָּלַן Kal fut. apoc. v. לון.

תֶּמַח Hiph. fut. apoc., c. י parag. תֶּמְחִי v. מחה.

תֶּמֶס, וַתֶּמֶס Hiph. fut. apoc. v. מסה.

תַּמֵּר Exod. 23, 21. pro תַּמֵּר Hiph. fut. v. מרר (i. q. מרה).

תֹּמְרוּ pro תֹּאמְרוּ Kal fut. pl. v. אמר.

תְּנָה, תֵּן Kal imp. v. נתן.

תִּנְדַּע chald. Pe. fut. v. ידע.

תֹּסֵף pro תֹּאסֵף Kal fut. v. אסף.

תֵּעָגֵנָה pro תֵּעָגַנָּה Niph. fut. pl. v. עגן.

תֹּפְהוּ, וַתֹּפְהוּ pro תֹּאפֵהוּ Kal fut. c. suff. v. אפה.

תְּפוֹצוֹתֵיכֶם Thiphel pers. 1. c. suff. v. פוּץ.

תִּצְלֶינָה pro תִּצַּלְנָה Kal fut. pl. v. צלל.

תֶּרֶב, וַתֶּרֶב Kal fut. apoc. v. רבה.

תֵּרוֹץ Niph. fut. v. רצץ.

תִּרְפֶּינָה Job. 5, 18. Kal fut. pl. v. רפא.

תִּשֶּׂאנָה, תִּשֶּׂאינָה, תִּשֶּׂנָה pro תִּשֶּׂאנָה Kal fut. pl. v. נשא.

תֶּשִׁי Deut. 32, 18. fut. apoc. v. שיה.

תָּשֵׁב fut. v. ישם.

תֵּשְׁתְּ Kal fut. apoc. v. שתה.

תִּשְׁתַּחוּ Hithp. fut. apoc. sing. pro תִּשְׁתַּחֲוֶה v. שחה.

תִּשְׁתַּע Hithp. fut. apoc. pro תִּשְׁתַּעֶה v. שעה.

תֵּת, c. suff. תִּתִּי Kal inf. v. נתן.

תִּתְבַּר pro תִּתְבָּרֵר Hithp. fut. v. ברר.

תַּתָּה pro נָתַתָּה Kal praet. v. נתן.

תִּתְחַר Hithp. fut. apoc. v. חרר.

תִּתֹּם, תִּתֹּם Kal fut. v. תמם.

תֵּתַע, וַתֵּתַע Kal fut. apoc. v. תעה.

תִּתַּפָּל 2 Sam. 22, 27. transpos. pro תִּתְפַּתָּל Hithp. fut. v. פתל.

תֵּתַצַּב Exod. 2, 4. pro תִּתְיַצַּב Hithp. fut. v. יצב.

תֹּתַר, וַתֹּתַר Hiph. fut. in pausa v. יתר.